Ellen G. White Estate

EVANGHELIZARE

ELLEN G. WHITE

Evanghelizare

Ellen G. White

Copyright © 2021
Ellen G. White Estate, Inc.

Informații despre această carte

Prezentare generală

Această publicație ePub este oferită de către Ellen G. White Estate. Ea face parte dintr-o colecție mai largă. Va rugăm să vizitați Ellen G. White Estate website pentru o listă completă a publicațiilor disponibile.

Despre autor

Ellen G. White (1827-1915) este considerată ca fiind autorul american cu cele mai raspândite traduceri, lucrările ei fiind publicate în mai mult de 160 de limbi. Ea a scris mai mult de 100.000 de pagini, într-o varietate largă de subiecte spirituale și practice. Călăuzită de Duhul Sfânt, ea l-a înălțat pe Isus și a arătat către Biblie ca temelie a credinței sale.

Mai multe link-uri

O scurtă bibliografie a lui Ellen G. White
Despre Ellen G. White Estate

Sfârșitul acordului licenței de utilizator

Vizualizarea, imprimarea sau descărcarea acestei cărți, va acorda doar o licență limitată, neexclusivă și netransferabilă pentru utilizarea personală. Această licență nu permite republicarea, distribuția, transferul, sublicența, vânzarea, pregătirea unor lucrări derivate, sau folosirea în alte scopuri. Orice utilizare neautorizată a acestei cărți se va sfârși prin anularea licenței acordate prin prezenta.

Mai multe informații

Pentru informații suplimentare despre autor, editori, sau modul în care puteți sprijini acest serviciu, vă rugam să contactați Ellen G.

White Estate: mail@whiteestate.org. Suntem recunoscători pentru interesul și impresiile dumneavoastră și vă dorim binecuvântarea lui Dumnezeu în timp ce veți citi.

Prefață

Evanghelizarea, însăși inima creștinismului, este un subiect de o importanță principală pentru aceia care sunt chemați să vestească ultima solie de avertizare a lui Dumnezeu unei lumi aflate sub condamnarea păcatului. Trăim în ultimele ceasuri ale istoriei, iar mesajul adventist, proclamat spre a pregăti un popor pentru revenirea Domnului, trebuie să ajungă până la cele mai îndepărtate zone ale pământului, asemenea unui strigăt puternic.

Încă din perioada timpurie a lucrării adventiștilor de ziua a șaptea, învățătura dată de Spiritul Profetic a pus un accent deosebit asupra principiilor și practicilor legate de câștigarea sufletelor pentru Hristos, îndrumând spre o activitate din ce în ce mai amplă. Unele etape ale lucrării de evanghelizare au fost descrise în aproape toate cărțile lui Ellen G. White. De-a lungul anilor, solul Domnului a impulsionat lucrarea de evanghelizare aflată în continuă creștere, vorbind prin intermediul articolelor din *Review and Herald*, *Signs of the Times* și din alte reviste. De asemenea, din când în când, diferiți evangheliști au avut favoarea de a primi învățături și avertizări cu privire la metodele care ar trebui să caracterizeze lucrarea lor. Ocazional, Ellen G. White s-a adresat unor grupe de evangheliști și conducători ai bisericii, iar aceste cuvântări au conținut sfaturi foarte folositoare.

Totuși aceste articole, mărturii deosebite, sfaturi personale și cuvântări nu sunt disponibile astăzi publicului larg. Pentru a pune toate aceste învățături oportune la dispoziția armatei actuale, mult mai numeroase, de evangheliști adventiști de ziua a șaptea, este publicată
[6] acum compilația aceasta cuprinzătoare, organizată pe teme dedicate în exclusivitate subiectului deosebit de important al evanghelizării.

Volumul prezent nu numai că expune principiile călăuzitoare bine întemeiate, care trebuie să modeleze lucrarea evangheliștilor și a profesorilor de religie, ci oferă și sfaturi nenumărate cu privire la modalitatea în care aceste principii trebuie să fie aplicate. Deoarece este o compilație a învățăturilor pe care Domnul le-a dat de-a

lungul multor ani, această lucrare constituie un adevărat manual de evanghelizare pentru mișcarea adventistă.

Când numeroasele declarații din diferite surse au fost adunate și organizate într-o ordine logica, s-a constatat că anumite sfaturi generale sunt expuse repetat. În efortul de a-i oferi cititorului întregul material care a contribuit la tratarea unui subiect, dar fără a prezenta repetiții inoportune, au fost alese numai paragrafe sau grupuri de paragrafe. În unele cazuri, propozițiile care se repeta au fost șterse chiar și din citatele scurte, iar omiterea lor este indicată în fiecare caz. Cu toate acestea, compilatorii au avut grija să prezinte declarații suficient de ample, pentru a reda contextul corect al sfaturilor.

S-au făcut eforturi pentru ca fiecare secțiune să conțină o tratare completă a subiectului prezentat. Acest proces a făcut să crească, într-o anumită măsură, repetările inevitabile ale unor idei care evidențiază învățătura dată. Compilatorii au adăugat subtitluri pentru a ajuta la identificarea mai ușoară a ideilor la care se referă declarațiile cheie din volumul acesta. La încheierea fiecărui citat este indicată sursa lui, iar ca un ajutor suplimentar pentru cititor, pentru citatele din manuscrise este prezentată și data scrierii sau, în cazul citatelor din publicații, este prezentată data primei publicări.

Uneori, cunoașterea timpului când a fost adresat un anumit sfat [7] este un indiciu folositor pentru înțelegerea aplicației lui, deoarece lucrarea noastră se desfășoară în condiții aflate în continuă schimbare. Deși, în unele situații, metodele susținute în anii din trecut nu pot să fie aplicate în detaliu, totuși principiile enunțate sau ilustrate în aceste sfaturi timpurii vor îndruma spre metode sigure și pline de rezultate pentru zilele noastre. Principiile sunt neschimbătoare, chiar dacă aplicarea lor ar putea să necesite o adaptare la condițiile actuale. În cele ce urmează, vom prezenta o ilustrare concretă a acestei idei.

Cititorul va găsi menționarea frecventă a adunărilor de tabără, precum și sfaturi pentru organizarea lor. În anii 1870, adunările de tabără ale adventiștilor de ziua a șaptea atrăgeau o mulțime de neadventiști, iar participarea varia de la aproape jumătate adventiști și jumătate neadventiști, până la raportul neobișnuit de cincisprezece neadventiști la un singur membru al bisericii. În anii 1890, adunările de tabără de mare succes, care aveau loc în suburbiile marilor orașe, durau între două săptămâni și o lună. Aceste adunări aveau un potențial mare de câștigare de suflete. În perioada acelor ani au fost

scrise multe declarații care recomandă asemenea adunări și prezintă îndrumări pentru organizarea lor cu succes.

Totuși vremurile s-au schimbat, iar participarea la adunările de tabără a ajuns să fie alcătuită de un grup tot mai numeros de membri ai bisericii. Acum, pentru mulțimea de neadventiști care era atrasă în anii din trecut de adunările de tabără se lucrează mai eficient prin adunările ținute în corturi sau în săli publice. Fără îndoială, principiile călăuzitoare pentru metodele de organizare a adunărilor de tabără slujesc bine și sigur pentru găsirea unor metode eficiente în evanghelizarea din zilele noastre.

Învățăturile din cartea aceasta sunt limitate aproape în totalitate la lucrarea de evanghelizare a pastorilor și profesorilor de religie. [8] Sfaturile numeroase cu privire la evanghelizarea laică, care sunt prezentate în alte cărți ale lui Ellen G. White, precum și în îndrumările pentru evanghelizarea prin literatură, care ocupă un loc important în lucrarea noastră, nu sunt repetate aici, din cauza spațiului limitat. De asemenea, evanghelizarea medicală, care este tratată amplu și bine în cărțile *Divina vindecare*, *Lucrarea misionară medicală* și *Sfaturi pentru sănătate*, nu este tratată aici, cu excepția legăturilor cu prezentarea publică a soliei biblice. În cadrul subiectului evanghelizării ar putea să fie inclus mult mai mult, dar citatele de aici se limitează la aspecte care au o importanță directă pentru lucrarea aceasta specifică.

Scopul publicării acestui volum este acela de a marca un progres categoric în dezvoltarea metodelor de evanghelizare. Noi credem că sfaturile lui constructive și actuale, avertizările lui oportune, concepțiile lui despre triumful Evangheliei vor constitui o „amprentă”, călăuzind spre o lucrare de evanghelizare care va atinge punctul ei culminant și plin de slavă în timpul soliei strigătului cu glas tare al îngerului al treilea.

Consiliul de administrație a publicațiilor lui Ellen G White

Cuprins

Informații despre această carte i
Prefață iv
Secțiunea 1 — Chemarea la evanghelizare 13
Propovăduirea evangheliei 14
Influența tot mai vastă a evangheliei 18
Nevoia de evangheliști 21
Secțiunea 2 — Locuitorii marilor orașe 25
Umbra unei pedepse iminente 26
Dificultățile tot mai mari 31
Chemarea la o lucrare grabnică 34
Ocaziile favorabile deosebite pentru evanghelizare 36
Cercetarea nevoilor din orașele mari 38
Problemele specifice evanghelizării în orașele mari 40
Făgăduința unei recolte îmbelșugate 44
Secțiunea 3 — Bisericile mici din zonele rurale 47
La drumuri și la garduri 48
Lucrătorii din zonele rurale 51
Secțiunea 4 — Planurile pentru campaniile publice 55
Modelul de plănuire al marelui evanghelist 56
Plănuirea unei evanghelizări tot mai vaste 62
Înaintarea prin credință 65
Evanghelizarea, o lucrare plină de demnitate 69
Evanghelistul și echipa lui 73
Avantajele lucrului doi câte doi 76
Locul de desfășurare a evanghelizării 79
Centrele de lucru din afara orașelor 81
Plănuirea adunărilor în cartierele de la marginea orașelor și în zonele suburbane 83
Plănuirea unei lucrări permanente 85
Finanțele și bugetul 90
Administrarea financiară a campaniilor de evanghelizare . . . 95
Secțiunea 5 — Organizarea adunărilor de evanghelizare 97
Echipa de lucru în evanghelizare 100
Importanța sfătuirii și a rugăciunii 101

Unitate în diversitate 103
Permițând mai mult decât metoda unui singur om 107
Școlile de pregătire pentru lucrarea în orașe 111
Înviorarea spirituală și organizarea bisericii pentru slujire . 114
Relația dintre evanghelist și pastor 119
Evitarea organizării excesive 120
Secțiunea 6 — Efortul public 123
Solia adevărului prezent 124
Atragerea atenției publicului 127
Metode de publicitate impresionante, pline de succes 132
Publicitatea evanghelistului 135
Evitarea paradei și a lucrurilor senzaționale 139
Abordarea corespunzătoare a oamenilor 143
Decorarea platformei, anunțurile și pregătirile preliminare 148
Aspecte cu privire la menținerea interesului 151
Adunări în care au loc întrebări și răspunsuri 155
Cunoașterea îndeaproape a oamenilor 159
Predicile tipărite și literatura 162
Dezbaterea 165
Secțiunea 7 — Solia și prezentarea ei 171
Spiritul și modalitatea de prezentare a soliei 172
Predicile de evanghelizare 178
Hristos este centrul soliei 187
Predicarea profețiilor captivează atenția 195
Reținerea unor învățături fără a face adevărul să fie neclar . 200
Mijloacele de prezentare a adevărului 203
Povestiri, anecdote, gesticulări și glume 206
Standarde omenești false 210
Secțiunea 8 — Predicarea adevărurilor distinctive 215
Vestirea celei de a doua veniri a lui Hristos 216
Adevărul despre sanctuar 220
Prezentarea Legii și a Sabatului 223
Întâmpinarea problemelor cu privire la respectarea Sabatului 233
Predicarea despre nemurire 241
Solia unui creștin 244
Prezentarea spiritului profetic 249
Prezentarea subiectului despre sănătate și standardele creștine 253

Rânduielile sfinte 264
Secțiunea 9 — Interesul pentru cunoașterea adevărului 269
Predicarea în vederea luării deciziilor 270
Apelurile și invitațiile la altar 274
În ajutorul convertirii sufletelor 277
Lucrarea pentru cei interesați de cunoașterea adevărului . . 283
Metodele de finalizare a luării deciziilor 286
Întâmpinarea prejudecăților și a împotrivirii 291
Botezul și calitatea de membru al bisericii 296
Încheierea completă a lucrării 308
Durata unui efort de evanghelizare și încheierea campaniei 313
Factorul determinant al succesului adunărilor de evanghelizare 315
Secțiunea 10 — Întărirea și susținerea celor nou-convertiți . . 321
Metodele pentru culegerea roadelor 322
Integrarea noilor credincioși în biserică 328
Lucrarea pastorală și evanghelizarea 332
Responsabilitatea membrilor laici evlavioși față de cei nou-convertiți 337
Ajutorul acordat noilor credincioși pentru a câștiga suflete 340
Ferirea noilor membri de greșeli doctrinare și fanatism . . . 344
Recâștigarea celor căzuți 352
Rebotezarea 356
Construirea bisericilor 359
În teritorii noi 364
Secțiunea 11 — Lucrarea în marile orașe americane 367
Boston și New England 372
Orașele din estul și din sudul Americii 377
Orașele din statele centrale 383
Orașele vestice 384
Secțiunea 12 — Vestirea soliei în alte continente 387
Vestirea soliei în Europa 388
Anglia și orașele ei 394
Orașele din nordul Europei 399
În sudul Europei 403
Lucrarea din orașele australiene 405
Secțiunea 13 — Lucrarea personală 409
Nevoia de lucrare personală 410

Vizitele din casă în casă 412
Câștigarea familiilor 416
Vizitele misionare 419
Pastorii care prezintă studii biblice în cămin 421
Arta lucrării personale 423
Îndepărtarea prejudecăților 426
Lucrarea pentru persoanele în vârstă 428
Experiența și metodele lui Ellen White în lucrarea personală 429
Secțiunea 14 — Instructorul biblic 437
Învățarea Bibliei este obiectivul nostru 438
Lucrarea personală și sfătuirea înțeleaptă 441
În căutarea celor pierduți 444
Femeile în lucrarea de evanghelizare 447
Atât bărbații, cât și femeile sunt chemați deopotrivă în lucrarea biblică 451
Vizitele pentru vestirea evangheliei 453
Femeile în lucrarea publică 455
Educația și pregătirea profesională 457
Însușiri care îi califică pe lucrătorii biblici 460
Metode pentru lucrarea biblică 463
Lecțiile Marelui Învățător 468
Rezultatele lucrării biblice 470
Salariile corespunzătoare pentru femeile care sunt lucrători biblici 472
Avertismentele adresate lucrătorilor biblici 475
Secțiunea 15 — Evanghelizarea prin muzică 477
Lucrarea de slujire prin muzică 478
Muzica în evanghelizare 482
Evangheliștii care au darul cântatului 485
Accentul pus pe cântatul cu întreaga adunare 488
Personalul responsabil cu muzica 490
Avertizări oportune 492
Secțiunea 16 — Evanghelizarea prin lucrarea medicală. 495
Calea de intrare pentru evanghelizare 496
Adevăratul scop al evanghelizării prin lucrarea medicală . . 499
Relația dintre lucrarea medicala și cea pastorală 502
Simplitatea metodelor de lucru 506
Solia împotriva tutunului și în favoarea temperanței 511

Evanghelizarea prin lucrarea medicală în orașe 514
Evanghelizarea prin intermediul instituțiilor adventiste . . . 518
Medicul consacrat și sora medicala misionară 524
Avertismente cu privire la o lucrare echilibrată 527
Secțiunea 17 — Lucrarea pentru cei din categoriile sociale speciale 531
Lucrarea pentru toate clasele sociale 532
Lucrarea pentru oamenii înstăriți și cu influență 535
Pastorii altor biserici 541
Lucrarea pentru cei din clasa de mijloc 544
Lucrarea pentru omenirea căzută 546
Străinii din mijlocul nostru 548
Lucrarea pentru catolici 553
Un mare seceriș din rândul evreilor 557
Lucrarea de evanghelizare pentru copii 559
Lucrarea pentru cei din centrele turistice 563
Adunările publice în stradă 565
Secțiunea 18 — științele false, sectele, teoriile filozofice și societățile secrete 567
Satana câștigă teren prin învățăturile false 568
Minunile nu sunt o dovada a adevărului 572
Sfințirea falsă 574
Teoriile panteiste și spiritiste 578
Diferitele forme de spiritism 581
Fanatismul și extremismul 587
Interpretările greșite cu privire la trinitate 590
Societățile secrete 594
Combaterea învățăturilor greșite 599
Secțiunea 19 — Calitățile lucrătorului 603
Spiritul de slujire 604
Darul culturii și al bunătății 611
Cererea pentru a intra în lucrarea pastorală 619
Concentrarea asupra sarcinilor principale 628
Sănătatea și principiile sănătății 630
Vocea slujitorului evangheliei 637
Înfățișarea personală a evanghelistului 642
Soția evanghelistului 645
Păstrarea unui standard moral înalt 649

Perioada de proba în lucrarea pastorală 653
Solicitările și transferările evangheliștilor 657
Secțiunea 20 — Solia triumfătoare 661
Strigătul cu glas tare 662
Motivul întârzierii celei de a doua veniri 664
Puterea pentru încheierea lucrării 667
Ocazia timpului prezent 671
Punctul culminant al triumfului 675

Secțiunea 1 — Chemarea la evanghelizare [9]

Propovăduirea evangheliei

Misiunea încredințată de Hristos — Ultimele cuvinte adresate de Domnul Hristos ucenicilor Săi au fost: „Iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile.” Mergeți până Ia cele mai îndepărtate granițe ale pământului și să știți că, oriunde veți merge, Eu voi fi prezent alături de voi....

Misiunea acesta ne este încredințată și nouă. Ni se poruncește să mergem ca soli ai Domnului Hristos, să-i învățăm pe oameni, să-i convingem și să le atragem atenția la Cuvântul vieții. În același fel, ne este dată asigurarea prezenței lui Hristos. Oricare ar fi dificultățile cu care ar trebui să ne confruntăm, oricare ar fi încercările pe care ar trebui să le suportăm, ne este adresată întotdeauna făgăduința plină de îndurare: „Iată ca Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” — Manuscript 24, 1903.

Solia este o putere Vie — În misiunea încredințată ucenicilor Săi, Domnul Hristos nu numai că a indicat lucrarea pe care trebuiau să o săvârșească, dar le-a dat și solia. El a spus: „Învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.” Ucenicii trebuiau să-i învețe pe oameni ce învățaseră de la Hristos. Aici sunt cuprinse nu doar cuvintele pe care li le spusese El personal, ci și acelea pe care le spusese prin toți profeții și învățătorii Vechiului Testament. Învățătura omenească este lăsată pe dinafară. Nu este niciun loc pentru tradițiile, pentru teoriile și raționamentele omenești sau pentru legile vreunei biserici. [16] Nicio lege rânduită de vreo autoritate bisericească nu este cuprinsă în această misiune. Slujitorii lui Hristos nu trebuie să-i învețe pe oameni niciuna dintre acestea. Comoara care le-a fost încredințată ucenicilor pentru a o vesti lumii este: „Legea și profeții”, împreună cu raportul cuvintelor și faptelor Sale....

Evanghelia nu trebuie să fie prezentată asemenea unei teorii fără viață, ci asemenea unei puteri vii, care schimbă viața. Dumnezeu dorește ca cei ce primesc harul Sau să fie niște martori ai puterii acestuia. — Hristos, Lumina lumii 826, în orig. (1898).

Bisericii i s-a încredințat o solie — Trăim acum în timpul evenimentelor finale ale istoriei lumii. Oamenii trebuie să tremure la gândul responsabilității pentru cunoașterea adevărului. Sfârșitul lumii este aproape. Dacă vor lua în considerare cum se cuvine lucrurile acestea, cei credincioși se vor simți determinați să-I consacre pe deplin lui Dumnezeu tot ce au și tot ce sunt....

Noi avem obligația importantă de a avertiza lumea cu privire la sfârșitul ei. Strigătele de ajutor ajung la noi din toate direcțiile, de aproape și de departe. Biserica trebuie să fie consacrată pe deplin lucrării de a-i vesti lumii solia: Vino la ospățul Evangheliei, cina este pregătită, vino! Avem de câștigat cununi nepieritoare. Avem de câștigat împărăția cerurilor. Lumea care piere în păcat trebuie să primească lumina. Mărgăritarul pierdut trebuie să fie găsit. Oaia pierdută să fie adusă înapoi la staul, în siguranță. Cine se va alătura în căutarea ei? Cine le va duce lumină celor ce rătăcesc în întunericul ideilor false? — The Review and Herald, 23 iulie, 1895.

Criza actuală — Ar trebui să simțim acum răspunderea de a lucra cu un zel puternic pentru a le face cunoscut și altora adevărurile pe care le-a dat Dumnezeu pentru timpul acesta. Oricât zel am avea nu este prea mult....

Acum e timpul să fie adresată ultima avertizare. În vestirea adevărului pentru timpul prezent se manifestă o putere deosebită, [17] dar câtă vreme va mai dăinui? Numai un scurt timp. Dacă a fost cândva o criză, aceasta este acum.

Toți își hotărăsc acum destinul lor veșnic. Oamenii au nevoie să fie conștientizați, ca să-și dea seama de solemnitatea timpului și de apropierea zilei când timpul de probă se va încheia. Trebuie să fie depuse eforturi hotărâte pentru a le vesti oamenilor solia pentru timpul acesta neobișnuit. Îngerul al treilea trebuie să meargă înainte cu o mare putere. — Testimonies for the Church 6:16, în orig. (1900).

Evanghelizarea este adevărata noastră lucrare — Lucrarea de evanghelizare, de a le prezenta și altora Scripturile, avertizându-i pe oameni cu privire la lucrurile care vor veni asupra lumii, trebuie să ocupe din ce în ce mai mult din timpul slujitorilor lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 2 august, 1906.

Grăbirea vestirii Evangheliei — Ca popor, avem mare nevoie să ne smerim inimile înaintea lui Dumnezeu, cerând iertarea Lui pentru neglijența noastră în împlinirea misiunii de a vesti Evanghe-

lia. Am făcut centre mari în câteva locuri, dar am neglijat lucrarea în multe orașe importante. Să ne asumăm lucrarea care ne-a fost rânduită și să proclamăm solia care trebuie să-i conștientizeze pe oameni de pericolul în care se află. Dacă fiecare adventist de ziua a șaptea ar fi îndeplinit lucrarea care i-a fost încredințată, numărul credincioșilor ar fi acum mult mai mare decât este. — Testimonies for the Church 9:25, în orig. (1909).

Nevoia unei lucrări stăruitoare — Dacă pastorii noștri își dau seama cât de curând locuitorii lumii vor trebui să stea înaintea scaunului de judecată a lui Dumnezeu, ca să răspundă pentru faptele săvârșite, cât de stăruitor ar lucra ei împreună cu Dumnezeu pentru a prezenta adevărul! Cât de stăruitor s-ar strădui să-i conducă pe oameni la primirea adevărului. Cât de neobosit ar lucra pentru înaintarea cauzei lui Dumnezeu în lume, propovăduind, prin cuvinte [18] și fapte, că „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape”. — Letter 43, 1902.

În mijlocul confuziei din zilele sfârșitului — Cuvintele Domnului Isus Hristos ne sunt adresate nouă, acelora care trăim în timpul de încheiere a istoriei acestui pământ. „Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie.” Popoarele sunt neliniștite. Trăim un timp de confuzie. Valurile mării mugesc. Inimile oamenilor se cutremură de teamă în așteptarea lucrurilor care vin asupra pământului, dar aceia care cred în Fiul lui Dumnezeu vor auzi vocea Sa în mijlocul furtunii, spunând: „Eu sunt, nu vă temeți....” Vedem că lumea zace în nelegiuire și apostazie. Răzvrătirea împotriva poruncilor lui Dumnezeu pare a fi aproape universală. Avem de făcut o lucrare în lume, în mijlocul tumultului, agitației și confuziei de pretutindeni — Manuscript 44, 1900.

A duce stindardul în locurile întunecate — Armatele lui Satana sunt numeroase, iar poporul lui Dumnezeu trebuie să se răspândească pretutindeni, ducând stindardul adevărului în locurile întunecate ale pământului și făcând tot ce le stă în putință pentru a nimici împărăția lui Satana. — Letter 91, 1900.

Lucrarea cea mai mare și mai înaltă — Domnul plănuiește ca predicarea acestei solii să fie lucrarea cea mai mare și mai înaltă care a fost îndeplinită în lume în timpul acesta. — Testimonies for

the Church 6:11, în orig. (1900). [În continuare, paginile indicate sunt în original.]

O înaintare mai rapidă — Lucrarea de vestire a adevărului în țara aceasta și în țările străine trebuie să înainteze mult mai rapid decât a înaintat până acum. Dacă aceia care alcătuiesc poporul nostru vor merge prin credință, făcând tot ce le stă în putință pentru a începe lucrarea, și dacă vor trudi pentru Hristos, înaintea lor se va deschide o cale. Dacă vor manifesta energia necesară pentru a avea succes și [19] dacă vor avea credința care înaintează în ascultare de porunca lui Dumnezeu, fără să pună întrebări, vor avea rezultate îmbelșugate. Ei trebuie să meargă cât mai departe și cât mai repede cu putință, cu hotărârea de a face tocmai lucrurile pe care li le-a spus Domnul. Să aibă o credință stăruitoare, îndrăzneață și statornică... Lumea are nevoie de solia de avertizare. — Manuscript 162, 1905.

Influența tot mai vastă a evangheliei

Înconjurarea pământului — Lumina adevărului trebuie să strălucească pretutindeni, pentru ca inimile care acum dorm în neștiință să fie trezite și convertite. Evanghelia trebuie să fie propovăduită în toate satele și orașele....

Să fie organizate biserici și să fie alcătuite planuri pentru lucrarea care urmează a fi îndeplinită de membrii bisericilor nou-înființate. Această lucrare misionară a Evangheliei să înainteze continuu și să adauge teritorii noi, mărind părțile cultivate ale viei Domnului. Cercul trebuie să se extindă, până când va înconjura lumea. — Letter 86, 1902.

Nord, sud, est și vest — Solia de avertizare, trebuie să fie vestită din sat în sat, din oraș în oraș, din țară în țară, nu cu paradă, ci de oameni ai credinței și prin puterea Duhului Sfânt.

Trebuie să fie depusă o muncă de cea mai bună calitate. A sosit timpul acela important, când sulul este desfășurat înaintea lumii prin solii lui Dumnezeu. Adevărul care a fost cuprins în prima, a doua și a treia solie îngerească trebuie să meargă la orice neam, orice limbă și orice popor. El trebuie să lumineze întunericul din fiecare continent și să ajungă la insulele mării....

Să fie făcute planurile cele mai înțelepte pentru succesul lucrării. Este nevoie de eforturi hotărâte pentru a ajunge în teritorii noi din nord, sud, est și vest.... Faptul că predicarea adevărului a fost neglijată atât de multă vreme ar trebui să-i îndemne pe pastorii și pe lucrătorii noștri să meargă în aceste locuri și să nu renunțe la lucrare, până când nu vor fi vestit solia cu claritate. — Manuscript 11, 1908. [20]

Fără a fi împiedicați de bariere și obstacole — Adevărul, lăsându-i în urmă pe cei care îl disprețuiesc și îl resping, va triumfa. Deși uneori pare întârziat, progresul lui nu a fost împiedicat niciodată. Când solia lui Dumnezeu întâmpină împotrivire, El îi dă noi puteri, pentru ca ea să poată exercita o influență și mai mare. Înzestrată cu o putere divină, ea își va croi drum printre cele mai puternice

bariere și va birui orice obstacol. — Istoria faptelor apostolilor, 601 (1911).

O lucrare trainică — Lucrarea misionară cuprinsă în Evanghelie este o lucrare hotărâtă, o lucrare trainică a cărei lumină va crește, ajungând ca strălucirea soarelui de la miezul zilei. — Letter 215b, 1899.

Influența care se adâncește și se lărgește — Influența acestor solii s-a adâncit și s-a lărgit, punând în mii de inimi îndemnul de a lucra și aducând la existență instituții de învățământ, case de editură, instituții medicale, iar toate acestea sunt mijloacele lui Dumnezeu de a conlucra în marea lucrare reprezentată de primul, al doilea și al treilea înger, care zburau prin mijlocul cerului pentru a-i anunța pe locuitorii pământului că Hristos vine iarăși cu putere și mare slavă. — The Review and Herald, 6 decembrie, 1892.

Propovăduirea soliei Evangheliei în teritorii noi — Noi avem de vestit lumii cea mai importantă și mai solemnă solie. În ciuda acestui fapt, s-a folosit prea mult timp pentru aceia care cunosc deja adevărul. În loc de a petrece timpul cu aceia cărora li s-au acordat [21] multe ocazii de a învăța adevărul, mergeți la oamenii care nu au auzit niciodată solia Evangheliei. Organizați adunări de tabără[1] în orașele în care adevărul nu a fost propovăduit. Unii vor participa la adunări și vor primi solia. — Letter 87, 1896.

Locurile noi sunt cele mai bune — Locurile cele mai bune pentru lucrare sunt acelea unde adevărul nu a fost propovăduit niciodată. Adevărul trebuie să pună stăpânire pe voința acelora care nu l-au auzit niciodată. Ei vor înțelege vinovăția păcatului, iar pocăința lor va fi deplină și sinceră. Domnul va lucra în inimile care nu au fost sensibilizate în trecut și care până acum nu au înțeles gravitatea păcatului. — Letter 106, 1903.

Dacă adevărul ar fi fost propovăduit în mod energic — Mi s-au arătat orașe după orașe care au nevoie de lucrarea misionară. Dacă s-ar fi făcut un efort sârguincios în lucrarea de vestire a adevărului pentru timpul acesta, orașele care sunt neavertizate nu ar fi atât de

[1] Adunările de tabără ale adventiștilor de ziua a șaptea, de la început, erau niște mijloace de evanghelizare foarte bune, deoarece atrăgeau un număr mare de neadventiști interesați. Contextul indică faptul că în menționarea frecventă a adunărilor de tabără, de obicei, se face referire la adunările de corturi cu un mare potențial evanghelistic. Pentru declarații care descriu astfel de adunări, vezi paginile 64 și 65.

nepocăite ca în prezent. Din lumina care mi-a fost dată, știu că, dacă lucrarea ar fi înaintat energic în multe domenii, pentru a răspunde nevoilor situației actuale, am fi putut avea astăzi multe mii de suflete în plus care să se bucure de adevăr. — Letter 94a, 1909.

Nevoia de evangheliști

Secerișul este mare — Avertizarea sfântă și solemnă trebuie să fie proclamată în zonele cele mai dificile și în orașele cele mai păcătoase, în orice loc unde lumina întreitei solii a Evangheliei încă [22] nu a ajuns. Fiecare om trebuie să audă ultima invitație la ospățul nunții Mielului....

Țări care până nu demult erau închise față de Evanghelie își deschid porțile și cer să le fie explicat Cuvântul lui Dumnezeu. Regii și prințesele deschid porțile care au fost închise mult timp, invitându-i pe cei ce vestesc crucea lui Hristos să intre. Secerișul este într-adevăr mare. Numai veșnicia va dezvălui rezultatele eforturilor bine orientate, care se depun acum. — Slujitorii evangheliei, 27 (1915).

Ambasadori pentru Hristos — Acei slujitori ai lui Dumnezeu, a căror inimă radiază de iubirea față de Domnul Hristos și față de semenii lor, caută să-i aducă la viață pe cei ce sunt morți în fărădelegile lor. Avertizările și îndemnurile voastre stăruitoare trebuie să pătrundă în conștiința lor. Rugăciunile voastre fierbinți trebuie să le sensibilizeze inima și să-i conducă plini de pocăință la Mântuitorul. Voi sunteți ambasadorii lui Hristos, trimiși să proclame solia mântuirii. — Slujitorii evangheliei, 35 (1915).

O sută de lucrători acolo unde acum este numai unul — Timpul este scurt. Pretutindeni este nevoie de lucrători pentru Hristos. Atât în țară, cât și în câmpurile misionare din străinătate, ar trebui să existe o sută de lucrători serioși, credincioși, acolo unde acum nu este decât unul. Drumurile și potecile sunt încă nelucrate. Tuturor acelora care ar trebui să fie acum angajați în lucrarea misionară pentru Domnul să li se adreseze apeluri urgente. — Principiile fundamentale ale educației creștine, 488 (1903).

Distribuirea înțeleaptă a oamenilor — Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să plănuiască o distribuire înțeleaptă a lucrătorilor pentru a îndeplini tot ce le cere El în vederea avertizării orașelor. Adesea, unii lucrători care ar avea o mare putere de influență în adunările

publice sunt angajați în alte activități care nu le mai lasă timp pentru o lucrare pastorală activă, îndeplinită în mijlocul oamenilor. Aceia care poartă răspunderea trebuie să facă eforturi de a găsi, atât cât este posibil, oameni consacrați și, în același timp, calificați în domeniul afacerilor, care să conducă treburile administrative din diferitele [23] centre ale lucrării noastre. Este necesar să veghem continuu împotriva înclinației de a ține ocupați cu administrarea acestor centre de influență oameni care ar putea să îndeplinească o lucrare mai importantă și mai mare în activitatea publică, prezentându-le celor necredincioși adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 7 aprilie, 1910.

Cea mai înaltă chemare — Lucrarea de slujitor al Evangheliei nu trebuie să fie desconsiderată. Nicio lucrare nu trebuie să fie condusă în așa fel încât lucrarea de predicare a Cuvântului să fie considerată ca fiind ceva inferior. Lucrurile nu stau așa. Aceia care desconsideră lucrarea de predicare, îl desconsideră pe Hristos. Cea mai importantă dintre lucrări este aceea de slujitor al Evangheliei în diferitele ei ramuri, iar tinerilor ar trebui să li se arate că nu există lucrare mai binecuvântată de Dumnezeu, ca aceea de slujitor al Evangheliei.

Tinerii să nu fie împiedicați să intre în lucrarea de predicare. Există primejdia ca, datorită unor prezentări entuziaste, unii să fie îndepărtați de la calea pe care Dumnezeu îi cheamă să meargă. Unii au fost încurajați să urmeze un curs de studii medicale, când, de fapt, ei ar fi trebuit să se pregătească să intre în lucrarea de predicare. — Testimonies for the Church 6:411 (1900).

Tinerii să-i înlocuiască pe vechii purtători de stindard — Vechii purtători de stindard cad, iar tinerii trebuie să fie pregătiți să ocupe locurile rămase goale, pentru ca solia să poată fi propovăduită în continuare. Lupta hotărâtă trebuie extinsă. Cei care se bucură de tinerețe și putere trebuie să meargă în locurile întunecate ale pământului pentru a chema la pocăință sufletele care pier. — Slujitorii evangheliei, 104 (1915).

Pregătirea rapidă pentru slujire — școlile noastre au fost întemeiate de Domnul și, dacă sunt conduse în armonie cu scopul Său, tinerii trimiși să studieze vor fi pregătiți repede pentru a se angaja în diferitele domenii ale lucrării misionare. Unii vor fi instruiți să [24] meargă în teritoriul misionar ca lucrători medicali, alții vor fi col-

portori, alții evangheliști, unii vor fi învățători, iar alții vor fi păstori. — Letter 113, 1903.

Învățați-i pe tineri să facă lucrarea de evanghelizare — Domnul îi cheamă pe cei care lucrează în sanatoriile noastre, în casele de editură și în școlile noastre să-i învețe pe tineri să facă lucrarea de evanghelizare. Timpul nostru și energia noastră să nu fie folosite pentru înființarea de sanatorii, magazine alimentare și restaurante într-o măsură atât de mare, încât celelalte domenii ale lucrării să fie neglijate. Tinerii și tinerele să fie angajați în lucrarea de slujire pastorală și de predare a religiei, iar lucrarea de colportaj să nu fie coborâtă la nivelul unei activități profesionale de rutina. — The Review and Herald, 16 mai, 1912.

Nevoia de tineri puternici — Unde sunt oamenii care trebuie sa meargă în lucrare, încrezători pe deplin în Dumnezeu și pregătiți să lucreze cu îndrăzneală? Dumnezeu te cheamă: „Fiule, du-te și lucrează astăzi în via Mea.” Dacă se vor consacra Lui, Dumnezeu îi va face pe tinerii de astăzi să fie deținătorii comorilor cerului, ca să le prezinte oamenilor adevărul, în contrast cu minciuna și superstiția. Fie ca Dumnezeu să așeze răspunderea pe umerii unor tineri puternici, în inima cărora se află Cuvântul Său și care le vor vesti adevărul și altora. — Manuscript 134, 1898.

Nevoia de oameni care nu se vor da înapoi — Dumnezeu are nevoie de lucrători consacrați, care vor fi credincioși față de El — oameni umili, care înțeleg nevoia lucrării de evanghelizare și nu se dau înapoi, ci îndeplinesc cu credincioșie munca fiecărei zile, bazându-se pe Dumnezeu pentru ajutor și putere în fiecare situație de criză. Solia Evangheliei trebuie să fie vestită de oameni care Îl iubesc pe Dumnezeu și se tem de El. Nu lăsați Conferința să facă lucrarea care vă aparține. Mergeți înainte și, în calitate de evangheliști, prezentați cu umilință cuvântul Scripturilor. — Letter 43, 1905.

Secțiunea 2 — Locuitorii marilor orașe [25]

Umbra unei pedepse iminente

Milioanele de locuitori din orașe trebuie să se hotărască în curând — Întunericul spiritual, care acoperă întregul pământ în zilele noastre, se intensifică în centrele aglomerate. Slujitorii Evangheliei descoperă că în orașele mari este cea mai mare lipsă de pocăință și cea mai mare nevoie....

Raportul fărădelegilor și al nedreptăților din marile orașe ale țării este înspăimântător. Răutatea celor nelegiuiți este aproape dincolo de capacitatea de înțelegere. Multe orașe ajung să fie privite de Dumnezeu întocmai ca Sodoma. Răutatea crește într-o asemenea măsură, încât nenumărați oameni se apropie cu rapiditate de un punct dincolo de care va fi extrem de dificil să fie sensibilizați prin cunoașterea mântuitoare a soliei îngerului al treilea. Vrăjmașul sufletelor lucrează într-o modalitate abilă pentru a câștiga controlul deplin asupra minții omenești, iar slujitorii lui Dumnezeu trebuie să facă repede tot ce pot pentru a-i avertiza și a-i pregăti pe oameni pentru ziua judecății.

Starea de lucruri cu care se confruntă lucrătorii creștini în orașele mari constituie un apel solemn de a depune un efort neobosit în lucrarea pentru milioanele de oameni care trăiesc în umbra unei pedepse iminente. Curând, oamenii vor fi obligați să ia hotărâri importante și trebuie să aibă ocazia de a auzi și de a înțelege adevărul Bibliei, ca să poată lua decizia înțeleaptă de a trece de partea cea bună, Dumnezeu [26] îi cheamă pe solii Săi în termeni clari să avertizeze orașele, atâta vreme cât harul încă rămâne și atâta vreme cât mulțimile încă sunt sensibile la influența transformatoare a adevărului biblic. — The Review and Herald, 7 aprilie, 1910.

Mărșăluind spre moarte — Satana lucrează intens în orașele noastre aglomerate. Lucrarea lui se vede în confuzia, cearta și neînțelegerile dintre muncitori și patroni și în ipocrizia care a intrat în biserici. Satana îi conduce pe oameni într-un șir nesfârșit de petreceri și căutare de plăceri în mâncare și băutură, ca să nu-și mai poală lua timp pentru meditație. El îi umple de ambiția de a face o paradă

care să le înalțe eul. Lumea atinge pas cu pas starea de lucruri care a existat în zilele lui Noe. Sunt săvârșite toate fărădelegile care pot fi imaginate. Pofta cărnii, mândria ochilor, manifestarea egoismului, abuzul de autoritate, cruzimea și forța folosite pentru a-i face pe oameni să intre în confederații și uniuni — legându-se în snopi pentru a fi arși în marele foc al zilelor din urmă — toate acestea sunt mijloacele prin care lucrează Satana. Oamenii fără minte spun că tot acest șir nesfârșit de fărădelegi înseamnă „viață”....

Lumea care se poartă ca și când nu ar exista Dumnezeu, fiind absorbită în căutări egoiste, va suferi curând o nimicire iminentă și nu va scăpa. Mulți continuă în satisfacerea nepăsătoare a egoismului, până când ajung atât de dezgustați de viață, încât se sinucid. În timp ce dansează și chefuiesc, beau și fumează, îngăduindu-și patimile animalice, oamenii sunt ca un bou care merge la tăiere. Satana lucrează cu toată iscusința și prin toate mijloacele lui fascinante pentru a-i face să continue marșul lor orb, până când Domnul Se va ridica din locul Său spre a-i pedepsi pe locuitorii pământului pentru nelegiuirile lor. Atunci, pământul va scoate la iveală sângele și nu va mai acoperi uciderile. Lumea întreagă pare să mărșăluiască spre moarte. — Manuscript 139, 1903.

Planurile ambițioase — Bărbații și femeile care locuiesc în aceste orașe ajung cu repeziciune să fie tot mai prinși în capcana relațiilor lor de afaceri. Ei se comportă frenetic, ridicând clădiri ale căror turnuri ajung până la cer. Mintea lor este plină de strategii și planuri Ambițioase. — Manuscript 154, 1902. [27]

Dacă avertizările Cerului nu sunt ascultate — Mi sa poruncit să rostesc solia că orașele pline de nelegiuire și păcătoase până la limită vor fi nimicite de cutremure, de incendii și de inundații. Lumea întreagă va fi avertizată cu privire la faptul că există un Dumnezeu care își va arăta autoritatea. Mijloacele Sale nevăzute vor cauza nimicirea, devastarea și moartea. Toate bogățiile adunate vor fi ca un lucru de nimic....

Calamitățile vor veni — Vor veni calamitățile cele mai îngrozitoare și cele mai neașteptate, iar aceste nenorociri vor urma una după alta. Dacă avertizările pe care le-a adresat Dumnezeu vor fi ascultate și dacă bisericile se vor pocăi, întorcându-se la supunerea față de El, unele orașe ar putea să fie cruțate pentru un timp. Totuși, dacă oamenii care au fost înșelați continuă să meargă pe aceeași cale

pe care au mers până acum, desconsiderând Legea lui Dumnezeu și prezentându-le altora niște minciuni, Dumnezeu le va îngădui să sufere nenorociri, pentru ca simțurile lor să fie sensibilizate....

Domnul nu-i va pedepsi pe toți cei nelegiuiți deodată, și nici nu va nimici popoare întregi, dar va pedepsi orașele și locurile unde oamenii s-au lăsat de bunăvoie în stăpânirea slujitorilor lui Satana. Orașele mari vor fi tratate cu asprime, dar nu vor fi pedepsite cu toată indignarea lui Dumnezeu, pentru că mai sunt unele suflete care vor scăpa de amăgirile vrăjmașului, se vor pocăi și vor fi convertiți, în timp ce masele vor aduna nelegiuirea pentru marea zi a mâniei lui Dumnezeu. — Manuscript 35, 1906.

[28] **Avertizarea oamenilor** — În 16 aprilie 1906, pe când eram la Loma Linda, California, a trecut pe dinaintea mea o înfățișare extrem de uimitoare. În timpul unei viziuni de noapte, mă găseam pe o înălțime de pe care puteam vedea casele scuturându-se ca o trestie în vânt. Clădiri mari și mici, cădeau la pământ. Locurile de petrecere, teatrele, hotelurile și locuințele bogaților era zguduite și sfărâmate. Multe vieți erau nimicite, iar aerul era plin de țipetele celor răniți și îngroziți.

Îngerii nimicitori ai lui Dumnezeu erau la lucru. O atingere, și clădiri atât de temeinic construite, încât oamenii le priveau ca fiind sigure față de orice primejdie, ajungeau repede grămezi de moloz. Nu era niciun loc în care să poți fii în siguranță. Nu mă simțeam în vreun pericol deosebit, dar nu pot să găsesc cuvinte pentru a descrie grozăvia scenelor care mi-au trecut pe dinainte. Părea că îndelunga răbdare a lui Dumnezeu ajunsese la sfârșit și că venise ziua judecății.

Îngerul care stătea lângă mine mi-a arătat apoi că numai puțini au o idee de nelegiuirea care există în lumea noastră astăzi și îndeosebi nelegiuirea din orașele mari. El declara că Domnul a rânduit un timp când îi va cerceta cu mânie pe călcătorii de lege, pentru nesocotirea stăruitoare a Legii Sale.

Cât de înspăimântător a fost tabloul care mi-a trecut pe dinainte, și ce s-a imprimat cel mai mult în mintea mea a fost porunca dată în legătură cu el. Îngerul care stătea alături de mine a declarat că stăpânirea supremă a lui Dumnezeu și sfințenia Legii Sale trebuie să le fie descoperite celor ce refuză stăruitor să asculte de împăratul împăraților. Cei care aleg să rămână necredincioși trebuie să fie pedepsiți din milă, pentru ca, dacă e cu putință, să fie sensibilizați, ca

să înțeleagă păcătoșenia purtării lor. — Testimonies for the Church 9:92 (1909).

Viziunea unei mari distrugeri — Vinerea trecută dimineața, [29] chiar înainte de a mă trezi, mi-a fost prezentată o scenă foarte impresionantă. Parcă mă trezisem din somn, dar nu eram la mine acasă. Am putut să văd de la fereastră o explozie îngrozitoare. Mingi mari de foc cădeau peste case, iar din aceste mingi zburau în toate direcțiile niște săgeți aprinse. Incendiile erau imposibil de oprit și multe locuri erau nimicite. Groaza oamenilor era de nedescris. După un timp, m-am trezit și am văzut că sunt acasă. — Letter 278, 1906.

Marile orașe vor fi spulberate — Pretutindeni se află oameni care ar trebui să fie implicați într-o lucrare pastorală activă, vestindu-i lumii căzute solia de avertizare. Lucrarea care ar fi trebuit să se desfășoare deja, spre a câștiga sufletele pentru Hristos, nu a fost îndeplinită. Locuitorii orașelor nelegiuite, care vor fi pedepsite atât de curând prin nenorociri, au fost neglijați fără milă. Se apropie timpul când orașele mari vor fi spulberate și toți locuitorii trebuie să fie avertizați cu privire la aceste judecăți care vin. Totuși cine slujește cu toată inima, așa cum cere Dumnezeu, pentru îndeplinirea acestei lucrări?...

În prezent nu se face pentru orașe nici măcar a mia parte din lucrarea care ar trebui să fie îndeplinită și care ar putea să fie îndeplinită, dacă bărbații și femeile și-ar face toată datoria. — Manuscript 53, 1910.

Nimicirea a mii de orașe — O, dacă poporul lui Dumnezeu ar fi conștient de nimicirea iminentă a mii de orașe care acum sunt dedicate aproape în întregime idolatriei! — The Review and Herald, 10 septembrie, 1903.

Grăbiți lucrarea — Când mă gândesc la situația din orașele care sunt sub conducerea lui Satana într-o modalitate atât de evidentă, îmi pun întrebarea: Care va fi sfârșitul acestor lucruri? Nelegiuirea din multe orașe este în creștere. Fărădelegea și nedreptatea se văd la fiecare pas. Noi feluri de idolatrie sunt prezentate continuu societății. [30] Mințile oamenilor din fiecare popor sunt preocupate să inventeze lucruri noi. Graba și confuzia sporesc pretutindeni. Cu siguranță, orașele pământului ajung să fie ca Sodoma și Gomora.

Ca popor, noi trebuie să grăbim în orașe lucrarea care a fost împiedicată de lipsa lucrătorilor, a banilor și a spiritului de consa-

crare, în timpul acesta, cei din poporul lui Dumnezeu trebuie să-și întoarcă inima pe deplin spre El, pentru că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Ei trebuie să se umilească și să fie atenți la voia Domnului, lucrând cu o dorință stăruitoare de a îndeplini ce le-a arătat Dumnezeu că trebuie să fie făcut pentru a avertiza orașele cu privire la pedeapsa iminentă care va veni asupra lor. — The Review and Herald, 25 ianuarie, 1912.

Dificultățile tot mai mari

Înaintați cu un efort sporit — Ne apropiem de marele conflict final. Fiecare pas înainte trebuie să fie făcut acum cu un efort sporit, deoarece Satana lucrează cu toată puterea pentru a mări dificultățile din calea noastră. El lucrează cu toată amăgirea nelegiuirii pentru a pune stăpânire pe sufletul oamenilor. Am sarcina de a le spune slujitorilor Evangheliei și medicilor noștri misionari: Mergeți înainte! Lucrarea care trebuie să fie îndeplinită cere sacrificiu de sine la fiecare pas, dar mergeți înainte. — Letter 38, 1908.

Nu avem timp de pierdut — Nu avem timp de pierdut. Sfârșitul e aproape. Mersul de la un loc la altul pentru a răspândi adevărul va fi în curând îngrădit prin pericole care vin din toate părțile. Se va face totul pentru a închide drumul înaintea solilor lui Dumnezeu, așa încât să nu mai poată face lucrarea pe care pot să o îndeplinească acum. Trebuie sa privim în față lucrarea pe care o avem de făcut și [31] să înaintăm cât mai repede cu putință într-o activitate plină de zel.

Din lumina pe care mi-a dat-o Dumnezeu, știu că forțele întunericului lucrează cu o mare putere în ascuns și pe nesimțite. Satana înaintează pentru a-i prinde pe cei ce dorm acum, ca un lup care își prinde prada. Acum avem avertizări pe care le putem vesti, acum avem de făcut o lucrare, dar, în curând, va fi mult mai dificil decât putem să ne închipuim. Dumnezeu să ne ajute să ne păstrăm pe calea luminii, să lucrăm cu privirea ațintită la Isus, Conducătorul nostru, și, cu răbdare și perseverență, să mergem înainte pentru a câștiga biruința. — Testimonies for the Church 6:22 (1900).

Evanghelizarea în orașe ajunge să fie mai dificilă — Noi nu ne putem imagina în ce măsură lucrează slujitorii lui Satana în aceste orașe mari. Lucrarea de a le vesti oamenilor solia adevărului prezent ajunge să fie din ce în ce mai dificilă. Este important ca noi și diverse talente să se unească și să lucreze cu înțelepciune pentru oameni. — Lucrarea misionară medicală, 300 (1909).

Timpul favorabil pentru orașe a trecut — Trebuie să fie făcută o mare lucrare. Sunt determinată de Duhul lui Dumnezeu să le

spun celor angajați în lucrarea Domnului că timpul favorabil pentru vestirea soliei noastre în orașe a trecut, iar lucrarea aceasta nu a fost îndeplinită. Sunt foarte îngrijorată de faptul că acum va trebui să răscumpărăm timpul. — Manuscript 62, 1903.

Lucrarea pe care biserica nu a reușit să o îndeplinească în timp de pace și prosperitate, va trebui să o facă în mijlocul unei crize îngrozitoare și în circumstanțele cele mai descurajatoare și mai neprielnice. — Testimonies for the Church 5:463 (1885).

Duhul lui Dumnezeu este retras treptat — Zilele în care trăim sunt solemne și importante. Spiritul lui Dumnezeu este retras treptat, [32] dar sigur, de pe pământ. Plăgi și judecăți cad deja peste disprețuitorii harului lui Dumnezeu. Nenorocirile de pe uscat și de pe ape, starea agitată a societății, alarmele de război sunt de rău augur. Ele prezic evenimente de cea mai mare însemnătate, care se apropie.

Slujitorii răului își unesc forțele și se întăresc. Ele își sporesc puterea pentru ultima și marea criză. În curând, urmează să aibă loc mari schimbări în lumea noastră, iar evenimentele finale vor fi rapide. — Testimonies for the Church 9:11 (1909).

Spiritul războiului instigă popoarele — Cei din poporul lui Dumnezeu se vor confrunta cu încercări îngrozitoare. Spiritul războiului instigă popoarele de la un capăt la altul al pământului. — Testimonies for the Church 9:17 (1909).

Înainte ca ușile să se închidă — Sunt învățata din nou și din nou să le prezint bisericilor noastre lucrarea care trebuie să fie îndeplinită în marile noastre orașe. Este nevoie de o lucrare mare, nu numai acolo unde avem biserici deja înființate, ci și în locurile unde adevărul nu a fost prezentat pe deplin. Chiar în mijlocul nostru sunt oameni tot atât de păgâni ca aceia din țările îndepărtate. Trebuie să fie găsite căi de a ajunge la oamenii aceștia cu adevărul pentru timpul prezent, iar aceste căi să fie găsite îndată....

Ni s-a spus adesea că orașele noastre trebuie să audă solia, dar cât de încet acționăm în ascultare de porunca aceasta. Am văzut pe Cineva stând cu mâinile întinse pe o platformă înaltă. El Se întorcea și arăta în toate direcțiile, spunând: „Lumea întreagă piere din cauza necunoașterii Legii sfinte a lui Dumnezeu, iar adventiștii de ziua a șapte dorm.” Domnul cere lucrători, pentru că este necesar să fie îndeplinită o lucrare mare. Sunt mulți oameni care trebuie

să fie convertiți, să se alăture bisericii și să fie mântuiți. Trebuie să ajungem la bărbații și femeile care stau la drumuri și la răspântii....

Noi suntem mult înapoia luminii pe care Dumnezeu ne-a dat-o [33] cu privire la lucrarea pentru marile noastre orașe. Vine timpul când vor fi date legi care vor închide ușile deschise în prezent pentru vestirea soliei. Trebuie să ne mobilizăm și să depunem un efort stăruitor acum, cât încă îngerii lui Dumnezeu așteaptă să le ofere ajutorul lor minunat tuturor acelora care vor lucra pentru a sensibiliza conștiința oamenilor cu privire la neprihănire, cumpătare și cu privire la judecata care va veni. — Manuscript 7, 1908.

Lucrați câtă vreme puteți — Frații mei, mergeți în orașe câtă vreme puteți. În orașele în care s-a început deja lucrarea sunt mulți care nu au auzit niciodată solia adevărului. Unii dintre aceia care au auzit-o au fost convertiți, iar unii au murit în credință. Sunt mulți alții care, dacă li s-ar fi acordat ocazia, ar fi auzit și ar fi primit solia mântuirii.... Ultimele noastre eforturi pentru lucrarea lui Dumnezeu pe pământ trebuie să fie făcute pentru acești oameni care au nevoie de o influență hotărâtoare a puterii divine. — Manuscript 7, 1908.

Chemarea la o lucrare grabnică

Timpul este scurt — Solia care mi se poruncește să le-o vestesc celor din poporul nostru în timpul acesta este: Lucrați în orașe fără nici o întârziere, deoarece timpul este scurt. Domnul a păstrat în atenția noastră lucrarea aceasta în ultimii douăzeci de ani și mai bine. În câteva locuri s-a făcut puțin, dar ar putea să se facă mult mai mult. —Letter 168, 1909.

Unde este credința voastră? — Nu pot să fiu liniștită când mă gândesc la numeroasele orașe care încă nu au fost avertizate. Este tulburător să mă gândesc la faptul că au fost neglijate atât de multă vreme. Timp de mulți, mulți ani, orașele din America, inclusiv cele din Sud, au fost prezentate celor din poporul nostru ca fiind niște locuri care au nevoie de o atenție deosebită. Doar puțini sunt aceia care au purtat răspunderea de a lucra în orașele acestea, dar [34] în comparație cu nevoile mari și ocaziile numeroase care există, s-a făcut puțin. Frații mei, unde este credința voastră?...

Oare nu vom face noi planuri de a trimite soli în toate aceste zone și de a-i susține fără rețineri? Oare slujitorii lui Dumnezeu nu vor merge în aceste centre aglomerate și nu își vor ridica vocile pentru a avertiza mulțimile? Într-un timp ca acesta, trebuie să fie angajați toți lucrătorii disponibili. — The Review and Herald, 25 noiembrie, 1909.

Mulțimile neavertizate — În New York[2] și în multe alte orașe se află mulțimi de oameni neavertizați.... Trebuie să începem lucrarea aceasta cu seriozitate și să o aducem la îndeplinire. Să lăsăm la o parte ideile personale și deosebirile dintre noi și să predicăm adevărul Bibliei. În orașele acestea trebuie să fie trimiși oameni consacrați și talentați care să înceapă lucrarea. — Manuscript 25, 1910.

Este timpul să trezim străjerii — Este nevoie sa lucrăm în orașe ... îndeplinirea lucrării în New York, Boston, Portland, Philadelphia, Buffalo, Chicago, St. Louis, New Orleans și multe alte

[2] Vezi, de asemenea, 384-406, „Lucrarea în marile orașe americane”

orașe are nevoie de bani. În unele dintre locurile acestea, oamenii au fost impresionați cu putere de solia vestită în 1842 și 1844, dar în anii de ai târziu s-a făcut puțin, în comparație cu marea lucrare care ar fi trebuit să fie în curs de desfășurare. Pare dificil să-i faci pe oamenii noștri să simtă o răspundere deosebită pentru lucrarea din orașele mari.

Le adresez un apel fraților noștri care au auzit solia de mulți ani. Este timpul să-i trezim pe străjeri. Eu mi-am investit toată puterea în vestirea soliilor pe care mi le-a dat Domnul. Răspunderea pentru împlinirea nevoilor din orașele noastre a apăsat atât de greu asupra mea, încât, uneori, mi s-a părut că voi muri. Fie ca Domnul să le dea înțelepciune fraților noștri, ca să știe cum să ducă mai departe [35] lucrarea în armonie cu voința Domnului. — Manuscript 13, 1910.

Milioane de oameni trebuie să audă solia — Trebuie să se lucreze în orașe. Milioanele de oameni care locuiesc în aceste centre aglomerate trebuie să audă solia îngerului al treilea. Lucrarea aceasta ar fi trebuit să se dezvolte repede în cei câțiva ani care au trecut. — The Review and Herald, 5 iulie, 1906.

Ocaziile favorabile deosebite pentru evanghelizare

Adunările mari asemenea celei din târgul de la St. Louis — Am primit învățătura că, pe măsură ce ne apropiem de sfârșit, în orașele noastre vor fi adunări mari, așa cum a fost adunarea recentă din St. Louis, și trebuie să fie făcute pregătiri pentru a prezenta adevărul cu ocazia acestor adunări. Când a fost pe pământ, Domnul Hristos a folosit avantajul unor asemenea ocazii favorabile. Ori de câte ori se aduna un număr mare de oameni, indiferent cu ce scop, vocea Lui se auzea prezentând solia într-o modalitate clară și distinctă. Ca rezultat, după răstignirea și înălțarea Sa la cer, mii de oameni au fost convertiți într-o singură zi. Semințele semănate de Domnul Hristos au intrat adânc în inimă, au încolțit, iar când ucenicii au primit darul Duhului Sfânt, recolta a fost adunată.

Ucenicii au mers pretutindeni și au vestit Cuvântul cu o asemenea putere, încât împotrivitorii lor au fost cuprinși de teamă și nu au îndrăznit să facă lucrurile pe care le-ar fi făcut, dacă nu ar fi văzut o dovadă atât de clară că Dumnezeu lucra.

Cu ocazia marilor adunări, unii dintre pastorii noștri trebuie să fie prezenți în audiență. Ei trebuie să lucreze cu înțelepciune pentru a găsi ascultători și pentru a le prezenta lumina adevărului cât mai multor persoane cu putința....

[36] Trebuie să folosim orice ocazie favorabilă de felul celei care a avut loc la târgul din St. Louis. Oamenii pe care Dumnezeu poate să-i folosească trebuie să fie prezenți la toate aceste adunări. Foile volante care conțin lumina adevărului prezent să fie răspândite printre oameni ca frunzele toamna. Pentru mulți dintre participanții la asemenea adunări, aceste foi volante vor fi ca frunzele pomului vieții, care sunt pentru vindecarea neamurilor.

Frații mei, vă transmit mesajul acesta, pentru ca voi să-l puteți vesti altora. Cei care vor merge să propovăduiască adevărul vor fi binecuvântați de Acela care le-a dat răspunderea acestei lucrări....

A sosit timpul când adventiștii de ziua a șaptea trebuie să se înalțe ca niciodată înainte și să strălucească, pentru că lumina lor a venit, iar slava Domnului a răsărit peste ei. — Letter 296, 1904.

Cercetarea nevoilor din orașele mari

Lucrarea în orașe este dificilă — Suntem foarte preocupați de lucrarea în orașele noastre. Unele persoane sunt pregătite să se angajeze în lucrarea care așteaptă să fie îndeplinită. Oamenii cu care vom intra în legătură fac parte din toate clasele sociale, iar lucrarea este dificilă. Totuși îi vom încuraja pe toți aceia care au tactul și aptitudinea de a înțelege situația să se dedice lucrării de vestire a ultimului mesaj de avertizare pentru lume. — Letter 82, 1910.

Nevoia de studiu și de mijloace financiare — Câțiva lucrători credincioși au încercat să facă o lucrare în acest oraș mare și nelegiuit [New York][3] . Totuși, lucrarea lor a fost dificilă, deoarece au avut atât de puține mijloace. Fratele _____ și soția lui au lucrat cu [37] credincioșie. În ciuda acestui fapt, cine a simțit răspunderea de a-i susține în munca lor? Cine dintre oamenii noștri de seamă i-a vizitat pentru a cunoaște nevoile lucrării? — The General Conference Bulletin, 7 aprilie, 1903.

Dificultățile și temerile sunt cauza neglijenței — Timpul trece grabnic, iar orașele acestea abia dacă au fost atinse. Duhul lui Dumnezeu poate să dea putere adevărului. Îndată ce lumina va străfulgera în minte, inima va fi luată în stăpânire de o convingere care va fi atât de puternică, încât nu va putea să fie respinsă....

Datoria mea este să spun că Dumnezeu cere stăruitor să fie îndeplinită o lucrare mare în orașe. Trebuie să începem să lucrăm în teritorii noi. Oamenii care cunosc solia și care ar trebui să simtă răspunderile lucrării au manifestat o credință atât de mică, îngăduind ca dificultățile sau temerile să ducă la o neglijență atât de îndelungată — Letter 150, 1909.

Sarcina de a cerceta nevoile specifice — Deși nu se face niciun efort hotărât pentru mântuirea celor care pier fără cunoașterea adevărului, ar fi trebuit să fie aleși șapte oameni care să se asocieze cu președintele și să organizeze o lucrare în orașele mari. Acești șapte oameni să aibă o gândire vastă, să fie blânzi și smeriți. Având

[3] Vezi, de asemenea, 384-389, „New York”

în vedere soliile hotărâte care ne-au fost adresate una după alta, chemându-ne la o lucrare sârguincioasă, orașele nu ar fi trebuit să fie neglijate niciodată, așa cum sunt în prezent.

Pentru îndeplinirea responsabilităților vaste ale lucrării lui Dumnezeu, în orașele mari să fie aleși cel puțin șapte oameni. Acești oameni să se umilească în fiecare zi înaintea Domnului și să-I ceară cu toată stăruința o înțelepciune sfințită. Să stea înaintea lui Dumnezeu ca niște oameni care doresc să fie învățați. Ei trebuie să fie niște oameni ai rugăciunii, care își dau seama de pericolul în care se află propriul suflet. Ce lucrare ar trebui să facă acești șapte oameni? Ei trebuie să cerceteze nevoile orașelor și să depună eforturi stăruitoare [38] și hotărâte pentru înaintarea lucrării. — Letter 58, 1910.

A înțelege nevoile așa cum le înțelege Dumnezeu — Domnul dorește să propovăduim cu putere solia îngerului al treilea în orașele acestea.... Dacă vom lucra cu toată puterea pe care ne-o dă Dumnezeu și dacă ne punem toată încrederea în El, cu umilință, munca noastră nu va fi lipsită de rezultate. Eforturile noastre de a aduce sufletele la cunoașterea adevărului pentru timpul acesta vor fi ajutate de îngerii sfinți, și multe suflete vor fi mântuite. Domnul nu-i părăsește niciodată pe solii Săi credincioși. El trimite slujitorii cerului în ajutorul lor și însoțește munca lor cu puterea Duhului Său Sfânt pentru a convinge și pentru a converti. Tot cerul va susține apelurile voastre.

O, dacă am putea să înțelegem nevoile acestor orașe mari, așa cum le înțelege Dumnezeu! Trebuie să plănuim să trimitem în orașele acestea oameni capabili, care sunt în stare să prezinte solia îngerului al treilea într-o modalitate atât de convingătoare, încât să-și găsească locul în inima ascultătorilor. Nu putem sa ne permitem să adunăm într-un singur loc toți oamenii care pot să îndeplinească o asemenea lucrare, punându-i să facă lucrul pe care ar putea să-l facă și alții. — Manuscript 53, 1909.

Problemele specifice evanghelizării în orașele mari

Sălile cele mai bune și mai spațioase — Una dintre problemele dificile a fost aceea de a ști cum să ajungem la oamenii din marile centre populate. Nu ni se îngăduie să intram în alte biserici. În orașe, sălile mari sunt costisitoare și, în cele mai multe cazuri, puțini vor veni la sălile cele mai bune. Unii care nu ne cunoșteau ne-au vorbit de rău. Temeiurile credinței noastre nu sunt înțelese de [39] oameni și am fost priviți ca niște fanatici, care, din ignoranță, țin sâmbăta în loc de duminică. Am fost puși în încurcătură în lucrarea noastră, neștiind cum să ne croim drumul prin barierele spiritului lumesc și ale prejudecății și să aducem înaintea oamenilor adevărurile prețioase care înseamnă atât de mult pentru ei. — Testimonies for the Church 6:31, 32 (1900).

Dificultatea practică a găsirii unei săli — Dificultățile menționate sunt prezente aproape în fiecare loc, dar nu se manifestă în același fel ca în _____. Credem că Satana și-a așezat scaunul de domnie în locul acesta, ca să-și aducă la îndeplinire scopurile, iar lucrătorii să fie descurajați și să renunțe....

Trebuie să cerem înțelepciune de la Dumnezeu, deoarece eu văd prin credință o biserică puternică în orașul acela. Lucrarea noastră să fie aceea de a veghea și de a ne ruga, de a căuta sfatul Aceluia care este un Sfătuitor minunat și puternic. Acela care este mai puternic decât forțele cele mai mari ale iadului este în stare să ia prada de la Satana, iar sub călăuzirea Sa îngerii cerului vor duce bătălia împotriva tuturor puterilor întunericului și vor arbora stindardul adevărul și al neprihănirii în orașul acela....

Frații noștri au căutat un loc unde să organizeze adunările. Teatrele și sălile publice prezintă neajunsuri atât de multe, încât ne gândim să folosim patinoarul care a fost folosit în ultima vreme pentru adunările religioase și de temperanță.... Dacă vom cumpăra un loc pentru a vesti Cuvântul vieții, ne va costa bani. Domnul va găsi un loc pentru ca adevărul Său să ajungă la oameni, deoarece aceasta este calea prin care a lucrat El. — Letter 79, 1893.

Evangheliști pentru orașe — Acum, când Domnul ne poruncește să vestim cu putere solia încă o dată în Est, când El ne poruncește să mergem în orașele din est, din sud, din nord și din vest, oare nu vom răspunde ca unul pentru a asculta porunca Sa? Oare nu vom plănui să trimitem soli în toate aceste locuri și să-i susținem fără rețineri?... Trebuie să lucrăm în toate orașele. Domnul [40] vine! Sfârșitul este aproape, da, sfârșitul se apropie foarte grabnic! Încă puțină vreme și nu vom mai fi în stare să lucrăm în libertatea de care ne bucurăm acum. În fața noastră sunt evenimente îngrozitoare, iar lucrarea pe care o facem noi trebuie să fie făcută repede. Să consolidăm lucrarea în orice loc este cu putință. Pentru a realiza lucrul acesta avem o mare nevoie de ajutorul pe care pot să-l dea pastorii noștri cu experiență, care sunt în stare să captiveze atenția unor adunări numeroase....

Domnul dorește să vestim cu putere solia îngerului al treilea în orașele acestea. Noi nu avem puterea aceasta. Tot ce suntem în stare să facem este să alegem oameni capabili și să-i îndemnăm să meargă în locurile unde sunt aceste ocazii favorabile, ca să propovăduiască solia cu puterea Duhului Sfânt. Dacă vor rosti adevărul, vor trăi adevărul și se vor ruga în adevăr, Domnul va mișca inimile. — Manuscript 53, 1909.

Evangheliști publici — Talentul fratelui _____ este necesar pentru a prezenta adevărul în locurile publice. Dacă adevărul este prezentat în locurile publice, barierele se vor ridica și se va realiza o lucrare vastă. — Letter 168, 1909.

Necesitatea unor eforturi neobișnuite — În orașele de azi, unde sunt atât de multe lucruri care să atragă și să placă, oamenii nu pot fi făcuți să fie interesați numai prin eforturi obișnuite. Slujitorii rânduiți de Dumnezeu vor găsi că este necesar să depună eforturi neobișnuite, ca să câștige atenția mulțimii. Când reușesc să adune la un loc un mare număr de oameni, ei trebuie să prezinte solii de un caracter atât de diferit de cele obișnuite, încât oamenii să fie sensibilizați și avertizați. Ei trebuie să facă uz de orice mijloc ce poate fi conceput pentru a face adevărul să iasă în evidență într-o modalitate clară și distinctă. Solia cercetătoare pentru acest timp urmează să fie prezentată atât de clar și de hotărât, încât să-i sur- [41] prindă pe ascultători și să-i conducă la dorința de a studia Scripturile. — Testimonies for the Church 9:109.

Împotrivirea, cheltuielile și auditoriul schimbător — Am visat că mai mulți frați de-ai noștri erau într-o ședință și se gândeau la planurile de lucru pentru această perioadă (1874). Ei credeau că este cel mai bine să nu intre în orașele mari, ci să înceapă lucrarea în localitățile mici, departe de orașe. Acolo aveau să întâmpine o împotrivire mai mică din partea clerului și să evite cheltuielile mari. Eu au gândit că, deoarece sunt puțini, pastorii noștri nu puteau fi folosiți ca să-i învețe și să le poarte de grijă acelora care ar fi posibil să primească adevărul în orașe, iar din cauza unei împotriviri mai mari pe care o vor întâmpina, oamenii aceștia vor avea nevoie de mai mult ajutor decât bisericile din localitățile mici de Ia țară. Astfel, rezultatul unor seminare ținute în orașe va fi într-o măsură mare o pierdere. De asemenea, s-a insistat că, din cauza resurselor financiare limitate și a faptului că într-un oraș mare ar fi de așteptat ca mutările frecvente să producă schimbări numeroase, acolo ar fi dificil de înființat o biserică semnificativă pentru lucrare. Soțul meu îi îndemna cu insistență pe frați să alcătuiască fără întârziere planuri mai vaste și să depună în orașele mari un efort mai amplu și mai serios, care să corespundă mai bine caracterului soliei noastre. Un lucrător a povestit întâmplări din experiența lui în orașe, arătând că lucrarea a fost aproape o nereușită, dar a mărturisit că a avut un succes mai bun în localitățile mici.

O persoană cu demnitate și autoritate — care este prezentă în toate ședințele noastre administrative — asculta fiecare cuvânt cu un interes adânc. El a vorbit cu atenție și cu o siguranță deplină, spunând: „Marea vie a lui Dumnezeu este lumea întreagă. Orașele și satele sunt o parte a viei Sale. Trebuie să se lucreze în ele.” — Testimonies for the Church 7:34, 35 (1902).

[42] **O lucrare costisitoare** — Pare aproape ca și când cu greu ar îndrăzni cineva să-i ceară unui lucrător să meargă în orașe, din cauza banilor care ar fi necesari pentru a aduce la îndeplinire o lucrare serioasă și puternică. Este adevărat că pentru a ne face datoria față de aceste locuri neavertizate sunt necesari mai mulți bani, iar Dumnezeu dorește să vorbim și să ne exercităm influența în favoarea folosirii înțelepte a banilor în acest domeniu deosebit al lucrării. — Manuscript 45, 1910.

Colaborarea sinceră este imperios necesară — În orașele mari trebuie să facem un efort hotărât pentru a lucra uniți. În spiritul

Domnului și în temere de Dumnezeu, slujitorii Lui să se unească precum unul singur, lucrând energic și cu un zel stăruitor. Să nu fie niciun fel de certuri și niciun efort de a face paradă. Oamenii trebuie să vadă o pocăință practică, o simpatie adevărată, o colaborare sinceră și o armonie hotărâtă în marele și importantul efort de a învăța renunțarea și sacrificiu de sine, prin lucrarea de salvare a sufletelor de la pieire. — Manuscript 128, 1901.

Să-I mulțumim Domnului că există câțiva lucrători care fac tot ce le stă în putere pentru a ridica monumente de aducere-aminte pentru Dumnezeu în orașele noastre neglijate. Să nu uităm că suntem datori să-i încurajăm pe acești lucrători. Dumnezeu este nemulțumit de lipsa de prețuire și de susținere arătată față de lucrătorii noștri credincioși din marile noastre orașe. — Manuscript 154, 1902.

Continuarea lucrării până la un rezultat deplin — O jumătate din munca depusă în eforturile făcute în orașele mari se pierde din cauză că lucrătorii întrerup lucrarea prea repede și pleacă într-un alt teritoriu. Apostolul Pavel a lucrat îndelung în asemenea teritorii, continuându-și activitatea timp de un an într-un loc și timp de un an și jumătate în altul. Graba de a încheia un efort a dus adesea pierderi mari — Letter 48, 1886.

[43]

Făgăduința unei recolte îmbelșugate

O scenă impresionantă — În viziunile de noapte mi-a trecut pe dinainte o scenă foarte impresionantă. Am văzut o minge uriașă de foc căzând peste unele clădiri frumoase, pricinuind nimicirea lor instantanee. Am auzit pe cineva spunând: „Noi știam că judecățile lui Dumnezeu vor veni asupra pământului, dar n-am știut că vor veni atât de curând.” Alții, cuprinși de groază, spuneau: „Ați știut! Atunci de ce nu ne-ați spus? Noi n-am știut.” De fiecare parte, auzeam rostite cuvinte asemănătoare de reproș.

M-am trezit foarte tulburată — Am adormit din nou și se părea că sunt într-o mare adunare. Cineva, cu autoritate, vorbea adunării, înaintea căreia era întinsă o hartă a lumii. El spunea că harta descria via lui Dumnezeu, care trebuia să fie cultivată. Când lumina din cer strălucea asupra cuiva, acela trebuia să reflecte lumina și asupra altora. Luminile urmau să fie aprinse în multe locuri, iar de la luminile acestea urmau să fie aprinse și alte lumini....

Am văzut raze de lumină strălucind din orașe și sate, venind atât din locurile înalte, cât și din locurile umile ale pământului. Cuvântul lui Dumnezeu a fost ascultat și, ca urmare, în fiecare oraș și sat au fost ridicate monumente pentru El. Adevărul Lui era proclamat pretutindeni în lume. — Testimonies for the Church 9:28, 29.

Avertizările solemne conștientizează mii de oameni — Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi constrânși să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care li le dă Dumnezeu. Păcatele Babilonului vor fi descoperite. Urmările dezastruoase ale impunerii rânduielilor bisericii de către autoritatea civilă, amăgirile spiritismului, înaintarea neobservată, dar rapidă a puterii papale, [44] toate vor fi demascate. Prin aceste avertizări solemne, oamenii vor fi conștientizați de situația lor. Mii și mii vor auzi cuvinte pe care nu le-au mai auzit niciodată. Cu uimire vor asculta mărturia că Babilonul este biserica decăzută din cauza rătăcirilor și păcatelor ei, din cauza respingerii adevărului trimis pentru ea din cer. — Tragedia veacurilor, 606, 607 (1888).

Mulți vin la lumină — Prin harul lui Hristos, slujitorii lui Dumnezeu sunt făcuți soli ai luminii și ai binecuvântării. Când vor primi umplerea cu Duhul Sfânt, prin rugăciune serioasă și stăruitoare, ei vor porni conduși de răspunderea pentru salvarea sufletelor cu inimile pline de zel pentru a duce mai departe biruințele crucii și vor vedea rodul muncii lor. Pentru că vor refuza cu hotărâre să etaleze o înțelepciune omenească sau să se înalțe pe ei înșiși, ei vor săvârși o lucrare ce va rezista atacurilor lui Satana. Multe suflete se vor întoarce de la întuneric la lumină și vor fi înființate multe biserici. Oamenii nu vor fi convertiți din cauza influenței uneltelor omenești, ci din cauza lui Hristos. — Istoria faptelor apostolilor, 278 (1911).

Secțiunea 3 — Bisericile mici din zonele rurale

[45]

La drumuri și la garduri

Locurile izolate — Când plănuiți extinderea lucrării, trebuie să cuprindeți mult mai multe localități, nu doar orașele. În locurile izolate sunt multe familii care au nevoie să fie căutate, spre a fi ajutate să înțeleagă lucrarea pe care Domnul Isus o îndeplinește pentru poporul Său.

Nici cei „de la drumuri”, nici cei „de la garduri” să nu fie neglijați, iar când călătorim din loc în loc și trecem pe lângă casele oamenilor, ar trebui să ne întrebăm adesea: „Oare cei care locuiesc în locurile acestea au auzit solia Evangheliei? A ajuns adevărul lui Dumnezeu Ia urechile lor? Înțeleg ei că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape și ca judecățile lui Dumnezeu sunt iminente? Își dau ei seama că fiecare suflet a fost răscumpărat cu un preț infinit?” Când meditez la lucrurile acestea, inima mea este mișcată de o dorință adâncă de a vedea adevărul vestit cu simplitatea lui atât în casele oamenilor, care se află în centrele aglomerate, cât și în acelea care se află foarte departe de aceste locuri.... Noi avem privilegiul de a-i vizita și de a-i familiariza cu dragostea lui Dumnezeu față de ei și cu mijloacele minunate pe care le-a pregătit pentru mântuirea lor.

În lucrarea aceasta, „la drumuri și la garduri”, ne vom confrunta cu dificultăți serioase pe care va trebui să le biruim. Când caută [46] sufletele, lucrătorul să nu se teamă, nici să nu se descurajeze, pentru că Dumnezeu este ajutorul lui și va continua să fie așa, iar El va deschide căile înaintea slujitorilor Săi. — Manuscript 15, 1909.

Nevoia de planuri mai ample — Noi alcătuim planuri întru totul prea limitate. Trebuie să avem o gândire mai vastă. Dumnezeu vrea să aplicăm principiile adevărului și ale neprihănirii în lucrarea noastră. Lucrarea Sa trebuie să înainteze în orașe și în sate....

Să renunțăm la gândirea noastră îngustă și să alcătuim planuri mai ample. Să extindem zona noastră de lucru pentru a ajunge atât la aceia care sunt aproape, cât și la aceia care sunt în locurile îndepărtate. — Manuscript 87, 1907.

Teritoriile nepromițătoare — Zona de lucru trebuie să fie extinsă. Solia Evangheliei trebuie să ajungă în toate părțile lumii. Teritoriile cele mai puțin promițătoare să beneficieze de o lucrare serioasă și hotărâtă. Fiii lui Dumnezeu, care sunt serioși, credincioși și lipsiți de egoism, trebuie să folosească toate cunoștințele pe care le au în administrarea acestei lucrări importante. — Manuscript 141, 1899.

Cei din zona rurală sunt mai ușor de contactat — Oamenii care locuiesc la țară sunt adesea mai ușor de contactat, decât aceia care locuiesc în orașele foarte aglomerate. În mijlocul scenelor din natură, caracterul creștin este mai ușor de clădit, decât în mijlocul nelegiuirii vieții de la oraș. Când adevărul va pune stăpânire pe inima oamenilor simpli, iar Duhul lui Dumnezeu va lucra asupra minții lor, călăuzindu-i să răspundă la vestirea Cuvântului, unii se vor ridica pentru a susține lucrarea lui Dumnezeu atât cu mijloacele lor financiare, cât și prin munca lor. — Manuscript 65, 1908.

La toate clasele sociale — Trebuie să ajungem la femeile și bărbații aflați la „drumuri și la garduri”. Despre lucrarea Domnului Hristos citim: „Isus străbătea toate cetățile și satele, învățând pe norod în sinagogi, propovăduind Evanghelia împărăției și vindecând [47] orice fel de boală și orice fel de neputință care erau în norod.” Așa trebuie să fie lucrarea pe care o avem de îndeplinit în orașele și satele noastre, „la drumuri și la garduri”. Solia îngerului al treilea trebuie să le fie vestită oamenilor din toate clasele sociale. — Manuscript 7, 1908.

Vestirea Evangheliei în locuri noi — Lucrarea Mântuitorului nostru a fost aceea de a-i avertiza pe locuitorii orașelor și de a rândui lucrători care să iasă din orașe, să meargă în locuri unde lumina nu fusese vestită încă și să înalțe stindardul adevărului în localități noi.... Mi s-a arătat că nu trebuie să ne preocupăm cu precădere de lucrarea de a câștiga interesul multor persoane într-o singură localitate, ci să căutăm locurile aflate în zonele mai puțin populate și să lucrăm în localități noi. Astfel, putem să intrăm în legătură cu oameni care nu știu nimic despre adevărurile prețioase și cruciale pentru timpul acesta. Vestirea ultimei chemări a Evangheliei trebuie să fie considerată la fel de importantă atât pentru locurile noi din țara aceasta, cât și pentru cele din țările îndepărtate. Sfatul acesta a fost adresat cu privire la unele localități cărora nu le-a fost vestită solia

Evangheliei. Semințele adevărului trebuie să fie semănate în centrele unde nu s-a lucrat.... Să fie cultivat un spirit misionar pentru lucrarea în localități noi. Egoismul manifestat prin păstrarea unui număr mare de credincioși într-un singur loc nu este în conformitate cu planul Domnului. Mergeți în orice loc nou cu putință și începeți lucrarea de educație în localitățile învecinate, care nu au auzit adevărul.

De ce a lucrat Mântuitorul pentru a semăna semințele Evangheliei în locurile izolate? De ce a călătorit EI din loc în loc, tot mai departe de satele în care vestise deja lumina prin prezentarea Scripturilor? Pentru că o lume întreagă trebuia să audă adevărul și pentru că unele suflete care nu îl auziseră încă urmau să îl primească. Domnul Hristos a călătorit din loc în loc, fără grabă, și a prezentat Scripturile în simplitatea lor pentru oamenii care doreau să primească adevărul. — Letter 318, 1908.

Eforturi simultane în orașele mai mici — În conferința aceasta, când este perioada favorabilă pentru a fi organizate adunările [48] de tabără, să se desfășoare două sau trei adunări în același timp. Vine perioada când adunările acestea nu pot să fie organizate, dar în lunile când putem să folosim corturile, să nu ne limităm eforturile doar la orașele cele mai mari. Să le vestim solia de avertizare oamenilor din orice loc. — Manuscript 104, 1902.

Lucrătorii din zonele rurale[4]

Începerea lucrării în zonele în care nu s-a lucrat — Ne apropiem de încheierea istoriei acestui pământ. Avem în fața noastră o mare lucrare — aceea de încheiere a vestirii ultimei solii de avertizare pentru o lume păcătoasă. Unii vor fi luați de la plug, de la vie, din diferite alte ramuri de activitate și vor fi trimiși de Domnul să prezinte lumii această solie.

Lumea și-a ieșit din făgaș. Priveliștea este descurajatoare. Dar Hristos îi salută cu asigurări pline de nădejde chiar pe oamenii care ne fac să fim descurajați. În ei, El vede însușiri care-i va face în stare să ocupe un loc în via Lui, Dacă vor fi mereu dispuși să se lase învățați, El îi va face, prin providența Sa, să fie niște femei și bărbați pregătiți să săvârșească o lucrare ce nu va depăși capacitățile lor. El le va da Duhul Sfânt, prin care vor primi o mare putere de a vorbi.

Lucrarea trebuie să fie începută în numeroase teritorii pustii și nelucrate. Mântuitorul vede partea luminoasă a lucrurilor, iar strălucirea acestei viziuni le va da încredere multor lucrători, care, [49] dacă încep cu modestie și lucrează cu toată inima, se vor dovedi a fi oameni potriviți pentru timpul și locul acela. Domnul Hristos vede toată nenorocirea și disperarea lumii, o priveliște care i-ar copleși pe unii dintre lucrătorii noștri de valoare și i-ar descuraja într-o asemenea măsură, încât nu ar ști nici măcar cum să înceapă să-i conducă pe oameni chiar și pe prima treapta a scării. Metodele lor precise sunt de mică valoare. Ei ar sta pe treptele de mai sus ale scării, spunând: „Urcați-vă unde suntem noi!” Totuși sărmanele suflete nu știu unde să-și pună picioarele.

[4]Deși este prețuit pe deplin ajutorul indispensabil al credincioșilor laici din toate activitățile de evanghelizare (vezi pag. 110-115), este limpede faptul că locuitorii din zonele rurale vor auzi solia de avertizare numai dacă lucrătorii și membri laici își vor uni efortul în vestirea evangheliei. Ca urmare, în volumul acesta, care este dedicat în exclusivitate sfătuirii evangheliștilor, când este prezentat subiectul cu privire la evanghelizarea în zonele rurale, apar și declarații care cheamă credincioșii laici să lucreze în teritoriile mai puțin populate. — Compilatorii

Inima Domnului Hristos nu este îngrijorată când îi vede pe cei săraci în toate sensurile cuvântului; nu este înviorată de felul cum vede El persoanele umile, care nu au fost tratate bine; nu se teme de foamea după neprihănire ce pare că nu este satisfăcută, din cauza incapacității multora de a începe lucrarea. EI întâmpină cu liniște chiar stările de lucruri care i-ar descuraja pe mulți pastori. EI corectează evlavia noastră supusă greșelilor, încredințând răspunderea lucrării pentru cei săraci și nevoiași din zonele subdezvoltate ale lumii, în mâna unor oameni cu inimi pline de milă față de cei neștiutori și rătăciți. Domnul îi învață pe acești lucrători cum să-i întâmpine pe aceia pe care dorește să-i ajute. Ei vor fi încurajați, când vor vedea că li se deschid porți de intrare în locuri unde pot să facă o lucrare misionară medicală. Pentru că nu se încred în ei înșiși, îi dau lui Dumnezeu toată slava....

Oamenii simpli trebuie să-și ocupe locurile în calitate de lucrători pentru Dumnezeu. Când vor împărtăși necazurile semenilor lor, așa cum Mântuitorul a împărtășit necazurile omenirii, Îl vor vedea prin credință lucrând împreună cu ei. — Testimonies for the Church 7:270-272 (1902).

Lucrători tineri pentru locurile dificile — Tinerii și tinerele [50] care se dedică lucrării de prezentare a adevărului și de convertire a sufletelor trebuie să fie întăriți mai întâi de Duhul Sfânt, iar apoi să meargă în locurile cele mai nepromițătoare. Domnul nu le-a încredințat lucrarea de predicare în biserică acelora care nu au experiență. Solia trebuie să fie propovăduită „la drumuri și la garduri”. — Manuscript 3, 1901.

Familii care trebuie să lucreze în locurile dificile — Familiile care cunosc adevărul trebuie să meargă în zonele neglijate și să le ducă și altora lumina adevărului. Urmați exemplul acelora care au făcut o lucrare de pionierat în teritoriile noi. Lucrați cu înțelepciune în locurile unde puteți să îndepliniți lucrarea cea mai bună. Învățați principiile reformei sănătății pentru a fi în stare sa le prezentați și altora, învățați să-i tratați pe bolnavi, citind și studiind diferite cărți și reviste despre sănătate, iar astfel veți face o lucrare mai bună pentru Domnul. — Letter 136, 1902.

Lucrarea celor din centrele mari — Aceia care trăiesc în centrele mari ar câștiga o experiență valoroasă, dacă ar merge cu Biblia în mâna și cu inima deschisă față de îndemnurile Duhului Sfânt în

locurile mai puțin populate, „Ia drumuri și la garduri”, pentru a vesti solia pe care au primit-o. — The Review and Herald, 2 august, 1906.

În munți și văi — Pe când mă aflam în Lakeport [California de Nord] am fost impresionată adânc de gândul că aici era un loc unde trebuia să fie îndeplinită o lucrare credincioasă de vestire a soliei adevărului. În regiunea aceasta de munte sunt multe suflete care au nevoie de adevărurile soliei îngerului al treilea. Conduși de puterea Duhului Sfânt, noi trebuie să propovăduim adevărul pentru timpul acesta în localitățile din munți și văi. Ecourile avertizărilor solemne ale adevărului trebuie să răsune tot mai departe. Solia trebuie să ajungă repede la oameni. Ea trebuie să fie vestită „poruncă peste [51] poruncă, învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo”. Bărbați și femei cu înțelepciune să se angajeze fără nici o întârziere în lucrarea de semănare a semințelor Evangheliei....

Domnul va lucra prin aceia care le vor explica Scripturile oamenilor care și-au stabilit căminul în aceste zone retrase ale țării. Le adresez fraților și surorilor mele apelul de a se uni în îndeplinirea acestei lucrări bune și de a o duce până la capăt....

Motivul pentru care vă atrag atenția asupra localității Lakeport și a așezărilor învecinate este că locurile acestea nu au avut încă posibilitatea de a cunoaște bine adevărul pentru timpul nostru. Poate că printre cei din poporul nostru sunt unii care vor fi de acord să-și folosească mijloacele financiare pentru a susține începerea lucrării misionare în teritorii noi. Acestora aș dori să le spun: în Numele Domnului, faceți tot ce puteți pentru a ajuta. Încă nu am cercetat pe deplin cât de vast este teritoriul de lucru aflat aici, dar Lakeport este unul dintre locurile care mi-au fost arătate ca având nevoie de atenția noastră.

Am multe de spus cu privire la așezările acestea din munți. Ele sunt asemănătoare cu așezările din preajma orașului Washington, unde ar trebui să fie îndeplinită o lucrare similară. Oare nu va lucra poporul nostru cu mai multă credincioșie „la drumuri și la garduri”? Întreprinderile comerciale au absorbit așa de multă vreme interesele și capacitățile atât de multor adventiști de ziua a șaptea, încât ei sunt într-o mare măsură nepotriviți pentru a face lucrarea de a le duce lumina adevărului prezent acelora care nu o cunosc. Nu ar trebui să fim mulțumiți să îngăduim ca starea aceasta să continue.

Dacă ar ieși din orașe și ar începe să lucreze în aceste locuri izolate, mulți din poporul nostru și-ar recăpăta sănătatea fizică. Îi îndemn pe frații noștri să meargă doi câte doi, ca misionari, în aceste locuri de la țară. Mergeți cu umilință. Hristos ne-a dat un [52] exemplu, iar El va binecuvânta cu siguranță eforturile acelora care vor lucra în temere de Dumnezeu, vestind solia pe care Mântuitorul le-a dat-o primilor ucenici: „Împărăția lui Dumnezeu este aproape.” — Manuscript 65, 1908.

Familii misionare pentru sate și orașe mici — Frații care doresc să se mute în alte localități și care au în vedere slava lui Dumnezeu, simțind că au o responsabilitate personală de a le face bine altora, de a binecuvânta și de a salva sufletele pentru care Domnul Hristos a sacrificat viața Sa prețioasă, trebuie să se mute în orașele mici și în satele unde lumina este mică sau nu este deloc. Acolo, ei pot să fie de un folos real, binecuvântându-i pe alții prin munca și experiența lor. Este nevoie de misionari care să meargă în orașele mici și în sate pentru a înălța stindardul adevărului, pentru ca Dumnezeu să aibă martorii Săi răspândiți pretutindeni în țară, așa încât lumina adevărului să pătrundă acolo unde nu a ajuns încă, iar stindardul adevărului să fie înălțat acolo unde încă nu este cunoscut....

Domnul Isus nu a neglijat satele — Raportul declară că „Isus umbla din cetate în cetate și din sat în sat și propovăduia și vestea Evanghelia împărăției lui Dumnezeu”....

Așadar, oare nu este datoria unora care stau degeaba aici (Battle Creek) să meargă în locurile unde pot să-L reprezinte pe Hristos și adevărul Său prețios? — The General Conference Daily Bulletin, 20 martie, 1891.

Secțiunea 4 — Planurile pentru campaniile publice [53]

Modelul de plănuire al marelui evanghelist

Studiați metodele lui Hristos — Dacă a fost vreodată esențial să înțelegem și să aplicăm metode corecte de învățare și să urmăm exemplul Domnului Hristos, timpul acesta este acum. — Letter 322, 1908.

Cum să intrăm în legătură cu oamenii — Dacă doriți să intrați în legătură cu oamenii într-o modalitate în care să fiți acceptați, umiliți-vă inima înaintea lui Dumnezeu și învățați metodele Sale. Din studierea metodelor de lucru ale Domnului Hristos și a modalității Sale de a intra în legătură cu oamenii vom obține multe învățături pentru lucrarea noastră. În relatarea Evangheliei, avem un raport despre felul în care a lucrat El pentru oamenii din toate categoriile sociale și despre modalitatea în care a lucrat în orașe și sate, unde mii de oameni au fost atrași să asculte învățăturile Sale. Domnul vorbea cu simpatie și cu duioșie, iar cuvintele Sale erau distincte și clare. Aceste cuvinte transmiteau siguranța că ele conțineau adevărul. Tocmai simplitatea și seriozitatea cu care a lucrat și a vorbit Hristos au fost cele care au atras atât de mulți oameni la El.

Marele învățător a stabilit planuri pentru lucrarea Sa. Cercetați planurile acestea. Noi îl vedem călătorind din loc în loc, urmat de mulțimi de ascultători dornici să-L audă. Când a avut posibilitatea, [54] i-a condus afară din orașelor aglomerate, în locurile liniștite de la țară. Aici, S-a rugat cu ei și le-a vorbit despre adevărurile veșnice. — The Review and Herald, 18 ianuarie, 1912.

În sinagogi și pe malul mării — „Isus străbătea toată Galileea, învățând norodul în sinagogi, propovăduind Evanghelia împărăției și tămăduind orice boală.” El a predicat în sinagogi, pentru că în felul acesta putea să intre în legătură cu cei adunați acolo. Apoi ieșea și îi învăța pe oameni pe malul mării sau de-a lungul marilor drumuri comerciale. Adevărurile prețioase pe care le avea de propovăduit nu trebuiau sa fie restrânse, pentru a fi predicate doar în sinagogi....

Domnul Hristos ar fi putut să ocupe locul cel mai înalt între învățătorii de seamă ai poporului iudeu. Totuși El a ales să vestească Evanghelia mai degrabă celor săraci. El a mers din loc în loc, pentru ca aceia care se aflau „la drumuri și la garduri” să poată auzi cuvintele Evangheliei adevărului. Domnul a lucrat în modalitatea în care dorește să lucreze și slujitorii Săi din zilele noastre. Vocea Sa era auzită explicând Scripturile Vechiului Testament pe malul mării, pe coasta muntelui și pe străzile orașelor. Explicațiile Sale erau atât de deosebite de cele ale cărturarilor și fariseilor, încât atenția oamenilor era captivată. El învăța ca unul care avea autoritate, nu așa cum învățau cărturarii. Domnul propovăduia solia Evangheliei cu claritate și cu putere. — Letter 129, 1903.

Metodele Sale specifice — El participa la marile sărbători anuale ale națiunii și vorbea despre lucrurile cerești mulțimii absorbite de ceremonii, aducând veșnicia în atenția oamenilor. El le-a adus tuturor comori din vistieria înțelepciunii. Le-a vorbit într-o modalitate atât de simplă, încât nu aveau cum să nu înțeleagă. Prin metodele Sale specifice, El i-a ajutat pe toți cei care se aflau în necazuri și suferințe. El a slujit sufletului bolnav de păcat cu un har plin de duioșie și amabilitate, aducând vindecare și putere. [55]

Prințul învățătorilor a căutat o cale de intrare la inima oamenilor pe calea asocierii învățăturilor Sale cu lucrurile care le erau familiare. El a prezentat adevărul în așa fel încât acesta se împletea, pentru totdeauna, cu cele mai sfinte amintiri și sentimente ale lor. El îi învăța într-un fel care îi făcea să simtă deplina Sa identificare cu preocupările și cu fericirea lor. Învățăturile Sale erau directe, ilustrațiile Sale erau atât de potrivite, cuvintele Lui atât de pline de simpatie și voioșie, încât ascultătorii erau fascinați. Simplitatea și sinceritatea cu care Se adresa celor nevoiași sfințeau fiecare cuvânt. — Divina vindecare, 22-24.

Isus cerceta fața oamenilor — Chiar și mulțimea care se îngrămădea atât de adesea pe urmele Sale nu era pentru Hristos o masă amorfă de făpturi omenești. El Se adresa direct fiecărei minți și îi vorbea fiecărei inimi. Domnul privea fețele ascultătorilor Săi, observând cum li se lumina chipul și gesturile subite de răspuns, care arătau că adevărul ajunsese la sufletul lor. Toate acestea făceau să vibreze în inima Sa corzile unei bucurii pline de simpatie. — Educație, 231 (1903).

Apelul adresat omenirii căzute — Isus a văzut în fiecare făptură omenească, oricât de căzută era, un copil al lui Dumnezeu, care putea să beneficieze din nou de privilegiul relației lui cu Divinitatea. — Educație, 79 (1903).

Simplitate, adresare directă, repetare — Felul Domnului Hristos de a-i învăța pe oameni era caracterizat de o simplitate deplină. El vorbea ca unul care avea autoritate. Iudeii îl așteptau pe Mesia și declarau că Prima Venire a lui Hristos va fi însoțită de toate reprezentările slavei care urmau să însoțească a Doua Sa Venire. Marele învățător le-a propovăduit adevărul multor oameni care nu ar [56] fi putut să primească o educație nici în școlile rabinilor, nici în cele ale filozofilor greci. Isus a rostit adevărul într-o modalitate simplă, directă și toate expresiile Sale erau foarte convingătoare și pline de o putere vie. Dacă ar fi înălțat vocea în tonuri nefirești, așa cum procedau de obicei mulți predicatori din zilele Sale, patosul și naturalețea vocii s-ar fi pierdut și o mare parte din puterea adevărului ar fi fost nimicită....

În cuvântările Sale, Domnul Hristos nu a prezentat multe lucruri odată, ca sa nu le încurce mintea ascultătorilor Săi. El a expus fiecare idee cu claritate. Domnul nu a evitat să repete adevărurile vechi și familiare din profeții, dacă acestea slujeau scopului Său de a le sugera anumite idei. — Manuscript 25, 1890.

El a fascinat mințile cele mai mari — Deși erau exprimate într-un limbaj simplu, marile adevăruri rostite de Domnul nostru au fost înveșmântate într-o asemenea frumusețe, încât stârneau interesul și fascinau mințile cele mai strălucite....

Domnul Isus a folosit parabola fiului risipitor pentru a oferi o reprezentare adevărată a grijii duioase, iubitoare și pline de milă exercitată de Tatăl Său. Deși copiii Săi greșesc și se înstrăinează de El, dacă se pocăiesc și se întorc, Tatăl îi va primi cu bucuria manifestată ele un tată pământesc la primirea fiului de multă vreme pierdut, care se întoarce plin de căință. — Manuscript 132, 1902.

Copiii au înțeles — Modalitatea lui Hristos de a prezenta adevărul nu poate avea îmbunătățiri.... Cuvintele vieții au fost prezentate de El cu o asemenea simplitate, încât și un copil putea să le înțeleagă. Bărbații, femeile și copiii erau atât de impresionați de modalitatea Sa de a explica Scripturile, încât puteau să surprindă fiecare intonație a vocii Sale, puteau să pună același accent în cuvintele lor și să imite

gesturile Sale. Tinerii au deprins spiritul Său de slujire și s-au străduit să urmeze modelul căilor Sale pline de har, căutând să-i ajute pe aceia pe care îi vedeau în nevoie. — Counsels on Health, 498, 499 (1914).

El a reașezat comorile prețioase în structura adevărului — [57] În felul Său de a învăța, Domnul Hristos nu a ținut predici plictisitoare ca ale pastorilor din zilele noastre. Lucrarea Sa era construită pe fundamentul adevărului. El a adunat comorile prețioase ale adevărului, pe care vrăjmașul le preluase și le pusese într-o structură a amăgirii, și le-a reașezat la locul lor în structura adevărului, pentru ca oricine primea cuvântul să fie îmbogățit prin el. — Manuscript 104, 1898.

EI a repetat solia — Domnul Hristos a fost întotdeauna pregătit să-i răspundă căutătorului sincer al adevărului. Când ucenicii au venit la El, cerându-I să explice unele cuvinte pe care le adresase mulțimii, El a repetat învățătura cu bucurie. — Letter 164, 1902.

El a atras inimile prin dragoste — Domnul Hristos a atras inima ascultătorilor Săi prin manifestarea dragostei, iar apoi, puțin câte puțin, pe măsură ce erau în stare să înțeleagă, le-a descoperit marile adevăruri ale împărăției cerurilor. În același fel, noi trebuie sa învățam să ne adaptăm lucrarea la starea oamenilor — să-i întâmpinăm pe oameni acolo unde se află ei. Deși trebuie să-i prezentăm lumii cerințele Legii lui Dumnezeu, să nu uităm că dragostea lui Hristos este singura putere care este în stare să înduplece inima și să conducă la ascultare. — The Review and Herald, 25 noiembrie, 1890.

El a reținut adevărul — Marele învățător ținea în mâna Sa întreaga hartă a adevărului, totuși nu l-a descoperit în întregime ucenicilor Săi. El le-a prezentat numai acele subiecte care erau esențiale pentru înaintarea lor pe calea cerului. Înțelepciunea Sa L-a făcut să rămână tăcut cu privire la multe lucruri.

Așa cum S-a abținut să le spună ucenicilor Săi multe lucruri, deoarece știa că le va fi imposibil să le înțeleagă în vremea aceea, tot astfel, în zilele noastre sunt multe lucruri pe care EI nu ni le descoperă, deoarece știe capacitatea noastră limitată de a înțelege. — Manuscript 118, 1902.

Întrevederi personale — Lucrarea Domnului Hristos a fost [58] alcătuită în mare parte din întrevederi personale. El a manifestat o

atenție plină de credincioșie față de auditoriul format dintr-o singură persoană, iar acel singur suflet a transmis învățătura primită la mii de alte suflete. — The Review and Herald, 9 mai, 1899.

La ospețe — Când a fost invitat la un ospăț, Domnul Hristos a acceptat invitația pentru ca, în timp ce ședea la masă, să poată semăna semințele adevărului în inima celor prezenți. El a știut că semințele semănate în felul acesta aveau să răsară și să aducă roade. Domnul a știut că, mai târziu, unii dintre aceia care au stat la masă cu El vor răspunde la chemarea Sa de a-L urma. Noi avem privilegiul de a studia modalitatea de învățare a Domnului Hristos, care mergea din loc în loc, semănând pretutindeni semințele adevărului. — Manuscript 113, 1902.

Planul de culegere a roadelor pe care l-a avut Hristos — Domnul Hristos i-a trimis pe ucenici doi câte doi,[5] ca să meargă în locurile unde, mai târziu, urma să meargă El însuși. — Manuscript 19, 1910.

A fost corectă metoda lui Hristos? — Maiestatea cerului a călătorit din loc în loc, mergând pe jos și învățându-i pe oameni în aer liber, pe malul mării și pe coasta muntelui. În felul acesta, El i-a atras pe oameni la Sine. Oare suntem noi mai mari ca Domnul nostru? A fost corectă metoda Sa? Am lucrat noi lipsiți de înțelepciune, prin faptul că am păstrat simplitatea și evlavia? Încă nu ne-am învățat lecțiile așa cum ar fi trebuit. Domnul Hristos declară: „Luați jugul Meu” de cumpătare și de ascultare „asupra voastră și învățați de la Mine ... și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.” — Letter 140, 1898.

Modelare și corectare în slujba lui Hristos — Lucrarea ucenicilor a avut nevoie de modelare și de corectare, prin disciplinarea cea mai atentă și prin faptul că le explicau altora cunoștința cuvântului
[59] pe care îl primiseră ei înșiși, iar Domnul Hristos le-a dat îndrumări speciale cu privire la comportamentul și lucrarea lor. Chiar prin propria viață, El le-a dat un exemplu de conformare strictă față de regulile pe care le instituia pentru ei. Ucenici nu trebuiau să intre în controversă cu nimeni, pentru că nu aceasta era lucrarea lor. Ei trebuiau să descopere și să apere adevărul prin propriul caracter și să manifeste un creștinism veritabil, prin rugăciune stăruitoare și

[5] Vezi, de asemenea, 72-74, „Doi câte doi”

meditație. Aceasta urma să fie într-un contrast hotărât cu religia fariseilor și a saducheilor. Ei trebuiau să atragă atenția ascultătorilor la adevărurile mai mari care urmau să fie descoperite. Ucenicii lansau săgeata, iar Duhul lui Dumnezeu o conducea așa încât să pătrundă în inimă. — The Review and Herald, 1 februarie, 1898.

Plănuirea unei evanghelizări tot mai vaste

Timpul pentru o lucrare hotărâtă — Adevărul trebuie să-i fie propovăduit oricărui neam, oricărei semințiș și oricărei limbi. A sosit timpul să fie făcută o lucrare mult mai hotărâtă în orașe și în toate teritoriile neglijate și nelucrate. — The Review and Herald, 23 iunie, 1904.

Planuri înțelepte — Acum este nevoie de o lucrare sârguincioasă. În acest timp de criză, niciun efort făcut cu o jumătate de inimă nu va avea succes. În toată lucrarea pe care o facem în orașe, trebuie să căutăm asiduu sufletele dornice. Să fie făcute planuri înțelepte, pentru ca lucrarea această să poată fi îndeplinită cu rezultatele cele mai bune cu putință. — The Review and Herald, 27 septembrie, 1906.

Să aruncăm năvodul în larg — Unii cred ca datoria lor este să predice adevărul, dar nu îndrăznesc să se aventureze departe de țărm și, ca urmare, nu prind nimic. Ei aleg să meargă prin biserici, parcurgând mereu și mereu același teritoriu. Ei vorbesc despre timpul plăcut pe care l-au petrecut, despre câte o vizită mulțumitoare, [60] dar este zadarnic să căutăm să vedem dacă sunt suflete convertite la adevăr prin lucrarea lor. Pastorii aceștia pescuiesc mult prea aproape de mal. Ei trebuie să iasă în larg și să-și arunce năvodul acolo unde se află peștii. Nu ducem lipsă de lucru. În via Domnului ar putea să fie angajați sute de lucrători, acolo unde acum este doar unul. — The True Missionary, februarie, 1874

O lucrare serioasă pentru conducători — Îi întreb pe aceia care poartă răspunderea conducerii lucrării noastre: De ce sunt ocolite atât de multe locuri? Priviți la orașele și satele unde nu s-a lucrat încă. În America sunt multe orașe mari, nu numai în sud, ci și în nord, care încă așteaptă să se lucreze în ele. În fiecare oraș din America trebuie să fie o mărturie care să amintească de Dumnezeu. Totuși, pot să menționez multe locuri în care lumina adevărului încă nu a strălucit. Îngerii lui Dumnezeu așteaptă ca slujitorii omenești

să intre în locurile în care încă nu a fost vestită mărturia despre adevărul prezent. — The Review and Herald, 30 decembrie, 1902.

Intrați în teritorii noi — Înființați centre noi. Pregătiți lucrători care să iasă „la drumuri și la garduri”. Avem nevoie de grădinari înțelepți care să transplanteze pomi în localități diferite și să-i îngrijească, așa încât să crească. Poporul lui Dumnezeu are o datorie categorică de a merge în regiunile îndepărtate. Armatele de lucrători trebuie să cucerească teritorii noi, să înființeze centre de influență ori de câte ori pot să găsească o ocazie favorabilă. — Manuscript 11, 1908.

Mergeți în afara centrelor care sunt împietrite față de Evanghelie — Să ne aducem aminte că, în calitatea noastră de popor căruia i s-a încredințat un adevăr sfânt, am fost neglijenți și necredincioși. Lucrarea a fost restrânsă la câteva centre, până când oamenii au ajuns să fie împietriți față de Evanghelie. Aceia care au auzit atât de mult despre adevăr, și totuși l-au respins, sunt foarte dificil de impresionat. S-a insistat prea mult în câteva locuri, în timp [61] ce foarte multe orașe au fost lăsate neavertizate și în care nu s-a lucrat.

Situația aceasta ne este potrivnică acum. Cât de mult ar fi înaintat lucrarea noastră până acum, dacă am fi depus eforturi stăruitoare de a ajunge la aceia care, fiind convertiți, ar fi fost o reprezentare reală cu privire la ce poate să facă adevărul prezent pentru făpturile omenești. Nu este drept ca un număr mic de locuri să aibă toate avantajele, în timp ce altele să fie neglijate. — Letter 132, 1902.

Plănuirea anticipată a lucrării în teritorii noi — Oh, mi se pare că aud zi și noapte vocea care spune: „Mergeți înainte! Adăugați teritorii noi. Începeți lucrarea într-un teritoriu nou, predicând în corturi, și vestiți ultima solie de avertizare pentru lume. Nu este timp de pierdut. Lăsați o mărturie de aducere-aminte cu privire la Mine în fiecare loc unde veți merge. Duhul Meu va merge înaintea voastră, și slava Domnului va fi răsplata voastră.”

Nu departe de aici sunt alte orașe unde va trebui să organizăm adunări de tabără anul viitor. Acesta este chiar planul lui Dumnezeu cu privire la felul în care trebuie să se desfășoare lucrarea. Aceia care au primit de ani de zile lumina că trebuie să meargă în teritorii noi și, în ciuda acestui fapt, au organizat adunări de tabără ani la

rând în același loc, trebuie să fie convertiți ei înșiși, pentru că nu ascultă cuvântul Domnului. — Letter 174, 1900.

Înaintarea prin credință

Înaintați prin credință, iar mijloacele financiare vor veni — Oare putem să ne așteptăm de Ia locuitorii acestor orașe să vină la noi și să ne spună: „Dacă veți veni la noi și veți predica, vă vom ajuta să faceți cutare sau cutare lucru?” Ei nu știu nimic despre solia noastră. Domnul dorește să facem ca lumina noastră să strălucească înaintea oamenilor, așa încât Duhul Său Sfânt să le poată vorbi celor cu inima sinceră, care caută adevărul. Dacă vom îndeplini [62] lucrarea aceasta, vom vedea că mijloacele financiare se vor revărsa în vistieriile noastre și vom avea banii cu care să continuăm o lucrare din ce în ce mai vastă și mai extinsă.

Oare să nu înaintăm noi cu credință, ca atunci când am dispune de mii de dolari? Nu avem nici măcar o jumătate din credința care ar fi suficientă. Să ne facem partea în avertizarea acestor orașe. Solia de avertizare trebuie să ajungă la oamenii care sunt pe punctul de a pieri neavertizați și nemântuiți. Oare cum putem să întârziem? Pe măsură ce vom înainta, banii vor veni. Dar trebuie să înaintăm prin credință, încrezându-ne în Domnul, Dumnezeul lui Israel.

Nu sunt în stare să dorm nopți la rând, pentru că povara aceasta pentru orașele neavertizate apasă asupra mea. Mă rog noapte de noapte și încerc să concep metode prin care putem să intrăm în orașele acestea pentru a vesti solia de avertizare. Lumea întreagă așteaptă să fie avertizată și mântuită, iar noi trebuie să mergem în est, în vest, în nord și în sud și să lucrăm cu înțelepciune pentru toți oamenii din jurul nostru. Dacă ne asumăm lucrarea aceasta, vom vedea mântuirea lui Dumnezeu. El ne va încuraja. — Manuscript 53, 1909.

Să folosim ocaziile providențiale — Dacă vrem să folosim ocaziile pe care ni le oferă providența lui Dumnezeu, ar trebui să fim rapizi în a discerne fiecare oportunitate și să folosim la maximum fiecare avantaj care se află la îndemâna noastră.... În această mare lucrare se manifestă o frică de a ne aventura și de a risca, de teamă că banii cheltuiți nu vor aduce roade. Ce dacă banii sunt cheltuiți

și totuși nu putem să vedem că sufletele au fost salvate prin intermediul lor? Ce dacă banii noștri se pierd? Mai bine să lucrăm și să perseverăm, decât să nu facem nimic. Nu aveți de unde să știți care dintre lucrări vor aduce roade.

Unii investesc în drepturi de autor pentru diferite invenții și se confruntă cu pierderi masive, iar lucrul acesta este considerat ceva [63] normal. Totuși, în lucrarea lui Dumnezeu, oamenilor le este teamă să riște. Banii care nu aduc rezultate imediate, când sunt investiți în lucrarea de salvare a sufletelor, li se par a fi o pierdere totală. Curând, tocmai banii care sunt investiți acum cu atâta zgârcenie în lucrarea lui Dumnezeu și care sunt reținuți cu egoism vor cădea pradă cârtițelor și liliecilor împreună cu toți idolii. Valoarea banilor se va deprecia curând și pe neașteptate, când oamenilor li se va descoperi realitatea evenimentelor veșnice.

Dumnezeu va avea oameni care vor risca totul pentru a salva suflete. Aceia care nu vor să facă nici o mișcare, până când nu pot să vadă cu claritate fiecare pas pe care îl au de făcut pe cale, nu vor profita de timpul acesta pentru a duce mai departe adevărul lui Dumnezeu. Acum este nevoie de lucrători care să înainteze perseverenți în întuneric, așa cum ar înainta în lumină, lucrători care se vor menține curajoși în timpul descurajărilor și al dezamăgirilor și care, în ciuda acestora, vor continua să lucreze cu credință, cu lacrimi și cu o nădejde răbdătoare, semănând de-a lungul tuturor apelor, încrezători că Domnul va aduce rezultatele. Dumnezeu cheamă oameni îndrăzneți, plini de speranță, credință și răbdare, ca să ducă lucrarea până la capăt. — The True Missionary, ianuarie, 1874

Fiți inventivi — În aceste vremuri de primejdie, nu trebuie să lăsăm nefolosit niciun mijloc posibil de a-i avertiza pe oameni. Să fim adânc interesați cu privire la tot ce va opri valul de nelegiuire. Lucrați în această direcție și aveți credință în Dumnezeu. — Letter 49, 1902 |

Nu prin puterea noastră — Frații mei din lucrarea pastorală, vă adresez un apel. Implicați-vă mai îndeaproape în lucrarea lui Dumnezeu. Dacă nu vă străduiți cu mai multă seriozitate să vă îndepliniți lucrarea cât mai bine cu putință, multe suflete care ar fi putut să fie salvate vor fi pierdute. În _____ este o mare lucrare ce trebuie să fie făcută. La început, poate că vă părea că înaintează [64] încet și greu, dar, dacă vă veți supune întru totul lui Dumnezeu, El

va lucra cu putere prin voi.

Oriunde vă aflați, oricât de grele sunt situațiile prin care treceți, nu rostiți cuvinte de descurajare. Biblia este plină de făgăduințe îmbelșugate. Oare nu puteți să le credeți? Când mergem să lucrăm pentru suflete, Dumnezeu nu vrea să purtăm un război pe cheltuială proprie. Ce înseamnă lucrul acesta? Înseamnă că nu trebuie să mergem prin puterea noastră, pentru că Dumnezeu a promis că va merge cu noi. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 128, 129 (1886).

În zilele de la început — La porunca lui Dumnezeu: „Mergeți înainte!”, noi înaintăm chiar și când dificultățile ce urmează a fi depășite par să facă imposibil orice progres. Știm cât de mult a costat în trecut îndeplinirea planurilor lui Dumnezeu care ne-au făcut să fim ce suntem azi ca popor. Prin urmare, fiecare să fie extrem de atent să nu tulbure mintea oamenilor cu privire la lucrurile pe care Dumnezeu le-a rânduit pentru prosperitatea și succesul nostru în înaintarea lucrării Sale. — Letter 32, 1892.

Lăsați rezultatele în seama lui Dumnezeu — Este posibil ca sămânța cea bună să stea pentru un timp într-o inimă rece, lumească, egoistă, fără să dea semne că ar fi prins rădăcini; însă, adesea, Duhul lui Dumnezeu lucrează asupra acelei inimi și o udă cu rouă cerului, iar îndelung ascunsa sămânță răsare și aduce, în cele din urmă, roadă spre slava lui Dumnezeu. În lucrarea vieții noastre, nu știm care efort va avea rezultate, acesta sau acela. Acestea nu sunt întrebări la care să răspundem noi, niște sărmani muritori. Noi trebuie să ne îndeplinim lucrarea, lăsând rezultatele în seama lui Dumnezeu. — Testimonies for the Church 3:248 (1872).

Ajutați bisericile care lucrează — Fiecare Conferință, mică sau mare, este răspunzătoare pentru lucrarea solemnă și serioasă de pregătire a oamenilor pentru venirea lui Hristos. Acele biserici ale Conferinței, care sunt dornice să lucreze și au nevoie de ajutor pentru a ști cum să îndeplinească o lucrare eficientă, trebuie să [65] beneficieze de sprijinul necesar. Fiecare lucrător al Conferinței să fie foarte atent pentru a face din Conferința lui o unealtă cât se poate de activă în consolidarea lucrării lui Dumnezeu. Fiecare membru al bisericii să lucreze pentru sporirea interesului religios. Pastorii să-și îndeplinească partea lor cu o dragoste sfântă, prin rugăciune umilă și printr-o lucrare stăruitoare. — Manuscript 7, 1908.

Mâna lui Dumnezeu este la cârmă — Aceia care poartă răspunderi în lucrarea lui Dumnezeu vor întâmpina pericole înspăimântătoare, la care, când mă gândesc, încep să tremur. Totuși ni se adresează cuvântul: „Mâna Mea este pe cârmă și nu voi îngădui ca oamenii să conducă lucrarea Mea pentru aceste zile din urmă. Mâna Mea învârte cârma și providența Mea va continua să aducă la îndeplinire planurile divine, fără a ține cont de invențiile omenești.

În marea lucrare finală, ne vom confrunta cu dificultăți pe care nu vom ști cum să le tratăm, dar să nu uităm că acele trei mari Puteri ale cerului lucrează, că mâna divină este la cârmă și că Dumnezeu își va aduce la îndeplinire planurile.” — Manuscript 118, 1902.

Trecere înaintea lumii până la îndeplinirea lucrării — Lumea întreagă trebuie să fie avertizată. Vegheați, așteptați, rugați-vă, lucrați și nu îngăduiți să fie făcut nimic prin ceartă și slavă deșartă. Nu îngăduiți să se facă niciun lucru care va spori prejudecata, ci faceți tot ce este cu putință să micșorați prejudecata, lăsând lumina, razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii, să străbată în mijlocul întunericului moral. Încă mai avem de făcut o mare lucrare și trebuie să fie făcut orice efort posibil spre a-L prezenta pe Hristos ca fiind Mântuitorul care iartă păcatele, ca fiind purtătorul păcatului, ca fiind Luceafărul strălucitor, iar Domnul ne va da trecere înaintea lumii, până când lucrarea noastră va fi adusă la îndeplinire. — Letter 35, 1895.

Evanghelizarea, o lucrare plină de demnitate [66]

Cu o demnitate plină de farmec și cu simplitate — Aceia care fac lucrarea Domnului în orașe trebuie să depună un efort calm, susținut și devotat pentru a-i învăța pe oameni. Deși trebuie să lucreze stăruitor pentru a stârni și pentru a menține interesul ascultătorilor, totuși, În același timp, trebuie să se evite cu atenție tot ce seamănă cu goana după senzațional. În veacul acesta de extravagență și spectacol, când oamenii consideră că este necesar să facă paradă pentru avea succes, solii aleși ai lui Dumnezeu trebuie să arate greșeala cheltuirii inutile a banilor pentru a impresiona. Dacă lucrează cu sinceritate, umilință și cu o demnitate plină de farmec, evitând tot ceea ce este teatral, lucrarea lor va lăsa o impresie durabilă spre bine.

Într-adevăr, pentru publicitatea adunărilor și pentru un progres temeinic al lucrării, este necesar să fie cheltuiți bani, dar cu chibzuință. Totuși, tăria fiecărui lucrător nu se va găsi în aceste lucruri exterioare, ci în dependența de Dumnezeu, cu încredere, în rugăciunea stăruitoare pentru ajutor și în ascultarea de Cuvântul Său. În lucrarea Domnului trebuie să fie mult mai multă rugăciune, mult mai multă asemănare cu Hristos, mult mai multă conformare cu voința lui Dumnezeu. Parada și cheltuiala extravagantă nu vor realiza lucrarea ce trebuie să fie îndeplinită.

Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să fie dusă mai departe cu putere. Avem nevoie de botezul cu Duhul Sfânt. Avem nevoie să înțelegem că Dumnezeu va adăuga la rândurile poporului Său oameni capabili și cu influență, care urmează să-și facă partea în avertizarea lumii. Nu toți cei din lume sunt nelegiuiți și păcătoși. Dumnezeu are multe mii care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. În bisericile căzute se află mulți oameni, bărbați și femei, care se tem de Dumnezeu. Dacă lucrurile nu ar fi așa, nouă nu ne-ar fi dat să vestim solia: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare.... Ieșiți din mijlocul ei, [67] poporul Meu.” (Apocalipsa 18, 2-4.) Mulți dintre cei sinceri doresc cu ardoare să poată primi viața cerească. Ei vor recunoaște Evanghelia atunci când le va fi vestită în frumusețea și simplitatea în care

este prezentată în Cuvântul lui Dumnezeu. — Testimonies for the Church 9:109-111.

Lucrători talentați și cu experiență pentru teritoriile noi din orașe — Începerea lucrării în locuri noi trebuie să le fie încredințată unor lucrători cu experiență. Modalitatea în care se va lucra să păstreze demnitatea sfântă a lucrării. Trebuie să ne aducem aminte fără încetare că îngerii răi caută ocazii pentru a înfrânge eforturile noastre.

Trebuie să se lucreze în orașe. În fața noastră se află o perioadă de mari încercări. Prin urmare, nimeni să nu-și înalțe sufletul cu vanitate. Aceia care luptă pentru cununa vieții se cuvine să lupte în conformitate cu legea. Toate capacitățile și talentele noastre să fie folosite în lucrarea de salvare a sufletelor care pier, câștigându-i în felul acesta și pe alții să fie conlucrători cu Hristos. Cunoașterea și capacitățile pe care Domnul le-a dat bărbaților și femeilor vor fi sporite într-o mare măsură, dacă vor lucra pentru zidirea împărăției Sale. — Manuscript 19, 1910.

O modalitate de lucru nobilă și conștiincioasă — De-a lungul veacurilor, Dumnezeu a fost deosebit de atent la plănuirea și îndeplinirea lucrării Sale. În timpul acesta, El i-a dat poporului Său multă lumină și îndrumări cu privire la felul în care să fie continuată lucrarea Sa — într-o modalitate nobilă și conștiincioasă — iar Dumnezeu este mulțumit de aceia care îi slujesc pentru îndeplinirea planului Său. — The Review and Herald, 14 septembrie, 1905.

La un nivel înalt — Pe parcursul anilor de slujire ai Domnului Hristos pe pământ, femeile evlavioase au sprijinit lucrarea pe care o făceau Mântuitorul și ucenicii Săi. Dacă aceia care se împotriveau [68] lucrării Sale ar fi găsit ceva în neregulă în comportamentul acestor femei, faptul acesta ar fi împiedicat îndată înaintarea lucrării. Chiar dacă erau femei, care lucrau împreună cu Domnul Hristos și cu apostolii, felul în care se desfășura lucrarea aceasta era la un nivel atât de înalt, încât se afla deasupra oricărei suspiciuni. Nu putea să fie găsită nici o ocazie pentru a aduce vreo acuzație. Gândurile tuturor erau îndrumate spre Scripturi, și nu spre oameni. Adevărul era propovăduit cu înțelepciune și era atât de clar, încât toți erau în stare să-l înțeleagă....

În solia aceasta se află o armonie frumoasă care delectează gândirea. Nu putem să îngăduim între noi oameni care se agită repede și

se comportă într-o modalitate care ar nimici influența noastră asupra acelora de la care dorim un răspuns față de adevăr. — Manuscript 115, 1908.

Evitarea unor metode lipsite de demnitate — Deși este bine să facem economie, lucrarea lui Dumnezeu trebuie să-și păstreze mereu demnitatea și noblețea ei înaltă... Nu faceți ca lucrarea lui Dumnezeu să fie ceva ieftin. Ea trebuie să se evidențieze ca venind de la Dumnezeu și să nu poarte nici o amprentă a omenescului, ci amprenta divinului. Eul să fie pierdut din vedere, iar Isus să fie văzut în toate....

Din cauză că au fost urmate ideile greșite ale bunilor noștri frați, ale căror planuri au fost înguste și care au micșorat lucrarea în conformitate cu ideile și metodele lor, s-a pierdut mult și nu s-a ajuns la oamenii din clasele sociale înalte. Imaginea lucrării a întipărit în mintea celor necredincioși ideea că ea este de o valoare foarte mică — o ramură răzleață a unei teorii religioase, care nu merita atenția lor. Din cauza lipsei unor metode de lucru înțelepte, s-a pierdut mult.

Trebuie sa se facă toate eforturile pentru a-i da lucrării un caracter plin de demnitate. Să se depună eforturi speciale pentru a obține bunăvoința persoanelor aflate în poziții de răspundere, dar fără sacrificarea niciunui singur principiu al adevărului sau neprihănirii, ci prin sacrificarea metodelor și a modalității noastre de a-i aborda pe oameni. Dacă s-ar folosi mai mult tact și mai multă înțelepciune [69] în prezentarea adevărului, s-ar câștiga mult mai mult. — Letter 12, 1887.

Învățătura trebuie să reziste verificării marilor oameni — „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică.” Fiecare concepție cu privire la adevăr, pe care o adoptă poporul nostru, va fi criticată de oamenii cei mai inteligenți. Oamenii din cele mai înalte poziții ale lumii vor fi aduși în contact cu adevărul și, de aceea, fiecare concepție pe care o adoptăm va fi examinată critic și verificată cu Scriptura. În prezent, noi părem a fi neobservați, dar nu va fi întotdeauna așa. Au loc evenimente care ne vor scoate în față și, dacă teoriile adevărului pe care le susținem noi pot fi desființate de istorici sau de mai-marii lumii, lucrul acesta se va face.

Fiecare dintre noi trebuie să cunoască personal adevărul și să fie pregătit să dovedească nădejdea noastră cu blândețe și cu temere, nu într-o modalitate mândră, arogantă și plină de mulțumire de sine, ci

în spiritul lui Hristos. Ne apropiem de timpul când fiecare dintre noi va trebui să stea singur în apărarea credinței noastre. Ideile religioase greșite se înmulțesc și se împletesc cu adevărul, având o influență satanică asupra oamenilor. Abia dacă a mai rămas vreo învățătură a Bibliei care să nu fi fost combătută. — Letter 6, 1886.

Evanghelistul și echipa lui

Evanghelizarea și evangheliștii — Când mă gândesc la orașele în care s-a lucrat atât de puțin, unde sunt atât de multe mii de oameni care trebuie să fie avertizați cu privire la apropiata venire a Mântuitorului, simt o dorință puternică de a vedea bărbați și femei mergând să lucreze cu puterea Duhului și plini de dragostea lui Hristos față de sufletele care pier....

Sufletul îmi este adânc tulburat. Avem o lucrare de făcut în fiecare oraș. Lucrătorii trebuie să meargă în marile noastre orașe și să organizeze adunări de tabără. În aceste adunări să fie folosiți [70] oamenii cei mai talentați, așa încât adevărul să poată fi propovăduit cu putere. Trebuie sa fie implicați oameni cu talente diverse....

Să fie folosite metode noi. Cei din poporul lui Dumnezeu trebuie să conștientizeze nevoile timpului în care trăiesc. Dumnezeu are oameni pe care îi va chema în slujba Sa — oameni care nu vor duce mai departe lucrarea în felul lipsit de viață în care a fost îndeplinită în trecut....

În marile noastre orașe, solia trebuie să înainteze ca un felinar aprins. Dumnezeu va ridica oameni pentru lucrarea aceasta, iar îngerii Săi vor merge înaintea lor. Nimeni să nu-i împiedice pe oamenii aceștia să îndeplinească lucrarea pe care le-a rânduit-o Dumnezeu. Să nu le interziceți. Dumnezeu le-a încredințat o lucrare. Solia trebuie să fie vestită cu o putere atât de mare, încât ascultătorii să fie convinși. — The Review and Herald, 30 septembrie, 1902.

Nevoia de bărbați puternici — Le adresez fraților noștri pastori apelul să se gândească la lucrul acesta. În centrele mari, să fie rânduiți să lucreze bărbați puternici. — Manuscript 25, 1908.

Talente diverse — În adunările noastre de tabără trebuie să avem vorbitori care să le facă oamenilor o impresie bună. Abilitatea unui singur om, oricât de inteligent ar fi, nu este suficientă pentru a împlini această nevoie. În aceste adunări să fie implicați oameni cu talente diverse. — Manuscript 104, 1902.

Angajarea unui al doilea lucrător este o investiție bună — Domnul plănuiește ca lucrarea Lui să fie îndeplinită cu temeinicie. Începerea lucrării în teritorii noi presupune cheltuieli mari. Totuși, cheltuiala suplimentară pentru a angaja un al doilea lucrător care să-I ajute pe fratele _____ va fi o investiție ce va aduce rezultate bune. Simt că trebuie să insist asupra acestui subiect, pentru că sunt [71] atât de multe implicații. Mă rog Domnului să vă convingă să aduceți la îndeplinire voia Sa. — Letter 261, 1905.

Menținerea atenției unor audiențe numeroase — Domnul le-a dat unor pastori aptitudinea de a atrage audiențe numeroase și de a le menține atenția. Dacă vor lucra în temere de Dumnezeu, eforturile lor vor fi însoțite de influența adâncă a Duhului lui Dumnezeu asupra inimii oamenilor....

Am primit sarcina de a-i trezi pe străjeri. Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Acum este timpul potrivit. Pastorii și președinții noștri de Conferințe să-și exercite tactul și îndemânarea în prezentarea adevărului pentru numărul mare de locuitori ai orașelor. Dacă lucrați cu simplitate, inimile vor fi sensibilizate. Nu uitați că, atunci când vestiți solia crucială pentru timpul acesta, inima voastră însăși va fi sensibilizată de influența cuceritoare a Duhului Sfânt și veți avea sufletul pregătit pentru lucrarea voastră. Când stați înaintea mulțimilor din orașe, aduceți-vă aminte că Dumnezeu este ajutorul vostru și că, prin binecuvântarea Sa, puteți să vestiți o solie care va ajunge la inima ascultătorilor. — Manuscript 53, 1910.

Bărbați și femei care să-i învețe pe oameni — În orașele noastre este nevoie de învățători înțelepți, bărbați și femei care să fie capabili să-i învețe pe oameni adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Aceste persoane să prezinte adevărul cu toată demnitatea lui sfântă și cu o simplitate sfințită. — The Review and Herald, 25 ianuarie, 1912.

Pavel, un evanghelist itinerant — Viața apostolului Pavel a fost plină de o activitate intensă și diversă. El a călătorit din oraș în oraș și din sat în sat, relatând istoria Crucii, convertind oamenii la Evanghelie și întemeind biserici. — Slujitorii evangheliei, 58, 59 (1915).

Lucrători puternici și curajoși — Bărbații și femeile care au o constituție șubredă să nu fie trimiși să lucreze în orașele aglomerate [72] și nesănătoase. Acești oameni să lucreze acolo unde viața lor nu va

fi sacrificată în mod inutil. Dacă pot fi găsite locuri retrase, frații noștri care duc adevărul în orașe nu trebuie să fie obligați să-și pună sănătatea în pericol, din cauza zgomotului, a agitației și a confuziei.

Aceia care sunt angajați în lucrarea dificilă și plină de încercări din orașe ar trebui să fie încurajați prin orice modalitate posibilă. Să nu fie supuși la o critică lipsită de bunătate din partea fraților lor. Trebuie să avem grijă de lucrătorii Domnului, care le prezintă lumina adevărului celor ce se afla în întunericul concepțiilor greșite. — Letter 168, 1909.

Avantajele lucrului doi câte doi

Isus a trimis ucenicii doi câte doi — Domnul Isus i-a chemat pe cei doisprezece în jurul Său și i-a trimis să meargă doi câte doi prin orașe și prin sate. Niciunul nu a fost trimis singur, ci frate a fost asociat cu frate și prieten cu prieten. În felul acesta puteau să se ajute și să se încurajeze unul pe altul, puteau să se sfătuiască și să se roage împreună, iar puterea unuia venea în ajutorul slăbiciunii celuilalt. În același fel i-a trimis mai târziu pe cei șaptezeci. Ținta Mântuitorului a fost ca solii Evangheliei să fie asociați în felul acesta. Chiar în zilele noastre, lucrarea de evanghelizare ar avea mult mai mare succes, dacă acest exemplu ar fi urmat mai îndeaproape. — Hristos Lumina, lumii, 350 (1898).

Planul lui Dumnezeu pentru lucrarea din zilele noastre — Când Domnul Isus i-a trimis pe ucenicii Săi în lucrare, ... ei nu au simțit asemenea unora din timpul nostru, că ar prefera să lucreze singuri, mai degrabă decât să aibă alături pe cineva care nu lucrează așa cum au fost obișnuiți ei. Mântuitorul nostru a înțeles ce fel de oameni trebuia să asocieze. EI nu l-a asociat pe Ioan cel liniștit și iubit cu unul care avea același temperament, ci l-a asociat cu Petru [73] cel impulsiv și zelos. Acești doi bărbați nu se asemănau nici din punct de vedere al atitudinii, nici din punct de vedere al modalității de a lucra. Petru era prompt și zelos, îndrăzneț și neînduplecat și, de aceea, avea să-i rănească adesea pe alții. Ioan era mereu liniștit și atent la simțămintele celorlalți și avea să lege rănile și să-i încurajeze pe oameni. În felul acesta, defectele unuia erau compensate parțial de calitățile celuilalt.[6]

Dumnezeu nu a plănuit niciodată ca slujitorii Lui să meargă singuri în lucrare. Pentru a ilustra: iată doi frați. Ei nu au același temperament și mintea lor nu gândește în același fel. Unul este în pericolul de a lucra prea mult, celalalt nu reușește să îndeplinească responsabilitățile pe care ar trebui să le îndeplinească. Dacă sunt asociați, ar putea să aibă o influență modelatoare unul asupra celui-

[6] Vezi, de asemenea, 103-107, „Îngăduind mai mult decât metoda unui singur om”

lalt, așa încât extremele din caracterul lor să nu se evidențieze într-o măsură atât de mare în lucrarea lor. Poate că nu va fi necesar să fie împreună la fiecare adunare, dar ar putea să lucreze în locuri aflate la zece, cincisprezece sau chiar treizeci de mile depărtare, suficient de aproape pentru a fi împreună, și totuși, dacă unul ajunge într-o situație de criză în lucrarea lui, ar putea să ceară ajutorul celuilalt. De asemenea, ar trebui să fie împreună cât mai des cu putință pentru rugăciune și consfătuire....

Când lucrează singur fără încetare, un lucrător este înclinat să creadă că metoda lui este mai presus de orice critică și nu simte nici o dorință deosebită de a avea un asociat. Totuși, planul lui Hristos este ca alături de acest lucrător să fie cineva, așa încât lucrarea să nu fie modelată întru totul de gândirea unui singur om și așa încât nici el, nici aceia care îl aud să nu considere defectele lui de caracter ca fiind niște virtuți.

Dacă nu are alături pe cineva cu care să împărtășească lucrarea, un predicator va fi pus de multe ori în situații în care va fi nevoit să calce legile vieții și ale sănătății. De asemenea, uneori apar lucruri [74] importante care îl cheamă chiar în momentele când interesul este într-un punct critic. Dacă sunt asociați doi lucrători, nu va fi nevoie ca lucrarea să fie întreruptă chiar în astfel de momente. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 126, 127 (1886).

Avantajele unei lucrări desfășurate în unitate — Este nevoie ca doi să lucreze împreună, deoarece unul poate să-l încurajeze pe celălalt și amândoi pot să se sfătuiască, să se roage și să studieze Biblia împreună. În felul acesta, ei pot obține o lumină mai mare cu privire la adevăr, pentru că unul va înțelege o parte a adevărului, iar altul va înțelege o altă parte. Dacă greșesc, pot să se corecteze unul pe altul cu privire la vorbire și atitudine, așa încât adevărul să nu fie desconsiderat din cauza defectelor susținătorilor lui. Dacă lucrătorii sunt trimiși singuri, nu are cine să vadă și să corecteze greșelile lor, dar, când merg câte doi, se poate desfășura o lucrare educativă și fiecare lucrător ajunge așa cum trebuie să fie, și anume un câștigător de suflete plin de succes. — The Review and Herald, 4 iulie, 1893.

De ce nu în zilele noastre? — De ce ne-am îndepărtat de metoda de lucru pe care a instituit-o Marele învățător? De ce lucrătorii din zilele noastre nu sunt trimiși să lucreze doi câte doi? „Oh”, spuneți

voi, „nu avem suficienți lucrători pentru a ocupa teritoriul”. Dacă este așa, atunci ocupați un teritoriu mai mic. Trimiteți lucrătorii în locurile unde calea pare să fie deschisă și învățați-i pe oameni adevărul prețios pentru timpul acesta. Oare nu putem să avem înțelepciunea de a trimite lucrătorii doi câte doi pentru a predica Evanghelia? — The Review and Herald, 19 aprilie, 1892.

Locul de desfășurare a evanghelizării

Cercetați locul — Mergeți în orașele mari și creați interes atât în rândul celor din clasele înalte, cât și în rândul celor umili. Predicați Evanghelia pentru săraci, dar nu vă opriți la aceștia. Căutați să [75] ajungeți și la cei ce aparțin claselor mai înalte. Alegeți-vă locurile, gândindu-vă la cea mai bună modalitate de a face lumina voastră să strălucească pentru ceilalți. Această lucrare ar fi trebuit să fie îndeplinită cu mult timp înainte. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 400 (1896).

Folosiți sălile publice — Închiriați săli publice și vestiți solia cu o asemenea putere, încât ascultătorii să fie convinși. Dumnezeu va ridica lucrători care vor fi eficienți în anumite sfere de influență, lucrători care vor duce adevărul în locurile cele mai nepromițătoare. — Manuscript 127, 1901.

Sălile publice mari din orașele noastre — Sălile publice mari din orașele noastre trebuie să fie obținute pentru ca solia îngerului al treilea să poată fi propovăduită. Mii de oameni vor prețui solia. — Letter 35, 1895.

Sălile publice foarte populare — Pentru a vesti solia de avertizare în orașe este nevoie de bani. Uneori este necesar să închiriem cu cheltuieli mari sălile publice foarte populare, ca să putem chema oamenii acolo. Astfel, putem să le prezentăm dovezile biblice ale adevărului. — Manuscript 114, 1905.

Începeți cu precauție — Am fost și încă sunt îndrumată cu privire la cerințele lucrării în orașe. Trebuie să cumpărăm clădiri, în liniște, fără să le spunem tuturor ce intenționăm să facem. Este necesar să fim foarte înțelepți cu privire la ce spunem, ca să nu ni se taie calea. Lucifer este un lucrător ingenios și caută să obțină de la oamenii noștri toate informațiile posibile pentru ca, dacă este cu putință, să împiedice planurile făcute pentru a lucra în orașe. Cu privire la anumite lucruri, tăcerea este elocvență. — Letter 84, 1910.

Închiriați săli publice bune — În unele locuri, lucrarea trebuie să înceapă într-o modalitate restrânsă și să înainteze încetul cu în-

cetul. Aceasta este tot ce pot face lucrătorii. Dar în multe situații ar putea să fie făcut încă de la început un efort mai vast și decisiv, [76] iar rezultatele ar fi bune. Lucrarea din _____ ar fi putut să fie mult mai avansată decât este acum, dacă frații noștri nu ar fi încercat să lucreze la început într-o modalitate atât de puțin costisitoare. Ei ar fi avut un succes mai mare, dacă ar fi închiriat săli bune și ar fi condus lucrarea, știind că avem niște adevăruri mari, care vor fi biruitoare cu siguranță. Dumnezeu dorea ca lucrarea să înceapă într-o asemenea modalitate încât primele impresii să fie cele mai bune cu putință. — Slujitorii evangheliei, 462 (1915).

Corturi instalate în locurile cele mai favorabile — Trebuie să ducem adevărul în orașe. În locurile cele mai favorabile, să fie instalate corturi și să aibă loc adunări. — The Review and Herald, 25 mai, 1905.

Îngrijirea terenului pe care este instalat cortul — Fratele a organizat o mare adunare de tabără în Oakland. El a fost prezent la fața locului în timpul pregătirilor și a lucrat din greu pentru a face terenul din jurul cortului să fie cât mai prezentabil cu putință. — Letter 352, 1906.

Avantajele unor săli de adunare transportabile — Aș dori să puteți avea săli de adunare transportabile. Lucrul acesta ar fi mult mai favorabil decât un cort, îndeosebi în sezonul ploios. — Letter 376, 1906.

Centrele de lucru din afara orașelor

Din centre de lucru aflate în afara orașelor — Planul lui Dumnezeu este ca poporul nostru să se stabilească în afara orașelor, iar din aceste avanposturi să avertizeze locuitorii din orașe și să ridice monumente de aducere-aminte de Dumnezeu. În orașe trebuie să existe centre de influență, pentru ca solia de avertizare să fie auzită. — The Review and Herald, 14 aprilie, 1903.

Bariera împotriva influențelor imorale — Trebuie să facem planuri înțelepte pentru a-i avertiza pe locuitorii orașelor și, în același timp, să locuim în locuri unde putem să-i ocrotim pe copiii noștri și [77] să ne ocrotim pe noi înșine de influențele imorale care predomină într-o măsură atât de mare în orașe. — Schițe din viața mea, 410.

Proprietăți rurale cu un preț mic — În eforturile noastre, trebuie să fim înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii, cumpărând proprietăți rurale cu un preț mic, pentru ca, din aceste centre, să lucrăm în orașe. — Special Testimonies, seria B 14:7 (1902).

Localitățile cu acces ușor spre orașe — Să fie numiți oameni cu judecată, care să nu-și facă publice intențiile lor, ci să caute proprietăți în regiunile rurale, care au acces ușor spre orașele mari. Aceste locuri sa fie potrivite pentru înființarea unor școli de instruire a lucrătorilor și să existe posibilități de tratare a bolnavilor și a sufletelor obosite care nu cunosc adevărul. Căutați asemenea locuri în afara orașelor mari, unde pot să fi obținute clădiri corespunzătoare, fie ca donație din partea proprietarilor, fie cumpărate Ia un preț rezonabil din darurile poporului nostru. Nu ridicați clădiri în orașele aglomerate. — Lucrarea misionară medicală, 308, 309 (1909).

Lucrați în orașe, dar nu locuiți în ele — Adevărul trebuie să fie rostit, fie că oamenii îl vor asculta, fie că îl vor respinge. Orașele sunt pline de ispite. Trebuie să plănuim lucrarea într-o asemenea modalitate, încât să-i ferim cât mai mult cu putință pe tinerii noștri de această contaminare.

Lucrarea din orașe să fie condusă din centre aflate în afara lor. Solul lui Dumnezeu a spus: „Oare să nu fie avertizate orașele? Da,

dar nu de oameni ai lui Dumnezeu care locuiesc în ele, ci prin vizitele pe care le fac pentru a-i avertiza pe locuitori de evenimentele care vor veni pe pământ”. — Letter 182, 1902.

Așa cum a făcut Enoh — În calitate de popor al lui Dumnezeu ce respectă poruncile, noi trebuie să părăsim orașele. Asemenea lui [78] Enoh, să lucrăm în orașe, dar să nu locuim în ele. — Manuscript 85, 1899.

Învățături din exemplul lui Lot și al lui Enoh — Când nelegiuirea abundă într-o țară, întotdeauna trebuie să fie auzit un glas care îi avertizează și îi învață pe oameni, așa cum s-a auzit glasul lui Lot în Sodoma. Totuși Lot ar fi putut să-și ferească familia de multe rele, dacă nu s-ar fi stabilit în orașul acela nelegiuit și imoral. Lot și familia lui ar fi putut să facă în Sodoma toată lucrarea pe care au făcut-o, chiar dacă ar fi locuit într-un loc aflat la o oarecare depărtare de cetate. Enoh a umblat cu Dumnezeu, și totuși nu a locuit în mijlocul niciunui oraș întinat de tot felul de violențe și nelegiuire, așa cum a locuit Lot în Sodoma. — Manuscript 94, 1903.

Plănuirea adunărilor în cartierele de la marginea orașelor și în zonele suburbane

Orașele mari și adunările de evanghelizare din diferite cartiere — Acum este timpul potrivit de a lucra pentru orașele mari, pentru că trebuie să ajungem la oamenii de acolo. Ca popor, noi am fost în pericolul de a centraliza multe lucrări importante în anumite locuri. Aceasta nu este o judecată bună și nici o dovadă de înțelepciune. Acum, trebuie să fie stârnit interesul în orașele principale. În loc să fie înființate câteva centre mari, trebuie să fie înființate mai multe centre mici....

Misionarii să lucreze doi câte doi în diferite părți din orașele mari. Lucrătorii din fiecare oraș mare să se întâlnească periodic pentru a se sfătui și pentru a se ruga, ca să aibă înțelepciunea și harul de a lucra eficient și în armonie. Toți să fie cât se poate de receptivi pentru a profita la maximum de fiecare avantaj. Oamenii noștri trebuie să-și pună armura și să înființeze centre în toate orașele mari. — Lucrarea misionară medicală, 300 (1909).

Lucrarea în cartierele neavertizate din orașele noastre — [79] Lucrarea trebuie să fie sporită în fiecare zonă a teritoriului nostru. Lucrătorii să meargă doi câte doi și să lucreze împreună în numeroasele cartiere ale orașelor noastre, care au rămas neavertizate de atât de multă vreme. — Letter 8, 1910.

Să se lucreze în fiecare cartier — Când se începe lucrarea într-un oraș, să meargă o echipă de lucrători și să lucreze cu seriozitate pentru a propovădui adevărul în fiecare cartier. Să se sfătuiască împreună cu privire la modalitatea cea mai bună de a îndeplini lucrarea cu cheltuieli cât mai puține. Ei trebuie să facă o lucrare cuprinzătoare și să mențină întotdeauna la nivelul cel mai înalt partea spirituală a efortului lor. — Manuscript 42, 1905.

Corturi mutate dintr-un cartier în altul al orașului — Trebuie să aibă loc o plănuire strategică mult mai înțeleaptă cu privire la alegerea locurilor pentru adunările de tabără. Acestea să nu fie desfășurate în locuri izolate, pentru că în orașe sunt oameni care au

nevoie de adevăr. Adunările de tabără să fie organizate în locurile în care pot să ajungă oamenii care locuiesc în orașele mari....

Adunările de tabără trebuie să fie organizate ori în orașe, ori în apropierea lor, iar lucrătorii să mute cortul dintr-un cartier în altul. Chiar la ușa noastră sunt păgâni care au nevoie să audă solia de avertizare. În marile orașe ale Americii trebuie să fie ridicate monumente de aducere-aminte ale lui Dumnezeu. — Letter 164, 1901.

Plănuirea unei lucrări permanente[7]

Aratul la suprafață aduce o recoltă redusă — Suntem în pericolul de a ne extinde pe un teritoriu larg și de a începe mai multe acțiuni decât putem să susținem într-o modalitate corespunzătoare, iar acestea vor ajunge o povară obositoare care va absorbi mijloacele [80] financiare. Efortul excesiv în anumite ramuri ale lucrării, în timp ce unele părți importante ale viei Domnului sunt neglijate, este un pericol de care trebuie să ne păzim. A planifica și ați asuma o cantitate mare de lucru, dar a nu face nimic desăvârșit ar constitui o strategie greșită. Trebuie să înaintăm, dar numai în conformitate cu sfatul Domnului. Să avem grijă, ca să nu ajungem atât de departe de simplitatea lucrării, încât să ne pierdem sensibilitatea spirituală și să ne fie imposibil să ne îngrijim de numeroasele domenii de lucru și întreprinderi acumulate, sacrificându-i pe slujitorii noștri cei mai buni pentru a menține lucrurile în ordine.

Deși trebuie să fim gata întotdeauna să folosim ocaziile pe care ni le oferă providența lui Dumnezeu, să nu facem niciun plan mai amplu pentru locurile unde lucrarea noastră este reprezentată deja nici să nu ocupăm mai mult teritoriu decât putem să susținem prin lucrătorii și mijloacele noastre financiare pentru a încheia lucrarea cu bine. Aratul la suprafață înseamnă o recoltă redusă și slabă. Mențineți și sporiți interesul care este deja stârnit, până când norul se va muta în altă parte, iar atunci urmați-I. Chiar dacă planuri și teritorii mai vaste se deschid fără încetare pentru lucrători, este nevoie să se lărgească ideile și concepțiile noastre cu privire la lucrătorii care trebuie sa lucreze în noile teritorii din via Domnului pentru a aduce sufletele la adevăr. — Letter 14, 1886.

Răspândirea superficială — Nu cheltuiți în atât de multe locuri mijloacele financiare pe care la aveți la dispoziție, astfel încât în niciunul dintre ele să nu se realizeze nimic mulțumitor. Este posibil ca lucrătorii să-și extindă eforturile pe un teritoriu atât de mare, încât nimic să nu fie făcut așa cum se cuvine, chiar în locurile unde, prin

[7] Vezi, de asemenea, 321-326, „Încheierea completă a lucrării”.

îndrumarea lui Dumnezeu, lucrarea ar fi trebuit să fie întărită și dusă până la capăt. — Letter 87, 1902.

Minuțiozitatea în detaliile lucrării de evanghelizare — Dacă temperamentul nostru aprins ne face să adunăm o cantitate de lucru [81] pe care nu avem puterea și nici harul lui Hristos de a-l îndeplini într-o modalitate inteligentă, ordonată și precisă, tot ce vom face va scoate la iveală nedesăvârșirea, iar lucrarea va fi prejudiciată fără încetare. Oricât de bun ar fi motivul, Dumnezeu nu va fi slăvit. Lipsa de înțelepciune se vede mult prea limpede. Lucrătorii se plâng continuu că au responsabilități prea mari de purtat, în timp ce Dumnezeu nu este mulțumit de faptul că ei își asumă aceste responsabilități și că își umplu viața de îngrijorare, teamă și oboseală, pentru că nu învață lecțiile pe care li le-a dat Hristos, și anume să ia jugul Său asupra lor și să poarte poverile Sale, mai degrabă decât jugul și poverile pe care și le-au creat singuri....

Dumnezeu dorește lucrători înțelepți, care nu își îndeplinesc munca în grabă, ci atent și minuțios, păstrând mereu umilința lui Isus. Aceia care gândesc și depun eforturi chinuitoare pentru îndeplinirea unor îndatoriri mai înalte, ar trebui să fie atenți și să gândească felul în care îndeplinesc îndatoririle mai mici, manifestând sârguință și precizie. Oh, cât de neglijent este săvârșită lucrarea, cât de multe lucruri sunt lăsate la voia întâmplării, pentru că există o dorință continuă de a prelua o lucrare mai mare. Lucrarea săvârșită în slujba lui Dumnezeu este confuză, pentru că ei își asumă o muncă atât de mare, încât nimic nu este făcut cu desăvârșire. Totuși, orice lucrare trebuie să reziste verificării Judecătorului tuturor lucrurilor de pe pământ. îndatoririle mici în slujba Domnului trebuie să fie considerate ca fiind importante, deoarece sunt făcute pentru Hristos. — Letter 48, 1886.

Niciun interes nou, până când lucrările începute nu sunt duse la bun sfârșit — Nu trebuie să plănuim începuturi mari, în timp ce avem atât de puțină putere pentru a duce până la capăt lucrările care sunt deja începute. Nicio acțiune noua să nu înceapă înainte de timpul potrivit, absorbind în alte locuri mijloacele care ar fi trebuit să fie folosite pentru a consolida lucrarea din _____. Înainte de a intra într-un teritoriu nou, interesele din locul acela trebuie să fie bine statornicite. — Letter 87, 1902.

[82] **Păstrarea interesului pentru solie** — Experiențele adunării

acesteia, împreună cu lucrurile care mi-au fost prezentate în diferite ocazii, cu privire la organizarea de adunări de tabără în marile orașe, mă determină să adresez sfatul că poate să fie organizat un număr mai mare de adunări de tabără în fiecare an, chiar dacă unele dintre ele sunt mici, deoarece adunările acestea vor fi niște mijloace puternice de a atrage atenția maselor. Prin adunările de tabără ținute în orașe, mii de oameni vor fi atrași să audă invitația la ospăț: „Vino, căci totul este gata!”

După ce a fost stârnit interesul, nu trebuie să întrerupem brusc adunările, demontând corturile și lăsându-i pe oameni să creadă că adunările au luat sfârșit, chiar în timpul când sute ajung să fie interesați. Tocmai atunci, printr-o lucrare serioasă și credincioasă, poate să fie realizat binele cel mai mare. Adunările să fie organizate în așa fel încât interesul publicului să fie menținut în continuare.

Uneori, poate că este dificil să reții câteva săptămâni vorbitorii principali, ca să dezvolte interesul creat de adunare. Poate că este costisitor să păstrezi terenul și să ții ridicate suficiente corturi de familie pentru a păstra aparența unei adunări de tabără. Poate că va fi un sacrificiu ca mai multe familii să rămână și să locuiască în tabără spre a-i ajuta pe pastori și pe lucrătorii biblici în vizitarea și susținerea studiilor biblice pentru aceia care vin în tabără, precum și pentru a-i vizita pe oameni acasă spre a le vorbi despre binecuvântările primite la adunări și pentru a-i invita să vină în continuare, dar rezultatele vor fi vrednice de efortul depus. Tocmai prin asemenea eforturi stăruitoare și pline de energie, unele dintre adunările noastre de tabără au fost mijlocul prin care s-au ridicat biserici puternice și active și tocmai printr-o asemenea lucrare serioasă trebuie să fie vestită solia îngerului al treilea pentru oamenii din orașele noastre. — The Review and Herald, 4 aprilie, 1899.

Organizarea unui efort prelungit — Uneori, la adunările de [83] tabără participă câteva zile un număr mare de vorbitori și, tocmai când interesul oamenilor începe să fie pe deplin stârnit, aproape toți se grăbesc să plece Ia o altă adunare, lăsând în urmă doi sau trei vorbitori care trebuie să lupte cu influența descurajatoare a coborârii și îndepărtării tuturor corturilor de familie.

În numeroase situații, ar fi fost mult mai bine dacă adunările ar fi continuat o perioadă mai îndelungată, dacă persoanele care au venit din fiecare biserică ar fi fost pregătite să rămână o lună,

sau mai mult, spre a ajuta la desfășurarea adunărilor și pentru a învăța cum să lucreze bine. Astfel, la întoarcerea acasă, ar fi putut să ducă în bisericile lor o experiență prețioasă. Ar fi fost mult mai bine dacă unii dintre vorbitorii care au stârnit interesul oamenilor în timpul audiențelor celor mai numeroase din cadrul adunării ar fi rămas pentru a culege roadele lucrării începute, depunând un efort prelungit și bine organizat. — The Review and Herald, 4 aprilie, 1899.

Recolta lăsată neadunată — Ar fi mai bine și s-ar realiza mai mult, dacă ar fi mai puține adunări de tabără, iar grupul care ar fi susținut adunările ar fi fost mai puternic sau ar fi avut daruri diferite pentru lucrare. Apoi, în locul în care a fost stârnit interesul, ar fi trebuit să se zăbovească mai mult.[8] Cortul a fost demontat în prea mare grabă. Unii încep să fie impresionați favorabil și este nevoie de eforturi stăruitoare, până ce mințile lor înțeleg adevărul și ei înșiși trec de partea adevărului.

În multe locuri unde este instalat cortul, pastorii rămân până când prejudecățile încep să dispară și unii sunt dispuși să asculte cu mintea liberă de prejudecăți, dar chiar în acel moment cortul [84] este desfăcut și trimis în alt loc. Acest lucru se repetă, se cheltuiesc timp și mijloace, iar slujitorii lui Dumnezeu nu pot vedea decât puține rezultate în sezonul adunărilor de tabără. Doar câțiva ajung Ia cunoașterea adevărului, iar slujitorii lui Dumnezeu, văzând doar puține roade care să-i încurajeze și să scoată la iveală darurile pe care le au, în loc de a câștiga, ei pierd puterea spirituală. — Testimonies for the Church 1:148 (1857).

Lucrători pentru culesul roadelor — M-am gândit la felul în care s-au desfășurat lucrurile când solia strigătului cu glas tare a primului înger a fost vestită în Portland și în orașul Boston. Eforturile acestea au fost urmate de o lucrare continuă, asemănătoare lucrării pe care o îndepliniți voi, frate _____ și soră _____, împreună cu ajutoarele voastre. Lucrarea aceasta este cu adevărat lucrarea Domnului. — Letter 182, 1906.

Familii care se mută în diferite localități pentru a menține interesul creat — Apoi, este Toronto [Australia], un loc dedicat

[8] Când au fost scrise aceste lucruri, adunările de corturi durau numai câteva zile. — Compilatorii

plăcerii. Toate aceste localități se află la zece, douăzeci de mile distanță de Cooranbong, și lucrarea trebuie să înceapă în ele cât de curând, așa că putem să găsim familii consacrate care să se mute acolo pentru a menține interesul creat. Toate aceste câmpuri sunt albe pentru seceriș, dar nu putem să facem nimic fără lucrători consacrați, care să meargă acolo pentru a trezi și pentru a menține interesul. — Letter 76, 1899.

Este nevoie de o strategie înțeleaptă — Pentru alegerea teritoriilor de lucru este nevoie de o strategie înțeleaptă. Înainte de a începe lucrarea într-un teritoriu, trebuie să fie făcute planuri cu privire la modalitatea în care vor fi îngrijite sufletele acestea. Cine îi va păstori pe aceia care vor crede adevărul? Ei vor primi un adevăr nepopular. Cine îi va instrui, după ce vor fi învățat ABC-ul? Cine le va modela experiența spirituală?

Faptul de a lucra cu o cheltuială considerabilă spre a aduce sufletele la adevăr, pentru ca apoi să fie lăsate să-și modeleze propria experiență în conformitate cu ideile false pe care le-au primit în trecut și pe care le vor țese în experiența lor religioasă, ar lăsa lucrarea într-o stare cu mult mai rea, decât dacă adevărul nu le-ar fi fost prezentat niciodată. Faptul de a lăsa lucrarea neîncheiată și de a lăsa în urmă lucrurile încurcate este mai rău, decât a aștepta până când se alcătuiesc planuri bine gândite pentru a le purta de grijă acelora care vin la credință. — Letter 60, 1886. [85]

Finanțele și bugetul

Așezați-vă și calculați costurile — Cei din poporul lui Dumnezeu nu trebuie să înainteze orbește în investiția banilor pe care nu i-au obținut și nici nu știu de unde îi vor obține. Trebuie să dovedim înțelepciune în acțiunile pe care le întreprindem. Domnul Hristos a pus înaintea noastră un plan după care trebuie să fie organizată lucrarea Sa. Cei care doresc să construiască trebuie mai întâi să se așeze și să calculeze costurile pentru a vedea dacă sunt în stare să ducă zidirea până la capăt. Înainte de a începe să-și îndeplinească planurile, ei trebuie să se consulte cu sfătuitorii. Dacă nu reușește să gândească de Ia cauză la efect, un lucrător este în pericolul de a întreprinde acțiuni greșite, iar tovarășii lui de lucrare trebuie să-i adreseze sfaturi înțelepte, arătându-i unde greșește. — Letter 182, 1902.

Economia strictă — Toți aceia care își asumă lucrarea în orașele noastre mari să fie atenți cu privire la următorul aspect: Să nu fie cheltuieli inutile în niciun loc. Nu parada este modalitatea prin care bărbații și femeile trebuie să învețe lucrurile cuprinse în adevărul prezent. Lucrătorii noștri trebuie să practice o economie strictă. Dumnezeu interzice orice formă de extravagență. Fiecare dolar care se află la dispoziția noastră să fie cheltuit într-o modalitate cumpătată. Să nu se facă mare paradă. Banii lui Dumnezeu trebuie să fie folosiți pentru a duce mai departe lucrarea în modalitatea în care a spus El că trebuie să fie îndeplinită în lumea noastră. — Letter 107, 1905.

[86] **Începeți fără sa faceți paradă** — De ce întârziem începerea lucrării în orașe? Nu trebuie să așteptăm să se facă vreo lucrare uimitoare sau să ni se pună la dispoziție niște aparaturi costisitoare, ca să fie o mare parada. Ce este pleava pentru grâu? Dacă trăim și lucrăm cu umilință înaintea lui Dumnezeu, El va pregăti calea în fața noastră. — Letter 335, 1904.

O lucrare de evanghelizare echilibrată — Dumnezeu să ne ferească să cheltuim sume mari în puține locuri, fără a lua în considerare nevoile numeroaselor teritorii care abia dacă au parte de vreun

ajutor. Renunțarea la sine pe care o exercită frații aflați în localitățile favorizate, cu scopul de a trimite un ajutor corespunzător în zonele nevoiașe, va contribui la realizarea unei lucrări care îi va aduce slavă lui Dumnezeu. Nimeni nu poate să-și permită să construiască un turn înalt de influență într-o localitate, în timp ce lasă nelucrate alte locuri. Domnul să îngăduie ca simțurile noastre să fie sfințite și să putem învăța cum să ne verificăm ideile, comparându-le cu lucrarea și învățăturile Domnului Hristos. — Letter 320, 1908.

Suportarea cheltuielilor făcute de unii lucrători — În orașele mari sunt folosite multe mijloace de a lucra. Aceia care se află în situația în care nu pot lua parte la o lucrare personală ar putea să se intereseze de suportarea cheltuielilor făcute de cineva care poate să lucreze. Frații și surorile noastre să nu se scuze pentru faptul că nu se angajează într-o lucrare serioasă. Niciun creștin adevărat nu trăiește pentru sine. — Manuscript 128, 1901.

Bisericile susțin financiar lucrarea din New York — Aceia care cunosc adevărul trebuie să se încurajeze unul pe altul, spunându-le pastorilor: „Mergeți în câmpul gata de seceriș, în Numele Domnului, iar rugăciunile noastre vă vor însoți ca niște seceri ascuțite.” În felul acesta, bisericile noastre trebuie să aducă o mărturie hotărâtă pentru Dumnezeu și, de asemenea, să-I aducă Domnului darurile lor, pentru ca aceia care merg să lucreze pentru suflete să aibă mijloacele [87] necesare. — Manuscript 73a, 1900.

Resursele lui Dumnezeu pentru lucrarea din orașe — Am avut din partea Domnului solii pe care le-a vestit din nou și din nou celor din poporul nostru, spunându-le că sunt mulți oameni înstăriți, care sunt sensibili față de influența și îndemnurile Evangheliei. Domnul are un popor care nu a auzit încă adevărul. Continuați-vă lucrarea și îngăduiți ca proprietatea care urmează a fi donată pentru înaintarea adevărului să fie folosită spre întemeierea unui centru în _____. Pentru înaintarea lucrării, să fie alese persoane potrivite, care nu și-au manifestat niciodată vreun spirit egoist sau lacom, ce face să fie reținute mijloacele care ar fi trebuit să fie folosite în orașele mari, pentru că Dumnezeu recunoaște aceste persoane ca fiind aleșii Săi....

Când Biblia și numai Biblia va fi prezentată ca fiind lumina lumii, Dumnezeu va lucra la inima oamenilor înstăriți. În orașele acestea, adevărul trebuie să înainteze asemenea unui felinar aprins.

S-a pus întrebarea, De ce ați lucrat mai ales pentru categoria socială a celor mai degradați și mai sărmani, trecând pe lângă oamenii aleși și talentați? Câmpul este gata pentru seceriș, iar Domnul are mijloace prin care să fie îndeplinită lucrarea aceasta. Există oameni cu mari posibilități financiare, care vor primi adevărul, oameni care se încred în Scripturi și care scot lucruri vechi și noi din vistieria inimii lor. Conduși de Duhul Sfânt, oamenii aceștia vor acționa într-o modalitate care va da la o parte piedicile, așa încât lumea să poată fi avertizată de apropiata venire a Domnului....

Am declarat în multe mărturii că oamenii înstăriți, care dețin banii Domnului lor, vor fi impresionați de Duhul lui Dumnezeu să deschidă porțile pentru înaintarea adevărului în orașele mari. Ei [88] vor folosi banii care le-au fost încredințați pentru a pregăti calea Domnului și pentru a netezi în pustie un drum pentru Dumnezeul nostru.

Aceia care lucrează în orașele mari trebuie să ajungă, dacă este cu putință, la oamenii din înalta societate și chiar la aceia care se află în conducere. Unde este credința noastră? Dumnezeu mi-a înfățișat exemplul lui Nabucodonosor. Domnul a lucrat cu putere pentru a-l face pe împăratul cel mai puternic de pe pământ să îl recunoască drept împărat peste toți împărații lumii. El a lucrat asupra minții mândrului împărat, până când Nabucodonosor L-a recunoscut ca fiind „Dumnezeul Cel Preaînalt”, „a cărui stăpânire este veșnică și a cărui împărăție ține din neam în neam”. — Letter 132, 1901.

Cereți donații de la cei bogați — Aceia care lucrează pentru Dumnezeu să le prezinte oamenilor bogați din lume nevoile lucrării din _____. Faceți lucrul acesta cu înțelepciune. Spuneți-le acelor oameni ce încercați să realizați. Cereți donații de la ei. Banii pe care îi au sunt ai lui Dumnezeu și trebuie să fie folosiți pentru luminarea lumii.

Pe pământ sunt adunate comori mari de aur și de argint. Sunt oameni care au adunat bogății. Mergeți la ei cu inima plină de dragoste față de Hristos și față de omenirea suferindă și cereți-le să vă ajute în lucrarea pe care încercați să o faceți pentru Domnul. Când vor vedea că dați dovadă de simțămintele bunăvoinței lui Dumnezeu, corzile inimii lor vor fi atinse. Ei vor înțelege că pot să fie niște ajutoare ale lui Hristos, îndeplinind o lucrare misionară medicală. Acești oameni vor fi determinați să coopereze cu Dumnezeu spre a

pune la dispoziție mijloacele necesare pentru a începe lucrarea ce trebuie să fie îndeplinită. — Manuscript 40, 1901.

Repartizarea judicioasă a mijloacelor financiare — Fratele _____ risipește banii care ar trebui să fie folosiți pentru susținerea lucrătorilor din diferite părți ale lumii. Este necesar să-și aducă [89] aminte că mai sunt și alții care trebuie să aibă ocazia de a-și folosi talanții în lucrarea Domnului. Acești oameni au nevoie de mijloace financiare ca să poată lucra fără a-și sacrifica sănătatea și chiar viața însăși. Un singur lucrător nu trebuie să cheltuiască o sumă mare pentru a-și continua lucrarea în conformitate cu planurile proprii, în timp ce îl lasă pe tovarășul lui de lucrare fără banii pe care ar trebui să-i aibă, ca să-și îndeplinească partea ce i-a fost încredințată. Chiar dacă banii aceștia vin de la persoane din afara bisericii, totuși sunt banii Domnului. Dumnezeu nu a rânduit ca un lucrător să aibă resurse din belșug, iar tovarășul său de lucrare să fie atât de limitat de lipsa mijloacelor financiare necesare, încât să nu poată aduce la îndeplinire lucrarea care ar trebui să fie făcută. — Letter 49, 1902.

Sufletele convertite să ofere bani — Banii vor începe să vină, pe măsură ce bărbații și femeile din orașe vor primi adevărul. Dacă sufletele sincere vor fi cu adevărat convertite, banii lor vor fi consacrați în slujba Domnului și vom vedea o sporire a resurselor noastre. — Manuscript 53, 1909.

Adunați un fond de rezervă — Lucrarea de evanghelizare nu trebuie să fie condusă într-o modalitate egoistă și plină de înălțare de sine, așa cum este condusă de fratele _____. Banii care ajung în mâinile celor ce lucrează pentru Domnul îi aparțin lui Dumnezeu și trebuie să fie folosiți în mod cumpătat. Când sunt donate pentru lucrare sume mari, o parte din acești bani să fie pusă deoparte, deoarece în via Domnului vor fi situații de criză cărora trebuie să le facem față. — Letter 149, 1901.

Administrarea înțeleaptă a banilor în teritoriile noi — Când intrăm într-un teritoriu nou este foarte important să începem bine. Mi-a fost arătat că lucrarea din _____ a fost împiedicată și nu a avut loc acel progres hotărât care ar fi trebuit să fie, dacă ar fi început bine. S-ar fi putut face mult mai mult, dacă resursele ar li fost administrate [90] diferit, și s-ar fi luat în mod real mai puțini bani din vistierie. Adevărurile înalte care ne-au fost încredințate sunt o răspundere mare și sfântă pentru noi. — Letter 14, 1887.

Nu faceți economie excesivă — Deși trebuie să facem economie, totuși să nu ducem economia până la exces. Unul dintre lucrurile triste și ciudate din viață este că, uneori, se fac greșeli mari, prin ducerea virtuții sacrificiului de sine până la extrem. Este posibil ca lucrătorii Domnului să se încumete și să ducă prea departe sacrificiul de sine care îi determină să meargă în lucrare fără hrană și îmbrăcăminte suficienta, cu scopul de a economisi fiecare dolar cât mai bine cu putință. Unii lucrători muncesc excesiv și fără lucrurile pe care ar trebui să le aibă, din cauză că în vistierie nu sunt bani suficienți pentru a susține numărul mare de lucrători care ar trebui să se afle în activitate. Ar fi mai mulți bani dacă toți ar lucra în conformitate cu îndemnul Domnului Hristos, care a spus: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuși, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” — Letter 49, 1902.

Evitați spiritul meschin — Să aveți mereu în vedere ținta de a fi reformatori, și nu bigoți. Când intrați în legătură cu cei necredincioși, nu dați dovadă de un spirit meschin și demn de milă, fiindcă dacă vă opriți să vă târguiți pentru o sumă mică, în cele din urmă, veți pierde o sumă mult mai mare. Ei vor spune: „Omul acela este un escroc. Dacă va putea, te va înșela, așa că fiți atenți când tratați cu el.” Pe de altă parte, dacă îi acorzi celuilalt o favoare neînsemnată, care ți s-ar cuveni ție, acea persoană va colabora cu tine cu aceeași generozitate. Meschinăria dă naștere la meschinărie și sărăcia dă naștere la sărăcie. Aceia care adoptă un astfel de comportament nu înțeleg cât de vrednic de milă li se pare celorlalți, îndeosebi acelora [91] care nu au credința noastră, iar lucrarea prețioasă a adevărului ajunge să poarte amprenta acestui defect. — Letter 14, 1887.

Administrarea financiară a campaniilor de evanghelizare

Pastorii să nu fie împovărați cu treburi administrative — Fiecărui om îi este încredințată lucrarea lui. Aceia care intra în pastorație se angajează într-o lucrare deosebită și trebuie să se dedice rugăciunii și propovăduirii Cuvântului. Mintea lor să nu fie împovărată cu treburi administrative. De mulți ani, Domnul mă învață să-i avertizez pe frații noștri din lucrarea pastorală să nu îngăduie ca mintea lor să ajungă atât de preocupată de treburi administrative, încât să nu mai aibă timp pentru comuniunea cu Dumnezeu și pentru părtășia cu Duhul Sfânt. Un pastor nu poate să-și păstreze starea de spiritualitate, în timp ce este solicitat să rezolve micile dificultăți din diferite biserici. Această lucrare nu i-a fost rânduită lui. Dumnezeu dorește să folosească toate puterile solilor aleși de El. Mintea lor nu trebuie să fie supusă oboselii cauzate de adunări lungi de comitet, care au loc seara târziu, pentru că Dumnezeu vrea ca toate energiile creierului lor să fie folosite pentru a propovădui Evanghelia cu claritate și cu putere, așa cum este ea în Isus Hristos.

Adesea, un pastor este supraaglomerat și atât de grăbit, încât abia dacă mai găsește timp pentru cercetarea de sine pentru a vedea dacă nu și-a pierdut credința. El găsește timp foarte puțin pentru a medita și a se ruga. În lucrarea Sa de slujire, Domnul Hristos a unit rugăciunea cu munca. El a petrecut noapte de noapte în rugăciune. Pastorii trebuie să-L caute pe Dumnezeu pentru a-I cere Duhul Său Sfânt ca să poată prezenta corect adevărul. — Manuscript 127, 1902.

Detaliile administrative să fie rezolvate de oameni cu aptitudini în domeniul afacerilor — Este o greșeală mare ca un pastor care este dăruit cu talentul de a predica Evanghelia să fie ocupat fără încetare cu treburile administrative. Aceia care vestesc Cuvântul [92] vieții să nu îngăduie să li se încredințeze prea multe răspunderi....

Treburile financiare ale lucrării trebuie să fie administrate corespunzător de oameni de afaceri capabili, dar predicatorii și evangheliștii sunt dedicați unui alt domeniu al lucrării. Administra-

rea treburilor financiare să fie făcută de alții, care nu sunt dedicați lucrării de predicare a Evangheliei. Pastorii noștri să nu fie prea împovărați cu detaliile administrative a lucrării de evanghelizare care se desfășoară în orașele noastre mari. Conducătorii Conferințelor noastre trebuie să găsească oameni de afaceri care să poarte de grijă detaliilor financiare ale lucrării în orașe. Dacă astfel de oameni nu pot să fie găsiți, să se creeze condiții pentru a instrui alte persoane care să poarte aceste răspunderi. — The Review and Herald, 5 octombrie, 1905.

Secțiunea 5 — Organizarea adunărilor de evanghelizare [93]

O mare lucrare săvârșită prin mijloace simple — Trăsătura uimitoare a lucrărilor lui Dumnezeu este aceea că lucrarea cea mai mare ce poate fi săvârșită în lumea noastră se îndeplinește prin mijloace foarte simple. Planul lui Dumnezeu este ca fiecare parte a împărăției Sale să depindă de toate celelalte părți, iar întregul este asemenea unei roți aflate în interiorul unei alte roți, toate funcționând într-o armonie deplină. El lucrează asupra oamenilor, prin Duhul Său care atinge corzi invizibile, iar vibrațiile străbat până la marginea Universului. — Manuscript 22, 1897.

Succesul este rezultatul ordinii și al lucrării armonioase — Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinii. Tot ce se află în legătură cu cerul este într-o ordine desăvârșită. Mișcarea oștilor îngerești este caracterizată de supunere și de o disciplină deplină. Succesul poate fi obținut numai prin ordine și o lucrare armonioasă. Dumnezeu cere ordine și organizare în lucrarea Sa de astăzi, tot așa cum a cerut și în zilele poporului Israel. Toți aceia care lucrează pentru El trebuie să lucreze în mod inteligent, nu în chip nepăsător și la voia întâmplării. El vrea ca lucrarea Lui să fie făcută cu credință și precizie, pentru ca să-și poată pune sigiliul aprobării Sale asupra ei. — Patriarhi și profeți, 376 (1890). [94]

Respectarea unui plan organizat[9] — Este foarte important să lucrăm ordonat, respectând un plan organizat și având în vedere

[9] Necesitatea și avantajele unei organizări depline sunt prezentate în mai multe declarații, dintre care unele au fost adresate administratorilor unor instituții ale bisericii, totuși includerea lor aici este îndreptățită de faptul că se aplică în toate domeniile lucrării. — Compilatorii

un scop bine definit. Nimeni nu poate să-i învețe pe alții într-o modalitate corespunzătoare, dacă nu are grijă ca lucrarea ce trebuie să fie făcută să se desfășoare sistematic și în ordine, așa încât să fie îndeplinită la timpul potrivit....

Planurile bine conturate să le fie prezentate în mod deschis tuturor celor interesați și să se asigure că au fost înțelese. Apoi, cereți-le tuturor acelora care conduc diferitele departamente să conlucreze la executarea acestor planuri. Dacă această metodă sigură și radicală este adoptată corespunzător și urmată cu interes și bunăvoință, vom evita să depunem multă muncă fără un scop bine definit și, de asemenea, vom evita multe neînțelegeri inutile. — Manuscript 24, 1887.

Planurile bine înțelese — Lucrarea în care sunteți angajați nu poate să fie îndeplinită fără puterile care rezultă din planurile bine înțelese. — Letter 14, 1887.

Spirit de prevedere, ordine și rugăciune — Faptul de a ne angaja într-o lucrare, fiind nepăsători și lipsiți de un scop definit, este un păcat indiferent care ar fi lucrarea aceea, dar mai ales în lucrarea lui Dumnezeu. Fiecare activitate aflata în legătură cu lucrarea Sa trebuie să se desfășoare în ordine, cu un spirit de prevedere și cu rugăciune stăruitoare. — The Review and Herald, 18 martie, 1884.

Conștiinciozitatea și promptitudinea — Dacă o lucrare administrativă nu este supravegheată cu o atenție clară și precisă, va fi ușor să se facă greșeli mari. Deși un începător poate să fie zelos și plin de energie, dacă în fiecare dintre diversele departamente care există nu este nimeni care să verifice activitatea, o persoană care să fie bine calificată pentru lucrarea ei, vor fi insuccese în multe aspecte. Pe măsură ce lucrarea se dezvoltă, va ajunge să fie imposibil [95] ca unele lucrări să fie amânate de la o dată la alta, chiar și ocazional. Tot ce nu este făcut la timpul stabilit, fie în lucrurile sfinte, fie în cele nereligioase, riscă serios să nu mai fie făcut deloc. Oricum ar fi, o astfel de lucrare nu va mai putea fi făcută niciodată așa de bine cum ar fi fost făcută dacă ar fi fost îndeplinită la timpul potrivit. — Manuscript 24, 1887.

Fiecare în sfera lui — Dumnezeu i-a rânduit fiecărui om lucrarea lui, în conformitate cu aptitudinile și capacitățile pe care le are. Este nevoie de o plănuire înțeleaptă, pentru ca fiecare să fie așezat

în sfera de activitate corespunzătoare lui, ca să câștige o experiență care să-l pregătească pentru a purta responsabilități mai mari.

Lucrați ca o armată disciplinată — Să ne aducem aminte că suntem conlucrători cu Dumnezeu. Noi nu suntem suficient de înțelepți ca să putem lucra singuri. Dumnezeu ne-a făcut să fim ispravnicii Săi, pentru a ne pune la încercare, întocmai cum i-a pus la încercare pe israeliții din vechime. El nu vrea ca armata Sa să fie alcătuită din soldați indisciplinați, nesfințiți și dezordonați, care ar reprezenta greșit ordinea și curățția Sa. — The Review and Herald, 8 octombrie, 1901.

Geniul în plănuire și în lucrare — Este nevoie de geniu, de aptitudinea de a plănui și de a lucra armonios. Vrem oameni care să lucreze nu numai pentru beneficiul propriu, ca să obțină cât pot mai mult ca plată pentru munca lor, ci oameni care să lucreze având ca unică țintă slava lui Dumnezeu. Aceasta este o ocazie prețioasă de a-și manifesta devotamentul față de lucrarea Domnului și capacitatea de a o îndeplini. Fiecărui om i s-a încredințat lucrarea lui, nu cu scopul de a se slăvi pe sine, ci pentru slava lui Dumnezeu. — Manuscript 25, 1895.

Plănuirea înțeleaptă ne scutește de munca excesivă — Trebuie să adresez îndemnul ca lucrătorii să-și planifice activitatea atât de bine, încât să nu ajungă extenuați de o muncă excesivă. — Letter 17, 1902.

[96]

Echipa de lucru în evanghelizare

Se cere organizarea de grupe de lucru — Dumnezeu spune: „Intrați în orașe. Adresați-le locuitorilor acestor orașe apelul de a se pregăti pentru venirea Domnului....”

Mulți oameni din orașe încă nu au lumina Evangheliei. Aceia care neglijează să vestească ultima solie de avertizare vor regreta adânc, în viitor. Solia mea este: „Organizați grupe de lucrători care să intre în orașe. Căutați locurile potrivite pentru adunările publice. Răspândiți literatura noastră. Faceți eforturi stăruitoare pentru a intra în legătură cu oamenii.” — Letter 106, 1910.

Echipe de lucrători în fiecare oraș mare — În fiecare oraș mare ar trebui să existe echipe de lucrători organizați și disciplinați. Să nu fie puși să lucreze doar unul sau doi, ci mai mulți....

Fiecare grup de lucrători să se afle sub îndrumarea unui conducător competent și să li se spună mereu că trebuie să fie misionari în sensul cel mai înalt al cuvântului. O astfel de lucrare organizată și condusă înțelept va avea rezultate binecuvântate. — Lucrarea misionară medicală, 300, 301 (1892).

Nevoia de talente diverse — Domnul dorește ca lucrarea din orașe să fie îndeplinită prin efortul unit al unor lucrători cu aptitudini diferite. Toți să caute îndrumare de la Domnul Isus, și să nu depindă de înțelepciunea oamenilor, ca să nu fie duși în rătăcire. — Testimonies for the Church 9:109 (1909).

Grupe bine instruite — Trebuie să existe grupe organizate și instruite cât se poate de bine pentru a lucra în calitate de surori medicale, evangheliști, pastori, colportori și lucrători biblici, pentru a dezvolta un caracter asemănător celui divin. — Testimonies for the Church 9:171, 172 (1909).

Conducerea strategică îi pune pe oameni la lucru — Fiecare persoană care poate să lucreze trebuie să lucreze. Generalul cel mai bun nu este acela care face singur cea mai mare parte a unei lucrări, [97] ci unul care va obține o parte cât mai mare din muncă de la ceilalți. — Letter 1, 1883.

Importanța sfătuirii și a rugăciunii

Tratarea dificultăților prin sfătuire și rugăciune — Aceia care se află pe câmpul de luptă trebuie să se aventureze și să riște. Ei nu trebuie să considere că este necesar să primească în fiecare clipă ordine de la cartierul general, ci să facă tot ce pot mai bine în orice situație, sfătuindu-se împreună cu multă rugăciune stăruitoare și cerând înțelepciune de la Dumnezeu. Efortul trebuie să fie unit. — Letter 14, 1887.

Consfătuiri dese — În legătură cu propovăduirea soliei în marile orașe, lucrătorii care au daruri felurite pot să îndeplinească o varietate de activități. Unii urmează să lucreze într-o anume modalitate, alții în altă modalitate.... În calitate de conlucrători cu Dumnezeu, ei trebuie să caute să fie în armonie unul cu altul. Să aibă loc consfătuiri dese, o conlucrare zeloasă și din toată inima. Cu toate acestea, toți să caute înțelepciune la Isus, nedepinzând numai de oameni în ce privește călăuzirea. — Testimonies for the Church 9:109.

Frații să se consulte între ei — În calitate de lucrători, noi avem nevoie să ne consfătuim cu privire la dificultăți. Este bine ca frații să se consulte între ei. De asemenea, este privilegiul nostru ca, după ce am făcut așa, să îngenunchem împreună în rugăciune și să cerem înțelepciunea și sfatul divin. Este o greșeală tristă ca o singură voce omenească să aibă toată autoritatea conducerii. — Letter 186, 1907.

Defectele descoperite — Lucrătorii trebuie să se consfătuiască. Niciunul să nu se descurce singur, pe temeiul judecății lui independente, lucrând după propria gândire, dacă nu are o vistierie personală [98] din care să ia banii.... Mi-a fost arătat că administrarea lucrării nu trebuie să fie încredințată unor persoane lipsite de experiență. Aceia care nu au avut o experiență vasta nu sunt potriviți să își asume responsabilități mari, deși ar putea să creadă despre ei înșiși că sunt calificați să procedeze așa. Frații lor pot vedea defecte acolo unde ei văd doar desăvârșire. — The Review and Herald, 8 decembrie, 1885.

Pastorii să-și ia timp pentru rugăciune — Simt îndemnul stăruitor de a-i adresa poporului nostru apelul să facă toate eforturile pentru a salva sufletele. Avem nevoie de o credință mai mare. Membrii bisericilor noastre trebuie să se roage cu toată inima pentru aceia care predică Evanghelia. Iar pastorii să-și ia timp spre a se ruga pentru ei înșiși și pentru aceia care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu, pe care sunt rânduiți să-i slujească. — Letter 49, 1903.

Adunările de rugăciune care aduc încurajare — Ca lucrători, să-L căutăm pe Domnul împreună. Singuri nu putem să facem nimic, dar, prin Hristos, putem să facem totul. Dumnezeu vrea să fim un ajutor și o binecuvântare unii pentru alții, ca să fim puternici în Domnul și în puterea Sa.... Dumnezeu trăiește și domnește, iar El ne va da tot ajutorul de care avem nevoie. Avem privilegiul de a primi putere și încurajare întotdeauna din făgăduința Sa binecuvântată: „Harul Meu îți este de ajuns.” — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 129 (1886).

Unitate în diversitate

Planul lui Dumnezeu prin diversitatea darurilor — În toate rânduielile lui Dumnezeu nu există nimic mai frumos ca planul Său de a le da bărbaților și femeilor o diversitate de daruri. Biserica este grădina Sa împodobită cu o varietate de pomi, plante și flori. El nu așteaptă ca isopul să ajungă la mărimea cedrului, nici măslinul să [99] ajungă la înălțimea unui palmier. Mulți au avut parte de o educație religioasă și intelectuală redusă, dar, dacă vor lucra cu umilință și cu încredere în El, Dumnezeu are o lucrare pentru cei din categoria aceasta. — Letter 122, 1902.

Caractere la fel de variate precum sunt florile — Din varietatea nesfârșită a plantelor și a florilor, putem să învățăm o lecție importantă. Nu toate florile au aceeași formă și aceeași culoare. Unele au însușiri vindecătoare. Altele au întotdeauna un miros plăcut. Unii așa-ziși creștini cred că au datoria de a-i face pe toți sa fie asemenea lor. Acesta este un plan omenesc, dar nu este planul lui Dumnezeu. În biserica lui Dumnezeu este loc suficient pentru oameni cu personalități la fel de felurite precum sunt florile dintr-o grădină. În grădina Sa spirituală este o varietate mare de flori. — Letter 95, 1902.

Minți și idei diferite — Deși avem minți și idei diferite, subiectul care trebuie să lege inimă de inimă este convertirea sufletelor Ia adevăr, iar subiectul acesta ne atrage pe toți la Cruce. — Letter 31, 1892.

Talente deosebite pentru o lucrare deosebită — Un lucrător poate fi un vorbitor bun, altul poate fi un scriitor bun, altul are darul rugăciunii sincere, pline de zel, fierbinte, altul are darul de a cânta, altul ar putea să aibă o aptitudine deosebită de a explica într-o modalitate clară Cuvântul lui Dumnezeu. Fiecare dar trebuie să ajungă puternic pentru Dumnezeu, deoarece ei lucrează împreună cu lucrătorul. Unuia, Dumnezeu îi dă cuvântul înțelepciunii, altuia cunoștință, altuia credință, dar toți trebuie să lucreze sub același Conducător. Diversitatea darurilor conduce la diversitatea lucrărilor,

„dar este același Dumnezeu, care lucrează totul în toți”. (1 Corinteni 12, 6.)

Domnul dorește ca slujitorii Săi aleși să învețe cum să se ur-
[100] neasca într-un efort armonios. S-ar putea ca unora să li se pară că între darurile lor și darurile colaboratorilor lor este un contrast prea mare pentru a le îngădui să se unească într-un efort armonios, dar, dacă își aduc aminte că vor trebui să intre în legătură cu oameni care vor gândi în mod diferit și că unii vor respinge adevărul, așa cum este prezentat de un lucrător, dar își vor deschide inima față de adevărul lui Dumnezeu, când e prezentat într-un chip diferit de un alt lucrător, ei se vor strădui plini de nădejde să lucreze împreună, în unire. Toate talentele lor, oricât de diverse, se pot afla sub conducerea aceluiași Duh. În orice cuvânt și faptă se vor manifesta bunătatea și iubirea, iar când fiecare lucrător își ocupă cu credincioșie locul rânduit lui, rugăciunea lui Hristos pentru unitatea urmașilor Săi va primi răspuns, iar lumea va ști că aceștia sunt ucenicii Lui....

Lucrătorii din orașele mari trebuie să-și facă partea lor diferită, depunând orice efort pentru a obține rezultatele cele mai bune. Ei trebuie să exprime credință și să procedeze în așa fel încât să-i impresioneze pe oameni. Nu trebuie sa restrângă lucrarea, în conformitate cu părerile proprii. S-a procedat prea mult în felul acesta în trecut și a fost un dezavantaj pentru succesul lucrării. Să ne aducem aminte că Domnul are diferite feluri de a lucra și că are lucrători diferiți, cărora le încredințează daruri diferite. — Testimonies for the Church 9:144-146 (1909).

Eforturile lui Satana de a-i dezbina pe lucrători — Când vom începe să lucrăm serios pentru mulțimile din orașe, vrăjmașul va interveni cu toată puterea pentru a crea confuzie, în speranța că, în felul acesta, va dezbina grupele de lucrători. Unii care nu sunt convertiți pe deplin se află în pericolul continuu de a confunda sugestiile vrăjmașului cu îndrumările Duhului lui Dumnezeu. Pentru că Domnul ne-a dat lumină, sa umblăm în lumină. — Manuscript 13, 1910.

Feriți-vă de planurile lui Satana — Nu toți aceia care se vor
[101] angaja în lucrare vor avea același temperament. Ei nu vor avea aceeași educație sau pregătire și, pentru că au caractere diferite, dacă nu sunt niște oameni convertiți zilnic, vor ajunge cu siguranță să lucreze în contradictoriu.

Satana are planuri de îndeplinit în fiecare zi și anumite strategii care vor pune piedici în calea celor ce sunt martorii lui Isus Hristos. Prin urmare, dacă nu sunt blânzi, umili și smeriți cu inima, pentru că au învățat să fie așa de la Domnul Isus, slujitorii Săi vor cădea în ispită, Ia fel de sigur precum este sigur că trăiesc, pentru că Satana veghează subtil și iscusit, și dacă nu se vor ruga fără încetare, lucrătorii vor fi luați prin surprindere. El se furișează asupra lor ca un hoț noaptea și îi ia în robie. Apoi lucrează asupra minții unora pentru a perverti ideile lor și pentru a influența planurile lor, iar dacă frații văd pericolul și vorbesc despre el, acești oameni consideră că li se aduce un prejudiciu personal și că unii încearcă să le micșoreze influența. Unul merge pe o cale, iar altul în direcția opusă.

Ca rezultat, înaintarea lucrării a fost împiedicată, s-au întreprins acțiuni greșite, iar Satana a fost satisfăcut. Dacă eul nu ar fi fost cultivat cu o atât de mare atenție și delicatețe, Domnul ar fi putut să folosească aceste caractere, care sunt constituite diferit, pentru a îndeplini o lucrare bună și mult mai amplă, deoarece tocmai în diversitatea talentelor lor, unite totuși în Hristos, a constat capacitatea lor de a fi folositori. Dacă ar fi fost legați de viță, asemenea mlădițelor unei vii, toți ar fi adus ciorchini îmbelșugați de roade prețioase. În diversitatea lor ar fi fost o armonie desăvârșită, pentru că ei ar fi primit trăsăturile și elementele nutritive din aceeași viță.

Domnul este nemulțumit de lipsa de armonie care a existat între lucrători. El nu poate să le dea Duhul Sfânt, deoarece sunt înclinați să meargă fiecare pe calea lui, în timp ce Domnul le arată care este calea Sa. Satana și confederația răului vor aduce o mare descurajare, dar [102] „voi toți sunteți frați” și, dacă veți îngădui ca trăsăturile personale și nesfințite ale caracterului vostru să fie niște mijloace de a vă descuraja unul pe altul, lucrul acesta va fi o ofensă la adresa lui Dumnezeu. — Letter 31, 1892.

Fiți uniți, fiți uniți — Dragostea de sine, mândria și mulțumirea de sine stau la temelia celor mai mari încercări și conflicte care au existat vreodată în lumea religioasă. Îngerul mi-a spus din nou și din nou: „Fiți uniți, fiți uniți, să aveți un singur gând și o singură judecată”, Hristos este conducătorul, iar voi sunteți frați, urmați-L pe El. — Letter 4, 1890.

Lupta pentru supremație — Dacă sunt uniți prin legăturile încrederii și ale dragostei sfinte, un frate poate să primească de la un alt frate tot ajutorul pe care și-l pot oferi unul altuia....

Lupta pentru supremație scoate la iveală un spirit care, dacă este cultivat, în cele din urmă, va închide porțile împărăției lui Dumnezeu pentru aceia care îl împărtășesc. Pacea lui Hristos nu poate locui în mintea și în inima unui lucrător care critică și îi găsește vină unui alt lucrător, pur și simplu din cauză că nu aplică metodele pe care el le consideră a fi cele mai bune sau din cauză că simte că nu este prețuit. Domnul nu îl va binecuvânta niciodată pe acela care îi critică și îi acuză pe frații lui, pentru că aceasta este lucrarea lui Satana. — Manuscript 21, 1894.

Valoarea darurilor altora — Frații mei, străduiți-vă să purtați jugul lui Hristos. Coborâți de pe picioroangele voastre spirituale și puneți în practică harul umilinței. Îndepărtați orice bănuială rea și fiți dispuși să vedeți valoarea darurilor cu care Dumnezeu i-a binecuvântat pe frații voștri. — Letter 125, 1903.

Diferiți ca temperament, dar uniți în Duhul — În casa noastră nu avem nici o neînțelegere și nu se adresează cuvinte nerăbdătoare. [103] Angajații mei au temperamente diferite, iar căile și metodele lor sunt diferite, dar ne asociem în activitate și rămânem uniți în spirit, căutând să ne ajutăm și să ne întărim unul pe altul. Știm că nu putem să ne permitem să fim în discordie din cauza deosebirilor de temperament. Noi suntem copilașii lui Dumnezeu și îi cerem să ne ajute să trăim nu pentru a ne face pe plac nouă înșine și pentru a urma căile proprii, ci pentru a-I plăcea Lui și pentru a-L slăvi pe EI. — Letter 252, 1903.

Permițând mai mult decât metoda unui singur om[10]

Combinarea unor daruri diferite — Când ne asociem, trebuie să ne aducem aminte că nu toți avem aceleași talente sau aceleași înclinații. Planurile și ideile lucrătorilor sunt diferite. Combinarea darurilor diferite este necesară pentru succesul lucrării. Să nu uităm că unii pot să ocupe anumite poziții cu mai mult succes decât alții. Lucrătorului căruia i s-au dat tactul și aptitudinile care îl fac potrivit pentru îndeplinirea unei lucrări într-un anume domeniu deosebit să nu îi învinuiască pe ceilalți pentru că nu sunt în stare să facă lucrul pe care el, probabil, poate să-l facă repede și ușor. Oare nu sunt alte lucruri pe care tovarășii lui din lucrare le pot îndeplini cu mult mai mult succes decât el?

Talentele diferite cu care Domnul i-a înzestrat pe slujitorii Săi sunt foarte importante pentru lucrare. Diferitele părți ale lucrării să fie îmbinate, parte cu parte, pentru a alcătui un întreg. Nu toate părțile unei clădiri sunt identice, nici nu sunt făcute prin același procedeu. Nu toate domeniile lucrării lui Dumnezeu sunt identice, nici nu trebuie să se desfășoare exact în aceeași modalitate. — Letter 116, 1903.

Insuficiența darurilor unui singur om — Nimeni să nu creadă [104] că darul lui este suficient pentru lucrarea lui Dumnezeu, că este în stare să conducă singur o întreagă serie de adunări și că poate să realizeze o lucrare desăvârșită. Chiar dacă metodele lui pot să fie bune, totuși diversitatea darurilor este foarte importantă. Mintea unui singur om nu trebuie să modeleze întreaga lucrare în conformitate cu ideile lui specifice. Pentru ca lucrarea să fie consolidată și simetrică, este nevoie de daruri diferite și de mijloace diverse, toate fiind sub îndrumarea Domnului. El îi va învăța pe lucrători în raport cu aptitudinile lor. Conlucrarea și unitatea sunt esențiale pentru a avea o lucrare armonioasă, în care fiecare lucrător își îndeplinește partea încredințată de Dumnezeu, ocupându-și poziția corespunzătoare și suplinind deficiența altuia. Un lucrător lăsat să lucreze singur este în

[10] Vezi, de asemenea, 72-74, „Avantajele lucrului doi câte doi”.

pericolul de a crede că talentul lui este suficient pentru a realiza o lucrare desăvârșită.

Acolo unde lucrătorii sunt uniți, au ocazia de a se consulta împreună, de a se ruga și de a colabora în lucrare. Nimeni să nu creadă că nu se poate asocia cu frații lui, din cauză că ei nu lucrează în aceeași direcție ca el. — Special Testimonies, seria A 7:14, 15 (1874).

Acolo unde unul este slab, altul este puternic — Domnul lucrează pentru pastori cu abilități diferite, așa încât fiecare să poată hrăni turma moștenirii Sale cu o hrană potrivită. Ei vor descoperi adevărul cu privire la aspecte pe care frații lor conlucrători nu le-au considerat ca fiind esențiale. Dacă lucrarea de păstorire a turmei ar fi lăsată întru totul în grija unui singur om, rezultatele ar fi deficitare. În providența Sa, Domnul trimite lucrători diferiți. Unul este puternic într-un anume punct important, în care altul este slab. — Manuscript 21, 1894.

Nu blocați roțile — Unele minți nu se dezvoltă odată cu lucra-
[105] rea, ci îngăduie ca lucrarea să se dezvolte dincolo de capacitatea lor de înțelegere.... Aceia care nu înțeleg cerințele tot mai mari ale lucrării și nu se adaptează la ele să nu stea în cale, blocând roțile și împiedicând progresul altora. — Letter 45, 1889.

Metodele să fie îmbunătățite — Nu trebuie să existe reguli fixe. Lucrarea noastră este în continuă dezvoltare și trebuie să se lase loc pentru îmbunătățirea metodelor. Totuși unitatea trebuie să fie menținută, prin călăuzirea Duhului Sfânt. — The Review and Herald, 23 iulie, 1895.

Metodele diferite din trecut — Vor fi concepute mijloace de a ajunge la inima oamenilor. Unele dintre metodele folosite în lucrarea aceasta vor fi diferite de cele aplicate în trecut, dar nimeni să nu blocheze înaintarea din acest motiv, prin critici. — The Review and Herald, 30 septembrie, 1902.

O nouă viață în metodele vechi — Este nevoie de oameni care să se roage lui Dumnezeu pentru înțelepciune și care, sub călăuzirea Lui, pot să aducă o viață nouă în metodele vechi de lucrare și pot să inventeze planuri noi și metode noi pentru a trezi interesul membrilor bisericii și pentru a ajunge la inima bărbaților și femeilor din lume. — Manuscript 117, 1907.

Limitarea puterii lui Dumnezeu prin planuri unilaterale — Planurile care fac dintr-un singur om un centru și un model nu vor

putea să fie aduse la îndeplinire nici de acel om, nici de alții. Nu aceasta este calea prin care lucrează Domnul.... Când cineva crede că mintea lui trebuie să plănuiască marile acțiuni din lucrarea lui Dumnezeu, că aptitudinile lui vor îndeplini lucrarea cea mai mare, acel om limitează puterea lui Dumnezeu de a-și împlini scopurile pe pământ.

Dumnezeu are nevoie de bărbați și de femei care vor lucra cu simplitatea lui Hristos pentru a le prezenta adevărul acelora care au nevoie de puterea lui de schimbare. Dacă este prescrisă o cale [106] stabilită de lucru, pe care lucrătorii trebuie să o urmeze în eforturile lor de a propovădui solia, eficiența unui mare număr de lucrători va fi limitată. — Letter 404, 1907.

Evitați rutina — Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să se străduiască să fie niște oameni cu o gândire multilaterală, vastă, să nu fie niște oameni înguști, care să lucreze într-o modalitate stereotipă, rămânând pe un singur făgaș și nefiind în stare să înțeleagă și să simtă că felul de a se exprima și de a susține adevărul trebuie să difere în funcție de categoria persoanelor în mijlocul cărora se află și în funcție de situațiile pe care sunt nevoiți să le întâmpine. — Letter 12, 1887.

Metode determinate de categoria din care fac parte oamenii — Să nu uităm că pentru a conduce la mântuire oameni diferiți este necesar să folosim metode diferite. — The Review and Herald, 14 aprilie, 1903.

Aveți de lucrat într-un teritoriul dificil, dar Evanghelia este puterea lui Dumnezeu. Categoria de oameni pe care o întâlniți va hotărî modalitatea în care trebuie să fie abordată lucrarea. — Letter 97a, 1901.

Nu nimiciți lucrarea făcută de altcineva — Nu uitați că suntem conlucrători cu Dumnezeu. El este conducătorul cel atotputernic și eficient. Slujitorii Săi sunt uneltele prin care lucrează. Ei nu trebuie să-i critice pe alții, lucrând fiecare în conformitate cu ideile lui, ci să lucreze în armonie, încadrându-se într-o ordine binevoitoare, amabilă, frățească și plină de dragoste unii față de alții. Ei trebuie să ducă mai departe lucrarea. — The Review and Herald, 11 decembrie, 1900.

O avertizare adresată lucrătorilor cu experiență — Sunt îndemnată să le spun fraților mei mai în vârstă să se poarte cu umilință

înaintea lui Dumnezeu. Nu fiți niște pârâși ai fraților. Voi trebuie să vă îndepliniți lucrarea care vă este rânduită, sub îndrumarea Dum-
[107] nezeului lui Israel. Pentru mulți, înclinația de a critica este pericolul cel mai mare. Frații pe care sunteți ispitiți să-i criticați sunt chemați să poarte responsabilități pe care voi nu ați fi în stare să le purtați, dar puteți să le fiți de ajutor. Dacă doriți, puteți să faceți un mare serviciu lucrării, prezentând experiența voastră din trecut. Domnul nu i-a încredințat niciunuia dintre voi sarcina de a-i corecta și de a-i critica pe frații voștri....

Continuați să-L cunoașteți pe Domnul alături de frații voștri. Fiți plini de simpatie față de aceia care poartă o povară grea și încurajați-i Ori de câte ori puteți. Cuvintele pe care le rostiți să aducă unitate, nu dezbinare. — Letter 204, 1907.

Școlile de pregătire pentru lucrarea în orașe

Punerea temeliei pentru slujire — Înainte de a fi pregătită, spre a fi un învățător al adevărului pentru aceia care se află în întuneric, o persoană trebuie să ajungă mai întâi un elev.... Ori de câte ori se face un efort deosebit într-un loc important, să fie întemeiat un sistem de lucru bine organizat, așa încât aceia care doresc să fie colportori și aceia care sunt potriviți pentru a prezenta studii biblice în familii să poată primi învățătura necesară....

Centrele noastre misionare trebuie să fie în legătură cu școli de pregătire pentru aceia care urmează să înceapă activitatea ca lucrători. Aceștia să înțeleagă faptul ca este nevoie să ajungă asemenea unor ucenici spre a învăța cum să lucreze pentru convertirea sufletelor. Munca din școlile acestea să fie diversificată. Studiul Bibliei să aibă importanța principală, dar, în același timp, să se acorde o educație sistematică a minții și a comportamentului ca să învețe cum să-i abordeze pe oameni în modalitatea cea mai bună cu putință. Toți [108] trebuie să învețe cum să lucreze cu tact, cu amabilitate și cu spiritul lui Hristos. — The Review and Herald, 14 iunie, 1887.

Pregătirea lucrătorilor în timpul evanghelizării — O lucrare judicioasă poate fi realizată cel mai bine în orașele în care, odată cu desfășurarea adunărilor publice, este organizată o școală biblică de instruire a lucrătorilor. În această școală trebuie să fie angajate persoane cu experiență și cu o înțelegere spirituală profundă, care îi pot învăța zi de zi pe lucrătorii biblici și care, de asemenea, se pot alătura cu toată inima acțiunii publice. Iar pe măsură ce oamenii sunt convertiți la adevăr, cei care conduc misiunea să le arate celor nou-convertiți cum să experimenteze puterea adevărului în inima lor. Dacă este îndeplinită de persoane care știu să le organizeze cu înțelepciune, asemenea misiuni vor fi ca o lumină care strălucește într-un loc întunecos. — Slujitorii evangheliei, 364, 365.

Școala teritorială — Fratele și sora Haskell au închiriat o casă într-una dintre zonele cele mai bune ale orașului și au adunat în jurul lor un grup de ajutoare care merg în fiecare zi și prezintă studii

biblice, vând publicații și fac lucrare misionară medicală. În timpul orei de închinare, lucrătorii își povestesc experiențele. Studiile biblice se desfășoară de obicei acasă, iar tinerele și tinerii angajați în lucrarea misionară primesc o instruire practică și cuprinzătoare în domeniul prezentării lecturilor biblice și al vânzării publicațiilor noastre. Domnul a binecuvântat munca lor, așa încât mai multe persoane au primit adevărul și multe altele sunt adânc interesate....

În multe orașe ar trebui să fie făcută o lucrare asemănătoare. Tinerii care merg să lucreze în orașele acestea să se afle sub îndrumarea unor conducători consacrați și cu experiență. Lucrătorilor [109] să li se asigure o locuință bună, în care să poată primi o instruire cuprinzătoare. — The Review and Herald, September 7, 1905.

Metoda de instruire folosită de Hristos — Prin asocierea cu Marele învățător, ucenicii au primit o instruire practică pentru lucrarea misionară. Ei au văzut cum prezenta El adevărul și cum trata întrebările dificile care apăreau în lucrarea Sa. Ei au văzut activitatea Sa de slujire, pe care o îndeplinea, vindecându-i pe cei bolnavi oriunde mergea, și au ascultat cum le predica Evanghelia celor săraci. În zilele noastre, toți trebuie să învățăm metodele Sale de a lucra din raportul cu privire la viața Sa. — Letter 208a, 1902.

Educația corespunzătoare sporește eficiența — Dacă este condus de Duhul lui Hristos, un lucrător care a fost instruit și educat va realiza mult mai mult decât zece lucrători care au o cunoaștere deficitară și sunt slabi în credință. Un lucrător care lucrează în armonie cu sfatul lui Dumnezeu și în unitate cu frații va fi mult mai eficient în facerea binelui, decât zece lucrători care nu înțeleg nevoia de a depinde de Dumnezeu și de a lucra în armonie cu planul general. — The Review and Herald, 29 mai, 1888.

Centrele de instruire și rezultatele evanghelizării — După ce interesul oamenilor a fost stârnit printr-o adunare de tabără bine organizată, oare ar trebui lucrătorii să demonteze corturile și să plece pentru a participa la o altă adunare de tabără, lăsând lucrarea să se piardă la voia întâmplării? Eu spun: împărțiți lucrătorii și lăsați pe cineva să continue, prezentând studii biblice, făcând colportaj, [110] vânzând broșuri etc. Să fie acolo un mic centru misionar pentru a-i pregăti pe lucrători, instruindu-i în fiecare ramură a lucrării. Dacă se procedează așa, lucrarea nu este lăsată la voia întâmplării. Impresiile

bune pe care le-au lăsat solii lui Dumnezeu în inima și în mintea oamenilor nu se vor pierde.

Lucrarea aceasta din casă în casă, în căutarea sufletelor și a oilor pierdute, este cea mai importată dintre toate. În _____ a fost organizată o biserică de șaptezeci și cinci de suflete. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru lucrul acesta. Cincizeci dintre ele au primit adevărul de la adunarea de tabără și până acum. — Letter 137, 1898.

Înviorarea spirituală și organizarea bisericii pentru slujire

Înviorarea spirituală a membrilor bisericii — Domnul nu lucrează acum pentru a aduce multe suflete la adevăr, din cauza membrilor care nu au fost convertiți niciodată și a acelora care au fost convertiți cândva, dar au apostaziat. — Testimonies for the Church 6:371 (1900).

Douăzeci de suflete în locul unuia — Există multă umplutură reprezentată de așa-ziși credincioși ai lui Hristos, care blochează calea spre cruce. În ciuda acestui fapt, unii oameni sunt convinși atât de profund, încât sunt gata să treacă prin orice descurajare și să învingă orice obstacol, pentru a ajunge să cunoască adevărul. Dacă aceia care cred adevărul și-ar fi curățit sufletul prin ascultare, dacă și-ar fi dat seama de importanța cunoașterii și a îmbunătățirii metodelor în lucrarea lui Hristos, acolo unde a fost salvat un suflet, ar fi putut fi salvate douăzeci. — Testimonies for the Church 4:68 (1876).

Mai întâi, instruiți membrii bisericii — Când se lucrează [111] acolo unde sunt deja câțiva credincioși, la început, pastorul nu ar trebui să caute atât de mult să-i convertească pe cei necredincioși, ci să-i instruiască pe membrii bisericii în vederea unei bune colaborări. Să lucreze pentru ei individual, străduindu-se să le stârnească interesul față de căutarea unei experiențe personale mai adânci și față de lucrarea pentru alții. După ce sunt pregătiți să-l susțină, prin rugăciunile și prin activitatea lor, eforturile pastorului vor fi însoțite de un succes mai mare. — Slujitorii evangheliei, 196 (1915).

Neteziți-I calea împăratului — Când lucrătorii cu experiență depun un efort deosebit de a câștiga sufletele într-o localitate unde locuiesc membrii noștri, fiecare credincios din locul acela are obligația cea mai solemnă de a face tot ce-i stă în putere pentru a netezi calea împăratului, renunțând la orice păcat care l-ar împiedica să conlucreze cu Dumnezeu și cu frații lui. — The Review and Herald, 6 decembrie, 1906.

Sfat adresat bisericilor din orașele în care se desfășoară o evanghelizare — Cu patru ani în urmă, în orașul New York, când fratele Haskell și alții conduceau o școală biblică și servicii divine de seară, cuvântul Domnului pentru lucrătorii de acolo a fost: „Credincioșii care locuiesc în apropierea locului unde se desfășoară adunările să împărtășească povara lucrării. Ei trebuie să considere că a ajuta la succesul adunărilor este o datorie și un privilegiu. Dumnezeu este mulțumit de eforturile făcute pentru a-i pune la lucru. El dorește ca fiecare membru al bisericii să ajute, căutând să câștige suflete pentru Hristos printr-o slujire plină de dragoste....”

Cu mai bine de un an în urmă, în Los Angeles, când Domnul îi impresiona cu putere pe oameni, prin adunările de tabără care se desfășurau, bisericii de acolo i-a fost trimisă solia: „Biserica din Los Angeles să țină în fiecare zi adunări de rugăciune pentru lucrarea care se face. Binecuvântarea Domnului va veni peste acei membri care participă în felul acesta la lucrare, adunându-se în grupe mici [112] în fiecare zi, ca să se roage pentru succesul ei. Astfel, credincioșii vor primi har pentru ei înșiși, iar lucrarea Domnului va înainta.”

„Aceasta este modalitatea în care am obișnuit să procedăm. Neam rugat pentru sufletul nostru și pentru aceia care îndeplineau lucrarea. Domnul Isus declară că acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Său, El va fi în mijlocul lor pentru a-i binecuvânta. Să vorbim mai puțin și să ne rugăm mai sincer și mai stăruitor.”

„Mă tem că efortul care se face pentru a propovădui adevărul în Los Angeles nu va fi prețuit. Fiecare să se ridice și să vină în ajutorul Domnului împotriva vrăjmașului cel puternic. Acolo unde se face un efort deosebit, așa cum s-a arătat în lucrarea de evanghelizare desfășurată în Los Angeles, fiecare membru al bisericii trebuie să se apropie de Dumnezeu. Toți să-și cerceteze inima în lumina care strălucește din Cuvânt. Dacă un păcat este descoperit, să fie mărturisit și părăsit. Fiecare membru care ajută trebuie să lucreze în bună rânduială. Domnul va auzi și va răspunde la rugăciune. Membrii bisericii să nu creadă că acela care este chemat să lucreze pentru acei oamenii care au fost neglijați și pentru care nu s-a făcut nici o lucrare deosebită până acum ar trebui să depună eforturi pentru ei.”

„Când se face o lucrare asemenea celei din Los Angeles, membrii bisericii să deschidă calea împăratului și să ajute, prin mijloacele lor, lucrarea ce se desfășoară. Să arate că sunt într-o armonie desăvârșită.

Să fie la îndemână cu ocazia adunărilor, echipați pentru slujire și gata să stea de vorbă cu oricine ar putea să fie interesat. Să se roage și să lucreze pentru oile pierdute." — The Review and Herald, 20 decembrie, 1906.

Un exemplu pentru cei nou-convertiți — Membrii mai vechi [113] să fie un exemplu pentru aceia care au venit recent la adevăr. Îi îndemn pe aceia care sunt de multă vreme în biserică să nu-i rănească pe cei nou-convertiți, trăind o viață lipsită de evlavie. Lăsați la o parte toate murmurările și faceți o lucrare deplină în propria inimă. Arați ogorul nedeșelenit al inimii voastre și căutați să știți ce puteți să faceți pentru înaintarea lucrării....

Treziți-vă și dați-le celor neconvertiți o dovadă că voi credeți adevărul de origine cerească. Dacă nu vă treziți, lumea nu va crede că voi trăiți adevărul pe care pretindeți că îl susțineți. — Letter 75, 1905.

Membrii bisericii să ajute — Domnul cere ca membrii din bisericile noastre să depună un efort personal mult mai mare. Sufletele au fost neglijate, satele și orașele nu au auzit adevărul pentru timpul acesta, din cauză că nu s-au făcut eforturi misionare înțelepte.... Pastorii noștri hirotoniți trebuie să facă tot ce le stă în putință, dar să nu se aștepte ca un singur om să poată face lucrarea tuturor. Domnul i-a rânduit fiecăruia o lucrare. Dacă dorim să aducem la îndeplinire lucrarea, trebuie să fie făcute vizite, să fie înălțate rugăciuni, să se manifeste simpatie, iar evlavia întregii biserici să se arate în spirit și în practică. Puteți să stați cu prietenii voștri și să vorbiți într-o modalitate plăcută și prietenoasă despre credința prețioasă a Bibliei. — The Review and Herald, 13 august, 1889.

Pastorii să implice bisericile în evanghelizare — Uneori, pastori fac prea mult. Ei caută să cuprindă în mâini întreaga lucrare. Acest fapt îi absoarbe și îi consumă, și totuși, ei continuă să facă totul. Ei par să creadă că sunt singurii care trebuie să lucreze pentru Dumnezeu, în timp ce membrii bisericii rămân inactivi. Aceasta nu este deloc rânduiala lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 18 noiembrie, 1884.

[114] **Forța de lucru sporită de laici** — Cum pot frații și surorile noastre să continue să locuiască aproape de o mulțime de oameni care nu au fost avertizați niciodată, și totuși să nu plănuiască metode de a folosi fiecare mijloc prin care Domnul poate să lucreze pentru

slava Numelui Său? Conducătorii noștri care au avut o experiență îndelungată vor înțelege importanța acestor lucruri și pot să facă mult pentru a spori forța de lucru. Ei pot plănui să ajungă la mulți care se află la drumuri și la garduri. Dacă vor depune un efort liniștit și perseverent pentru a-i instrui pe membrii bisericii să se angajeze într-o lucrare personală pentru suflete, oriunde sunt ocazii favorabile, munca lor va avea succes. — Manuscript 53, 1910.

Câmpurile din vecinătatea voastră sunt gata pentru seceriș — Adevărul va triumfa plin de slavă. Bisericile să înceapă să facă lucrarea pe care le-a încredințat-o Domnul — lucrarea de a le prezenta Scripturile acelora care se află în întuneric. Frații mei și surorile mele, în vecinătatea voastră se află suflete care ar fi convertite, dacă s-ar lucra înțelept pentru ele. Trebuie să fie făcute eforturi pentru aceia care nu înțeleg Cuvântul. Aceia care pretind a crede adevărul trebuie să ajungă părtași ai naturii divine, iar apoi vor vedea câmpurile pregătite pentru o lucrare pe care o pot face toți aceia care sunt pregătiți de Cuvântul cel viu. — Australasian Union Conference Record, 11 martie, 1907.

Distribuirea de literatură din casă în casă — Frați și surori, vreți voi să îmbrăcați armura creștină? Cu „picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii”, veți fi pregătiți să mergeți din casă în casă, ducându-le oamenilor adevărul. Uneori veți constata că este dificil să faceți o astfel de lucrare, dar, dacă înaintați prin credință, Domnul va merge înaintea voastră și va îngădui ca lumina Sa să strălucească pe cale. Când veți intra în casele vecinilor voștri pentru [115] a le vinde sau pentru a le oferi în dar literatura noastră și când îi veți învăța adevărul cu umilință, veți fi însoțiți de lumina Cerului, care va rămâne să locuiască în acele case. — The Review and Herald, 24 mai, 1906.

Organizarea în grupe de lucru — Organizați în bisericile noastre grupe pentru slujire. În lucrarea Domnului nu trebuie să fie niciun leneș. Așa diferiți cum sunt, credincioșii să se asocieze în lucrare și să fie niște pescari de oameni. Să caute să adune sufletele aflate în lumea aceasta imorală și să le aducă la neprihănirea mântuitoare a dragostei lui Hristos.

Organizarea de mici grupe ca temelie a efortului misionar creștin este un plan ce mi-a fost înfățișat de Acela care nu poate greși. Dacă în biserică se află un număr mare de membri, să fie organizați în

grupe mici, spre a lucra nu numai pentru membrii bisericii, dar și pentru cei necredincioși. —Australian Union Conference Record, 15 august, 1902.

Asemenea unei companii de soldați bine instruiți — Pastorilor trebuie să le placă ordinea și să se disciplineze pe ei înșiși, iar apoi vor fi în stare să disciplineze cu succes biserica lui Dumnezeu și să-i învețe pe membrii ei să lucreze armonios, asemenea unei companii de soldați bine instruiți. Dacă disciplina și ordinea sunt necesare pentru o campanie plină de succes pe câmpul de luptă, ele sunt cu atât mai necesare în războiul în care suntem angajați, pentru că biruința pe care urmează să o câștigăm este de o valoare și o noblețe mai mari decât acelea pentru care luptă armatele aflate în conflict pe câmpul de bătălie. În lupta noastră sunt în joc interese veșnice.

Îngerii lucrează armonios. Toate acțiunile lor sunt caracterizate de ordine desăvârșită. Cu cât vom imita mai îndeaproape armonia și ordinea oștirilor cerești, cu atât eforturile pe care le depun acești slujitori cerești pentru noi vor avea mai mult succes. — Letter 32, 1892.

Relația dintre evanghelist și pastor [116]

Este nevoie de evangheliști și de pastori — Dumnezeu are nevoie de evangheliști. Un evanghelist adevărat este un iubitor de suflete. El caută să salveze oameni. De asemenea, este nevoie de pastori[11] — de păstori credincioși, — care nu-i vor flata pe cei din poporul lui Dumnezeu, dar nici nu-i vor trata cu asprime, ci îi vor hrăni cu pâinea vieții.

Lucrarea fiecărui slujitor credincios îi este dragă inimii Aceluia care S-a dat pe Sine pentru răscumpărarea neamului omenesc. — Letter 21, 1903.

Pastorul evanghelist — De obicei, un singur om îndeplinește lucrarea pe care ar trebui să o facă doi, pentru că lucrarea unui evanghelist este combinată obligatoriu cu aceea a pastorului și pune o povară dublă pe umerii lucrătorilor din teritoriu. — Testimonies for the Church 4:260 (1876).

Încrederea în noii lucrători — Niciun lucrător să nu se teamă că angajarea unui lucrător nou va întrerupe interesul față de lucrarea în care este implicat el și că lucrarea lui va fi prejudiciată.

Nu vă atingeți de chivot; Dumnezeu va purta de grijă lucrării Sale. Prin oamenii care sunt trimiși de Dumnezeu și care sunt conlucrătorii Săi, va străluci o lumină mai mare, iar lucrătorii inițiali trebuie să-i primească într-un mod cordial pe solii lui Dumnezeu, să-i trateze cu respect, să-i invite să li se alăture în lucrare și să le vorbească oamenilor. — Manuscript 21, 1894.

[11] Vezi, de asemenea, 345-351, „Lucrarea pastorală și evanghelizarea”.

Evitarea organizării excesive

A te mișca nu înseamnă obligatoriu că ești viu — Dovezile vieții nu sunt date de teoriile ortodoxe, de calitatea de membru al [117] bisericii, nici de îndeplinirea minuțioasă a unor îndatoriri. Într-un turn străvechi din Elveția, am văzut chipul unui om care se mișca de parcă ar fi fost viu. Arăta ca un om viu, iar când m-am apropiat de el i-am vorbit în șoaptă, ca și cum ar fi putut să mă audă. Totuși, chiar dacă acel chip arăta ca și cum ar fi fost viu, nu avea o viață reală. Era pus în mișcare de un mecanism.

A te mișca nu înseamnă obligatoriu că ești viu. Putem să îndeplinim toate formele și ceremoniile religioase, dar, dacă nu suntem vii în Hristos, lucrarea noastră este lipsită de valoare. Dumnezeu vrea să aibă creștini vii și lucrători. — The Review and Herald, 21 aprilie, 1903.

Lucrarea este împiedicată de invenții inutile — Din cauză că încearcă să ia lucrarea lui Dumnezeu din mâinile Sale și să o treacă în mâinile lor limitate, unii oameni fac înaintarea adevărului să fie de zece ori mai grea decât este în realitate. Ei cred că trebuie să inventeze continuu ceva nou pentru a-i determina pe oameni să facă lucruri pe care ei presupun că aceștia ar trebui să le facă. Timpul irosit în felul acesta este singurul motiv care face lucrarea să fie mai complicată, pentru că, în îngrijirea moștenirii Sale, Marele Maestru este lăsat pe dinafară. Unii oameni își asumă răspunderea de a cârpi caracterele deficitare, iar tot ce reușesc este să facă defectele să fie mai grave. Ar fi mai bine dacă L-ar lăsa pe Dumnezeu să-și îndeplinească lucrarea, deoarece El nu-i consideră capabili să remodeleze caracterul altora....

În loc de a vă trudi să alcătuiți reguli și regulamente, mai bine v-ați ruga și I-ați supune lui Hristos voința și metodele voastre. Domnul nu este mulțumit când faceți să fie greu un lucru pe care El l-a făcut să fie ușor. El spune: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun, și

sarcina Mea este ușoară.” Domnul Isus își iubește moștenirea, iar dacă oamenii nu vor considera că au un drept aparte de a prescrie [118] reguli pentru tovarășii lor de lucru, ci vor aplica regulile lui Hristos în viața lor și vor urma învățăturile Sale, atunci fiecare va fi un exemplu, nu un judecător. — Manuscript 44, 1894.

Contrar plănuirii omenești — Dacă aceia care pot să ajute lucrarea din _____ nu sunt sensibilizați și făcuți să-și înțeleagă datoria, nu vor recunoaște lucrarea lui Dumnezeu, când se va auzi strigătul cu glas tare al îngerului al treilea. Când lumina se va răspândi și va lumina pământul, în loc de a veni în ajutorul Domnului, ei vor dori să restrângă lucrarea Sa, în așa fel încât să corespundă cu ideile lor înguste. Îngăduiți-mi să vă spun că, în această lucrare finală, Domnul va lucra într-o modalitate foarte diferită de cursul firesc al lucrurilor și pe o cale întru totul contrară vreunui plan omenesc. Întotdeauna vor exista în mijlocul nostru unii care vor dori să aibă controlul asupra lucrării lui Dumnezeu și să dicteze fiecare pas ce trebuie să fie făcut, în timp ce lucrarea înaintează sub conducerea acelui înger care se alătură îngerului al treilea în vestirea soliei ce trebuie să-i fie adresată lumii. Dumnezeu va folosi căi și mijloace prin care se va vedea că El este Cel ce preia conducerea în mâinile Sale. Lucrătorii vor fi surprinși de mijloacele simple pe care le va folosi El pentru a aduce la îndeplinire lucrarea neprihănirii Sale. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 300 (1885).

Secțiunea 6 — Efortul public

[119]

Solia adevărului prezent

Lucrarea pentru comunitățile mari — Trebuie să facem eforturi pentru a aduna laolaltă comunități mari, care să audă cuvintele slujitorului Evangheliei. Aceia care vor propovădui Cuvântul Domnului să prezinte adevărul. Să-i aducă pe ascultătorii lor la poalele muntelui Sinai ca să audă cuvintele rostite de Dumnezeu în mijlocul scenelor de o măreție uimitoare. — Letter 187, 1903.

Faceți trâmbița să răsune cu claritate — Aceia care prezintă adevărul nu trebuie să intre în nici o controversă. Ei trebuie să predice Evanghelia cu o asemenea credință și seriozitate, încât să fie stârnit interesul. Prin cuvintele pe care le rostesc, prin rugăciunile pe care le înalță, prin influența pe care o exercită, ei trebuie să semene semințele care vor aduce roade pentru slava lui Dumnezeu. Să nu fie nici o șovăire. Trâmbița trebuie să răsune cu claritate. Niciun slujitor al lui Dumnezeu să nu se poarte ca un om care umblă în somn, ci să se poarte ca unul care se pregătește pentru venirea lui Hristos. — The Review and Herald, 2 martie, 1905.

Propovăduirea adevărului este lucrarea noastră — Într-un sens special, adventiștii de ziua a șaptea au fost puși în lume ca străjeri și purtători de lumină. Lor le-a fost încredințată ultima avertizare pentru o lume ce piere. Asupra lor luminează lumina minunată aflată în Cuvântul lui Dumnezeu. Lor le-a fost dată o lucrare de cea mai [120] mare însemnătate — proclamarea primei, a celei de a doua și a celei de a treia solii îngerești. Nicio altă lucrare nu este de o importanță atât de mare. Ei nu trebuie să îngăduie ca altceva să le absoarbă atenția.

Nouă ne-au fost date, pentru a le vesti lumii, adevărurile cele mai solemne care le-au fost încredințate vreodată muritorilor. Proclamarea acestor adevăruri trebuie să fie lucrarea noastră. Lumea trebuie să fie avertizată, și poporul lui Dumnezeu să fie sincer față de sarcina încredințată lui....

Să așteptăm noi oare până când judecățile lui Dumnezeu vor cădea asupra celor nelegiuiți, pentru ca abia atunci să le spunem cum

Să le evite? Unde este credința noastră în Cuvântul lui Dumnezeu? Oare trebuie să vedem cum se împlinesc cele prezise, pentru ca abia atunci să credem ce a spus El? Lumina a venit la noi în raze clare și distincte, arătându-ne că ziua cea mare a Domnului este aproape, „este chiar la uși”. — Testimonies For The Church 9:19, 20 (1909).

Nu greșiți ținta — În această lucrare mare nu trebuie să fie niciun timp folosit inutil. Să nu greșim ținta. Timpul este prea scurt pentru a descoperi tot ce ni s-ar putea explica. Ca să cunoaștem toată lungimea, lărgimea, înălțimea și adâncimea Scripturilor va fi nevoie de o veșnicie.

Pe insula Patmos, apostolului Ioan i-au fost descoperite acele lucruri pe care Dumnezeu a dorit ca el să le vestească oamenilor. Cercetați descoperirile acestea. Aici sunt subiecte vrednice de meditația noastră, învățături vaste și cuprinzătoare, pe care oștirile îngerești căută acum să le transmită. Contemplați viața și caracterul lui Hristos și studiați despre lucrarea Sa de mijlocire. Aici sunt înțelepciunea infinită, dragostea infinită, dreptatea infinită și mila infinită. Aici sunt adâncimea, înălțimea, lungimea și lățimea asupra cărora trebuie să se îndrepte atenția noastră. Pentru a prezenta universul vieții, al caracterului și al lucrării de mijlocire a Domnului Hristos au fost folosite nenumărate pene, și totuși fiecare minte prin care Duhul Sfânt a lucrat, a înfățișat subiectele acestea într-o [121] lumină nouă, în conformitate cu gândirea și cu spiritul slujitorului omenesc....

Noi vrem adevărul așa cum este el în Isus, pentru că dorim să-i facem pe oameni să înțeleagă ce înseamnă Hristos pentru ei și care sunt responsabilitățile pe care sunt chemați să le accepte pentru El. În calitate de reprezentanți și martori ai Săi, trebuie să ajungem la o cunoaștere deplină a adevărurilor mântuitoare pe care le-am descoperit prin experiență. — The Review and Herald, 4 aprilie, 1899.

Evidențiați adevărurile speciale — Noi avem obligația de a proclama cu credincioșie întregul sfat al lui Dumnezeu. Să nu facem mai puțin evidente adevărurile speciale care ne-au separat de lume și ne-au făcut să fim ce suntem, căci ele sunt pline de însemnătate pentru interesele veșnice. Dumnezeu ne-a dat o lumină cu privire la evenimentele care se desfășoară acum, în ultima rămășiță de timp, iar noi trebuie să vestim adevărul în lume atât în scris, cât și prin

vorbire, nu într-o modalitate timidă și lipsită de viață, ci printr-o demonstrare a Duhului și a puterii lui Dumnezeu. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 470 (1890).

Solia adventistă de ziua a șaptea — În acest timp, când suntem atât de aproape de sfârșit, oare vom ajunge noi să fim atât de asemănători cu lumea în practicile noastre, încât oamenii să caute zadarnic un popor pe care Dumnezeu să-l numească al Său? Oare va vinde cineva pentru vreun avantaj, pe care lumea aceasta îl are de oferit, trăsăturile care ne definesc drept poporul ales al lui Dumnezeu? Oare favoarea acelora ce calcă Legea lui Dumnezeu să fie privită ca având o valoare mai mare? Oare aceia pe care Dumnezeu i-a numit poporul Său presupun că există vreo putere mai înaltă ca marele EU SUNT? Vom îndrăzni noi să ștergem punctele distinctive ale credinței noastre, care ne-au făcut să fim adventiști de ziua a șaptea?

Singura cale de a fi în siguranță este aceea de a sta continuu în lumina care vine de pe chipul lui Dumnezeu. — Manuscript 84, 1905.

[122] **Solia încurajatoare a adevărului prezent** — Trebuie să propovăduim chiar acum solia adevărului prezent, cu siguranță și cu putere, Nu dați glas niciunei note de durere, nu cântați imnuri funerare. — Letter 311, 1905.

Convinși de greutatea dovezilor — Dumnezeu le prezintă oamenilor comorile prețioase ale adevărului, pe care le-a rânduit ca fiind potrivite pentru timpul nostru. El a salvat aceste adevăruri din mijlocul ideilor false și le-a așezat în contextul lor corespunzător. Dacă slujitorii Domnului prezintă adevărurile acestea în poziția care li se cuvine în cadrul marelui plan al lui Dumnezeu, dacă le expun într-o modalitate inteligentă și serioasă, cu respect și cu umilință, mulți vor crede, datorită greutății dovezilor, și fără să aștepte să fie înlăturată orice presupusă dificultate care ar putea fi sugerată minții lor. — Manuscript 8a, 1888.

Atragerea atenției publicului

Prin metode neobișnuite — În orașele de azi, unde sunt atât de multe lucruri menite să atragă și să placă, oamenii nu pot fi făcuți să fie interesați, doar prin eforturi obișnuite. Slujitorii rânduiți de Dumnezeu vor găsi că este necesar să depună eforturi neobișnuite pentru a atrage atenția mulțimii. Când reușesc să adune un mare număr de oameni, ei trebuie să prezinte solii al căror caracter este întru totul diferit de cele obișnuite, așa încât oamenii să fie sensibilizați și avertizați. Ei trebuie să folosească orice mijloc ce poate fi conceput pentru a face adevărul să iasă în evidență într-o modalitate clară și distinctă. — Testimonies for the Church 9:109 (1909).

Concepeți planuri noi și neobișnuite — Fiecare lucrător din via Domnului să cerceteze, să plănuiască și să conceapă metode pentru a ajunge la oameni acolo unde se află ei. Trebuie să facem [123] ceva ieșit din comun. Trebuie să atragem atenția. Să fim cât se poate de stăruitori. Ne aflăm chiar în pragul unui timp de necaz și strâmtorare la care cu greu am visat. — Letter 20, 1893.

Hristos a folosit metode variate — Din metodele de lucru ale Domnului Hristos putem să învățăm multe lecții valoroase. El nu a folosit doar o singură metodă, ci a căutat să câștige atenția mulțimilor pe căi variate și apoi le-a vestit adevărurile Evangheliei. — The Review and Herald, 17 ianuarie, 1907.

Sinceritatea simplă a atras un număr mare de oameni — Soliile pline de har erau făcute să se potrivească ascultătorilor Lui. Știa „Să-l învioreze cu vorba pe cel doborât de întristare”, căci harul era turnat pe buzele Lui, ca să le poată transmite oamenilor comorile adevărului în chipul cel mai atrăgător. El avea tact ca să întâmpine mintea plină de prejudecăți și îi surprindea cu ilustrații prin care le câștiga atenția. Prin imaginație ajungea la inimă. Ilustrațiile Lui erau luate din lucrurile vieții de zi cu zi și, cu toate că erau simple, aveau în ele un înțeles minunat de adânc. Păsările cerului, crinii de pe câmp, sămânța, păstorul și oile — cu aceste exemple, Hristos a ilustrat adevăruri nemuritoare, iar după aceea, ori de câte ori aveau

să vadă aceste lucruri ale naturii, ascultătorii Lui își reaminteau de cuvintele Sale. Ilustrațiile lui Hristos repetau neîncetat învățăturile Lui.

Hristos nu-i lingușea niciodată pe oameni. Niciodată nu a spus ceva care să hrănească fanteziile și închipuirile lor și nici nu i-a lăudat pentru invențiile lor iscusite, dar cugetătorii profunzi și lipsiți de prejudecăți au primit învățătura Lui și au văzut că aceasta le punea la încercare înțelepciunea. Ei erau plini de uimire pentru faptul că [124] adevărul spiritual era exprimat în vorbirea cea mai simplă. Oamenii cu educația cea mai înaltă erau încântați de cuvintele Lui, — iar cei needucați aveau întotdeauna de câștigat. El avea o solie pentru cei neînvățați și îi făcea chiar și pe păgâni să înțeleagă că are o solie pentru ei.

Mila Sa duioasă venea ca o atingere vindecătoare asupra inimilor obosite și tulburate. Chiar și în mijlocul agitației vrăjmașilor mânioși, El era înconjurat de o atmosferă plină de pace. Frumusețea înfățișării Lui, farmecul caracterului Său și, mai presus de toate, iubirea exprimată în privirea și în tonul vorbirii Lui îi atrăgeau pe toți aceia care nu erau împietriți în necredință. Fără spiritul acela plăcut și plin de iubire, care răsărea din orice privire și din orice cuvânt, n-ar fi putut să atragă atâta lume. Suferinzii care veneau la El simțeau că Se interesa de lucrurile care îi interesau pe ei, ca un prieten duios și credincios, și doreau să afle mai mult din adevărurile pe care El le învăța. Cerul era adus aproape. Ei doreau să rămână în prezența Lui, ca să primească fără încetare mângâierea dragostei Sale. — Hristos, Lumina lumii, 254 (1898).

Atragerea și menținerea atenției unui număr mare de ascultători — Aceia care vor studia felul cum îi învăța Domnul Hristos pe oameni și care se vor deprinde să urmeze metoda Sa vor atrage și vor menține atenția unui mare număr de ascultători, după cum Hristos i-a atras pe oameni în zilele Sale.... Atunci când caracterul practic al adevărului le este prezentat oamenilor cu putere și dragoste, sufletele vor fi convinse, deoarece Spiritul Sfânt al lui Dumnezeu va impresiona inima lor.

Înarmați-vă cu umilință, rugați-vă ca îngerii lui Dumnezeu să fie aproape de voi spre a impresiona mintea oamenilor, pentru că nu voi sunteți aceia care lucrați asupra Duhului Sfânt, ci Duhul Sfânt trebuie să lucreze asupra voastră. El este acela care face adevărul

să fie impresionant. Prezentați-le mereu oamenilor adevărul practic. — Testimonies for the Church 6:57 (1900).

Avantajul unei luări prin surprindere — Domnul mi-a dat [125] lumina că nu a fost planul cel mai bun de a prezenta în mod deschis ce avem de gând să facem, deoarece îndată ce intențiile noastre vor ajunge să fie cunoscute, vrăjmașii noștri se vor mobiliza ca să ne pună piedici. În locul acela vor fi chemați pastori, ca să se opună soliei adevărului. Celor din biserici Ii se vor adresa avertizări de la amvoane, spunându-li-se despre lucrurile pe care adventiștii plănuiesc să le facă.

Din lumina care mi-a fost dată de Domnul, am să le prezint fraților noștri o avertizare. Oare generalii înțelepți nu păstrează secretul acțiunilor lor, ca nu cumva vrăjmașul să cunoască planurile lor și să le contracareze? Dacă vrăjmașul nu le cunoaște acțiunile, ei vor avea un avantaj.

Trebuie să cercetăm terenul cu atenție și să nu credem că este necesar să folosim aceleași metode în toate locurile. Dacă vom acționa înțelept, fără nici o urmă de îngâmfare și fără să-i provocăm pe vrăjmași, dacă vom promova adevărurile unul după altul, adunând învățăturile cele mai importante pentru suflete, Domnul Se va îngriji de rezultate....

Așteptați, iar când vine timpul pentru adunarea de tabără, instalați corturile. Puneți-le repede și anunțați adunările. Oricare a fost practica voastră în trecut, nu este necesar să o repetați în același fel. Dumnezeu dorește să folosiți metode noi și neîncercate. Adresați-vă oamenilor fără să fie anunțați din timp și luați-i prin surprindere. — Manuscript 21, 1897.

Metode pline de tact, nu metode amăgitoare — Să nu credeți că trebuie să le spuneți celor necredincioși tot adevărul deodată și în orice ocazie. Trebuie să plănuiți cu atenție ce veți spune și ce veți lăsa nespus. Aceasta nu este o practică amăgitoare, ci este o metodă pe care a folosit-o apostolul Pavel. El spune: „Ca un om isteț ce sunt, v-am prins prin șiretlic.” Trebuie să vă diversificați munca și [126] să nu aveți o singură metodă despre care să credeți că trebuie să fie urmată în orice timp și în orice loc. Poate că vi se pare că metodele voastre au succes, dar, dacă ați fi avut mai mult tact și mai mult din înțelepciunea șerpilor, ați fi văzut mult mai multe rezultate reale ale lucrării voastre. — Letter 12, 1887.

Sălile necorespunzătoare anunță înfrângerea — Sunt convinsă că, dacă frații noștri ar fi obținut o sală corespunzătoare pentru a-i primi pe oameni, am fi putut să avem un auditoriu bun. Dar ei nu au așteptat mult și, ca urmare, nu au primit mult. Nu putem să ne așteptăm ca oamenii să vină și să asculte un adevăr nepopular, dacă se anunță că adunările urmează să aibă loc într-un subsol ori în vreo sală mică, unde pot intra doar o sută de persoane.... Uneori, din cauza lipsei lor de credință, lucrătorii fac lucrarea să fie foarte dificilă pentru ei. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 200 (1886).

Conform cu modalitatea dorită de Dumnezeu — Nu parada este modalitatea prin care bărbații și femeile trebuie să învețe lucrurile cuprinse de adevărul prezent. Lucrătorii noștri trebuie să practice o economie strictă. Dumnezeu interzice orice formă de extravaganță. Fiecare dolar care se află la dispoziția noastră să fie cheltuit cu multă cumpătare. Să nu se facă mare paradă. Banii lui Dumnezeu trebuie să fie folosiți pentru a duce mai departe lucrarea în modalitatea în care a spus El că trebuie să fie îndeplinită în lumea noastră. — Letter 107, 1905.

Parada este o reclamă slabă — Orașele mari trebuie să fie avertizate, dar, fratele meu, nu toate metodele pe care le folosești tu în lucrarea aceasta sunt bune. Tu crezi că ai dreptul să cheltuiești toți banii pe care îi dorești pentru a câștiga atenția oamenilor. Totuși nu uita că în via Domnului sunt multe alte locuri în care trebuie să se lucreze și că fiecare dolar este necesar.

[127] Dumnezeu nu este mulțumit de cheltuielile mari pe care le faci pentru reclama adunărilor tale și pentru parada făcută în celelalte aspecte ale lucrării tale. Parada nu este în armonie cu principiile Cuvântului lui Dumnezeu. El este dezonorat de pregătirile tale costisitoare. Uneori, ce faci tu mi se arată ca o risipă strigătoare la cer. Parada face adevărul să fie o mâncare prea gustoasă. Omul este cel înălțat. Adevărul nu progresează, ci este împiedicat. Femeile și bărbații inteligenți pot să vadă că reprezentările teatrale nu sunt în armonie cu solia solemnă pe care o vestești. — Letter 190, 1902.

Rezultate dezamăgitoare ale metodelor costisitoare — Reduceți cheltuielile pentru reclama adunărilor voastre, iar dacă primiți o sumă mare la colectele făcute în cadrul adunărilor, folosiți banii aceștia pentru a începe lucrarea în locuri noi.

Dacă puteți, evitați să angajați cântăreți din afara bisericii. Adunați cântăreți care să cânte atât cu sufletul, cât și cu mintea. Parada exagerată pe care o faceți uneori atrage o cheltuială inutilă, pe care frații nu ar trebui solicitați să o achite, iar după un timp veți constata că nici cei necredincioși nu vor fi dispuși să dea bani pentru a achita aceste cheltuieli....

Vă rog să nu continuați să folosiți metode de lucru atât de costisitoare. Trebuie să vă spun că Domnul nu susține metodele acestea, iar ele nu au rezultatele pe care le presupuneți voi. — Letter 51, 1902.

Trebuie să depindem de Dumnezeu — În pregătirea căii pentru ca sufletele să fie convertite, Cerul face mai mult decât gândim noi. Vrem să lucrăm în armonie cu solii Cerului. Îl vrem pe Dumnezeu mai mult. Nu dorim să simțim că vorbirea și predicarea noastră [128] sunt cele care îndeplinesc lucrarea. Vrem să simțim că, dacă nu ajungem la oameni prin puterea lui Dumnezeu, nu vom ajunge la ei niciodată. — Manuscript 19b, 1890

Cercetați metoda de abordare — Lucrarea de câștigare a sufletelor pentru Hristos cere o pregătire atentă. Nimeni nu poate intra în slujba Domnului fără instruirea necesară și, în același timp, să se aștepte la un mare succes.... Arhitectul vă va spune cât de mult timp i-a luat să înțeleagă cum trebuie să facă planul unei clădiri frumoase și confortabile. La fel este în toate profesiile pe care le practică oamenii. Oare slujitorii lui Hristos ar trebui să manifeste o atenție mai mică față de pregătirea pentru o lucrare infinit mai importantă. Ar trebui ei să fie niște ignoranți cu privire la căile și la mijloacele folosite pentru câștigarea de suflete? Această lucrare necesită o cunoaștere a firii omenești, un studiu atent și o gândire pătrunzătoare, precum și rugăciune stăruitoare pentru a ști cum să-i abordezi pe oameni pentru a le prezenta marile subiecte legate de binele lor veșnic. — Slujitorii evangheliei, 92 (1915).

Metode de publicitate impresionante, pline de succes

Lucrarea noastră este judecată în funcție de publicitate — Caracterul și importanța lucrării noastre sunt judecate în funcție de eforturile făcute pentru a o prezenta publicului. Dacă eforturile sunt reduse, se lasă impresia că solia pe care o prezentăm nu este vrednică de a fi luată în considerare. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 200 (1886).

Publicitatea judicioasă — Este adevărat că banii pentru publicitatea adunărilor și pentru progresul temeinic al lucrării trebuie să fie cheltuiți cu judecată. Totuși se va constata că puterea fiecărui lucrător nu se va regăsi în aceste mijloace exterioare, ci într-o [129] dependență plină de încredere în Dumnezeu, în rugăciunea stăruitoare prin care cere ajutorul Său și în ascultarea de Cuvântul Său. — Testimonies for the Church 9:110 (1909).

Conceperea metodelor de a intra în legătură cu oamenii — Este nevoie de lucrători cu mintea limpede care să conceapă metode de a intra în legătură cu oamenii. Trebuie să se facă o lucrare pentru a învinge prejudecata care există în lume împotriva adevărului. — Letter 152, 1901.

Articole în ziarele nereligioase — Pentru că oamenii vor prezenta greșit doctrinele pe care le credem și pe care le prezentăm ca fiind adevărul biblic, este necesar să alcătuim planuri înțelepte pentru a obține privilegiul de a introduce articole în ziarele nereligioase, deoarece acestea vor fi niște mijloace bune pentru a sensibiliza sufletele, ca să înțeleagă adevărul. Dumnezeu a dat o mare lumină cu privire la adevăruri importante, iar aceasta trebuie să ajungă la lume. — Letter 1, 1875.

Publicitatea specială pentru oamenii de afaceri — Dumnezeu privește la lumea aceasta cu un interes stăruitor. El a observat capacitatea de slujire a făpturilor omenești. Cercetând de-a lungul veacurilor, El a contat pe lucrătorii Săi, bărbați și femei, și a pregătit calea pentru ei, spunând: „Voi trimite solii Mei la ei și vor vedea o lumină mare strălucind în mijlocul întunericului. După ce vor

fi câștigați în slujba lui Hristos, ei își vor folosi talentele pentru a slăvi Numele Meu. Ei vor merge să lucreze pentru Mine cu zel și devotament. Prin eforturile lor, adevărul va fi vestit pentru mii de oameni în modalitatea cea mai impresionantă, iar acelora care sunt orbiți spiritual li se vor deschide ochii și vor vedea mântuirea Mea."

Adevărul va fi atât de evident, încât va fi observat de toți. Vor fi rânduiți oameni care să ajungă la inima altora. Unele dintre metodele folosite în lucrare vor fi deosebite de metodele folosite în trecut, dar [130] nimeni să nu închidă calea, din cauza aceasta, prin critici. — The Review and Herald, 30 septembrie, 1902.

Folosirea presei — Noi trebuie să luăm orice măsură îndreptățită pentru a aduce lumina înaintea oamenilor. Să fie folosită presa și să fie întrebuințată orice agenție publicitară, care să atragă atenția asupra lucrării noastre. Lucrul acesta să nu fie socotit ca fiind fără însemnătate. La fiecare colț de stradă puteți vedea pancarte și afișe atrăgând atenția la diferite acțiuni care au loc, unele fiind dintre cele mai josnice. Oare aceia care au lumina vieții ar putea să fie mulțumiți cu eforturi slabe pentru a atrage atenția oamenilor la adevăr?

Cei care au ajuns să fie interesați au de întâmpinat teoriile și prezentările greșite ale pastorilor din bisericile populare, dar nu știu cum să răspundă la lucrurile acestea. Adevărul prezentat de predicator trebuie să fie publicat în forma cea mai condensată cu putință și să fie larg răspândit. Pe cât este posibil, cuvântările mai importante rostite la adunările noastre de tabără să fie publicate în ziare, în felul acesta, adevărul care a fost prezentat unui număr restrâns de persoane poate să ajungă la multe minți. Acolo unde adevărul a fost greșit reprezentat, oamenii au ocazia să cunoască exact ce a spus predicatorul.

Puneți lumina voastră în sfeșnic, așa încât să-i poată lumina pe toți cei care sunt în casă. Dacă adevărul ne-a fost dat, noi trebuie să-l facem cunoscut altora atât de clar, încât cei sinceri să-l poată recunoaște și să se bucure de razele lui strălucitoare. — Testimonies for the Church 6:36, 37 (1900).

Evitarea agitației și alarmei — Nu am fost impresionată favorabil de anunțurile senzaționale cu privire la adunările voastre. Ele seamănă cu fanatismul.... Nu formulați anunțurile în așa fel încât să alarmeze. Când va fi gata pentru vestirea unei solii de condamnare

[131] mai puternice a orașelor nelegiuite, Domnul îi va aduce la cunoștință poporului Său lucrul acesta. Totuși lucrarea aceasta va avea loc după ce orașele nelegiuite vor fi avut deja ocazia de a auzi și de a primi Cuvântul care duce la viața veșnică.

Lucrarea noastră acum este să-i luminăm și să-i învățăm pe oameni cu privire la cele spuse de Scriptură. Porțile sunt deschise pentru adevăr. Profitați de orice ocazie favorabilă de a ajunge la aceia care nu au auzit niciodată adevărul. Explicați adevărul așa l-a explicat Domnul Hristos, în multe feluri, prin ilustrații și prin parabole. Metoda fratelui _____ de a prezenta adevărul cu ajutorul hărților este uimitoare și poate să fie urmată cu eficiență. Prezentați adevărul în așa fel încât să se adreseze simțurilor oamenilor. Nu încurajați nici o manifestare care se aseamănă cu o mișcare fanatică. Satana lucrează în direcția aceasta, încercând să-i abată pe ucenici de pe calea lor și să-i atragă după sine prin reprezentări care să-i înșele, dacă este cu putință, chiar și pe cei aleși. — Letter 17, 1902.

Anunțurile senzaționale — Anunțurile senzaționale dăunează progresului lucrării. — The Review and Herald, 5 iulie, 1906.

Vă asigurăm că ne rugăm pentru voi și pentru lucrarea din orașul New York. Totuși, vă rog, retrageți acele anunțuri senzaționale cu privire la adunările voastre. Dacă un val de fanatism s-ar abate asupra orașului New York, acum, Satana ar influența mintea oamenilor, punând în mișcare o lucrare pe care niciunul dintre voi nu sunteți pregătiți să o întâmpinați. Nu avem nevoie acum de agitație, ci de un efort liniștit, perseverent și devotat de a-i învăța pe oameni. — Letter 17, 1902.

Publicitatea evanghelistului

Lauda de sine este nelalocul ei — Orice laudă de sine pentru vreun merit personal este nelalocul ei.... Secretul succesului nu depinde de cunoștințele noastre, nici de poziția noastră, nici de numărul talentelor cu care suntem înzestrați și nici de voința omenească. [132] — Parabolele domnului Hristos, 401, 404 (1900).

Să nu folosim metodele lumești — Să nu folosim metodele lumești de a-i aborda pe oameni. Noi trebuie să-i dăm lumii un exemplu mai nobil, arătând că avem o credință de un caracter înalt.... Prin urmare, să fie evitate toate concepțiile vechi, trăsăturile personale și planurile înguste care ar putea să creeze impresii false cu privire la măreția lucrării. — Letter 14, 1887.

Nicio prezentare falsă cu scopul de a obține o favoare — Să nu prezentăm într-un mod fals mărturisirea noastră de credință cu scopul de a obține o favoare. Dumnezeu disprețuiește subterfugiile sau ocolirea adevărului. El nu va îngădui niciun om care spune un lucru și face altul. Lucrarea cea mai bună și nobilă este îndeplinită printr-o atitudine corectă și sinceră. — Letter 232, 1899.

Hristos nu a fost intitulat învățător — Nu încercarea de a ajunge la un rang înalt vă va face să fiți mari în ochii lui Dumnezeu, ci lucrul care vă va face să fiți obiectul ocrotirii deosebite a îngerilor este viața umilă, plină de bunătate, blândețe, credincioșie și curăție. Modelul nostru, care nu a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, a luat asupra Sa natura noastră și a trăit aproape treizeci de ani într-un orășel neînsemnat și ascuns printre dealuri. Deși toate oștirile îngerești erau la dispoziția Sa, totuși El nu a pretins că este un mare om sau că Se află pe o poziție înaltă. El nu a atașat titlul de „Învățător” la numele Său, pentru a-și plăcea Lui însuși. Domnul a fost un tâmplar care lucra pentru salariu, un slujitor al acelora pentru care a trudit. — Letter 1, 1880.

Hristos a mustrat deșertăciunea lor — El ... a mustrat deșertăciunea manifestată în căutarea titlului de rabin sau dascăl. Un titlu ca acesta, a declarat El, nu le aparținea oamenilor, ci lui Hristos. [133]

Preoții, cărturarii și conducătorii, interpreții și administratorii Legii erau toți frați, copii ai aceluiași Tată. Isus i-a făcut pe oameni să înțeleagă că ei nu trebuie să-i acorde nimănui un titlu de onoare care să arate că are dreptul de a stăpâni asupra conștiinței sau credinței lor.

Dacă Hristos ar fi astăzi pe pământ, înconjurat de aceia care poartă titlul „cucernicul" sau „preasfințitul", nu ar repeta EI cuvintele: „Să nu vă numiți «dascăli», căci Unul singur este dascălul vostru: Hristosul"? Scriptura spune despre Dumnezeu; „Sfânt și înfricoșat este Numele Lui". (Psalmii 119, 9.) Cărei ființe omenești i se potrivește acest titlu? — Hristos, Lumina lumii, 613.

Niciun drept de a purta titlul de „prea sfințit" — Standardele cu privire la elementele care constituie adevărata educație nu trebuie să fie micșorate. Ele trebuie să se ridice mai sus de nivelul la care se află acum. Nu omul este acela pe care trebuie să-l înălțăm și căruia să ne închinăm, ci Dumnezeu, singurul Dumnezeu adevărat și viu, El este Acela căruia I se cuvin închinarea și respectul nostru.

În conformitate cu învățătura Scripturilor, faptul că oamenii se adresează preoților cu apelativul de „preasfințit" îl dezonorează pe Dumnezeu. Nicio făptură muritoare nu are dreptul de a atașa acest apelativ la numele ei sau la numele altei făpturi omenești. El îi aparține numai Lui Dumnezeu, ca să-L deosebească de orice altă făptură. Aceia care au pretenția aceasta își însușesc slava sfântă care îi aparține lui Dumnezeu. Indiferent care este poziția lor, ei nu au dreptul de a-și atribui cuvântul acesta sfânt. „Numele Lui este sfânt și înfricoșat." Când folosim cuvântul acesta acolo unde nu-i este locul, îl dezonorăm pe Dumnezeu. — The Youth's Instructor, 7 iulie, 1898.

Oameni mici tratează subiecte mari — Slujitorii Evangheliei trebuie să prezinte adevărul în simplitatea lui, așa încât, prin binecu-
[134] vântarea lui Dumnezeu, Scripturile să fie de folos, ca să îndrepte, să mustre și să dea învățătură în neprihănire. „Împarte drept Cuvântul adevărului" — acestea sunt cuvintele care ar trebui să le fie adresate pastorilor noștri.

Cu toate acestea, departe de a fi așa, mulți dintre pastori s-au îndepărtat de planurile lui Hristos. Ei doresc nespus laudele oamenilor și își exercită orice aptitudine posibilă în efortul de a prezenta lucruri minunate. Domnul îmi poruncește să-i sfătuiesc să trăiască

umil și cu rugăciune înaintea Sa.... Fiți dispuși să fiți niște oameni mici, dar care tratează subiecte mari. — Manuscript 62, 1905.

Niciun om remarcabil — Nu avem niciun om remarcabil printre noi și nimeni nu încearcă să pară a fi ce nu este, să lase impresia că este un om deosebit. Nu este înțelept ca un om să-i uimească pe ceilalți, de parcă ar avea vreun mare talent, ca și cum ar fi un Moody sau un Sankey. — The Review and Herald, 8 decembrie, 1885.

Solia, nu omul — Pastorul care a învățat de la Domnul Hristos va fi conștient întotdeauna că este doar un sol al lui Dumnezeu, care a primit de la El misiunea de a îndeplini o lucrare atât pentru timpul acesta, cât și pentru veșnicie. Scopul lui să nu fie în nici o măsură acela de a atrage atenția asupra lui însuși, asupra învățăturii sau a aptitudinilor sale. Ci ținta lui să fie întru totul aceea de a-i aduce pe cei păcătoși la pocăință, îndrumându-i, atât prin învățătură, cât și prin exemplu, la Mielul lui Dumnezeu care a ridicat păcatele lumii. Eul să fie ascuns în Isus. Asemenea oameni vor vorbi ca unii care își dau seama că toată puterea și toată autoritatea vin de la Dumnezeu, în timp ce ei sunt doar purtătorii Săi de cuvânt. Cuvântările lor vor avea o seriozitate și un zel convingător, care îi vor determina pe cei păcătoși să-și înțeleagă starea pierdută și să își găsească adăpostul în Domnul Hristos. — The Review and Herald, 8 august, 1878.

Ioan a fost doar un glas — Ioan a privit cu credință la Răscumpărătorul și s-a ridicat la înălțimea renunțării la sine. El nu a [135] căutat să-i atragă pe oameni la sine, ci să le înalțe gândurile tot mai sus, până când aveau să fie ațintite asupra Mielului lui Dumnezeu. El însuși a fost doar un glas, un strigăt în pustie. — Slujitorii evangheliei, 56 (1915).

În zilele noastre sunt aleși oameni asemenea lui Ioan — Pentru a ocupa un loc de cinste înaintea oamenilor, Cerul alege lucrătorii care se umilesc înaintea lui Dumnezeu asemenea lui Ioan Botezătorul. Ucenicul care se aseamănă cel mai mult cu un copil este cel mai eficient în lucrarea pentru Dumnezeu. Slujitorii cerești pot să conlucreze cu acela care nu caută să se înalțe pe el însuși, ci să salveze suflete. — Hristos, Lumina lumii, 436 (1898).

Lucrarea este prejudiciată de căutarea slavei personale — Înălțarea de sine nu are nici o legătură cu religia. Acela care are ca țintă slava personală va constata că este lipsit de unicul har care poate să-l facă eficient în slujba lui Hristos. Ori de câte ori cineva își

îngăduie să fie mândru și mulțumit de sine, lucrarea este prejudiciată. — Parabolele Domnului Hristos, 402 (1900).

Adevărata valoare a unui om — Valoarea unui creștin nu depinde de talentele strălucite, de originea nobila, de capacitățile lui minunate, ci de faptul de a avea o inimă curată, o inimă curățată și înnobilată, care nu se înalță pe sine, ci, privind la Hristos, reflectă chipul de multă vreme pierdut și asemănarea cu Dumnezeu. — Letter 16, 1902.

Numai Isus — Dacă refuză categoric să facă paradă de înțelepciunea omenească sau să se înalțe pe ei înșiși, [slujitorii lui Dumnezeu] vor realiza o lucrare care va rezista atacurilor lui Satana. Multe suflete vor fi întoarse de la întuneric la lumină și multe biserici vor fi înființate. Oamenii nu vor fi convertiți la slujirea față de niște unelte omenești, ci față de Hristos. Eul va fi ținut în umbră și va fi văzut numai Isus, Omul de pe Golgota. — Istoria faptelor apostolilor, 278.

Evitarea paradei și a lucrurilor senzaționale [136]

Succesul nu depinde de paradă — Unii pastori fac greșeala de a presupune că succesul lor depinde de atragerea unei audiențe numeroase prin acte de paradă, iar apoi prezintă solia adevărului într-o modalitate teatrală. Dar acest lucru înseamnă a folosi un foc profan în locul focului sfânt aprins de Dumnezeu. Domnul nu este glorificat printr-o asemenea metodă de lucru. Lucrarea Sa nu va fi realizată prin manifestări exterioare costisitoare și prin anunțuri incitante, ci aplicând metodele lui Hristos. „Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, zice Domnul oștirilor.” (Zaharia 4, 6.) Numai adevărul curat, asemenea unei săbii ascuțite, cu două tăișuri, este cel care îi aduce la viață spirituală pe cei ce sunt morți în păcatele și nelegiuirile lor. Când Evanghelia le va fi prezentată într-o modalitate care este în armonie cu scopurile lui Dumnezeu, oamenii o vor recunoaște. — Slujitorii evangheliei, 383 (1815).

Metode caracterizate de bun-simț — Unele persoane sunt gata să se lege de orice lucru straniu, pe care îl poate prezenta oamenilor ca pe ceva surprinzător, pentru a le stârni temerile și pentru a începe o lucrare ciudată, ce va strica lucrarea bună, care a început bine....

Aceia care se ocupă de adevărurile mărețe și înnobilatoare ale Cuvântului trebuie să dea dovadă mereu de un spirit profund, serios, zelos, dar liniștit și plin de bun-simț, pentru ca gurile adversarilor să poată fi închise. Nu încurajați un val de fanatism care va strica o lucrare ce a fost începută corect și a fost continuată având Cuvântul lui Dumnezeu în mâini....

Aceia care sunt angajați în lucrarea din New York să nu presupună că trebuie să prezinte vreun lucru ciudat, pe care să-l asocieze cu activitatea lor ca o dovadă a caracterului supranatural al lucrării, [137] ceva care să pună asupra ei semnul că vine de la Dumnezeu. Lucrarea lor este aceea de a le vorbi oamenilor cu o credință umilă, demnă de încredere, cerând sfat de la Dumnezeu, nu urmându-și ideile proprii și bazându-se pe faptul că, dacă vor scoate în evidență vreun

lucru straniu, acesta va sensibiliza simțurile celor ce sunt morți în păcat. Sistemul de adevăruri care se află în Cuvântul lui Dumnezeu este în stare să lase asupra minții acele impresii pe care le dorește Dumnezeu. — Letter 17, 1902.

Nu scădeți niciodată nivelul înalt al adevărului — Nu scădeți niciodată nivelul înalt al adevărului cu scopul de a câștiga noi convertiți, ci străduiți-vă să-i ridicați pe cei degradați și păcătoși la standardul înalt al Legii lui Dumnezeu. — Manuscript 7, 1900.

Abținerea de la orice manifestare teatrală. Am o solie pentru aceia care poartă răspunderea lucrării noastre. Nu-i încurajați pe cei angajați în lucrarea aceasta să creadă că trebuie să propovăduiască într-un stil teatral solia aceasta solemnă și sfântă. În lucrarea noastră să nu fie adusă nici o iotă sau o frântură de teatralitate. Lucrarea lui Dumnezeu trebuie să aibă o înfățișare sfântă și cerească. Tot ce are legătură cu vestirea soliei pentru timpul acesta să poarte amprenta divină. Să nu fie îngăduit nimic de natură teatrală, deoarece lucrul acesta va prejudicia caracterul sfânt al lucrării.

Am fost avertizată că ne vom confrunta cu tot felul de experiențe și că oamenii vor încerca să aducă manifestări ciudate în lucrarea lui Dumnezeu. Am întâlnit lucruri de felul acesta în multe locuri, încă de la începutul activității mele, am primit solia că, în predicarea adevărului prezent, trebuie să fie descurajată și interzisă orice manifestare teatrală. Niște oameni, care credeau că aveau de făcut o lucrare minunată, au căutat să adopte un comportament ciudat și să facă gesturi excentrice. Lumina care mi-a fost dată spunea: „Nu [138] aprobați aceste lucruri!” Asemenea manifestări, care seamănă cu niște reprezentații teatrale, nu trebuie să aibă niciun loc în propovăduirea soliilor solemne care ne-au fost încredințate.

Vrăjmașul va veghea îndeaproape și va profita de orice situație pentru a înjosi adevărul, prin introducerea unor manifestări lipsite de demnitate. Niciuna dintre aceste manifestări să nu fie încurajată. Adevărurile prețioase care ne-au fost date trebuie să fie prezentate cu toată solemnitatea și cu o teamă sfântă. — Manuscript 19, 1910.

Pericolul învățăturilor senzaționale — Puteți să fiți siguri că religia curată și neîntinată nu este o religie senzațională. Dumnezeu nu i-a încredințat nimănui răspunderea de a încuraja un apetit pentru învățăturile și teoriile speculative. Frații mei, nu introduceți aceste

lucruri în învățăturile pe care le prezentați altora. — Australian Union Conference Record, 15 martie, 1904

Evitați fanatismul — Să nu încurajăm un spirit entuziast care inspiră zel pentru un timp, dar care se stinge repede, lăsând în urmă descurajare și tristețe. Noi avem nevoie de pâinea vieții, care vine din cer, pentru a-i da viață sufletului. Cercetați Cuvântul lui Dumnezeu. Nu fiți conduși de simțăminte. Toți aceia care lucrează în via Domnului trebuie să știe că sentimentul nu este credință. Nu se cere să fim întotdeauna într-o stare de exaltare. Dar ni se cere să avem o încredere neclintită în Cuvântul lui Dumnezeu, care este trupul și sângele lui Hristos.

Aceia care lucrează pentru Domnul în orașe trebuie să închidă porțile și să le zăvorască bine împotriva agitației și a fanatismului. Sfințirea și neprihănirea noastră sunt Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că el este hrana spirituală. A-l studia înseamnă a mânca frunzele pomului vieții. Nimic nu este mai înălțător pentru slujitorii lui Dumnezeu, decât să-i învețe pe oameni Scripturile, așa cum le-a prezentat Domnul Hristos. Cuvântul lui Dumnezeu conține hrana divină care [139] satură foamea după mâncarea spirituală. — Letter 17, 1902.

Metodele costisitoare și neobișnuite — Tu ai ales să lucrezi într-o modalitate care te istovește și care necesită o mare cantitate de bani.

Rezultatele adevărate ale acestor cheltuieli ți-au fost prezentate și ți s-a spus că modalitatea aceasta de a lucra nu este în armonie cu voința lui Dumnezeu. La început, metodele tale costisitoare și neobișnuite de a lucra pot părea că lasă o impresie puternică asupra oamenilor, dar ei vor ajunge repede la concluzia că parada a fost făcută cu scopul de a atrage atenția asupra ta, asupra soției și copiilor tăi. Cheltuielile mari nu sunt în armonie cu adevărurile solemne pe care le-ai prezentat. Lucrarea aceasta a fost o manifestare a eului. — Letter 205, 1904.

Nu imitați lumea — Noi ne ocupăm de subiecte care implică interese veșnice și nu trebuie să imităm lumea în nici o privință. Să călcăm îndeaproape pe urmele lui Hristos. El este în stare să împlinească toate dorințele și nevoile noastre. — Manuscript 96, 1898.

Succesul nostru va depinde de îndeplinirea lucrării cu simplitatea cu care a fost îndeplinită de Domnul Hristos, fără nici o manifestare teatrală. — Letter 53, 1904.

Abordarea corespunzătoare a oamenilor

Isus a cercetat cursul firesc al gândurilor — Lucrările benefice ale naturii nu sunt îndeplinite prin intervenții neașteptate și uimitoare, iar oamenilor nu le este îngăduit să ia în stăpânire aceste lucrări. Dumnezeu lucrează prin funcționarea liniștită și regulată a legilor rânduite de El. Tot așa este și în domeniul spiritual. Satana caută fără încetare să producă efecte prin izbucniri violente și aspre, dar Domnul Isus a găsit o cale de a se adresa minții oamenilor prin intermediul unor asocieri cu lucrurile cu care erau cei mai familiarizați. El a tulburat cât mai puțin cu putință cursul firesc al gândurilor lor, evitând acțiunile neașteptate sau prescrierea de reguli. Domnul i-a onorat pe oameni cu încrederea Sa și, în felul acesta, a primit onoarea din partea lor. El a prezentat adevărurile vechi într-o lumină nouă și prețioasă. Astfel, când era de numai doisprezece ani, El i-a uimit pe învățătorii Legii prin întrebările pe care le-a pus în Templu. [140]

Domnul Isus a preluat natura omenească pentru a Se putea apropia de oameni. El îi aduce sub influența transformatoare a adevărului; întâmpinându-i acolo unde se află ei. El câștigă intrarea în inima lor, obținând simpatia și încrederea lor și făcându-i pe toți să simtă că Se identifică pe deplin cu interesele și cu natura lor. Adevărul ieșea de pe buzele Sale frumos, în simplitatea lui, și totuși însoțit de demnitate și de putere. Ce învățător mare a fost Domnul nostru Isus Hristos! Cât de duios l-a tratat El pe fiecare cercetător sincer al adevărului, ca să-i poată câștiga simpatia și să-și găsească locul în inima lui. — Manuscript 44, 1894.

Rezultatele sunt determinate de modalitatea de abordare — Trebuie să ne purtăm în lumea aceasta ca și când toți cei din jurul nostru sunt răscumpărați cu sângele lui Hristos și ca atunci când de cuvintele, comportamentul și modalitatea noastră de a lucra depinde foarte mult dacă sufletele acestea vor fi mântuite sau nu.... De modalitatea în care începem să lucrăm, depinde foarte mult dacă vom

câștiga sau nu suflete, ca rezultat al eforturilor noastre. — Manuscript 14, 1887.

Metode temeinice pentru tratarea prejudecăților — Fraților, voi cei care mergeți să lucrați pentru cei ce sunt legați în lanțurile prejudecăților și ale neștiinței trebuie să aveți aceeași înțelepciune [141] divină pe care a manifestat-o apostolul Pavel. Când lucrați într-un loc unde sufletele abia încep să dea jos solzii de pe ochi și să vadă oamenii ca pe niște copaci care umblă, fiți foarte atenți să nu prezentați adevărul într-o modalitate în care să stârniți prejudecățile și să închideți ușa inimii în fața adevărului. Fiți de acord cu oamenii asupra fiecărui punct în care puteți să faceți lucrul acesta cu consecvență. Faceți-i să vadă că îi iubiți și vreți să fiți în armonie cu ei cât mai mult cu putință. Dacă dragostea lui Hristos se manifestă în toate străduințele voastre, veți fi în stare să semănați semințele adevărului în inima lor. Dumnezeu va uda semințele semănate, iar adevărul va răsări și va aduce roade spre slava Sa.

Pastorii noștri au nevoie de o măsură mai mare din înțelepciunea pe care a avut-o Pavel. Când a mers să lucreze pentru iudei, Pavel nu a evidențiat de la început nașterea, trădarea, răstignirea și învierea Domnului Hristos, în ciuda faptului că acestea erau adevăruri speciale pentru timpul acela. Mai întâi, el i-a purtat, pas cu pas, prin făgăduințele care fuseseră făcute cu privire la un Mântuitor și prin profețiile care arătau spre El. După ce a stăruit asupra acestor lucruri, până când trăsăturile specifice ale lui Mesia le-au fost clare tuturor și până când au înțeles că trebuie să vină un Mântuitor, El le-a prezentat faptul că Mântuitorul deja venise. Domnul Isus Hristos întrunise toate acele trăsături specifice. Acesta a fost „șiretlicul” pe care l-a folosit apostolul Pavel pentru a prinde sufletele. El a prezentat adevărul într-o modalitate în care prejudecățile din trecut nu s-au ridicat pentru a le orbi ochii și pentru a le abate gândirea. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 121, 122 (1886).

Precauție în prezentarea subiectelor introductive — În tratarea cu aceste suflete este necesară grija cea mai mare. Fiți întotdeauna precauți. Nu insistați să le prezentați oamenilor, chiar de la început, trăsăturile cele mai discutabile ale credinței noastre, ca nu cumva să-i determinați, pe aceia pentru care lucrurile acestea vin ca o descoperire nouă, să refuze a continua să vă asculte.

Asemenea părți ale adevărului să fie lăsate la o parte, până când oamenii vor fi în stare să le înțeleagă și să le prețuiască, iar atunci, chiar dacă li se va părea ceva ciudat și uimitor, mulți vor recunoaște cu bucurie că înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu într-o lumină nouă. În schimb, dacă adevărul ar fi prezentat într-o măsură atât de cuprinzătoare, încât să nu-l poată primi, unii ar pleca și nu s-ar mai întoarce niciodată. Mai mult decât atât, ei ar înfățișa greșit adevărul, iar explicațiile lor cu privire la lucrurile care li s-au spus ar răstălmăci Scripturile, aducând confuzie în mintea altora. Trebuie să profităm de situația de acum. Prezentați adevărul așa cum este el în Isus. În apărarea adevărului să nu manifestați niciun spirit agresiv și polemic. — Manuscript 44, 1894. [142]

Cercetați nevoile oamenilor înainte de a alege subiectele — Familiarizați-vă cu situația în care se află oamenii pentru care lucrați. Mergeți în mijlocul lor și verificați pulsul lor spiritual. Creați un interes. Rugați-vă și credeți și veți câștiga o experiență valoroasă. Nu abordați subiecte atât de adânci, încât să fie necesare eforturi intelectuale obositoare pentru a fi înțelese. În timp ce lucrați, rugați-vă și credeți. Faceți-i pe oameni să-și dea seama că trebuie să acționeze. Lucrați cu perseverență, în Numele Domnului. — Letter 189, 1899.

Pregătirea ogorului pentru sămânța cea bună — Nu uitați că în prezentarea adevărului este necesară multă atenție. Conduceți mintea oamenilor, pas cu pas, cu precauție. Insistați asupra evlaviei practice, introducând aceste subiecte în cuvântările doctrinare, învățăturile și dragostea Domnului Hristos vor pregăti ogorul inimii pentru sămânța cea bună a adevărului. — Letter 14, 1887.

Nu stârniți controverse și împotrivire — Învățați să-i întâmpinați pe oameni acolo unde se află ei. Nu prezentați subiecte care vor stârni controverse. Învățăturile voastre să nu fie de felul acelora care încurcă mintea. — Testimonies for the Church 6:58 (1900). [143]

Nu stârniți împotrivirea oamenilor, înainte ca aceștia să fi avut ocazia de a auzi adevărul și de a cunoaște lucrurile cărora li se opun. — Testimonies for the Church 6:36 (1900).

Nu-i alungați pe oameni de la adevăr — Avem responsabilitatea solemnă de a le prezenta celor necredincioși adevărul în modalitatea cea mai convingătoare. Cât de atenți ar trebui să fim pentru a nu-l prezenta într-un fel care să-i alunge pe bărbați și pe

femei departe de adevăr. Învățătorii religioși se află pe o poziție din care pot să facă un mare bine sau un mare rău....

Domnul ne cheamă la ospățul adevărului, pentru ca apoi să mergem la drumuri și la garduri și să-i convingem pe oameni să vină, prezentând darul cel mare și minunat pe care l-a oferit Domnul Hristos lumii. Noi trebuie să prezentăm adevărul în modalitatea în care însuși Domnul Hristos le-a spus ucenicilor să-l prezinte — cu simplitate și cu dragoste. — Letter 177, 1903.

Să ne gândim la pastorii celorlalte confesiuni — Trebuie să se vadă întotdeauna că suntem niște reformatori, nu niște bigoți. Când intră într-un teritoriu nou, lucrătorii noștri să se străduiască să-i cunoască îndeaproape pe pastorii diferitelor biserici din locul acela.[12] Din cauza că am neglijat să facem lucrul acesta, s-a pierdut mult. Dacă pastorii noștri se vor arăta prietenoși și sociabili, și nu se vor purta ca și când le-ar fi rușine de solia pe care o vestesc, faptul acesta va avea un efect excelent și va lăsa o impresie favorabilă adevărului în mintea acestor pastori. În orice caz, este drept să le dăm o șansă de a fi buni și favorabili, dacă doresc.

Lucrătorii noștri să fie atenți, pentru a nu lăsa impresia că sunt [144] niște lupi care se furișează ca să fure oile, ci să-i facă pe pastori să înțeleagă poziția și scopul misiunii lor — și anume, de a atrage atenția oamenilor la adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu. Multe dintre aceste adevăruri le sunt dragi tuturor creștinilor. Aici se află terenul comun pe care putem să-i întâmpinăm pe oamenii din celelalte confesiuni și, în timp ce ne familiarizăm cu ei, ar trebui să insistăm cel mai mult asupra subiectelor cu privire la care suntem interesați cu toții și care nu vor duce direct la cele asupra cărora suntem în dezacord. — The Review and Herald, 13 iunie, 1912.

Evitați obstacolele inutile — Când mergem într-un loc, nu ar trebui să ridicăm obstacole inutile între noi și celelalte confesiuni, mai ales între noi și catolici, așa încât să creadă că suntem vrăjmașii lor declarați. Să nu creăm o prejudecată inutilă în mintea lor, atacându-i. Printre catolici sunt mulți care trăiesc la înălțimea luminii pe care o au, mult mai bine decât mulți care pretind a crede adevărul prezent, iar Dumnezeu îi va pune la încercare exact la fel cum ne-a pus la încercare pe noi. — Manuscript 14, 1887.

[12] Vezi, de asemenea, 562-564, „Pastorii altor biserici”.

Nevoia discernământului spiritual — Timpul prețios a fost pierdut. Ocaziile de aur au trecut fără a fi folosite, din cauza lipsei discernământului spiritual și a lipsei unei conduceri strategice înțelepte, care să plănuiască și să conceapă modalități și mijloace de a învinge vrăjmașul și de a ocupa teritoriul....

Străjeri adormiți, cât mai este din noapte? Știți cât este ceasul? Nu simțiți nici o răspundere de a da semnalul de primejdie și de a vesti avertizările pentru timpul acesta? Dacă nu simțiți această răspundere, coborâți de pe zidurile Sionului, căci Dumnezeu nu vă va încredința lumina pe care dorește să o ofere. Lumina le este dată numai acelora care o vor reflecta asupra altora. — Manuscript 107, 1898.

[145]

Decorarea platformei, anunțurile și pregătirile preliminare

Demnitatea solului lui Dumnezeu — Decența la amvon este necesară. Pastorul Evangheliei nu trebuie să fie nepăsător cu privire la atitudinea lui. Dacă el este reprezentantul lui Hristos, atunci comportamentul, atitudinea și gesturile lui vor fi în așa fel, încât nu le vor produce dezgust celor care îl privesc. Pastorii trebuie să aibă un comportament ales. Să evite manierele, gesturile și atitudinile necivilizate și să încurajeze umilința și demnitatea în comportament. Să se îmbrace potrivit cu demnitatea poziției lor. Vorbirea lor să fie solemnă și bine aleasă din toate punctele de vedere. — Testimonies for the Church 1:648, 649 (1868).

Comportamentul la amvon — La amvon se văd adesea comportamente greșite. Unii pastori care conversează unul cu altul la amvon, în fața întregii adunări, râzând și părând că nu au nici o răspundere pentru lucrare sau fiind lipsiți de simțământul solemn al chemării sfinte, dezonorează adevărul și coboară lucrurile sfinte la nivelul celor obișnuite. — Testimonies for the Church 2:612, 613 (1871).

O ofensă la adresa lui Dumnezeu — Uneori, adunările poporului lui Dumnezeu au fost tratate ca și când ar fi niște întruniri obișnuite, iar faptul acesta a fost o ofensă la adresa lui Dumnezeu și i-a răpit lucrării sfinte trăsăturile sfinteniei și ale curăției. — Letter 155, 1900.

Nu pierdeți timpul cu scuze — Mulți vorbitori își irosesc timpul și energia cu introduceri lungi și cu scuze. Unii folosesc aproape o jumătate de oră cerându-și scuze. În felul acesta, timpul este irosit, iar când ajung la subiect și încearcă să întipărească în mintea [146] ascultătorilor lor diferitele aspecte ale adevărului, oamenii sunt deja obosiți și nu pot înțelege puterea argumentelor.

În loc de a-și cere scuze pentru că urmează să le vorbească oamenilor, pastorul ar trebui să vestească solia, conștient de faptul că ea este de la Dumnezeu. — Slujitorii evangheliei, 168.

Rugăciunea în public — Rugăciunile înălțate în public să fie scurte și la subiect. Dumnezeu nu ne cere să facem ocaziile de închinare să fie obositoare prin cereri lungi.... Câteva minute sunt suficiente pentru o rugăciune publică obișnuită. — Slujitorii evangheliei, 175 (1915).

Rugați-vă din toată inima și cu simplitate — Nu trebuie să facem rugăciuni publice lungi. Să-i spunem Domnului nevoile noastre cu o simplitate venită din adâncul inimii și să cerem împlinirea făgăduințelor Sale cu o asemenea credință, încât adunarea să știe că am învățat să luptăm cu Dumnezeu în rugăciune și să biruim. Cei din adunare vor fi încurajați să creadă că Domnul este prezent și își vor deschide inima pentru a primi binecuvântările Sale îmbelșugate. Încrederea în sinceritatea voastră va crește și vor fi dispuși să asculte și să primească învățătura prezentată de vorbitor. — Manuscript 127, 1902.

Acțiunile pripite și grăbite — Domnul v-a încredințat o lucrare care nu trebuie să fie făcută în pripă, ci într-o modalitate liniștită și bine gândită. Domnul nu îndemnă niciodată la acțiuni grăbite și complicate. — Testimonies for the Church 8:189 (1904).

Evitarea comportamentelor ridicole — Dacă nu renunțăm la propriile obiceiuri, tradiții și comportamente greșite pentru a ajunge asemenea lui Hristos, nu putem fi păstori ai turmei lui Dumnezeu. Când mâncăm trupul Său și bem sângele Său, elementele vieții [147] veșnice se vor manifesta în lucrarea noastră de slujire. Atunci nu va exista un fond de idei adesea repetate și învechite. Va fi o percepție nouă a adevărului.

Unii care vorbesc la amvon îi fac să se rușineze pe solii cerului, care se află în audiență. Evanghelia prețioasă, care i-a fost adusă lumii cu un preț atât de mare, este înjosită. Au loc discuții lumești și ieftine, atitudini ridicole și alte lucruri de genul acesta. Unii vorbesc repede, alții se exprimă confuz și neinteligibil. Toți cei care slujesc înaintea oamenilor trebuie să înțeleagă că au datoria solemnă de a se pregăti. Ei trebuie să-L caute pe Domnul mai întâi pentru ei înșiși, într-o deplină renunțare la sine, hotărâți să nu prezinte nimic de la ei înșiși, ci totul de la Isus. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 339 (1896).

Evitați gesturile necuvenite și vorbirea necivilizată — Cel care lucrează pentru Dumnezeu trebuie să-și dea silința să ajungă

un reprezentant al lui Hristos, renunțând la orice gest nepotrivit și la orice vorbă necivilizată. Ei se va strădui să folosească un limbaj corect. Mulți sunt nepăsători cu privire la felul în care vorbesc, dar, printr-o atenție deosebită, încă mai au posibilitatea de a ajunge reprezentanți ai adevărului. Ei trebuie să progreseze în fiecare zi. Să nu-și compromită eficiența și influența, îngăduindu-și greșeli în comportament, în tonul vocii sau în limbajul folosit. — Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, 238 (1913).

Personalitatea evanghelistului — Poziția în care se află pastorii noștri necesită un trup sănătos și o minte disciplinată. Bunul-simț, nervii puternici și atitudinea voioasă îl vor recomanda pe slujitorul Evangheliei în orice loc. Aceste trăsături să fie căutate și cultivate cu perseverență. — Testimonies for the Church 3:466 (1875).

Aspecte cu privire la menținerea interesului [148]

Adevărul trebuie să fie fermecător — Nu faceți eforturi pentru a urma metodele lumii, ci pentru a urma metodele lui Dumnezeu. Parada nu va îndeplini lucrarea pe care o dorește Domnul pentru a-i face pe cei din categoriile sociale superioare să fie convinși că au auzit adevărul. Nu-i răpiți adevărului demnitatea și caracterul impresionant prin pregătiri care se aseamănă mai mult cu cele lumești, decât cu cele cerești. Faceți-i pe ascultătorii voștri să înțeleagă faptul că voi nu organizați adunări duminică seara pentru a le încânta simțurile prin muzică și alte lucruri, ci pentru a predica adevărul cu toată solemnitatea lui, ca să ajungă la ei ca o avertizare ce îi trezește din somnul de moarte al îngăduinței de sine. Adevărul curat este acela care se aseamănă cu o sabie ascuțită, cu două tăișuri....

Aceia care depind de planuri omenești pentru a avea succes în lucrarea lui Dumnezeu vor da greș. Domnul cere o schimbare în modalitatea voastră de a lucra, El dorește să puneți în practică lecțiile învățate din viața Domnului Hristos. Astfel, modelul oferit de Hristos va fi văzut în toate adunările pe care le organizați. — Letter 48, 1902.

O învățătură creatoare — Prințul învățătorilor a găsit intrare la inima oamenilor pe calea asocierilor cu lucrurile cu care erau familiarizați cel mai bine. El a prezentat adevărul într-o asemenea modalitate, încât să rămână pentru totdeauna întrețesut cu amintirile și simpatiile lor cele mai dragi. El i-a învățat pe oameni în așa fel încât i-a făcut să simtă că Se identifica pe deplin cu interesele lor și căuta să-i facă fericiți. Învățătura Sa era atât de simplă, ilustrațiile Sale erau atât de potrivite, iar cuvintele Sale atât de pline de simpatie și încurajare, încât ascultătorii Săi erau fermecați.

Domnul Hristos a preluat multe dintre ilustrațiile și învățăturile Sale din marea vistierie a naturii. El a cules un crin și le-a arătat [149] ascultătorilor Săi simplitatea și frumusețea lui uimitoare. El le-a atras atenția la iarba de pe câmp, spunând: „Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba de pe câmp, care astăzi este, dar mâine va fi arun-

cată în cuptor, nu vă va îmbrăca El cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?" Domnul dorește să înțelegem că lucrurile din natură sunt o expresie a dragostei lui Dumnezeu și că, deși degradate de păcat, ele încă ne vorbesc despre căminul din Eden, unde au fost așezați Adam și Eva. El dorește ca aceste lucruri să ne aducă aminte de timpul când căminul edenic va fi refăcut, iar pământul va fi plin de slava Domnului. — Letter 213, 1902.

El a menținut interesul lor — Oamenii ascultau cuvintele pline de îndurare care porneau cu îmbelșugare de pe buzele Fiului lui Dumnezeu. Ei ascultau cuvintele pline de har, care erau atât de clare și de simple, încât erau ca un balsam din Galaad pentru sufletele lor. Vindecarea dată de mâna Lui dumnezeiască aducea voie bună și viață pentru muribund, alinare și sănătate pentru bolnavi. În ziua aceea, li s-a părut că Cerul s-a coborât pe pământ și nici nu și-au dat seama câtă vreme trecuse de când nu mai mâncaseră ceva....

Acela care le arăta oamenilor calea prin care puteau să obțină pacea și fericirea S-a îngrijit de nevoile lor vremelnice în aceeași măsură ca de cele spirituale. Oamenii erau obosiți și slăbiți. Erau acolo mame cu bebeluși în brațe și copii mici, care se agățau de rochiile lor. Mulți stătuseră ore întregi în picioare. Ei fuseseră atât de adânc interesați de cuvintele lui Hristos, încât nici nu se gândiseră să stea jos, iar mulțimea era atât de numeroasă, încât exista primejdia să se calce în picioare. Isus voia să le dea ocazia să se odihnească și i-a invitat să stea jos. În locul acela era multă iarbă și toți se puteau odihni bine. — Hristos, Lumina lumii, 365, 366.

[150] **Un program eficient de menținere a interesului** — Mi-a fost dată încă o viziune. Pe parcursul perioadei adunărilor de tabără, corturile erau duse dintr-un loc în altul. Adunările de tabără se desfășurau în diferite localități. Ele erau conduse de oameni capabili și temători de Dumnezeu, care aveau ajutoare potrivite. Erau organizate adunări pentru copii, adunări de înviorare spirituală și era depus un efort stăruitor pentru a-i conduce pe oameni la luarea unei decizii. Un Pavel poate să semene, un Apolo poate să ude, dar Dumnezeu este acela care face să crească....

Talentul cântatului să fie implicat în lucrare. Nu orice folosire a instrumentelor muzicale este discutabilă. În vremurile străvechi, instrumentele muzicale au fost folosite în serviciile religioase. Închinătorii Îl lăudau pe Dumnezeu cu harpa și chimvalul, iar muzica

trebuie să își aibă locul ei în serviciile noastre de închinare. Ea va spori interesul.

Totuși, mențineți atenția oamenilor prezentându-le adevărul, așa cum este el în Isus. Vorbiți-le mereu despre crucea de pe Golgota. De ce a fost necesară moartea Domnului Hristos? Din cauza călcării Legii. Domnul Hristos a murit pentru a le da oamenilor ocazia de a ajunge niște supuși credincioși ai împărăției Sale.

Cuvântările să fie scurte, iar rugăciunile să fie, de asemenea, scurte și fierbinți. Învățați cum să organizați un serviciu de închinare complet și temeinic. Consacrarea deplină, rugăciunea și zelul fierbinte vor avea efect, pentru că îngerii lui Dumnezeu vor fi prezenți pentru a impresiona inima oamenilor. — Letter 132, 1898.

Diversitatea subiectelor pentru evanghelizare — La adunările acestea se adună atât oameni din înalta societate, cât și oameni umili, atât bogați, cât și săraci, păcătoși de toate felurile, iar toți ascultă solia harului care este vestită de slujitorii trimiși de Domnul. Pe parcursul adunării, să fie prezentate subiecte biblice diverse și să aibă loc activități diferite.

Apelul se adresează atât celor în vârstă, cât și celor tineri, iar Domnul impresionează inima ascultătorilor. Prin aceste mijloace, invitația la ospăț, așa cum este înfățișată în parabolă, le este adresată [151] tuturor. Unii care au mărturisit că nu intraseră într-o biserică de doisprezece, paisprezece și chiar de șaisprezece ani sunt convinși și convertiți. Membrii bisericii sunt mișcați adânc și ascultă cu uimire predicile și lecturile biblice în care sunt explicate Scripturile, iar la aceste adunări sociale se află ceva potrivit pentru fiecare persoană. — Manuscript 7, 1900.

Subiecte importante, o solie actualizată — Aceia care stau înaintea oamenilor în calitate de învățători ai adevărului trebuie să se ocupe de subiecte serioase. Să nu folosească timpul prețios vorbind despre subiecte neînsemnate. Ei trebuie să cerceteze Cuvântul și să-l predice. Cuvântul să fie în mâna lor ca o sabie cu două tăișuri. Acest Cuvânt să aducă mărturie pentru adevărurile din trecut și să arate ce va fi în viitor.

Domnul Hristos a venit din cer pentru a-i descoperi lui Ioan adevărurile mari și minunate, care trebuie să modeleze viața noastră, iar prin noi ele trebuie să-i fie propovăduite lumii. Noi trebuie să fim cu un pas înaintea evenimentelor, aducând o mărturie clară și

inteligentă, îndrumată de ungerea Duhului Sfânt. — The Review and Herald, 19 aprilie, 1906.

Adunări în care au loc întrebări și răspunsuri

Invitați-i pe cei interesați la o întrunire după încheierea adunării publice — Adevărul crucial pentru timpul acesta trebuie să fie prezentat și explicat. La aceste adunări vin oameni din toate categoriile sociale, atât cei din înalta societate, cât și cei mai sărmani, iar noi trebuie să lucrăm pentru toți. După ce solia de avertizare a fost vestită, aceia care sunt interesați în mod deosebit să fie invitați să vină la o adunare specială pentru ei și să se lucreze pentru convertirea lor. Acest fel de lucrare este o lucrare misionară de cel mai înalt nivel. — Letter 86, 1900.

Învățați-i pe oameni cum să ajungă creștini — Aș dori să [152] înțelegeți cu claritate că sufletele sunt împiedicate să împlinească adevărul din cauza ideilor confuze și, de asemenea, din cauză că nu știu cum să-I supună lui Isus voința și gândirea lor. Ei au nevoie de o îndrumare specială pentru a ști cum să ajungă creștini. Lucrarea săvârșită pentru Hristos în lume nu este alcătuită din fapte mari și realizări uimitoare. Acestea vor veni când vor fi necesare. Totuși lucrarea care are succesul cel mai mare este aceea care ține eul cât mai mult cu putință în afara atenției. Este lucrarea de prezentare a adevărului puțin aici, puțin acolo, învățătură cu învățătură, apropiindu-ne cu simpatie de inima oamenilor. Acesta este serviciul făcut pentru Isus Hristos, care va fi recunoscut în ziua din urmă. — Letter 48, 1886.

Apropiați-vă de oameni după încheierea adunării publice — Există pericolul de a trece prea repede de la o idee la alta. Prezentați lecții scurte și frecvente.... După ce le-ați explicat oamenilor comorile prețioase ale adevărului, încă mai este de făcut o lucrare importantă pentru aceia care au ajuns să fie interesați de subiectele prezentate.

După o cuvântare scurtă, schimbați ordinea activităților și oferiți-le tuturor celor care dorești ocazia de a rămâne pentru o conversație ulterioară sau pentru a lua parte la o grupă de studiu biblic, în care pot să pună întrebări cu privire la subiectele care îi tulbură. În cadrul

acestor întrevederi pentru studiul biblic, veți avea un mare succes în apropierea oamenilor. Aceia care sunt asociați cu pastorul în lucrare trebuie să facă eforturi deosebite de a-i îndruma cu răbdare și cu bunăvoință pe cei care prin întrebări, ajutându-i să înțeleagă adevărul.

Chiar dacă este o singură persoană pe care o învățați, după ce va fi convinsă pe deplin, persoana aceea le va transmite lumina și altora. Adevărurile acestea cruciale sunt atât de importante, încât pot [153] să fie prezentate din nou și din nou pentru a fi întipărite în mintea ascultătorilor. — Special Testimonies, seria A 7:7 (1874).

Ocazia de a pune întrebări — Ori de câte ori lucrul acesta este cu putință, fiecare predică mai importantă ar trebui să fie urmată de un studiu biblic. Aici se pot face aplicații cu privire la punctele care au fost prezentate, se pot pune întrebări și se pot fixa idei corecte. Ar trebui să fie dedicat mai mult timp pentru a-i învăța pe oameni cu răbdare, oferindu-le ocazia de a se exprima. Aceasta înseamnă a oferi învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo.

De asemenea, ar trebui să aibă loc adunări speciale pentru aceia care sunt interesați de adevărurile prezentate și au nevoie de îndrumare. La aceste adunări, oamenii ar trebui să fie invitați și toți, atât cei credincioși, cât și cei necredincioși, să aibă ocazia de a pune întrebări cu privire la punctele care nu au fost înțelese pe deplin. Dați-le tuturor posibilitatea de a vorbi despre dificultățile lor, pentru că vor fi dificultăți. În toate predicile și în toate studiile biblice, oamenii trebuie să vadă că, la fiecare punct, credința și doctrinele pe care le susținem sunt însoțite de un „Așa zice Domnul”.

Aceasta a fost metoda Domnului Hristos de a-i învăța pe oameni. Când le vorbea, ei se întrebau ce anume vrea să le spună. El era gata întotdeauna să le explice cuvintele Sale acelora care căutau lumina cu umilință. Dar Hristos nu încuraja critica și batjocura și nici noi nu ar trebui să le încurajăm. Când oamenii încearcă să provoace o discuție cu privire la punctele de credință controversate, spuneți-le că adunarea n-a fost rânduită pentru scopul acesta.

Când răspundeți la o întrebare, fiți siguri că ascultătorii văd și recunosc că s-a răspuns la ea. Nu lăsați ca o întrebare să fie trecută cu vederea, spunându-se să o mai repete cu o altă ocazie. Luați pulsul lucrării voastre, pas cu pas, și căutați să știți cât de mult ați câștigat.

[154] În asemenea adunări, aceia care înțeleg solia pot pune întrebări

care vor aduce lumină asupra punctelor adevărului. Unii poate că nu vor avea înțelepciunea să facă acest lucru. Când unii pun întrebări care servesc numai pentru a tulbura mintea și a semăna semințele îndoielii, ar trebui sfătuiți să se abțină de la asemenea întrebări. Noi trebuie să învățăm când să vorbim și când să tăcem, să învățăm să semănăm semințele credinței, să răspândim lumină, și nu întuneric. — Testimonies for the Church 6:68, 69 (1900).

Stârniți interesul oamenilor prin întrebări — După o cuvântare scurtă, stârniți interesul oamenilor punând întrebări, ca să puteți prezenta un studiu biblic legat de ideile despre care ați vorbit. Căutați să ajungeți la inima ascultătorilor voștri, îndemnându-i să vă spună care sunt dificultățile lor, așa încât să le puteți explica pasajele pe care nu le înțeleg din Scriptură. — Letter 8, 1895.

Un aspect la care trebuie să fiți foarte atenți — Ori de câte ori Domnul are de făcut o lucrare deosebită în poporul Său, când dorește să atragă atenția celor credincioși pentru a reflecta asupra unui adevăr vital, Satana se va strădui să le abată gândurile, prezentând aspecte neînsemnate care stârnesc controverse, cu scopul de a crea un conflict cu privire la învățături ce nu sunt esențiale pentru înțelegerea subiectului aflat în dezbatere. În felul acesta, el aduce dezbinarea și distrage atenția de la un subiect esențial. Când se va întâmpla așa, Domnul va lucra pentru a impresiona inima oamenilor cu privire la adevărurile necesare mântuirii lor. Prin urmare, dacă poate să le abată gândurile spre unele subiecte neimportante și să-i facă pe oameni să se împartă în tabere opuse în dezbaterea unor idei neînsemnate, așa încât inima lor să se împotrivească luminii și adevărului, Satana exaltă într-un triumf răutăcios. — The Review and Herald, 18 octombrie, 1892.

Când apare conflictul, convingerea este înăbușită — Satana caută fără încetare să abată gândurile oamenilor spre lucrurile pământești, pentru ca adevărul să-și piardă puterea de influență asupra inimii și să nu aibă loc niciun progres, nici o înaintare de la [155] lumină și cunoaștere, la o lumină mai mare și o cunoaștere mai înaltă. Dacă nu vor fi îndemnați continuu să pună în practică adevărul, urmașii lui Hristos nu vor fi sfințiți prin el. Mintea lor va fi ocupată cu întrebări, speculații și lucruri lipsite de o importanță vitală, acestea vor ajunge un subiect de conversație și, ca urmare, vor apărea

criticile inutile și certurile, prezentându-se opinii diferite cu privire la idei care nu sunt nici vitale, nici esențiale....

Acela care lucrează pentru Dumnezeu trebuie să fie suficient de înțelept ca să înțeleagă planul vrăjmașului și să nu îngăduie să i se distragă atenția și să fie indus în eroare. El trebuie să simtă o responsabilitate pentru convertirea ascultătorilor lui, să evite controversele și să continue predicarea Cuvântului lui Dumnezeu....

De-a lungul timpului, lucrarea specială a lui Satana a fost întotdeauna aceea de a stârni controverse, ca să existe conflicte inutile cu privire la cuvinte neînsemnate. El știe bine că acestea vor ocupa mintea și timpul oamenilor. Conflictele fac să apară în mintea multora un spirit combativ și înăbușă spiritul convingerii, abătându-le atenția spre diversitatea opiniilor, spre acuzații și prejudecăți care închid poarta în fața adevărului. — The Review and Herald, 11 septembrie, 1888.

Rugăciunea împreună cu cei convinși de adevăr — Pastorii și evangheliștii trebuie să aibă mai multe ocazii de rugăciune fierbinte împreună cu aceia care sunt convinși de adevăr. Nu uitați că Domnul Hristos este întotdeauna cu voi. Domnul are pregătite manifestările cele mai prețioase ale harului Său, pentru a-l întări și pentru a-l încuraja pe lucrătorul umil și sincer. — Manuscript 78, 1900.

Ajutați-i pe cei împovărați de probleme — Mulți din cei care vin la adunare sunt obosiți și împovărați de păcat. Ei nu se simt siguri în credința lor religioasă. Acelora care sunt tulburați și doresc odihnă pentru sufletul lor ar trebui să li se ofere ocazia de a găsi ajutor. După o predică, aceia care doresc să-L urmeze pe Hristos [156] ar trebui să fie invitați să anunțe dorința lor. Invitați-i pe toți aceia care nu sunt mulțumiți cu pregătirea lor pentru venirea Domnului și pe toți aceia care se simt împovărați și apăsați să vină deoparte. Persoanele evlavioase să stea de vorbă cu sufletele acestea. Rugați-vă cu ele și pentru ele. Petreceți mult timp în rugăciune și în cercetarea atentă a Cuvântului lui Dumnezeu. Toți să primească realitățile credinței în sufletul lor, cu încrederea că Duhul Sfânt le va fi dat, deoarece au o adevărată foame și sete după neprihănire. Învăța-ți-i cum să se supună lui Dumnezeu, cum să creadă și cum să ceară împlinirea făgăduințelor. Dragostea adâncă a lui Dumnezeu trebuie să fie exprimată în cuvinte de încurajare, în cuvinte de rugăciune și mijlocire. — Testimonies for the Church 6:65.

Cunoașterea îndeaproape a oamenilor

Cunoașterea oamenilor la venire și la plecare — În conducerea lucrărilor importante din cadrul adunărilor care se desfășoară în apropierea unui oraș mare, conlucrarea tuturor lucrătorilor este de cea mai mare importanță. Ei ar trebui să stea printre participanții la adunări, făcând cunoștință cu oamenii, la venire și la plecare, și manifestând cea mai mare amabilitate, bunăvoință și grijă duioasă față de sufletele lor. Ei ar trebui să fie gata să le vorbească la timp și ne la timp, căutând să le câștige sufletul. O, dacă slujitorii lui Hristos ar manifesta măcar jumătate din vigilența lui Satana, care este mereu pe urma făpturilor omenești, fiind întotdeauna foarte atent și urmărind să pună capcane pentru pieirea lor. — Testimonies for the Church 6:46 (1900).

Răspunderea evanghelistului pentru cei interesați — Este important ca toți aceia care plănuiesc să lucreze pentru Dumnezeu să învețe care este modalitatea cea mai bună de îndeplinire a lucrării [157] lor.... Mi-a fost arătat că multe dintre eforturile care au fost făcute cu cheltuieli mari pentru a predica adevărul prezent au fost lipsite de succes într-o mare măsură, pentru că tocmai felul de lucrare ce se cerea nu s-a făcut. De mulți ani, ne străduim să le arătăm oamenilor noștri necesitatea de a lucra într-un mod mai inteligent....

Când sunt ținute predicile de la amvon, lucrarea este doar la început, Apoi, dacă este posibil să facă un efort personal, pastorul trebuie să-i cunoască pe fiecare dintre ascultătorii lui. Dacă aceștia sunt suficient de interesați pentru a veni să asculte ce aveți de spus, voi ar trebui să răspundeți printr-un interes hotărât de a-i cunoaște personal....

Satana și slujitorii lui sunt mai vicleni decât lucrătorii noștri, în timp ce el plănuiește și își întinde capcanele pentru a prinde sufletele pe nepregătite, frații noștri tratează adesea lucrurile cu foarte multă ușurință, iar Satana o ia înaintea lor aproape de fiecare dată. Așadar, dacă se află într-un teritoriu pregătit de Dumnezeu și de îngerii Săi, ei trebuie să se consacre cu toată ființa, cu tot sufletul, trupul și spiritul

în lucrarea Lui și să nu se prefacă doar că îndeplinesc lucrarea, în timp ce aceasta nu este făcută nici pe jumătate....

Predica de la amvon să nu fie lungă, deoarece aceasta nu numai că îi obosește pe oameni, ci epuizează și timpul, și energia pastorului, așa încât nu mai este în stare să se angajeze în lucrarea personală care ar trebui să urmeze după aceea. El ar trebui să meargă din casă în casă și să lucreze pentru familii, atrăgându-le atenția asupra adevărurilor veșnice din Cuvântul lui Dumnezeu.[13] Dacă face lucrarea aceasta cu blândețea lui Hristos, îngerii lui Dumnezeu vor conlucra cu siguranță cu eforturile lui. Totuși noi suntem întru totul prea lipsiți de credință și avem idei și planuri prea limitate. — Manuscript 14, 1887.

[158] Un asemenea lucrător îi va cunoaște îndeaproape pe părinții și pe copiii din biserica lui și le va adresa cuvinte amabile și pline de seriozitate. — The Review and Herald, 21 ianuarie, 1902.

Vizitați familiile — Apropiați-vă de oameni. Când puteți, vizitați familiile lor. Nu așteptați ca oile să-și caute păstorul. Duceți cu voi încrederea și siguranța care dovedesc faptul că voi nu vă bazați pe niște povestiri ieftine, ci pe un clar „Așa zice Domnul”. — Letter 8, 1895.

Contactarea oamenilor la adunările publice — Când îi învăța pe oameni, Domnul Hristos privea chipul ascultătorilor Săi, iar sclipirea ochilor și expresiile însuflețite ale feței îi spuneau într-o clipă când cineva era de acord cu adevărul. Tot așa, aceia care îi învață pe oameni acum trebuie să cerceteze chipul ascultătorilor lor.

Când văd în auditoriu o persoană care pare a fi interesată, să caute neapărat să o cunoască, înainte de a pleca de la locul de adunare și, dacă este cu putință, să afle unde locuiește și să o viziteze. Acest fel de lucrare personală îi va ajuta să ajungă niște lucrători desăvârșiți. Ea îi va face în stare să se ridice la înălțimea lucrării lor și să dovedească faptul că sunt vrednici de chemarea lui. De asemenea, acest fel de lucrare este modalitatea cea mai plină de succes de a ajunge la oameni, deoarece, prin ea, le va câștiga atenția cel mai bine. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 147-148 (1886).

Câștigarea încrederii prin vizitele făcute acasă — Multe familii nu vor ajunge să cunoască adevărul Cuvântului lui Dumnezeu,

[13] Vezi, de asemenea, 429-455. „Lucrarea personală”.

dacă ispravnicii harului felurit al lui Hristos nu vor merge în casele lor și nu vor dărâma barierele, ajungând la inima oamenilor, printr-o lucrare de slujire stăruitoare, sfințită de susținerea Duhului Sfânt. Când vor vedea că lucrătorii aceștia sunt niște soli ai milei, niște slujitori ai harului, oamenii vor fi gata să asculte cuvintele rostite de ei. Dar inima acelora care îndeplinesc lucrarea aceasta trebuie [159] să bată la unison cu inima lui Hristos. Ei trebuie să fie întru totul consacrați în slujba lui Dumnezeu, gata să împlinească poruncile Sale, să meargă oriunde sunt conduși de providența Sa și să adreseze cuvintele pe care le inspiră El. Dacă sunt așa cum dorește Dumnezeu, dacă sunt umpluți de Duhul Său Sfânt, ei vor conlucra cu slujitorii cerești și vor fi cu adevărat niște „împreună-lucrători cu Dumnezeu”. — Letter 95, 1896.

Predicile tipărite și literatura

Folosirea cu succes a literaturii — Adevărul trebuie să fie publicat la un nivel mult mai extins decât a fost până acum. El trebuie să fie definit în propoziții clare și precise. Să fie prezentat prin argumente scurte, dar concludente, și să fie făcute planuri ca, după fiecare adunare unde adevărul le este expus oamenilor, să urmeze distribuirea broșuri. În prezent, am putea să constatăm că este necesar să le oferim gratuit, dar ele vor avea o mare putere de influență spre bine și nu se va pierde nimic.

Predicile rostite la amvon vor avea un succes mult mai mare, dacă s-ar răspândi un material scris, care să-i învețe pe oameni doctrinele Bibliei. Dumnezeu îi va face pe mulți să fie dispuși să citească, deși vor fi mulți care vor refuza să vadă ori să asculte ceva cu privire la adevărul prezent. Totuși, nici măcar să nu ne gândim că aceste cazuri sunt fără speranță, pentru că Domnul Hristos îi atrage la Sine.... Trebuie să mergeți, având mâinile pline de materiale potrivite pentru citit și inima plină de dragostea lui Dumnezeu. — Letter 1, 1875.

Dejucarea efectelor împotrivirii — Când este ținută o predică, [160] oamenii pot să asculte cu interes, totuși tot ce aud este nou și ciudat pentru ei, iar Satana este gata să sugereze minții lor multe lucruri neadevărate. El va încerca să denatureze și să reprezinte greșit cuvintele vorbitorului. Ce vom face noi?

Cuvântările care prezintă dovezile credinței noastre trebuie să fie publicate în mici broșuri și răspândite cât mai mult cu putință.[14] În felul acesta, ideile false și reprezentările greșite pe care vrăjmașul adevărului încearcă să le răspândească fără încetare vor fi demascate,

[14] În legătură cu tipărirea sau multiplicarea predicilor, fiecare lucrător trebuie să acționeze în armonie cu sfatul dat de comitetul Conferinței Generale și prezentat în hotărârea cu privire la precauția în declarațiile noastre publice, adoptată în 15 decembrie 1941. Hotărârea este următoarea: „Ca o măsură de precauție și protecție, înainte de a fi multiplicate și tipărite, predicile trebuie să fie aprobate de Conferința locală în care lucrează o persoană”.

iar oamenii vor avea ocazia de a cunoaște exact ce a spus pastorul. — The Review and Herald, 14 octombrie, 1902.

Predici tipărite în formă prescurtată — Predicile să fie tipărite în formă prescurtată și răspândite pretutindeni. — Manuscript 42, 1905.

Foile volante — Dacă poate să fie cumpărat un tipar la care să se lucreze în perioada adunărilor de evanghelizare, atunci foile volante și notițele care vor fi distribuite vor avea o influență notabilă. — Testimonies for the Church 6:36 (1900).

Unii vor fi contactați numai prin intermediul literaturii — Un predicator care distribuie reviste și broșuri poate realiza mult mai mult, decât dacă va predica, fără să ofere publicații.... Mulți oameni nu vor putea fi contactați pe nici o altă cale. Aici este o lucrare misionară adevărată, în care munca și banii pot fi investiți cu rezultatele cele mai bune. — Schițe din viața mea, 217 (1915).

Puterea de influență a presei — Tiparul este un mijloc puternic de a influența mintea și inima. Oamenii din această lume acaparează presa și folosesc orice ocazie pentru a le oferi cititorilor o literatură [161] otrăvitoare. Dacă aceia care se află sub influența spiritului lumii și a lui Satana sunt atât de zeloși în răspândirea cărților, a broșurilor și a revistelor de natură imorală, voi ar trebui să fiți cu atât mai zeloși pentru a pune la dispoziția oamenilor lucrări cu un caracter înălțător și mântuitor.

Dumnezeu a pus la dispoziția poporului Său avantajul tiparului, care, dacă este asociat cu alte mijloace de comunicare, va fi plin de succes în extinderea cunoașterii adevărului. Broșurile, revistele și cărțile trebuie să fie răspândite, după cum se ivește nevoia, în toate orașele și satele din țară. — Schițe din viața mea, 216, 217 (1915).

Adevărul prinde aripi — Este o mare nevoie de oameni care pot să folosească tiparul, profitând de avantajele cele mai bune cu putință, pentru ca adevărul să primească aripi pentru a ajunge repede la fiecare neam, limbă și popor. — Slujitorii evangheliei, 25 (1915).

Pagina tipărită — Cu toate că predicatorul ar putea să prezinte solia cu credincioșie, oamenii nu sunt în stare să o rețină în întregime. Prin urmare, pagina tipărită este esențială nu numai pentru a-i sensibiliza și a-i face să-și dea seama de importanța adevărului pentru timpul de față, ci și pentru a-i întemeia și înrădăcina în adevăr, împotriva erorilor înșelătoare. Revistele și cărțile sunt mijloace ale

Domnului pentru a păstra fără încetare solia prezentă înaintea oamenilor. Publicațiile vor face o lucrare mult mai mare pentru iluminarea și întărirea sufletelor în credință, decât aceea pe care ar putea să o facă slujitorii Cuvântului fără această literatură. Solii tăcuți, care sunt puși în casele oamenilor prin lucrarea colportorului, vor întări lucrarea Evangheliei din toate punctele de vedere, deoarece atunci când vor citi cărțile, Duhul Sfânt va impresiona mintea oamenilor, i [162] așa cum impresionează mintea acelora care ascultă predicarea Cuvântului. Aceeași slujire din partea îngerilor va însoți cărțile care conțin adevărul, ca și aceea care însoțește lucrarea predicatorului. — Testimonies for the Church 6:315, 316 (1900).

Dezbaterea[15]

Dumnezeu este slăvit rareori — În unele situații, poate că va fi necesar să-i confruntați într-o dezbatere publică pe aceia care se împotrivesc adevărului lui Dumnezeu cu îngâmfare, totuși, în general, dezbaterile contradictorii, indiferent dacă sunt în scris sau oral, fac mai mult rău, decât bine. — Testimonies for the Church 3:213 (1872).

Dezbaterile contradictorii nu pot să fie evitate întotdeauna — Unii cărora le place să asiste la dezbateri contradictorii vor cere astfel de discuții. Alții, care doresc să audă dovezile prezentate de ambele părți, ar putea să ceară o dezbatere dintr-un motiv sincer, totuși, ori de câte ori este posibil, dezbaterile contradictorii să fie evitate.... Dumnezeu este slăvit rareori prin astfel de dezbateri, iar adevărul nu este promovat. — Testimonies for the Church 3:424 (1875).

Uneori, împotrivitorii trebuie să fie combătuți — Sunt ocazii când ideile lor false sunt prea izbitoare, împotrivitorii vor trebui să fie combătuți. În astfel de situații, intervenția să fie promptă și scurtă, iar apoi să ne continuăm lucrarea. — Testimonies for the Church 3:37 (1872).

Înfruntați sfidarea, dar nu sfidați — Când prezintă un adevăr nepopular, care implică o cruce grea, predicatorii trebuie să fie atenți ca fiecare cuvânt pe care îl rostesc să fie acela pe care îl dorește Dumnezeu. Cuvintele lor să nu fie tăioase niciodată. Să prezinte adevărul cu umilință, cu dragostea cea mai adâncă față de suflete și cu o dorință fierbinte pentru mântuirea lor, iar apoi să lase ca adevărul să fie acela care să taie. Ei nu trebuie să-i sfideze pe pastorii altor [163] confesiuni și nici să nu caute să provoace o dezbatere contradictorie. Să nu adopte o poziție asemănătoare celei adoptate de Goliat, când a sfidat oștirile lui Israel. Israel nu l-a sfidat pe Goliat, dar el a rostit cuvinte pline de îngâmfare împotriva lui Dumnezeu și a poporului Său. Sfidarea, îngâmfarea și blamările să vină numai de la împotri-

[15] Vezi, de asemenea, 301-306, „Întâmpinarea prejudecăților și a împotrivirii”.

vitorii adevărului, care se comportă asemenea lui Goliat. Dar nimic din spiritul acesta să nu se vadă la aceia pe care Dumnezeu i-a trimis să propovăduiască ultima solie de avertizare pentru o lume sortită pierii....

Dacă ajung, asemenea lui David, într-o situație în care cauza lui Dumnezeu cere cu adevărat să înfrunte un batjocoritor al lui Israel și dacă înaintează prin puterea lui Dumnezeu, bazându-se întru totul pe El, Domnul îi va purta și va face adevărul Său să triumfe plin de slavă. Domnul Hristos ne-a dat un exemplu: „Arhanghelul Mihail, când se împotrivea Diavolului și se certa cu el pentru trupul lui Moise, n-a îndrăznit să rostească împotriva lui o judecată de ocară, ci doar a zis: «Domnul să te mustre!»” — Testimonies for the Church 3:218-220 (1872).

Spiritul de controversă pune o temelie slabă — Spiritul de controversă este mijlocul folosit de Satana pentru a stârni o atitudine combativă și pentru a pune în umbră, în felul acesta, adevărul așa cum este el în Isus. Prin acest spirit, mulți au fost respinși, în loc de a fi câștigați pentru Hristos....

Este încurajat un spirit de controversă, Mulți insistă aproape în exclusivitate asupra subiectelor doctrinare, în timp ce evlavia adevărată și practică primește prea puțină atenție. Domnul Isus, dragostea și harul Său, renunțarea la Sine și jertfirea de sine pe care le-a manifestat El, blândețea și răbdarea Sa nu le sunt prezentate oamenilor așa cum ar trebui să fie. Asemenea unor paraziți, ideile false, care există aproape pretutindeni, și-au inoculat otrava mortală în ramurile adevărului, până acolo încât, în multe minți, adevărul a ajuns să fie identificat cu aceste idei false. Mulți dintre aceia care [164] primesc adevărul îl prezintă într-un spirit aspru. Oamenii rămân cu o concepție greșită, iar adevărul este făcut să nu mai aibă niciun efect asupra acelora a căror inimă nu este sensibilizată și supusă de Duhul Sfânt....

Este esențial ca toți să înțeleagă și să prețuiască adevărul, prin urmare, este foarte important ca sămânța Cuvântului să cadă într-un ogor pregătit să o primească. Întrebarea pe care ar trebui să și-o pună fiecare dintre noi, personal, este: Cum să semănăm semințele prețioase ale adevărului, așa încât să nu se piardă, ci să răsară și să aducă roade, pentru ca snopii să-I poată fi aduși Domnului? — The Review and Herald, 9 februarie, 1892.

Pericolul agitației emoționale și a hotărârilor pripite — Dacă interesul crește treptat, iar oamenii acționează în deplină cunoștință, nu din impuls, ci din principiu, preocuparea lor este mult mai sănătoasă și mai durabilă decât atunci când se creează, dintr-odată, un interes și o mare agitație, iar simțămintele sunt provocate prin audierea unei dezbateri, a unei polemici tăioase între susținătorii ambelor păreri, pro și contra adevărului. Se creează astfel o împotrivire aprigă, se iau poziții și hotărâri rapide. Rezultatul constă într-o stare de lucruri pătimașă. Este nevoie de o deliberare și de o judecată pline de calm. Dacă o asemenea stare de agitație nu se va stinge sau dacă, printr-o conducere nechibzuită, veți îngădui să apară reacții, interesul nu va mai putea fi câștigat niciodată. În sufletul oamenilor au fost stârnite simțăminte de simpatie, dar conștiința lor nu a fost mișcată și inima lor nu a fost zdrobită și smerită înaintea lui Dumnezeu. — Testimonies for the Church 3:218 (1872).

Prezentarea adevărului pentru cei care au prejudecăți — Slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie să considere că ocazia de a se angaja într-o discuție contradictorie este un mare privilegiu. Când îi vorbim unei mulțimi pline de prejudecăți, nu trebuie să aducem în atenție și să prezentăm toate punctele credinței noastre.... Mai întâi, să prezentăm adevărurile pe care le susținem în comun și să le câștigăm încrederea ascultătorilor noștri. — Testimonies for the [165] Church 3:426 (1875).

În dezbaterile contradictorii noi ne confruntăm cu Satana — Pastorii care se luptă cu împotrivitorii adevărului lui Dumnezeu nu au de dat piept numai cu oamenii, ci și cu Satana, și cu oștirea lui de îngeri răi. Satana caută orice prilej de a se folosi în avantajul lui de predicatorii care susțin adevărul, iar când aceștia nu își mai pun toată încrederea în Dumnezeu și cuvintele lor nu sunt în spiritul și iubirea lui Hristos, îngerii lui Dumnezeu nu-i pot întări și lumina. Atunci îi lasă în puterea proprie, iar îngerii răi îi cuprind în întuneric. Din acest motiv, împotrivitorii adevărului par să fie în avantaj, iar discuția face mai mult rău decât bine. — Testimonies for the Church 3:220, 221 (1872).

Dacă dezbaterile contradictorii nu pot să fie evitate — Ori de câte ori înaintarea cauzei adevărului face necesară confruntarea cu un împotrivitor, [susținătorii adevărului] trebuie să intre în acea confruntare cu multă umilință. Ei trebuie să-L implore pe

Dumnezeu, cercetându-și adânc inima, mărturisindu-și păcatele și rugându-se stăruitor, uneori chiar postind, ca să-i ajute într-o modalitate deosebită și să dea o biruință glorioasă prețiosul Său adevăr mântuitor, pentru ca păcatul să poată apărea în adevărata lui urâțenie, iar susținătorii lui să fie cu totul încurcați....

Niciodată nu trebuie să intrați într-o discuție contradictorie, când miza este atât de mare, bazându-vă doar pe iscusința voastră de a prezenta argumente puternice. Dacă o confruntare directă nu poate să fie evitată, intrați în ea, dar cu încrederea deplină în Dumnezeu și cu un spirit umil, în spiritul lui Isus, care v-a cerut să învățați de la El, pentru că este blând și smerit cu inima. — Testimonies for the Church 1:624, 626 (1867).

[166] **Prezentați adevărul** — Cea mai bună modalitate de a trata afirmațiile false este aceea de a prezenta adevărul, lăsând ca ideile ciudate să dispară singure, din cauză că nu li se acordă atenție. Când ideile false sunt puse față în față cu adevărul, slăbiciunea lor ajunge să fie evidentă pentru orice minte inteligentă. Cu cât sunt repetate mai mult afirmațiile greșite ale împotrivitorilor și ale celor care se ridică în mijlocul nostru pentru a amăgi sufletele, cu atât este slujită mai bine lucrarea minciunii. Cu cât se face mai multă publicitate sugestiilor lui Satana, cu atât maiestatea lui satanică este mai mulțumită, deoarece inimile nesfinte vor fi pregătite să accepte amăgirile lui. — Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 165 (1892).

Folosiți numai argumentele temeinice. Este important ca, în apărarea doctrinelor pe care le considerăm a fi principiile fundamentale ale credinței, să nu ne îngăduim niciodată să folosim argumente care nu sunt în totul temeinice. Acestea pot să aducă la tăcere un împotrivitor, dar nu vor fi o onoare pentru adevăr. Noi trebuie să prezentăm argumente temeinice, iar acestea nu numai că îi vor aduce la tăcere pe împotrivitori, ci vor suporta și cea mai atentă și mai amănunțită cercetare.

Cei care s-au învățat să intre în discuții contradictorii se află într-o mare primejdie de a mânui într-un mod necinstit Cuvântul lui Dumnezeu, în înfruntarea unui împotrivitor, trebuie să facem cel mai mare efort pentru a prezenta subiectele într-o asemenea modalitate, încât să nu fie convinși doar cei credincioși, ci și cei

care se împotrivesc adevărului. — Testimonies for the Church 5:708 (1889).

Dezbrăcați echipamentul pugilistic — Aceia care vestesc solia cea mai solemnă care i-a fost adresată lumii vreodată trebuie să dezbrace echipamentul pugilistic și să îmbrace armura neprihănirii lui Hristos. Noi nu trebuie să lucrăm prin puterea sau aptitudinile personale, pentru că, dacă vom proceda astfel, îngerii lui Dumnezeu se vor retrage și ne vor lăsa să ducem lupta singuri. Oare când vor învăța pastorii noștri de la Domnul Isus? Pregătirea pentru a-i întâmpina pe împotrivitorii noștri sau pentru a păstori biserica trebuie să fie primită de la Dumnezeu, înaintea scaunului de domnie al haru- lui ceresc. Când stăm acolo și primim harul lui Dumnezeu, înțelegem lipsa noastră de competență și de cunoaștere. Demnitatea [167] și slava lui Hristos sunt puterea noastră. Duhul Sfânt este Acela care ne conduce în tot adevărul. Duhul Sfânt ne descoperă lucrurile lui Dumnezeu și le transmite ca pe o putere vie în inima ascultătoare. Astfel, avem credința care lucrează prin dragoste și curăță sufletul și care își primește amprenta desăvârșită de la Autorul ei. — Letter 21a, 1895.

Secțiunea 7 — Solia și prezentarea ei [168]

Spiritul și modalitatea de prezentare a soliei

Importanța modalității de prezentare a adevărului — Adesea, modalitatea în care este prezentat adevărul va avea un rol foarte mare în a decide dacă acesta va fi primit sau respins. — Testimonies for the Church 4:404, 405 (1880).

Este de regretat faptul că mulți nu-și dau seama că modalitatea în care este prezentat adevărul Bibliei are o mare legătură cu impresiile făcute asupra minții oamenilor și cu caracterul creștin pe care îl vor dezvolta mai târziu cei care primesc adevărul. În loc de a imita modalitatea de lucru a Domnului Hristos, mulți sunt aspri, critici și arbitrari, în loc de a câștiga sufletele, ei le resping. Asemenea oameni nu vor ști niciodată câte suflete slabe au rănit și au descurajat cuvintele lor aspre. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 121 (1886).

Solii uimitoare — Persoane rânduite de Dumnezeu vor vesti solii cât se poate de uimitoare, care îi vor avertiza pe oameni și îi vor sensibiliza. Chiar dacă unii vor fi provocați de avertizare și vor fi determinați să se împotrivească luminii și dovezilor, noi trebuie să înțelegem din acest fapt că vestim o solie crucială pentru timpul acesta.... De asemenea, trebuie să avem în orașe evangheliști consacrați, prin care solia să fie vestită cu o așa hotărâre, încât să-i facă pe ascultători să tresară. — Testimonies for the Church 9:137 (1909).

[169] **Cu siguranță și cu hotărâre** — Adevărul deține o putere vie, iar Duhul Sfânt este acela care luminează mintea oamenilor. Totuși pastorii și lucrătorii care propovăduiesc adevărul trebuie să manifeste siguranță și hotărâre. Ei trebuie să înainteze cu credință și să prezinte Cuvântul ca unii care îl cred. Străduiți-vă să-i faceți pe aceia pentru care lucrați să înțeleagă faptul ca acesta este adevărul lui Dumnezeu. Predicați-L pe Hristos, și pe El răstignit. Acest lucru va combate minciunile lui Satana. — Letter 34, 1896.

Cuvântul viului Dumnezeu — Dacă modalitatea voastră de a prezenta adevărul va fi aceea dorită de Dumnezeu, ascultătorii voștri

vor fi adânc impresionați. Ei vor ajunge să fie convinși că acesta este cuvântul viului Dumnezeu, iar voi veți aduce la îndeplinire voia lui Dumnezeu cu putere. — Letter 48, 1902.

Marile idei ale adevărului Scripturii — Voi nu vă propovăduiți pe voi înșivă, ci adevărul, iar valoarea lui este așa de mare, iar conținutul lui este atât de vast, de adânc și de pătrunzător, încât eul se va pierde din vedere.... Predicați în așa fel încât oamenii să surprindă și să rețină marile idei și să caute în adâncime aurul prețios care este ascuns în Scripturi. — Manuscript 7, 1894.

Adunările să fie o mărturie a influenței adânci a Duhului — La întrunirile pe care le organizăm în orașe și la adunările noastre de tabără, noi nu ne rugăm pentru demonstrații impresionante ale puterii Duhului Sfânt, ci ne rugăm ca vorbitorii care se înfățișează înaintea oamenilor să prezinte adevărul cu seriozitate și să dea dovadă de faptul că Dumnezeu este cu ei. Trebuie să-L rugăm pe Dumnezeu într-o modalitate deosebită, cerându-I ca lucrarea din cadrul adunărilor să fie condusă sub influența adâncă a Duhului Sfânt. Să nu fie niciun amestec între ce este greșit și ce este corect. — The Review and Herald, 23 iulie, 1908.

Mai mult dinamism și zel — Trebuie să facem să înceteze monotonia lucrării noastre religioase. Deși îndeplinim o lucrare în lume totuși nu arătăm suficient dinamism și zel. Monotonia și [170] caracterul searbăd al slujirii noastre pentru Dumnezeu îi resping pe mulți dintre aceia care caută să vadă la noi un zel adânc, stăruitor și sfințit. Religia legalistă nu se va potrivi cu veacul acesta. Chiar dacă îndeplinim acte formale de slujire, totuși ele pot să fie la fel de lipsite de influența înviorătoare a Duhului Sfânt, precum sunt de lipsite dealurile din Ghilboa de rouă și de ploaie. Avem nevoie de ploaia Duhului Sfânt și avem nevoie de razele strălucitoare ale Soarelui Neprihănirii ca să sensibilizeze și să supună inima oamenilor. — The Review and Herald, 26 mai, 1903.

O gândire calmă și serioasă — Nu dorim să creăm agitație, ci o chibzuință adâncă și serioasă, pentru ca aceia care vor auzi adevărul să îndeplinească o lucrare serioasă, temeinică și reală, care să dureze veșnic. Nu suntem flămânzi după agitație, după lucruri senzaționale. Cu cât avem mai puțin din aceste lucruri, cu atât este mai bine. Gândirea calmă și serioasă asupra Scripturilor este valoroasă și plină de rezultate. Acesta este secretul succesului: să predicăm un

Hristos viu și personal, într-o modalitate atât de simplă și de serioasă, încât oamenii să fie în stare să se bazeze prin credință pe puterea Cuvântului vieții. — Letter 102, 1894.

Prezentați dovezile adevărului — Nu putem să ne așteptăm de la oameni să înțeleagă imediat avantajele adevărului în comparație cu ideile false pe care le-au cultivat. Calea cea mai bună de a demasca falsitatea ideilor greșite este aceea de a prezenta dovezile adevărului. Aceasta este mustrarea cea mai mare ce poate fi rostită la adresa ideilor false. Reflectați lumina strălucitoare a Soarelui Neprihănirii și astfel veți alunga norul de întunecime care este așezat peste mintea oamenilor. — Pacific Union Recorder, 23 octombrie, 1902.

Câștigați încrederea oamenilor — Aceia care lucrează pentru Hristos trebuie să fie niște femei și bărbați deosebit de înțelepți, pentru ca oamenii, care nu înțeleg învățăturile lor, să fie determinați să-i [171] respecte și să-i considere ca fiind niște persoane lipsite de fanatism, chibzuite și calme. Predicile, comportamentul și conversațiile lor să fie de așa natură, încât să-i ducă pe oameni la concluzia că pastorii aceștia sunt niște persoane înțelepte, cu un caracter temeinic, care se tem de Tatăl lor ceresc și îl iubesc. Pastorii să câștige încrederea oamenilor, așa încât aceia care ascultă predicile lor să știe că nu au venit cu niște povești bine ticluite, ci le adresează cuvinte valoroase, o mărturie care merită atenția și judecata. Faceți-i pe oameni să vadă că voi îl înălțați pe Isus și că nu vă evidențiați pe voi înșivă. — The Review and Herald, 26 aprilie, 1892.

Fără raționamente complicate, lungi și cu implicații vaste — Domnul Hristos a încercat foarte rar să dovedească faptul că adevărul este adevăr. El a ilustrat adevărul, prezentând toate implicațiile lui, iar apoi le-a dat oamenilor libertatea de a-l primi sau de a-l respinge, după cum vor alege. El nu a obligat pe nimeni să creadă. În Predica de pe Munte, El i-a învățat pe oameni cu privire la evlavia practică, definind cu claritate care este datoria lor. El le-a vorbit într-o asemenea modalitate, încât adevărul se adresa conștiinței lor. Puterea manifestată de ucenici a fost manifestată prin claritatea și seriozitatea cu care au prezentat adevărul.

În învățătura Domnului Hristos nu au fost raționamente complicate, lungi și cu implicații vaste. El a intrat direct în subiect. În lucrarea Sa de slujire, Domnul a cunoscut fiecare inimă ca pe o carte deschisă și a scos din visteria Sa, inepuizabilă, lucruri vechi și noi

pentru a ilustra și pentru a întări învățăturile Sale. El le-a impresionat inima și le-a inspirat simpatie. — Manuscript 24, 1891.

Învățături doctrinare simple și convingătoare — Câteva comentarii convingătoare cu privire la un anumit punct de doctrină vor întipări adevărul în mintea oamenilor cu o fermitate mai mare decât dacă s-ar prezenta atât de multe învățături, încât să nu rămână nimic clar și explicit în mintea acelora care nu cunosc nimic despre [172] credința noastră. Explicația profețiilor să fie intercalată cu lecții practice din învățăturile Domnului Hristos. — Letter 48, 1886.

Dumnezeu vă va da cuvintele potrivite — Cât de mare este privilegiul de a lucra pentru convertirea sufletelor! Avem o chemare înaltă.... Domnul va întări însușirile noastre intelectuale în același fel cum a întărit mintea lui Daniel, ca să ne pregătească pentru lucrarea Sa. Când îi ajutăm pe cei aflați în întuneric să înțeleagă adevărurile care ne-au luminat pe noi, Dumnezeu ne va ajuta să înțelegem noi înșine mai bine adevărurile acestea. El ne va da cuvinte potrivite, comunicându-ni-le prin îngerul care va sta alături de noi. — Manuscript 126, 1902.

Mai puține controverse, mai multă prezentare a lui Hristos — Avem nevoie de mult mai puține controverse și de mult mai multă prezentare a lui Hristos. Răscumpărătorul nostru este centrul întregii noastre credințe și speranțe. Aceia care pot să prezinte dragostea Sa inegalabilă și să inspire inimile pentru a-I dedica Lui simțămintele lor cele mai bune și mai sfinte îndeplinesc o lucrare măreață și sfântă. — Colporteur Evangelist, 60, 61 (1902)

Rareori, predicile care conțin multe argumente sensibilizează și câștigă sufletele. — Letter 15, 1892.

Nu adresați cuvinte ofensatoare — Aceia care susțin adevărul pot să-și îngăduie să fie corecți și plăcuți. Nu este nevoie ca lucrarea lor să fie amestecată cu elemente omenești. Nu voi sunteți aceia care se folosesc de Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, ci Duhul Sfânt este acela care se folosește de voi....

Fiți atenți ca să nu adresați niciun cuvânt ofensator. Noi dorim ca Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să fie viața noastră și vocea noastră. Vorbirea noastră să fie asemenea stiloului unui scriitor bine pregătit, pentru că Duhul lui Dumnezeu vorbește prin slujitorul omenesc. Dacă ridiculizați pe cineva și îi adresați insulte, înseamnă că ați adus

în lucrare ceva din firea voastră pământească, iar noi nu dorim niciun astfel de amestec. — Manuscript 7, 1894.

[173] **Nu atacați autoritățile** — Lucrarea noastră nu este aceea de a ataca guvernul, ci de a-i pregăti pe oameni să stea în picioare în marea zi a Domnului. Cu cât rostim mai puține atacuri la adresa autorităților, cu atât vom face o lucrare mai mare pentru Dumnezeu....

Deși adevărul trebuie să fie apărat, lucrarea aceasta să fie făcută în spiritul Domnului Isus. Dacă oamenii lui Dumnezeu lucrează lipsiți de dragoste și de pace, lucrarea lor va aduce o pierdere mare și irecuperabilă. Sufletele vor fi alungate de la Hristos, chiar și după ce s-au angajat în lucrarea Sa.

Să nu rostim judecăți la adresa acelora care nu au avut ocaziile și privilegiile pe care le-am avut noi. Unii dintre aceștia vor merge în ceruri înaintea acelora care au avut o lumină mare, dar nu au trăit la înălțimea standardelor ei.

Dacă dorim să-i convingem pe cei necredincioși că avem un adevăr care sfințește sufletul și schimbă caracterul, nu trebuie să acuzăm cu vehemență ideile lor false. În felul acesta, îi vom determina să ajungă la concluzia că adevărul nu ne face să fim buni și amabili, ci aspri și nepoliticoși.

Unii care se agită cu ușurință sunt gata întotdeauna să pună mâna pe arme. În timpul de încercare, ei vor dovedi că nu și-au întemeiat credința pe stâncă....

Adventiștii de ziua a șaptea să nu facă niciun lucru care să-i consemneze ca fiind niște călcători ai legii și niște nesupuși. În viața lor să nu fie nici o inconsecvență. Lucrarea noastră este aceea de a propovădui adevărul, lăsând toate conflictele în seama Domnului.

Faceți tot ce vă este cu putință pentru a reflecta lumina, dar nu rostiți cuvinte care vor irita sau vor provoca. — Manuscript 117a, 1901.

Prezentarea adevărului cu vehemență — În trecut, ați prezentat adevărul cu vehemență, folosindu-l ca și cum ar fi fost un bici.
[174] Acest fapt nu I-a adus slavă Domnului. Voi le-ați prezentat oamenilor comorile bogate ale Cuvântului lui Dumnezeu, dar modalitatea în care ați făcut lucrarea aceasta a fost atât de condamnatoare, încât ei v-au întors spatele. Voi nu ați prezentat adevărul așa cum a prezentat Domnul Hristos. Modalitatea voastră de a-l predica i-a

stricat influența.... Inima voastră are nevoie să fie umplută cu harul lui Hristos și să fie schimbată. — Letter 164, 1902.

Prezentați adevărul cu duioșie — Fiecare pastor să învețe cum să poarte încălțămintea Evangheliei. Acela care poartă încălțămintea Evangheliei păcii se va comporta așa cum s-a comportat Domnul Hristos. El va fi în stare să adreseze cuvinte potrivite și să le rostească plin de dragoste. Un astfel de lucrător nu va încerca să oblige pe cineva să primească solia adevărului lui Dumnezeu. El va trata cu duioșie fiecare inimă, înțelegând faptul că Duhul Sfânt este acela care va întipări adevărul în mintea celor ce sunt sensibili față de influența divină. Modalitatea lui de predicare nu va fi niciodată vehementă. Fiecare cuvânt rostit va avea o influență sensibilizatoare și cuceritoare....

Când adresăm cuvinte de mustrare, vocea noastră să fie însoțită de toată duioșia și dragostea lui Hristos. Cu cât poziția unui pastor este mai înaltă, cu atât mai precaut ar trebui să fie cu privire la vorbirea și comportamentul său. — Manuscript 127, 1902.

Vindecați, nu condamnați — Toți aceia a căror inimă este în armonie cu inima Celui ce este Dragostea nemărginită vor căuta să vindece, nu să condamne. Dacă locuiește în suflet, Domnul Hristos este un izvor care nu seacă niciodată. Acolo unde locuiește El va fi o revărsare continuă de binefacere. — Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 39 (1896).

Predicile de evanghelizare

Vorbirea simplă, claritatea exprimării — Domnul dorește să învățați cum să folosiți năvodul Evangheliei. Mulți au nevoie să [175] învețe această artă. Pentru a avea succes în lucrarea voastră, ochiurile năvodului — adică explicațiile Scripturilor — trebuie să fie strânse, iar semnificația lor să fie înțeleasă cu ușurință. Atunci veți aduna cât mai mult în năvod. Treceți direct la subiect. Prezentați ilustrațiile în așa fel încât să fie înțelese de la sine. Oricât de mare ar fi cunoștința cuiva, nu-i folosește la nimic, dacă nu știe să o transmită și altora. Patosul cu care vorbiți și simțămintele voastre adânci trebuie să impresioneze inimile. Conduceți-vă elevii la consacrarea față de Dumnezeu....

Explicați cu claritate, pentru că eu știu că sunt mulți care nu înțeleg o mare parte din lucrurile care li se spun. Duhul Sfânt să vă modeleze vorbirea voastră, curățind-o de orice zgură. Vorbiți ca și când v-ați adresa copiilor mici și nu uitați că sunt mulți dintre aceia care sunt înaintați în vârstă, dar care se află la nivelul de înțelegere al copiilor.

Noi trebuie să ajungem niște vorbitori buni, prin rugăciune serioasă și un efort stăruitor. Această aptitudine presupune o rostire limpede a fiecărei silabe, punerea accentului acolo unde trebuie. Vorbiți rar. Mulți vorbesc repede, rostind cuvânt după cuvânt atât de rapid, încât efectul spuselor lor se pierde. Puneți spiritul și viața lui Hristos în ce spuneți... Pentru ascultători, Evanghelia este puterea lui Dumnezeu care duce la mântuire. Prezentați Evanghelia în simplitatea ei. — Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, 253-255 (1913).

Atenție la pregătirea predicii — Predicile cu privire la adevărul prezent au un conținut foarte important, iar dacă predicile acestea sunt pregătite cu atenție înainte de a le fi prezentate oamenilor, dacă sunt condensate și nu au un cuprins prea larg, dacă spiritul Domnului însoțește exprimarea, niciun ascultător nu va rămâne în întuneric și niciunul nu va avea motiv să se plângă de faptul că a rămas nehrănit.

Atât pregătirea predicatorului, cât și aceea a ascultătorilor au o mare legătură cu rezultatele predicării.

În continuare voi cita câteva cuvinte care mi-au atras atenția [176] chiar acum: „Din lungimea predicii lui Cannon știu dacă a fost plecat mult timp de acasă în săptămâna aceasta”, spunea un membru din biserica lui. „Când sunt pregătite cu atenție, predicile lui au o lungime moderată, iar ascultătorilor lui le este aproape imposibil să uite învățăturile transmise în ele, Când nu are timp să se pregătească, predicile lui sunt nejustificat de lungi și este la fel de imposibil să găsești ceva care să merite a fi reținut din ele.”

Un alt pastor capabil a fost întrebat cât de lungi sunt, de obicei, predicile lui. „Când mă pregătesc bine, o jumătate de oră, când mă pregătesc parțial, o oră, dar când merg la amvon fără să mă fi pregătit, pot să predic cât de mult vreți, de fapt, nu știu niciodată când să mă opresc.”

Iată încă o declarație convingătoare. Un scriitor spune: „Un păstor bun ar trebui să aibă întotdeauna pâine din abundență în desagă și un câine. Câinele este zelul lui, pe care trebuie să-l stăpânească, să-l conducă și să-l tempereze. Desaga lui plină de pâine este mintea lui plină de cunoștințe, iar el trebuie să fie pregătit întotdeauna să-i dea hrană turmei lui.” — Letter 47, 1886.

Vegheați asupra „digestiei spirituale” — „Nu îmi place să predic mult peste o jumătate de oră”, spunea un predicator credincios și serios, care, cu siguranță, nu le-a prezentat niciodată ascultătorilor lui o predică pentru pregătirea căreia nu a depus niciun efort. „Știu că «digestia spirituală» a unora este slabă și mi-ar părea rău ca ascultătorii mei sa petreacă a doua jumătate de oră uitând ce am spus în prima jumătate sau dorind ca eu să încetez predicarea, pentru că deja le-am prezentat suficient de mult pentru capacitatea lor de a reține”. — Letter 47, 1886.

Scurtați predicile lungi — Unele dintre predicile voastre lungi ar fi avut un efect mult mai bun asupra oamenilor, dacă ar fi fost [177] împărțite în trei. Oamenii nu pot să digere atât de mult. Mintea lor nu poate nici măcar să cuprindă, iar ei ajung să fie obosiți și confuzi, din cauză că li se prezintă atât de mult material într-o singură predică. Două treimi din astfel de predici lungi se pierd, iar predicatorul este epuizat. Mulți dintre predicatorii noștri greșesc în această privință. Consecințele pe care le suportă nu sunt bune, deoarece ajung obosiți

mintal și simt că duc poveri grele pentru Domnul și că trec printr-o perioadă dificilă....

Caracterul și lucrarea adevărului sunt atât de diferite de ideile false care sunt predicate la amvoanele populare, încât atunci când le sunt prezentate oamenilor pentru prima dată aproape că îi copleșesc. Aceasta este o hrană tare și trebuie să fie tratată cu înțelepciune. În timp ce unele minți prind repede o idee, altele înțeleg mai greu adevărurile noi și uimitoare care implică schimbări mari și ridică dificultăți la fiecare pas. Acordați-le ascultătorilor timp pentru a reflecta asupra adevărurilor minunate din solia pe care le-o vestiți.

Predicatorul trebuie să se străduiască să înainteze în pas cu înțelegerea și simțămintele oamenilor. Nu zburați prea sus, acolo unde ei nu pot să vă urmeze, ci prezentați adevărul punct cu punct, treptat și cu claritate, explicând câteva idei esențiale, iar dacă veți proceda așa, adevărul va fi ca un cui bătut într-un loc sigur de acela care este Domnul tuturor adunărilor. Dacă vă opriți la timp, fără a le prezenta dintr-odată ascultătorilor mai mult decât pot să înțeleagă și să beneficieze, ei vor fi dornici să asculte mai mult și, în felul acesta, interesul va fi menținut. — Letter 39, 1887.

Reputația de a fi un vorbitor interesant — Lucrați cu tot entuziasmul posibil. Predicile voastre să fie scurte. Sunt două motive pentru care trebuie să procedați așa. Unul este acela că puteți să [178] câștigați reputația de a fi un vorbitor interesant. Al doilea este acela că vă veți menține sănătatea. — Letter 112, 1902.

Predici în care sunt prezentate idei noi — Să nu-i obosiți niciodată pe ascultătorii voștri cu predici lungi. Acest lucru nu este înțelept. Lucrez de mulți ani asupra acestui aspect, căutând să-i fac pe frații noștri să predice mai puțin și să-și dedice timpul și energia pentru a prezenta cu claritate punctele importante ale adevărului, pentru că fiecare punct va fi atacat de aceia care ni se împotrivesc. Toți aceia care sunt angajați în lucrare să păstreze caracterul de noutate al ideilor și, ... prin tact și spirit de prevedere, să facă tot ce le este cu putință pentru a stârni interesul ascultătorilor lor. — Letter 48, 1886.

O aplicație pentru inimă — Fiecare cuvântare să conțină o aplicație a adevărului pentru inimă, astfel încât oricine aude să înțeleagă, iar bărbații, femeile și tinerii să poată fi însuflețiți pentru

Dumnezeu. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 258 (1896).

Ușor de înțeles — Predicați Cuvântul în așa fel încât să fie ușor de înțeles. Aduceți-i pe oameni direct la Isus Hristos, pentru că în El sunt centrate speranțele lor pentru viața veșnică.... Dacă îi conduceți la Cuvântul lui Dumnezeu, prezentându-l într-un stil simplu, sămânța va crește și, după un timp, veți avea roade pentru seceriș. Lucrarea voastră este să semănați semințele, iar lucrarea Domnului este aceea de a le face să crească. — Letter 34, 1896.

Evlavia practică în fiecare predică — În prezent, este mai greu să ajungi la inima oamenilor, decât a fost cu douăzeci de ani în urmă. Chiar dacă sunt expuse argumentele cele mai convingătoare, păcătoșii par să fie mai departe ca oricând de mântuire. Pastorii să nu țină predică după predică numai cu privire la subiectele doctrinare, în fiecare predică să fie un loc pentru evlavia practică. — The Review and Herald, 23 aprilie, 1908.

Predicați despre realitățile soliei — Cu o anumită ocazie, când [179] Betterton, celebrul actor, lua cina împreună cu dr. Sheldon, arhiepiscopul de Canterbury, acesta i-a spus: „Vă rog, domnule Betterton, spuneți-mi cum se face că dumneavoastră, actorii, îi impresionați atât de puternic pe spectatori vorbind despre lucruri imaginare?” „Domnul meu”, i-a răspuns Betterton, „cu respectul cuvenit Preasfinției Voastre, dați-mi voie să vă spun că explicația este simplă — totul depinde de puterea trăirii. Pe scenă, noi vorbim despre lucruri imaginare ca și cum ele ar fi reale, iar dumneavoastră, la amvon, vorbiți de lucruri reale ca și cum ar fi imaginare.” — Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, 255 (1913).

Niciun compromis — Noi nu trebuie să ne simțim umiliți și să-i cerem lumii iertare pentru că îi spunem adevărul. Să nu ne ascundem. Ieșiți în față cu îndrăzneală pentru a îndeplini lucrarea oamenilor și a îngerilor. Toți să înțeleagă faptul că adventiștii de ziua a șaptea nu pot să facă niciun compromis. Când vă prezentați părerile și credința, să nu manifestați nici cea mai mică aparență de șovăială. Lumea are dreptul să știe la ce să se aștepte din partea noastră. — Manuscript 16, 1890.

Solia noastră mondială — Noi suntem una în credința cu privire la adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu.... Avem o solie mondi-

ală. Poruncile lui Dumnezeu și mărturia lui Isus Hristos constituie partea cea mai temeinică a lucrării noastre. — Letter 37, 1887.

Predicare pentru înviorare spirituală — Solia care a răsunat în pustie în predicarea lui Ioan Botezătorul a fost: Pocăiți-vă! Pocăiți-vă! Solia lui Hristos pentru oameni a fost: „Dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel”. (Luca 13, 5.) Iar apostolilor li s-a poruncit să predice pretutindeni, că oamenii trebuie să se pocăiască.

Domnul dorește ca slujitorii Săi de astăzi să predice învățătura Evangheliei din vechime, părerea de rău pentru păcat, pocăința și mărturisirea. Vrem predici de modă veche, obiceiuri de modă veche, [180] tați și mame de modă veche în Israel. Este necesar să se lucreze cu perseverență, seriozitate și înțelepciune pentru cei păcătoși, până când se vor pocăi față de Dumnezeu și vor crede în Domnul Isus Hristos. — Manuscript 82, 1894.

Predicarea convingătoare care aduce mângâiere — Trebuie să aveți o înțelegere clară a Evangheliei. Viața religioasă nu este o viață de tristețe și amărăciune, ci o viață de pace și bucurie însoțită de demnitatea și solemnitatea sfântă a lui Hristos. Mântuitorul nu ne încurajează să cultivăm îndoieli, temeri și prevestiri rele, pentru că acestea nu aduc nici o liniște sufletului și, în loc de a fi lăudate, ar trebui să fie mustrate. Noi putem să avem o bucurie plină de slavă și de nedescris. Să renunțăm la nepăsarea noastră și să studiem Cuvântul lui Dumnezeu mai consecvent. Dacă am avut vreodată nevoie ca Duhul Sfânt să fie cu noi, dacă a fost vreodată nevoie să predicăm călăuziți de Duhul Sfânt, timpul acesta este chiar acum. — Manuscript 6, 1888.

Prezentarea voioasă a soliei adevărului — Noi trebuie să propovăduim adevărul prezent cu siguranță și cu putere chiar acum. Nu dați glas niciunui ton de jale, nu cântați imnuri funerare. — Letter 311, 1905.

Cum să predicăm despre calamități — Încurajați-i pe aceia care sunt doborâți de întristare. Tratați calamitățile ca pe niște binecuvântări nevăzute, ca pe niște solii ale milei. Lucrați într-o modalitate care să facă să răsară nădejdea în locul disperării. — Testimonies for the Church 7:272 (1902).

Graba duce la predici slabe. Cum puteți să vă așteptați să aveți putere în lucrarea voastră, când treceți în grabă de la un lucru la altul și când aveți atât de multe de făcut, încât nu sunteți în stare să vă

luați timp să vorbiți cu Dumnezeu? Motivul pentru care mulți dintre pastorii noștri rostesc predici slabe și lipsite de viață este acela că îngăduie ca o mulțime diversă de lucruri de natură lumească să le [181] ocupe timpul și atenția. — Testimonies for the Church 7:251 (1902).

Evitați cuvântările bolnăvicioase — Explicațiile scurte și clare, evitând orice lipsă de coerență, vor fi cele mai folositoare. Dumnezeu nu dorește să vă epuizați energiile înainte de a veni la adunare, nici preocupându-vă cu scrisul, nici cu vreo altă lucrare, pentru că dacă veniți cu o minte obosită, le veți prezenta oamenilor o predică deficitară. Investiți în lucrare energiile cele mai proaspete și nu îngăduiți să se vadă, în vreunul dintre eforturile voastre, nici cea mai mică urmă de moleșeală.

Dacă din vreo cauză oarecare sunteți obosiți și epuizați, vă spun, în Numele lui Hristos, nu încercați să țineți o predică. Lăsați pe altul, care nu este atât de obosit, să țină o predică scurtă și la subiect, ori faceți un studiu biblic sau orice altceva, dar nu țineți predici bolnăvicioase. Acestea nu vor dăuna atât de mult acolo unde toți ascultătorii sunt credincioși, dar când adevărul este propovăduit pentru oamenii care nu sunt de credința noastră, vorbitorul trebuie să se pregătească bine. El nu trebuie să rătăcească prin toată Scriptura, ci să prezinte o cuvântare clară, coerentă, dovedind faptul că înțelege ideile pe care vrea să le prezinte. — Letter 48, 1886.

Înflorituri artificiale — Dumnezeu le cere slujitorilor Evangheliei să nu caute să-și depășească propriile limite, folosind o vorbire cu înflorituri artificiale, străduindu-se să obțină laudele și aplauzele oamenilor și căutând cu ambiție să facă o paradă înfumurată de intelect și elocvență. Ambiția pastorilor să fie aceea de a studia Biblia cu atenție, ca să știe cât mai mult cu putință despre Dumnezeu și despre Isus Hristos, pe care L-a trimis El. Cu cât pastorii îl înțeleg mai bine pe Domnul Hristos și cu cât împărtășesc mai bine spiritul Său, cu atât mai puternic vor predica adevărul simplu, al cărui centru este Hristos. — The Review and Herald, 24 martie, 1896.

Predici „elocvente” — Pastorii pot să se ridice în înaltul ce- [182] rului, prin descrieri poetice și prezentări fanteziste, care sunt pe placul simțurilor și hrănesc imaginația, dar nu intră în legătură cu experiența vieții obișnuite, cu nevoile zilnice, întipărind în inimă tocmai adevărurile care sunt de un interes crucial. Nevoile imediate, încercările actuale sunt acelea pentru care este nevoie de ajutorul și

de puterea prezentă — credința care lucrează din dragoste și curăță sufletul, nu cuvintele care nu au nici o influență reală asupra vieții de zi cu zi în trăirea creștinismului practic.

Pastorul poate să creadă că, prin elocvența lui fantezistă, a făcut lucruri mari pentru hrănirea turmei lui Dumnezeu, iar ascultătorii pot să presupună că nu au mai auzit niciodată niște subiecte atât de frumoase, că nu au înțeles niciodată adevărul înveșmântat într-un limbaj atât de frumos și că Dumnezeu le-a fost reprezentat cu toată măreția Sa, pentru că au simțit un val de emoții. Totuși va recomand să urmăriți, de la cauză la efect, toată această stare de extaz cauzată de reprezentările fanteziste. Ele pot să constituie niște adevăruri, dar prea adesea nu sunt o hrană care să-i întărească pentru luptele vieții de zi cu zi. — Manuscript 59, 1900.

Prezentarea unor subiecte de importanță secundară — Frații să nu considere că este o calitate să stea la distanță unul de altul, pentru că nu înțeleg în aceeași lumină toate subiectele de importanță minoră. Dacă sunt de acord cu privire la adevărurile fundamentale, să nu intre în discuții contradictorii asupra lucrurilor care au doar o mică importanță. Stăruirea asupra întrebărilor dificile, care, în cele din urmă, nu au nici o semnificație vitală, tinde să abată atenția de la adevărurile care sunt vitale pentru mântuirea sufletului. Frații ar trebui să fie foarte modești în a le impune altora aceste subiecte secundare pe care, adesea, nu le înțeleg nici ei înșiși, idei despre care nu știu dacă sunt adevărate și care nu sunt esențiale pentru mântuire....

[183] Mi-a fost arătat că metoda vrăjmașului este aceea de a le atrage atenția oamenilor spre unele idei confuze sau lipsite de importanță, spre lucruri care nu sunt descoperite pe deplin și care nu sunt esențiale pentru mântuire. Subiectul care ar trebui să absoarbă tot interesul este „adevărul prezent”, iar toate celelalte cercetări și presupoziții nu fac decât să complice lucrurile și să încurce mintea unora care ar fi trebuit să caute unitatea prin sfințirea adevărului. — Manuscript 82, 1894.

Predicarea adevărurilor cruciale — Dacă îi îngăduim minții să urmeze propriile înclinații, vor exista întotdeauna nenumărate idei controversate ce ar putea să fie dezbătute de oamenii care fac din Hristos nădejdea lor și care iubesc sincer adevărul, dar care totuși susțin păreri opuse asupra unor subiecte lipsite de o importanță reală.

Aceste întrebări la care nu s-a găsit răspuns nu trebuie să fie scoase în evidență și expuse în public. Iar dacă sunt unii care le susțin, să facă lucrul acesta în liniște și fără să intre în conflict....

Un lucrător nobil, consacrat și evlavios va vedea în marile adevăruri cruciale, care constituie solia solemnă ce trebuie să-i fie vestită lumii, un motiv suficient pentru a ține ascunse toate celelalte deosebiri nesemnificative și nu le va aduce în atenție pentru a ajunge să fie niște subiecte de controversă. Mintea noastră să stăruie asupra marii lucrări de răscumpărare, asupra apropiatei reveniri a lui Hristos și asupra poruncilor lui Dumnezeu și vom constata că în subiectele acestea se află suficiente teme de gândire care să absoarbă toată atenția noastră. — The Review and Herald, 11 septembrie, 1888.

Vocea în predicare[16] — Predicați scurt, controlați-vă vocea, vorbiți melodios și cu patos, iar această epuizare îngrozitoare, care rezultă din predicarea îndelungată, va fi evitată....

O mare parte din efectul predicilor se pierde din cauza modalității în care sunt rostite. Adesea, vorbitorul uită că este solul lui Dumnezeu și ca Domnul Hristos și îngerii sunt prezenți în auditoriul său. [184] Acela care predică să nu vorbească pe un ton înalt, vestind adevărul ca și cum ar suna dintr-o trâmbiță, pentru că aceasta este mai degrabă o agitație, nu puterea și spiritul liniștit al Duhului Sfânt. Domnul Isus, cel mai mare învățător pe care L-a cunoscut lumea vreodată, a predicat liniștit, serios și impresionant. El este exemplul nostru în toate lucrurile. — Letter 47, 1886.

Gesticulația violentă — Domnul vă cere să faceți îmbunătățiri categorice în modalitatea voastră de a prezenta adevărul. Nu trebuie să căutați senzaționalul. Predicați Cuvântul așa cum l-a predicat Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Gesticulația violentă micșorează într-o mare măsură impresiile pe care adevărul le-ar lăsa asupra inimii oamenilor și slăbesc puterea de influență a dovezilor date de Duhul lui Dumnezeu. O astfel de manifestare șterge impresiile solemne pe care îngerii sfinți doresc să le lase asupra minții ascultătorilor cu privire la Cuvântul lui Dumnezeu....

Fratele meu, Domnul mi-a dat o solie pentru tine. Lucrarea în care este angajat slujitorul Evangheliei este foarte solemnă și sfântă. Îngerii sunt prezenți la fiecare adunare unde este prezentat

[16] Vezi, de asemenea, 665-670, „Vocea slujitorului Evangheliei”.

Cuvântul lui Dumnezeu, iar aceia care conduc adunările acestea trebuie să lucreze cu aceeași solemnitate pe care a manifestat-o Domnul Hristos în învățăturile Sale. Fiecare prezentare a adevărului Bibliei trebuie să aibă o formă corectă. — Letter 366, 1906.

Hristos este centrul soliei

Isus Hristos este marele centru de atracție — Solia îngerului al treilea face necesară prezentarea Sabatului poruncii a patra, iar adevărul acesta trebuie să fie vestit lumii, dar marele centru de atracție nu trebuie să fie lăsat în afara soliei îngerului al treilea....

Cel păcătos trebuie să privească mereu la Golgota și să se bazeze pe meritele lui Hristos, primind meritele neprihănirii Sale și încrezându-se în harul Său, cu credința simplă a unui copilaș. Aceia care lucrează pentru cauza adevărului să prezinte neprihănirea lui Hristos. — The Review and Herald, 20 martie, 1894. [185]

Înălțați-L pe Hristos — Hristos cel răstignit, Hristos cel înviat, Hristos cel înălțat la ceruri, Hristos cel ce vine din nou ar trebui să umple mintea pastorului, să o schimbe și să o facă plină de bucurie, așa încât să le prezinte oamenilor aceste adevăruri cu iubire și cu o adâncă seriozitate. Atunci, pastorul va fi pierdut din vedere, iar Domnul Isus va fi văzut de toți.

Voi cei care îi învățați pe oameni: Înălțați-L pe Domnul Isus în predici, în cântări și în rugăciune. Toate capacitățile voastre să aibă scopul de a conduce la „Mielul lui Dumnezeu” sufletele înstrăinate, rătăcite și încurcate. Înălțați-L pe Mântuitorul cel înviat și spuneți-le tuturor celor ce aud: Veniți la Acela care „ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi”. Faceți ca știința mântuirii să fie scopul fiecărei predici, subiectul fiecărui cântec. Subiectul acesta să fie exprimat în fiecare rugăciune. Nu aduceți în predicarea voastră nici o învățătură care să-L completeze pe Hristos, care este înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu. Prezentați fără încetare Cuvântul vieții, prezentați-L pe Isus ca fiind speranța celui pocăit și cetatea de scăpare a fiecărui credincios. Celui tulburat și descurajat descoperiți-i calea păcii și arătați în permanență spre harul și desăvârșirea Mântuitorului. — Slujitorii evangheliei, 159, 160 (1915).

Hristos, în fiecare predică — Există mai mulți oameni decât credem noi, care doresc cu ardoare să descopere calea spre Hristos. Cei care predică ultima solie de har ar trebui să-și amintească fără

încetare că trebuie să-L înalțe pe Hristos ca fiind singura scăpare a celui păcătos. Unii pastori cred că nu este necesar să predice despre pocăință și despre credință. Ei consideră ca fiind de la sine înțeles [186] faptul că ascultătorii lor sunt familiarizați cu Evanghelia și că, pentru a le susține atenția, trebuie să le prezinte subiecte de altă natură. Dar, din nefericire, mulți oameni sunt neștiutori cu privire la Planul de Mântuire. Ei au nevoie să fie învățați despre acest subiect foarte important, mai mult decât despre oricare alt subiect.

Prelegerile teoretice sunt esențiale, pentru ca oamenii să poată vedea lanțul adevărului, verigă cu verigă, unindu-se într-un întreg desăvârșit, dar nici o prelegere nu ar trebui să fie ținută fără o prezentare a lui Hristos cel răstignit, care este chiar temelia Evangheliei. Pastorii ar reuși să ajungă la mai multe inimi, dacă ar insista mai mult asupra evlaviei practice. — Slujitorii evangheliei, 158, 159 (1915).

Predicarea lui Hristos din experiența personală — Fiecare sol al lui Dumnezeu ar trebui să simtă răspunderea de a scoate în evidență plinătatea lui Hristos. Când darul fără plată al neprihănirii lui Hristos nu este prezentat, predicile sunt seci și lipsite de viață, iar oile și mieii nu sunt hrăniți. Apostolul Pavel a spus: „Și învățătura și propovăduirea mea nu stăteau în vorbirile înduplecătoare ale înțelepciunii, ci într-o dovadă dată de Duhul și de putere.” Evanghelia are un conținut bogat și cuprinzător. Domnul Isus este centrul tuturor lucrurilor. Vorbiți despre Hristos în fiecare predică. Insistați asupra caracterului prețios al Domnului Isus Hristos, asupra milei și slavei Sale, până când chipul lui Hristos, care este nădejdea slavei, este format în credincioșii Săi....

Să adunăm toate experiențele personale care ne-au descoperit caracterul prețios al Domnului Hristos și să le prezentăm altora ca pe un mărgăritar valoros care sclipește strălucitor. În felul acesta, cel păcătos va fi atras la Acela care este reprezentat ca fiind Cel Dintâi dintre zecile de mii și Cel întru totul vrednic de iubit. Crucea de pe Golgota este pentru noi garanția vieții veșnice. Pentru credinciosul sincer, credința în Domnul Hristos înseamnă totul. Meritele lui Isus șterg nelegiuirile noastre și ne înveșmântează în haina neprihănirii, care este țesută în războiul cerului. Cununa vieții ne este înfățișată ca [187] fiind cinstea ce ne va fi dată la sfârșitul marii lupte. Aceste adevăruri

prețioase trebuie să fie prezentate în cuvinte pline de viață. — The Review and Herald, 19 martie, 1895.

Subiecte pentru predicile noastre — Iată care sunt subiectele noastre: Hristos cel răstignit pentru păcatele noastre, Hristos cel înviat, Hristos — Mijlocitorul nostru înaintea lui Dumnezeu. Strâns legate de acestea sunt subiectele despre lucrarea Duhului Sfânt, ca reprezentant al lui Hristos, trimis cu putere divină și cu daruri pe care să le ofere oamenilor. — Letter 86, 1895.

Preexistența lui Hristos[17] , a doua venire a Domnului Hristos cu putere și slavă, demnitatea Sa, Legea Sa sfântă și înaltă, acestea sunt subiectele asupra cărora trebuie să stăruim cu simplitate și convingere. — Letter 83, 1895.

Solii hotărâte — Vestiți o solie hotărâtă și cu o voce plină de siguranță. Înălțați-L tot mai mult pe Omul de pe Golgota. În înălțarea crucii lui Hristos se află o putere....

Domnul Hristos trebuie să fie predicat, dar nu într-un spirit de controversă, ci cu hotărâre. Afirmați-vă poziția, dar fără să intrați în controverse. Cuvintele voastre să nu fie niciodată nesigure. Temelia credinței voastre să fie Cuvântul Dumnezeului celui viu. Adunați declarațiile pozitive cele mai convingătoare cu privire la ispășirea săvârșită de Domnul Hristos pentru păcatele lumii. Arătați necesitatea acestei jertfe de ispășire și spuneți-le bărbaților și femeilor că pot să fie mântuiți, dacă se vor pocăi și se vor întoarce la credincioșia lor față de Legea lui Dumnezeu. Adunați toate declarațiile și dovezile care fac Evanghelia să fie vestea cea bună a mântuirii pentru toți aceia care îl primesc pe Hristos și cred în El ca Mântuitor personal. — Letter 65, 1905.

Predici asemănătoare cu jertfa lui Cain — Mulți dintre pastorii noștri nu au făcut altceva decât să predice, prezentând argumente logice în apărarea subiectelor lor și menționând doar rareori puterea răscumpărătoare a Mântuitorului. Mărturia lor a fost lipsită de sângele mântuitor al lui Hristos. Jertfa lor s-a asemănat cu jertfa lui Cain, care La adus Domnului roadele pământului. Acestea erau bune în ele însele, dar oricât de bune ar fi fost, jertfa era lipsită de adevărata ei valoare — sângele mielului înjunghiat, care reprezintă sângele lui Hristos. Tot așa se întâmplă și cu predicile din care Dom- [188]

[17] Vezi, de asemenea, 613-617, „Prezentarea greșită a Trinității”.

nul Hristos lipsește. Ele nu ajung la inima ascultătorilor, iar ei nu sunt determinați să întrebe: Ce trebuie să fac pentru a fi mântuit? Dintre toți cei ce poartă numele de creștini, adventiștii de ziua a șaptea ar trebui să fie cei mai remarcabili în ce privește înălțarea lui Hristos în fața lumii. — Slujitorii evangheliei, 156 (1915).

Într-o modalitate simplă și clară — Pastorii trebuie să aibă o modalitate mai simplă și mai clară de a prezenta adevărul așa cum este el în Isus. Ei înșiși trebuie să înțeleagă mai amplu marele Plan de Mântuire. Atunci, vor putea să abată gândurile ascultătorilor de la lucrurile lumești și să le îndrepte spre cele veșnice și spirituale. Mulți vor să știe ce trebuie să facă pentru a fi mântuiți. Ei vor să li se prezinte o explicație simplă și clară a pașilor necesari în lucrarea convertirii. De aceea, fiecare predică rostită trebuie să conțină o parte în care să fie explicată cu claritate calea prin care cei păcătoși pot să vină la Hristos și să fie mântuiți. Pastorii trebuie să-i îndrume pe cei păcătoși la Hristos, așa cum i-a îndrumat Ioan, într-o modalitate simplă, cu inima plină de dragostea lui Hristos, și să spună: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” Să li se adreseze celor păcătoși apeluri puternice și stăruitoare de a se pocăi și de a fi convertiți. — The Review and Herald, 22 februarie, 1887.

Adevărul, așa cum este el în Isus — Învățați-i lecțiile simple pe care le-a prezentat Domnul Hristos. Vorbiți-le despre istoria vieții Sale de sacrificiu și de renunțare la Sine, despre umilința și moartea Sa, despre învierea și înălțarea Sa la ceruri, despre lucrarea [189] Sa de mijlocire pentru cei păcătoși, care se desfășoară în curțile cerești. În fiecare biserică sunt suflete pe care Duhul Domnului le impresionează. Ajutați-le să înțeleagă adevărul, împărțiți-le Pâinea vieții, atrageți-le atenția asupra problemelor vitale.

Sunt multe voci care susțin idei false, dar vocea voastră trebuie să susțină adevărul. Prezentați subiecte care să fie ca niște pășuni verzi pentru turma lui Dumnezeu. Nu-i duceți pe ascultătorii voștri în pășuni aride, unde vor fi mai departe de Izvorul de apă vie, decât înainte de a vă auzi pe voi. Prezentați-le adevărul așa cum este el în Isus, explicându-le cu claritate cerințele Legii și ale Evangheliei. Prezentați-L pe Hristos, Calea, Adevărul și Viața și vorbiți-le despre puterea Sa de a-i mântui pe toți cei ce vin la EI. Căpetenia mântuirii noastre mijlocește pentru poporul Său, nu ca unul care se străduiește să stârnească mila Tatălui, ci asemenea unui biruitor care își reven-

dică trofeele biruinței Lui. Domnul Isus este în stare să-i mântuiască pe deplin pe toți cei care vin la Dumnezeu prin El. Prezentați cu claritate acest fapt.

Dacă nu sunt atenți, pastorii noștri vor ascunde adevărul sub ornamentele omenești. Niciun pastor să nu presupună că poate converti suflete prin predici elocvente. Cei care îi învață pe alții ar trebui să-L roage pe Dumnezeu să-i umple cu Duhul Său și să-i facă în stare să-L înalțe pe Hristos ca fiind singura speranță a păcătosului. Vorbirile înflorite, poveștile plăcute sau anecdotele nepotrivite nu îl conving pe cel păcătos. Oamenii ascultă astfel de cuvinte, așa cum ar asculta un cântec plăcut. Solia pe care cel păcătos ar trebui să o audă este: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” — Slujitorii evangheliei, 154, 155 (1915).

Înălțați dragostea lui Hristos — Pentru a îndepărta barierele prejudecăților și ale nepocăinței, în fiecare predică trebuie să fie prezentată dragostea lui Hristos. Spuneți-le oamenilor cât de mult [190] îi iubește Domnul Isus și care sunt dovezile pe care le-a dat El cu privire la dragostea Sa. Ce dragoste poate să egaleze dragostea pe care a manifestat-o Dumnezeu față de om, prin moartea Domnului Hristos pe cruce? Dacă inima vorbitorului este plină de dragostea lui Isus, el o va putea prezenta oamenilor, iar ea le va impresiona inimile. — Letter 48, 1886.

Crucea este temelia oricărei predici — Sacrificiul Domnului Hristos ca jertfă de ispășire pentru păcat constituie marele adevăr în jurul căruia se adună toate celelalte. Pentru a fi corect înțeles și apreciat, fiecare adevăr din Cuvântul lui Dumnezeu, de la Geneza la Apocalipsa, trebuie să fie studiat în lumina care vine de la crucea Golgotei. Vă prezint mărețul monument al milei și al regenerării, al mântuirii și al răscumpărării — Fiul lui Dumnezeu înălțat pe cruce. Aceasta trebuie să fie temelia oricărei predici prezentate de pastorii noștri. — Slujitorii evangheliei, 315 (1915).

Hristos și neprihănirea Sa — Hristos și neprihănirea Sa — aceasta trebuie să fie temelia și însăși esența credinței noastre. — The Review and Herald, 31 august, 1905.

Adevărul central al soliei îngerului al treilea — Mai multe persoane mi-au scris, întrebându-mă dacă adevărul despre îndreptățirea prin credință este solia îngerului al treilea, iar eu am

răspuns: „Acesta este adevărul central al soliei îngerului al treilea.” — The Review and Herald, 1 aprilie, 1890.

Solia aceasta îl prezintă pe Mântuitorul cel înălțat — Această solie a avut scopul de a-L aduce în atenția oamenilor pe Mântuitorul înălțat ca jertfă pentru păcatele întregii lumi. Ea a prezentat îndreptățirea prin credința în Garantul divin, a invitat oamenii să primească neprihănirea lui Hristos, care se manifestă prin ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu. Mulți L-au pierdut din vedere pe Domnul Isus. Ei aveau nevoie să li se îndrepte privirile spre Persoana Sa divină, spre meritele Sale și spre iubirea Sa neschimbătoare [191] față de familia omenească. Toată puterea este dată în mâinile Sale, ca să le poată împărți oamenilor daruri bogate, împărtășindu-i omului neajutorat darul neprețuit al neprihănirii Sale. Aceasta este solia pe care Dumnezeu ne-a poruncit s-o vestim lumii. Este solia îngerului al treilea, care trebuie să fie proclamată cu glas tare și să fie însoțită de revărsarea Duhului Său într-o mare măsură.

Mântuitorul cel înălțat trebuie să fie prezentat ca fiind Mielul înjunghiat ce stă pe scaunul de domnie și își îndeplinește lucrarea Sa rodnică pentru a împărți binecuvântările neprețuite ale legământului, pe care le-a plătit cu prețul propriei vieți pentru răscumpărarea fiecărui suflet ce se va încrede în El. Ioan nu putea să exprime în cuvinte această iubire. Ea era prea adâncă, prea vastă. El cheamă întreaga familie omenească să o contemple. Domnul Hristos mijlocește pentru biserică în curțile cerești, pledând în favoarea celor pentru care a plătit prețul răscumpărării cu sângele Său. Secolele și mileniile nu vor reuși să micșoreze valoarea acestui sacrificiu ispășitor. Solia Evangheliei harului Său trebuia să-i fie vestită bisericii într-o formulare distinctă și clară, pentru ca lumea să nu mai spună că adventiștii de ziua a șaptea vorbesc numai despre Lege și iarăși Lege, dar nu îl prezintă pe Domnul Hristos și nu cred în El.

Valoarea răscumpărătoare a sângelui lui Hristos trebuia să-i fie prezentată poporului într-o modalitate nouă și convingătoare, ca să se poată încrede în meritele Sale....

Ani de zile Biserica a privit la oameni și a așteptat mult de la ei, dar nu și-a îndreptat privirile spre Isus, în care sunt centrate speranțele noastre de a avea viața veșnică. Prin urmare, Dumnezeu le-a trimis slujitorilor Săi o mărturie în care adevărul a fost prezentat așa cum este el în Isus, o mărturie care este solia celui de-al treilea

înger, într-o formulare distinctă și clară. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 91-93 (1896).

Hristos versus penitențe — Când solia îngerului al treilea este predicată așa cum ar trebui, vestirea ei este însoțită de putere, iar [192] ea ajunge să exercite o influență durabilă. Dacă nu este însoțită de puterea divină, solia aceasta nu va realiza nimic....

Penitențele, chinuirea trupului, mărturisirea neîncetată a păcatului fără o pocăință sinceră, posturile, sărbătorile și rânduielile formale, neînsoțite de o consacrare adevărată — toate acestea nu au nici o valoare. Sacrificiul lui Hristos este suficient. El a adus lui Dumnezeu o jertfă deplină, iar eforturile omenești lipsite de meritele lui Hristos sunt fără valoare....

Planul de Mântuire nu este înțeles ca fiind mijlocul prin care omului îi este adusă puterea divină, pentru ca eforturile lui omenești să aibă un succes deplin....

Fără procesul nașterii din nou, care poate să aibă loc numai prin puterea divină, înclinațiile inițiale ale păcatului rămân în inimă cu toată puterea lor, ca să făurească lanțuri noi și să impună o sclavie ce nu va putea fi biruită niciodată prin puterea omenească. — The Review and Herald, 19 august, 1890.

O solie a adevărului prezent — Îi mulțumim Domnului din toată inimă pentru că avem să le prezentăm oamenilor o lumină prețioasă și ne bucurăm că avem pentru timpul acesta o solie care este adevărul prezent. Vestea bună că Domnul Hristos este neprihănirea noastră le-a adus multor suflete liniște și alinare, iar Dumnezeu îi spune poporul Său: „Mergeți înainte!” — The Review and Herald, 23 iulie, 1889.

O solie pentru biserici și pentru teritoriile noi — Pastorii trebuie să-L prezinte pe Domnul Hristos în toată plinătatea Sa, atât în bisericile noastre, cât și în teritoriile noi, pentru ca ascultătorii să poată cultiva o credință luminată. Oamenii trebuie să fie învățați că Hristos este pentru ei mântuire și neprihănire. Scopul premeditat al lui Satana este acela de a împiedica sufletele să se încreadă în Hristos ca fiind singura lor nădejde, deoarece sângele Său, care ne curăță de orice păcat, este valabil numai pentru cei ce cred în meritele Sale. [193] — Slujitorii evangheliei, 162 (1915).

Unii ascultă până la ultima predică — Dumnezeu ar dori să îndrume mintea oamenilor de la o convingere bazată pe logică la o

convingere mai profundă, mai înaltă, mai curată și mai glorioasă. Adesea, logica omenească aproape că a stins lumina pe care Dumnezeu dorea să o transmită în raze limpezi pentru a-i convinge pe oameni că Domnul naturii este vrednic de toată lauda și slava, pentru că El este Creatorul tuturor lucrurilor.

Unii pastori greșesc, prin faptul că își alcătuiesc predicile în întregime din argumente logice. Unii ascultă teoria adevărului și sunt impresionați de dovezile evidențiate, iar apoi, când Domnul Hristos le este prezentat ca Mântuitor al lumii, semințele semănate pot răsări și pot aduce roade spre slava lui Dumnezeu. Dar, adesea, oamenilor nu le este prezentată crucea Golgotei. Poate că predica respectivă este ultima predică pe care unii o vor asculta vreodată și ocazia de aur va fi pierdută pentru totdeauna. Dacă Hristos și iubirea Sa răscumpărătoare ar fi fost propovăduită în legătură cu teoria adevărului, acei oameni ar fi putut fi câștigați de partea Sa. — Slujitorii evangheliei, 157, 158 (1915).

Predicarea profețiilor captivează atenția

Atrageți atenția oamenilor asupra profețiilor — Urmașii lui Hristos trebuie să se unească într-un efort puternic pentru a atrage lumii atenția la profețiile Cuvântului lui Dumnezeu, care se împlinesc repede. — Manuscript 38, 1905.

Numai profația deține răspunsul pentru întrebările oamenilor inteligenți — Profețiile pe care marele Eu Sunt le-a dat în Cuvântul Său, unind o verigă cu alta în lanțul evenimentelor, de la veșnicia trecută la veșnicia viitorului, ne spun unde ne găsim astăzi în desfășurarea veacurilor și ce se poate aștepta în timpul care vine. [194] Tot ce a prevestit profația că se va împlini, până în vremea de astăzi, a fost înregistrat pe paginile istoriei și putem fi siguri că tot ce trebuie să vină se va împlini la vreme.

Astăzi, semnele vremurilor declară că ne găsim în pragul unor evenimente mari și solemne. Totul în lumea noastră este în mișcare. Înaintea ochilor noștri se împlinește prorocia Mântuitorului cu privire la evenimentele ce vor precede venirea Sa: „Veți auzi de războaie și vești de războaie.... Un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciume.”

Timpul actual este de un interes copleșitor pentru toți cei vii. Conducătorii și oamenii de stat, bărbați care ocupă poziții de încredere și autoritate, oameni inteligenți din toate clasele sociale au atenția îndreptată asupra evenimentelor care au loc în jurul nostru. Ei sunt atenți la relațiile care există între popoare. Ei observă intensitatea care pune stăpânire pe orice element al naturii și recunosc că un eveniment mare și hotărâtor este gata să aibă loc — că lumea este în pragul unei crize uluitoare.

Biblia și numai Biblia ne dă o imagine corectă a acestor lucruri. Aici sunt descoperite scenele marelui final în istoria lumii noastre, evenimente care își aruncă deja umbrele înainte, sunetul apropierii lor făcând pământul să tremure, iar inimile oamenilor să se topească de groază. — Profeți și regi, 536, 537 (1916).

Sunați din trâmbiță cu un ton clar — Mulți nu înțeleg profețiile cu privire la zilele acestea, iar acești oameni trebuie să fie [195] iluminați. Atât străjerii [pastorii], cât și membrii laici au datoria de a suna din trâmbiță cu un ton clar. Fiți stăruitori: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înalță-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!” — Letter 1, 1875.

Prezentați adevărurile profetice bine delimitate — Trăim în timpul pericolelor din zilele de pe urmă, iar lucrarea noastră este aceea de a avertiza poporul de primejdia în care se află. Să nu îngăduim ca scenele solemne, pe care le-a descoperit profeția să rămână necunoscute. Dacă poporul nostru ar fi măcar pe jumătate conștient de situația în care se află, dacă ar înțelege cât de aproape sunt evenimentele descrise în Apocalipsa, în bisericile noastre s-ar produce o reformă și mult mai mulți ar crede solia.

Nu avem timp de pierdut; Dumnezeu ne cere să veghem asupra sufletelor noastre, deoarece va trebui să dăm socoteală. Promovați noi principii și uniți-vă de partea adevărului care este clar și precis. El va fi ca o sabie cu două tăișuri. Cu toate acestea, nu fiți prea grăbiți să adoptați o atitudine combativă. Va veni timpul când va trebui să stăm neclintiți și să vedem mântuirea lui Dumnezeu. Ascultați ce spune Daniel, ascultați ce spune Apocalipsa și vestiți adevărul. Dar, oricare ar fi subiectul prezentat, înălțați-L pe Isus ca centru al fiecărei nădejdi, „Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață”. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 118 (1896).

Într-o modalitate nouă și impresionantă — Nu-i învățați pe oameni într-o modalitate seacă și abstractă, care a fost folosită de prea mulți vorbitori, ci prezentați adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu într-o modalitate nouă și impresionantă....

Cartea Apocalipsa trebuie să le fie explicată oamenilor. Mulți au fost învățați că această carte este sigilată, dar ea este sigilată numai pentru cei ce resping lumina și adevărul. Adevărul pe care [196] îl conține trebuie să fie vestit, așa încât oamenii să aibă ocazia de a se pregăti pentru evenimentele care se vor desfășura în curând. Solia îngerului al treilea să fie prezentată ca fiind singura speranță de mântuire pentru o lume ce piere. — Letter 87, 1896.

Trei solii importante — Tema soliei îngerului al treilea este cea mai importantă, deoarece ea cuprinde atât solia primului, cât și

solia celui de-al doilea înger. Toți trebuie să înțeleagă adevărurile conținute în aceste solii și să le aplice în viața de zi cu zi, deoarece acest lucru este esențial pentru mântuire. Va trebui să studiem cu seriozitate și rugăciune, ca să înțelegem adevărurile acestea mărețe, iar capacitatea noastră de a învăța și de a înțelege va fi exercitată la maximum. — Letter 97, 1902.

Profația se află la temelia credinței noastre — Pastorii ar trebui să prezinte cuvântul sigur al profației ca fiind temelia credinței adventiștilor de ziua a șaptea. Profațiile din Daniel și Apocalipsa ar trebui să fie studiate cu atenție și, în legătură cu acestea, cuvintele: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”

Capitolul 24 din Evanghelia după Matei îmi este prezentat din nou și din nou ca fiind un subiect ce trebuie adus în atenția tuturor. Acum trăim într-un timp când profațiile din acest capitol se împlinesc. Pastorii și educatorii noștri să le explice aceste profații acelora pe care îi învață. Să lase afară din predicile lor aspectele care au o consecință minoră și să prezinte adevărurile care vor hotărî destinul sufletelor. — Slujitorii evangheliei, 148 (1915).

Adevăruri care se referă la toți cei ce trăiesc în aceste zile — Trebuie să-i vestim lumii adevărurile mari și solemne ale cărții Apocalipsa. Aceste adevăruri să fie cuprinse chiar în planurile și principiile bisericii lui Dumnezeu. Pentru aceia care acordă atenția cuvenită acestor solii este rostită o binecuvântare. Binecuvântarea aceasta este făgăduită pentru a încuraja studierea cărții Apocalipsa. [197] În niciun caz, să nu îngăduim ca studierea ei să ne facă să ajungem obosiți, din cauza simbolurilor ei aparent mistice. Domnul Hristos ne poate ajuta să înțelegem....

Este necesar un studiu mai atent și mai perseverent al cărții Apocalipsa și o prezentare mai stăruitoare a adevărurilor pe care le conține — adevăruri care se referă la toți cei ce trăiesc în aceste zile din urmă. — Manuscript 105, 1902.

O solie pentru întreaga lume — Viziunea dată lui Ioan de Domnul Hristos, care înfățișează poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus, trebuie să fie proclamată în mod hotărât oricărui popor, oricărui neam și oricărei limbi. Bisericile simbolizate de Babilon sunt reprezentate ca fiind decăzute din starea lor spirituală pentru a ajunge o putere persecutoare împotriva celor ce respectă poruncile lui Dumnezeu și au mărturia lui Isus Hristos. Această putere perse-

cutoare i-a fost descoperită lui Ioan ca fiind simbolizată de o fiară ce avea coarne ca de miel, dar vorbea ca un balaur. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 117 (1896).

Răspunsul din partea unei biserici locale — Adunările fratelui _____ au avut o participare numeroasă, iar oamenii au ascultat cuvintele lui cu un asemenea interes, de parcă ar fi fost fermecați. Interesul lor a continuat de la început și până la sfârșit. Cu Biblia în mână, întemeindu-și toate argumentele pe Cuvântul lui Dumnezeu, fratele _____ le-a prezentat oamenilor, una după alta, profețiile din Daniel și Apocalipsa. Comentariile personale au fost puține, dar a lăsat Scripturile să se explice singure, prezentându-le oamenilor adevărul. După ce le-a expus adevărul, fratele _____ le-a cerut celor din adunare să-și exprime părerile. „Acum”, a spus el, „aceia care înțeleg adevărul din cele spuse de mine să ridice mâna”, și multe mâini s-au ridicat ca răspuns. Nu găsesc cuvinte pentru a vă descrie interesul pe care l-a creat lucrarea aceasta. — Letter 400, 1906.

[198] **Atitudinea modernă față de adevărul profetic** — Ca și în vechime, mărturia lămurită a Cuvântului lui Dumnezeu a fost întâmpinată cu întrebarea: „A crezut vreunul dintre conducători sau farisei?” Văzând cât de grea era sarcina de a combate argumentele preluate din perioadele profetice, mulți descurajau studiul profețiilor, învățând că aceste cărți profetice erau pecetluite și nu puteau fi înțelese. Mulțimile, încrezându-se orbește în pastorii lor, au refuzat să asculte avertizarea, iar alții, deși erau convinși de adevăr, nu îndrăzneau să-l mărturisească pentru a nu fi „scoși afară din sinagogă”. Solia pe care Dumnezeu o trimisese pentru încercarea și curățarea bisericii a descoperit cu toată siguranța cât de mare era numărul acelora care își legaseră inima de pământul acesta, mai mult decât de Hristos. Legăturile care îi țineau prinși de pământ erau mai puternice decât atracțiile cerului. Ei au ales să asculte de glasul înțelepciunii omenești și s-au îndepărtat de solia adevărului venită să cerceteze inima. — Tragedia veacurilor, 380 (1888).

Familiarizați cu fiecare rând al istoriei profetice — Tinerii care doresc să se dedice lucrării pastorale, sau care au făcut deja lucrul acesta, trebuie să ajungă să fie familiarizați cu fiecare rând al istoriei profetice. — Slujitorii evangheliei, 98 (1915).

Lumină mai mare cu privire la profeții — O lumină mai mare va străluci asupra marilor adevăruri ale profeției, iar acestea vor avea

un înțeles și o strălucire nouă, deoarece razele luminoase ale Soarelui Neprihănirii vor lumina totul.

Credem noi că ne apropiem de o perioadă de criză, că trăim chiar în timpul ultimelor evenimente ale istoriei pământului? Vrem noi să înțelegem timpul acesta și să facem lucrarea pe care o cere Dumnezeu sau vom aștepta până când lucrurile pe care le-am prezentat vor veni peste noi? — Manuscript 18, 1888.

Profețiile care sunt deja explicate — Domnul vrea ca toți să [199] înțeleagă lucrările Sale providențiale pe care le săvârșește chiar în timpul în care trăim. Să nu aibă loc dezbateri lungi, prezentând teorii noi cu privire la profețiile pe care Dumnezeu le-a explicat deja cu claritate. Lucrul pe care îl urmărește Dumnezeu acum pentru siguranța noastră este ca mintea să nu ne fie abătută de la lucrarea cea mare pe care o avem de îndeplinit. Sunt picioarele noastre așezate pe stânca veacurilor? Ne ascundem noi în singurul loc de adăpost pe care îl avem? Furtuna vine, iar furia ei este dezlănțuită. Suntem noi pregătiți să o întâmpinăm? Suntem noi una cu Hristos, așa cum EI este una cu Tatăl? Suntem noi moștenitorii lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Hristos? Lucrăm noi în parteneriat cu Hristos? — Manuscript 32a, 1896.

Prezentați învățăturile primite de la Hristos — Apostolul îi prezintă fiecărui slujitor al Evangheliei o responsabilitate solemnă. El îi aduce pe toți înaintea lui Dumnezeu și înaintea Domnului Isus Hristos, care îi va judeca pe cei vii și pe cei morți, cerându-le să proclame Cuvântul, iar ei nu trebuie să predice numai din profeții și din pasajele care conțin argumentele Scripturii în favoarea doctrinei, ci și învățăturile cele mai mari și mai importante care ne sunt date și care ne-au fost date de Isus Hristos însuși. — Manuscript 13, 1888.

Reținerea unor învățături fără a face adevărul să fie neclar

Hrana tare nu este pentru copiii mici — Adevărul să fie prezentat așa cum este el în Isus, învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo. Vorbiți despre dragostea lui Dumnezeu în cuvinte ușor de înțeles. Dacă este prezentat cu blândețea și dragostea lui Isus, adevărul Bibliei va avea o influență covârșitoare asupra minții multora.

[200] Multe suflete flămânzesc după pâinea vieții. Strigătul lor este: „Dați-mi pâine, nu-mi dați o piatră. Eu vreau pâine.” Hrăniți sufletele înfometate care pier. Pastorii noștri să nu uite că hrana cea mai tare nu trebuie să le fie dată pruncilor care nu cunosc principiile de bază ale adevărului, așa cum le credem noi. În fiecare veac, Dumnezeu a avut o solie specială pentru oamenii din timpul acela. Tot așa, noi avem o solie pentru oamenii din veacul acesta. Totuși, chiar dacă avem multe lucruri de spus, ar putea să fim nevoiți să reținem o vreme unele dintre ele, deoarece oamenii nu sunt pregătiți să le primească acum. — The Review and Herald, 14 octombrie, 1902.

Pregătiți ogorul înainte de semănarea seminței — Când lucrați în teritorii noi, să nu credeți că este datoria voastră să spuneți chiar de la început: Noi suntem adventiști de ziua a șaptea, noi credem că ziua a șaptea este Sabatul, noi nu credem în nemurirea sufletului. Adesea, acest fapt va ridica o barieră teribilă între voi și cei la care doriți să ajungeți. Când aveți ocazia, vorbiți-le despre punctele de doctrină asupra cărora puteți fi de acord. Discutați despre necesitatea unei evlavii practice. Dovediți-le că sunteți creștini, că doriți pacea și că îi iubiți. Faceți-i să vadă că sunteți niște oameni conștiincioși. În felul acesta, le veți câștiga încrederea și apoi veți avea suficient timp pentru a le prezenta doctrine. Mai întâi trebuie să fie câștigată inima, să fie pregătit terenul, iar apoi să fie semănată sămânța, prezentând adevărul așa cum este el în Isus. — Slujitorii evangheliei, 119, 120 (1915).

Fiți precauți, ca să nu-i determinați pe ascultători să-și astupe urechile — Noaptea trecută, în timp ce dormeam, mi se părea că mă aflu la o întrunire împreună cu frații mei, ascultând pe Cineva care vorbea ca și când ar fi avut autoritate. El a spus: „La adunarea aceasta vor participa multe suflete care sunt sincere, dar nu cunosc adevărurile ce le vor fi prezentate. Ele vor asculta și vor ajunge să [201] fie interesate, deoarece Domnul Hristos le atrage la Sine. Conștiința le va spune că lucrurile pe care le aud sunt adevărate, pentru că la temelia lor se află Biblia. În tratarea acestor suflete este necesară grija cea mai mare.”

Nu le prezentați cu insistență oamenilor, chiar de la început, aspectele cele mai discutabile ale credinței noastre, ca nu cumva să-i determinați să-și astupe urechile față de aceste lucruri care sunt pentru ei ca o descoperire nouă. Aceste părți ale adevărului să fie lăsate deoparte, până când oamenii vor fi în stare să le înțeleagă și să le prețuiască, iar atunci, deși ele vor părea a fi ciudate și uimitoare, mulți vor recunoaște cu bucurie că pe paginile Cuvântului lui Dumnezeu strălucește o lumină nouă, în timp ce, dacă adevărul le-ar fi fost prezentat într-o măsură atât de mare, încât să nu-l poată primi, unii ar fi plecat și nu ar mai fi venit înapoi niciodată. Mai mult decât atât, ei ar fi reprezentat adevărul greșit. — The General Conference Bulletin, 25 februarie, 1895.

Puțin aici, puțin acolo — Aceia care au fost învățați cu privire la adevăr, prin cuvinte și prin exemplu, ar trebui să aibă o mare îngăduință față de ceilalți care nu au cunoscut nimic din Scripturi cu excepția interpretărilor date de pastorii și de membrii bisericilor lor și care au primit niște tradiții și povestiri închipuite ca și cum ar fi adevărul Bibliei. Ei sunt surprinși de prezentarea adevărului. Acesta este pentru ei o descoperire nouă și nu pot să suporte să primească tot adevărul, dacă le este prezentat chiar de la început, în forma cea mai izbitoare. Tot ce li se prezintă este nou și ciudat și întru totul diferit de lucrurile auzite de la pastorii lor, iar ei sunt înclinați să creadă ce le-au spus pastorii lor, și anume că adventiștii de ziua a șaptea nu cred ce spune Biblia. Adevărul să fie prezentat așa cum este el în Isus, învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo. — Manuscript 95, 1894.

Prezentați un punct de doctrină o dată — Aceia care îi învață pe alții Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie să ascundă nici o parte

[202] din sfatul lui Dumnezeu, ca nu cumva oamenii să rămână în neștiință cu privire la datoria lor și să nu înțeleagă voia lui Dumnezeu pentru ei, poticnindu-se și căzând spre pierzarea lor. Totuși, chiar dacă învățătorul adevărului trebuie să fie credincios în predicarea Evangheliei, să nu prezinte atât de multe lucruri, încât oamenii să nu le poată înțelege, deoarece pentru ei sunt noi și greu de înțeles. Prezentați un punct de doctrină o dată și explicați-l cu claritate, vorbind rar și cu o voce distinctă. Vorbiți într-o asemenea modalitate, încât oamenii să înțeleagă legătura dintre o idee și celelalte adevăruri de importanță vitală.... Dacă vorbitorul se va ascunde în Hristos, va fi dificil să creeze prejudecăți în mintea acelora care caută adevărul ca pe o comoară ascunsă, pentru că el nu se va prezenta pe sine, ci îl va descoperi pe Hristos. — Manuscript 39, 1895.

Insistați asupra aspectelor pozitive ale adevărului — Nu insistați asupra aspectelor negative ale întrebărilor care apar, ci adunați în mintea voastră numai aspectele pozitive ale adevărului și întipări-ți-le acolo prin mult studiu, rugăciune stăruitoare și consacrare. Păstrați-vă lămpile aprinse, așa încât lumina lor să strălucească pentru ca, văzând faptele voastre bune, oamenii să fie determinați să-L slăvească pe Tatăl din ceruri.

Marele învățător a avut în mână întreaga hartă a adevărului, dar nu l-a descoperit ucenicilor Săi în întregime. El le-a descoperit numai acele subiecte care erau esențiale pentru înaintarea lor pe calea spre ceruri. În înțelepciunea Sa, El a păstrat tăcerea cu privire la multe lucruri. Așa cum Domnul Hristos a reținut multe lucruri, fără a le spune primilor Săi ucenici, pentru că știa că le va fi imposibil să le înțeleagă, tot așa ne ascunde și nouă în aceste zile multe lucruri, pentru că El cunoaște capacitatea noastră de a înțelege. — The Review and Herald, 23 aprilie, 1908.

Mijloacele de prezentare a adevărului [203]

Parabolele și simbolurile folosite de Domnul Hristos — Ar trebui să căutăm să urmăm mai îndeaproape exemplul pe care l-a dat Domnul Hristos, Marele Păstor, când a lucrat cu micul grup de ucenici, studiind împreună cu ei și cu oamenii Scripturile Vechiului Testament. Lucrarea Sa de slujire nu a constat numai în predicare, ci și în educarea oamenilor. Când trecea prin sate, El intra într-o legătură personală cu oamenii, vizitându-i acasă, învățându-i și slujind nevoilor lor. Dacă numărul oamenilor care mergeau după El era foarte mare, când ajungea într-un loc favorabil, Domnul le vorbea, simplificându-și cuvântările prin folosirea parabolelor și a simbolurilor. — Letter 192, 1906.

Trebuie să folosim hărți — Ați dedicat mult studiu pentru a găsi modalitatea de a face adevărul să fie interesant, iar hărțile pe care le-ați alcătuit sunt în armonie deplină cu lucrarea ce trebuie să fie continuată. Hărțile acestea sunt niște învățături ilustrative pentru oameni. Voi ați investit multă gândire serioasă în lucrarea de alcătuire a acestor ilustrații uimitoare, iar când le sunt prezentate oamenilor în argumentarea adevărului, ele au un efect remarcabil. Domnul le folosește pentru a impresiona mintea oamenilor. Mi-a fost dată îndrumarea clară și precisă că în prezentarea adevărului trebuie să folosim hărți. Aceste ilustrații să fie făcute și mai impresionante prin explicații care arată importanța ascultării. — Letter 51, 1902.

Prezentarea profețiilor prin folosirea unor hărți simple și necostisitoare — Folosirea hărților este modalitatea cea mai eficientă în explicarea profețiilor cu privire la trecut, prezent și viitor. Totuși lucrarea noastră trebuie să fie cât mai simplă și mai necostisitoare cu putință. Adevărul să fie explicat cu simplitate. În niciun caz, să nu urmăm exemplul de paradă pe care îl stabilește lumea. [204] — Manuscript 42, 1905.

Mijloace eficiente și corespunzătoare — Fratele S. desfășoară acum o lucrare în Oakland... El și-a ridicat cortul într-o zonă centrală și a câștigat un auditoriu bun, mai bun decât ne-am așteptat.

Fratele S. este un evanghelist inteligent. El vorbește cu simplitatea unui copil. Nu trece neatent peste niciun punct din cuvântările sale, ci predică direct din Cuvânt, lăsând Cuvântul să li se adreseze oamenilor din toate categoriile sociale. Argumentele lui puternice sunt cuvintele Vechiului și ale Noului Testament. El nu caută cuvinte care să-i impresioneze pe oameni, arătându-le cât este de educat, ci se străduiește să-i îngăduie Cuvântului lui Dumnezeu să le vorbească oamenilor prin expresiile lui precise și clare. Dacă refuză cineva să primească solia, persoana aceea va trebui să respingă însuși Cuvântul.

Fratele S. insistă, îndeosebi, asupra profețiilor din cărțile Daniel și Apocalipsa. El folosește imagini de mari dimensiuni cu fiarele despre care se vorbește în cărțile acestea. Imaginile acestea sunt confecționate din carton și, printr-o invenție ingenioasă, sunt aduse în fața adunării chiar la momentul potrivit. În felul acesta, el menține atenția oamenilor, în timp ce le predică adevărul. Prin efortul său, sute de oameni vor fi conduși la o înțelegere a Bibliei mai bună decât au avut vreodată înainte, iar noi credem că acolo vor avea loc multe convertiri. — Letter 326, 1906.

Un principiu pedagogic temeinic — Activitatea fratelui S. îmi amintește de lucrarea desfășurată în perioada 1843-1844. Pentru a dovedi adevărul argumentelor lui, el folosește Biblia și numai Biblia. El prezintă un clar „Așa zice Domnul”. Ca urmare, dacă este cineva care se împotrivește cuvintelor lui, îi declară cu claritate că nu el este acela cu care trebuie să intre în controversă.

[205] Fratele S. folosește imagini de mari dimensiuni ale fiarelor și simbolurilor din Daniel și Apocalipsa, iar acestea sunt aduse înaintea oamenilor la momentul potrivit pentru a ilustra comentariile lui. Niciun cuvânt neatent și inutil nu scapă de pe buzele lui. El vorbește cu convingere și solemnitate. Mulți dintre ascultătorii lui nu au mai auzit niciodată predici atât de solemne. Ele nu manifestă niciun spirit de ușurătate, ci sunt însoțite de o atmosferă solemnă. — Letter 350, 1906.

Catolicii sunt atrași de simboluri — Fratele S. creează un interes bun prin adunările pe care le organizează. Oameni din toate categoriile sociale vin să-i audă și să vadă acele imagini în mărime naturală, pe care le folosește pentru a ilustra fiarele din Apocalipsa. Foarte mulți catolici vin să-l audă. — Letter 352, 1906.

Metode care trebuie să fie folosite în lucrarea finală — Sunt mulțumită de modalitatea în care fratele nostru [fratele S.] și-a folosit ingeniozitatea și tactul de a pune la dispoziție ilustrații potrivite pentru subiectele prezentate — imagini care au o mare putere de convingere. Asemenea metode vor fi folosite din ce în ce mai mult în această lucrare finală. — Manuscript 105, 1906.

Tinerii studiază cum să prezinte adevărurile simbolice — Domnul a conlucrat cu fratele S., învățându-l cum să le vestească oamenilor această ultimă solie de avertizare. Metoda lui de a folosi cuvintele Bibliei, ca să dovedească adevărul pentru timpul acesta, și folosirea simbolurilor prezentate în Apocalipsa și Daniel sunt eficiente. Tinerii să învețe adevărul pentru binele propriei vieți și, de asemenea, să învețe cum să-l prezinte altora. Trăim în ultimele zile ale marii lupte și numai adevărul ne va păstra în siguranță în acest timp de necaz. Să fie pregătite ocazii ca fratele S. să vestească solia, iar tinerii să participe la adunările lui de seară. — Letter 349, 1906.

Lucrătorii să inventeze mijloace de prezentare a adevărului [206]
— Aceia care lucrează pentru Dumnezeu să manifeste tact și talent și să inventeze mijloace prin care să le transmită lumină atât acelora care se află în apropiere, cât și acelora care se află în depărtare.... Timpul a fost pierdut, ocaziile de aur au rămas nefolosite, pentru că oamenilor le-a lipsit un spirit de prevedere clar și nu au fost înțelepți în plănuirea și conceperea de mijloace și metode prin care să ocupe terenul, înainte de a fi luat în stăpânire de vrăjmaș. — The Review and Herald, 24 martie, 1896.

Mijloace de învățare, nu de amuzament — Prin folosirea de diagrame, simboluri și reprezentări de diferite feluri, slujitorul lui Dumnezeu poate face adevărul să apară clar și distinct. Această metodă este folositoare și în armonie cu ce spune Cuvântul lui Dumnezeu, dar, dacă face lucrarea să fie atât de costisitoare, încât alții nu mai pot obține de la casierie bani suficienți pentru a se întreține, acel lucrător nu acționează în armonie cu planul Domnului.

Lucrarea în orașele mari trebuie să fie făcută în conformitate cu rânduiala lui Hristos, nu cu modelul spectacolelor de teatru. Nu un spectacol de teatru, îl proslăvește pe Dumnezeu, ci prezentarea adevărului în iubirea lui Hristos. — Mărturii pentru comunitate 9:142 (1909).

Povestiri, anecdote, gesticulări și glume[18]

Un ambasador al lui Hristos — Slujitorul Evangheliei, care este un colaborator al lui Dumnezeu, va învăța zi de zi în scoală lui Hristos. De pe buzele lui nu va ieși niciun cuvânt ușuratic. Oare nu este el un ambasador al lui Hristos, care vestește o solie divină pentru sufletele care pier? Orice glumă, gesticulație și ușurătate sunt [207] dureroase pentru ucenicii lui Hristos, care poartă crucea. Ei sunt apăsați de povara pe care o simt pentru suflete, inima lor este cufundată continuu în rugăciune către Dumnezeu, cerând darul harului Său, ca sa fie niște ispravnici credincioși. Ei se roagă să fie păstrați curați și Sfinți și, ca urmare, refuză să intre grabnic și nepăsători în ispită.

Ei ascultă îndemnul: „Ci, după cum Cel ce v-a chemat este sfânt, fiți și voi sfinți în toată purtarea voastră. Căci este scris — «Fiți sfinți căci Eu sunt sfânt» «... Pentru că rămân aproape de Domnul lor, ei primesc de la El cuvintele pe care trebuie să li se adreseze oamenilor. Ei îi încurajează pe oameni așa cum i-a încurajat Hristos, lucrează așa cum a lucrat Hristos și săvârșesc pretutindeni fapte bune. Ei se străduiesc cu toată puterea să se dezvolte, pentru ca să-i poată conduce și pe alții la o viață mai curată, mai înaltă și mai nobilă, atât prin învățătură, cât și prin exemplul lor. — The Review and Herald, 21 ianuarie, 1902.

Lăsați o impresie de solemnitate — Pastorii nu trebuie să predice părerile omenești, nici să povestească anecdote, să se manifeste prin gesturi teatrale sau să se scoată în evidență pe ei înșiși, ci să proclame Cuvântul, ca și când s-ar afla în prezența lui Dumnezeu și a Domnului Isus Hristos. Să nu aducă un spirit de ușurătate în lucrarea de slujire pastorala, ci să proclame Cuvântul într-o modalitate care va lăsa impresia celei mai mari solemnități în mintea acelora care îi ascultă. — The Review and Herald, 28 septembrie, 1897.

Impresionați-i pe cei străini prin caracterul nobil al adevărului — Voia lui Dumnezeu este ca toate părțile care alcătuiesc

[18] Vezi, de asemenea, 641-644, „Evitarea gesticulărilor și a glumelor”

serviciul de închinare să fie organizate într-o modalitate ordonată și cu bun-simț, care să-i impresioneze prin caracterul înalt și nobil al adevărului și prin puterea lui de a curăța inima, atât pe cei ce participă în mod regulat, cât și pe cei care ar putea să vină ca vizitatori.

În providența Sa, Dumnezeu îi impresionează pe oamenii care participă la adunările noastre de tabără și la serviciile de închinare ale bisericii. Unii vin din curiozitate, alții vin pentru a critica și pentru a ridiculiza. Adesea, ei sunt convinși de păcat. Cuvintele rostite în [208] spiritul dragostei lasă o impresie durabilă în inima lor. Prin urmare, cât de atent ar trebui să fie conduse aceste adunări. Cuvintele să fie rostite cu seriozitate, pentru ca Duhul Sfânt să-i poată impresiona. Un vorbitor care este condus de Duhul lui Dumnezeu are o demnitate sfântă, iar cuvintele lui sunt o mireasmă de viață spre viață. În predici să nu fie nici o ilustrație nepotrivită și nici o anecdotă. Cuvintele rostite să ducă la întărirea spirituală a ascultătorilor. — Letter 19, 1901.

Ilustrațiile pe care le-a folosit Hristos — Soliile pline de har erau făcute să se potrivească ascultătorilor Lui. Știa „să învioreze cu vorba pe cel doborât de întristare” (Isaia 50, 4); căci harul era turnat pe buzele Lui, ca să le poată transmite oamenilor în chipul cel mai atrăgător comorile adevărului. El avea tact ca să întâmpine mintea plină de prejudecăți și îi surprindea cu ilustrații prin care le câștiga atenția.

Prin imaginație ajungea la inimă. Ilustrațiile Lui erau luate din lucrurile vieții zilnice și, cu toate că erau simple, aveau în ele un înțeles minunat de adânc. Păsările cerului, crinii de pe câmp, sămânța, păstorul și oile — cu aceste exemple a ilustrat Hristos adevăruri nemuritoare; iar după aceea, ori de câte ori aveau să vadă aceste lucruri ale naturii, ascultătorii Lui își reaminteau de cuvintele Sale. Ilustrațiile lui Hristos repetau neîncetat învățăturile Lui. — Hristos, Lumina lumii, 254 (1898).

Micșorarea valorii soliei — Nu vrem să pierdem din vedere sfințenia deosebită a acestei misiuni de învățare a oamenilor. Lucrarea pastorului este aceea de a le adresa oamenilor cuvintele unui adevăr solemn și sfânt. Unii își formează obiceiul de a povesti în predicile lor anecdote care au tendința de a amuza, dar îndepărtează din mintea ascultătorilor caracterul sfânt al Cuvântului pe care îl [209]

propovăduiesc. Astfel de pastori nu iau în considerare faptul că ei le vestesc oamenilor Cuvântul Domnului. Prea multe ilustrații nu au o influență corectă. Ele micșorează demnitatea sfântă, care ar trebui să fie menținută în prezentarea Cuvântului lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 22 februarie, 1887.

O hrană foarte ieftină — Unele persoane stau la amvon ca păstori și pretind că hrănesc turma, în timp ce oile duc lipsă de pâinea vieții. Se prezintă discursuri lungi, alcătuite în mare parte din anecdote, dar inima ascultătorilor nu este atinsă. Poate că sentimentele unora sunt stârnite, ei pot vărsa câteva lacrimi, dar inima lor nu este zdrobită. Domnul Isus era prezent, în timp ce ei rosteau ceva ce se numea predică, dar cuvintele lor erau lipsite de rouă și ploaia cerului. Ei dovedeau că acei „doi unși" descriși de Zaharia (vezi Secțiunea 4) le slujiseră, pentru ca, la rândul lor, să le poată sluji altora. Cei doi măslini își revărsau untdelemnul auriu prin tuburile de aur în vase de aur, umplând candelele, adică bisericile. Aceasta este lucrarea fiecărui slujitor consacrat al lui Dumnezeu. O mare parte din lucrurile prezentate la amvoane de cei care pretind că rostesc Cuvântul Domnului nu poate fi aprobată de Domnul Dumnezeul cerului. Ei nu învață idei care vor fi o binecuvântare pentru cei ce ascultă. Hrana oferită poporului este foarte ieftină. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 336, 337 (1896).

Foc străin — Scopul lucrării noastre pastorale nu este acela de a-i amuza pe oameni. Nu este acela de a transmite doar informații sau doar de a convinge din punct de vedere intelectual. Proclamarea [210] Cuvântului trebuie să se adreseze intelectului și să ofere cunoaștere, dar ea cuprinde mult mai mult de atât. Inima pastorului trebuie să atingă inima ascultătorilor. Unii au adoptat un stil de predicare ce nu are o influență corectă....

Pastorul care amestecă povestirile cu adevărurile din predicile lui folosește un foc străin.... Veți fi nevoiți să întâmpinați oameni din toate categoriile intelectuale, iar când prezentați Cuvântul Sfânt, trebuie să manifestați seriozitate și respect. Niciun om să nu rămână cu impresia că sunteți niște vorbitori slabi și superficiali. Scoate-ți povestirile din predicile voastre. Proclamați Cuvântul. Dacă ați fi predicat cu consecvență Cuvântul acesta, ați fi avut mai mulți snopi pe care să-I aduceți Domnului. Înțelegeți prea puțin marea nevoie

și dorință a sufletelor. Unii luptă cu îndoiala, ajungând aproape la disperare....

Când reprezentanții Săi se înjosesc folosind cuvinte ieftine și ușuratice, Dumnezeu este ofensat. Lucrarea adevărului este dezonorată. Oamenii judecă întregul corp pastoral, prin acela pe care îl aud, iar vrăjmașii adevărului vor profita la maximum de greșelile lui. — Letter 61, 1896.

Flămânzi după pâinea vieții — Păstrați-vă povestirile pentru voi înșivă. Oamenii nu sunt flămânzi după astfel de lucruri, ei vor pâinea vieții, Cuvântul care este viu și dăinuie veșnic. Ce este pleava, în comparație cu grâul? — Letter 61, 1896.

Povara vinei păcatului se pierde în lucruri lipsite de valoare și sens — După ce s-a realizat o lucrare bună, aceia care au fost sensibilizați cu privire la păcat trebuie să fie învățați să se prindă de brațul Domnului. Totuși, dacă impresiile bune care au fost făcute nu sunt urmate de eforturi serioase și stăruitoare, nu se va realiza o lucrare durabilă. Dacă dorința după amuzament nu ar fi abătut [211] atenția oamenilor de la contemplarea lucrurilor serioase, rezultatul ar fi putut să fie foarte diferit....

Amuzamentele să nu fie amestecate cu învățăturile Scripturii. Când se întâmplă așa, ascultătorii, amuzați de niște lucruri lipsite de valoare și sens, pierd simțul poverii pentru vina păcatului. Ocazia favorabilă pentru pocăință trece și nimeni nu este atras de funiile dragostei Mântuitorului. — Manuscript 83, 1901.

Fără expresii ieftine și lumești — Solii adevărului trebuie să evite întru totul cuvintele ieftine și lumești. Dacă vor proceda așa, în inima ascultătorilor vor rămâne impresii convingătoare. Pastorii noștri să nu cultive ideea că trebuie să le prezinte oamenilor ceva nou și ciudat sau că expresiile ieftine și lumești îi vor face să aibă influență. Ei trebuie să fie purtătorii de cuvânt ai lui Dumnezeu și să elimine din vorbirea lor orice expresie lipsită de valoare și sens. Să fie atenți ca nu cumva să-L dezonoreze pe Dumnezeu prin încercarea de a stârni râsul în predicile lor.

Solia noastră este solemnă și sfântă, iar noi trebuie să veghem și să ne rugăm. Cuvintele rostite să aibă un astfel de caracter, încât Dumnezeu să le poată folosi pentru a lăsa o impresie adâncă în inima și în mintea ascultătorilor. Slujitorii Evangheliei trebuie să fie sfințiți prin adevăr. — Letter 356, 1906.

Standarde omenești false

Prezentați adevărurile fundamentale — Înainte de a fi autorizați să meargă pe teren și să-i învețe pe alții, aceia care lucrează în domeniul prezentării doctrinei trebuie să fie înrădăcinați temeinic în adevăr. Oamenilor trebuie să li se prezinte adevărul curat [212] și nealterat. Solia îngerului al treilea conține adevăratul test pentru oameni. Satana îi va determina pe unii să conceapă teste false și să încerce, în felul acesta, să pună în umbră și să facă fără efect solia adevărului.

Adevărul crucial pentru timpul acesta este porunca lui Dumnezeu, care a fost anulată aproape pretutindeni.... A sosit ceasul când toți aceia care se închină lui Dumnezeu să fie identificați prin semnul acesta. Ei vor fi cunoscuți ca slujitori ai lui Dumnezeu, prin semnul supunerii lor față de Cer. În ciuda acestui fapt, toate testele concepute de oameni vor abate atenția de la învățăturile mari și importante care constituie adevărul prezent.

Planul și dorința lui Satana sunt acelea de a aduce printre noi persoane extremist — oameni cu mintea îngustă, care sunt critici, tăioși și foarte dârzi în a-și susține concepțiile proprii cu privire la semnificația adevărului. Ei vor fi exigenți cu ceilalți și vor căuta să impună îndatoriri riguroase, să exagereze în lucruri de importanță minoră, în timp ce neglijează lucrurile cele mai însemnate ale Legii — dreptatea, mila și dragostea lui Dumnezeu, Prin lucrarea câtorva din această categorie, toți cei ce respectă Sabatul vor fi etichetați ca bigoți, farisei și fanatici. Din cauza acestor oameni, lucrarea adevărului va fi considerată nedemnă de a merita atenție.

Dumnezeu are o lucrare specială pentru oamenii cu experiență. Ei trebuie să păzească lucrarea lui Dumnezeu. Să aibă grijă ca lucrarea aceasta să nu fie încredințată unor oameni care cred că au privilegiul de a acționa în conformitate cu judecata lor independentă, de a predica orice le place și de a nu fi răspunzători față de nimeni pentru învățăturile și lucrarea lor. Îndată ce spiritul acesta de mulțumire de sine este îngăduit să conducă în mijlocul nostru, nu

va mai exista nici o armonie, nici o unitate, nici o siguranță pentru lucrare și nici o dezvoltare sănătoasă. Vor fi învățători falși și lucrători răi care, prin introducerea ideilor false, vor abate sufletele de la [213] adevăr. Domnul Hristos S-a rugat ca urmașii Lui să fie una, după cum El și Tatăl sunt una. Aceia care doresc să vadă împlinită rugăciunea aceasta trebuie să caute să descurajeze chiar și cea mai mică înclinație spre dezbinare și să încerce să păstreze spiritul unității și al dragostei între frați. — The Review and Herald, 29 mai, 1888.

Povești ieftine care nu merită atenția — Noi nu trebuie să le adresăm chemarea la pocăință acelora care au primit adevărul și l-au înțeles, cărora li s-au repetat de multe ori aceleași lucruri, până când cineva ajunge să creadă că trebuie să prezinte ceva nou și original. O astfel de persoană va veni cu povești ieftine, care nu merită atenția. Ea le va evidenția ca fiind teste date de Dumnezeu pentru credință, când, în realitate, ele au fost inventate de Satana pentru a abate gândurile oamenilor de la adevăratele teste ale lui Dumnezeu. — The General Conference Bulletin, 16 aprilie, 1901.

Teste omenești noi și ciudate — Nimeni să nu denatureze adevărul, interpretând Cuvântul într-o modalitate forțată și mistică. În felul acesta, unii sunt în pericolul de a schimba adevărul lui Dumnezeu într-o minciună. Unii au nevoie ca inima să le fie atinsă de Duhul divin. Apoi, vor simți răspunderea de a vesti solia pentru timpul acesta. Ei nu vor căuta niște teste omenești de verificare, lucruri noi și ciudate. Testul pentru timpul acesta este Sabatul poruncii a patra și tot ce este legat de acest mare memorial trebuie să fie menținut în atenția oamenilor. — Manuscript 82, 1894.

Eliberarea de presupozițiile omenești — Lucrarea lui Dumnezeu este o lucrare măreață. Sunt necesari oameni înțelepți, care să păstreze principiile Bibliei neamestecate cu niciun element al strategiilor omenești. Fiecare lucrător este supus verificării. Apostolul Pavel vorbește despre aceia care pun la temelie lemn, paie și fân. Ei îi reprezintă pe aceia care propovăduiesc drept adevăr ceva ce nu este adevărat, chiar propriile presupoziții și invenții. Dacă sufletele acestea vor fi mântuite, se va întâmpla ca prin foc, deoarece au crezut [214] sincer că lucrau în armonie cu Scriptura. Ele vor fi ca niște tăciuni scoși din foc.

Lucrarea care ar fi putut să fie curată, înaltă și nobilă a fost amestecată cu ideile false introduse de oameni. În felul acesta, frumusețea

adevărului a fost pătată. Nimic nu a rămas neatins de egoism. Amestecarea acestor idei false cu lucrarea lui Dumnezeu face învățăturile care ar trebui să se evidențieze distinctiv și cu claritate înaintea lumii să ajungă, în aplicarea lor practică, un amestec de principii contradictorii. — Letter 3, 1901.

Propovăduiți Cuvântul — Am câteva cuvinte de adresat tinerilor care s-au ocupat cu prezentarea adevărului. Propovăduiți Cuvântul. Poate că aveți o minte inventivă. Poate că, asemenea învățătorilor iudei, sunteți niște experți în a scoate la iveală teorii noi, dar Domnul Hristos a spus despre ei: „Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești”. (Matei 15, 9.) Ei le prezentau oamenilor niște tradiții, presupoziții și povești de tot felul. Formele și ceremoniile pe care le susțineau făceau ca oamenilor să le fie pur și simplu imposibil să știe dacă păzeau Cuvântul lui Dumnezeu sau respectau tradițiile omenești.

Satana este foarte mulțumit când poate să încurce mintea oamenilor. Pastorii să nu predice propriile presupoziții. Să cerceteze Scripturile cu seriozitate și cu o înțelegere solemnă a faptului că, dacă prezintă lucruri care nu sunt conținute în Cuvântul lui Dumnezeu, vor fi asemenea celor ce sunt reprezentați în ultimul capitol din Apocalipsa.

Aceia care sunt ispitiți să se complacă în învățături imaginare și fanteziste trebuie să sape adânc în minele adevărului ceresc și să obțină acele bogății care înseamnă viață veșnică pentru cei ce le primesc. Aceia care studiază stăruitor Cuvântul lui Dumnezeu vor [215] obține o comoară prețioasă, deoarece îngerii cerului vor îndruma cercetarea lor. — Manuscript 82, 1894.

Când sunt țesute fire omenești — Când încep să fie țesute fire omenești pentru a alcătui modelul țesăturii, Domnul nu se grăbește deloc. El așteaptă până când oamenii vor renunța la invențiile lor și vor accepta calea și voința lui Dumnezeu. — Letter 181, 1901.

A face din țânțar armăsar — O, cât de mulți oameni care sunt absorbiți în lucrurile mici ale vieții ar putea să îndeplinească o lucrare nobilă prin renunțarea la sine și prin jertfirea de sine! Ei sunt orbi și nu pot vedea în depărtare. Ei fac din țânțar armăsar și din armăsar, țânțar. Acești oameni au ajuns ca niște pâraie secate, pentru că nu le împart altora apa vieții. — Manuscript 173, 1898.

Solia prejudiciată de oameni înguști — În biserica din _____- erau niște oameni talentați, dar Dumnezeu nu a putut să-i folosească până când nu s-au convertit. Erau unii care aveau aptitudini ce puteau să ajute biserica, dar trebuiau să-și pună mai întâi inima în rânduială. Unii aduceau mărturii false și făcuseră un criteriu de referință din ideile și concepțiile proprii, exagerând lucrurile de mică importanță, pe care le făceau niște teste ale părtășiei creștine, punând poveri grele asupra altora. În felul acesta, în biserică a pătruns un spirit de critică, de căutare a greșelilor și neînțelegeri, care au adus un mare prejudiciu. Cei necredincioși au rămas cu impresia că adventiștii care păzesc Sabatul sunt niște fanatici și niște extremiști și că religia lor aparte i-a făcut să fie lipsiți de bunătate, nepoliticoși și niște oameni cu un caracter necreștinesc. Ca urmare, comportamentul câtorva extremiști a făcut ca influența adevărului să nu ajungă la oameni.

Unii făceau din îmbrăcăminte un subiect de primă importanță, criticând hainele purtate de alții și fiind mereu gata să condamne [216] pe oricine nu corespundea exact cu ideile lor. Câțiva au condamnat picturile, spunând că sunt interzise de porunca a doua și că orice lucru de felul acesta trebuie să fie nimicit.

Acești oameni înguști nu pot să înțeleagă nimic altceva, decât să insiste asupra unui singur lucru care predomină în mintea lor. Cu ani în urmă, am fost nevoiți să ne confruntăm cu același spirit și cu aceeași lucrare. Erau oameni care se ridicau, pretinzând că fuseseră trimiși cu solia de a condamna picturile și îndemnând ca orice lucru de felul acesta să fie nimicit. Ei au ajuns până acolo încât să condamne chiar și îmbrăcămintea pe care erau imprimate imagini....

Câțiva din _____ ajunseseră atât de departe, încât arseseră toate picturile și fotografiile, distrugându-le chiar și pe acelea în care erau prietenii lor. Deși nu am avut nici o simpatie față de aceste mișcări fanatice, i-am sfătuit pe aceia care își arseseră picturile și fotografiile să nu facă alte cheltuieli pentru a le înlocui. Dacă ar fi acționat cu conștiinciozitate, ar fi fost mulțumiți să lase lucrurile acolo unde se aflau și nu ar fi trebuit să le ceară și altora să facă precum făcuseră ei. Acești oameni să nu îndrăznească să fie conștiință pentru frații și surorile lor. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 211, 212 (1886).

Secțiunea 8 — Predicarea adevărurilor distinctive

[217]

Vestirea celei de a doua veniri a lui Hristos

Chemați-i pe oameni să se pregătească — Trăim la timpul încheierii istoriei acestui pământ.... Profeția se împlinește. În curând, Hristos va veni cu putere și cu mare slavă. Nu avem timp de pierdut. Solia trebuie să răsune prin cuvinte de avertizare stăruitoare.

Trebuie să-i convingem pe oamenii de pretutindeni să se pocăiască și să fugă de mânia care va veni. Sufletul lor fie va fi salvat, fie va fi pierdut. Să nu se manifeste nici o nepăsare. Domnul cheamă lucrători care să fie plini de seriozitate și de hotărâre. Spuneți-le oamenilor să fie prompți, la timp și ne la timp. Cuvintele vieții să fie pe buzele voastre și astfel să mergeți să le spuneți oamenilor că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape.

Să ne păstrăm sufletul în dragoste de Dumnezeu. Solia de avertizare trebuie să fie vestită. Adevărul nu trebuie să zăbovească pe buzele noastre. Trebuie să-i conștientizăm pe oameni ca să se pregătească imediat, pentru că nu știm ce se află în fața noastră. Sunt mai convinsă ca oricând că trăim în timpul ultimei rămășițe. Fiecare învățător să vorbească despre ușa care este deschisă înaintea tuturor celor ce vor să vină la Isus, pocăindu-se de păcatele lor. — Letter 105, 1903.

Propovăduiți în fiecare țară — Am fost îndrumată să scriu cuvinte de avertizare pentru frații și surorile noastre, care sunt în pericolul de a pierde din vedere lucrarea specială pentru timpul acesta.... Trebuie să vestim a Doua Venire a lui Hristos în fiecare [218] țară, prin cuvintele scriitorului cărții Apocalipsa, care proclamă: „Iată, El vine pe nori și orice ochi îl va vedea.” — Testimonies for the Church 8:116 (1904).

A sosit timpul când solia despre venirea apropiată a lui Hristos să răsune pretutindeni pe pământ. — Testimonies for the Church 9:24 (1909).

Solia: „Domnul vine” — Domnul vine. Ridicați-vă capetele și bucurați-vă. Oh, dacă ne-am gândi că aceia care aud veștile bune, care pretind că îl iubesc pe Isus, vor fi plini de o bucurie negrăită și

de slavă. Acestea sunt veștile bune și pline de bucurie care ar trebui să electrizeze fiecare suflet, să fie repetate în casele noastre și spuse acelora pe care îi întâlnim pe stradă. Ce vești mai bucuroase ar putea să fie transmise!...

Vocea adevăratului străjer trebuie să fie auzită acum pretutindeni: „A sosit dimineața, noaptea este aproape trecută.” Trâmbița trebuie să răsune cu claritate, pentru că ne aflăm în marea zi de pregătire a Domnului. — Letter 55, 1886.

Nu este timp de pierdut — Vestiți semnalul de alarmă pretutindeni în țară. Spuneți-le oamenilor că ziua Domnului este aproape și în grabă mare. Nimeni să nu rămână neavertizat. Noi am fi putut să ne aflăm în locul sufletelor sărmane care se află în mijlocul ideilor false. În conformitate cu adevărul pe care l-am primit mai presus de ceilalți, suntem datori să le împărtășim și lor aceleași lucruri.

Nu avem timp de pierdut. Puterile întunericului lucrează cu intensitate, iar Satana înaintează în ascuns pentru a-i prinde pe cei care dorm, așa cum prinde un lup prada lui. Avem de vestit avertizări pe care trebuie să le adresăm acum avem o lucrare pe care putem să o facem acum, dar curând va fi mai dificil de făcut decât ne imaginăm....

Venirea Domnului este mai aproape decât am crezut la început. [219]
Marea luptă se apropie de sfârșit. Fiecare veste despre calamitățile de pe mare sau de pe uscat este o mărturie cu privire la faptul ca sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Războaiele și veștile de războaie spun lucrul acesta. Oare există vreun creștin a cărui inimă nu bate mai repede, când anticipează marile evenimente care stau în fața noastră?

Domnul vine. Auzim pașii unui Dumnezeu care Se apropie. El vine să pedepsească lumea pentru nelegiuirea ei. Noi trebuie să-I pregătim calea, îndeplinindu-ne partea prin faptul că îi pregătim pe oameni pentru ziua aceea mare. — The Review and Herald, 12 noiembrie, 1914.

Solia trebuie să fie însoțită de o putere vie — Solia cu privire la cea de a Doua Venire a Domnului Hristos trebuie să fie însoțită de o putere vie. Nu trebuie să avem odihnă, până când nu vedem suflete multe convertite la fericita nădejde a revenirii Domnului. În zilele apostolilor, solia pe care au vestit-o a condus la săvârșirea unei lucrări mari, întorcând sufletele de la idoli la slujirea Dumnezeului

celui viu. Lucrarea care trebuie să fie îndeplinită în zilele noastre este tot atât de mare, iar adevărul este tot atât de valabil, doar că noi trebuie să vestim solia cu o seriozitate mult mai mare, deoarece venirea Domnului este mai aproape. Solia pentru timpul acesta este categorică, simplă și de cea mai mare importanță. Trebuie să ne comportăm ca niște bărbați și femei care cred solia aceasta. Lucrarea noastră este să așteptăm, să veghem, să lucrăm, să ne rugăm și să avertizăm lumea....

Tot cerul este în mișcare, angajat în pregătirea zilei răzbunării lui Dumnezeu, a zilei eliberării Sionului. Timpul de întârziere este aproape încheiat. Peregrinii și călătorii care caută de atât de multă vreme o țară mai bună sunt aproape ajunși acasă. Mă simt ca și când trebuie să strig cu voce tare: înainte spre casă! Ne apropiem cu grăbire de timpul când Domnul Hristos va veni pentru a-i aduna la Sine pe cei răscumpărați ai Săi. — The Review and Herald, 13 noiembrie, 1913.

[220] **Toate predicile să fie din perspectiva venirii lui Hristos** — Adevărurile profeției sunt legate unele de altele, iar când le studiem, ele formează un mănunchi frumos de adevăruri creștine practice. Toate predicile pe care le ținem trebuie să descopere cu claritate că noi așteptăm, lucrăm și ne rugăm pentru venirea Fiului lui Dumnezeu. Venirea Sa este nădejdea noastră. Nădejdea aceasta trebuie să fie exprimată în toate cuvintele și faptele noastre, în toate tovărășiile și relațiile noastre. — Letter 150, 1902.

Cheia de înțelegere a istoriei — Înțelegerea nădejdii celei de a Doua Veniri a lui Hristos este cheia care descuie întreaga istorie viitoare și explică toate învățăturile viitoare. — Letter 218, 1906.

Efectul predicării celei de a Doua Veniri — Cea de a Doua Venire a Fiului omului este tema minunată pe care trebuie să o păstrăm în atenția oamenilor. Acesta este un subiect care nu ar trebui să fie lăsat în afara predicilor noastre. Dacă realitățile veșnice sunt păstrate înaintea ochilor minții, atracțiile lumii vor părea așa cum sunt în realitate, niște lucruri întru totul nefolositoare. Ce trebuie să facem noi cu mândria lumii, cu laudele, bogățiile, onorurile și plăcerile ei?

Noi suntem niște peregrini și niște străini care așteaptă, speră și se roagă pentru fericita nădejde, pentru venirea plină de slavă a Domnului și Mântuitorului nostru, Isus Hristos. Dacă noi credem

lucrul acesta și îl punem în practică în viața noastră, ce activitate energică ar inspira credința și nădejdea aceasta, ce dragoste fierbinte am avea unii față de alții, ce viețuire sfântă și atentă am avea pentru slava lui Dumnezeu și, gândindu-ne la răsplată, ce linie clară de separare s-ar vedea între noi și lume. — Manuscript 39, 1893.

Păstrați în atenția oamenilor — Adevărul că Hristos vine ar trebui să fie păstrat în atenția fiecărui om. — Letter 131, 1900.

Avertizarea împotriva stabilirii de date — Dumnezeu a păstrat vremurile și soroacele sub autoritatea Sa. Oare de ce nu ne-a descoperit Dumnezeu aceste lucruri? Pentru că, dacă ni le-ar fi descoperit, noi nu le-am fi folosit corect. În urma cunoașterii lor, în mijlocul nostru ar fi rezultat o stare care ar fi întârziat mult lucrarea lui Dumnezeu de a pregăti un popor care să fie gata să stea în picioare în marea zi ce va veni. Noi nu trebuie să fim preocupați de speculații cu privire la vremurile și soroacele pe care Dumnezeu nu le-a descoperit. Domnul Isus le-a spus ucenicilor Săi să „vegheze”, dar nu să aștepte un timp hotărât. Urmașii Săi trebuie să se afle în situația acelora care ascultă ordinele Căpitanului lor. Ei trebuie să vegheze, să aștepte, să se roage și să lucreze, pe măsură ce se apropie de timpul venirii Domnului, dar niciunul nu va fi în stare să prezică, într-o modalitate exactă, când va sosi ceasul, pentru că „ziua și ceasul nu le știe nimeni”. Nu veți fi în stare să spuneți că El va veni într-unul, doi sau cinci ani, nici să amânați venirea Sa, declarând că nu va putea să aibă loc în următorii zece sau douăzeci de ani.... Noi nu trebuie să cunoaștem nici timpul hotărât pentru revărsarea Duhului Sfânt, nici pentru venirea lui Hristos. — The Review and Herald, 22 martie, 1892. [221]

Adevărul despre sanctuar

Temelia credinței noastre — Înțelegerea corectă a lucrării de slujire din Sanctuarul ceresc este temelia credinței noastre. — Letter 208, 1906.

Centrul lucrării de ispășire săvârșite de Hristos — Subiectul cu privire la Sanctuar și la judecata de cercetare trebuie să fie clar înțeles de poporul lui Dumnezeu. Toți au nevoie de o cunoaștere [222] personală a poziției și a lucrării Marelui lor Preot. Altfel, le va fi cu neputință să arate credința care este absolut necesară în vremea aceasta sau să ocupe locul pe care Dumnezeu dorește ca ei să-l ocupe. Fiecare are un suflet de câștigat sau de pierdut. Fiecare trebuie să se înfățișeze înaintea barei de judecată a lui Dumnezeu. Fiecare trebuie să se întâlnească față în față cu Judecătorul cel mare. Prin urmare, cât de important este ca fiecare minte să contemple cât mai des scena solemnă în care se va ține judecata și se vor deschide cărțile, când, așa cum spune Daniel, fiecare trebuie să-și primească plata la sfârșitul zilelor.

Toți aceia care au primit lumină cu privire la acest subiect trebuie să dea mărturie despre adevărurile mari pe care li le-a încredințat Dumnezeu. Sanctuarul din ceruri este chiar centrul lucrării lui Hristos în favoarea oamenilor. El cuprinde orice suflet care trăiește pe pământ. El deschide privirii Planul de Mântuire, aducându-ne foarte aproape de încheierea vremii și descoperindu-ne sfârșitul plin de biruință, în lupta dintre neprihănire și păcat. Este de o importanță copleșitoare ca toți să cerceteze cu grijă aceste subiecte și să fie în stare să dea un răspuns oricui le cere socoteală de nădejdea care este în ei. — Tragedia veacurilor, 488, 489 (1888).

Ochii ațintiți spre Sanctuar — Ca popor, noi ar trebui să fim niște cercetători sârguincioși ai profețiilor. Să nu ne găsim odihna, până când nu vom ajunge să cunoaștem bine subiectul Sanctuarului, [223] care este evidențiat în viziunile lui Daniel și Ioan. Subiectul acesta revarsă o mare lumină asupra locului și lucrării noastre prezente și ne dă o dovadă inconfundabilă cu privire la faptul că Dumnezeu

ne-a condus în experiența noastră din trecut. El explică dezamăgirea noastră din 1844, arătându-ne că Sanctuarul care trebuia să fie curățit nu era pământul, așa cum am presupus noi, ci era vorba de îndeplinirea lucrării finale a slujbei preoțești a lui Hristos, ca împlinire a cuvintelor pe care îngerul le-a spus profetului Daniel: „Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi, Sfântul Locaș va fi curățit.”

Credința noastră cu privire la soliile primului, celui de-al doilea și al treilea înger a fost corectă. Marile semne de hotar pe care le-am trecut sunt de neclintit. Chiar dacă oștirile celui rău ar putea să încerce să le doboare din temelie și să triumfe la gândul că au reușit, totuși nu reușesc. Acești stâlpi ai adevărului stau neclintiți ca munții cei veșnici, imposibil de mutat chiar dacă toate eforturile oamenilor s-ar uni cu acelea ale lui Satana și ale oștirilor lui. Noi putem să învățăm mult și ar trebui să cercetăm Scripturile continuu, pentru a vedea dacă lucrurile acestea sunt așa. Aceia care fac parte din poporul lui Dumnezeu trebuie să aibă acum privirile ațintite asupra Sanctuarului ceresc, unde se desfășoară judecata — lucrarea finală de slujire a Marelui nostru Preot ceresc — locul în care El mijlocește pentru poporul Său. — The Review and Herald, 27 noiembrie, 1883.

Adevărul central conținut într-o noțiune teologică simplă — În fiecare școală care este înființată trebuie să fie predată materia cea mai simplă a teologiei. În materia aceasta, ispășirea săvârșită de Domnul Hristos trebuie să constituie partea principală, adevărul central. Studenților trebuie să le fie prezentat subiectul minunat al răscumpărării. — Manuscript 156, 1898.

Seriozitatea adevărului despre Sanctuar — În timp ce Domnul Hristos îndeplinește lucrarea de curățire a Sanctuarului, închinătorii de pe pământ ar trebui să-și revizuiască atent propria viață și să-și compare caracterul cu standardul neprihănirii. — The Review and Herald, 8 aprilie, 1890. [224]

Predicarea doctrinei despre Sanctuar este susținută de Duhul Sfânt — Diferitele puncte ale adevărului prezent au fost puse sub semnul întrebării și combătute timp de mai bine de o jumătate de secol. Teorii noi au fost propuse ca fiind adevărul, dar nu erau adevărul, iar Duhul lui Dumnezeu a descoperit greșeala lor. Când marii stâlpi ai credinței noastre au fost prezentați, Duhul Sfânt a depus mărturie în favoarea lor, iar faptul acesta este valabil îndeosebi cu

privire la adevărurile despre subiectul Sanctuarului. Din nou și din nou, Duhul Sfânt a susținut într-o modalitate remarcabilă predicarea acestei doctrine. Totuși, astăzi, așa cum a fost și în trecut, unii vor fi determinați să alcătuiască teorii noi și să nege tocmai adevărurile pe care Duhul lui Dumnezeu le-a aprobat. — Manuscript 125, 1907.

Teorii false cu privire la Sanctuar — În viitor, vor apărea amăgiri de tot felul, iar noi avem nevoie de o temelie solidă. Avem nevoie de stâlpi puternici de susținere a zidirii. Nici măcar un cui să nu fie mutat din locul pe care l-a stabilit Domnul. Vrăjmașul va introduce teorii false, cum ar fi învățătura că nu există niciun Sanctuar. Acesta este unul dintre punctele cu privire la care va avea loc o îndepărtare de la credință. Unde vom găsi un loc sigur de adăpost, dacă nu în adevărurile pe care Domnul ni le-a dat în ultimii cincizeci de ani? — The Review and Herald, 25 mai, 1905.

Conflictul cu privire la adevărurile distinctive — Se apropie timpul când puterile amăgitoare ale slujitorilor lui Satana se vor manifesta pe deplin. De o parte, se află Domnul Hristos, căruia I-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ. De partea cealaltă este Satana, [225] care își exercită fără încetare puterea de amăgire, pentru a înșela prin teorii spiritiste convingătoare, pentru a-L înlătura pe Dumnezeu din locurile pe care ar trebui să le ocupe în mintea oamenilor.

Satana luptă fără încetare să introducă speculații fanteziste cu privire la Sanctuar, denaturând reprezentările minunate ale lui Dumnezeu și lucrarea de slujire a Domnului Hristos pentru mântuirea noastră și transformându-le în ceva care să se potrivească minții firești. El înlătură puterea de influență a acestor adevăruri din inima credincioșilor și le înlocuiește cu teorii fantastice, inventate cu scopul de a anula adevărul despre ispășire și de a nimici încrederea noastră în învățăturile pe care le-am păstrat cu sfințenie de la prima vestire a soliei îngerului al treilea. În felul acesta, Satana vrea să ne răpească tocmai credința în solia care ne-a făcut să fim un popor deosebit și care i-a conferit lucrării noastre caracterul și puterea ei. — Special Testimonies, seria B 7:17 (1905).

Prezentarea Legii și a Sabatului

Solia noastră specială — Domnul are o solie specială și dorește ca ambasadorii Lui să o vestească. Ei trebuie să-i avertizeze pe oameni, chemându-i să repare spărtura făcută de papalitate în Legea lui Dumnezeu. Sabatul a fost prezentat ca o cerință lipsită de importanță, pe care autoritatea omenească poate să o lase la o parte. Ziua sfântă a Domnului a fost schimbată cu o zi de muncă obișnuită. Oamenii au dărâmat memorialul lui Dumnezeu, punând în locul lui o zi de odihnă falsă. — Manuscript 35, 1900.

Ultima solie pentru lume — Ultima solie de avertizare a lumii trebuie să-i determine pe oameni să înțeleagă importanța pe care Dumnezeu o acordă Legii Sale. Adevărul care urmează a fi prezentat este atât de clar, încât niciun om nelegiuit, care îl aude, să nu se [226] poată scuza, spunând că nu a reușit să înțeleagă importanța ascultării de poruncile lui Dumnezeu.

Mi s-a poruncit să spun: Adunați din Scripturi dovezile că Dumnezeu a sfințit ziua a șaptea și prezentați aceste dovezi în adunări. Celor care nu au auzit adevărul să li se arate că toți cei care întorc spatele unui „Așa vorbește Domnul” trebuie să suporte rezultatul comportamentului lor. Sabatul a fost testul loialității față de Dumnezeu în toate veacurile. „Aceasta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic”, spune Domnul. — Slujitorii evangheliei, 148, 149 (1915).

Problema decisivă pentru lumea întreagă — Lumina cu privire la cerințele obligatorii ale Legii lui Dumnezeu trebuie să fie prezentată pretutindeni. Aceasta trebuie să fie problema decisivă. Ea va pune la încercare și va verifica lumea întreagă. — Special Testimonies, seria A 7:17, 18 (1874).

Nu dărâmați, ci zidiți — Am fost nevoită să-mi întrerup scrisul pentru a avea o întrevedere cu fratele _____. El se află într-o încurcătură.... El a vrut să știe cum să prezinte adevărul, când merge în teritorii noi, și dacă Sabatul ar trebui să fie prezentat mai întâi.

I-am spus că planul cel mai bun și mai înțelept ar fi acela de a insista asupra subiectelor care vor sensibiliza conștiința oamenilor. El ar putea să le vorbească despre evlavia practică, despre devoțiune și să prezinte viața de renunțare și jertfire de sine a Domnului Isus, ca fiind exemplul nostru, până când vor înțelege contrastul cu viața lor de îngăduință de sine egoistă și vor ajunge să fie nemulțumiți de felul lor de viețuire necreștinesc.

Apoi, să le prezinte profețiile și să le arate curăția și obligativitatea cerințelor Cuvântului lui Dumnezeu. Nicio iotă sau o frântură din Legea aceasta să nu-și piardă puterea, ci să susțină cerințele ei obligatorii pentru fiecare suflet până la sfârșitul timpului. Dacă [227] Legea lui Dumnezeu este anulată, dacă bisericile creștine se unesc cu lumea și catolicismul, pentru a anula poruncile lui Dumnezeu, poporul ales de Dumnezeu trebuie să se ridice pentru a apăra Legea lui Iehova.

Acesta a fost „vicleșugul” pe care l-a folosit Pavel. Aceasta este înțelepciunea șerpilor și nevinovăția porumbeilor. Când ajungem într-un loc în care oamenii sunt familiarizați cu învățăturile noastre, precauțiile acestea nu sunt necesare, dar în fiecare situație să depunem eforturi deosebite de a ne apropia de inima oamenilor, printr-o lucrare personală. Evitați să dărâmați bisericile. Nu îngăduiți ca oamenii să aibă impresia că lucrarea voastră este aceea de a dărâma, ci mai degrabă de a zidi și de a prezenta adevărul așa cum este el în Isus. Insistați mult asupra nevoii unei evlavii de o importanță vitală. — Letter 2, 1885.

Introducerea treptată a subiectului despre Sabat în teritoriile noi — Solia adevărului este nouă și uimitoare pentru oamenii din țara aceasta [Australia], învățăturile biblice prezentate sunt ca o descoperire nouă, iar ei consideră concepțiile propuse ca fiind realmente o expresie a necredinței. Când prezentați problema duminicii sau pe aceea a unirii dintre biserică și stat, tratați aceste subiecte cu atenție. Dacă veți prezenta poziția serioasă care a fost și va fi necesar să fie prezentată în America, nu va fi de folos.

Subiectele acestea trebuie să fie introduse treptat și cu precauție, încă nu am câștigat un loc de seamă în țara aceasta. Vrăjmașul oricărei neprihăniri a lucrat și încă lucrează, folosind orice mijloc pe care poate să-l inventeze pentru a împiedica lucrarea ce ar trebui să fie îndeplinită pentru a-i ilumina și pentru a-i educa pe oameni,

iar puterile lui sunt în creștere. Întârzierile noastre l-au ajutat pe Satana să profite de situație și au cauzat pierderea multor suflete. Domnul nu este mulțumit de întârzierea lucrării. Fiecare întârziere va face lucrarea să fie mult mai dificilă, pentru că lui Satana i se oferă [228] posibilitatea de a profita, ocupând teritoriul și pregătind o împotrivire hotărâtă.

Acțiunile întârziate ale oamenilor noștri în lucrarea de înălțare a stindardului în orașele noastre mari nu sunt în armonie cu lumina dată de Dumnezeu. În orașe a strălucit o licărire de lumină, dar a fost suficientă pentru a-i face pe păstorii falși să simtă că a sosit timpul să fie activi în prezentarea unor idei și povești false, cu scopul de a-i îndepărta pe oameni de solia adevărului. S-a făcut un efort oarecare, dat nu sunt puși la dispoziție bani și oameni pentru îndeplinirea lucrării. Satana a lucrat și va continua să lucreze prin minunile lui mincinoase, iar amăgirile sale puternice vor fi primite tocmai acolo unde ar fi trebuit să fie înălțat stindardul adevărului. Prin urmare, faptul că poporul lui Dumnezeu, care cunoaște adevărul, a dat greș în a-și îndeplini datoria în conformitate cu lumina primită în Cuvântul lui Dumnezeu, face să fie necesar pentru noi să fim mai precauți, ca să nu-i ofensăm pe cei necredincioși, înainte să fi avut posibilitatea să audă argumentele credinței noastre cu privire la Sabat și duminică....

Este nevoie acum să le adresăm oamenilor învățături pline de bunătate și de răbdare. Educația lor de o viață să nu fie combătută imediat. Aceia care prezintă adevărul în diferite modalități trebuie să depună un efort plin de tact și de răbdare. — Manuscript 95, 1894.

Amânați prezentarea Sabatului — Nu ar trebui să considerați că este datoria voastră să prezentați argumentele cu privire la subiectul Sabatului îndată ce îi cunoașteți pe oameni. Dacă persoanele respective menționează subiectul, spuneți-le că nu aceasta este preocuparea care se află în atenția voastră acum. Totuși, după ce îi vor supune lui Dumnezeu inima, mintea și voința lor, ele vor fi pregătite să evalueze cu bunăvoință dovezile cu privire la aceste adevăruri solemne și cruciale. — Letter 77, 1895.

Precauție împotriva unei amânări necuvenite — Precauția este necesară, totuși, dacă unii lucrători sunt atenți și înaintează [229] prea încet și dacă nu se asociază în lucrare cu aceia care înțeleg necesitatea de a acționa cu promptitudine, se va pierde foarte mult.

Ocaziile vor trece, iar ei nu vor discerne posibilitățile oferite de providența lui Dumnezeu.

Când persoanele care au ajuns să fie convinse cu privire la adevăr nu sunt îndrumate să ia o hotărâre cât mai de timpuriu cu putință, există pericolul ca această convingere să dispară treptat....

Adesea, prezentarea subiectului cu privire la Sabat este amânată de teama consecințelor, exact când o adunare este chiar pe punctul în care inimile sunt pregătite pentru a primi subiectul acesta. S-a procedat așa, iar rezultatul nu a fost bun. — Letter 31, 1892.

Într-o campanie scurtă — Când organizați o evanghelizare care durează numai două săptămâni, nu amânați prezentarea subiectului cu privire la Sabat până după ce au fost prezentate toate celelalte subiecte, presupunând că în felul acesta ați pregătit calea pentru el. Înălțați stindardul, poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus. Faceți din acestea subiectele cele mai importante. Apoi, prin argumente puternice, faceți-le să aibă o putere de influență și mai mare. Insistați mult asupra cărții Apocalipsa. Citiți, explicați și întăriți învățăturile ei.

Lupta noastră este agresivă. În fața noastră se află evenimente îngrozitoare. Da, ele se desfășoară chiar în timpul nostru. Să înălțăm rugăciuni către Dumnezeu, așa încât acei patru îngeri să continue a ține cele patru vânturi, ca să nu sufle, vătămând și nimicind, până când ultima solie de avertizare îi va fi vestită lumii. Apoi, să lucrăm în armonie cu rugăciunile noastre. Nimic să nu micșoreze puterea adevărului pentru timpul acesta. Răspunderea care apasă asupra noastră trebuie să fie vestirea adevărului prezent. Solia îngerului al treilea trebuie să-și facă lucrarea de a scoate din biserici un popor care va lua poziție pe temelia adevărului veșnic. — Testimonies for the Church 6:61 (1900).

[230] **O solie de care depind viața și moartea** — Ca popor, suntem în pericolul de a vesti solia îngerului al treilea într-o modalitate atât de nehotărâtă, încât să nu-i impresioneze pe oameni.... Solia noastră este o solie de care depind viața și moartea, iar noi trebuie să facem în așa fel încât să pară așa cum este — marea putere a lui Dumnezeu. Atunci, Domnul o va face să aibă rezultate. Noi trebuie să o prezentăm cu o putere convingătoare. — Letter 209, 1899.

Solia să nu fie vestită cu un ton scăzut — Satana a conceput o stare de lucruri prin care propovăduirea soliei îngerului al treilea

să fie împiedicată. Trebuie să fim atenți la planurile și metodele lui. Să nu rostim adevărul cu un ton scăzut, să nu vestim solia pentru timpul acesta cu timiditate. Solia îngerului al treilea trebuie să fie întărită și consolidată. Secțiunea 18 din Apocalipsa arată importanța prezentării adevărului fără nici o reținere, cu îndrăzneală și cu putere.... În propovăduirea soliei îngerului al treilea, am ocolit prea mult subiectul. Solia nu a fost vestită atât de clar și de categoric precum ar fi trebuit. — Manuscript 16, 1900.

Așa cum a prezentat Hristos Legea — Domnul Hristos a prezentat principiile Legii lui Dumnezeu într-o modalitate directă și cu putere, arătându-le ascultătorilor Săi că au neglijat să împlinească aceste principii. Cuvintele Sale au fost atât de clare și de precise, încât ascultătorii nu au găsit nici o ocazie de a ridiculiza, ori de a ridica obiecții. — The Review and Herald, 13 septembrie, 1906.

Pavel și-a adaptat metodele — Neamurilor, apostolul Pavel le-a predicat pe Hristos ca fiind singura lor nădejde, dar la început nu le-a spus nimic precis despre Lege. Totuși, după ce inima lor a fost încălzită de prezentarea lui Hristos ca fiind darul lui Dumnezeu pentru lumea noastră și după ce le-a vorbit despre lucrurile care erau cuprinse în lucrarea Mântuitorului, despre jertfa prețioasă pe care a făcut-o pentru a arăta dragostea lui Dumnezeu față de om, [231] el le-a spus cu simplitatea cea mai elocventă că dragostea aceasta pentru toți oamenii — iudei și neamuri — a fost arătată pentru ca ei să poată fi mântuiți prin supunerea deplină a inimii lor față de El. Apoi, când s-au consacrat Domnului, supuși și smeriți, el le-a prezentat Legea lui Dumnezeu ca mijloc de verificare a ascultării lor. Aceasta a fost modalitatea în care a lucrat Pavel, adaptându-și metodele pentru a câștiga sufletele. — Special Testimonies, seria A 6:55 (1895).

Mai întâi, principiile fundamentale — Nu scoateți în evidență acele aspecte ale soliei care condamnă obiceiurile și practicile oamenilor, până când nu vor avea ocazia de a ști că noi credem în Domnul Hristos, că noi credem în divinitatea și preexistenta Sa. Insistați asupra mărturiei cu privire la Mântuitorul lumii. — Testimonies for the Church 6:58 (1900).

Noi predicăm Evanghelia — Faceți-i pe cei din afara bisericii să înțeleagă faptul că noi predicăm Evanghelia, la fel cum predicăm

Legea, iar ei se vor bucura de aceste adevăruri și mulți vor trece de partea lor. — Letter 1, 1889.

Vor convinge de păcat — Să le predicăm oamenilor Legea și Evanghelia, așa cum sunt descoperite în Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că, asociate, Legea și Evanghelia vor convinge de păcat. Deși condamnă păcatul, Legea lui Dumnezeu conduce la Evanghelie, iar aceasta îl descoperă pe Isus Hristos, în care „locuiește toată plinătatea Dumnezeirii". Slava Evangheliei reflectă o lumină asupra veacurilor iudaice, arătând semnificația întregului sistem iudaic de tipuri și umbre. În felul acesta, atât Legea, cât și Evanghelia sunt unite. Ele nu trebuie să fie despărțite în nici o prezentare. — Manuscript 21, 1891.

În general, propovăduitorii religioși au despărțit Legea și Evanghelia, iar, pe de altă parte, noi am făcut aproape la fel, dar dintr-un alt punct de vedere. Noi nu le-ara evidențiat oamenilor neprihănirea [232] lui Hristos și semnificația deplină a marelui Său Plan de Mântuire. Noi L-am lăsat pe dinafară pe Hristos și dragostea Sa inegalabilă și am predicat teorii, raționamente și argumente. — Manuscript 24, 1890.

Ele merg mână în mână — Dacă dorim să avem spiritul și puterea soliei îngerului al treilea, trebuie să prezentăm Legea și Evanghelia împreună, deoarece ele merg mână în mână. — Slujitorii evangheliei, 161 (1915).

Întăriți solia folosind literatură — Zilele în care trăim sunt un timp ce necesită o vigilență continuă, un timp în care poporul lui Dumnezeu trebuie să fie în activitate pentru a face lucrarea cea mare de a prezenta lumina cu privire la subiectul despre Sabat.... Această ultimă avertizare adresată locuitorilor lumii trebuie să-i facă pe oameni să înțeleagă importanța pe care o atribuie Dumnezeu Legii Sale sfinte. Adevărul care trebuie să fie predicat este atât de clar, încât niciun păcătos care îl aude nu trebuie să dea greș în a înțelege importanța respectării poruncii Sabatului....

Toți au de făcut o lucrare pentru ca adevărurile simple ale Cuvântului lui Dumnezeu să fie vestite. Cuvintele Scripturii trebuie să fie tipărite și publicate așa cum sunt. Ar fi bine dacă întregul capitol 19 și o parte mai mare din Secțiunea 20 din Exod, alături de versetele 12-18 din Secțiunea 31 ar fi tipărite așa cum sunt. Adunați aceste adevăruri în cărți mici și broșuri și lăsați Cuvântul lui Dumnezeu

să le vorbească oamenilor. Când este ținută o predică despre Lege, este foarte potrivit, dacă aveți mijloacele necesare, să o tipăriți într-o broșură. Apoi, când vă veți confrunta cu aceia care susțin legile duminicale, oferiți-le aceste broșuri. Spuneți-le că nu aveți de discutat despre subiectul duminicii, deoarece aveți un clar „Așa zice Domnul”, care susține respectarea zilei a șaptea. — The Review and Herald, 26 martie, 1908.

Scoateți în evidență semnele distinctive — Noi trebuie să le [233] arătăm oamenilor principiile curate, nobile și sfinte care îi deosebesc pe cei din poporul lui Dumnezeu de cei din lume. În loc să ajungă tot mai puțin deosebiți de aceia care nu respectă Sabatul zilei a șaptea, aceia care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu trebuie să facă din păzirea Sabatului un fapt atât de evident, încât lumea să nu poată da greș în a-i recunoaște ca fiind adventiști de ziua a șaptea. — Manuscript 162, 1903.

Chemați să-I demaște pe omul fărădelegii — Chiar în timpul în care trăim, Domnul i-a chemat pe cei din poporul Său și le-a dat o solie pe care să o vestească. El i-a chemat să demaște nelegiuirea omului fărădelegii, care a făcut din legea duminicală o caracteristică a puterii lui, s-a gândit să schimbe vremurile și Legea și să persecute poporul lui Dumnezeu, ce stă neclintit pentru onoarea Lui, prin faptul că sfințește pentru Domnul singurul Sabat adevărat, Sabatul creației. — Testimonies to Ministers and Gospel Workers, 118 (1903).

Un popor deosebit cu o solie crucială — Domnul a binevoit să le dea celor din poporul Său solia îngerului al treilea ca fiind o solie crucială pe care trebuie să o vestească lumii. Ioan vede un popor deosebit, despărțit de lume, care refuză să se închine fiarei și icoanei ei și care poartă semnul lui Dumnezeu, respectând Sabatul Său sfânt — ziua a șaptea, care trebuie să fie sfințită ca un memorial al Dumnezeului celui viu, Creatorul cerurilor și al pământului. Apostolul scrie despre aceia care alcătuiesc poporul acesta, astfel: „Aici sunt cei ce păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” — Letter 98, 1900.

Semnul fiarei — Când păzirea duminicii va fi impusă prin lege, iar lumea va fi lămurită cu privire la obligația Sabatului adevărat, atunci toți aceia care vor călca porunca lui Dumnezeu, pentru a [234] asculta de o lege care nu are o autoritate mai înaltă decât aceea a Romei, vor onora prin aceasta papalitatea mai presus de Dumnezeu.

Ei aduc cinstire Romei și puterii care impune instituția rânduită de Roma. Ei se închină fiarei și chipului ei. Când oamenii resping instituția pe care Dumnezeu a declarat-o ca fiind semnul autorității Sale și cinstesc în locul ei ceea ce Roma a ales ca semn al supremației ei, prin aceasta ei aleg semnul supunerii față de Roma — „semnul fiarei”. Și lucrul acesta nu se va produce până când problema nu va fi pusă lămurit înaintea poporului, iar oamenii vor fi aduși să aleagă între poruncile lui Dumnezeu și poruncile oamenilor, iar aceia care continuă în nelegiuire vor primi „semnul fiarei”. — Tragedia veacurilor, 449 (1888).

Primirea semnului fiarei este în viitor — Schimbarea Sabatului este semnul sau pecetea autorității bisericii romane. Aceia care aleg să respecte sabatul fals în locul celui adevărat, în ciuda faptului că înțeleg cerințele poruncii a patra, aduc prin acest act un omagiu acelei autorități prin care este poruncit. Semnul fiarei este sabatul papal, care a fost primit de lume în locul zilei rânduite de Dumnezeu.

Nimeni nu a primit încă semnul fiarei. Timpul de încercare nu a sosit încă. În fiecare biserică se află creștini adevărați, inclusiv în comunitatea romano-catolică. Nimeni nu va fi condamnat, până când nu va avea lumina și va înțelege obligativitatea respectării poruncii a patra. Totuși, când se va da decretul care impune sabatul fals și când strigătul cu glas tare al îngerului al treilea îi va avertiza pe oameni împotriva închinării la fiară și la chipul ei, linia între ce este fals [235] și ce este adevărat va fi trasată cu claritate. Atunci, aceia care vor continua în nelegiuire vor primi semnul fiarei.

Ne apropiem de perioada aceasta cu pași repezi. Când bisericile protestante se vor uni cu autoritățile lumești pentru a susține tocmai religia falsă împotriva căreia strămoșii lor au luptat suferind persecuția cea mai nemiloasă, atunci sabatul papal va fi impus prin autoritatea asociată a bisericii și a statului. Va fi o apostazie națională care va duce doar la o ruină națională. — Manuscript 31, 1899.

Când sigiliul lui Dumnezeu este refuzat — Dacă lumina adevărului v-a fost prezentată, descoperindu-vă Sabatul poruncii a patra și arătându-vă că în Cuvântul lui Dumnezeu nu există nici o temelie pentru respectarea duminicii, și totuși continuați să rămâneți la păzirea sabatului fals, refuzând să respectați Sabatul pe care Dumnezeu îl numește „ziua Mea cea sfântă”, atunci, voi primiți semnul fiarei. Când va avea loc lucrul acesta? Când vă veți supune legii care

vă poruncește să încetați să lucrați duminica și să vă închinați lui Dumnezeu în ziua aceasta, în ciuda faptului că știți că în Biblie nu este niciun cuvânt care arată că duminica trebuie să fie altfel decât o zi de lucru obișnuită, atunci voi sunteți de acord să primiți semnul fiarei și refuzați sigiliul lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 13 iulie, 1897.

Ca rezultat al desconsiderării luminii — Dumnezeu le-a dat oamenilor Sabatul pentru a fi un semn între El și ei, ca un test al credincioșiei lor. Aceia care continuă să nu asculte de Dumnezeu, după ce au primit lumina cu privire la Legea Sa, și înalță legile omenești mai presus de Legea lui Dumnezeu, chiar în timpul marii crize care se află în fața noastră, vor primi semnul fiarei. — Letter 98, 1900.

Precauție în prezentarea subiectului despre duminică — Noi nu trebuie să-i provocăm pe aceia care au primit sabatul acesta fals, ca pe o rânduială stabilită de papalitate în locul Sabatului sfânt al lui Dumnezeu. Faptul că ei nu au de partea lor argumentele Bibliei [236] îi face să fie mai furioși și mai hotărâți să înlocuiască prin propria autoritate aceste argumente care lipsesc din Cuvântul lui Dumnezeu. Puterea persecuției merge pe urmele balaurului. Prin urmare, trebuie să aveți mare grijă, ca să nu adresați nici o provocare. — Letter 55, 1886.

Adevărul să fie cel care taie — Spre încheierea timpului, eforturile lui Satana împotriva susținătorilor adevărului vor fi tot mai înverșunate și mai hotărâte. Așa cum preoții și conducătorii din timpul Domnului Hristos i-au instigat pe oameni împotriva Sa, tot astfel conducătorii religioși din zilele noastre vor stârni înverșunarea și prejudecata împotriva adevărului prezent. Oamenii vor fi conduși la fapte violente și la o împotrivire pe care nu ar fi manifestat-o niciodată, dacă așa-ziișii creștini nu i-ar fi umplut de ură împotriva adevărului.

Care este comportamentul pe care trebuie să-l aibă susținătorii adevărului? Ei au Cuvântul neschimbător și veșnic al lui Dumnezeu și trebuie să dea dovadă de faptul că au adevărul așa cum este el în Isus. Cuvintele lor să nu fie aspre și tăioase. Când prezintă adevărul, ei trebuie să manifeste dragostea, blândețea și bunătatea lui Hristos. Adevărul să fie acela care taie. Cuvântul lui Dumnezeu este ca o sabie ascuțită, cu două tăișuri, iar el va străpunge inima. Aceia care

știu că au adevărul nu trebuie să-i dea lui Satana nici o șansă de a interpreta greșit spiritul lor, din cauză că folosesc expresii aspre și tăioase. — The Review and Herald, 14 octombrie, 1902.

O chemare la iluminarea maselor — Mi-a fost arătat că Satana a pornit un marș împotriva noastră. Prin intervenția lui Satana, Legea lui Dumnezeu este anulată. În țara noastră care se mândrește cu libertatea, tocmai libertatea religioasă va lua sfârșit. Lupta asupra subiectului Sabatului va fi hotărâtă și va agita lumea întreagă.

[237] Timpul nostru de lucru este puțin, iar Dumnezeu îi cheamă pe pastori și pe cei din poporul Său să fie oameni de acțiune pregătiți în orice moment. Învățătorii care sunt înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii trebuie să vină în ajutorul Domnului împotriva vrăjmașului cel puternic. Mulți nu înțeleg profețiile cu privire la zilele acestea și trebuie să fie luminați. — Letter 1, 1875.

Întâmpinarea problemelor cu privire la respectarea Sabatului

Niciun motiv de îngrijorare sau teamă — Adesea, când lucrătorii noștri le prezintă oamenilor adevărul crucial al Sabatului, unii ezită de teama de a nu aduce sărăcia și greutățile asupra lor și asupra familiilor lor, Ei spun: Da, înțeleg ce încerci să-mi arăți cu privire la respectarea Sabatului zilei a șaptea, dar îmi este teamă că, dacă voi respecta Sabatul, îmi voi pierde poziția și nu voi mai fi în stare să-mi întrețin familia. În felul acesta, mulți își păstrează poziția în lume și calcă porunca lui Dumnezeu. Totuși aceste pasaje din Scriptură (Luca 12, 1-7) ne învață că Domnul cunoaște toate experiențele noastre. El înțelege dificultățile noastre și are grijă de aceia care continuă să-L cunoască. Domnul nu va îngădui niciodată ca aceia care sunt copiii Săi să fie ispitiți peste puterea lor de a îndura.

Domnul Hristos le-a declarat ucenicilor: „De aceea vă spun: Nu vă îngrijorați cu privire la viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca, nici cu privire la trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Viața este mai mult decât hrana, și trupul mai mult decât îmbrăcămintea. Uitați-vă cu băgare de seamă la corbi: ei nu seamănă, nici nu seceră, n-au nici cămară, nici grânar; și totuși Dumnezeu îi hrănește. Cu cât mai de preț sunteți voi decât păsările! Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge un cot la lungimea vieții lui? Deci, dacă nu puteți face nici cel mai mic lucru, pentru ce vă mai îngrijorați de celelalte?”

Mântuitorul a luat un crin frumos și curat, li l-a arătat ucenicilor [238]
și a continuat: „Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii: ei nu torc, nici nu țes: totuși vă spun că nici Solomon, în toată slava lui, n-a fost îmbrăcat ca unul din ei. Dacă astfel îmbracă Dumnezeu iarba, care astăzi este pe câmp, iar mâine va fi aruncată în cuptor, cu cât mai mult vă va îmbrăca El pe voi, puțin credincioșilor?

Să nu căutați ce veți mânca sau ce veți bea și nu vă frământați mintea. Căci toate aceste lucruri neamurile lumii le caută. Tatăl

vostru știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra."

Aici, Domnul Hristos ne învață o lecție valoroasă cu privire la aceia care îi slujesc. Indiferent de experiențele prin care treceți, El spune: Slujiți-I lui Dumnezeu. Oricare ar fi dificultățile și greutățile pe care ați putea să le întâlniți, încredeți-vă în Domnul. Dacă trecem de partea adevărului, nu avem niciun motiv de îngrijorare sau de teamă că familiile noastre vor suferi. A ne îngrijora înseamnă a manifesta neîncredere în Dumnezeu. Mântuitorul spune: „Tatăl vostru știe că aveți trebuință de aceste lucruri." Dacă am studia Cuvântul cu mai multă seriozitate, credința noastră ar crește. — Manuscript 83, 1909.

Timpul de a întinde o mână de ajutor — Acum este un timp important pentru localitățile acestea unde a fost stârnit interesul. Un mare număr de oameni ... se află în valea deciziilor. Oh, dacă Domnul le-ar da slujitorilor Săi înțelepciunea de a le adresa acestor suflete cuvinte care să le dea curajul să-și mărturisească păcatele și să-și supună voința și întregul devotament față de Dumnezeu. Ne rugăm ca Domnul să le inspire credință acestor suflete care sunt convinse de adevăr, de faptul că ziua a șaptea este Sabatul Domnului, [239] că nu trebuie să se lase conduse de propriile simțăminte, îngăduindu-i vrăjmașului să le determine să decidă că sacrificiul pe care îl au de făcut este prea mare.

Oamenii aceștia vor suferi pierderi în lucrurile trecătoare și nu trebuie să zăbovim în a le întinde o mână de ajutor. Mulți întreabă: „Cum putem să ne întreținem familiile? Ne vom pierde poziția, îndată ce vom hotărî să sfințim ziua a șaptea și să nu lucrăm în Sabat. Ce se va întâmpla cu familiile noastre? Oare vor ajunge înfometate?" Ce pot să spun? Sărăcia și lipsurile se văd pretutindeni, iar sufletele sincere nu știu ce să facă. Ele nu îndrăznesc să meargă înainte, deși sunt convinse pe deplin că ziua a șaptea este Sabatul Domnului. Ele știu că Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a pus-o deoparte pentru ca omul să o respecte ca memorial al faptului că El a creat lumea în șase zile, iar în ziua a șaptea S-a odihnit.

Ne doare inima, când vedem greutățile care stau ca niște munți în fața acestor suflete, cu perspectiva lipsurilor și a copiilor care îi vor privi în ochi. Mulți spun: „Vreau să respect ziua a șaptea, dar îndată ce îi voi spune patronului că am hotărât să păzesc Sabatul,

voi fi concediat”. Sute de oameni așteaptă să ocupe locul de muncă rămas liber. Sunt foarte îngrijorată. Tot ce putem să facem este să-i încurajăm să aibă credință și să ne rugăm pentru ei. Oh, uneori aș dori să fie avut un milion de dolari. Aș folosi fiecare dolar în lucrarea aceasta....

Mulți ajung niște călcători hotărâți ai Legii sfinte a lui Dumnezeu ca rezultat al uniunilor, contractelor și cooperării cu tovarăși care sunt niște unelte ale lui Satana. Dumnezeu le trimite lumină, ca să-i scoată din amăgire, dar ei refuză să creadă Cuvântul Său așa cum este scris. Ei acceptă ideile false, alegând mai degrabă minciunile lui Satana, decât un „Așa zice Domnul”. Acești susținători ai ideilor false fac să fie foarte grea situația acelora care înțeleg adevărul și vor să-l respecte. Ochii omenești nu pot să vadă decât foamete în viitorul acelora care respectă Sabatul. — Manuscript 19, 1894.

Foametea nu va fi niciodată rezultatul — Nimeni nu trebuie [240] să se teamă vreodată că respectarea Sabatului adevărat va avea ca rezultat foametea. (Isaia 58, 11.12; Proverbe 7, 2; Isaia 58, 14.) Făgăduințele acestea sunt un răspuns suficient la toate scuzele pe care omul ar putea să le inventeze pentru refuzul de a respecta Sabatul. Chiar dacă, după ce a început să respecte Legea lui Dumnezeu, cuiva i se pare că îi va fi imposibil să-și întrețină familia, orice suflet cuprins de îndoială să înțeleagă faptul că Dumnezeu a făgăduit să le poarte de grijă acelora care păzesc poruncile Sale. — Manuscript 116, 1902.

Este nevoie de oameni curajoși — Pentru a hotărî să păzești poruncile lui Dumnezeu este nevoie de curaj. Odată, un împotrivitor al adevărului a spus că numai niște oameni slabi și neștiutori ar pleca din biserică pentru a respecta ziua a șaptea ca fiind Sabatul. Totuși un pastor, care primise adevărul, i-a răspuns: „Dacă tu crezi că numai niște oameni slabi pot să facă lucrul acesta, atunci încearcă și tu.” Pentru a trece de partea unui adevăr nepopular este nevoie de curaj, statornicie, hotărâre, perseverență și foarte multă rugăciune. Suntem recunoscători pentru că putem să venim la Hristos asemenea acelor sărmani suferinzi care au venit la El în Templu....

Voi nu ați îndrăznit să călcați în picioare poruncile lui Dumnezeu, ci ați hotărât să treceți de partea unui adevăr nepopular, indiferent de rezultatele care ar putea veni. Oare Mântuitorul vă va întoarce vreodată spatele, lăsându-vă să luptați singuri? Nu, niciodată. Totuși

El nu le-a spus niciodată ucenicilor că nu vor trece prin încercări, că nu vor avea de suportat renunțarea la sine, că nu vor avea de făcut niciun sacrificiu. Domnul a fost un om al durerii și obișnuit cu suferința. „Căci cunoașteți harul Domnului nostru Isus Hristos. El, măcar că era bogat, S-a făcut sărac pentru voi, pentru ca, prin sărăcia Lui, voi să vă îmbogățiți.” Îi mulțumim lui Dumnezeu că în sărăcia voastră sunteți în stare să-L numiți pe El Tatăl vostru.

[241] Sărăcia vine asupra lumii acesteia și va fi un timp de necaz cum nu a mai fost de când sunt popoarele. Vor fi războaie și vești de războaie, iar fața oamenilor va păli de teamă. Veți avea de suferit necazuri, poate că uneori veți suferi foame, dar Dumnezeu nu vă va părăsi în suferință. El va pune la încercare credința voastră. Noi nu trebuie să trăim pentru a ne plăcea nouă înșine. Suntem aici pentru a-L arăta pe Hristos lumii, pentru a-L reprezenta pe El și puterea Sa în fața omenirii. — Manuscript 37, 1894.

Este timpul să ne bazăm pe Cuvântul lui Dumnezeu — În pustie, când se isprăviseră toate merindele, Dumnezeu i-a trimis poporului Său mană din cer; li se dădea în fiecare zi hrană îndestulătoare. Lucrul acesta trebuia să-i învețe că, atâta timp cât aveau încredere în Dumnezeu și urmau căile Lui, El nu-i uita. Mântuitorul practica acum învățătura pe care i-o dăduse lui Israel. Prin Cuvântul lui Dumnezeu se dăduse ajutor poporului evreu și tot prin același Cuvânt trebuia să primească ajutor și Isus. El aștepta timpul când Dumnezeu avea să-i aducă alinare. El Se afla în locurile acelea pustii pentru că ascultase de Dumnezeu și El nu voia să obțină hrană prin ascultarea de sfatul lui Satana. În fața Universului, care era martor, El a dovedit că e mai ușor să suferi orice rău ar veni decât să te desparți de Dumnezeu cât de puțin.

„Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” Deseori, urmașul lui Hristos este pus în situația de a nu putea să-I servească lui Dumnezeu și să-și continue, în același timp, lucrul său obișnuit. Se poate întâmpla ca ascultarea de unele cerințe lămurite ale lui Dumnezeu să pară că va opri mijloacele de trai. Atunci, Satana îl va face pe acest urmaș să creadă că trebuie să renunțe la convingerile conștiinței lui. Dar singurul lucru din lumea noastră pe care ne putem sprijini este Cuvântul lui Dumnezeu. „Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.” (Matei 6, 33.) Chiar și

în viața aceasta, nu este spre binele nostru să ne depărtăm de voința [242]
Tatălui din cer. Când cunoaștem puterea Cuvântului Său, nu trebuie să urmăm sugestiile lui Satana când este vorba să ne câștigăm hrana sau să ne salvăm viața. Singurul lucru la care trebuie să ne gândim este acesta: Care este porunca lui Dumnezeu și care este făgăduința Lui? Dacă le cunoaștem, trebuie să ascultăm de cea dintâi și să ne încredem în cea de a doua. — Hristos, Lumina lumii, 121 (1898).

Un apel adresat cuiva care se află în valea deciziei — Vrăjmașul îți spunea să aștepți până va veni o perioadă mai convenabilă. El s-a folosit de mijloacele lui de amăgire, prezentându-ți avantajele pe care ai putea să le obții, dacă nu ai fi respectat Sabatul, și dezavantajele pe care le vei avea prin păzirea Sabatului. El a pregătit aceste diferite scuze de a nu lua hotărârea să fii ascultător de Legea lui Dumnezeu. Satana este un înșelător. El a falsificat imaginea caracterului lui Dumnezeu, iar tu ai acceptat ispita lui. Toate gândurile tale au arătat neîncrederea în Tatăl tău ceresc.

Ai crezut că, dacă vei câștiga o anume prosperitate în afacerea ta, vei putea să respecți după aceea Sabatul poruncii a patra. Totuși Domnul cere ascultare deplină de la toți supușii Săi. Cerințele lui Dumnezeu ți-au fost prezentate, dar tu ai vrut să cazi la înțelegere cu El. În tot acest timp, Satana a lucrat spre a face să ți se pară tot mai imposibilă hotărârea de a respecta Sabatul. Ai ajuns din ce în ce mai insensibil față de îndemnurile Duhului Sfânt. Domnul mi-a dat o solie pentru tine și pentru copiii tăi, și anume, să-ți îndeplinești datoria îndelung neglijată și să trăiești în lumină, după cum El este în lumină. „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu toată puterea ta și cu tot cugetul tău.” „Fă așa”, i-a zis Hristos cărturarului, „și vei avea viața veșnică”. Acesta este cuvântul pe care ți-l adresează Dumnezeu ție și copiilor tăi. Legea [243]
lui Dumnezeu este bună, dreaptă și de folos pentru toți aceia care o respectă, iar tu îi vei da cinste Aceluia de care asculți.

Dacă voia ta va ajunge să fie în conformitate cu voia lui Dumnezeu pentru a respecta poruncile Sale, crezi tu că Domnul nu va avea grijă de tine și de nevoile tale trecătoare? Ai fost aproape constrâns, dar nu ai ascultat. Ai crezut că poți să aștepți, până când drumul va fi liber în fața ta. Domnul l-a făcut pe fiecare om răspunzător pentru comportamentul lui. Cerințele lui Dumnezeu trebuie să fie pe primul loc pentru tine. Ascultarea de Dumnezeu este datoria ta cea dintâi.

Trebuie să lași toate consecințele în mâinile Sale. Ai ezitat, pentru că nu ți-ai dat seama de convingerea puternică pe care ai avut-o cândva și nu ai vrut să cedezi pentru a asculta. Nu trebuie să aștepți să ai din nou o convingere la fel de puternică. Va trebui să asculți de Dumnezeu și să treci de partea adevărului, indiferent dacă simți sau nu. Lucrarea ta, acum, este să respecți cu hotărâre principiile și să iei deciziile indiferent de consecințe. — Letter 72, 1893.

Trăiți în conformitate cu fiecare rază de lumină — Trăiți în conformitate cu fiecare rază de lumină pe care ați primit-o. Aici sunt implicate interesele voastre veșnice și de aceea spun: „Cultivați fiecare rază de lumină.” Îngenuncheați și cereți-I lui Hristos să vă influențeze inima prin Duhul Său Sfânt, și nu vă îndepărtați de Legea Sa. — Manuscript 10, 1894.

Mai degrabă să pierdeți o poziție decât să-L pierdeți pe Isus — Să nu credeți că, dacă veți trece de partea adevărului Bibliei, vă veți pierde locul de muncă. Mai degrabă v-ați pierde locul de muncă, decât să-L pierdeți pe Isus. Mai degrabă să fiți părtași la renunțarea la sine și la jertfirea de sine a Domnului, decât să mergeți pe calea voastră, căutând să vă adunați o comoară în viața aceasta. Nu puteți să duceți niciuna dintre aceste comori în mormânt. Veți ieși din [244] mormânt fără să aveți nimic, dar, dacă îl aveți pe Isus, veți avea totul. El este tot ce vi se cere pentru a rezista încercării în marea zi a lui Dumnezeu. Oare nu este suficient pentru voi? — Manuscript 20, 1894.

O poziție hotărâtă — Se poate ca oameni să manifeste tot spiritul de luptă care le place, dar poruncile lui Dumnezeu rămân poruncile lui Dumnezeu. Noi am hotărât să păzim poruncile lui Dumnezeu și să trăim și să păstrăm Legea Sa ca pe lumina ochilor noștri. Chiar dacă oamenii se vor alinia împotriva Legii lui Dumnezeu și vor călca în picioare poporul Său care păzește poruncile. Oare pot ei să facă lucrul acesta și să trăiască? Este imposibil. Dumnezeu are propria măsură de evaluare a caracterului, iar aceia care ascultă de El vor trăi. Ei îi va păzi ca pe lumina ochilor Săi pe aceia care respectă Legea Sa. — Manuscript 5, 1891.

Oferirea de locuri de muncă pentru noii păzitori ai Sabatului — Printre aceia care au acceptat adevărul la _____, în iarna trecută, se afla un tânăr care a renunțat la școala pe care o frecventa ca să respecte Sabatul. A fost întrebat ce se aștepta să facă pentru

a-și câștiga existența. El a răspuns: „Dumnezeu mi-a dat putere fizică și voi lucra în orice poziție, mai degrabă decât să calc poruncile Sale.” Unii au simțit că ar fi trebuit să-i ofere un loc de muncă la tipografie, dar cineva a spus: „Nu. După ce va arăta că va asculta de Dumnezeu cu orice preț, atunci vom ști că este omul potrivit de care avem nevoie în acest loc de muncă. Totuși, dacă nu este suficient de principial pentru a face așa, atunci nu este omul de care avem nevoie.”

Fratele _____ a venit la mine și m-a întrebat dacă ar trebui să-l încurajeze pe tânărul acesta să creadă că i se va da un loc de muncă la tipografie. Eu am spus: „Dumnezeu cerului i-a arătat slava cea veșnică pe care o va primi cel biruitor și dacă, asemenea lui Moise, va prețui răsplata, el va trece cu hotărâre de partea adevărului. Totuși [245] îi va face doar rău și niciun bine, dacă îi veți oferi vreo mită sau atracție. Datoria voastră este să-l ajutați să înțeleagă faptul că trebuie să înainteze prin credință și să nu-l lăsați să lupte singur, pentru că Satana îl va ispiti, iar voi trebuie să-i acordați tot ajutorul posibil”. — Manuscript 26, 1886.

Relații de afaceri cu aceia ce calcă Sabatul — În mijlocul nostru, al acelora care pretind că respectă ziua sfântă a lui Dumnezeu, este necesară o reformă cu privire la Sabat. Unii discută despre afacerile lor și fac planuri în Sabat, iar Dumnezeu consideră lucrul acesta la fel ca și când ar fi angajați direct în schimburile lor comerciale.

Alții, care sunt bine familiarizați cu acele dovezi ale Bibliei, care susțin că ziua a șaptea este Sabatul, intră în parteneriat cu oameni care nu au niciun respect față de ziua sfântă a lui Dumnezeu. Un păzitor al Sabatului nu poate îngădui ca angajații lui, care sunt plătiți cu banii lui, să lucreze în Sabat. Dacă îngăduie, de dragul câștigului, ca afacerea lui să fie continuată în Sabat de partenerul lui necredincios, el va fi la fel de vinovat ca și cel necredincios, iar datoria lui este să rupă relația de afaceri, oricât de mult ar pierde din cauza aceasta. Oamenii pot să creadă că nu-și pot permite să asculte de Dumnezeu, dar realitatea este că nu-și pot permite să nu asculte de El. Aceia care sunt neglijenți în respectarea Sabatului vor suferi pierderi mari. — The Review and Herald, 18 martie, 1884.

Un loc de muncă potrivit pentru aceia care respectă Sabatul — Găsim aici categoria cea mai bună de oameni pentru care merită

să lucrăm. Mulți dintre ei nu vor avea dificultăți legate de respectarea Sabatului. _____ este un loc unde se cresc multe păsări de curte. Aproape fiecare casă de la periferia orașului are câte o crescătorie de păsări. Casele nu sunt construite în terase, ci sunt separate una de alta, înconjurate adesea de mai mulți acri de pământ. Se cresc păsări [246] de tot felul, iar pentru ouă este o piață bună în _____ și în _____ și sunt duse în oraș cu barca.

Scriu lucrurile acestea ca să înțelegeți situația. Multe familii își câștigă existența din creșterea păsărilor, iar aceste familii nu pot să ridice obiecția pe care o ridică mulți cu privire la respectarea Sabatului, și anume că le va împiedica afacerile. Ele pot să respecte Sabatul fără teama că își vor pierde locul de muncă. — Letter 113, 1902.

Predicarea despre nemurire

Amânarea prezentării aspectelor discutabile — În prezentarea unui adevăr care intră în contradicție directă cu părerile și practicile oamenilor este nevoie de multă înțelepciune. Când le vorbea iudeilor, obiceiul apostolului Pavel a fost acela de a insista asupra profețiilor și de a-i conduce pas cu pas, iar apoi, după un timp, le vorbea despre Hristos ca fiind adevăratul Mesia.

Mi-a fost arătat că pastorii noștri trec prea repede prin subiectele lor și prezintă prea devreme aspectele discutabile ale credinței noastre. Există adevăruri care nu implică o dificultate atât de mare, iar acestea trebuie să fie păstrate în atenția oamenilor zi după zi și chiar săptămâni la rând, înainte de a începe să vorbească despre subiectele privind Sabatul și nemurirea. Astfel, veți câștiga încrederea oamenilor care vă vor considera niște persoane ce au argumente clare și convingătoare și vor crede că înțelegeți Scripturile. După ce încrederea oamenilor este câștigată, va fi timp suficient să prezentați public subiectele despre Sabat și nemurire.

Totuși aceia care nu sunt înțelepți, prezintă prea curând subiectele acestea și îi determină pe oameni să-și astupe urechile, în timp ce, dacă ar fi avut o grijă mai mare, mai multă credință, mai multă înțelepciune și destoinicie, i-ar fi purtat pe oameni, pas cu pas, prin [247] evenimentele importante ale profeției și ar fi insistat asupra subiectelor practice din învățăturile Domnului Hristos. — Letter 48, 1886.

O mare amăgire — În timpul acesta sunt prezentate tot felul de amăgiri. Adevărurile cele mai simple ale Cuvântului lui Dumnezeu sunt acoperite de o masă de teorii inventate de oameni. Idei false mortale sunt prezentate ca fiind un adevăr în fața căruia toți trebuie să se închine. Simplitatea adevăratei evlavii este îngropată sub tradiție.

Învățătura despre nemurirea naturală a sufletului este una dintre ideile false prin care vrăjmașul îi înșală pe oameni. Ideea aceasta falsă este aproape universal răspândită....

Aceasta este una dintre minciunile concepute în sinagoga vrăjmașului, care face parte din vinul otrăvitor al Babilonului. „Toate

neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei. Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: «Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!»" — The Review and Herald, 16 martie, 1897.

Evidențiați viața prin Isus — Subiectul despre starea muritoare a sufletului, de asemenea, trebuie să fie tratat cu o mare grijă, ca nu cumva introducerea lui să provoace o controversă adâncă și agitată, ce va închide ușa pentru o cercetare ulterioară a adevărului.

Când tratăm cu mintea oamenilor este nevoie de o mare înțelepciune, chiar și când prezentăm dovezile nădejdii care se află în noi, Care este nădejdea pentru care trebuie să depunem mărturie? Este nădejdea vieții veșnice prin Isus Hristos.... Voi insistați prea mult asupra ideilor și doctrinelor specifice, iar inima celui necredincios nu este sensibilizată. A încerca să-l impresionați, este ca și când a-i încerca să lovești un fier rece....

[248] Avem o nevoie continuă de înțelepciune pentru a ști când să vorbim și când să păstrăm tăcerea. Totuși, când vorbim despre nădejdea vieții veșnice, suntem întotdeauna în siguranță deplină. Iar când inima este întru totul sensibilizată și supusă de dragostea lui Isus, se va pune întrebarea: „Doamne, ce trebuie să fac pentru a fi mântuit?" — Letter 12, 1890.

Înțelepciunea necesară în prezentarea adevărurilor cruciale — În locurile dificile, dezvoltarea noastră a fost, în general, lentă, din cauza Sabatului zilei a șaptea. Aici se află o răscruce dificilă, care stă în calea fiecărui suflet ce primește adevărul.

Mai sunt și alte adevăruri, cum ar fi starea muritoare a sufletului și venirea personală a Domnului Hristos pe norii cerului peste puțin timp. Totuși acestea nu sunt atât de discutabile cum este subiectul despre Sabat. Unii vor accepta adevărul cu conștiinciozitate, pur și simplu pentru că este un adevăr biblic, iar ei iubesc calea ascultării de toate poruncile lui Dumnezeu. Aspectele discutabile ale credinței noastre vor baricada calea pentru multe suflete care nu doresc să alcătuiască un popor deosebit și separat de lume. Prin urmare, felul în care adevărul le este prezentat oamenilor necesită multă înțelepciune. Chiar de la începerea unui efort misionar, sunt mijloace foarte clar definite de a atinge scopul propus. Dacă planurile și metodele ar

fi avut un caracter diferit, chiar dacă ar fi implicat o cheltuială mai mare, rezultatele ar fi fost cu mult mai bune. — Letter 14, 1887.

Dezbrăcați armura de luptă — Când se află în fața unor necredincioși care au idei preconcepute împotriva concepțiilor noastre cu privire la starea muritoare a sufletului, unii pastori se simt îndemnați să țină o predică despre subiectul acesta. Ascultătorii nu sunt pregătiți în niciun fel să primească subiectul acesta și prezentarea lui nu face decât să sporească prejudecățile lor și să le stârnească împotrivirea. Astfel, se pierd toate impresiile bune care ar fi putut să [249] fie făcute dacă lucrătorul ar fi urmat o cale înțeleaptă. Ascultătorii se întăresc în necredința lor. Inima lor ar fi putut să fie câștigată, dar nu a fost câștigată, pentru că ați îmbrăcat armura de luptă. Pentru că li s-a dat hrană tare, sufletele care ar fi putut să fie câștigate au fost alungate mai departe decât au fost înainte.

Armura de luptă, spiritul de controversă trebuie să fie părăsite. Dacă dorim să fim asemenea lui Hristos, trebuie să ne coborâm la nivelul oamenilor. — Manuscript 104, 1898.

Înțelegerea corectă este vitală — Pentru timpul acesta, înțelegerea corectă a „Ce spun Scripturile” cu privire la starea omului în moarte este esențială. Cuvântul lui Dumnezeu declară că morții nu știu nimic, ura lor și dragostea lor au pierit. Trebuie să apelăm la cuvântul sigur al profeției ca fiind autoritatea noastră. Dacă nu suntem niște buni cunoscători ai Scripturilor, când puterea aceasta făcătoare de minuni a lui Satana se va manifesta în lumea noastră, am putea să fim înșelați să o considerăm a fi lucrarea lui Dumnezeu, deoarece Cuvântul lui Dumnezeu declară că, dacă va fi cu putință, Satana va încerca să-i înșele chiar și pe cei aleși. Dacă nu suntem înrădăcinați și bine întemeiați în adevăr, vom fi luați de valul capcanelor amăgitoare ale lui Satana. Trebuie să rămânem bazați pe Biblie. Dacă poate să vă facă să credeți că în Cuvântul lui Dumnezeu sunt lucruri neinspirate, Satana va fi pregătit să vă prindă sufletul în capcană. Chiar în vremea când va trebui să știm ce este adevărat, nu vom avea nici o siguranță, nici o certitudine. — The Review and Herald, 18 decembrie, 1888.

Solia unui creștin

Învățați fiecare nou-convertit — Fiecare suflet trebuie să aibă lumina cu privire la cerința lui Dumnezeu legată de zecimi și daruri. Toate lucrurile de care se bucură oamenii sunt primite de la Domnul, [250] iar El este mulțumit când aceia care sunt moștenitorii Lui beneficiază de bunurile Sale, dar Domnul a făcut o înțelegere specială cu toți aceia care se află sub steagul însângerat al Prințului Emanuel, și anume ca ei să-și arate dependența de Dumnezeu și responsabilitatea față de El, înapoind în vistieria Sa o parte din ce este al Său. Această parte este rânduită pentru a fi investită în susținerea lucrării ce trebuie să fie făcută pentru a împlini misiunea care le-a fost dată de Fiul lui Dumnezeu ucenicilor Săi chiar înainte de a-i părăsi. — Manuscript 123, 1898.

Fiecare este o verigă din lanțul mântuirii — Acela care ajunge un copil al lui Dumnezeu trebuie să se considere din acel moment ca fiind o verigă din lanțul ce a fost lăsat pentru a salva lumea, să se considere una cu Hristos în planul milei Sale, mergând împreună cu El pentru a-i căuta și a-i salva pe cei pierduți. — Divina vindecare, 105 (1905).

Responsabilitatea evangheliștilor — O parte a lucrării voastre este aceea de a-i învăța pe cei pe care îi aduceți la adevăr să pună zecimea în vistierie, ca un semn al recunoașterii dependenței lor de Dumnezeu. Ei trebuie să fie pe deplin luminați cu privire la datoria de a-l înapoia Domnului ce este al Său. Porunca de a plăti zecimea este atât de clară, încât nu există niciun fel de scuză pentru desconsiderarea ei. Dacă neglijați să le prezentați celor nou-convertiți învățătura cu privire la punctul acesta, lăsați nefăcută partea cea mai importantă a lucrării voastre. — Letter 51, 1902.

Îndrumarea unei biserici noi — Lucrătorul care înființează mici grupe din loc în loc nu trebuie să le lase niciodată celor nou-veniți la credință impresia că Dumnezeu nu le cere să lucreze sistematic pentru a ajuta și pentru a susține cauza Sa prin munca și prin mijloacele lor personale....

Toți trebuie să fie învățați să facă tot ce pot pentru Domnul și să-I dăruiască înapoi partea Sa în conformitate cu măsura în care au fost binecuvântați de El. Domnul pretinde ca drept al Său o zecime din venitul lor, indiferent dacă acest venit este mare sau mic, iar [251] cei care rețin această parte îl jefuiesc pe Dumnezeu și nu se pot aștepta ca mâna Sa, care îi face să prospere, să fie cu ei. Chiar dacă biserica este alcătuită în cea mai mare parte din credincioși săraci, subiectul dăruirii sistematice trebuie să le fie explicat pe deplin și planul de dăruire să fie adoptat cu toată inima. Dumnezeu este în stare să-și împlinească făgăduințele. Resursele Sale sunt infinite, iar El le folosește pentru a-și aduce la îndeplinire voința. Iar când vede o împlinire conștiincioasă a datoriei în ce privește plătirea zecimii, adesea, în providența Sa înțeleaptă, Dumnezeu deschide căi prin care aceasta să crească. Cel care respectă rânduiala lui Dumnezeu cu puținul care i-a fost dat, va primi aceeași răsplată ca acela care oferă din abundența sa. — Slujitorii evangheliei, 222, 223 (1915).

Testul părtășiei cerești — Tatăl nostru ceresc ne oferă daruri și cere o parte înapoi, ca să ne pună la încercare, pentru a vedea dacă suntem vrednici să avem darul vieții veșnice. — Testimonies for the Church 3:408 (1875).

Un subiect care să fie prezentat de repetate ori și cu tact — Învățătorii Cuvântului lui Dumnezeu nu trebuie să rețină nici o parte din sfatul dat de Dumnezeu, ca nu cumva oamenii să fie necunoscători cu privire la datoria lor, să nu înțeleagă voia lui Dumnezeu pentru ei, să se poticnească și să cadă în pierzare....

Nimeni să nu neglijeze prezentarea unei învățături simple și conștiincioase cu privire la zecime. Oamenii să fie învățați să-i dea Domnului partea pe care El o declară ca fiind a Sa, așa încât judecata Domnului să nu fie asupra acelora care îl jefuiesc de zecimi și daruri. Va fi nevoie ca oamenilor să li se prezinte adesea datoria lor cu privire la subiectul acesta, ca să-I poată aduce lui Dumnezeu ce este al Său. Acela care prezintă pentru prima dată adevărul acesta să fie credincios în expunerea subiectului și, în același fel, acela care va finaliza lucrarea începută de lucrătorul precedent să explice clar cerința lui Dumnezeu cu privire la zecime, pentru ca oamenii să [252] vadă că toți lucrătorii prezintă același adevăr în toate privințele și că sunt una în gândire, îndemnându-i să asculte de toate cerințele lui Dumnezeu.

Totuși lucrătorii să fie înțelepți și să nu le dea hrană tare unora care sunt ca niște copii, ci să-i hrănească oferindu-le laptele sincer al Cuvântului. În niciun caz să nu amestecați spiritul și ideile voastre cu adevărul, acoperind legile lui Dumnezeu cu tradiții și presupoziții. Oamenii trebuie să aibă adevărul așa cum este el în Isus. — Manuscript 39, 1895.

O lucrare neglijată — Noi trebuie să-i vestim lumii solia de avertizare, dar oare cum ne îndeplinim lucrarea? Fraților, predicați voi acea parte a adevărului care este pe placul oamenilor, în timp ce părțile celelalte rămân incomplete? Va fi nevoie ca altcineva să meargă după voi și să-i îndemne pe oameni cu privire la datoria de a aduce cu credincioșie în vistieria Domnului toate zecimile și darurile? Aceasta este lucrarea pastorului, dar ea a fost neglijată într-o modalitate tristă. Oamenii L-au jefuit pe Dumnezeu, iar greșeala a fost făcută din cauză că pastorul nu a vrut să le creeze neplăcere fraților lui. Dumnezeu îi numește pe acești oameni niște ispravnici necredincioși. — The Review and Herald, 8 iulie, 1884.

Zecimea adusă cu credincioșie, mijloace corespunzătoare — Dacă banii ar intra în trezorerie exact în conformitate cu planul lui Dumnezeu — adică o zecime din tot venitul — ar fi resurse abundente pentru a duce mai departe lucrarea Sa. — Testimonies for the Church 5:150 (1882).

Colecte pentru centrele misionare — În providența lui Dumnezeu, aceia care poartă răspunderea lucrării Sale s-au străduit să pună o viață nouă în metodele vechi de lucru și, de asemenea, să conceapă planuri și metode noi de a stârni interesul membrilor bisericii [253] pentru un efort unit de a merge la cei din lume. Unul dintre planurile noi pentru a ajunge la cei necredincioși este campania de Colecte ale Secerișului în vederea susținerii centrelor misionare. În ultimii câțiva ani, în multe locuri, metoda aceasta s-a dovedit a avea succes, aducându-le binecuvântare multora și sporind resursele financiare ale fondului pentru lucrarea misionară. Când aceia care nu sunt de credința noastră au ajuns să cunoască progresul soliei îngerului al treilea în țările păgâne, în inima lor a fost stârnită simpatia, iar unii au căutat să învețe mai mult din adevărul care are o asemenea putere de a schimba inimi și vieți. S-a ajuns la bărbați și femei din toate categoriile sociale, iar Numele lui Dumnezeu a fost slăvit. — Counsels on Stewardship, 190, 191

Evitați metodele lumești — În bisericile din zilele noastre, vedem cum sunt încurajate ospețele, necumpătarea și risipa, prin organizarea de mese, târguri, dansuri și festivaluri care au scopul de aduna bani în vistieria bisericii. Aceasta este o metodă inventată de minți firești pentru a obține bani fără sacrificii....

Noi trebuie să stăm departe de toate aceste corupții, risipe și festivități bisericești, care au o influență imorală asupra celor tineri și asupra celor în vârstă. Nu avem niciun drept să le îmbrăcăm într-o haină de sfințenie, pe motiv că banii urmează a fi folosiți în scopuri bisericești. Asemenea daruri sunt niște jertfe bolnave și șchioape și poartă blestemul lui Dumnezeu. Ele sunt făcute cu prețul sufletului. Cei de la amvoane pot să apere festivitățile, dansul, loteriile, târgurile și mesele luxoase, ca să obțină banii pentru obiectivele bisericii, dar noi să nu luăm parte la niciunul dintre lucrurile acestea, pentru că, dacă vom lua parte, nu vom fi în niciun fel pe placul lui Dumnezeu. Noi nu propunem să se facă apel la poftă sau la apetit și nici nu ne folosim de amuzamentele firești ca un mijloc de a-i atrage pe aceia care se declară urmași ai lui Hristos, ca să ofere banii pe care Dumnezeu li i-a încredințat. Dacă nu dăruiesc de bunăvoie, din dragoste față de Hristos, darul lor nu va fi bine primit de Dumnezeu. — Counsels on Stewardship, 201, 202 (1878)

Mituiți prin ospețe și distracții — Este deplorabil faptul că [254] acele considerente sfinte și veșnice nu au puterea de a deschide inima celor ce se declară a fi urmașii lui Hristos pentru a oferi daruri de bunăvoie în vederea susținerii Evangheliei, așa cum o fac mituirile ispititoare ale ospețelor și distracțiilor. Este o realitate tristă că aceste mijloace de atracție vor avea succes, în timp ce lucrurile sfinte și veșnice nu au nici o putere de a influența inima să se angajeze în lucrări de binefacere.

În pustie, planul lui Moise de a aduna mijloacele necesare a fost plin de succes. Nu a fost nevoie de nici o constrângere. Moise nu a organizat niciun ospăț mare. El nu i-a invitat pe oameni la dansuri, veselie și distracții. Nici nu a organizat o loterie sau alte mijloace profane pentru a obține mijloacele necesare construirii sanctuarului lui Dumnezeu din pustie. Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să-i invite pe copiii lui Israel să aducă daruri. Moise trebuia să primească daruri de la fiecare om care oferea de bunăvoie și din inimă. Aceste daruri de bunăvoie au venit într-o măsură atât de îmbelșugată, încât

Moise a declarat că este suficient. Ei trebuiau să înceteze să mai aducă daruri, pentru că oferiseră atât de mult, mai mult decât puteau să folosească. — Counsels on Stewardship, 203 (1874).

Oare care este impresia ce rămâne în mintea celor necredincioși? Standardul sfânt al Cuvântului lui Dumnezeu este doborât la pământ. Dumnezeu este disprețuit, și numele de creștin de asemenea. Prin această modalitate nebiblică de adunare a fondurilor, principiile cele mai corupte sunt întărite. Acesta este lucrul pe care îl dorește Satana. Oamenii repetă păcatul lui Nadab și Abihu. Ei folosesc în slujba lui Dumnezeu un foc profan în locul focului sfânt. Domnul nu primește niciun asemenea dar.

Toate aceste metode de a aduce bani în vistieria Lui sunt o urâciune pentru El. Devotamentul care motivează orice asemenea planuri este fals. Oh, cât de orbiți și de amăgiți sunt mulți dintre aceia [255] care pretind a fi creștini! Membrii bisericii fac la fel ca locuitorii din lumea zilelor lui Noe, când toate închipuirile inimii lor erau îndreptate numai spre rău. Toți aceia care se tem de Dumnezeu vor respinge cu dezgust astfel de practici, tratându-le ca pe o reprezentare greșită a religiei lui Isus Hristos. — Counsels on Stewardship, 205 (1896)

Isprăvnicia omului — Regula de aur are o semnificație și mai adâncă. Oricine a ajuns să fie un ispravnic al feluritelor daruri ale lui Dumnezeu este chemat să le împărtășească sufletelor aflate în ignoranță și întuneric, întocmai așa cum ar dori el să-i fie oferite, dacă ar fi în locul lor. Apostolul Pavel a spus: „Eu sunt dator și grecilor, și barbarilor, și celor învățați, și celor neînvățați.” Prin faptul că ai cunoscut mai mult despre iubirea lui Dumnezeu, prin faptul că ai primit din darurile bogate ale harului Său mai mult decât cel mai slab și mai neștiutor dintre sufletele de pe pământ, ești dator să le împărtășești altora din toate darurile care ți-au fost acordate. — Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 193 (1896).

Prezentarea spiritului profetic

Cei nou-credincioși să aibă o înțelegere clară — Pe măsură ce timpul se apropie și lucrarea de vestire a ultimei avertizări adresate lumii se extinde, este foarte important ca aceia care primesc adevărul prezent să aibă o înțelegere clară a naturii și a influenței Mărturiilor pe care Dumnezeu, în providența Sa, le-a legat de lucrarea soliei îngerului al treilea, chiar de la începuturile ei. — Testimonies for the Church 5:654 (1889).

Învățătura lui Dumnezeu din zilele noastre — În timpurile din vechime, Dumnezeu le-a vorbit oamenilor prin profeți și apostoli. În aceste zile, El le vorbește prin mărturiile Duhului Sfânt. N-a fost [256] niciodată un timp în care Dumnezeu să instruiască poporul Său mai stăruitor cum o face acum, în legătură cu voința Sa și drumul pe care El ar dori să-l urmeze. — Testimonies for the Church 5:661 (1889).

Neglijate adesea — Adesea, pastorii neglijează aceste ramuri importante ale lucrării — reforma sănătății, darurile spirituale, dăruirea sistematică și marile ramuri ale lucrării misionare. În urma lucrării lor, poate că un mare număr de oameni adoptă teoria adevărului, dar cu timpul se constată că mulți nu vor rezista încercării lui Dumnezeu. Pastorul a pus la temelie fân, lemn și paie, iar acestea vor fi mistuite de focul ispitelor. — The Review and Herald, 12 decembrie, 1878.

Să nu ia locul Bibliei — Mărturiile sorei White nu trebuie să fie scoase în evidență. Cuvântul lui Dumnezeu este singurul standard care nu greșește. Mărturiile nu trebuie să ia locul Cuvântului. Toți credincioșii să exercite o mare grijă pentru a trata subiectele acestea cu atenție și să se oprească întotdeauna, atunci când au spus destul. Toți să-și susțină poziția cu Scripturile și să documenteze fiecare idee pe care o pretind a fi adevărată, folosind Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu. — Letter 12, 1890.

Mărturiile să nu fie puse mai presus de Biblie — Cu cât privim mai mult la făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu, cu atât ele ajung să fie mai strălucitoare. Cu cât le aplicăm mai mult, cu atât

mai adâncă va fi măsura în care le vom înțelege. Temelia și credința noastră se află în Biblie. Nu dorim niciodată ca vreun suflet să pună Mărturiile mai presus de Biblie. — Manuscript 7, 1894.

Scopul Mărturiilor — Cuvântul lui Dumnezeu este suficient [257] pentru a lumina până și cele mai întunecate minți și poate fi înțeles de cei care vor acest lucru. Cu toate acestea, unii care mărturisesc că studiază Cuvântul lui Dumnezeu trăiesc, de fapt, într-o opoziție directă cu învățăturile cele mai clare. Apoi, pentru a-i lăsa pe oameni fără scuze, Dumnezeu a dat mărturii clare și la subiect, aducându-i înapoi la Cuvântul pe care ei au neglijat să-l urmeze. Cuvântul lui Dumnezeu este plin de principii cuprinzătoare pentru formarea unor obiceiuri corecte de viețuire, iar mărturiile generale și personale au fost menite să le atragă atenția îndeosebi la aceste principii. — Testimonies for the Church 5:663, 664 (1889).

O lumină mai mare și o lumină mai mică — Bibliei i s-a acordat puțină atenție, iar Domnul a dat o lumină mai mică pentru a-i călăuzi pe bărbați și pe femei la lumina mai mare. — Colporteur Evangelist, 37 (1902).

Ilustrație: Prezentarea Spiritului Profetic — Fratele _____- nu intră în nici o controversă cu aceia care i se împotrivesc. El prezintă Biblia cu o așa claritate, încât este evident că oricine se află pe o poziție diferită va face lucrul acesta împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

El a vorbit vineri seară și în Sabat dimineață despre subiectul darurilor spirituale, insistând îndeosebi asupra Spiritului Profetic. Aceia care au fost prezenți la predicile acestea spun că a tratat subiectul într-o modalitate clară și convingătoare. — Letter 388, 1906.

În învățăturile prezentate, fratele _____ a arătat că Spiritul Profetic are de îndeplinit o parte importantă în consolidarea adevărului. Când și-a încheiat prezentarea, m-a invitat ... să le vorbesc oamenilor. — Letter 400, 1906.

Acordați timp pentru examinarea dovezilor — În ultima viziune care mi-a fost dată la Battle Creek, mi-a fost arătat că, în vremea organizării bisericii din _____, cei de acolo au pornit pe [258] o cale neînțeleaptă în tratarea subiectului cu privire la viziuni. În _____, unii erau copii ai lui Dumnezeu și, cu toate acestea, aveau îndoieli în legătură cu viziunile. Alții nu manifestau împotrivire,

însă nu îndrăzneau să ia o poziție hotărâtă cu privire la acestea. Unii erau sceptici și aveau motive suficiente să fie. Falsele viziuni și manifestările fanatice, cu roadele deplorabile ce au urmat, au influențat lucrarea din _____, stârnind repulsie față de orice purta numele de viziune. Toate aceste lucruri ar fi trebuit să fie luate în considerare și să se manifeste înțelepciune. Nu ar fi trebuit să existe o preocupare specială pentru cei ce nu au văzut niciodată persoana care are viziuni și nu cunosc influența viziunilor. Dacă viața lor de creștin este corectă în celelalte privințe și și-au format un caracter creștin frumos, persoanele de acest fel nu ar trebui să fie lipsite de beneficiile și privilegiile bisericii.

Mi-a fost arătat că unii puteau primi viziunile publicate judecând pomul după roadele lui. Alții sunt ca Toma necredinciosul: nu pot crede Mărturiile publicate și nici nu pot să primească dovezi prin mărturia altora, ci trebuie să vadă și să aibă ci înșiși dovada. Unii ca aceștia nu trebuie să fie îndepărtați, ci să se lucreze cu ei cu îndelungă răbdare și dragoste frățească până ce vor lua o anumită poziție, hotărând pentru sau împotriva viziunilor. Dacă sunt persoane care luptă împotriva viziunilor despre care nu au cunoștință, dacă își manifestă împotrivirea, până într-acolo încât se opun unor lucruri cu privire la care nu au experiență și se supără când cei ce cred că viziunile sunt de la Dumnezeu vorbesc despre acestea în adunare, pentru că se simt mângâiați prin sfaturile pe care le dau ele, biserica să știe că aceste persoane nu fac bine comportându-se astfel. — Testimonies for the Church 1:327-329 (1862).

Conduși la o poziție prematură — Mi-a fost arătat că unii, în special în _____, fac din viziuni o unitate de măsură pentru toți și apucă pe o cale pe care nici eu și nici soțul meu nu am mers niciodată. Unii nu mă cunosc nici pe mine, nici lucrarea pe care o fac și sunt foarte sceptici cu privire la orice se numește viziune. Este numai natural să fie așa, iar o asemenea atitudine poate să fie depășită doar prin experiență. Dacă unele persoane nu sunt lămurite cu privire la viziuni, nu trebuie să fie agasate. Procedeul de urmat cu astfel de oameni poate fi găsit în „Mărturia nr. 8” [volumul 1, 328, 329], pe care sper să o citească toți. Față de anumite persoane, pastorii trebuie să dovedească milă, iar pe alții să-i salveze cu temere, ca pe niște tăciuni scoși din foc, întotdeauna făcând deosebirea cuvenită. Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să aibă înțelepciunea de [259]

a-i da fiecăruia partea lui de hrană și să facă deosebire în funcție de fiecare caz în parte. Calea urmată de unii din _____, care nu sunt familiarizați cu mine, nu a fost atentă și consecventă. Aceia care erau destul de străini cu privire la viziuni au fost tratați în același fel ca aceia care avuseseră multă lumină și experiență în această privință. Unora li s-a cerut să aprobe viziunile, deși ei nu puteau să facă lucrul acesta cu o conștiință împăcată, și astfel unele suflete sincere au fost conduse să ia poziție împotriva viziunilor și împotriva bisericii, o poziție pe care nu ar fi luat-o niciodată, dacă ar fi fost tratate cu înțelepciune și har. — Testimonies for the Church 1:382, 383 (1863).

Biruirea împotrivirii — Pastorii neadventiști își încep tirada, îndeosebi împotriva lui Ellen G. White. Totuși ei își fac rău lor înșiși.... Eu împart în familii *Hristos, Lumina lumii*, *Tragedia veacurilor*, *Patriarhi și profeți și Hristos, Mântuitorul nostru*, așa că, [260] în timp ce pastorii lucrează împotriva mea, eu le vorbesc oamenilor prin scrierile mele. Cred că sufletele vor fi convertite la adevăr. Acum, îi întoarcem la Lege și la mărturii. Dacă ele nu vorbesc în conformitate cu acest Cuvânt, înseamnă că nu este nici o lumină în ele. — Letter 217, 1899.

Judecate după roadele lor — Mărturiile să fie judecate după roadele lor. Care este spiritul învățăturii lor? Care a fost rezultatul influenței lor? „Toți cei care doresc să facă astfel pot să cunoască personal roadele acestor viziuni..,”

„Dumnezeu este Acela care învață biserica Sa, mustrând relele și întărind credința. Prin urmare, această lucrare fie este de la Dumnezeu, fie nu este de la Dumnezeu. El nu face nimic împreună cu Satana. Lucrarea mea ... fie poartă pecetea lui Dumnezeu, fie poartă pecetea vrăjmașului. Nu există un drum de mijloc în această problemă. Mărturiile sunt ori de la Duhul lui Dumnezeu, ori de la Diavol.” — Testimonies For The Church 5:671 (1889).

Prezentarea subiectului despre sănătate și standardele creștine[19]

Prezentarea reformei sănătății — Lucrarea noastră trebuie să fie practică. Să nu uităm că omul are un trup de mântuit, la fel cum [261] are un suflet de mântuit. Lucrarea noastră cuprinde mai mult decât faptul de a sta înaintea oamenilor și de a le predica. Noi trebuie să slujim slăbiciunilor fizice ale acelora cu care suntem aduși în legătură. Să prezentăm principiile reformei sănătății, întipărind în mintea ascultătorilor noștri gândul că au o parte de îndeplinit în păstrarea propriei sănătăți.

Pentru ca sufletul să poată fi sănătos, trupul trebuie să fie păstrat într-o stare de sănătate. Starea trupului influențează starea sufletului. Acela care dorește să aibă putere fizică și spirituală trebuie să-și educe apetitul în conformitate cu regulile corecte. Să fie atent pentru a nu-și împovăra sufletul prin suprasolicitarea capacităților fizice sau spirituale. Aderarea cu credincioșie la principiile corecte cu privire la mâncare, băutură și îmbrăcăminte este o datorie pe care Dumnezeu le-a încredințat-o tuturor făpturilor omenești.

Domnul dorește să respectăm legile sănătății și ale vieții. El consideră că fiecare este răspunzător să-și îngrijească trupul într-o modalitate corespunzătoare, ca să-și păstreze starea de sănătate. — Letter 123, 1903.

O parte a ultimei solii — Principiile reformei sănătății se află în Cuvântul lui Dumnezeu. Evanghelia sănătății trebuie să fie strâns legată de slujirea Cuvântului. Planul lui Dumnezeu este ca refacerea influenței reformei sănătății să fie o parte din marele efort de proclamare a soliei Evangheliei. — Lucrarea misionară medicală, 259.

Ca popor, nouă ne-a fost încredințată lucrarea de a vesti principiile reformei sănătății — Unii cred că subiectul cu privire la alimentație nu este suficient de important pentru a fi inclus

[19] Vezi, de asemenea, The Medical Evangelist, 513-551 și, „Sănătatea și principiile sănătății”, 657-665.

în lucrarea lor de evanghelizare. Totuși aceste persoane fac o mare greșeală. Cuvântul lui Dumnezeu declară: „Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu”. (1 Corinteni 10, 31.) Subiectul cumpătării și toate implicațiile [262] lui are un loc important în lucrarea mântuirii. — Testimonies for the Church 9:112 (1909).

Întru totul întemeiați pe reforma sănătății — Aceia care trăiesc în zilele din urmă ale istoriei acestui pământ trebuie să fie întru totul întemeiați pe principiile reformei sănătății.

Persoanele suferinde trebuie să ajungă niște reformatori ai sănătății. Dumnezeu va conlucra cu cei ce sunt copiii Săi pentru a păstra sănătatea lor, dacă ei vor avea grijă cu privire la alimentație, refuzând să-și împovăreze inutil stomacul. În bunătatea Sa, El a făcut calea naturii să fie sigură și suficient de largă pentru toți aceia care vor merge pe ea. El a dat pentru susținerea noastră produsele aducătoare de sănătate ale pământului.,.

Mulți au adus daune mari trupului lor, prin desconsiderarea legilor vieții, și ar putea să nu mai repare niciodată rezultatele neglijenței lor, dar chiar și acum se pot pocăi și pot să fie convertiți. Omul a încercat să fie mai înțelept ca Dumnezeu și a ajuns să-și facă propria lege. Dumnezeu ne cheamă să acordăm atenție cerințelor Sale, să încetăm a-L dezonora prin deteriorarea capacităților noastre fizice, mintale și spirituale. — Letter 135, 1902.

Reforma sănătății este progresivă și practică — Domnul dorește ca pastorii, medicii și membrii bisericii noastre să fie atenți, ca să nu-i îndemne pe cei ce nu cunosc credința noastră să facă schimbări bruște în alimentație, supunându-i în felul acesta la o încercare prematură. Rețineți principiile reformei sănătății și lăsați ca Domnul să-i conducă pe cei sinceri. Ei vor auzi și vor crede. De asemenea, Domnul nu le cere solilor Lui să prezinte adevărurile frumoase despre viețuirea sănătoasă într-o modalitate care va stârni prejudecăți în mintea oamenilor. Nimeni să nu pună o piatră de poticnire în fața acelora care merg pe căile întunecate ale neștiinței. [263] Chiar și atunci când lăudăm un lucru bun, nu este bine să fim prea entuziaști, ca să nu-i îndepărtăm de pe cale pe cei ce vin să asculte. Prezentați principiile cumpătării în forma lor cea mai atrăgătoare.

Trebuie să acționăm prevăzător. Lucrătorii care merg în teritorii noi pentru a înființa biserici nu trebuie să creeze dificultăți, prin

încercarea de a face ca subiectul dietei să fie proeminent. Să fie atenți ca să nu traseze liniile prea aproape una de alta, deoarece vor pune piedici pe calea celorlalți. Nu-i mânați pe oameni de la spate, ci mergeți înaintea lor, călăuzindu-i.

Ori de câte ori adevărul este vestit, să se prezinte învățături cu privire la pregătirea unei hrane sănătoase. Dumnezeu dorește ca în fiecare loc oamenii să învețe să fie niște învățători capabili, care să știe cum să folosească înțelept produsele pe care le pot cultiva în zona țării în care trăiesc ei. În felul acesta, cei săraci, precum și cei aflați în condiții mai favorabile, pot fi învățați să trăiască sănătos. — Slujitorii evangheliei, 233 (1915).

Țineți lucrarea reformei sanitare la loc de frunte — Lucrarea reformei sanitare este mijlocul lui Dumnezeu pentru a reduce suferința în lumea noastră și pentru curățirea bisericii Sale. învățați-i pe oameni că ei pot să fie niște ajutoare ale lui Dumnezeu, conlucrând cu Maestrul lor la refacerea sănătății fizice și spirituale. Lucrarea aceasta poartă semnătura Cerului și va deschide uși pentru primirea altor adevăruri prețioase. În această lucrare este loc pentru toți cei care vor dori să lucreze inteligent.

Țineți lucrarea reformei sanitare la loc de frunte — este solia ce sunt instruită să v-o aduc. Arătați atât de clar valoarea ei, încât să se simtă o largă nevoie de ea. Abținerea de la orice aliment și orice băutură dăunătoare este roadă adevăratei religii. Cel care este pe deplin convertit va abandona orice obicei și apetit dăunător. Prin abstinență totală, el va birui dorința sa după satisfacerea unor plăceri distrugătoare de sănătate.

Sunt îndrumată să le spun educatorilor din domeniul reformei [264]
sănătății: Mergeți înainte. Lumea are nevoie de fiecare iotă de influență pe care puteți să o exercitați pentru a opri valul de blestem imoral. Aceia care prezintă solia îngerului al treilea să fie loiali învățăturilor lor. — Testimonies for the Church 9:112, 113 (1909).

Abstinența totală de la băuturile alcoolice și tutun — Bărbații și femeile au multe obiceiuri care sunt în contradicție cu principiile Bibliei. Victimele băuturilor alcoolice tari și ale tutunului sunt degradate din punct de vedere al trupului, sufletului și spiritului. Asemenea oameni să nu fie primiți în biserică, până când nu vor dovedi că sunt convertiți cu adevărat, că simt nevoia de a avea o credință care lucrează din dragoste și curățește sufletul. Adevărul lui

Dumnezeu îi va face să fie curați pe credincioșii adevărați. Acela care este convertit pe deplin va renunța la orice obicei și poftă ce întinează. El va birui printr-o abstinență totală dorința după orice plăcere ce distruge sănătatea. — Letter 49, 1902.

Convertirea este secretul biruinței — Primul și cel mai important lucru este acela de a sensibiliza și de a supune sufletul, prin prezentarea Domnului Isus Hristos ca purtător al păcatului și ca Mântuitor care iartă păcatul, așa încât Evanghelia să fie cât mai clară cu putință.

Când Duhul Sfânt lucrează în mijlocul nostru, la fel de sigur cum a lucrat la adunarea de tabără din _____, sufletele nepregătite pentru venirea lui Hristos sunt convinse. Mulți dintre aceia care vin la adunările noastre și sunt convertiți nu au frecventat de ani de zile adunările niciunei biserici. Cei pasionați de tutun își sacrifică idolul, iar băutorii își sacrifică băuturile alcoolice. Ei nu ar fi putut să facă lucrul acesta, dacă nu s-ar fi bazat, prin credință, pe făgăduințele lui [265] Dumnezeu pentru iertarea păcatelor lor. Oare nu merită să depunem un efort hotărât pentru salvarea acestor suflete? — Letter 4, 1899.

Începeți reforma de la temelie — Consumul băuturilor alcoolice încurajează orgiile cele mai josnice și întăresc înclinațiile cele mai satanice.... Când ne confruntăm cu lucrurile acestea și când vedem consecințele îngrozitoare ale consumului de băuturi alcoolice, oare să nu facem tot ce ne stă în putere pentru a veni în ajutorul lui Dumnezeu în lupta împotriva acestui mare rău? La temelia consumului de băuturi alcoolice se află obiceiurile greșite în alimentație. Aceia care cred adevărul prezent trebuie să refuze să bea ceai sau cafea, pentru că ele stârnesc dorința după un stimulent mai puternic. Ei trebuie să refuze să consume carne, pentru că și aceasta stârnește dorința după băuturile tari. Alimentația noastră, acum, trebuie să fie constituită dintr-o hrană sănătoasă, pregătită cu gust și pricepere.

Aceia care nu sunt niște reformatori ai sănătății se tratează pe ei înșiși într-o modalitate nedreaptă și neînțeleaptă. Prin îngăduința poftei, ei își fac un rău îngrozitor. Unii ar putea să creadă că subiectul alimentației nu este suficient de important pentru a fi cuprins în domeniul religiei. Totuși asemenea persoane fac o mare greșeală. Cu- vântul lui Dumnezeu declară: „Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva: să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.” Subiectul cumpătării și toate implicațiile lui are un loc important în

săvârșirea mântuirii noastre. Lumea ajunge să fie din ce în ce mai imorală, din cauza obiceiurilor greșite în alimentație. — Letter 49, 1902.

Lucrarea personală pentru cei necumpătați — Lucrarea misionară nu constă doar din predicare. Ea cuprinde lucrarea personală pentru aceia care au abuzat de propria sănătate și s-au pus în situația în care nu au puterea morală de a-și controla poftele și pasiunile. Trebuie să se lucreze pentru aceste suflete, ca și pentru acelea care se află într-o situație mai favorabilă. Lumea noastră este plină de oameni suferinzi.

Dumnezeu a scris legea Sa pe fiecare nerv și pe fiecare mușchi, fibră sau funcție a trupului omenesc. Îngăduirea unei pofte nenaturale, fie că este vorba de consumul de ceai, cafea, tutun, băuturi alcoolice, este o lipsă de cumpătare și se află în conflict cu legile vieții și ale sănătății. Prin folosirea acestor articole interzise, în organism a fost creată o stare de lucruri pe care Creatorul nu a plănuit-o niciodată. Îngăduința aceasta este un păcat pentru oricare dintre membrii familiei omenești.... Consumul unor alimente care nu produc un sânge sănătos acționează împotriva legilor organismului nostru și este o călcare a legii lui Dumnezeu. Cauza produce efectele. Suferința, boala și moartea sunt pedeapsa sigură a poftei. — Letter 123, 1899. [266]

Dorința după plăcere — Mulțimile caută zadarnic fericirea în amuzamentele lumești. Oamenii poftesc ce nu au. Ei își cheltuiesc banii pentru ceva ce nu hrănește și trudesc pentru ceva ce nu-i mulțumește. Sufletul flămând și însetat va continua să flămânzească și să înseteze atâta vreme cât ia parte la aceste plăceri nesatisfăcătoare. „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.” Aceia care beau din apa vie nu vor mai fi însetați după amuzamente incitante și ușuratice. Hristos, izvorul de apă vie, este o fântână a păcii și a fericirii.

Dumnezeu îi binecuvântează pe oameni cu talente și daruri, nu pentru ca acestea să rămână nefolosite, nici ca să fie folosite în amuzamente sau pentru satisfacții egoiste, ci pentru a putea să fie o binecuvântare pentru alții, înzestrându-i cu puterea de a face o lucrare misionară serioasă și plină de sacrificiu de sine. — The Youth’s Instructor, 6 noiembrie, 1902.

Spectacole și teatre — Pasiunea principală a lui Satana este aceea de a perverti intelectul și de a-i face pe oameni să dorească

[267] spectacole și manifestări teatrale. Experiența și caracterul tuturor acelora care se angajează în lucrarea aceasta vor fi în conformitate cu hrana care îi este oferită minții.

Domnul a dovedit dragostea Sa față de lume. În toate lucrările Sale nu a fost nici o falsitate, nici o prefăcătorie. El i-a înzestrat pe oameni cu darul de a fi capabili să sufere umilința, neglijarea, rușinea și reproșul. Hristos a făcut lucrul acesta ca să-i poată salva pe cei căzuți. În timp ce făpturile omenești concepeau strategii și metode pentru a-L nimici, Fiul Dumnezeului infinit a venit în lumea noastră ca să fie un exemplu cu privire la marea lucrare ce trebuie să fie săvârșită pentru a-l răscumpăra și pentru a-l mântui pe om. Totuși, în zilele noastre, cei mândri și neascultători se străduiesc să obțină un nume mare și onoare de la semenii lor, folosind înzestrările primite de la Dumnezeu în scopul de a amuza. — Manuscript 42, 1898.

Lucrarea pentru iubitorii de plăceri — În loc de a discredita fântâna lui Iacov, Hristos a prezentat ceva infinit mai bun.... El i-a oferit femeii ceva mai bun decât tot ce avusese, i-a oferit chiar apa vie, bucuria și nădejdea Evangheliei împărăției Sale.

Aceasta este o ilustrație cu privire la modalitatea în care trebuie să lucrăm. Nu este de folos să mergem la iubitorii de plăceri, la aceia care frecventează teatrele, cursele de cai, la bețivi și la pasionații jocurilor de noroc ca să-i mustrăm cu asprime pentru păcatele lor. Lucrul acesta nu va aduce niciun bine. Trebuie să le oferim ceva mai bun decât au, să le oferim chiar pacea lui Hristos, care întrece orice pricepere....

Sufletele acestea sărmane sunt angajate într-o goană nebună după plăcerile lumești și bogățiile pământești. Ele nu cunosc nimic altceva care să fie vrednic de dorit. Totuși jocurile, teatrele și cursele de cai nu le vor mulțumi inima. Făpturile omenești nu au fost create pentru a fi mulțumite în felul acesta, ca să-și cheltuie banii pentru ceva ce nu hrănește. Arătați-le oamenilor cât de infinit mai înaltă este slava nepieritoare a cerului, în comparație cu bucuriile trecătoare și plăcerile lumii. Căutați să-i convingeți cu privire la libertatea, [268] nădejdea, liniștea și pacea care sunt în Evanghelie. Domnul Hristos a declarat: „Oricui va bea din apa pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete.” — Manuscript 12, 1901.

Îndrumări cu privire la îmbrăcăminte și plăceri — Principiile vieții creștine trebuie să le fie prezentate cu claritate acelora care sunt veniți recent la adevăr. Femeile și bărbații creștini care sunt credincioși trebuie să aibă un interes viu de a aduce sufletul convertit la o cunoaștere corectă a neprihănirii lui Isus Hristos. Dacă vreunul a îngăduit ca dorința după plăceri sau pasiunea pentru îmbrăcăminte să ajungă lucrul cel mai important, așa încât orice parte a minții, sufletului și puterii lui este dedicată îngăduințelor egoiste, credincioșii sinceri să vegheze asupra acestor suflete, pentru că vor trebui să dea socoteală pentru ele. Să nu neglijeze să le ofere celor nou-convertiți o învățătură credincioasă, duioasă și plină de dragoste, care este atât de importantă, ca să nu fie îndeplinită doar o lucrare făcută pe jumătate. — Manuscript 56, 1900.

Învățarea celor nou-convertiți cu privire la idolatria îmbrăcămintei — Unul dintre punctele cu privire la care cei nou-veniți la credință vor avea nevoie de învățătură este subiectul îmbrăcămintei. Să se procedeze cu credincioșie cu cei nou-convertiți. Sunt ei ușuratici în modalitatea de a se îmbrăca? Cultivă ei mândria inimii? Idolatria îmbrăcămintei este o boală morală. Ea nu trebuie să fie adusă în viața cea nouă. În cele mai multe cazuri, supunerea față de cerințele Evangheliei va cere o schimbare hotărâtă în îmbrăcăminte.

Nu trebuie să existe nepăsare în îmbrăcăminte. Pentru Numele lui Hristos, ai cărui martori suntem, ar trebui să facem tot ce se poate mai bine pentru înfățișarea noastră. La serviciul de la tabernacul, Dumnezeu a arătat fiecare amănunt al veșmintelor acelora care slujeau înaintea Lui. În felul acesta suntem învățați că El are o preferință cu privire la îmbrăcămintea celor care-L slujesc. Îndrumările date cu privire la veșmintele lui Aaron erau foarte precise, deoarece veșmântul lui era simbolic. Tot așa, îmbrăcămintea [269] urmașilor lui Hristos trebuie să fie simbolică. Înfățișarea noastră, în toate privințele, ar trebui să fie caracterizată prin simplitate, modestie și curățenie. Cuvântul lui Dumnezeu nu aprobă schimbările în îmbrăcăminte numai de dragul modei, ca să arătăm la fel ca lumea. Creștinii nu trebuie să se împodobească cu podoabe scumpe și lucruri costisitoare.

Cuvintele Scripturii cu privire la îmbrăcăminte ar trebui să fie cercetate cu grijă. Avem nevoie să înțelegem ce apreciază Domnul cerului, chiar și în îmbrăcăminte. Toți cei ce caută cu sârguință harul

lui Hristos vor ține seama de cuvintele prețioase, de învățăturile inspirate de Dumnezeu. Chiar și stilul îmbrăcămintei va exprima adevărul Evangheliei.

Toți cei care studiază viața lui Hristos și practică învățăturile Lui vor ajunge asemenea Domnului. Influența lor va fi ca a Lui. Ei vor da dovadă că au un caracter sănătos. Când umblă pe cărarea smerită a ascultării, făcând voia lui Dumnezeu, ei exercită o influență care ajută la înaintarea lucrării lui Dumnezeu și la curăția sănătoasă a lucrării Sale. În sufletele acestea pe deplin convertite, lumea urmează să aibă o mărturie cu privire la puterea sfințitoare a adevărului asupra caracterului omenesc. — Testimonies for the Church 6:96, 97 (1900).

Păstrarea credinței noastre — Tăgăduirea eului în îmbrăcăminte este o parte a datoriei noastre creștine. A ne îmbrăca simplu și a ne abține de la etalarea bijuteriilor și podoabelor de orice fel este în armonie cu credința noastră. Ne numărăm noi printre aceia care văd nesăbuința celor lumești ce își îngăduie extravaganță în îmbrăcăminte și, de asemenea, iubirea de distracții? Dacă este așa, ar trebui să aparținem categoriei acelora care se feresc de tot ce aprobă acest spirit care pune stăpânire pe mintea și pe inima celor ce trăiesc [270] numai pentru această lume și care nu se gândesc niciodată și nu-și fac nici o grijă pentru cea viitoare. — Testimonies for the Church 3:366 (1875).

Conformarea cu Hristos sau cu lumea — O soră care petrecuse câteva săptămâni într-una dintre instituțiile noastre din _____ a spus că s-a simțit foarte dezamăgită de ce a văzut și a auzit acolo ... înainte de a primi adevărul, ea urmase moda lumii în îmbrăcăminte și purtase bijuterii scumpe și alte podoabe, dar, după ce s-a hotărât sa respecte Cuvântul lui Dumnezeu, ea a simțit că învățăturile lui îi cereau să renunțe la toate podoabele extravagante și inutile. Ea a fost învățată că adventiștii de ziua a șaptea nu purtau bijuterii, aur, argint sau pietre prețioase și că nu se conformau cu moda lumii în îmbrăcăminte. Când a văzut printre aceia care mărturiseau credința o asemenea îndepărtare de simplitatea Bibliei, s-a simțit încurcată. Oare nu aveau ei aceeași Biblie pe care o studiase ea și cu care se străduise să-și conformeze viața? Oare experiența ei din trecut fusese doar un fanatism? Interpretase ea greșit cuvintele apostolului care spunea: „Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumne-

zeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu”?

Într-o zi, dna D, o doamnă care ocupă o poziție importantă în instituție, a vizitat-o în camera ei. Când sora noastră a scos din cufărul ei un colier din aur și i-a spus celeilalte că dorea să dispună vânzarea acestei bijuterii și să pună banii obținuți în vistieria Domnului, doamna aceea a zis: „De ce vinzi colierul? Eu l-aș fi purtat dacă era al meu.” „De ce”, a răspuns sora _____, „când am primit adevărul, am fost învățată că toate aceste lucruri trebuie să fie abandonate. Cu siguranță, ele sunt în contradicție cu învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu.” Apoi, i-a citat interlocutoarei ei cuvintele apostolilor Pavel și Petru despre subiectul acesta: „Vreau, de asemenea, ca femeile să se roage îmbrăcate în chip cuviincios, cu [271] rușine și sfială; nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care spun că sunt evlavioase.” „Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară, care stă în împletitura părului, în purtarea de scule de aur sau în îmbrăcarea hainelor, ci să fie omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit.”

Ca răspuns, doamna i-a arătat un inel de aur pe care îl purta și pe care îl primise de la un necredincios și i-a spus că ea considera că nu este niciun rău să porți astfel de podoabe. „Noi nu suntem chiar atât de deosebiți”, a spus ea, „cum am fost în trecut. Oamenii noștri au fost exagerat de scrupuloși în părerile lor cu privire la subiectul îmbrăcămintei. Doamnele din instituția aceasta poartă ceasuri de aur și lănțișoare de aur și se îmbracă la fel ca toți ceilalți. Nu este o strategie bună să ne îmbrăcăm neobișnuit și ciudat, deoarece, dacă vom proceda astfel, nu putem să exercităm o influență atât de mare.”

Noi întrebăm: Este părerea aceasta în armonie cu învățăturile lui Hristos? Oare trebuie noi să urmăm Cuvântul lui Dumnezeu sau obiceiurile lumii? Sora noastră a hotărât că aderarea la standardul Bibliei era calea cea mai sigură. Vor fi mulțumiți dna D. și ceilalți care au un comportament asemănător să se confrunte cu rezultatul influenței lor, în ziua când fiecare om va primi răsplata după faptele lui?

Cuvântul lui Dumnezeu este clar. Învățăturile lui nu pot să fie confundate. Oare să le respectăm exact așa cum ni le-a dat Dumnezeu sau să căutăm să vedem cât de departe putem să ne abatem,

și totuși să ne păstrăm mântuirea? Aș dori ca toți aceia care sunt angajați în instituțiile noastre să primească și să urmeze lumina divină, pentru ca astfel să fie făcuți în stare să le transmită lumină acelora care umblă în întuneric.

Conformarea cu lumea este un păcat care subminează evlavia [272] poporului nostru și împiedică serios capacitatea lui de a fi folositor. Este inutil să-i vestim lumii o solie de avertizare, în timp ce noi o dezmințirii în treburile vieții de zi cu zi. — The Review and Herald, 28 martie, 1882.

O lucrare făcută din inimă — Mulți încearcă să corecteze viața altora, atacând acele comportamente pe care ei le consideră a fi niște obiceiuri greșite. Ei li se adresează acelora despre care cred că greșesc și le scot în evidență defectele. Ei spun: „Tu nu te îmbraci așa cum ar trebui.” Aceste persoane încearcă să se lege de podoabe sau de orice li se pare ofensator, dar nu se străduiesc să îndrepte gândurile oamenilor asupra adevărului. Cei care încearcă să-i corecteze pe alții ar trebui să prezinte lucrurile atrăgătoare ale lui Isus. Să vorbească despre dragostea și despre mila Sa, să prezinte exemplul Său și jertfa Sa, să manifeste spiritul Său, iar dacă vor proceda așa, nu va fi necesar să abordeze deloc subiectul îmbrăcămintei. Nu este nevoie să faceți din subiectul îmbrăcămintei aspectul principal al religiei voastre. Aveți subiecte mai pline de însemnătate despre care să vorbiți. Vorbiți despre Domnul Hristos, iar după ce inima este convertită, tot ce nu se află în armonie cu Cuvântul lui Dumnezeu va cădea. Este o trudă zadarnică să smulgi frunzele dintr-un copac verde. Frunzele vor apărea din nou. Toporul trebuie să fie înfipt la rădăcina copacului, iar atunci frunzele vor cădea și nu vor mai reveni niciodată.

Ca să-i înveți pe bărbați și pe femei despre lipsa de valoare a lucrurilor lumești, trebuie să-i conduci la Izvorul vieții, să le oferi să bea din apa vieții, care este Hristos, până când inima lor se va umple de dragostea lui Dumnezeu și până când Domnul Hristos va fi în ei un izvor de apă vie care țâșnește în viața veșnică. — The Signs of the Times, 1 iulie, 1889.

Curățați izvorul, iar apele vor fi curate. Dacă inima este bună, cuvintele, îmbrăcămintea și faptele voastre vor fi bune. — Testimonies for the Church 1:158 (1857).

Simplitatea îmbrăcămintei — Ne apropiem de încheierea istoriei lumii acesteia. Cu privire la simplitatea în îmbrăcăminte, este necesară acum o mărturie clară și directă, așa cum este dată în Cu- [273] vântul lui Dumnezeu. Aceasta să fie preocuparea noastră. Totuși este prea târziu acum să fim entuziaști în a face din subiectul acesta un test. Îmbrăcămintea celor din poporul nostru să fie cât se poate de simplă.... Nimeni să nu practice modelul care mi-a fost arătat, tratându-l ca pe o regulă precisă care să-i conducă pe toți în felul de a se îmbrăca....

Surorile noastre să se îmbrace în așa fel încât să aibă o înfățișare modestă. Să se îmbrace simplu. Pălăriile și rochiile nu trebuie să aibă broderii excesive. Îmbrăcați-vă cu modestie, cu bun-simț și seriozitate. Oferiți-i lumii o ilustrare vie a podoabei lăuntrice a bunătății lui Dumnezeu. Surorile noastre să se îmbrace simplu, așa cum fac multe dintre ele, iar hainele lor să fie dintr-un material bun, durabil, modest, potrivit timpului nostru, dar nu faceți din îmbrăcăminte un subiect care să vă umple mintea. — Manuscript 97, 1908.

Rânduielile sfinte

Doi stâlpi monumentali — Rânduiala botezului și aceea a Cinei Domnului sunt doi stâlpi monumentali, unul fiind în interiorul bisericii, iar celălalt în exteriorul ei. Hristos a întipărit pe aceste rânduieli Numele Dumnezeului celui adevărat. — Manuscript 27a, 1900.

Cina Domnului este un monument de aducere-aminte neîncetată — Simbolurile casei Domnului sunt simple și ușor de înțeles, iar adevărurile reprezentate de ele au semnificația cea mai adâncă pentru noi. Prin instituirea serviciului Sfintei Cine, pentru a lua locul sărbătorii Paștelui, Domnul Hristos i-a lăsat bisericii Sale un monument de aducere-aminte a marelui Său sacrificiu pentru omenire. El a spus: „Să faceți lucrul acesta în amintirea Mea.” Acesta a fost un moment de tranziție între cele două sisteme, fiind marcat de două [274] mari sărbători. Primul sistem urma să se încheie pentru totdeauna, iar celălalt, pe care tocmai îl instituise, urma să îi ia locul și să continue de-a lungul tuturor vremurilor, ca un monument de aducere-aminte amorții Sale. — The Review and Herald, 22 iunie, 1897.

Spălarea picioarelor este mai mult decât o formalitate — Noi nu participăm la rânduielile casei Domnului doar pentru a îndeplini o formalitate....

El a instituit rânduiala aceasta pentru a ne vorbi continuu despre dragostea pe care, Dumnezeu a manifestat-o pentru noi.... În repetarea acestei rânduieli, un gând se leagă de altul și, astfel, lanțul gândurilor readuce în amintire acele binecuvântări, dovezi de bunătate și favoruri, care au fost primite de la prieteni și frați, dar care s-au pierdut din memorie. Duhul Sfânt, cu puterea Sa înviorătoare și mișcătoare, scoate la iveală lipsa de recunoștință și dragoste ce a încolțit din rădăcina amară a urii. Verigă cu verigă, lanțul memoriei este întărit. Duhul lui Dumnezeu lucrează asupra minții oamenilor. Defectele de caracter, neglijarea datoriilor și lipsa de recunoștință față de Dumnezeu sunt readuse în atenție, iar gândurile sunt aduse

la supunerea față de Domnul Hristos. — The Review and Herald, 7 iunie, 1898.

Pregătirea inimii — În zilele timpurii ale mișcării adventiste, când numărul membrilor noștri era mic, sărbătorirea ceremoniilor sfinte a fost una dintre ocaziile cele mai folositoare. În vinerea de dinaintea sărbătoririi, fiecare membru al bisericii se străduia să înlăture tot ce ar fi putut să-l despartă de frații lui și de Dumnezeu. Inimile erau cercetate îndeaproape, rugăciunile pentru descoperirea divină a păcatului ascuns erau înălțate stăruitor și se făceau mărturisiri cu privire la unele abuzuri în afaceri, la cuvintele necugetate, rostite în grabă și cu privire la păcatele cultivate. Domnul Se apropia de noi și eram întăriți și încurajați într-o mare măsură. — Manuscript 102, 1904.

Scopul rânduielii spălării picioarelor — Rânduiala spălării [275] picioarelor a fost instituită cu scopul împăcării unii cu alții. Prin exemplul Domnului și învățătorului nostru, ceremonia aceasta umilitoare a fost stabilită ca o rânduială sfântă. Ori de câte ori este îndeplinită, Hristos este prezent prin Duhul Său Sfânt. Duhul acesta este cel care aduce în inimă convingerea cu privire la păcat.

Când Domnul Hristos a îndeplinit rânduiala aceasta cu ucenicii Săi, toți au fost convinși de păcat, cu excepția lui Iuda. Prin urmare, când Domnul Hristos îi va vorbi inimii noastre, va aduce convingere. Izvoarele sufletului se vor deschide. Mintea va fi întărită, fiind înviorată și pusă în mișcare, va doborî orice barieră care a cauzat dezbinarea și înstrăinarea. Păcatele care au fost săvârșite vor apărea mai distincte ca niciodată, pentru că Duhul Sfânt ne va aduce aminte de ele. Cuvintele lui Hristos: „Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi, dacă le faceți”, vor fi înveșmântate într-o putere nouă. — The Review and Herald, 4 noiembrie, 1902.

Un test de verificare a inimii — Rânduiala spălării picioarelor a fost instituită ca un serviciu religios.... Ea a fost dată pentru a fi un test de verificare a credincioșiei copiilor lui Dumnezeu. Când Israelul modern îndeplinește rânduiala Sfintei Cine, ceremonia aceasta trebuie să preceadă împărtășirea cu simbolurile morții Domnului.

Rânduiala aceasta a fost dată pentru binele ucenicilor lui Hristos. Domnul Hristos a știut precis ce voia să spună, când a rostit cuvintele „Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.... Dacă știți aceste lucruri, ferice de voi dacă le faceți.” El a rânduit

această lucrare pentru a verifica starea reală a inimii și minții acelora care au participat la ea. — Manuscript 8, 1897.

Pentru toate timpurile și toate țările — În locul sărbătorii [276] naționale pe care o respectau iudeii, Domnul Hristos a instituit un serviciu memorial, spălarea picioarelor și Sfânta Cină, pentru a fi respectat de ucenicii Săi din toate timpurile și din toate țările. Aceste rânduieli trebuie să repete mereu actul săvârșit de Hristos, pentru ca toți să înțeleagă faptul că slujirea adevărată cere o lucrare lipsită de egoism. — The Signs of the Times, 16 mai, 1900.

Pentru a fi comemorată adesea — În acest ultim act săvârșit de Hristos, împărtășind cu ucenicii Săi pâinea și vinul, El S-a angajat să le fie Răscumpărător, printr-un legământ nou, în care era scris și pecetluit faptul că toți aceia care îl vor primi pe Hristos, prin credință, vor primi toate binecuvântările pe care le poate oferi Cerul, atât în viața aceasta, cât și în viața viitoare nepieritoare.

Legământul acesta urma să fie validat prin însuși sângele lui Hristos, preluând locul jertfelor din vechime, care aveau rolul de a păstra mereu jertfa Sa în atenția celor din poporul Său ales. Domnul Hristos a rânduit ca această Cină Sfântă să fie comemorată adesea, cu scopul de a ne aminti de sacrificiul Său pe care l-a făcut prin faptul că și-a dat viața pentru iertarea păcatelor tuturor acelora care vor crede în El și Îl vor primi. Rânduiala aceasta nu trebuie să fie exclusivistă, așa cum ar dori mulți să o facă. Fiecare trebuie să ia parte la ea într-o modalitate publică și, prin participarea aceasta, să spună: „Îl primesc pe Hristos ca Mântuitor personal. El și-a dat viața pentru mine, ca să pot fi salvat de la moarte”. — The Review and Herald, 22 iunie, 1897.

Experiență: **O tratare conștiincioasă a unui pastor interesat** — În Sabat dimineață, când biserica din _____ sărbătorea Sfânta Cină, fratele _____ era prezent. A fost invitat să ia parte la rânduiala spălării picioarelor, dar a spus că preferă să fie doar martor. El a întrebat dacă participarea la ceremonia aceasta era obligatorie pentru cineva care dorea să ia parte la Sfânta Cină și a fost asigurat de [277] frații noștri că nu era obligatorie și că, dacă dorea, va fi bine-venit la masa Domnului. Sabatul acesta a fost ziua cea mai prețioasă pentru sufletul lui. El a spus că nu avusese niciodată în viață o zi mai fericită ca aceasta.

După aceea, a dorit să aibă o întrevedere cu mine, iar vizita lui a fost plăcută. Conversația cu el a fost foarte interesantă și am avut o ocazie prețioasă de a ne ruga împreună. Eu cred că el este un slujitor al lui Dumnezeu. I-am dat cărțile mele: *Tragedia veacurilor*, *Patriarhi și profeți*, *Calea către Hristos*. El a părut foarte mulțumit și a dorit să cunoască toată lumina pe care putea să o primească, în scopul de a-i înfrunta pe cei ce se împotriveau credinței noastre. înainte de-a pleca din localitate pentru a se întoarce acasă a fost botezat și va reveni ca să prezinte adevărul în biserica lui. — Letter 23a, 1893.

Nu o comuniune închisă — Exemplul lui Hristos nu îngăduie ca cineva să fie exclus de la masa Domnului. Este adevărat că păcatul cunoscut în mod public îl exclude pe cel păcătos. Acest fapt este arătat clar de Duhul Sfânt. Totuși, dincolo de această situație, nimeni nu trebuie să judece. Dumnezeu nu le-a lăsat oamenilor dreptul să spună cine trebuie să ia parte la aceste ocazii. Pentru că cine poate să citească inimile? Cine poate deosebi grâul de neghină? — Hristos, Lumina lumii, 656 (1898).

Poate că vor veni în mijlocul vostru oameni a căror inimă nu este unită cu adevărul și cu sfințirea, dar care ar dori să ia parte la serviciile acestea. Să nu le interziceți. — Manuscript 47, 1897.

Cu respect — Tot ce este legat de rânduiala aceasta ar trebui să implice o pregătire cât mai bună cu putință. Toate serviciile Sfintei Cine din biserică să fie înălțătoare. Ele nu trebuie să fie îndeplinite în așa fel încât să ajungă la nivelul unor lucrări obișnuite și lipsite de însemnătate.... Bisericile noastre trebuie să fie educate pentru a cultiva un nivel mai înalt de respect și considerație față de serviciul sfânt al lui Dumnezeu. — Manuscript 76, 1900.

Ceremonia aceasta să nu fie îndeplinită cu indiferență, ci într-o modalitate serioasă, păstrând în atenție scopul și rolul ei. — Manuscript 8, 1897. [278]

O adunare binecuvântată — Ziua aceasta a fost ocazia cea mai prețioasă de înviorare a sufletului meu. Cei care alcătuiesc mica grupă de aici au organizat o biserică, iar eu m-am întâlnit cu ei pentru a sărbători rânduielile sfinte. Le-am vorbit din Ioan, capitolul 13, și mintea mi-a fost impresionată de idei valoroase cu privire la actul umilinței.... În ritualul acesta simplu se află multe semnificații care nu sunt înțelese și apreciate. Am fost binecuvântată să mă

împărtășesc cu simbolurile trupului frânt și ale sângelui vărsat de Mântuitorul nostru cel prețios, care S-a făcut păcat pentru noi, ca să putem ajunge neprihănirea lui Dumnezeu în El. Domnul a fost purtătorul păcatelor noastre.

Întâlnirea de astăzi a fost o ocazie solemnă pentru toți cei prezenți. Adunarea pentru prezentarea mărturiilor personale a fost excelentă. Fiecare persoană invitată să vorbească a răspuns cu bunăvoință. Știu că Domnul Isus a fost în mijlocul nostru și că cerul întreg a fost mulțumit în timp ce noi urmam exemplul lui Hristos. În astfel de ocazii, Domnul Se manifestă într-o modalitate deosebită pentru a sensibiliza și a supune sufletul, pentru a alunga egoismul și a ne umple cu Duhul Său cel Sfânt și pentru a aduce dragostea, bunătatea și pacea în inimile smerite.

Când adunarea s-a încheiat și ne-am întors la corturile noastre din pădure, inima ne-a fost cuprinsă de o influență plăcută, duioasă și sfântă. Sufletul meu a fost plin de o pace plăcută. — Manuscript 14, 1895.

Secțiunea 9 — Interesul pentru cunoașterea adevărului

[279]

Predicarea în vederea luării deciziilor

Prin învățături simple, nu prin elocvență — Cel pentru care elocvența este ținta cea mai înaltă cu privire la predicare, îi determină pe oameni să uite adevărul, deoarece a fost amestecat cu oratoria lui. Când emoțiile trec, se va vedea că în mintea ascultătorului nu a fost întipărit Cuvântul lui Dumnezeu. Ei vorbesc despre elocvența pastorului în termeni admirativi, dar nu sunt aduși nici măcar pe aproape de luarea unei decizii. Ei vorbesc despre predică, așa cum ar vorbi despre o piesă de teatru, și despre pastor ca despre un actor. Poate că vor veni din nou să asculte același fel de predici, dar vor pleca fără a fi impresionați și hrăniți spiritual.

Nu de discursuri înflorite este nevoie, nici de un potop de cuvinte fără semnificație. Pastorii noștri trebuie să predice într-o modalitate care îi va ajuta pe oameni să înțeleagă adevărul vital. — Slujitorii evangheliei, 153, 154 (1915).

În fiecare adunare se află suflete care încă nu au luat o hotărâre — În fiecare adunare se află suflete care ezita, fiind aproape convinse să treacă întru totul de partea lui Dumnezeu. Hotărârea care urmează să fie luată privește timpul și veșnicia, dar prea adesea se întâmplă ca pastorul să nu aibă puterea soliei adevărului în inima lui și, ca urmare, nu se face niciun apel direct pentru acele suflete care [280] tremură în cumpănă. Rezultatul este că impresiile nu sunt adâncite în inima celor convinși, iar ei părăsesc adunarea, simțindu-se mai puțin înclinați să accepte slujirea lui Hristos, decât au simțit la venire. Ei se hotărăsc să aștepte o ocazie mai favorabilă, dar aceasta nu mai vine niciodată. — Testimonies for the Church 4:447 (1880).

Unii ascultă ultima lor predică — Unii ar putea să asculte ultima predică pe care o vor auzi vreodată, iar unii nu vor mai fi niciodată în situația în care să li se prezinte întregul lanț al adevărului și să simtă în inima lor efectul lor practic. Ocazia aceea de aur este pierdută pentru totdeauna. Dacă Hristos și dragostea Sa răscumpărătoare ar fi fost înălțate în relația lor cu teoria adevărului,

lucrul acesta i-ar fi făcut să treacă de partea Sa. — Testimonies for the Church 4:394 (1880).

Un apel în fiecare predică — Dacă va avea ungerea Duhului Sfânt, care să-l facă să simtă o răspundere pentru suflete, predicatorul nu va trimite adunarea fără a-L înfățișa pe Isus Hristos, singura scăpare a celui păcătos, și fără a adresa apeluri solemne care să ajungă la inima ascultătorilor. El va simți că ar putea să nu-i mai întâlnească niciodată pe acești ascultători, până în marea zi a lui Dumnezeu. — Testimonies for the Church 4:316 (1879).

În fiecare predică să li se adreseze oamenilor apeluri fierbinți de a renunța la păcatele lor și a se întoarce la Hristos. — Testimonies for the Church 4:396 (1880).

Apelul pentru decizie — La adunările noastre de tabără, se fac mult prea puține eforturi pentru înviorarea spirituală. Domnul este căutat mult prea puțin. La începutul și la încheierea adunării de tabără ar trebui să aibă loc servicii religioase de înviorare. Să se depună eforturile cele mai hotărâte pentru a-i sensibiliza pe oameni. Faceți-i pe toți să înțeleagă faptul că voi sunteți atât de stăruitori, pentru că aveți o solie minunată din ceruri. Spuneți-le că Domnul vine ca să judece și că nici regii, nici domnitorii, nici averea sau influența nu vor avea nici o valoare pentru a face să se retragă [281] judecățile care vor veni curând. — Testimonies for the Church 6:64, 65 (1900).

Adevărul despre Sabat propovăduit cu îndrăzneală — Acesta este timpul când Sabatul adevărat trebuie să le fie prezentat oamenilor atât prin scrieri, cât și prin predicare. Pentru că porunca a patra a Decalogului și aceia care o respectă sunt ignorați și disprețuiți, puținii credincioși știu că acesta nu este un timp în care să se ascundă, ci să înalțe Legea lui Iehova, fluturând steagul pe care este scrisă solia îngerului al treilea: „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus”. (Apocalipsa 14, 12.)...

Adevărul nu trebuie să fie ascuns, nu trebuie să fie negat sau acoperit, ci să fie aprobat pe deplin și propovăduit cu îndrăzneală. — Letter 3, 1890.

Două extreme care influențează deciziile — Sunt două extreme care trebuie să fie evitate, una este ocolirea faptului de a spune întregul sfat al lui Dumnezeu, refugiindu-te în spiritul entuziast cu

care veacul acesta strigă: „Pace, pace, dar nu este nici o pace”, și de a introduce în lucrare un element care stârnește simțăminte, dar lasă inima neschimbată....

A doua extremă este aceea de a-i lovi fără încetare pe oameni și de a le vorbi într-o modalitate aspră și necreștinească, făcându-i să creadă că ești provocat să procedezi așa. — Letter 43, 1886.

Prezentarea pastorului poate să prejudicieze luarea deciziilor — În trecut, lucrarea fratelui _____ mi-a fost prezentată sub forma unor imagini. Se părea ca și când ținea în fața oamenilor un vas plin cu fructele cele mai frumoase, dar în timp ce le oferea fructele acestea, atitudinea lui și modalitatea în care le oferea erau de așa fel încât nimeni nu voia să ia vreunul. Așa s-a întâmplat prea adesea [282] cu adevărurile spirituale pe care le oferă el oamenilor. În felul său de a prezenta adevărurile acestea, uneori, rezultatele nu sunt de natură cerească. Uneori, cuvintele sunt rostite și mustrările sunt adresate cu o pornire, un spirit, care îi face pe oameni să întoarcă spatele adevărurilor frumoase pe care dorește să li le ofere.

L-am văzut pe fratele _____ în timpul când influența duioasă a Duhului Sfânt era asupra lui. Dragostea lui față de adevăr era reală și nu asemenea celei pe care doar pretinde că o are. El a cultivat cândva și a dezvoltat dragostea aceasta, iar ea se află încă în inima lui. Totuși fratele nostru are o modalitate foarte slabă de a manifesta spiritul duios, milos și plăcut al lui Hristos.... Lui îi lipsește untdelemnul sfânt care se revarsă în inima oamenilor. Untdelemnul acesta trebuie să-i umple inima, iar când îl va primi, Duhul lui Dumnezeu va fi asupra lui. — Manuscript 120, 1902.

Respingerea luminii este un lucru serios — Când convingerea este desconsiderată, când dovada este respinsă, oamenii sunt nevoiți să ia o poziție de împotrivire activă și încăpățânată. — Manuscript 13, 1892.

O lucrare stăruitoare pentru suflete — Lucrați pentru salvarea sufletelor, ca și când ați ști sigur că sunteți priviți de întregul Univers. Fiecare înger de lumină este interesat de lucrarea ce se face pentru salvarea sufletelor. Noi nu suntem atât de conștienți cum ar trebui să fim cu privire la lucrul acesta. Întreaga oștire îngerească este în ajutorul nostru. „Domnul Dumnezeul tău este în mijlocul tău, ca un viteaz care poate ajuta; se va bucura de tine cu mare bucurie, va tăcea în dragostea Lui și nu va mai putea de veselie pentru tine.” Oh,

dacă este așa, de ce nu putem noi să lucrăm cu credință și curaj? „În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: «Nu te teme de nimic! Sioane, să nu-ți slăbească mâinile!»” — Letter 126, 1896.

[283]

Apelurile și invitațiile la altar

Îndemnul adresat sufletelor pentru a lua o decizie — Lucrarea Duhului Sfânt este aceea de a convinge sufletul de nevoia lui după Hristos. Mulți sunt convinși de păcat și simt nevoia de a avea un Mântuitor care îi iartă, dar sunt doar nemulțumiți de țintele și de planurile lor, iar dacă adevărul nu are o influență hotărâtă asupra inimii lor, dacă nu li se adresează cuvintele necesare la momentul potrivit, cerându-le să ia o decizie pe temeiul dovezilor deja prezentate, aceia care sunt convinși merg mai departe fără a se identifica pe ei înșiși cu Hristos, ocazia de aur trece și, pentru că nu au cedat, se îndepărtează tot mai mult de adevăr și de Isus și nu trec niciodată de partea Domnului.

Pastorul nu are datoria doar de a prezenta Cuvântul lui Dumnezeu într-o asemenea modalitate încât să convingă de păcat la modul general, ci și de a-L înălța pe Hristos înaintea ascultătorilor lui. Cerințele lui Hristos sunt clare. Oamenii trebuie să fie îndemnați să ia chiar acum hotărârea de a trece de partea Domnului. — Letter 29, 1890.

Obținerea unui răspuns de la ascultători — Fratele _____ a avut un succes minunat în seria aceasta de adunări. Metoda lui a fost aceea de a explica Scriptura cu Scriptura, iar Duhul Sfânt a convins multe inimi cu privire la adevăr. Oamenii nu pot să nu primească un clar: „Așa zice Domnul”.... El a predicat doar seara, când oamenii și-au încheiat programul de lucru și au putut să vină să asculte. După câteva săptămâni, el a prezentat Sabatul, dovedind din nou cu Biblia fiecare afirmație.

Prima adunare în care a vorbit despre Sabat a avut loc într-un cort spațios. După ce fratele _____ a încheiat predica, a avut loc o întrunire socială, și atunci el i-a invitat să se ridice în picioare pe toți cei ce erau convinși de adevăr și hotărâți să ia poziție de [284] partea ascultării de Cuvântul lui Dumnezeu. Au răspuns cincizeci de persoane, iar numele lor au fost notate, planificându-se o adunare

în care să-și poată prezenta mărturia, Mulți au avut de spus cuvinte deosebite....

După ce au trecut mai multe săptămâni, acelora care se hotărâseră să respecte adevărul li s-a adresat o nouă invitație. Au răspuns între douăzeci și cinci și treizeci de persoane. La adunarea aceasta au fost prezenți mai mulți pastori și au prezentat mărturii excelente. — Letter 372, 1906.

Răspunsul auditoriului la adevărul mișcării din 1844 — Aceasta este modalitatea în care a fost predicat adevărul în anii 1842, 1843 și 1844.... Vorbitorul nu a rostit niciun cuvânt inutil, ci Scriptura a fost prezentată cu claritate. Adesea, aceia care credeau adevărurile ce fuseseră dovedite prin Cuvânt erau invitați să se ridice în picioare și răspundeau în număr mare. Pentru aceia care doreau un ajutor deosebit se înălțau rugăciuni. — Manuscript 105, 1906.

Recunoașterea primelor manifestări ale convingerii — Aș dori să le spun fraților mei pastori următoarele: Fiecare nouă manifestare a convingerii cu privire la harul lui Dumnezeu ce apare în sufletul celor necredincioși este divină. Tot ce puteți să faceți pentru a aduce sufletele la cunoașterea adevărului constituie un mijloc de a face să strălucească lumina slavei lui Dumnezeu, așa cum strălucește ea pe chipul lui Isus Hristos. Îndreptați gândurile oamenilor spre Acela care călăuzește și conduce toate lucrurile. Domnul Hristos va fi mana și rouă spirituală pentru sufletele nou-convertite. În El nu există întuneric. Când oamenii care au înțelegere spirituală vor conduce studii biblice împreună cu sufletele acestea, spunându-le cum să se supună puterii Duhului Sfânt, așa încât să poată fi întemeiate bine și pe deplin în adevăr, puterea lui Dumnezeu se va descoperi. — Manuscript 105, 1906.

Apelurile publice frecvente — Alungați orice aparență de apatie și ajutați-i pe oameni să înțeleagă faptul că aceste subiecte solemne au implicații pe viață și pe moarte, în funcție de hotărârea lor [285] de a le primi sau de a le respinge. Când prezentați un adevăr crucial, întrebați adesea cine este doritor acum, după ce a auzit cuvintele lui Dumnezeu, care le-au arătat datoria, să-și consacre inima și mintea lui Hristos Isus cu toată dragostea. — Letter 8, 1895.

Vorbiți-le personal acelora care întreabă — După ce se încheie adunările, este necesară o cercetare personală a fiecărui om aflat acolo. Fiecare să fie întrebat cum va trata lucrurile acestea și

dacă are de gând să le aplice în viață. Apoi trebuie să fiți atenți pentru a vedea dacă există vreun interes cu privire la o învățătură sau alta. Cinci cuvinte adresate în particular vor face mai mult decât întreaga predică. — Manuscript 19b, 1890.

Duhul Sfânt face apeluri eficiente — Dacă îl veți căuta pe Domnul în rugăciune continuă, înlăturând orice vorbire de rău și orice egoism, Domnul Se va apropia de voi. Puterea Duhului Sfânt este aceea care face să fie eficiente eforturile și apelurile voastre. Umiliți-vă înaintea lui Dumnezeu pentru ca, prin puterea Lui, să fiți în stare să vă ridicați la un standard mai înalt. — Manuscript 20, 1905.

Dragostea lui Isus mișcă inimile — Dumnezeu și Fiul Său preaiubit trebuie să le fie prezentați oamenilor cu toată bogăția dragostei pe care au dovedit-o față de lume. Subiectul dragostei lui Hristos trebuie să facă parte din fiecare predică, în scopul de a doborî barierele prejudecăților și ale nepocăinței. Spuneți-le oamenilor cât de mult îi iubește Domnul Isus și care sunt dovezile pe care le-a oferit El cu privire la dragostea Sa. Ce dragoste poate să o egaleze pe aceea pe care a manifestat-o Dumnezeu față de om, prin moartea lui Hristos pe cruce. Dacă inima este plină de dragostea lui Isus, ea poate să le fie prezentată oamenilor și le va mișca inima. — Letter 48, 1886.

În ajutorul convertirii sufletelor [286]

Experiența unei convertiri adevărate — Mi-a fost arătat că mulți au idei confuze cu privire la convertire. Ei au auzit adesea repetându-se la amvon cuvintele acestea: „Trebuie să vă nașteți din nou.” „Trebuie să aveți o inimă nouă.” Expresiile acestea i-au încurcat. Ei nu pot să înțeleagă Planul de Mântuire.

Mulți s-au poticnit spre pierzarea lor, din cauza unor învățături greșite pe care unii pastori le-au prezentat cu privire la schimbarea ce are loc la convertire. Unii au trăit plini de tristețe ani de zile, așteptând vreo dovadă distinctă a faptului că au fost primiți de Dumnezeu. Ei s-au despărțit de lume într-o mare măsură și găsesc plăcere în tovărășia poporului lui Dumnezeu, totuși nu îndrăznesc să-L mărturisească pe Hristos, deoarece se tem că ar fi o încumetare să spună că sunt copiii lui Dumnezeu. Ei așteaptă acea schimbare deosebită despre care au fost făcuți să creadă că este legată de convertire.

După un timp, unii dintre acești oameni primesc dovada acceptării lor de Dumnezeu și apoi sunt determinați să se alăture poporului Său. Ei consideră că aceea este data convertirii lor. Totuși mi-a fost arătat că ei au fost adoptați în familia lui Dumnezeu înainte de data aceea. Dumnezeu i-a primit încă de când au ajuns să fie obosiți de păcat și și-au pierdut dorința după plăcerile lumești, hotărând să-L caute cu seriozitate. În ciuda acestui fapt, pentru că nu au reușit să înțeleagă simplitatea Planului de Mântuire, ei au pierdut multe privilegii și binecuvântări pe care ar fi putut să le ceară, dacă ar fi crezut că Dumnezeu i-a primit chiar atunci când s-au întors pentru prima dată la El.

Alții cad într-o greșeală mai periculoasă ca aceasta. Ei sunt conduși de impulsuri. În sufletul lor se nasc simțăminte de simpatie, iar ei consideră acest val de sentimente ca fiind o dovadă că sunt [287] primiți de Dumnezeu și că sunt convertiți. Totuși principiile vieții lor nu sunt schimbate. Dovezile unei adevărate lucrări a harului în inimă nu trebuie să se găsească în simțăminte, ci în viață. „După roadele lor”, a spus Hristos, „îi veți cunoaște”.

Multe suflete prețioase, care doresc stăruitor să fie creștini, se poticnesc încă în întuneric, așteptând ca simțămintele să le fie exercitate cu putere. Ele caută o schimbare deosebită care să aibă loc la nivelul sentimentelor. Ele așteaptă să fie luate în stăpânire de un fel de putere irezistibilă, asupra căreia nu au niciun control. Ele trec cu vederea faptul că acela care crede în Hristos trebuie să lucreze pentru propria mântuire cu temere și cutremur.

Păcătosul convins de nelegiuirea lui are de făcut mai mult decât să se pocăiască. Pentru a fi primit de Dumnezeu, el trebuie să-și îndeplinească partea. El trebuie să creadă că Dumnezeu primește pocăința lui, în conformitate cu făgăduința Sa, care spune: „Fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.”

Lucrarea harului asupra inimii nu este instantanee. Ea se realizează printr-o veghere zilnică și continuă, crezând făgăduințele lui Dumnezeu. Cel pocăit și credincios, care cultivă credința și dorește stăruitor înnoirea harului lui Hristos, nu va fi lăsat de Dumnezeu să plece cu mâinile goale. Dumnezeu îi va da har. Îngerii-slujitori îl vor ajuta pe măsură ce el persevereazа în eforturile lui de a progresa. — Manuscript 55, 1910.

Nu toate convertirile sunt la fel — Nu toți oamenii sunt la fel. Nu toate convertirile sunt la fel. Domnul Isus impresionează inima, iar cel păcătos este născut din nou pentru o viață nouă. Adesea, sufletele au fost atrase la Hristos, fără să fi existat nici o convingere dramatică, nici o sfâșiere a inimii, nici o teroare a remușcărilor. Aceste suflete au privit la Mântuitorul cel înălțat și au trăit. Ele au [288] înțeles nevoia inimii, au înțeles cerințele Mântuitorului, au auzit vocea Lui spunând: „Vino după Mine”, s-au ridicat și au mers după El. Convertirea aceasta a fost reală, iar viața religioasă a fost la fel de categorică precum a fost viața acelora care au suferit întreaga agonie a unui proces dramatic. — Letter 15a, 1890.

Convertirile nu simt precise și metodice — Acei oameni care calculează cu exactitate cum trebuie să fie coordonate practicile religioase și care sunt foarte preciși și metodici în răspândirea luminii și harului pe care cred că le au, pur și simplu nu au Duhul Sfânt....

Deși nu putem să-L vedem pe Duhul lui Dumnezeu, știm că acei oameni care erau morți în nelegiuiri și păcate ajung să fie convinși și

convertiți sub influența lucrărilor Sale. Cei nechibzuiți și îndărătnici ajung să fie serioși. Cei împietriți se pocăiesc de păcatele lor, iar cei lipsiți de credință ajung să creadă. Jucătorii de noroc, bețivii, imoralii ajung să fie statornici, sobri și curați. Cei răzvrătiți și încăpățânați ajung să fie blânzi și creștinești. Când vedem schimbările acestea de caracter, putem să fim siguri că puterea de schimbare a lui Dumnezeu a transformat omul pe deplin. Noi nu-L vedem pe Duhul Sfânt, dar vedem dovada lucrării Sale asupra caracterului schimbat al celor care erau niște păcătoși împietriți și încăpățânați. După cum vântul suflă cu putere peste pomii înalți și îi doboară la pământ, tot așa Duhul Sfânt poate să lucreze asupra inimii omenești și niciun om mărginit nu poate să încadreze lucrarea lui Dumnezeu în limite pre-definite.

Duhul lui Dumnezeu se manifestă în modalități diferite asupra unor oameni diferiți. Sub influența acestei puteri, unul va tremura în fața Cuvântului lui Dumnezeu. Convingerile lui vor fi atât de adânci, încât un uragan și un clocot de simțăminte pare să se dezlănțuie în inima lui și întreaga sa ființă este copleșită de puterea convingătoare a adevărului. Când Domnul îi adresează sufletului pocăit cuvintele de iertare el este plin de zel, plin de dragoste față de Dumnezeu, [289] plin de seriozitate și de energie, iar duhul dătător de viață pe care l-a primit nu poate să fie înăbușit. Domnul Hristos este în el un izvor de apă vie ce țâșnește în viața veșnică. Sentimentele lui de dragoste sunt atât de adânci și de arzătoare, pe cât de adânci și de arzătoare au fost tulburarea și agonia lui. Sufletul lui este ca un izvor care vine de la o mare adâncime, iese la suprafață și revarsă torentele de recunoștință și laudă, mulțumire și bucurie, până când harpele cerești intonează notele de bucurie. El are o experiență de relatat, dar nu într-o modalitate precisă, obișnuită, metodică. El este un suflet răscumpărat prin meritele lui Isus Hristos și întreaga lui făptură este cuprinsă de emoție, când își dă seama de mântuirea lui Dumnezeu.

Alții sunt aduși la Hristos pe o cale mai blândă. „Vântul suflă încotro vrea și-i auzi vuietul, dar nu știi de unde vine, nici încotro merge. Tot așa este cu oricine este născut din Duhul.” Nu poți să vezi mijlocul prin care acționează, dar poți să vezi efectele lui. Când Nicodim i-a spus lui Isus: „Cum se poate face așa ceva”, Isus i-a zis: „Tu ești învățătorul lui Israel și nu pricepi aceste lucruri?” Se presupunea că un învățător în Israel, un om dintre cei înțelepți, era în stare să înțeleagă știința religiei, și totuși el se poticnea în fața

învățăturii despre convertire! Pe motiv că nu putea să înțeleagă toate lucrurile aflate în legătură cu acțiunea puterii lui Dumnezeu, el nu era dispus să recunoască adevărul, și totuși accepta niște fapte din natură, deși nici pe acestea nu putea să le explice și nici chiar să le înțeleagă. Asemenea oamenilor din toate veacurile, el considera că formele și ceremoniile precise erau mai importante pentru religie, decât lucrările adânci ale Duhului lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 5 mai, 1896.

Convertirea conduce la ascultare — Convertirea sufletului [290] omenesc nu este de o importanță mică. Aceasta este minunea cea mai mare pe care o face puterea divină. Rezultatele ei concrete trebuie să fie obținute prin credința în Hristos ca Mântuitor personal. Deși suntem curățiți prin ascultarea de Legea lui Dumnezeu, suntem sfințiți prin respectarea desăvârșită a Sabatului Său sfânt, crezând, așteptând cu răbdare și lucrând stăruitor la propria mântuire, cu temere și cutremur, totuși trebuie să știm că Dumnezeu este acela care lucrează în noi și voința, și înfăptuirea, după buna Sa plăcere. — Manuscript 6, 1900.

Sfințirea doar prin practicarea adevărului — Omul nu trebuie doar să citească din Cuvântul lui Dumnezeu, presupunând că o cunoaștere superficială a acestui Cuvânt va face să aibă loc o reformă a caracterului său. Lucrarea aceasta poate să fie îndeplinită numai de Acela care este Calea, Adevărul și Viața. Anumite învățături ale adevărului pot să fie susținute cu fermitate. Ele pot să fie repetate până când susținătorii lor ajung să creadă că se află cu adevărat în posesia marilor binecuvântări pe care le reprezintă învățăturile acestea. Totuși este posibil să fie susținute adevărurile cele mai mari și mai puternice, dar, în același timp, să fie ținute în curtea de afară, exercitând doar o influență mică în a face viața de zi cu zi să fie folositoare și plăcută. Sufletul nu este sfințit prin adevărul care nu este pus în practică. — Letter 16, 1892.

Doctrinele sau calitatea de membru al bisericii nu iau locul convertirii — Dacă nu sunt convertiți, toți se află pe același nivel, indiferent dacă fac parte din înalta societate sau din clasa de jos. Oamenii pot să treacă de la o doctrină la alta. Lucrul acesta are loc în prezent și va avea loc în viitor. Adepții papei pot să treacă de la catolicism la protestantism, și totuși să nu cunoască nimic despre semnificația cuvintelor: „Vă voi da o inimă nouă.” Acceptarea unor

teorii noi și intrarea ca membru într-o biserică nu aduc nimănui o viață nouă, chiar dacă biserica în care intră ar putea să se afle pe temelia adevărată. Legătura cu o biserică nu ia locul convertirii. A [291] semna că ești de acord cu un crez bisericesc nu are nici cea mai mică valoare, dacă inima nu este schimbată cu adevărat....

Noi trebuie să avem mai mult decât o credință intelectuală cu privire la adevăr. Mulți dintre iudei au fost convinși că Isus era Fiul lui Dumnezeu, dar au fost prea mândri și prea ambițioși ca să cedeze acestei convingeri. Ei au hotărât să se împotrivească adevărului și și-au păstrat atitudinea aceasta. Ei nu au primit în inimă adevărul așa cum este el în Isus. Când adevărul este susținut doar de conștiință, în timp ce inima nu este mișcată și făcută să-l primească, atunci numai mintea este influențată. Totuși, când adevărul este primit în inimă, el trece dincolo de conștiință, iar principiile lui curate iau sufletul în stăpânire. Duhul Sfânt îi descoperă minții frumusețea adevărului și pune adevărul în inimă, pentru ca puterea lui transformatoare să fie văzută în caracter. — The Review and Herald, 14 februarie, 1899.

Convertirea este rezultatul unui efort unit — În lucrarea de câștigare a sufletelor pierdute, care pier, nu omul este acela care realizează salvarea sufletelor, ci Dumnezeu este acela care conlucrează cu el. Dumnezeu lucrează, iar omul de asemenea lucrează. „Voi sunteți împreună-lucrători cu Dumnezeu.” Noi trebuie să lucirăm în modalități diferite și să concepem metode diferite, dar, în același timp, trebuie să-L lăsăm pe Dumnezeu să lucreze în noi pentru a ne descoperi adevărul și pe Sine însuși ca Mântuitor ce iartă păcatul. — Letter 20, 1893.

Ajutorul dat celui păcătos — Insistați la timp și ne la timp, avertizându-i pe tineri și stăruind pe lângă cei păcătoși, cu dragostea pe care o are Hristos față de ei. Când de pe buzele celui păcătos se aude strigătul: „Oh, păcatele mele, păcatele mele, mă tem că sunt prea grave pentru a fi iertate”, încurajați credința lui. Înălțați-L tot mai mult pe Isus, spunând: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.” Când se aude strigătul: „Doamne, ai milă de mine, păcătosul”, îndrumați sufletul cuprins de tremur spre Mântuitorul [292] care iartă păcatul, arătându-i că El este scăparea lui. — Manuscript 138, 1897.

Îngerii se bucură — Convertirea sufletelor la Dumnezeu este lucrarea cea mai mare și cea mai înaltă la care pot să ia parte făptu-

rile omenești. În convertirea sufletelor sunt descoperite îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, dragostea Sa nemărginită, sfințenia și puterea Sa. Fiecare convertire adevărată îi dă slavă lui Dumnezeu și îi face pe îngeri să izbucnească în cântec. „Bunătatea și credincioșia se întâlnesc, dreptatea și pacea se sărută.” — Letter 121, 1902.

Lucrarea pentru cei interesați de cunoașterea adevărului

Mulți privesc cu nostalgie spre ceruri — Pretutindeni în lume sunt bărbați și femei care privesc cu nostalgie spre ceruri. Suflete care doresc arzător lumina înaltă spre ceruri rugăciuni cu lacrimi, cerând Duhul Sfânt. Mulți se află chiar în pragul împărăției, așteptând doar să fie primiți înăuntru. — Istoria faptelor apostolilor, 109 (1911).

Mergeți după cei pierduți — Când ne angajam în lucrare cu toată inima, suntem aliați îndeaproape cu îngerii. Noi suntem conlucrători cu îngerii și cu Domnul Hristos și Cerul ne tratează cu o simpatie sfântă și înaltă. Suntem aduși tot mai aproape de cer, tot mai aproape de oștirile îngerești, puțin mai aproape de Isus. Prin urmare, haideți să ne angajăm în lucrarea aceasta cu toată puterea noastră.

Să nu obosiți în lucrare. Dumnezeu ne va ajuta. Îngerii ne vor ajuta, pentru că aceasta este lucrarea lor și este tocmai lucrarea pe care se străduiesc să ne-o inspire....

Trebuie să îndepliniți lucrarea aceasta cu seriozitate și sârguință, iar când găsiți o oaie rătăcită, chemați-o să vină în staul și nu o lăsați singură până când nu o vedeți adusă în siguranță acolo. Fie ca Dumnezeu să îngăduie ca Duhul ce se afla în Domnul nostru divin să rămână asupra noastră. Acesta este lucrul pe care îl dorim. El ne [293] spune: „Iubiți-vă unii pe alții așa cum v-am iubit Eu.” Mergeți după oile pierdute ale casei lui Israel. — Manuscript 3, 1877.

Prindeți-vă de Hristos și atrageți-i pe oameni — Lucrătorii trebuie să se prindă de Hristos cu o mână, iar cu cealaltă să-i prindă pe cei păcătoși și să-i aducă la Mântuitorul. — The Review and Herald, 10 septembrie, 1903.

Aveți credință și nădejde în Dumnezeu și îndemnați sufletele să vină la ospățul Evangheliei. — Letter 112, 1902.

Ați putea să nu mai ajungeți a doua oară la ei — După încheierea adunării de tabără, datoria noastră de a-i căuta pe cei care

continuă să fie interesați este la fel de mare cum este datoria de a-i căuta pe cei are sunt interesați în timpul adunării de tabără, pentru ca data următoare când veți merge în locul acela, dacă ei au fost impresionați și convinși, dar nu au cedat acelei convingeri, va fi greu să-i impresionați în aceeași măsură ca înainte și nu veți mai ajunge la ei a doua oară. — Manuscript 19b, 1890.

Obținerea unei decizii este dificilă acum — În zilele noastre este dificil să-i aducem pe aceia care mărturisesc a crede adevărul la cunoașterea practică a puterii lui sfințitoare și dătătoare de viață, Am avut experiența aceasta în anii din trecut, dar formele au luat locul puterii și simplitatea religiei s-a pierdut într-o serie de ceremonii. — Manuscript 104, 1898.

O parabolă — Adunarea roadelor coapte. — Într-un vis care mi-a fost dat în 29 septembrie 1886, mergeam împreună cu un grup mare de oameni ce căutau afine.... În felul acesta, ziua a trecut și s-a realizat foarte puțin. În cele din urmă, eu am spus: „Fraților, voi numiți aceasta o expediție reușită. Dacă acesta este modul în care lucrați, nu mă mir de lipsa voastră de succes. Succesul sau nereușita [294] voastră depinde de modul în care lucrați. Aici sunt afine, pentru că eu le-am găsit. Unii dintre voi au căutat zadarnic în tufele mici, alții au găsit câteva afine, dar tufele înalte au fost trecute cu vederea, pur și simplu pentru că nu v-ați așteptat să găsiți fructe în ele. Vedeți că fructele pe care le-am cules eu sunt mari și coapte. În scurt timp se vor coace și alte fructe și putem merge din nou la cules. Acesta este modul în care am fost învățată să culeg fructe. Dacă ați fi căutat lângă car, ați fi putut găsi afine la fel de bine ca mine....

Domnul a așezat aceste tufe cu fructe chiar în mijlocul acestor locuri aglomerate și Se așteaptă ca voi să ie găsiți. Dar voi ați fost mult prea preocupați să mâncați și să vă amuzați. Voi nu ați venit aici cu o hotărâre serioasă de a găsi fructe....

Dacă lucrați corect, îi veți învăța pe lucrătorii mai tineri că unele lucruri, cum ar fi mâncatul și recreația, sunt de o importanță minoră. A fost nevoie de un efort mare să aducem carul cu provizii în acest loc, dar voi v-ați gândit mai mult la provizii decât la fructele pe care ar fi trebuit să le duceți acasă ca rezultat al muncii voastre. Dacă ați fi fost atenți, ca să culegeți mai întâi afinele din apropierea voastră, și după aceea să le căutați pe cele care sunt mai departe, pentru ca

apoi să vă puteți întoarce să lucrați din nou în apropiere, ați fi avut succes.” — Slujitorii evangheliei, 136-139 (1886).

Lupta cu Dumnezeu pentru suflete — Dacă avem interesul pe care l-a avut John Knox, când a mijlocit înaintea lui Dumnezeu pentru Scoția, vom avea succes. El a strigat: „Doamne, dă-mi Scoția sau mor.” Când începem să facem lucrarea și luptăm cu Dumnezeu, spunând: „Trebuie să câștig suflete și nu voi renunța la luptă”, vom constata că Dumnezeu va privi favorabil la eforturile noastre. — Manuscript 14, 1887.

Nu forțați rezultatele — Când interesul oamenilor ajunge pe [295] punctul de a-i face să ia o hotărâre, fiți atenți să nu îi determinați să ia această hotărâre prea repede, ci, dacă este cu putință, faceți-i pe oameni să continue a-și păstra încrederea în voi, pentru ca sufletele care se află în valea deciziei să poată găsi calea adevărată și viața. — Letter 7, 1885.

Metodele de finalizare a luării deciziilor

Hristos le-a vorbit ascultătorilor într-o modalitate directă — Nici chiar mulțimea care se înghesuia atât de adesea pe urmele Sale nu era pentru Hristos o masă nedeslușită de făpturi omenești. El îi vorbea direct fiecărei minți și se adresa fiecărei inimi. El privea cu atenție chipurile ascultătorilor și observa cum li se lumina înfățișarea, sesizând licărirea din ochii lor, care îi arăta că primise un răspuns și că adevărul le atinsese sufletul. Atunci corzile inimii Sale vibrau de o bucurie plină de simpatie. — Educație, 231 (1903).

Isus observa schimbarea feței ascultătorilor — Domnul Isus observa cu multă seriozitate schimbarea feței ascultătorilor Săi. Chipurile care exprimau interes și plăcere îl făceau să simtă o mare satisfacție. Când săgețile adevărului pătrundeau în suflet, sfărâmând porțile egoismului, dând naștere la pocăință și, în cele din urmă, Ia recunoștință, Mântuitorul Se bucura din inimă. Când privirea Lui se rotea deasupra mulțimii ascultătorilor și recunoștea printre ei fețe pe care le mai văzuse, chipul Lui se lumina de bucurie. El vedea cu speranță în ei supuși ai împărăției Sale. Când adevărul vorbit limpede lovea vreun idol iubit, observa schimbarea feței, privirea rece și împotrivitoare, care dovedea că lumina nu era primită. Când îi vedea pe oameni refuzând solia păcii, inima îi era sfâșiată până în adâncul zi. — Hristos, Lumina lumii, 254, 255 (1898).

[296] **Predicarea pentru luarea deciziilor** — Cultivați o atitudine serioasă și pozitivă în felul de a vă adresa oamenilor. Subiectul pe care îl prezentați poate să fie excelent și să fie chiar acela de care au nevoie oamenii, dar ar fi bine să combinați îndemnurile stăruitoare cu o atitudine pozitivă....

Prezentați cu autoritate un simplu „Așa zice Domnul” și înălțați înțelepciunea lui Dumnezeu care se află în Cuvântul scris. Conduceți-i pe oameni la o decizie și faceți-i să audă mereu vocea Bibliei. Spuneți-le că știți despre ce vorbiți și mărturisiți că acesta este adevărul, pentru că Dumnezeu este cel care l-a rostit. Predicile voastre să fie scurte și la subiect, iar apoi, când este momentul

potrivit, adresați un apel pentru decizie. Nu prezentați adevărul într-o modalitate formală, ci Duhul lui Dumnezeu să vă umple inima de viață, ca să vorbiți cu o asemenea siguranță, încât aceia care vă ascultă să știe că adevărul este o realitatea pentru voi. — Letter 8, 1895.

Nu rataţi ţinta — Nu încurajați nici o modalitate de prezentare a Scripturii care să-l facă pe acela care le va explica altora Cuvântul să fie înclinat pentru a căuta slava deșartă. Lucrarea pentru timpul acesta este să îi conducem atât pe lucrători, cât și pe aceia care cercetează Scripturile la o poziție în care să trateze subiectele într-o modalitate serioasă, solemnă și simplă, pentru ca niciun timp să nu fie irosit. Nu rataţi ţinta. Timpul este prea scurt pentru a descoperi tot ce s-ar putea înțelege cu privire la Scriptură. Ca să cunoaștem lungimea, lărgimea, adâncimea și înălțimea Scripturii va fi necesară veșnicia. Pentru unele suflete anumite adevăruri sunt mai importante ca altele. Educația în domeniul Scripturii necesită îndemânare. — Manuscript 153, 1898.

Progresul continuu — Nu trebuie să gândim astfel: „Ei bine, avem tot adevărul, înțelegem stâlpii cei mai importanți ai credinței noastre și putem să ne bazăm liniștiți pe cunoașterea aceasta.” Adevărul este progresiv, iar noi trebuie să înaintăm spre o lumină [297] din ce în ce mai mare.

Un frate a întrebat: „Soră White, credeți că toți trebuie să înțelegem adevărul prin cercetarea personală? De ce să nu primim adevărurile pe care alții le-au adunat la un loc și să le credem pe temeiul faptului că ei au cercetat subiectele, și astfel să fim liberi să înaintăm, fără să ne solicităm puterile minții în cercetarea tuturor acestor subiecte? Credeți că oamenii aceștia care au descoperit adevărul în trecut au fost inspirați de Dumnezeu?”

Eu nu îndrăznesc să spun că nu au fost călăuziți de Dumnezeu, deoarece Hristos conduce în tot adevărul, dar, când vine vorba de inspirație în sensul deplin al cuvântului, eu răspund: Nu....

Trebuie să avem în inimă o credință vie și să căutăm o cunoaștere mai vastă și o lumină mai înaintată. — The Review and Herald, 25 martie, 1890.

Atacul împotriva vrăjmașului — Trăim într-un timp plin de pericole și avem nevoie de acel har care să ne facă să fim neînfricați în luptă, ca să punem pe fugă armatele vrăjmașilor. Dragă frate, ai

nevoie de mai multă credință, de mai multă îndrăzneală și hotărâre în munca ta. Trebuie să fii mai energic și mai puțin timid.... Lupta noastră este agresivă. Eforturile tale sunt prea slabe, trebuie să lucrezi cu mai multă putere, altfel vei fi dezamăgit de rezultatele lucrării tale. Sunt ocazii când trebuie să lansezi un atac împotriva vrăjmașului. Trebuie să cercetezi metodele și modalitățile de a ajunge la inima oamenilor. Mergi direct la ei și vorbește-le.... Fă-i pe oameni să înțeleagă faptul că tu ai o solie care, dacă o vor primi, va însemna pentru ei viața veșnică. Dacă există un subiect care ar trebui să entuziasmeze sufletul, acesta este propovăduirea ultimei solii a harului pentru lumea care piere. Totuși, dacă oamenii vor respinge solia aceasta, ea va fi pentru ei o miasmă de moarte spre moarte. Prin [298] urmare, este necesar să lucrezi sârguincios, ca nu cumva truda ta să fie zadarnică. Oh, dacă ți-ai da seama de lucrul acesta și, prin puterea lui Dumnezeu, ai aduce adevărul în fața conștiinței oamenilor. Vorbește cu mai multă putere și fă-i pe oameni să înțeleagă faptul că adevărul este important. — Letter 8, 1895.

Agresivitatea necesară — Precauția este necesară, totuși, pentru că unii lucrători sunt precauți și înaintează încet, dacă nu se vor asocia cu ei în lucrare și aceia care înțeleg necesitatea de a fi agresivi, se va pierde foarte mult, ocaziile favorabile vor trece, iar căile pe care le deschide providența lui Dumnezeu nu vor fi sesizate.

Când persoanele care sunt convinse de adevăr nu sunt conduse să ia o decizie în perioada cea mai timpurie cu putință, există pericolul ca acea convingere să se diminueze treptat....

Adesea, când o adunare se află chiar în punctul în care inima ascultătorilor este pregătită pentru subiectul Sabatului, prezentarea lui este amânată de teama consecințelor. Lucrul acesta s-a făcut, iar rezultatul nu a fost bun. Dumnezeu ne-a făcut să fim deținătorii adevărului sfânt. Noi avem o solie mântuitoare pe care ni se poruncește să o vestim lumii și care este plină de rezultate veșnice. Ca popor, nouă ne-a fost încredințată o lumină care trebuie să lumineze întreaga lume. — Letter 31, 1892.

Puterea Duhului pentru biruință — Vorbiți-le sufletelor care se află în pericol și faceți-le să privească la Isus cel aflat pe cruce, murind pentru a avea posibilitatea de a ierta. Vorbiți-i celui păcătos având inima plină de dragostea duioasă și miloasă a lui Hristos. Acela care se străduiește să convingă sufletele să privească la Isus

și să trăiască trebuie să se adreseze cu o voce plină de o seriozitate adâncă, dar să nu fie aspră și puternică. Mai întâi, consacrați-vă sufletul lui Dumnezeu. }n timp ce priviți la Mijlocitorul nostru din ceruri, inima voastră trebuie să fie zdrobită. Apoi, după ce ați ajuns să fiți blânzi și supuși, veți putea să vă adresați păcătoșilor pocăiți [299] ca unii care înțeleg puterea dragostei răscumpărătoare. Rugați-vă cu sufletele acesta și aduceți-le, prin credință, la piciorul crucii. Purtați gândurile lor împreună cu gândurile voastre și îndreptați-le ochii credinței în direcția în care priviți voi, și anume spre Isus, Purtătorul păcatului. Ajutați-i pe oameni să își abată privirile de la sărmanul lor eu păcătos și să le îndrepte spre Mântuitorul, iar dacă veți face așa, biruința va fi câștigată....

Cea mai mare nevoie a noastră este lucrarea interioară a Duhului Sfânt. Duhul este divin în toate lucrările și manifestările Sale. Dumnezeu vrea să aveți înzestrarea spirituală a harului, iar apoi veți lucra cu o putere de care nu v-ați dat seama niciodată mai înainte. Dragostea, credința și nădejdea vor fi prezente continuu. Înaintați prin credință, fiind convinși că Duhul Sfânt vă însoțește. — Letter 77, 1895.

Duhul Sfânt face adevărul să fie impresionant — Duhul Sfânt este acela care face adevărul să fie impresionant. Păstrați adevărul practic mereu în atenția oamenilor. — Testimonies for the Church 6:57 (1900).

Deciziile influențate de cuvintele și de comportamentul vostru — Când am văzut adunarea aceasta ieri, am gândit astfel: După adunarea aceasta, și chiar pe parcursul ei, vor avea loc decizii. Unii vor trece pentru totdeauna sub steagul negru al puterilor întunericului, iar alții vor trece sub steagul însângerat al Prințului Emanuel. Cuvintele noastre, comportamentul nostru, felul în care prezentăm adevărul pot să încline balanța deciziei în favoarea sau împotriva adevărului, iar noi dorim ca în fiecare predică, indiferent dacă este doctrinară sau nu, Isus Hristos să fie prezentat cu claritate, așa cum a declarat Ioan: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii.”

Le spun pastorilor și membrilor din popor: Lăsați la o parte orice expresie aspră și tăioasă pe care ați avut obiceiul să o rostiți, orice practică prin care le-ați impus pozițiile cele mai categorice [300] unor oameni care sunt la fel de nepregătiți să primească învățăturile, pe cât sunt de nepregătiți niște copilași să primească o hrană tare.

Oamenii trebuie să fie îndrumați pas cu pas, iar Hristos trebuie să fie întrețesut în prezentarea tuturor argumentelor, așa cum sunt urzeala și bătătura în țesătura unei haine. Hristos, Hristos, Hristos trebuie să fie pretutindeni, iar inima mea simte nevoia după Hristos, atât de intens cum nu a simțit niciodată.

Iată niște oameni neștiutori. Ei nu cunosc nimic despre adevăr. Ei au fost învățați de pastorii lor că un lucru este așa, un alt lucru este altfel. Oare ce vor face oamenii când le este explicat Cuvântul lui Dumnezeu, când le este prezentat în toată curăția lui, iar ei înțeleg ce spune Cuvântul acesta? Foarte puțini vor lua poziție de partea Cuvântului. Totuși vă spun: Fiți foarte atenți la felul în care mânuiți Cuvântul, pentru că acest Cuvânt trebuie să-i determine pe oameni să ia o decizie. Lăsați Cuvântul să fie acela care taie, nu cuvintele voastre. Când ei vor lua o decizie, care va fi aceasta? — Manuscript 42, 1894.

Un seceriș întârziat — Preoții erau convinși de puterea divină a Mântuitorului.... Multe inimi care au fost impresionate nu au dat niciun semn pentru o vreme. În timpul vieții Mântuitorului, puțini preoți și învățători au părut să răspundă cu iubire la misiunea Sa, dar, după înălțarea Sa la cer, „o mulțime de preoți au venit la credință”. — Hristos, Lumina lumii, 266 (1898).

Ascultători tare vor fi abordabili mai târziu — De ce a mers Domnul Hristos pe malul mării sau în munți? El urma să le prezinte oamenilor cuvântul vieții. Ei nu au înțeles acest cuvânt chiar în momentul acela. O mare parte dintre oameni nu-l înțeleg nici acum, într-o măsură care să-i determine să ia o decizie, dar lucrurile acestea [301] le influențează viața, iar când solia va fi vestită cu glas tare, ei vor fi gata să o primească. Ei nu vor mai ezita multă vreme, ci vor ieși în față pentru a lua o decizie. — Manuscript 19b, 1890.

Întâmpinarea prejudecăților și a împotrivirii[20]

Împotrivirea — Aceia care prezintă aluatul adevărului acolo unde oamenii susțin un amestec de teorii și doctrine false pot să se aștepte la împotrivire. Atacurile lui Satana vor fi lansate împotriva acelora care apără adevărul, iar purtătorii de stindard trebuie să se aștepte la multe batjocuri disprețuitoare și la multe insulte care sunt greu de suportat. — The Review and Herald, 14 octombrie, 1902.

Reforma stârnește împotrivire — Isus și ucenicii Săi au fost înconjurați de bigotism, mândrie, prejudecată, necredință și ură. Mintea oamenilor era plină de învățături false și numai un efort unit și perseverent putea să aibă un oarecare succes, totuși lucrarea cea mare de salvare a sufletelor nu putea să fie abandonată din cauză că trebuiau să fie întâmpinate dificultăți. Despre Fiul lui Dumnezeu era scris că El „nu va slăbi, nici nu se va lăsa."

Aceasta este marea lucrare ce stă în fața noastră. Bisericii lui Hristos îi este încredințată o lucrare care angajează interesul și activitatea Cerului. Domnul Isus a zis: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură." Lucrarea pentru timpul nostru este însoțită de aceleași dificultăți pe care Isus a fost nevoit să le întâmpine și de aceleași dificultăți pe care au fost nevoiți să le biruiască reformatorii din toate veacurile, iar noi trebuie să ne punem voința de partea lui Hristos și să înaintăm cu o încredere neclintită în Dumnezeu. — The Review and Herald, 13 martie, 1888.

Prejudecățile resping lumina — Împotrivirea față de adevăr și [302]
neprihănire se găsește în inima omului.... Puterea miraculoasă a lui Hristos a dovedit că El era Fiul lui Dumnezeu. În cetățile din Iuda au fost prezentate dovezi copleșitoare cu privire la divinitatea și misiunea lui Hristos.... Totuși, prejudecățile sunt greu de tratat, chiar și pentru cel ce este Lumina și Adevărul, iar aceste prejudecăți care au umplut inima iudeilor nu le-au dat voie să accepte dovezile prezentate. Ei au respins cu dispreț declarațiile lui Hristos. — Manuscript 104, 1898.

[20] Vezi, de asemenea, 445, 446 „Îndepărtarea prejudecăților"

Susținerea unei poziții afirmative este calea cea mai bună — Adesea, când căutați să prezentați adevărul, se va isca împotrivire, dar, dacă încercați să întâmpinați împotrivirea prin argumente contradictorii, nu veți face altceva decât să o sporiți, iar voi nu puteți să vă îngăduiți să faceți lucrul acesta. Rămâneți pe o poziție afirmativă. Îngerii lui Dumnezeu veghează asupra voastră, și ei se pricep cum să-i impresioneze pe aceia a căror împotrivire refuzați să o combateți prin argumente. Nu stăruiți asupra părților negative ale subiectelor care se ivesc, ci adunați în mintea voastră învățăturile adevărului și întipăriți-le acolo prin mult studiu, multă rugăciune zeloasă și consacrare a inimii. Păstrați-vă candelele aprinse și lăsați ca razele lor strălucitoare să lumineze, pentru ca oamenii, văzând faptele voastre bune, să fie făcuți să-L proslăvească pe Tatăl nostru care e în ceruri.

Dacă nu ar fi rămas pe o poziție afirmativă în pustia ispitirii Sale, Hristos ar fi pierdut tot ce dorea să câștige. Calea lui Hristos este calea cea mai bună de a-i întâmpina pe împotrivitorii noștri. Când repetăm ce spun ei, noi le întărim argumentele. Rămâneți întotdeauna de partea pozitivă. S-ar putea ca tocmai omul care vi se împotrivește să rețină cuvintele voastre și să fie convertit la adevăr, în momentul când îl va înțelege.

L-am spus adesea fraților noștri: „Împotrivitorii vor face afirmații [303] neadevărate cu privire la lucrarea voastră. Nu repetați afirmațiile lor. Continuați să prezentați adevărul cel viu, iar îngerii lui Dumnezeu vor deschide calea înaintea voastră. Avem o mare lucrare de făcut și trebuie să o facem cu înțelepciune. Să nu ajungem să fim agitați sau să îngăduim să apară simțăminte rele. Domnul Hristos nu a făcut așa, iar El este exemplul nostru în toate lucrurile. Pentru a face lucrarea care ne-a fost încredințată, avem nevoie de mai multă înțelepciune cerească sfințită, umilă, și de mult mai puțin eu. Trebuie să ne bazăm cu fermitate pe puterea divină.” — Testimonies for the Church 9:147, 148 (1909).

Când suntem combătuți, să ne păzim limba — Când veți fi combătuți, dacă nu sunteți sensibilizați și modelați prin contemplarea lui Hristos și dacă nu veți avea în inimă rugăciunea: „Fii Tu modelul meu”, veți fi în pericolul de a răspunde într-o modalitate tăioasă și combativă. Dacă veți privi la Isus fără încetare, preluând spiritul Său, veți fi în stare să prezentați adevărul așa cum este el în Isus....

Dragostea trebuie să fie elementul predominant în toată lucrarea voastră. Fiecare vorbitor care li se adresează celor ce nu au credința noastră trebuie să se ferească să facă afirmații care vor părea a fi aspre, ca și cum i-ar judeca pe oameni. Prezentați adevărul și lăsați acest adevăr și pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu să aibă rolul de mustrător și de judecător, dar nu îngăduiți ca vorbele voastre să lovească și să rănească sufletul....

Să nu fie rostit niciun cuvânt aspru și iritant. Păstrați pentru voi însivă orice expresie tăioasă de care ați putea să vă folosiți, Fiți tari ca oțelul față de principii, înțelepți ca șerpii, dar nevinovați ca porumbeii. Dacă doriți ca vorbele voastre să nu rănească pe nimeni, va trebui să rostiți numai cuvinte de care sunteți siguri că nu vor fi aspre, reci și tăioase.... Reformatorii trebuie să fie cei mai neegoiști, mai buni și mai amabili dintre toți oamenii din lume, învățând căile, cuvintele și faptele lui Hristos. — Letter 11, 1894.

Spiritul de controversă — Nu cultivați un spirit de controversă. [304] Cuvântările acuzatoare nu vor realiza niciun bine. Calea cea mai sigură de a nimici o învățătură falsă este aceea de a predica adevărul. Rămâneți pe o poziție afirmativă. Lăsați adevărurile prețioase ale Evangheliei să fie acelea care să nimicească puterea răului. Manifestați un spirit milos și duios față de cei greșiți. Apropiați-vă de inimi. — Letter 190, 1902.

Sarcasmul ofensator — Când acuzați cu sarcasm amar lucrurile pe care vreți să le condamnați în predicile voastre, uneori îi ofensați pe ascultători, iar ei nu vă vor mai asculta în continuare. Când vorbiți, evitați cu atenție orice asprime care ar putea să-i jignească pe cei pe care doriți să-i salvați din greșeli, pentru că va fi dificil să biruiți simțămintele de împotrivire pe care le stârniți în felul acesta....

Dacă veți smulge neghina din predicile voastre, influența voastră spre bine va fi sporită. — Letter 366, 1906.

Nu invitați persecuția — Fiecare să țină minte că nu trebuie să invităm persecuția în nici o situație. Să nu folosim cuvinte aspre și tăioase. Scoateți astfel de cuvinte din orice articol scris și din orice predică. Lăsați Cuvântul lui Dumnezeu să fie acela care să taie și sa mustre. Oamenii limitați să se ascundă în Isus Hristos și să rămână în El. Spiritul lui Hristos să se vadă în toate. Toți să fie atenți la cuvintele lor, ca să nu-i pună pe cei ce nu sunt de credința noastră într-o poziție de împotrivire mortală față de noi, oferindu-i

lui Satana ocazia de a se folosi de cuvintele necugetate în scopul de a ne închide calea....

Trebuie să avem în suflet mai mult din dragostea lui Isus și cu mult mai puțină impulsivitate firească. Suntem în pericolul de a închide calea în fața noastră, din cauză că le stârnim celor cu autoritate un spirit hotărât de împotrivire, înainte ca oamenii să fie cu adevărat luminați cu privire la solia pe care Dumnezeu dorește [305] să o vestim. Când închidem calea prin comportamentul nostru, așa încât adevărul este împiedicat să ajungă la oameni, Dumnezeu nu este mulțumit. — Manuscript 95, 1894.

Împotrivirea face reclamă adevărului — Satana are succes în a oferi mijloace de a ocoli adevărul. Totuși vă adresez apelul de a crede cuvintele pe care le rostesc astăzi. Adevărul care este de origine cerească va înfrunta minciunile lui Satana și va învinge.... Împotrivirea nu face altceva decât să ajute la evidențierea adevărului într-o modalitate nouă și clară. Cu cât se vorbește mai mult împotriva lui, cu atât adevărul va străluci mai puternic. În felul acesta, metalul prețios este lustruit. Fiecare cuvânt de batjocură care este rostit împotriva lui și fiecare reprezentare greșită a valorii lui atrag atenția și sunt niște mijloace de a conduce la o cercetare mai minuțioasă cu privire la adevărul mântuirii. Adevărul ajunge să fie mult mai prețuit. Astfel, sunt descoperite o frumusețe nouă și o valoare mai mare din toate punctele de vedere. — Manuscript 8a, 1888.

Tratați-i cu respect pe cei care vi se împotrivesc — Trebuie să ne așteptăm la faptul că vom întâmpina necredință și împotrivire. Adevărul a avut întotdeauna de dat piept cu aceste elemente. Chiar dacă aveți de întâmpinat cea mai dârză împotrivire, nu-i condamnați pe împotrivitorii voștri. S-ar putea ca ei să creadă, ca și Pavel, că fac o lucrare pentru Dumnezeu, iar față de unii ca aceștia trebuie să manifestăm îngăduință, blândețe și o îndelungă răbdare....

Domnul dorește ca poporul Său să urmeze alte metode decât aceea de a osândi răul, chiar dacă osândirea ar fi îndreptățită. El dorește ca noi să facem ceva mai mult decât să-i împroșcăm pe adversarii noștri cu învinuiri care nu fac altceva decât să-i ducă tot mai departe de adevăr. Lucrarea pe care Hristos a venit să o facă în lumea noastră nu a fost aceea de a pune bariere și de a-i tot împunge pe oameni cu afirmația că sunt greșiți. Acela care așteaptă să lumineze niște oameni amăgiți trebuie să se apropie de ei și să

lucreze pentru ei cu iubire. El trebuie să ajungă un centru de influență sfântă.

În susținerea adevărului, adversarii cei mai înverșunați ar trebui [306] să fie tratați cu respect și cinste. Unii nu vor răspunde la străduințele noastre și vor lua în râs invitația Evangheliei. Alții — chiar aceia despre care presupunem că au trecut hotarul îndurării lui Dumnezeu — vor fi câștigați la Hristos. Lucrul cel mai de pe urmă, cu prilejul unei controverse, ar putea să fie iluminarea acelora care nu au respins lumina și dovezile prezentate, dar care, fiind în întunericul de la miezul nopții, au lucrat din neștiință împotriva adevărului. De aceea, tratați-l pe fiecare om ca pe o persoană cinstită. Nu rostiți niciun cuvânt, nu faceți nimic din ce ar întări pe cineva în necredință. — Testimonies for the Church 6:120-122 (1900).

Ajutorul în fiecare situație urgentă — Fiecare învățător al adevărului, fiecare conlucrător cu Dumnezeu, va trece prin ceasuri grele, când credința și răbdarea îi vor fi serios puse la încercare. Prin harul lui Hristos, trebuie să fiți pregătiți să mergeți înainte, chiar dacă imposibilitățile aparente vă închid calea. Aveți un ajutor prezent în fiecare situație urgentă. Domnul vă îngăduie să întâmpinați piedici, pentru ca să-L căutați pe Cel ce este puterea voastră. Rugați-vă cât mai stăruitor pentru înțelepciunea care vine de la Dumnezeu, iar dacă veți fi umiliți înaintea Sa, El va deschide calea înaintea voastră și vă va da biruințe prețioase. — Special Testimonies, seria A 7:18 (1874).

Botezul și calitatea de membru al bisericii

Botezul este necesar în convertire — Pocăința, credința și botezul sunt pașii ceruți în procesul de convertire. — Letter 174, 1909.

Obținerea deciziilor pentru botez — Sufletele care sunt convinse de adevăr trebuie să fie vizitate, și să se lucreze pentru ele. [307] Pentru cei păcătoși este necesar să se facă o lucrare deosebită, ca să poată fi convertiți și botezați. — Manuscript 17, 1908.

Semnul intrării în împărăție — Hristos a făcut din botez semnul intrării în împărăția Sa spirituală. El a făcut din botez o condiție hotărâtă, pe care trebuie să o împlinească toți aceia care doresc să fie recunoscuți ca fiind sub autoritatea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt. Înainte ca o persoană să-și găsească un cămin în biserică, înainte de a trece pragul împărăției spirituale a lui Dumnezeu, ea trebuie să primească întipărirea Numelui divin: „Domnul, neprihănirea noastră". (Ieremia 23, 6.)

Botezul este o renunțare foarte solemnă la lume. Aceia care sunt botezați în întreitul Nume al Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, declară public, chiar de la intrarea lor în viața de creștin, că au părăsit slujirea lui Satana și au ajuns membri ai familiei împărătești, copii ai împăratului ceresc. Ei au ascultat de porunca: „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei ... nu vă atingeți de ce este necurat." Față de ei este împlinită profeția: „Vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic". (2 Corinteni 6, 17-18.) — Testimonies for the Church 6:91 (1900).

Legământul de supunere al creștinului — Când creștinii se supun ceremoniei solemne a botezului, Dumnezeu înregistrează legământul pe care îl fac de a fi credincioși față de El. Acesta este un legământ al supunerii. Ei sunt botezați în Numele Tatălui și al Fiului, și al Duhului Sfânt. Astfel, sunt uniți cu cele trei mari Puteri ale cerului. Ei se angajează să renunțe la lume și să respecte legile împărăției lui Dumnezeu. De aici înainte, trebuie să trăiască în înnoirea vieții. Ei nu mai urmează tradițiile oamenilor. Ei nu mai [308] aplică metode necinstite, ci trebuie să respecte prevederile împărăției

cerului. Ei trebuie să caute să-L onoreze pe Dumnezeu. Dacă vor fi credincioși față de legământul lor, li se va da harul și puterea care îi va face în stare să fie neprihăniți. „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” — Letter 129, 1903.

Convertirea deplină la adevăr — Pregătirea pentru botez este o lucrare ce trebuie să fie luată în considerație cu atenție. Cei nou-convertiți la adevăr să fie învățați cu credincioșie cu privire la un clar „Așa zice Domnul”, Cuvântul Domnului să le fie citit și explicat punct cu punct.

Înainte de botez, toți aceia care intră în viața cea nouă trebuie să înțeleagă faptul că Domnul cere dragostea lor neîmpărțită.... Practicarea adevărului este esențială. Roadele aduc mărturie cu privire la caracterul pomului. Un pom bun nu poate să aducă roade rele. Linia de separare între aceia care îl iubesc pe Dumnezeu și păzesc poruncile Sale și aceia care nu îl iubesc și desconsideră poruncile Sale va fi clară și distinctă. Este nevoie de o convertire deplină la adevăr. — Manuscript 56, 1900.

Primirea, când poziția este înțeleasă pe deplin — Aceia care se prezintă pentru botez nu sunt supuși la testul de verificare a uceniciei atât de atent cum ar trebui.... Ei trebuie să fie primiți pentru botez, numai după ce au înțeles pe deplin poziția lor. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, pag, 128 (1897).

Pregătirea deplină pentru botez — Candidații pentru botez trebuie să fie pregătiți pe deplin. Ei trebuie să fie învățați cu mai multă conștiinciozitate decât au fost învățați de obicei. Acelora care au venit de curând la adevăr să le fie arătate cu claritate principiile vieții creștine. Nimeni să nu se bazeze pe mărturisirea lor de credință, [309] ca fiind o dovadă că ei au o legătură mântuitoare cu Hristos. Nu trebuie doar să zicem: „Cred”, ci să practicăm adevărul. Noi dovedim legătura noastră cu Dumnezeu, prin conformarea față de voia Sa, prin cuvintele noastre, prin purtarea noastră și prin caracterul nostru. Ori de câte ori cineva renunță la păcat, care este călcarea Legii, viața lui va fi adusă la o ascultare deplină față de Lege. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt. Lumina Cuvântului care este studiată cu atenție, glasul conștiinței și eforturile Duhului Sfânt produc în inimă adevărata iubire față de Hristos, care S-a dat ca preț de răscumpărare

a întregii făpturi, trup, suflet și duh. Iar dragostea este manifestată prin ascultare. — Testimonies for the Church 6:91, 92 (1900).

Botezarea copiilor — Părinții ai căror copii doresc să fie botezați au o lucrare de făcut, atât cu privire la cercetarea de sine, cât și cu privire la educarea credincioasă a copiilor lor. Botezul este rânduiala cea mai sfântă și mai însemnată, iar importanța lui trebuie să fie înțeleasă pe deplin. Botezul înseamnă pocăință de păcat și intrarea într-o viață nouă în Isus Hristos. Primirea botezului să nu fie făcută cu o grabă necuvenită. Atât părinții, cât și copiii să-și facă bine socotelile. Când consimt cu botezarea copiilor lor, părinții își iau obligația solemnă de a fi niște ispravnici credincioși pentru acești copii pentru a-i călăuzi în formarea caracterului. Ei își iau angajamentul să-i apere cu un interes deosebit pe acești miei ai turmei, ca să nu dezonoreze credința pe care o mărturisesc.

Copiilor trebuie să li se ofere o educație religioasă din anii cei mai fragezi. Aceasta nu ar trebui să fie făcută într-un spirit de condamnare, ci într-un spirit voios și fericit. Mamele să vegheze fără [310] încetare, ca nu cumva copiii lor să fie ispitiți în așa fel încât să nu recunoască ispita. Părinții ar trebui să-i ocrotească pe copiii lor prin învățături plăcute și înțelepte. Pentru că sunt prietenii cei mai buni ai acestor copii lipsiți de experiență, ei ar trebui să-i ajute în lucrarea de câștigare a biruinței, pentru că a fi biruitori înseamnă totul pentru ei. Părinții ar trebui să considere că scumpii lor copilași, ce caută să facă binele, sunt membrii mai tineri ai familiei Domnului și ar trebui să aibă un interes viu de a-i ajuta să meargă pe calea ascultării de Dumnezeu. Cu un interes plin de iubire, părinții ar trebui să-i învețe, zi după zi, ce înseamnă a fi copii ai lui Dumnezeu și a supune voința în ascultare de El. Învățați-i că ascultarea de Dumnezeu cuprinde în sine ascultarea de părinți. Aceasta trebuie să fie o lucrare zilnică și de fiecare oră. Părinților, vegheați și vă rugați, faceți din copii prietenii voștri.

Când vremea cea mai fericită din viața lor a sosit, și îl iubesc din inimă pe Dumnezeu, dorind să fie botezați, atunci procedați cu ei cu credincioșie. Înainte de a primi botezul, întrebați-i dacă pentru ei principalul scop în viață este acela de a lucra pentru Dumnezeu. Apoi, spuneți-le cum să înceapă. Primele lecții sunt de cea mai mare însemnătate. În simplitate, învățați-i cum să facă cel dintâi serviciu pentru Dumnezeu. Faceți ca lucrul să fie cât mai ușor de înțeles

cu putință. Explicați ce înseamnă a renunța la sine pentru Domnul, a face exact așa cum ne îndrumă Cuvântul Său, sub călăuzirea părinților creștini.

După o lucrare credincioasă, dacă sunteți mulțumiți că fiii voștri înțeleg însemnătatea convertirii și a botezului și s-au pocăit cu adevărat, îngăduiți-le să fie botezați. Dar, repet, mai întâi pregătiți-vă pentru a fi niște păstori credincioși, călăuzind pașii lor lipsiți de experiență pe cărarea îngustă a ascultării. Dumnezeu trebuie să lucreze în părinți, pentru ca ei să le poată da copiilor lor o pildă bună cu privire la iubirea, amabilitatea și umilința creștină și cu privire la [311] supunerea deplină a eului față de Hristos. Dacă sunteți de acord ca fiii și fiicele voastre să se boteze, iar apoi îi lăsați să facă tot ce vor dori, socotind că n-aveți nici o datorie anume de a le menține picioarele pe cărarea cea dreaptă, voi înșivă sunteți răspunzători, dacă ei își pierd credința, curajul și interesul față de adevăr. — Testimonies for the Church 6:93-95 (1900).

Pregătirea tinerilor pentru botez — Candidații ajunși la maturitate ar trebui să-și înțeleagă datoria mai bine decât cei mai tineri, dar pastorul bisericii are și el o datorie de împlinit față de aceste suflete. Oare au ele obiceiuri și deprinderi rele? Datoria pastorului este să aibă adunări speciale cu acești oameni. Prezentați-le studii biblice, vorbiți-le și rugați-vă cu ei și arătați-le lămurit ce anume cere Domnul de la ei. Citiți-le învățătura Bibliei cu privire la convertire. Arătați-le care sunt roadele convertirii, dovada că ei îl iubesc pe Dumnezeu. Arătați-le că adevărata convertire este o schimbare a inimii, a gândurilor și a obiceiurilor. Obiceiurile rele trebuie să fie părăsite. Păcatele vorbirii de rău, geloziei, neascultării trebuie să fie îndepărtate. Ei trebuie să lupte împotriva oricărei trăsături rele de caracter. Atunci, păcătosul poate să-și însușească într-o modalitate inteligentă făgăduința: „Cereți și vi se va da”. (Matei 7, 7.) — Testimonies for the Church 6:95 (1900).

Examinarea candidaților pentru botez — Aceia care se prezintă pentru botez nu sunt verificați atât de îndeaproape cum ar trebui. Trebuie să se știe dacă ei iau numai numele de adventist de ziua a șaptea sau dacă iau poziție de partea Domnului pentru a ieși din lume pentru a fi deosebiți și a nu se atinge de ce este necurat, înainte de botez, ar trebui sa aibă loc o deplină cercetare cu privire la experiența candidaților. Cercetarea aceasta să nu se facă într-o

[312] modalitate rece și distantă, ci amabil, duios, îndreptând atenția noilor convertiți spre Mielul lui Dumnezeu care ridica păcatele lumii. Cereți-le candidaților pentru botez să respecte cerințele Evangheliei.

Unul dintre punctele asupra cărora cei nou-veniți la credință vor avea nevoie de educație este subiectul îmbrăcămintei. Cei nou-convertiți sa fie tratați cu credincioșie. Sunt ei ușuratici cu privire la îmbrăcăminte? Cultivă ei mândria inimii? Idolatria îmbrăcămintei este o boală morală. Ea nu trebuie să fie adusă în viața cea nouă. În cele mai multe cazuri, supunerea față de cerințele Evangheliei va cere o schimbare hotărâtă în îmbrăcăminte.

Nu trebuie să existe nepăsare în îmbrăcăminte. Pentru Numele lui Hristos, ai cărui martori suntem, ar trebui să facem tot ce se poate mai bine pentru înfățișarea noastră. La serviciul de la tabernacul, Dumnezeu a arătat fiecare amănunt al veșmintelor acelora care slujeau înaintea Lui. În felul acesta, suntem învățați că El are o preferință cu privire la îmbrăcămintea celor care-L slujesc. Îndrumările date cu privire la veșmintele lui Aaron erau foarte precise, deoarece veșmântul lui era simbolic. Tot așa, îmbrăcămintea urmașilor lui Hristos trebuie să fie simbolică. Înfățișarea noastră să fie caracterizată în toate privințele prin simplitate, modestie și curățenie. Cuvântul lui Dumnezeu nu aprobă schimbările în îmbrăcăminte numai de dragul modei, ca să arătăm la fel ca lumea. Creștinii nu trebuie să se împodobească cu podoabe scumpe și lucruri costisitoare.

Cuvintele Scripturii cu privire la îmbrăcăminte ar trebui să fie cercetate cu grijă. Avem nevoie să înțelegem ce apreciază Domnul cerului, chiar și în îmbrăcarea corpului. Toți cei ce caută cu sârguință harul lui Hristos vor ține seama de cuvintele prețioase, de învățăturile inspirate de Dumnezeu. Chiar și stilul îmbrăcămintei va exprima adevărul Evangheliei.

[313] Toți cei care studiază viața lui Hristos și practică învățăturile Lui vor ajunge asemenea Domnului. Influența lor va fi ca a Lui. Ei vor da dovadă de un caracter sănătos. Când umblă pe cărarea smerită a ascultării, împlinind voia lui Dumnezeu, ei exercită o influență care ajută la înaintarea lucrării lui Dumnezeu și la curăția sănătoasă a lucrării Sale. Prin sufletele acestea pe deplin convertite, lumea urmează să aibă o mărturie cu privire la puterea sfințitoare a adevărului asupra caracterului omenesc.

Cunoașterea lui Dumnezeu și a lui Isus Hristos, exprimată în caracter, este o înălțare mai presus de orice ar fi mai de preț pe pământ sau în cer. Este educația cea mai înaltă. Ea este cheia care deschide porțile cetății cerești. Intenția lui Dumnezeu este ca toți aceia care Îl primesc pe Hristos prin botez să aibă această cunoștință. Datoria slujitorilor lui Dumnezeu este aceea de a le arăta acestor suflete privilegiul înaltei lor chemări în Isus Hristos. — Testimonies for the Church 6:95-97 (1900).

Judecați prin roadele vieții — Există un lucru pe care nu avem dreptul să-l facem, și anume să judecăm inima altuia și să punem la îndoială motivele lui. Totuși, când o persoană se prezintă în calitate de candidat pentru a fi membru al bisericii, noi trebuie să examinăm roadele vieții sale, dar să-i lăsăm acelei persoane responsabilitatea motivelor ei. Membrii să fie primiți cu mare grijă în biserică, deoarece Satana are metodele lui amăgitoare pe care le folosește cu scopul de a aduce în biserică o mulțime de frați falși, prin care poate să lucreze cu mai mult succes pentru a slabi lucrarea lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 10 ianuarie, 1893.

Administrarea rânduielii botezului — Ori de câte ori lucrul acesta este cu putință, botezul trebuie să aibă loc într-un lac limpede sau într-o apă curgătoare. Dați-i acestei ocazii toată importanța și solemnitatea posibilă pentru un astfel de serviciu, îngerii lui Dumnezeu [314] sunt întotdeauna prezenți.

Acela care săvârșește actul botezului ar trebui să caute să facă din acest act o ocazie de a exercita o influență solemnă și sfântă asupra tuturor celor ce iau parte la el. Fiecare rânduială a bisericii ar trebui să fie condusă într-o asemenea modalitate, încât influența ei să fie înălțătoare. Nimic să nu fie făcut în așa fel încât să fie considerat ceva obișnuit sau să fie pus pe o treaptă cu lucrurile de rând. Comunitățile noastre ar trebui să fie educate să acorde mai mult respect și mai multă stimă slujbei sfinte a lui Dumnezeu. Educația oamenilor depinde de modul în care predicatorii îndeplinesc serviciile de închinare aduse lui Dumnezeu. Micile fapte care educă, formează și disciplinează sufletul pentru veșnicie au o semnificație vastă în vederea înălțării și a sfințirii bisericii.

În fiecare biserică locală, candidaților trebuie să li se pună la dispoziție halate pentru botez. Lucrul acesta să nu fie considerat o cheltuială inutilă. Acesta este unul dintre lucrurile care se cer în

respectarea îndemnului: „Toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială”. (1 Corinteni 14, 40.)

Nu este bine ca o biserică locală să depindă de halatele pentru botez împrumutate de la o altă biserică locală. Adesea, când sunt necesare, acestea nu sunt de găsit, pentru că le-a împrumutat cineva care a neglijat să le aducă înapoi. Fiecare biserică locală trebuie să se îngrijească de nevoile proprii în privința aceasta. Să se adune un fond în acest scop. Dacă întreaga biserică se unește în lucrarea aceasta, nu va fi o povară prea mare.

Halatele ar trebui să fie făcute dintr-un material rezistent, de o culoare închisă, pe care apa să nu o decoloreze, și să aibă la poale niște greutăți de plumb. Să fie simple, bine făcute, după un model aprobat. Să nu se încerce împodobirea lor, ci să fie fără ornamente sau încrețituri. Orice paradă, fie prin ornamente, fie prin încrețituri, este întru totul nepotrivită. Dacă înțeleg bine însemnătatea botezului, [315] candidații nu vor avea nici o dorință personală de împodobire. Totuși halatele să nu fie sărăcăcioase, ori dizgrațioase, deoarece lucrul acesta ar fi o ofensă la adresa lui Dumnezeu. Tot ce este legat de acest act sfânt ar trebui să se manifeste printr-o pregătire cât mai bună cu putință. — Testimonies for the Church 6:97, 98 (1900).

Un serviciu de botez impresionant — Eforturile depuse în Oakland au adus roade prin salvarea unor suflete prețioase. Duminică dimineața, în 16 decembrie, am participat la un serviciu de botez la Piedmont Baths. Treizeci și doi de candidați au fost înmormântați cu Domnul lor în apa botezului și au înviat pentru a trăi în înnoirea vieții. Aceasta a fost o scenă la care îngerii lui Dumnezeu au fost martori cu bucurie.... Întregul serviciu a fost impresionant. Nu a fost nici o încurcătură și, din când în când, s-a cântat câte un vers din imnuri de laudă. — Manuscript 105, 1906.

Botezul în situații deosebite — Vor fi făcute pregătiri pentru a împlini cererea de botez a acelui bărbat în vârstă. El nu este suficient de puternic pentru a merge la _____ sau la _____, și singura cale prin care poate să fie îndeplinită ceremonia este aceea de a obține o cadă și de a-l cufunda în apă. — Letter 126, 1901.

Puterea susținătoare a lui Dumnezeu — După ce a primit rânduială botezului, sufletul credincios trebuie să-și aducă aminte mereu că este consacrat lui Dumnezeu, lui Hristos și Duhului Sfânt....

Toți aceia care cercetează viața lui Hristos și pun în practică învățăturile Sale vor ajunge asemenea Lui. Influența lor va fi asemenea influenței Sale. Ei vor da dovadă că au un caracter sănătos. Ei sunt întemeiați în credință și nu vor fi biruiți de Diavol din cauza vanității și mândriei. Acești oameni vor căuta să meargă pe calea ascultării cu umilință, îndeplinind voia lui Dumnezeu. Caracterul lor exercită o influență care contribuie la înaintarea cauzei lui Dumnezeu și la curăția lucrării Sale....

Sufletele acestea pe deplin convertite sunt pentru lume o mărturie [316] cu privire la puterea sfințitoare a adevărului asupra caracterului omenesc. Prin ele, Domnul Hristos îi arată lumii caracterul și voința Sa. În viața copiilor lui Dumnezeu este descoperită binecuvântarea slujirii Domnului, iar în viața acelora care nu respectă poruncile Sale este descoperit opusul. Linia de separare este clară. Toți aceia care ascultă poruncile lui Dumnezeu sunt păziți prin puterea Sa uimitoare în mijlocul influențelor corupătoare ale călcătorilor Legii Sale. De la cel mai umil supus și până la cele mai înalte poziții de răspundere, toți sunt păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credința care duce la mântuire. — Manuscript 56, 1900.

Consacrați lui Dumnezeu — De aici înainte, cel credincios trebuie să nu uite că este consacrat lui Dumnezeu, lui Hristos, și Duhului Sfânt. El trebuie să subordoneze acestei relații noi toate considerațiile lumești. El a declarat public faptul că nu va mai trăi în mândrie și îngăduință de sine. El nu mai trăiește o viață neglijentă și indiferentă, deoarece a făcut un legământ cu Dumnezeu. El a murit pentru lume și trăiește pentru Domnul, ca să folosească pentru El toate capacitățile cu care a fost înzestrat, fără să piardă niciodată din vedere înțelegerea faptului că poartă semnătura lui Dumnezeu și că este un supus al împărăției lui Hristos, un părtaș al naturii divine. El trebuie să-I consacre lui Dumnezeu tot ce este și tot ce are, folosindu-și toate darurile spre slava Numelui Său.

Obligațiile asumate în angajamentul spiritual pe care l-a făcut la botez sunt reciproce. Când își îndeplinesc partea printr-o ascultare din toată inima, făpturile omenești au dreptul să se roage: „Să se știe, Doamne, că Tu, ești Dumnezeul lui Israel.” Faptul că voi ați fost botezați în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt este o asigurare că, dacă veți cere ajutorul Lor, Puterile acestea vă vor ajuta în orice situație grea. Domnul va auzi și va răspunde rugăciunilor [317]

înălțate de urmașii Săi sinceri, care poartă jugul lui Hristos și învață în școala Lui blândețea și smerenia. — Testimonies for the Church 6:98, 99 (1900).

Responsabilitatea bisericii pentru cei nou-convertiți — Creștinii credincioși, bărbați și femei, ar trebui să aibă un interes serios de a conduce sufletul convins de păcat la o cunoaștere corectă a neprihănirii lui Hristos Isus. Dacă unii au îngăduit ca dorința după satisfacerea egoistă a poftelor să ajungă pe primul loc în viața lor, credincioșii sinceri ar trebui să vegheze asupra acestor suflete ca unii care trebuie să dea socoteală. Ei nu trebuie să neglijeze învățarea credincioasă, duioasă și iubitoare, atât de esențială pentru tinerii convertiți, ca să nu fie o lucrare făcută cu o jumătate de inimă. Chiar primii pași ar trebui să fie bine făcuți.

Satana dorește ca nimeni să nu își dea seama de necesitatea unei supuneri depline față de Dumnezeu. Când sufletul nu reușește să ajungă la această supunere, păcatul nu este părăsit; poftele și patimile luptă pentru supremație; ispitele aduc confuzie în conștiință, așa încât adevărata convertire nu are loc. Dacă și-ar fi dat seama de lupta pe care fiecare suflet trebuie să o ducă împotriva mijloacelor prin care Satana caută să prindă în capcană, să atragă și să înșele, toți ar fi făcut o lucrare mult mai sârguincioasă pentru cei care sunt tineri în credință.

Sufletele acestea, lăsate singure, sunt ispitite adesea și nu-și dau seama de răul ascuns în ispite. Faceți-le să simtă că au privilegiul de a cere sfat. Îndrumați-le să caute societatea acelora care pot să le ajute. Prin legătura cu aceia care-L iubesc pe Dumnezeu și se tem de El, ele vor primi putere.

Conversația noastră cu sufletele acestea trebuie să aibă un caracter spiritual și încurajator. Domnul notează luptele fiecărui suflet slab, cuprins de îndoieli, care se luptă și îi va ajuta pe toți aceia care [318] apelează la El. Ei vor vedea cerul deschis înaintea lor și pe îngerii lui Dumnezeu coborând și urcând scara strălucitoare de lumină pe care ei se străduiesc să urce. — Testimonies for the Church 6:92, 93 (1900).

Calitatea de membru al bisericii — Legătura dintre Domnul Hristos și biserica Sa este foarte strânsă și sfântă — El este mirele, iar biserica este mireasa. El este capul, iar biserica este trupul.

Prin urmare, legătura cu Hristos implică legătura cu biserica Sa. — Educație, 268 (1903).

Satana descurajează intrarea în biserică — Efortul premeditat al lui Satana este acela de a-i duce pe aceia care se declară a fi creștini cât mai departe cu putință de planurile Cerului. Ca urmare, el îi înșală chiar și pe aceia care declară că fac parte din poporul lui Dumnezeu și îi face să creadă că ordinea și disciplina sunt niște vrăjmași ai evlaviei, că singura cale de a fi în siguranță este ca fiecare să meargă pe drumul lui și să rămână separat de grupurile organizate de creștini care se unesc și lucrează pentru a institui disciplina și armonia în lucrare. Toate eforturile depuse în sensul acesta sunt considerate a fi periculoase, ca o restrângere a dreptului la libertate și, în consecință, ei cred că sunt la fel de temut ca papalitatea. Aceste suflete amăgite consideră că este o virtute să se laude cu libertatea lor de a gândi și de a acționa independent. Ele nu iau în considerare declarațiile niciunui om și nu se consideră răspunzătoare față de nimeni. Atât în trecut, cât și în prezent, lucrarea deosebită a lui Satana este aceea de a-i determina pe oameni să creadă că planul lui Dumnezeu este ca fiecare să se descurce singur și să-și aleagă propria rânduială, independent de frații lui. — Letter 32, 1892.

Fără Hristos, o formă lipsită de valoare — Harul lui Hristos este acela care îi dă viață sufletului. Fără Hristos, botezul, asemenea oricărui alt serviciu religios, este o formă lipsită de valoare. „Cine nu crede în Fiul, nu va vedea viața.” — Hristos, Lumina lumii, 181 (1898).

Convertire, nu doar botez — A fi mântuit nu înseamnă a fi [319] botezat, nu înseamnă a avea numele scrise în registrele bisericii sau a predica adevărul. A fi mântuit înseamnă a trăi în unire cu Isus Hristos, a avea o inimă nouă, săvârșind faptele lui Hristos și lucrând cu dragoste, răbdare, blândețe și nădejde. Fiecare suflet care este unit cu Hristos va fi un misionar activ pentru toți cei din jurul lui. — Letter 55, 1886.

O avertizare pentru evangheliști și pastori — Frații noștri pastori dau greș pe deplin în a-și îndeplini lucrarea în modalitatea poruncită de Domnul. Ei nu reușesc să îl înfățișeze pe fiecare om desăvârșit în Hristos Isus. Ei nu au câștigat o experiență prin comuniunea personală cu Dumnezeu și nici cunoașterea adevărată cu privire la ce anume constituie un caracter creștin, prin urmare, sunt

botezați mulți oameni care nu sunt pregătiți pentru rânduiala aceasta sfântă, ci sunt legați de eu și de lume. Ei nu L-au înțeles pe Hristos și nici nu L-au primit prin credință. — The Review and Herald, 4 februarie, 1890.

O deficiență în lucrarea noastră de evanghelizare — Pătrunderea în biserică a unor membri care n-au o inimă renăscută și o viață reformată este o sursă de slăbiciune pentru biserică. Faptul acesta este ignorat adesea. Unii pastori și unele biserici locale sunt atât de dornice să obțină o creștere a numărului de membri, încât ajung să nu mai prezinte o mărturie credincioasă împotriva obiceiurilor și practicilor necreștinești. Aceia care primesc adevărul nu sunt învățați că nu pot fi în siguranță având un comportament lumesc, în timp ce sunt creștini cu numele. Până acum, aceștia au fost supuși ai lui Satana; de aici înainte, ei trebuie să fie supuși ai Domnului Hristos. Viața trebuie să fie o mărturie despre schimbarea conducătorului.

Opinia publică favorizează o mărturisire a creștinismului. Pentru a avea o formă de evlavie și numele scris în registrul bisericii nu se cere decât puțină renunțare la sine sau sacrificiu de sine. Din această [320] cauză, mulți se alătură bisericii, fără ca mai întâi să fie uniți cu Hristos. Satana triumfă din cauza aceasta. Astfel de convertiți sunt cei mai eficienți slujitori ai lui, fiind o capcană pentru alte suflete. Ei sunt lumini false, ducându-i la pieire pe cei neprevăzători. Oamenii caută în zadar să facă din calea creștinului o cale largă și plăcută pentru cei lumești. Dumnezeu nu a netezit și nici nu a lărgit calea cea îngustă și aspră. Dacă vrem să intrăm în viață, trebuie să mergem pe aceeași cale pe care au mers Domnul Isus și ucenicii Săi, calea umilinței, a renunțării la sine și a sacrificiului. — Testimonies for the Church 5:172 (1882).

Ținta noastră este să avem membri cu adevărat convertiți — Pastorii care lucrează în sate și orașe pentru a prezenta adevărul nu trebuie să se simtă mulțumiți, nici să considere că lucrarea lor s-a încheiat, până când aceia care au primit teoria adevărului să ajungă să înțeleagă într-adevăr efectul puterii lui sfințitoare și să fie cu adevărat convertiți la Dumnezeu. El ar fi mai mulțumit să aibă șase convertiți pe deplin la adevăr, ca rezultat al lucrării lor, decât să aibă șaizeci care să prezinte o mărturisire formală și să nu fie convertiți cu adevărat. Pastorii aceștia trebuie să consacre mai puțin timp pentru predici și să-și rezerve o parte din puterea lor pentru a

vizita și a se ruga cu aceia care sunt interesați, cărora să le ofere o educație religioasă, cu scopul de a-l putea „înfățișa pe fiecare om desăvârșit în Isus Hristos”.

Iubirea lui Dumnezeu trebuie să fie vie în inima celui care îi învață pe alții adevărul. Propria inimă să fie umplută de acea iubire adâncă și fierbinte pe care a avut-o Hristos, iar atunci ea se va revărsa asupra altora. Pastorii să-i învețe pe toți cei care primesc adevărul că trebuie să aducă roade pentru slava lui Dumnezeu. Să-i învețe că jertfirea de sine trebuie să fie practicată zilnic, că trebuie să renunțe la multe lucruri pe care le îndrăgiseră și că multe datorii, oricât de neplăcute ar putea să pară, trebuie să fie aduse la îndeplinire. Interesele de afaceri, atracțiile sociale, comoditatea, onoarea, reputația [321] — pe scurt, totul trebuie să fie ținut în supunere față de cerințele superioare și veșnice ale lui Hristos. — Testimonies for the Church 4:317 (1879).

Încheierea completă a lucrării

Evanghelistul trebuie să-și prezinte învățătura până la capăt — Niciodată un lucrător nu ar trebui să lase nefăcută vreo parte a lucrării, din cauză că nu-i face plăcere, gândindu-se că pastorul care va veni după el o va face în locul lui. Dacă se întâmplă așa, când pastorul care vine le va prezenta oamenilor cerințele pe care Dumnezeu le adresează poporului Său, unii se vor da înapoi, spunând: „Pastorul care ne-a adus adevărul nu a menționat aceste lucruri.” Ei se vor simți ofensați. Unii refuză să accepte sistemul zecimii și să îndepărtează de cei care cred și iubesc adevărul. Când le sunt descoperite învățături noi, ei răspund: „Noi nu am fost învățați așa” și ezită să înainteze. Cât de bine ar fi fost dacă primul sol al adevărului i-ar fi educat pe deplin și conștiincios pe acești credincioși cu privire la toate subiectele esențiale, chiar dacă numărul celor intrați în biserică în urma activității lui ar fi fost mai mic. Dumnezeu ar fi mai mulțumit să aibă șase oameni pe deplin convertiți la adevăr, decât să aibă șaizeci care se declară credincioși, dar încă nu au fost cu adevărat convertiți. — Slujitorii evangheliei, 369, 370 (1915).

O lucrare care nu se va desluși niciodată — Pastorii nu ar trebui să considere că lucrarea lor este încheiată, până când toți cei care au acceptat teoria adevărului ajung să înțeleagă cu adevărat influența puterii lui sfințitoare și să fie convertiți. Mulți presupun că este suficient ca sabia ascuțită, cu două tăișuri, a Cuvântului lui Dumnezeu să-și facă Ioc în inimă și să sensibilizeze conștiința, dar acesta este doar începutul lucrării. Deși impresiile făcute sunt [322] bune, dacă aceste impresii nu sunt aprofundate printr-un efort atent, însoțit de rugăciune, Satana le va contracara. Lucrătorii să nu rămână mulțumiți de ce s-a îndeplinit. Plugul adevărului trebuie să intre mai adânc în brazdă și această lucrare se va îndeplini cu siguranță, dacă vor fi făcute eforturi conștiincioase de a îndruma gândurile și de a consolida convingerile celor care studiază adevărul.

Prea adesea, lucrarea este lăsată într-un stadiu nedefinitivat și în multe situații nu aduce niciun rezultat. Uneori, după ce un grup de

ascultători au primit adevărul, pastorul crede că trebuie să meargă imediat într-un teritoriu nou și, din cauza lipsei unei cercetări corespunzătoare, este autorizat să meargă. Acest fapt este greșit. Pastorul ar trebui să încheie lucrarea începută, pentru că, dacă o lasă neîncheiată, se face mai mult rău decât bine. Niciun câmp nu este atât de nepromițător, cum este cel care a fost cultivat doar atât cât să le dea mărăcinilor posibilitatea de a crește mai abundent. Prin această metodă de lucru, multe suflete au fost lăsate la discreția atacurilor lui Satana și a împotrivirii membrilor altor biserici care au respins adevărul, și mulți oameni au fost duși într-o poziție în care nu mai pot fi abordați niciodată. Un pastor ar fi mai bine să nu se angajeze într-o lucrare, dacă nu o poate realiza pe deplin....

Dacă nu sunt pe deplin convertiți, dacă în viața și în caracterul lor nu are loc o schimbare radicală, dacă sufletul lor nu-și are temelia pe Stânca veșnică, aceia care primesc adevărul nu vor rezista la proba încercărilor. După ce pastorul pleacă, iar noutatea dispare, adevărul își pierde puterea de atracție, iar ei nu exercită o influență mai sfântă decât înainte de convertire.

Lucrarea lui Dumnezeu nu trebuie să fie îndeplinită într-o modalitate superficială, de mântuială. Când își începe activitatea într-un teritoriu nou, pastorul trebuie să lucreze până la capăt. Să nu fie mulțumit de succesul lui, până când nu va putea, prin muncă stăruitoare și prin binecuvântarea Cerului, să-i prezinte Domnului niște [323] oameni convertiți, care au un adevărat simț al responsabilității și care își vor îndeplini lucrarea încredințată. Dacă i-a instruit corespunzător pe cei aflați în grija sa, atunci când va pleca în alte locuri, lucrarea lui nu se va pierde, ci va fi bine consolidată și în siguranță. — Slujitorii evangheliei, 367-369 (1915).

Faceți o lucrare completă — Există pericolul ca aceia care țin adunări publice în orașe să fie mulțumiți cu o lucrare superficială. Pastorii și președinții Conferințelor noastre trebuie să înțeleagă importanța realizării unei lucrări complete. Să lucreze și să plănuiască având în minte gândul că timpul este aproape încheiat și că, din motivul acesta, ei trebuie să lucreze cu un zel și cu o energie dublă. — The Review and Herald, 11 ianuarie, 1912.

Deși trebuie să fim întotdeauna gata să folosim ocaziile pe care ni le oferă providența lui Dumnezeu, noi nu trebuie să facem planuri mai vaste, ca să nu ne extindem pe un teritoriu mai mare decât sun-

tem în stare să susținem prin lucrători și mijloace financiare pentru îndeplinirea unei lucrări complete și pentru păstrarea și sporirea interesului deja început. Deși lucrătorilor li se prezintă continuu planuri mai ample și teritorii mai mari, trebuie să avem idei și concepții mai largi cu privire la lucrătorii care trudesc pentru a aduce sufletele la adevăr. — Letter 34, 1886.

Lăsați în urmă o lucrare bine făcută — Bisericile sunt construite, iar apoi sunt lăsate să se degradeze, în timp ce se intră în teritorii noi. Bisericile acestea sunt ridicate cu multă muncă și bani, iar apoi sunt neglijate, fiind lăsate să se descurce singure. Așa merg lucrurile în prezent....

Dacă îndatoririle care se află chiar acum pe calea noastră au rămas încă neîmplinite cum se cuvine, nu ar trebui să plecăm, să căutăm și să dorim să lucrăm la distanțe mari... Dumnezeu nu vrea să lăsați ca munca serioasă pe care ați plănuit-o și în care i-ați implicat pe oameni să rămână neglijată, să regreseze și să fie mai greu de refăcut, decât dacă nu ar fi fost începută niciodată....

[324] Sper că veți trata cu atenție lucrurile acestea și nu veți acționa impulsiv sau conduși de simțăminte. Pastorii noștri trebuie să fie educați și instruiți pentru a-și face lucrarea cu mai multă minuțiozitate. Ei trebuie să ducă până la capăt munca și să nu lase lucrurile încurcate în urma lor. Să aibă grijă mai ales de interesele pe care le-au creat și să nu plece, fără a mai avea vreo preocupare specială după ce au plecat dintr-o biserică. Lucrul acesta s-a făcut într-o mare măsură până acum. — Letter 1, 1879.

Interesele sufletului au prioritate — De ani de zile a fost dată lumină asupra acestui subiect, arătându-se necesitatea de a urmări până la capăt interesul care a fost creat și să nu fie părăsit în niciun caz, până când toți se vor hotărî să stea de partea adevărului și să experimenteze convertirea necesară pentru botez, unindu-se cu vreo comunitate sau formând una pentru ei.

Nu există circumstanțe de importanță suficientă pentru a-l chema pe un pastor de la un interes creat prin prezentarea adevărului. Chiar boala și moartea sunt de o importanță mai mică decât salvarea de suflete pentru care Hristos a făcut un sacrificiu atât de mare. Cei care sunt impresionați de importanța adevărului și de valoarea sufletelor pentru care a murit Hristos nu vor părăsi interesul pentru oameni pentru niciun motiv. Ei vor spune: Lasă morții să-și îngroape morții.

Interesele de acasă, țarinele sau casele nu trebuie să aibă nici cea mai mică putere de a ne atrage să plecăm de pe câmpul de lucru.

Dacă pastorii îngăduie acestor lucruri vremelnice să-i abată de la lucrare, singura cale de urmat pentru ei este de a părăsi totul, de a nu avea pământ sau interese vremelnice, care să aibă ca influență atragerea lor de la solemna lucrare a acestor zile de pe urmă. Un suflet este de o valoare mai mare decât lumea întreagă. Cum pot bărbații care mărturisesc că s-au predat sfintei lucrări de salvare de suflete să îngăduie ca micile lor proprietăți vremelnice să le absoarbă mintea și inima și să se depărteze de înalta chemare pe [325] care ei mărturisesc că au primit-o de la Dumnezeu. — Testimonies for the Church 2:540, 541 (1870).

Ilustrație cu privire la pierderea adusă de faptul că lucrarea este lăsată neterminată — Ce fel de curaj avem noi — ce fel de curaj putem să avem — ca să depunem eforturi în locuri diferite, consumându-ne energia și vitalitatea până la epuizare, iar apoi să plecăm și să lăsăm totul de izbeliște, fără ca nimeni să poarte de grijă în continuare lucrării?

Acum, doar vă voi menționa experiența mea. La venirea din Europa, după ce am pășit pe pământul american, nu am mers într-o casă, ci am mers la un hotel, unde am servit prânzul, iar apoi am mers la _____. Acela erau unul dintre locurile unde ar fi trebuit să se facă planuri pentru a păstra pe cineva ca să încheie lucrarea. Acolo erau niște persoane înstărite, care fuseseră convinse de adevăr. Ele au venit la adunare, au stat și au ascultat cu lacrimi în ochi, au fost impresionate adânc, dar lucrarea a fost părăsită și nimeni nu a cules roadele, ci totul a fost lăsat să se piardă. Lucrurile acestea nu-I plac lui Dumnezeu. Noi fie ne întindem pe un teritoriu prea mare și ne propunem să facem o lucrare prea mare, fie lucrurile nu sunt organizate așa cum ar fi trebuit. — Manuscript 19b, 1890.

Crearea unui teritoriu de lucru dificil pentru alții — Pastorii care nu sunt bărbați ai evlaviei dătătoare de viață, care stârnesc un interes printre oameni, dar care lasă lucrarea neterminată, creează un câmp extrem de dificil pentru ca aceia care vor continua să facă lucrarea pe care ei n-au reușit s-o finalizeze. Oamenii aceștia să fie puși la probă, iar dacă nu-și fac lucrarea cu mai multă credincioșie, după încă un test, să fie lăsați la o parte ca fiind niște piedici pe

cale și străjeri necredincioși. — Testimonies for the Church 4:317 (1879).

Rezultatul unei lucrări făcute la întâmplare — Duceți până la capăt lucrarea cu minuțiozitate. Nu lăsați în urmă ochiuri scăpate [326] pe care să le repare altcineva. Nu-L dezamăgiți pe Hristos, Hotărâți-vă să reușiți să realizați lucrarea și, prin puterea lui Hristos, să dați dovadă de vrednicia slujirii voastre....

Nimic nu este atât de descurajator în înaintarea adevărului prezent, cum este lucrarea făcută la voia întâmplării, pe care o îndeplinesc unii pastori pentru biserici. Este necesară o muncă făcută cu credincioșie. Bisericile sunt pe punctul de a muri, pentru că nu sunt întărite pe calea asemănării cu Hristos. Domnul nu este mulțumit de modalitatea neglijentă în care sunt lăsate bisericile, pentru că oamenii nu sunt niște ispravnici credincioși ai harului lui Dumnezeu. Ei nu primesc harul Său și, ca urmare, nu îl pot împărți. Bisericile sunt slabe și bolnăvicioase, din cauza lipsei de credincioșie a acelora care se presupune că trebuie să lucreze în ele și a căror datorie este aceea de a le supraveghea, purtând de grijă sufletelor, ca unii care trebuie să dea socoteală. — Manuscript 8a, 1888.

Durata unui efort de evanghelizare și încheierea campaniei

Durata unui efort de evanghelizare să nu fie prescrisă — Nu uitați că niciun muritor nu poate să spună cu precizie cum trebuie să se desfășoare lucrarea sau să limiteze activitatea unui om care se află în slujba lui Dumnezeu. Nimeni nu poate să prescrie zilele, săptămânile cât trebuie să rămână cineva într-o anumită localitate, înainte de a pleca în altă parte. Dacă slujitorul lui Dumnezeu se roagă pentru înțelegerea faptului că lucrarea lui cuprinde fiecare parte a viei Domnului, atât cele de aproape, cât și cele aflate în depărtare, activitatea lui va trebui să fie adaptată la circumstanțe. Lucrătorul nu trebuie să-și restrângă activitatea, în raport cu o măsură specificată. El nu trebuie să aibă limite bine conturate, ci să-și extindă lucrarea ori de câte ori nevoile cer să procedeze așa. Dumnezeu este conlucrătorul lui. Să caute înțelepciunea și sfatul Său la fiecare pas și să nu depindă de sfaturile omenești.

Lucrarea a fost împiedicată într-o mare măsură în multe teritorii, [327] din cauză că lucrătorii au cerut sfaturi de la unii care nu se aflau la fața locului și care nu pricepeau care sunt nevoile. Ca urmare, ei nu înțelegeau situația la fel de bine ca acela care se afla la fața locului. — Letter 8, 1895.

Cercetați cu atenție circumstanțele — Când i se încredințează o lucrare anume, pastorul să nu considere că trebuie să-l întrebe pe președintele conferinței câte zile să lucreze într-o anumită localitate, ci să ceară înțelepciune de la Acela care i-a încredințat lucrarea. El a făgăduit că va da cu mână largă și fără mustrare înțelepciune și o judecată nesupusă greșelii. Lucrătorul trebuie să se gândească la fiecare parte a viei ce i-a fost încredințată și, prin harul care i-a fost dat, să înțeleagă ce trebuie și ce nu trebuie să facă. Vor apărea circumstanțe care, dacă sunt cercetate cu atenție, cu umilință și credință, căutând înțelepciunea lui Dumnezeu, vă vor face să fiți niște lucrători înțelepți și plini de succes. — Letter 8, 1895.

O lucrare completă — Lucrarea din _____ trebuie să fie dusă mai departe, atâta vreme cât interesul continuă să se manifeste. Să fie puse la dispoziție locuri corespunzătoare, unde să poată avea loc adunări.... Lucrarea din _____ nu trebuie să fie scurtată. De ani de zile am susținut că în orașul acesta trebuie să fie depus un efort stăruitor, iar acum, când lucrul acesta se îndeplinește, să înaintăm într-o modalitate corectă. — Letter 380, 1906.

Campania îndelungată a lui Pavel în Corint — Domnul Dumnezeul lui Israel dorește cu nerăbdare să aibă roade. El îi cheamă pe lucrătorii Săi să facă o lucrare mai extinsă decât fac în prezent. Apostolul Pavel a mers din loc în loc, predicându-le adevărul acelora care se aflau în întunericul ideilor false. El a lucrat timp de un an și șase luni în Corint și a dovedit caracterul divin al misiunii lui, [328] întemeind o biserică înfloritoare alcătuită din iudei și neamuri. Cei convertiți dintre neamuri erau mai numeroși decât cei convertiți dintre iudei, iar mulți dintre ei erau convertiți cu adevărat — aduși din întuneric la lumina Evangheliei. — Letter 96, 1902.

Eforturi mai îndelungate în orașe — În eforturile depuse în orașele mari, o jumătate din muncă este pierdută din cauză că lucrătorii încetează lucrarea prea repede și pleacă într-un teritoriu nou.... Graba de a încheia o lucrare de evanghelizare a dus adesea la o mare pierdere. — Letter 48, 1886.

Factorul determinant al succesului adunărilor de evanghelizare

Dumnezeu este acela care judecă succesul lucrătorului — Dumnezeu, nu omul, este acela care judecă lucrarea unui om, iar El îi va da fiecăruia o răsplată cuvenită. Niciunei făpturi omenești nu i-a fost dat să judece între diferiții slujitori ai lui Dumnezeu. Numai Dumnezeu este cel care judecă și răsplătește fiecare lucrare bună. — The Review and Herald, 11 decembrie, 1900.

Dacă un suflet rezistă, lucrarea a avut succes — Într-o viziune din timpul nopții, conversam cu voi. Am avut o solie pentru voi și vă prezentam această solie. Voi erați doborâți și vă simțeați descurajați. Eu v-am spus: Domnul mi-a poruncesc să le vorbesc fratelui și sorei _____. V-am spus că voi considerați că lucrarea pe care ați făcut-o a dat greș, dar, dacă un singur suflet rămâne ferm de partea adevărului și rezistă până la sfârșit, lucrarea voastră nu poate să fie declarată a fi o nereușită. Dacă o mamă s-a întors de la necredință la ascultare, puteți să vă bucurați. Mama care urmează să-L cunoască pe Domnul îi va învăța pe copii să meargă pe urmele ei. Făgăduința le este adresată taților, mamelor și copiilor lor....

Domnul nu vă va judeca după cantitatea de succes pe care ați avut-o în eforturile voastre. Mi-a fost poruncit să vă spun că trebuie să vă păstrați credința vie și neclintită și să o sporiți continuu. Dacă vedeți că aceia care au urechi, totuși nu aud și că aceia care sunt inteligenți, totuși nu înțeleg, după ce ați făcut tot ce ați putut mai bine, mergeți mai departe și lăsați rezultatele în seama lui Dumnezeu. Nu vă pierdeți credința. — Letter 8, 1895. [329]

Nu fiți descurajați din cauza rezultatelor mici — Lucrarea care este îndeplinită pentru cinstea și slava lui Dumnezeu va purta pecetea Sa. Domnul Hristos va susține lucrarea acelora care vor face tot ce pot mai bine. Pe măsură ce vor continua să facă tot ce pot mai bine, ei vor crește în cunoaștere, iar caracterul lucrării lor va fi îmbunătățit. — Letter 153, 1903.

Numărul celor ce primesc adevărul va fi foarte mic în comparație cu numărul celor ce îl resping, dar un singur suflet este mai valoros decât toată lumea din jur. Noi nu trebuie să ne descurajăm, chiar dacă lucrarea noastră pare să nu aducă rezultate mari. — Letter 1, 1875.

Efortul unit și perseverent necesar pentru a avea rezultate bune — Eforturile personale unite și constante vor aduce răsplata succesului. Aceia care doresc să facă mult bine în lumea noastră trebuie să fie dispuși să îl facă în modalitatea lui Dumnezeu, prin îndeplinirea lucrurilor mici. Acela care dorește să atingă înălțimile cele mai mari ale realizărilor, înfăptuind ceva mare și minunat, va da greș și nu va realiza nimic.

Progresul perseverent într-o lucrare bună, repetarea frecventă a unui act de slujire credincioasă sunt de o valoare mai mare în ochii lui Dumnezeu, decât săvârșirea unei lucrări mari, și îi vor face pe copiii Săi să fie vorbiți de bine, întărind eforturile lor. Aceia care sunt credincioși și loiali față de datoriile ce le-au fost încredințate de Dumnezeu nu sunt schimbători, ci își urmăresc ținta cu statornicie, [330] înaintând împotriva răului și fiind vorbiți de bine. Ei sunt gata să lucreze la timp și ne la timp. — Letter 122, 1902.

Metodele corecte aduc un seceriș de suflete — Când metodele corecte sunt urmate cu seriozitate în lucrarea noastră pentru Dumnezeu, va fi adunat un seceriș de suflete. — The Review and Herald, 28 aprilie, 1904.

Răul idolatrizării unui pastor — Faptul că un pastor este aplaudat și lăudat nu constituie nici o dovadă că el a vorbit sub influența Duhului. Dacă nu se veghează asupra lor, se întâmplă prea adesea ca tinerii convertiți să își îndrepte simțămintele mai mult spre pastorul lor, decât spre Mântuitorul lor. Ei simt că au primit o mare binecuvântare prin lucrarea pastorului lor. Ei își imaginează că el are darurile cele mai înalte și că nimeni altul nu poate să lucreze la fel de bine ca el, ca urmare, ei acordă o importanță necuvenită omului și lucrării lui. Aceasta este o încredere care îi predispune să idolatrizeze omul, să privească mai mult la el, decât la Dumnezeu, iar prin faptul că fac așa nici nu sunt pe placul lui Dumnezeu, nici nu cresc în har. Acești tineri convertiți îi fac un mare rău pastorului, îndeosebi dacă este tânăr și se află pe calea de a ajunge un slujitor promițător al Evangheliei....

Slujitorul lui Hristos, care este plin de Duhul Sfânt și de dragoste față de învățătorul Său, va lucra în așa fel încât caracterul lui Dumnezeu și al Fiului Său iubit să se manifeste în modalitatea cea mai clară și pe deplin. El se va strădui ca ascultătorii lui să înțeleagă bine caracterul lui Dumnezeu, pentru ca slava Lui să fie recunoscută pe întregul pământ. — Gospel Workers, 44, 45 (1892).

Convertiți mai degrabă la om decât la Hristos — Cu patru ani în urmă, fratele _____ a făcut o lucrare de evanghelizare în _____ și, într-o modalitate minunată, oamenii au ajuns să fie interesați. Dacă s-ar fi făcut planuri corecte, acolo ar fi putut să fie aduse la adevăr multe suflete. Fratele _____ nu a lucrat pe o cale bună. Scopul lui [331] principal a fost acela de a avea un număr cât mai mare de ascultători, printr-o predicare fantezistă, care a fost foarte diferită de predicarea lui Ioan, premergătorul lui Hristos. Mulți au semnat legământul, dar după ce el a plecat, s-a dovedit că ei au crezut în fratele _____, că au fost atrași de om, nu de Isus Hristos. Mulți dintre cei care au semnat legământul erau neconvertiți, iar când au rămas singuri, și-au retras numele. — Letter 79, 1893.

Biserica fratelui _____ — În lucrarea pentru aceia care sunt convertiți în urma eforturilor tale, tu ai fi foarte mulțumit dacă ei ar purta numele de biserica fratelui _____. Ai dori să le manipulezi mintea, În așa fel încât să fie conduși de părerile alese de tine. Dumnezeu să te ferească de lucrul acesta! Prin faptul că legi mintea lor de persoana ta, îi determini să se despartă de Izvorul înțelepciunii și puterii lor. Ei nu trebuie să depindă de tine, ci să depindă întru totul de Dumnezeu. Numai în felul acesta pot să crească în har. Ei trebuie să depindă de El pentru a avea succes, pentru a fi folositori și pentru a avea puterea de a fi conlucrători cu Dumnezeu. — Letter 39, 1902.

Proprietatea lui Hristos, nu a noastră — Frate _____, să nu uităm niciodată că indiferent cât de mare și cât de bună ar fi lucrarea pe care o face slujitorul omenesc, el nu câștigă dreptul de proprietate asupra acelora care au fost convertiți la adevăr prin intermediul lui. Nimeni să nu se așeze sub conducerea pastorului care a fost mijlocul folosit pentru convertirea lui. În lucrarea noastră pastorală, aducem sufletele direct la Hristos. Ele sunt proprietatea lui Hristos și trebuie să fie răspunzătoare întotdeauna numai față de El. Fiecare persoană are propria individualitate asupra căreia nici o altă persoană nu are niciun drept. — Letter 193, 1903.

Dumnezeu să primească slava pentru succes — După ce aver-
[332] tizarea este vestită și după ce adevărul este prezentat din Scripturi, se convertesc multe suflete. Apoi, este necesară multă atenție. Slujitorul omenesc nu poate să îndeplinească lucrarea Duhului Sfânt, pentru că noi suntem doar niște unelte prin care Domnul lucrează. Prea adesea, dacă efortul lucrătorului este însoțit de un oarecare succes, apare un spirit de mulțumire de sine. Totuși eul nu trebuie să fie înălțat și nu trebuie să-i fie atribuit niciun merit, pentru că lucrarea este a Domnului, iar Numele Său prețios trebuie să primească toată slava. Eul să fie ascuns în Hristos. — The Review and Herald, 14 octombrie, 1902.

Lauda de sine înlătură strălucirea — Fiecare om care se laudă singur șterge strălucirea celor mai bune eforturi ale lui. — Testimonies for the Church 4:607 (1881).

Creditul deplin acordat tovarășului de lucrare — Fiecare trebuie să-și facă partea cu credincioșie și fiecare să-i acorde tovarășului său de lucrare creditul pentru partea pe care o îndeplinește. Când conversăm cu cineva, să nu fim invidioși, atribuindu-ne nouă înșine meritele lucrării. Dumnezeu a folosit mulți oameni în lucrarea Sa. Iar ce ai făcut tu este doar o parte din acea lucrare. Mai sunt și alții care au lucrat cu sârguință, rugăciune și inteligență, iar ei nu trebuie să fie trecuți cu vederea. „Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui.” În ziua finală a socotelilor, Dumnezeu îi va răsplăti cu dreptate pe slujitorii Săi și îi va da fiecăruia după faptele lui. Dumnezeu a notat viața de renunțare și sacrificiu de sine a lucrătorilor care au trudit în teritorii dificile.

Trebuie să te gândești la lucrurile acestea. Domnul nu este mulțumit când slujitorii Săi își atribuie toate meritele. Având în vedere vârsta noastră înaintată, să fim corecți și să nu ne însușim ce le aparține altora. Pentru lucrarea care s-a făcut a fost nevoie de mulți ani, iar un grup după altul de lucrători nobili și-au îndeplinit partea în realizarea ei. — Letter 204, 1907.

[333] **Domnul este limitat de atitudinea noastră** — Domnul ar dori să facă lucruri mari pentru lucrătorii Săi, dar inima lor nu este umilă. Dacă ar lucra prin ei, acești lucrători ar ajunge să se înalțe, să fie plini de spiritul prețuirii de sine, și nu ar recunoaște meritele fraților lor. — The Review and Herald, 12 iulie, 1887.

De ce lipsește succesul — Motivul pentru care lucrarea Evangheliei are un succes atât de mic în comparație cu resursele ei nemărginite poate fi găsit în mândria înțelepciunii lumești și în ambiția lumească de a ocupa primul loc. Când S-a gândit la felul în care valoarea adevărului le era descoperită pruncilor — acelora care erau conștienți de slăbiciunea lor și își simțeau dependența de El — În timp ce le era ascunsă celor înțelepți și pricepuți, Mântuitorul S-a bucurat în sufletul Său și I-a mulțumit lui Dumnezeu. — Manuscript 118, 1902.

Răsplata câștigării de suflete — Lucrătorilor adevărați, care pun tot sufletul în lucrare, li se va da o răsplată bogată. Pe această parte a Universului nu există o fericire mai mare ca aceea a câștigării de suflete pentru Hristos. Când își dau seama că această minune mare nu ar fi putut fi săvârșită niciodată de slujitorii omenești, ci numai prin Acela care iubește sufletele aflate pe punctul de a pieri, inima lucrătorilor se umple de bucurie. Prezența divină este aproape de fiecare lucrător adevărat și face sufletele să se pocăiască. În felul acesta, se alcătuiește frățietatea creștină. Lucrătorul și aceia pentru care lucrează sunt impresionați de dragostea lui Hristos. Inimile intră în legătură una cu cealaltă, iar unirea sufletelor se aseamănă cu conlucrarea dintre îngerii slujitori. — Manuscript 26, 1901.

Secțiunea 10 — Întărirea și susținerea celor nou-convertiți [334]

Metodele pentru culegerea roadelor

Seria a doua de adunări — Când dovezile pentru susținerea adevărului prezent sunt prezentate prima dată, este dificil să întipărești ideile în mintea ascultătorilor. Deși unii ar putea să înțeleagă suficient pentru a lua o decizie, este nevoie să se revină asupra acelorași subiecte și să se prezinte o altă serie de studii biblice. — Letter 60, 1886.

Pentru a întipări adevărul cu claritate. — După ce într-un loc s-au făcut primele eforturi prin prezentarea unei serii de studii biblice, necesitatea de a fi prezentată o a doua serie este în mod real mai mare ca aceea de a prezenta prima serie. Adevărul este nou și uimitor, iar oamenii au nevoie să le fie prezentat același lucru a doua oară, ca să înțeleagă ideile cu claritate și să le întipărească în minte. — Letter 48, 1886.

Importanța repetării punctelor adevărului — Dacă până și aceia care au cunoscut adevărul și au fost bine întemeiați în el au avut cu adevărat nevoie să li se prezinte din nou importanța lui, pentru ca mintea să le fie sensibilizată, prin urmare, cât de important este ca lucrarea aceasta să nu fie neglijată pentru aceia care sunt nou-veniți la credință. Tot ce este cuprins în interpretarea Scripturii constituie pentru ei ceva nou și ciudat, iar ei vor fi în pericolul de a pierde [335] din puterea adevărului și de a primi idei incorecte. În multe dintre evanghelizările făcute, lucrarea a fost lăsată incompletă. — Letter 60, 1886.

Planuri atente pentru seria de adunări ținute cu scopul culegerii roadelor — Poate că ar fi recomandabil să schimbați locul de adunare și să aveți o audiență nouă, dar întotdeauna când faceți un al doilea efort, faceți-l atât de bine, ca și când primul nu ar fi fost făcut niciodată. Fiecare să facă tot ce poate mai bine și să ia parte activă la lucrarea depusă în slujba lui Dumnezeu.

Sunt felurite lucrări de îndeplinit. Sufletele sunt prețioase în ochii lui Dumnezeu. De aceea, pe măsură ce înțeleg adevărul, educați-le și învățați-le cum să poarte răspunderi. Acela care vede sfârșitul de

la început și care este în stare să facă semințele semănate să aducă rodul deplin va fi cu voi în eforturile voastre. — Letter 48, 1886.

Un exemplu de lucrare completă de culegere a roadelor — Adunarea noastră s-a încheiat. Interesul oamenilor nu s-a micșorat din prima zi, în 21 octombrie, și până în prezent (10 noiembrie). La prima adunare, cortul spațios a fost aglomerat, iar o mulțime de oameni au stat în picioare în jurul lui, afară.

În Sabat, duminică și miercuri după-amiază am vorbit de șase ori pentru mulțimea adunată și de cinci ori pentru poporul nostru, abordând diferite subiecte. Am desfășurat cea mai bună lucrare pastorală.... Cuvântul nu a fost rostit într-o modalitate șovăielnică și nesigură, ci a fost rostit cu putere și cu manifestarea Duhului Sfânt. Interesul oamenilor a fost mai mare ca orice alt interes pe care l-am văzut în vreo adunare de tabără din țara aceasta. Ne simțim foarte recunoscători Domnului pentru ocazia aceasta de a vesti lumina adevărului prezent. Ca în zilele lui Hristos, oamenii ascultă, sunt uimiți și captivați. Ei spun: „Nu am auzit nimic asemănător până acum. Oh, cât aș dori să fi auzit toate lucrurile acestea mai înainte. Nu am știut niciodată că astfel de lucruri se află în Biblie. Înțeleg [336] că lucrarea care mă așteaptă este să cercetez Scripturile, cum nu am făcut-o niciodată mai înainte.”

Cuvântul lui Dumnezeu a fost cu adevărat ca o sabie, rapid și puternic. Mulțimile au ascultat cu interes timp de aproape două ore, fără să arate nici o aparență de oboseală. Oh, sunt atât de fericită, atât de recunoscătoare. Îl laud pe Domnul cu inima, cu sufletul și cu buzele....

Mai mulți lucrători mențin interesul oamenilor în Stanmore. Interesul acesta nu slăbește. Cortul cel mare a fost demontat și trimis la Melbourne. Cortul de cincisprezece metri este întărit la mijloc, așa încât să adăpostească un număr cât mai mare cu putință, și va fi folosit aici. A fost închiriată o casă pentru găzduirea lucrătorilor. Pentru mine a fost pregătită o cameră și, dacă voi putea, probabil că voi merge săptămâna aceasta la Sydney pentru a mă alătura lucrătorilor. Trebuie să facem tot ce ne este cu putință, pentru ca efortul acesta să aibă succes. Fratele Haskell scrie cu bucurie despre lucrarea de acolo și despre interesul susținut. — Letter 27, 1897.

Continuarea lucrării pe temelia interesului creat — Este posibil ca lucrătorii care se vor implica în lucrare, după ce a fost creat

un anumit interes, să aibă aptitudini mai puține ca aceia care au început lucrarea, totuși, dacă sunt niște oameni umili ai lui Dumnezeu, vor putea să prezinte adevărul într-o asemenea modalitate, încât să sensibilizeze și să impresioneze inima unora care până atunci au rămas insensibili. Domnul le descoperă adevărul unor minți diferite, arătându-le aspecte diferite, așa încât un anumit punct al adevărului este prezentat mai clar prin predica unui vorbitor, decât prin predica unui alt vorbitor, iar din motivul acesta, Domnul nu încredințează unui singur om această lucrare care are legătură cu mintea oamenilor....

Este posibil ca o persoană să-și îndeplinească partea de lucru în măsura în care el poate, iar apoi Domnul va trimite o altă persoană [337] dintre lucrătorii Săi pentru a face o altă parte a lucrării, pe care primul lucrător nu a simțit nevoia să o facă, în ciuda faptului că era importantă. Prin urmare, niciun om să nu considere că are datoria de a începe și de a duce până la capăt o lucrare întru totul singur. Dacă Dumnezeu a făcut cu putință ca alți lucrători să aibă daruri diferite pe care să le folosească în lucrarea de convertire a sufletelor, acel lucrător să colaboreze cu ei cu bucurie. — Manuscript 21, 1894.

Cei nou-convertiți să fie învățați pe deplin — Eforturile noastre nu trebuie să înceteze, pe motivul că adunările publice au fost întrerupte pentru un timp. Atâta vreme cât există persoane interesate, noi trebuie să le oferim ocazia de a învăța adevărul. Cei nou-convertiți vor trebui să fie educați de învățători credincioși ai Cuvântului lui Dumnezeu, așa încât să crească în cunoaștere și dragostea față de adevăr și să ajungă la statura deplină de bărbați și femei în Hristos Isus. Ei trebuie să fie înconjurați de influențele cele mai favorabile pentru creșterea spirituală. — The Review and Herald, 14 februarie, 1907.

Dezvoltați talentele aflate în biserica locală — Îndepliniți lucrarea unui evanghelist — udați și îngrijiți semințele care sunt deja semănate. Când este înființată o biserică nouă, să nu fie lăsată lipsită de ajutor. Pastorul să dezvolte talentele aflate în biserică, așa încât adunările să continue cu folos. Lui Timotei i s-a poruncit să meargă din biserică în biserică, pentru a îndeplini acest fel de lucrare și pentru a întări bisericile în credința cea mai sfântă. El trebuia să facă lucrarea unui evanghelist, iar aceasta este o lucrare chiar mai importantă ca aceea a pastorilor. Evanghelistul trebuia să proclame

Cuvântul, dar să nu se stabilească într-o singură biserică. — The Review and Herald, 28 septembrie, 1897.

Vizitați adesea noii membri — Lucrarea nu trebuie să fie părăsită prematur. Înainte de a pleca într-un teritoriu nou, asigurați-vă că toți au înțeles bine adevărul, că sunt întemeiați în credință și sunt interesați de fiecare ramură a lucrării. Iar apoi, asemenea apostolului [338] Pavel, vizitați-i adesea, ca să vedeți ce fac. Oh, lucrarea nepăsătoare pe care o îndeplinesc mulți dintre cei ce pretind că sunt trimiși de Dumnezeu să proclame Cuvântul Său îi face pe îngeri să plângă. — Testimonies for the Church 5:256 (1885).

Învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo — Predicarea nu este singura lucrare ce trebuie să fie îndeplinită. Este necesară să fie mult mai puțină predicare, dar ar trebui să se dedice mai mult timp pentru a-i învăța pe oameni cu răbdare, oferindu-le ascultătorilor ocazia de a-și exprima gândurile. Mulți au nevoie să primească „învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo”.

Totuși este foarte greu să întipărești în mintea fraților noștri pastori ideea că numai predicile nu pot să îndeplinească lucrarea necesară pentru bisericile noastre. Lipsesc eforturile personale. Acestea sunt esențiale atât pentru prosperitatea persoanelor, cât și a bisericilor. — Manuscript 1, 1891.

Ajutorul dat la începerea unei vieți noi — Oriunde este stârnit un interes ca acela care se arată acum în _____, trebuie să fie aleși oamenii cei mai capabili pentru a ajuta în lucrare. Ei trebuie să se angajeze cu toată inima în lucrarea de vizitare și de studiere a Bibliei cu aceia care sunt nou-veniți la credință și cu aceia care sunt interesați, străduindu-se să-i întărească în credință. Noii credincioși să fie învățați cu atenție, ca să înțeleagă bine diferitele domenii ale lucrării pe care Hristos i-a încredințat-o bisericii. Să nu fie lăsați doar unul sau doi oameni să poarte toată răspunderea unei asemenea lucrări.

Înaintarea lucrării depinde de activitatea membrilor bisericii în timpul și după încheierea adunărilor de tabără din orașe. Pe parcursul adunării, mulți sunt convinși de Duhul Sfânt și ar putea să fie plini [339] de dorința de a începe viața de credință, dar impresiile bune care au rămas în mintea oamenilor se vor șterge, dacă lucrătorii care rămân, pentru a culege roadele intereselor, nu vor veghea fără încetare. Vrăjmașul are o mulțime de raționamente subtile și va profita de

orice greșeală pe care lucrătorii lui Dumnezeu o săvârșesc în a veghea asupra sufletelor ca unii care vor trebui să dea socoteală. — The Review and Herald, 2 martie, 1905.

Ridicați un zid de apărare în jurul noilor credincioși — Îndată după ce hotărârile sunt luate, puterile întunericului asaltează atât mintea celor care au fost convinși de adevăr, cât și mintea acelora care s-au împotrivit convingerii date de Duhul Sfânt. Unii sunt superstițioși, iar Satana lucrează asupra minții acestora, până când se va stârni o opoziție puternică împotriva adevărului și împotriva tuturor acelora care îl cred, iar ei cred că se află în slujba lui Dumnezeu, așa cum ne-a spus Hristos: „Oricine vă va ucide, să creadă că aduce o slujbă lui Dumnezeu.”

Noi putem să înțelegem zelul din sufletul lor, dar unde este zelul din partea cealaltă? Uniți-vă cu Duhul Dumnezeului celui viu pentru a ridica un zid de apărare în jurul poporului nostru și în jurul tinerilor noștri, educându-i și învățându-i. Lucrarea aceasta trebuie să fie îndeplinită cu orice preț, iar noi trebuie să o facem corect, în conformitate cu adevărul lui Dumnezeu. Înțelegem acest lucru într-o anumită măsură, dar mulți nu înțeleg nimic, prin urmare, trebuie să-i călăuzim, să-i învățăm cu bunătate și duioșie și, dacă Duhul lui Dumnezeu este cu noi, vom ști exact ce să spunem. — Manuscript 42, 1894.

Înțelegerea scopului principal al lui Dumnezeu — Cercetătorul ar trebui să învețe să trateze Cuvântul ca un întreg și să vadă legătura dintre părțile lui. El ar trebui să dobândească o cunoaștere cu privire la marea lui temă centrală, a scopului inițial al lui Dumnezeu pentru lume, a apariției marii lupte și a lucrării de răscumpărare. [340] El trebuie să înțeleagă natura celor două principii care luptă pentru supremație și să învețe să le descopere lucrarea până la marele final, din rapoartele istoriei și profeției. Să vadă cum trece această luptă prin toate fazele experienței omenești; cum el însuși manifestă, în fiecare împrejurare a vieții, una dintre cele două rațiuni antagoniste și cum, fie că vrea sau nu, hotărăște chiar acum de care parte a conflictului va fi găsit. — Educație, 190 (1903).

A-i învăța pe cei nou-credincioși cum să-l înfrunte pe vrăjmaș — Este o strategie greșită să Iași câțiva credincioși aici și acolo, fără a fi hrăniți și îngrijiți, pentru a cădea pradă lupilor sau pentru a ajunge niște ținte asupra cărora vrăjmașul să deschidă

focul. Mi-a fost arătat că o asemenea lucrare s-a făcut într-o mare măsură în mijlocul poporului nostru. Zonele promițătoare au fost prejudiciate pentru orice efort viitor, pentru că s-a lucrat prematur, fără a calcula costurile, lăsând lucrarea făcută pe jumătate. Pentru că s-a început un curs de studii biblice, iar apoi a fost întrerupt pentru a merge în grabă într-un teritoriu nou, lucrarea a rămas făcută pe jumătate, iar aceste suflete sărmane, care abia au ajuns la o cunoaștere vagă a adevărului, au fost lăsate singure, fără să se fi luat măsurile corespunzătoare pentru a le întări în credință și a le învăța, ca să ajungă asemenea unor soldați bine instruiți, care știu cum să înfrunte atacurile vrăjmașului și să-l pună pe fugă. — Letter 60, 1886.

Integrarea noilor credincioși în biserică

Să fie îndrumați ca niște copii — „În clipa aceea, ucenicii s-au apropiat de Isus și L-au întrebat: «Cine este mai mare în împărăția [341] cerurilor?» Isus a chemat la El un copilaș, l-a pus în mijlocul lor și le-a zis: «Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în împărăția cerurilor. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș, va fi cel mai mare în împărăția cerurilor. Și oricine va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu, Mă primește pe Mine. Dar pentru oricine va face să păcătuiască pe unul din acești micuți, care cred în Mine, ar fi mai de folos să i se atârne de gât o piatră mare de moară și să fie înecat în adâncul mării.»”

Prin expresia „acești micuți”, Hristos nu vrea să spună copiii mici. Aceia la care Se referă El sunt „micuții care cred în Mine” — aceia care nu au câștigat o experiență în umblarea pe urmele Sale, aceia care au nevoie să fie îndrumați ca niște copii în căutarea lucrurilor împărăției cerurilor. — Manuscript 60, 1904.

Sfat adresat celor noi în credință — Doresc să mă adresez vouă, celor care ați ajuns la cunoașterea adevărului în _____. Voi sunteți tineri în credință și aveți o mare nevoie să fiți smeriți înaintea Domnului și să învățați zi de zi în școala lui Hristos, stăruind îndeosebi în meditație și în conversații despre învățăturile pe care El le-a dat ucenicilor. Trăiți cu un spirit smerit, fiți neîncrezători în sine, căutați înțelepciunea de la Acela care este Dumnezeul oricărei priceperi, pentru ca toate căile și metodele voastre să fie într-o legătură strânsă și fermă cu voința și căile lui Dumnezeu, așa încât să nu poată exista nici o confuzie....

Trebuie să nu uităm niciodată cât de greu este să îndepărtezi din mintea oamenilor ideile greșite și îndelung cultivate, pe care le-au învățat încă din copilărie. Să ținem minte că pământul nu este cerul și că vor fi de întâmpinat și de biruit descurajări, dar să manifestăm îndelungă răbdare, duioșie și milă față de aceia care se află în întuneric. [342] Dacă vrem să îi ajutăm să înțeleagă lumina, nu vom putea să facem

lucrul acesta numai prin argumente, ci el trebuie să fie îndeplinit prin lucrarea harului lui Hristos asupra inimii voastre, manifestată în caracterul vostru cu hotărâre, dar și cu blândețea și simplitatea lui Hristos. Lucrați pentru suflete cu multă rugăciune, pentru că aceasta este singura metodă prin care puteți să ajungeți la inima oamenilor. Nu lucrarea voastră impresionează inima oamenilor, ci lucrarea Domnului Hristos care se află alături de voi....

Fiți hotărâți să nu îngăduiți nici o neînțelegere între voi, ci să aveți pacea lui Hristos în inimă, iar atunci va fi ușor să aveți pace în familiile voastre. Dar când grădina inimii este neglijată, buruienile otrăvitoare ale mândriei, ale înălțării de sine și ale mulțumirii de sine cresc și se înalță. Fiecare dintre noi trebuie să vegheze în rugăciune.

Caracterul pe care îl formăm va avea influență în viața de cămin. Dacă în cercul căminului este o armonie plăcută, îngerii lui Dumnezeu pot să slujească acolo. Când căminul este administrat în mod înțelept, iar bunătatea, blândețea, îndelunga răbdare sunt combinate cu principiile ferme, atunci soțul va fi cu siguranță liantul familiei. El unește familia cu legături sfinte și o înfățișează înaintea lui Dumnezeu, aducându-i pe toți membrii ei la altarul Său. Ce lumină puternică va străluci dintr-o asemenea familie!

Familia care este condusă corespunzător constituie un argument favorabil pentru adevăr, iar capul unei astfel de familii va îndeplini în biserică același fel de lucrare care este manifestată în familie. Ori de câte ori asprimea și lipsa de dragoste și duioșie sunt manifestate în cercul sfânt al căminului, contribuția acelei persoane va fi cât se poate de sigur o nereușită în planurile și administrarea din biserică. Unitatea din cămin și unitatea din biserică descoperă comportamentul și harul lui Hristos mai mult decât predicile și argumentele.... Oare adevărul înaintat pe care l-am primit produce în inima noastră roadele răbdării, credinței, nădejdii și bunătății, lăsând în felul acesta influența lui mântuitoare asupra minții oamenilor și dovedind că [343] suntem niște mlădițe ale adevăratei Vițe, prin roadele bogate pe care le aducem? — Letter 6b, 1890.

A avea rădăcini în ei înșiși — Nu este planul lui Dumnezeu ca biserica să fie susținută prin viața spirituală primită de la pastor. Cei din biserică trebuie să aibă rădăcinile proprii. Ei trebuie să răspândească veștile Evangheliei, soliile de avertizare și solia îngerului al treilea. — Manuscript 83, 1897.

Toți aceia care se declară a fi creștini trebuie să poarte răspunderea de a rămâne în armonie cu îndrumarea Cuvântului lui Dumnezeu. El consideră fiecare suflet răspunzător pentru felul în care urmează modelul arătat în viața Domnului Hristos și pentru formarea unui caracter curat și sfânt. — Manuscript 63, 1907.

Nu-i puneți pe pastori în locul lui Dumnezeu — Deși trebuie să fie învățați să ceară sfatul acelora care au o experiență mai mare în lucrare, totuși cei nou-convertiți să nu-l pună pe pastor în locul lui Dumnezeu. Pastorii sunt doar niște făpturi omenești, niște oameni cuprinși de slăbiciuni. Numai Domnul Hristos este acela de la care trebuie să cerem călăuzirea. — Testimonies for the Church 7:20 (1904).

Aspecte cu privire la care cei nou-convertiți trebuie să fie bine întemeiați — Adesea, pastorii neglijează ramuri importante ale lucrării, cum ar fi reforma sănătății, darurile spirituale, dăruirea sistematică și marile domenii ale lucrării misionare. Este posibil ca un mare număr de persoane să adopte o teorie a adevărului prin lucrarea lor, dar, cu timpul, se va constata că mulți oameni nu vor rezista încercării prin care îi va verifica Dumnezeu....

Cu cât ar fi fost mai bine pentru lucrare, dacă solul adevărului i-ar fi educat pe acești nou-convertiți cu credincioșie și pe deplin cu privire la toate subiectele fundamentale, chiar dacă numărul celor care s-ar fi adăugat în biserică prin lucrarea lor ar fi fost mai mic.

[344] Pastorii trebuie să-i facă pe cei pentru care lucrează să înțeleagă bine cât de important este ca ei să poarte răspunderi în lucrarea lui Dumnezeu. Să-i învețe să susțină și să fie interesați de fiecare departament al lucrării lui Dumnezeu, Marele câmp misionar stă înaintea lor, iar subiectul acesta trebuie să fie evidențiat de repetate ori. Oamenii trebuie să înțeleagă faptul că nu aceia care ascultă Cuvântul vor avea viața veșnică, ci aceia care îl împlinesc. Nimeni nu este scutit de îndeplinirea acestei lucrări de binefacere. Tuturor celor cărora le dă darurile harului Său, Dumnezeu le cere nu numai să împlinească, din bunurile lor, nevoile actuale pentru înaintarea cu succes a adevărului Său, ci și să se dăruiască pe ei înșiși lui Dumnezeu fără nici o rezervă....

A fi binevoitor nu este o trăsătură firească a inimii. Oamenii trebuie să fie educați, oferindu-li-se învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo, pentru a ști cum să lucreze și cum să dăruiască în

conformitate cu rânduiala lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 12 decembrie, 1878.

Dezvoltarea unei noi atitudini față de lucrarea lui Dumnezeu — Cât de mulți bani sunt cheltuiți pentru lucruri care nu constituie altceva decât niște idoli, lucruri care întunecă mintea și simțămintele, mici podoabe care necesită atenție pentru a fi curățate de praf și puse în ordine. Timpul petrecut cu aranjarea acestor idoli ar putea să fie petrecut adresându-i unui suflet un cuvânt potrivit și stârnindu-i interesul de a întreba: „Ce să fac pentru a fi mântuit?” Aceste lucruri mărunte iau timpul care ar trebui să fie dedicat rugăciunii, căutării Domnului și primirii, prin credință, a făgăduințelor Sale....

Când văd cât de mult s-ar putea face în țări ca aceasta în care mă aflu acum, îmi arde inima înăuntrul meu de dorința de a le arăta acelora care se declară a fi copii ai lui Dumnezeu cât de mulți bani risipesc pe îmbrăcăminte, mobilier scump sau plăceri personale, în excursii al căror scop este doar satisfacția egoistă. Toate acestea sunt [345] niște deturnări ale bunurilor lui Dumnezeu, prin faptul că folosesc pentru a-și plăcea lor înșiși banii care sunt întru totul ai Săi și care ar trebui să fie dedicați în slujba Sa. — Letter 42a, 1893.

Creștini slujitori — Lucrarea ambasadorilor lui Hristos este mult mai mare și cere o răspundere mai mare decât își închipuie mulți. Ei nu trebuie să fie mulțumiți cu succesul lor, până când nu pot să-I prezinte lui Dumnezeu, prin muncă serioasă și prin binecuvântarea Sa, creștini gata pentru slujire, care au un simț adevărat al responsabilității. Munca și instruirea propriu-zisă vor avea ca rezultat faptul că vor fi implicați în lucrare bărbați și femei ale căror caractere sunt puternice și ale căror convingeri sunt atât de neclintite, încât nu vor îngădui niciunei trăsături egoiste a caracterului să-i împiedice în lucrarea lor, micșorându-le credința sau abătându-i de la datoria lor. — Testimonies for the Church 4:398, 399 (1880).

Lucrarea pastorală și evanghelizarea

Grija față de cei nou-credincioși — După ce bărbații și femeile primesc adevărul, noi nu trebuie să plecăm, părăsindu-i, fără să ne mai pese de ei, ci trebuie să le purtăm de grijă. Noi trebuie să simțim o răspundere față de ei și să veghem asupra lor ca niște ispravnici credincioși care vor da socoteală. Prin urmare, când le vorbiți oamenilor, dați-i fiecăruia partea lui de hrană la vreme potrivită, dar voi înșivă trebuie să fiți în situația în care să le puteți oferi hrana aceasta. — Manuscript 13, 1888.

Paște mielușeii mei — Domnul Isus i-a spus lui Petru: „Când te vei întoarce, să întărești pe frații tăi", iar după învierea Sa, chiar înainte de înălțarea la cer, i-a spus ucenicului Său: „Simone, fiul [346] lui Iona, Mă iubești?" „Da, Doamne", I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc." Isus i-a zis: „Paște mielușeii Mei."

Petru nu avea multă experiență pentru lucrarea aceasta, dar nu putea să ajungă la maturitatea deplină a vieții creștine, dacă nu învăța să pască mielușeii, pe aceia care erau noi în credință. Pentru a le oferi celor neștiutori învățăturile potrivite, explicându-le Scripturile și educându-i pentru a fi folositori și pentru a-și împlini datoria, era necesară multă grijă, răbdare și perseverență. Aceasta este lucrarea care trebuie să fie îndeplinită în biserica din zilele noastre. Dacă nu va fi îndeplinită, susținătorii adevărului vor avea o experiență insuficientă și vor fi expuși la ispite și amăgiri. Sarcina încredințată lui Petru ar trebui să fie îndeplinită de aproape fiecare pastor. Vocea lui Hristos se aude din nou și din nou, repetându-le subpăstorilor Săi sarcina aceasta: „Paște mielușeii Mei!", „Paște mielușeii Mei!"

În cuvintele adresate lui Petru sunt prezentate responsabilitățile slujitorilor Evangheliei, care au în grijă turma lui Dumnezeu. — Letter 3, 1892.

Păstorirea turmei — Frații mei din lucrarea pastorală, haideți să hrănim turma lui Dumnezeu. Să încurajăm fiecare inimă. Să îndepărtăm privirile fraților și surorilor noastre de la trăsăturile neplăcute de caracter pe care le are aproape orice om și să-i învățăm să pri-

vească la Hristos, Cel întru totul vrednic de iubit, Cel dintâi dintre zecile de mii....

Dumnezeu le-a încredințat oamenilor muritori comorile prețioase ale adevărului. Comorile acestea pot să fie comparate cu niște fructe frumoase, care trebuie să le fie oferite oamenilor în vase curate și sfinte, așa încât să le primească și să se bucure de ele, spre slava lui Dumnezeu. — Manuscript 127, 1902.

Vizitați fiecare familie — În calitate de păstor al turmei, pastorul trebuie să îngrijească oile și mielușeii, căutând oile pierdute și [347] rătăcite și aducându-le înapoi în staul. El trebuie să viziteze fiecare familie, nu doar ca un simplu musafir, care se bucură de ospitalitatea ei, ci să se intereseze de starea spirituală a fiecărui membru al casei. Sufletul lui trebuie să fie plin de dragoste față de Dumnezeu, iar apoi, printr-o amabilitate binevoitoare, va fi în stare să ajungă la inima lor și să lucreze cu succes pentru părinți și copii, îndemnându-i, avertizându-i și încurajându-i, după cum cere situația. — Signs of the Times, 28 ianuarie, 1886.

Apropiați-vă de inimi — Apropiați-vă de frații voștri, căutați-i și ajutați-i. Apropiați-vă de inima lor ca unii care sunt mișcați de neputințele lor. În felul acesta, putem să câștigăm biruințe pe care credința noastră mică nici nu le-a imaginat. Membrilor acestor familii să li se dea o lucrare de îndeplinit pentru binele altora. Dragostea și încrederea reciprocă le va da puterea morală de a fi conlucrători cu Dumnezeu. — Manuscript 43, 1898.

Spinii trebuie să fie smulși și aruncați — Mulți dintre cei care se declară a fi creștini sunt atât de împovărați de grijile pământești, încât nu au timp pentru cultivarea evlaviei. Ei nu consideră că religia adevărată este cea mai importantă. O persoană poate să pară că primește adevărul, dar, dacă nu biruie trăsăturile de caracter necreștinești, spinii aceștia cresc și se întăresc, nimicind darurile prețioase ale Duhului Sfânt. Spinii din inimă trebuie să fie smulși și aruncați, deoarece binele și răul nu pot să crească în inimă în același timp. Înclinațiile și dorințele omenești nesfințite trebuie să fie îndepărtate din viață, pentru că sunt niște piedici în calea maturizării creștine. — Letter 13, 1902.

Îndemnați și mustrați — Avem de făcut o lucrare pastorală, iar aceasta înseamnă a îndemna și a mustra cu îndelungă răbdare. Pastorul trebuie să prezinte Cuvântul lui Dumnezeu pentru a arăta [348]

unde există o deficiență în viață. Dacă în caracterul acelora care se declară a fi urmași ai lui Hristos se află ceva nepotrivit, pastorul trebuie să simtă o răspundere și să nu se poarte ca un domn aspru peste cei ce sunt moștenirea lui Dumnezeu. Lucrul cu mintea omenească este lucrarea cea mai exigentă care le-a fost încredințată vreodată oamenilor muritori. — Manuscript 13, 1888.

Faceți adesea din adunarea de Sabat o ocazie de studiu biblic — Mi-a fost arătat adesea că pastorii bisericilor locale ar trebui să predice mai puțin și să depună un efort mai mare în lucrarea personală. Membrii noștri nu trebuie să fie făcuți să creadă că trebuie să asculte o predică în fiecare Sabat. Mulți dintre aceia care ascultă predicile învață doar puțin, chiar dacă adevărul le este prezentat în propoziții clare. Adesea, ar fi mai folositor dacă adunările de Sabat ar avea caracterul unei ocazii de studiu biblic. Adevărul Bibliei să fie prezentat într-o modalitate atât de simplă și de interesantă, încât toți să înțeleagă cu ușurință principiile mântuirii. — Letter 192, 1906.

Este nevoie de mai mult decât de predici — Un pastor este o persoană care păstorește. Dacă vă limitați activitatea doar la predicare, turma lui Dumnezeu va suferi, pentru că are nevoie de o lucrare personală. Cuvântările voastre să fie scurte. Predicile lungi vă obosesc atât pe voi, cât și pe oameni. Dacă pastorii și-ar reduce predicile doar la jumătate, ar face mai mult bine și le-ar rămâne energie și pentru lucrarea personală. Vizitați familiile, rugați-vă împreună cu ele, conversați cu ele, cercetați Scripturile împreună cu ele și le veți face bine. Dovediți-le că voi căutați prosperitatea lor și că doriți să fie niște creștini sănătoși. — Manuscript 8a, 1888.

Tămâia parfumată a dragostei — Slujitorii Domnului trebuie [349] să aibă în inimă dragostea sensibilizatoare a lui Isus. Fiecare pastor să trăiască plin de demnitate. Prin metode bine organizate, să meargă din casă în casă, purtând mereu tămâia parfumată a atmosferei pline de dragoste a cerului. Anticipați necazurile, dificultățile și durerile oamenilor, împărtășiți bucuriile și grijile tuturor, atât ale celor din înalta societate, cât și ale celor umili, ale celor bogați și ale celor săraci. — Letter 50, 1897.

Predicarea pentru copii — În fiecare ocazie potrivită, repetați-le copiilor povestiri despre viața lui Isus. În fiecare predică, lăsați un mic loc pentru un cuvânt adresat în folosul copiilor. Slujitorul lui Hristos poate lega prietenii durabile cu acești micuți. Prin urmare,

să nu piardă nici o ocazie de a-i ajuta să cunoască Scripturile mai bine. Lucrul acesta va face mai mult decât ne dăm seama pentru a împiedica planurile lui Satana. Dacă sunt familiarizați de timpuriu cu adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu, va fi ridicată o barieră împotriva necredinței, iar copiii vor fi în stare să înfrunte vrăjmașul, prin cuvintele: „Este scris.” — Slujitorii evangheliei, 208 (1915).

Binecuvântarea copiilor — Pastorii să nu uite să-i încurajeze pe mielușeii prețioși ai turmei. Domnul Hristos, Maiestatea cerului, a spus: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți; căci împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.” Domnul Isus nu i-a trimis pe copii la rabini, El nu i-a trimis la farisei, deoarece știa că oamenii aceia îi vor învăța să-L respingă pe Prietenul lor cel mai bun. Mamele care i-au adus pe copiii lor la Isus au făcut bine. Să nu uităm textul: „Lăsați copilașii să vină la Mine și nu-i opriți; căci împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei”. Mamele să-i conducă pe copiii lor la Hristos. Slujitorii Evangheliei să-i ia pe copilași în brațe și să-i binecuvânteze în Numele lui Isus. Să le adreseze acestor micuți cuvinte care să exprime dragostea cea mai duioasă, pentru că Domnul Isus i-a luat pe [350] mielușeii turmei în brațele Sale și i-a binecuvântat. — The Review and Herald, 24 martie, 1896.

Predicile din Sabat pentru vizitatori — Când în locul de închinare sunt prezenți oameni învățați, oameni de stat și așa-zise persoane cu vază, pastorul crede că trebuie să le prezinte o cuvântare de înaltă ținută intelectuală, dar, prin încercarea de a proceda astfel, el pierde ocazia prețioasă de a-i învăța tocmai lecțiile pe care le-a prezentat cel mai mare Învățător pe care l-a cunoscut vreodată lumea. Toate bisericile din țara noastră au nevoie să învețe mai mult despre Hristos Cel răstignit. O experiență religioasă care nu se întemeiază pe Hristos, și numai pe Hristos, este lipsită de valoare. Să fie prezentat adevărul în toată simplitatea și puterea lui. Dacă acest adevăr nu le menține atenția și nu le stârnește interesul, nu vor putea să fie determinați niciodată să aibă interes față de lucrurile cerești și divine, în fiecare biserică se află suflete neîmplinite. Ele vor să audă în fiecare Sabat predici clare, care să le explice modalitatea în care pot să fie mântuite și în care să ajungă niște creștini adevărați. Subiectul important pe care trebuie să-l cunoască este: Cum poate să se prezinte un păcătos înaintea lui Dumnezeu? Calea mântuirii să le fie prezentată cu simplitate, la fel de clar cum i-ați vorbi unui

copilaș. Înălțați-L pe Isus ca fiind unica speranță a celui păcătos. — Manuscript 4, 1893

Neglijarea lucrării în favoarea cititului și a studiului — Datoriile unui pastor sunt adesea neglijate în mod rușinos, deoarece pastorului îi lipsește puterea de a-și sacrifica înclinația spre izolare și studiu. Pastorul ar trebui să-și viziteze membrii, din casă în casă, să-i învețe, să converseze cu ei și să se roage cu fiecare familie, urmărind bunăstarea lor spirituală. Cei care manifestă dorința de a [351] cunoaște mai bine principiile credinței noastre să nu fie neglijați, ci să li se prezinte adevărul într-o modalitate detaliată. — Slujitorii evangheliei, 337 (1915).

Responsabilitatea membrilor laici evlavioși față de cei nou-convertiți

Biserica să-i ajute cu răbdare pe cei nou-convertiți — Aceia care au venit recent la credință să fie tratați cu duioșie și cu răbdare, iar membrii mai vechi ai bisericii au datoria de a alcătui planuri și de a găsi mijloace pentru a le acorda simpatie și învățătură acelora care s-au retras de bunăvoie din alte biserici pentru a urma adevărul și care s-au lipsit de lucrarea pastorală cu care au fost obișnuiți. Biserica are o responsabilitate deosebită de a se îngriji de sufletele acestea care au urmat primele raze de lumină pe care le-au primit, iar dacă vor neglija datoria aceasta, membrii bisericii vor fi necredincioși față de lucrarea pe care le-a încredințat-o Dumnezeu. — The Review and Herald, 28 aprilie, 1896.

Veghere atentă și încurajare — După ce au fost convertiți la adevăr, oamenii au nevoie de îngrijire. Zelul multor pastori pare să scadă de îndată ce eforturile lor sunt însoțite, într-o oarecare măsură, de succes. Ei nu-și dau seama că acești nou-convertiți au nevoie să fie îngrijiți printr-o veghere atentă, ajutor și încurajare. Aceștia nu trebuie lăsați singuri, ca să fie o pradă a celor mai puternice ispite ale lui Satana, ci au nevoie să le spuneți care le sunt îndatoririle, să-i tratați amabil, să-i călăuziți și să-i vizitați, rugându-vă împreună cu ei. Sufletele acestea au nevoie de hrană dată la timp potrivit.

Nu este de mirare că unii se descurajează, șovăie pe cale și sunt lăsați să fie sfâșiați de lupi. Satana este pe urmele tuturor. El își trimite slujitorii ca să adune înapoi în rândurile sale sufletele pe care [352] le-a pierdut. Ar trebui să fie mai mulți tați și mame care să-i ia la pieptul lor pe acești copilași în domeniul adevărului, să-i încurajeze și să se roage pentru ei, așa încât credința lor să nu fie confuză.

Predicarea este o mică parte din lucrarea care trebuie să fie făcută pentru salvarea de suflete. Duhul lui Dumnezeu îi convinge pe cei păcătoși cu privire la adevăr și îi pune în brațele bisericii. Pastorii pot să-și facă partea, dar nu pot să îndeplinească niciodată lucrarea pe care trebuie să o facă biserica. Dumnezeu îi cere bisericii Sale să

îngrijească de cei tineri în credință și lipsiți de experiență, să meargă la ei, nu cu scopul de a cleveti împreună cu ei, ci să se roage, să le adreseze cuvinte care sunt „ca niște mere de aur într-un coșuleț de argint”.

Toți avem nevoie să studiem despre caracter și despre comportament, ca să putem ști cum să tratăm cu înțelepciune diferitele mentalități și cum să putem depune eforturile cele mai bune pentru a-i ajuta pe oameni să ajungă la o înțelegere corectă a Cuvântului lui Dumnezeu și a adevăratei vieți creștine. Să citim Biblia împreună cu ei și să le abatem gândurile de la lucrurile vremelnice, îndreptându-le spre interesele veșnice. Copiii lui Dumnezeu au datoria să fie misionari și să se familiarizeze cu aceia care au nevoie de ajutor. Dacă unul șovăie sub ispită, cazul lui trebuie să fie tratat cu atenție și înțelepciune, pentru că este în joc interesul lui veșnic, iar cuvintele și faptele celor care lucrează pentru el pot să fie o mireasmă de viață spre viață sau o miasmă de moarte spre moarte. — Testimonies for the Church 4:68, 69 (1876).

Planul de supraveghere a noilor membri — În Hristos, toți suntem membri ai aceleiași familii. Dumnezeu este Tatăl nostru, iar El așteaptă de la noi să fim interesați de membrii casei Sale, nu doar ocazional, ci printr-o preocupare continuă și hotărâtă. Ca ramuri [353] ale viței, noi primim seva din aceeași sursă, iar printr-o ascultare de bunăvoie, ajungem să fim una cu Hristos.

Dacă un membru al casei lui Hristos cade în ispită, membrii ceilalți trebuie să-i poarte de grijă cu un interes plin de bunătate, căutând să îndrepte pașii celui ce rătăcește pe căi greșite și să-l câștige la o viață curată și sfântă. Dumnezeu îi cere fiecărui membru al bisericii Sale să îndeplinească lucrarea aceasta.... Membrii familiei Domnului trebuie să fie înțelepți și să vegheze, făcând tot ce le stă în putere pentru a-i salva pe frații lor mai slabi din capcanele ascunse ale lui Satana.

Aceasta este lucrarea misionară în cămin, iar ea este de folos atât pentru cei care o îndeplinesc, cât și pentru aceia care o primesc. Interesul plin de bunăvoință pe care îl manifestăm în cercul familiei și cuvintele de simpatie pe care le adresăm fraților și surorilor noastre ne pregătesc să lucrăm pentru membrii casei Domnului, alături de care, dacă rămânem credincioși lui Hristos, vom trăi de-a lungul veacurilor veșniciei. „Fii credincios până la moarte”, spune Domnul

Hristos, „și îți voi da cununa vieții”. Prin urmare, cât de atent ar trebui să vegheze membrii familiei Domnului asupra fraților și surorilor lor! Fiți prietenii lor. Dacă sunt săraci și au nevoie de hrană și de îmbrăcăminte, slujiți atât nevoilor lor trecătoare, cât și nevoilor lor spirituale. În felul acesta, veți fi o binecuvântare dublă pentru ei. — Manuscript 63, 1898.

Ajutorul acordat noilor credincioși pentru a câștiga suflete

Pastorul să-i învețe pe noii credincioși să câștige suflete — Să fie vizitat un loc după altul și să fie înființată biserică după biserică. Aceia care trec de partea adevărului să fie organizați în comunități, iar apoi slujitorul Domnului să meargă mai departe spre alte locuri la fel de importante.

[354] Îndată ce o comunitate este organizată, pastorul să-i pună pe membri la lucru. Ei vor avea nevoie să fie învățați cum să lucreze cu succes....

Puterea Evangheliei trebuie să vină asupra grupelor formate, pregătindu-le pentru slujire. Unii dintre cei nou-convertiți vor fi atât de plini de puterea lui Dumnezeu, încât vor intra imediat în lucrare. Ei vor lucra atât de zelos, încât nu vor avea nici timp și nici dispoziție de a slăbi mâinile fraților lor prin critici lipsite de amabilitate. Singura lor dorință va fi aceea de a duce adevărul în regiunile îndepărtate. — Testimonies for the Church 7:20 (1902).

Subliniați responsabilitatea personală față de Dumnezeu — Cei nou-veniți la credință trebuie să fie educați cu privire la responsabilitatea individuală și cu privire la lucrarea personală de salvare a altora. Credința trebuie să fie pusă în practică, sfințirea să fie cultivată, iar blândețea și smerenia lui Hristos să ajungă o parte a vieții noastre de zi cu zi. Lucrarea săvârșită în inima fiecărui slujitor omenesc al lui Hristos trebuie să fie adâncă și cuprinzătoare.

Acelora care declară că primesc și cred adevărul să li se arate care este influența mortală a egoismului și care este puterea lui de a corupe și de a întina. Dacă Duhul Sfânt nu va lucra asupra omului, va veni o altă putere ce va pune stăpânire pe mintea și pe judecata lui. Singura speranță a sufletului este să-l cunoască pe Dumnezeu și pe Isus Hristos pe care L-a trimis El. Fiecare suflet trebuie să primească de la Dumnezeu învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo și să își înțeleagă responsabilitatea personală față de El de a se angaja în slujirea Domnului său, căruia îi aparține și căruia i

se cere să-I slujească în lucrarea de salvare a sufletelor de la moarte. — Manuscript 23, 1899.

Legământul botezului, un angajament pentru câștigarea de suflete — Cei din poporul lui Dumnezeu trebuie să simtă o simpatie nobilă și plină de generozitate față de fiecare ramură a lucrării îndeplinite în marele câmp de seceriș. Prin legământul botezului, ei se angajează să depună eforturi stăruitoare și pline de renunțare la sine pentru a promova lucrarea de salvare a sufletelor în locurile cele mai dificile ale câmpului misionar. Dumnezeu i-a încredințat fiecărui credincios responsabilitatea de a se strădui să-i salveze pe cei neajutorați și asupriți. — Australian Union Conference Record, 1 iunie, 1903 [355]

Cei care sunt convertiți cu adevărat vor lucra pentru alții — Harul divin din sufletul celui nou-convertit va lucra progresiv. El primește un har tot mai mare, care nu trebuie să fie ascuns sub obroc, ci să fie împărtășit pentru ca și alții să poată beneficia. Acela care este convertit cu adevărat va lucra pentru a-i salva pe cei ce se află în întuneric. Numai sufletul convertit cu adevărat va merge cu credință pentru a salva un alt suflet, iar apoi un altul. Cei care îndeplinesc lucrarea acesta sunt slujitorii lui Dumnezeu, fiii și fiicele Sale. Ei sunt o parte din marea Sa întreprindere, iar lucrarea lor este aceea de a ajuta la repararea spărturii pe care Satana și slujitorii lui au făcut-o în Legea lui Dumnezeu, călcând în picioare Sabatul adevărat și punând în locul lui o zi de odihnă falsă. — Letter 29, 1900.

De ce unii dintre noii credincioși nu progresează — Sufletele umile, încrezătoare și sincere ar putea să îndeplinească o lucrare care va aduce bucurie printre îngerii lui Dumnezeu din ceruri. Lucrarea lor în cămin, printre vecini și în biserică va avea rezultate ce vor dura cât veșnicia. Motivul pentru care cei nou-convertiți nu trec dincolo de ABC-ul lucrurilor spirituale este tocmai pentru că nu îndeplinesc lucrarea aceasta. Ei rămân mereu niște copilași, având nevoie fără încetare să fie hrăniți cu lapte și nefiind niciodată în stare să se împărtășească din adevărata hrană a Evangheliei. — Letter 61, 1895.

Întăriți în credință prin slujire — După ce sufletele sunt convertite, puneți-le îndată la lucru. Pe măsură ce lucrează în conformitate cu abilitățile lor, ele vor ajunge tot mai puternice. Noi am fost întăriți în credință prin confruntarea cu influențele potrivnice.

[356] Când lumina strălucește în inimă, lăsați-o să-și răspândească razele, învățați-i pe cei nou-convertiți că trebuie să fie părtași cu Hristos, să fie martorii Săi și să-L vestească lumii.

Nimeni să nu fie grabnic să intre în controverse, ci să spună povestea simplă a dragostei lui Isus. Toți să cerceteze continuu Scripturile pentru a cunoaște dovezile credinței lor, așa încât, dacă sunt întrebați, să poată „da socoteală de nădejdea care este în ci, cu blândețe și temere”.

Tratamentul cel mai bun pe care îl poate da biserica nu constă în predicare, ci în planificarea unei lucrări pentru cei nou-convertiți. Dacă este pus la lucru, cel descurajat va uita curând de descurajarea lui, cel slab va ajunge puternic, cel neștiutor va ajunge inteligent, iar toți vor fi pregătiți să prezinte adevărul așa cum este el în Isus. Ei vor constata că Acela care a făgăduit să-i mântuiască pe toți cei ce vin la El este un ajutor în vreme de nevoie. — The Review and Herald, 25 iunie, 1895.

Relația dintre activitate și spiritualitate — Aceia care se angajează cel mai activ în îndeplinirea cu credincioșie a lucrării de câștigare a sufletelor pentru Isus Hristos sunt cei mai bine dezvoltați din punct de vedere al spiritualității și al evlaviei. Însăși lucrarea lor activă a constituit mijlocul de creștere spirituală. Există pericolul ca religia să-și piardă adâncimea pe măsură ce se extinde. Nu s-ar întâmpla așa dacă, în locul predicilor lungi, cei nou-veniți la credință ar primi o educație înțeleaptă. Învățați-i, încredințându-le o lucrare pe care să o facă într-un domeniu al activității religioase, pentru ca dragostea lor cea dintâi să nu se piardă, ci să fie tot mai fierbinte. Faceți-i să înțeleagă faptul că trebuie să stea bine pe picioarele lor și să nu aștepte să li se poarte de grijă, bazându-se pe sprijinul bisericii. În funcție de aptitudinile lor, ei pot să ajute biserica în multe dome-
[357] nii, pentru a se apropia de Dumnezeu, și pot să lucreze pe diferite căi pentru a influența persoane care, deși sunt în afara bisericii, vor face bine pentru biserică. Înțelepciunea și prosperitatea bisericii va avea o influență convingătoare în favoarea lor. Psalmistul s-a rugat pentru binecuvântarea bisericii astfel: „Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze, să facă să lumineze peste noi Fața Lui, ca să se cunoască pe pământ calea Ta și printre toate neamurile mântuirea Ta!” — Letter 44, 1892.

Creșterea creștină va fi evidentă — Nimic nu subminează spiritualitatea unui suflet mai repede ca închiderea lui în egoism și grijă față de sine. Aceia care își îngăduie să fie egoiști și neglijează să poarte de grijă față de cei pentru care Domnul Hristos și-a dat viața nu mănâncă pâinea vieții și nu beau din izvorul mântuirii. Ei sunt uscați și fără sevă, asemenea unui pom care nu aduce roade. Ei sunt niște pitici din punct de vedere spiritual, care consumă totul pentru ei înșiși, dar „ce seamănă omul aceea va culege".

Principiile creștine vor fi întotdeauna vizibile. Ele se vor manifesta pe sute de căi. Hristos care locuiește în suflet este ca o fântână ce nu seacă niciodată. — The Review and Herald, 15 ianuarie, 1895.

A păstra biserica în viață prin slujire — Acela care se străduiește să mențină biserica în viață trebuie să-i învețe pe membri cum să conlucreze cu el pentru convertirea celor păcătoși. Aceasta este o metodă de conducere bună, iar rezultatul va fi mult mai bun, decât dacă va încerca să îndeplinească singur lucrarea. — The Review and Herald, 23 aprilie, 1908.

Ferirea noilor membri de greșeli doctrinare și fanatism

Satana îi tulbură și îi distrage pe noii credincioși — Ori de câte ori se înființează o grupă nouă de credincioși, Satana încearcă [358] fără încetare să-i tulbure și să-i distragă. Dacă o persoană se întoarce de la păcatele ei, presupuneți că Satana o va lăsa în pace? Nicidecum. Dorim să priviți bine la temelia nădejdii voastre. Dorim ca viața și faptele voastre să arate că sunteți niște copii ai lui Dumnezeu. — Manuscript 5, 1885.

Satana nu duce lipsă de teorii pentru a-i amăgi pe cei nou-convertiți — Satana se străduiește fără încetare să-i ducă pe oameni la idei false. El este dumnezeul tuturor dezbinărilor și nu duce lipsă de teorii pe care să le promoveze pentru a amăgi. Noi secte apar încontinuu pentru a atrage departe de adevăr și, în loc de a fi hrăniți cu pâinea vieții, oamenilor le sunt servite niște povești. Scripturile sunt răstălmăcite și scoase din contextul lor real, fiind citate pentru a da o aparență de adevăr ideilor false. Veșmintele adevărului sunt furate pentru a ascunde sub ele trăsăturile ereziilor.

În Galatia, apostolul Pavel a sădit adevărurile curate ale Evangheliei. El a predicat doctrina neprihănirii prin credință, iar lucrarea lui a fost răsplătită prin faptul că a văzut biserica din Galatia convertită la Evanghelie. Apoi, Satana a început să lucreze prin învățători mincinoși pentru a încurca mintea unora dintre credincioși. Lăudăroșenia acestor învățători și pretenția de a avea o putere făcătoare de minuni au orbit ochii spirituali ai multora dintre nou-convertiți, iar ei au fost înșelați....

Pentru o vreme, Pavel a pierdut influența asupra acelora care fuseseră amăgiți, dar pentru că s-a bazat pe puterea lui Dumnezeu și a respins interpretările învățătorilor apostaziați, el a fost în stare să-i facă pe credincioși să înțeleagă faptul că fuseseră înșelați, și astfel a înfrânt planurile lui Satana. Cei nou-convertiți s-au întors la credință, fiind pregătiți să treacă de partea adevărului într-o modalitate inteligentă. — Manuscript 43, 1907.

Doctrine false susținute de pretinși credincioși — Cu toții [359] vom fi încercați serios. Oameni care pretind a crede adevărul vor veni la noi și ne vor propune doctrine false care, dacă le vom acorda atenție, vor tulbura credința noastră în adevărul prezent. Numai religia adevărată va rezista testului judecății. — The Review and Herald, 2 decembrie, 1884.

Eforturile lui Satana de a-i dezbina pe cei din poporul lui Dumnezeu — Domnul Hristos a profetizat că venirea înșelătorilor va constitui pentru ucenicii Săi un pericol mai mare decât însăși persecuția.

Avertizarea aceasta este repetată adesea. Atenția cu care trebuiau ei să se ferească de amăgitorii care vor veni cu problemele lor științifice, trebuia să fie mai mare decât față de orice alt pericol pe care aveau să-l întâmpine, deoarece pătrunderea acestor duhuri amăgitoare în biserică însemna pătrunderea minciunilor iscusite pe care Satana le-a pregătit cu ingeniozitate pentru a slăbi înțelegerea spirituală a acelora care sunt lipsiți de experiență în lucrările Duhului Sfânt și a acelora care sunt mulțumiți cu o cunoaștere redusă. Efortul amăgitorilor a fost acela de a submina încrederea în adevărul lui Dumnezeu și de a face imposibilă deosebirea între adevăr și minciună. Subiecte științifice minunate și fanteziste vor fi prezentate și aduse în atenția celor nestatornici, iar dacă aceia care sunt credincioși nu veghează, vrăjmașul, deghizat într-un înger al luminii, îi va duce pe căi false....

Satana este foarte abil în jocul cu sufletul oamenilor și acționează în modalitatea cea mai ascunsă și amăgitoare pentru a nimici credința celor din poporul lui Dumnezeu și pentru a-i descuraja.... El lucrează și în zilele noastre așa cum a lucrat în cer, pentru a-i dezbina pe cei din poporul lui Dumnezeu chiar în ultima etapă a istoriei lumii. El caută să creeze neînțelegeri, să stârnească dezbateri și certuri și să înlăture, dacă este cu putință, vechile pietre de hotar ale adevărului, care i-au fost încredințate poporului lui Dumnezeu. El încearcă să [360] facă în așa fel încât să para că Domnul Se contrazice pe Sine însuși.

Când va apărea sub forma unui înger al luminii, Satana va prinde sufletele în capcana lui și le va înșela. Oameni care pretind că au fost învățați de Dumnezeu vor adopta teorii false și le vor prezenta cu atâta iscusință, încât vor introduce amăgirile lui Satana. În felul

acesta, Satana va fi prezentat ca fiind un înger al luminii și va avea ocazia de a-și prezenta poveștile plăcute.

Noi vom fi nevoiți să ne confruntăm cu acești profeți mincinoși. Ei vor face efortul de a-i înșela pe mulți, determinându-i să primească niște teorii false. Multe pasaje din Scriptură vor fi aplicate greșit, într-o asemenea modalitate, încât teoriile amăgitoare vor părea că sunt întemeiate pe cuvintele pe care le-a rostit Dumnezeu. Adevărul prețios va fi preluat și adaptat, ca să susțină și să confirme minciuna. Acești profeți mincinoși, care pretind că sunt învățați de Dumnezeu, vor lua pasajele frumoase din Scriptură, care au fost date pentru a înfrumusețea adevărul, și le vor folosi ca pe o mantie a neprihănirii pentru a acoperi teoriile false și periculoase. Chiar și unii dintre aceia pe care Dumnezeu i-a onorat în trecut se vor îndepărta de adevăr atât de mult, încât vor susține teoriile amăgitoare cu privire la multe părți din adevăr, inclusiv cu privire la subiectul Sanctuarului. — Manuscript 11, 1906.

Biserica va fi cernută — Întotdeauna este dificil să ne păstrăm credința neclintită de la început și până la sfârșit, iar dificultatea aceasta crește când există influențe ascunse care lucrează fără încetare pentru a aduce în interior un alt spirit, un element care contracarează lucrarea și prezintă punctul de vedere al lui Satana.

În absența persecuției, în rândurile noastre s-au strecurat oameni care par a fi serioși și al căror creștinism este indiscutabil, dar care, dacă s-ar ivi persecuția, ar ieși din mijlocul nostru. În timp de criză, ei vor considera că unele argumente amăgitoare care au avut influență [361] asupra minții lor sunt puternice. Satana a pregătit capcane diverse pentru minți diverse.

Când Legea lui Dumnezeu va fi anulată, biserica va fi cernută prin încercări grele, iar o parte mai mare decât anticipăm acum va acorda atenție duhurilor amăgitoare și învățăturilor diavolești. În loc de a fi întăriți când ajung în locuri dificile, mulți vor dovedi că sunt niște mlădițe uscate ale Viței adevărate, care nu aduc roade, iar gospodarul le va înlătura. — Letter 3, 1890.

Să rămânem neclintiți de partea adevărului biblic — Creștinul trebuie să fie „bine înrădăcinat și întemeiat” în adevăr, ca să poată sta neclintit împotriva ispitelor vrăjmașului. El trebuie să își înnoiască puterea fără încetare și să rămână ferm de partea adevărului Bibliei. Vor fi prezentate tot felul de povești pentru a-i

amăgi pe cei credincioși și pentru a-i face să renunțe la supunerea lor față de Dumnezeu, dar ei trebuie să privească în sus, să creadă în Dumnezeu și să rămână bine înrădăcinați și întemeiați în adevăr.

Rămâneți neclintiți alături de Domnul Isus și nu renunțați niciodată. Trebuie să aveți convingeri ferme cu privire la credința voastră. Adevărurile Cuvântului lui Dumnezeu să vă determine să vă dedicați inima, mintea, sufletul și puterea pentru a împlini voia Sa. Rămâneți cu hotărâre la un clar „Așa zice Domnul”. Argumentul vostru să fie: „Stă scris.” Prin urmare, noi va trebui să luptăm pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna. Credința aceasta nu și-a pierdut nimic din caracterul ei sfânt, oricât de discutabilă ar putea împotrivitorii ei să creadă că este.

Aceia care își urmează propria gândire și merg pe propriile căi își vor forma caractere denaturate. Învățăturile inutile și ideile subtile vor fi prezentate ca fiind ceva acceptabil, pentru a-i înșela, dacă este cu putință, chiar și pe cei aleși. Oare clădesc membrii bisericii pe Stâncă? Furtuna vine și va pune la încercare credința fiecărui om, pentru a se vedea ce fel de credință este. Credincioșii trebuie [362] să rămână acum bine înrădăcinați în Hristos, pentru că, altfel, vor fi duși în rătăcire de o minciună sau alta. Credința voastră să fie susținută prin Cuvântul lui Dumnezeu. Atașați-vă cu fermitate de mărturia vie a adevărului. Credeți în Hristos ca Mântuitor personal. El a fost și va fi întotdeauna pentru noi Stânca veacurilor. Mărturia Duhului lui Dumnezeu este adevărată. Nu vă schimbați credința pentru nici o altă învățătură care vă va ademeni sufletul, oricât de plăcută ar părea.

Ideile false ale lui Satana se înmulțesc acum, iar aceia care se abat de la calea adevărului se vor rătăci. Pentru că nu au nici o ancoră, ei vor aluneca dintr-o amăgire în alta, purtați de vânturile unor învățături ciudate. Satana a coborât cu o putere mare. Mulți vor fi înșelați de minunile lui....

Îndemn pe fiecare să fie statornic și să cunoască bine adevărurile pe care le-am auzit, le-am primit și le-am susținut. Declarațiile Cuvântului lui Dumnezeu sunt clare. Stați neclintiți pe platforma adevărului veșnic. Respingeți orice fel de idee falsă, chiar dacă va fi înveșmântată într-o aparență de adevăr. — The Review and Herald, 31 august, 1905.

Îndepărtarea de pietrele de hotar ale Bibliei — Mulți cunosc atât de puțin Biblia, încât credința le este tulburată. Ei îndepărtează vechile pietre de hotar, iar ideile false și vânturile de învățătură îi poartă încoace și încolo. Știința, pe nedrept numită astfel, înlătură temelia principiului creștin, iar aceia care au fost cândva în credință, ajung să se îndepărteze de vechile pietre de hotar ale Biblie și se despart de Dumnezeu, în ciuda faptului că încă pretind că sunt copiii Săi. — The Review and Herald, 29 decembrie, 1896.

Noi grupări de așa-ziși credincioși — Membrii bisericii tre-
[363] buie să fie avertizați și să înțeleagă puterile subtile ale slujitorilor lui Satana, cu care vor trebui să se confrunte. Dacă nu vor fi îmbrăcați cu întreaga armură, nu vor fi în stare să biruiască toți vrăjmașii pe care îi vor întâlni, dintre care unii încă nici nu au apărut.

Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului, confederațiile răului vor crește ca număr și putere. Ele vor crea o influență potrivnică adevărului, alcătuind grupări noi de așa-ziși credincioși, care vor pune în aplicare teoriile lor amăgitoare. Apostazia se va mări. „Unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor.” Oamenii s-au unit pentru a se împotrivi Domnului Dumnezeului cerurilor, iar biserica este numai pe jumătate conștientă cu privire la situația aceasta. În mijlocul celor credincioși este necesar să fie mai multă rugăciune și un efort mult mai stăruitor. — The Review and Herald, 5 august, 1909.

Pericolul necunoașterii istoriei noastre — Orice experiență adevărată în domeniul învățăturilor religioase va purta amprenta lui Iehova. Toți trebuie să înțeleagă necesitatea de a înțelege adevărul pentru ei înșiși. Este nevoie să înțelegem doctrinele pe care le-am cercetat cu atenție și cu rugăciune. Mi-a fost descoperit că în mijlocul poporului nostru este o mare lipsă de cunoștință cu privire la apariția și înaintarea soliei îngerului al treilea. Este imperios necesar să studiem cartea lui Daniel și cartea Apocalipsa și să învățăm bine textele, ca să știm ce este scris.

Mi-a fost arătat cu hotărâre că mulți vor pleca din rândul nostru, acordând atenție duhurilor înșelătoare și învățăturilor diavolilor. Domnul dorește ca fiecare suflet care pretinde a crede adevărul să cunoască bine acest adevăr. Vor apărea profeți falși care îi vor înșela pe mulți. Tot ce poate să fie zguduit va fi zguduit. Prin urmare, oare nu
[364] se cuvine ca fiecare credincios să înțeleagă dovezile credinței noas-

tre? În loc de a avea atât de multe predici, ar trebui să se cerceteze mai îndeaproape Cuvântul lui Dumnezeu, explicându-se Scripturile text cu text și căutând dovezile puternice prezentate, care susțin doctrinele fundamentale ce ne-au adus în locul în care suntem acum, pe platforma adevărului veșnic.

Sufletul meu este foarte întristat când văd cât de repede vor primi amăgirile lui Satana și cât de repede vor fi fermecați de o sfințenie falsă, unii dintre cei care au avut lumina și adevărul. Când se vor îndepărta de pietrele de hotar puse de Domnul ca să putem înțelege poziția în care ne aflăm în conformitate cu profeția, oamenii nu vor mai ști încotro se îndreaptă. — Manuscript 185, 1897.

Idei false prezentate într-o modalitate atrăgătoare — Pretutindeni în jurul nostru se află din abundență învățături false, o evlavie falsă, o credință falsă, dintre care multe par să fie corecte. Vor veni învățători înveșmântați ca niște îngeri ai luminii și, dacă va fi cu putință, îi vor înșela chiar și pe cei aleși. Dacă doresc să nu fie înșelați de urzeala minciunilor pe care le va inventa Satana, tinerii trebuie să învețe cât pot de mult din adevăr. Ei trebuie să trăiască în lumina neprihănirii lui Hristos. Ei trebuie să fie înrădăcinați și întemeiați în adevăr, ca să le poată împărtăși altora lumina pe care o primesc. — The Youth's Instructor, 22 aprilie, 1897.

Pericolele unei religii senzaționale — Nu este nici o siguranță, cu atât mai puțin beneficiu, ca membrii bisericii noastre să participe la aceste adunări religioase populare. Mai degrabă, să cercetăm Scripturile cu multă atenție și rugăciune stăruitoare, ca să înțelegem temelia credinței noastre. Dacă vom face așa, nu vom fi ispitiți să ne amestecăm printre aceia care, deși au pretenții de înaltă sfințire, se împotrivesc Legii lui Dumnezeu.

Nu trebuie să avem o religie senzațională, care nu are nici o rădăcină în adevăr. Oamenilor să le fie dată o învățătură serioasă cu privire la dovezile credinței noastre. Ei trebuie să fie educați [365] mult mai mult decât au fost până acum cu privire la învățăturile Bibliei și, îndeosebi, cu privire la lecțiile practice pe care Isus le-a dat ucenicilor Săi. Credincioșii să fie convinși de marea lor nevoie de a cunoaște Biblia. Să se depună eforturi stăruitoare de a întipări în mintea tuturor argumentele temeinice ale adevărului, pentru că fiecare va fi pus la încercare, iar aceia care sunt înrădăcinați și întemeiați în lucrarea lui Dumnezeu vor rămâne neclintiți de ereziile

care se vor ivi din toate părțile. Totuși, dacă vreunul neglijează să aibă parte de pregătirea necesară, va fi spulberat de ideile false care vor avea o aparență de adevăr. — Gospel Workers, 228, 229 (1892).

Amăgirile Babilonului și ale lui antihrist — Fiecare dintre noi are o datorie personală de a trăi smerit înaintea lui Dumnezeu. Să nu căutăm nici o solie nouă și ciudată. Să nu credem că aceia care sunt aleșii lui Dumnezeu și se străduiesc să umble în lumină alcătuiesc Babilonul. Bisericile căzute sunt Babilonul. Babilonul a cultivat învățături otrăvitoare, vinul minciunii. Acest vin al minciunii este format din învățături false, cum ar fi nemurirea naturală a sufletului, chinul veșnic al celor nelegiuiți, negarea preexistenței lui Hristos înainte de nașterea Sa în Betleem și susținerea și înălțarea primei zile a săptămânii mai presus de ziua sfântă aleasă de Dumnezeu. Acestea și tot felul de alte minciuni îi sunt prezentate lumii de către diferite biserici.... Îngerii căzuți de pe pământ alcătuiesc confederații împreună cu oamenii răi. În veacul acesta, antihristul se va arăta ca fiind Hristos cel adevărat, iar atunci Legea lui Dumnezeu va fi anulată pe deplin în națiunile din lumea noastră. Răzvrătirea împotriva Legii sfinte a lui Dumnezeu va ajunge la culme. Totuși adevăratul conducător al acestei răzvrătiri este Satana, deghizat într-
[366] un înger al luminii. Oamenii vor fi înșelați și îl vor înălța în locul lui Dumnezeu, zeificându-l. — The Review and Herald, 12 septembrie, 1893.

Credincioșii să continue să cerceteze Scripturile — Nu este suficient doar să citim Cuvântul lui Dumnezeu, ci el trebuie să pătrundă în inima și în mintea noastră, ca să putem fi întemeiați în adevărul binecuvântat. Dacă neglijăm să cercetăm personal Scripturile, ca să cunoaștem adevărul și, ca urmare, ajungem să fim duși în rătăcire, noi vom fi răspunzători pentru faptul acesta. Trebuie să cercetăm Scripturile cu atenție, așa încât să cunoaștem fiecare condiție pe care a stabilit-o Domnul pentru noi, și chiar dacă mintea noastră are o capacitate limitată, printr-o cercetare minuțioasă a Cuvântului lui Dumnezeu, suntem în stare să ajungem buni cunoscători ai Scripturilor și să le explicăm altora. — The Review and Herald, 3 aprilie, 1888.

Cărțile noastre sunt folositoare pentru consolidarea noilor credincioși — Mulți se vor îndepărta de la credință și le vor acorda atenție duhurilor amăgitoare. Cărțile *Patriarhi și profeți* și *Tragedia*

veacurilor sunt adaptate îndeosebi pentru cei nou-veniți la credință, ca să poată fi consolidați în adevăr. În ele sunt evidențiate pericolele pe care bisericile trebuie să le evite. Aceia care au ajuns să se familiarizeze cu învățăturile din cărțile acestea vor înțelege pericolele care se află în fața lor și vor fi în stare să discearnă calea care este trasată cu claritate înaintea lor. Ei vor fi feriți de căile ciudate, iar pașii lor vor lăsa urme drepte, ca nu cumva mieii să fie abătuți de pe ea.

În cărțile *Hristos, Lumina lumii*, *Patriarhi și profeți*, *Tragedia veacurilor* și *Daniel și Apocalipsa* se află învățături prețioase. Cărțile acestea trebuie să fie considerate ca având o importanță deosebită și să se facă toate eforturile pentru a le pune la dispoziția oamenilor. — Letter 229, 1903.

O judecată bună în tratarea membrilor noi — Acțiunile grăbite și negândite rezultă din lipsa de judecată și duc la greșeli. Totuși [367] lucrul cel mai vrednic de plâns este că cei nou-convertiți vor fi răniți de influența unor astfel de oameni, iar încrederea lor în lucrarea lui Dumnezeu va fi zguduită. Să ne rugăm ca atunci când va veni timpul să acționăm, să fim pregătiți. — Letter 16, 1907.

Recâștigarea celor căzuți

Vegheați asupra apostaziei — Cei nou convertiți trebuie să fie învățați cu multă grijă. Să nu fie lăsați singuri, așa încât să ajungă să fie abătuți de pe cale prin prezentarea unor idei false și să meargă pe o cale greșită. Străjerii trebuie să vegheze fără încetare, ca nu cumva sufletele să fie amăgite de cuvintele plăcute, de cuvântările frumoase și de ideile fanteziste. Prezentați cu credincioșie toate învățăturile pe care le-a poruncit Domnul Hristos. Toți aceia care îl primesc pe Hristos să fie educați pentru a îndeplini o parte din lucrarea cea mare care trebuie să fie realizată în lumea noastră. — Letter 279, 1905.

Cauza alunecării noilor membri — În mintea celor nou-convertiți trebuie să fie bine întipărit adevărul că o cunoaștere temeinică poate fi dobândită numai printr-un studiu serios și perseverent. De obicei, aceia care acceptă adevărul pe care îl predicăm nu au fost niște cercetători sârguincioși ai Sfintelor Scripturi, deoarece în bisericile populare Cuvântul lui Dumnezeu se studiază puțin. Oamenii așteaptă ca pastorii să cerceteze Scripturile în locul lor și să le explice.

Mulți acceptă adevărul fără să studieze în profunzime pentru a înțelege principiile lui fundamentale, iar când se confruntă cu împotrivirea, uită argumentele și dovezile care îl susțin. Ei au fost îndrumați să creadă adevărul, dar nu au fost învățați pe deplin ce este adevărul și nici nu au fost conduși punct cu punct în cunoașterea lui [368] Hristos. Prea adesea, evlavia lor degenerează în formalism, iar când încetează să audă apelurile care i-au sensibilizat la început, ei ajung morți din punct de vedere spiritual. — Slujitorii evangheliei, 368 (1915).

Tratarea celor ce cad — Aceia care sunt trimiși de Dumnezeu să îndeplinească o lucrare deosebită vor fi chemați să mustre ereziile și ideile false. Ei trebuie să manifeste bunăvoință față de toți oamenii, așa cum îi învață Biblia, și să prezinte adevărul așa cum este el în Isus. Unii vor fi foarte zeloși și stăruitori în împotrivirea lor față de adevăr, dar chiar dacă greșelile lor trebuie să fie demascate fără

șovăire și practicile lor rele trebuie să fie condamnate, totuși să se manifeste față de ei îndurare și îndelungă răbdare. „Căutați să mântuiți pe unii, smulgându-i din foc; de alții iarăși fie-vă milă cu frică, urând până și cămașa mânjită de carne.”

Poate că biserica va fi chemată să-i excludă din rândurile ei pe unii care nu vor să se îndrepte. Aceasta este o datorie dureroasă ce trebuie să fie îndeplinită. Acest pas este cu adevărat trist și nu ar trebui să fie făcut, până când nu au fost încercate toate celelalte mijloace de a corecta și de a salva.

Hristos nu a făcut compromis niciodată. Așa cum este prezentat în parabola oii pierdute, inima slujitorilor lui Dumnezeu va fi plină de dragoste și de simpatie față de cei greșiți, dar nu vor folosi niciun cuvânt dulceag cu privire la păcat. Ei vor manifesta o prietenie adevărată, care mustră greșeala și păcatul fără părtinire și fără ipocrizie. Isus a trăit în mijlocul unei generații păcătoase și perverse. Dacă i-ar fi lăsat pe oameni neavertizați, El nu ar fi putut să împace lumea cu Sine, iar lucrul acesta nu ar fi fost în concordanță cu Planul de Mântuire. — Letter 12, 1890.

Tratarea greșelilor în modalitatea în care le tratează Dumnezeu — Dumnezeu nu este mulțumit de nepăsarea care există în biserică, El așteaptă ca slujitorii Săi să fie credincioși cu privire la lucrarea de mustrare și corectare. Ei trebuie să îndepărteze greșelile [369] în conformitate cu regula pe care Dumnezeu a dat-o în Cuvântul Său și nu în conformitate cu ideile și impulsurile proprii. Să nu fie folosită nici o metodă aspră și să nu se facă nici o lucrare nedreaptă, grăbită și impulsivă. Eforturile depuse pentru a curăța biserica de întinarea morală trebuie să fie făcute în modalitatea lui Dumnezeu. Să nu se manifeste nici părtinire, nici ipocrizie. Să nu fie persoane favorizate, ale căror păcate sunt privite ca fiind mai puțin grave decât păcatele altora. Oh, cât de mare este nevoia noastră de a fi botezați cu Duhul Sfânt. Atunci vom lucra întotdeauna având gândul lui Hristos, cu bunătate, milă și simpatie, arătând dragoste față de cel păcătos, în timp ce urâm păcatul cu o ură deplină. — Manuscript 8a, 1888.

Cum a îndreptat Pavel greșelile — Certurile dintre credincioși nu sunt în conformitate cu rânduiala lui Dumnezeu. Ele sunt cauzate de manifestarea însușirilor inimii firești. Tuturor acelora care aduc dezordine și dezbinare li se aplică declarațiile apostolului Pavel: „Cât despre mine, fraților, nu v-am putut vorbi ca unor oameni

duhovnicești, ci a trebuit să vă vorbesc ca unor oameni lumești, ca unor prunci în Hristos. V-am hrănit cu lapte, nu cu bucate tari, căci nu le puteați suferi; și nici acum chiar nu le puteți suferi." Ei ar fi trebuit să se afle mult mai înaintați în cunoașterea spirituală, capabili să înțeleagă și să pună în practică adevăruri mai înalte ale Cuvântului, totuși erau niște oameni nesfințiți. Ei uitaseră că trebuie să fie curățiți de înclinațiile rele ereditare și cultivate și să nu dezvolte însușirile firești.

[370] Apostolului Pavel i-a fost imposibil să mustre greșelile, fără ca unii dintre aceia care declarau a crede adevărul să nu se simtă jigniți. Mărturia inspirată nu putea să le facă niciun bine acestora, deoarece își pierduseră discernământul spiritual. Gelozia, bănuielile rele și acuzațiile au închis ușa inimii lor pentru lucrarea Duhului Sfânt. Pavel ar fi insistat cu bucurie asupra unor adevăruri mai înalte și mai dificile, care erau ca o hrană bogată, dar învățăturile sale ar fi trebuit să intre în contradicție directă cu înclinația lor spre gelozie și nu ar fi fost primite. Tainele evlaviei divine, care i-ar fi făcut în stare să înțeleagă adevărurile necesare pentru timpul acela, nu puteau să fie prezentate. Apostolul era nevoit să aleagă învățături care, asemenea laptelui, puteau să fie primite fără a irita organele digestive. Adevărurile cele mai adânci nu puteau să fie rostite, deoarece ascultătorii le-ar fi aplicat greșit și le-ar fi însușit greșit, adresându-le celor nou-convertiți care aveau nevoie doar de adevărurile mai simple ale Cuvântului....

Creștinilor li se cere să fie sfinți înaintea lui Dumnezeu prin Hristos. Dacă în biserică sunt greșeli, ar trebui să li se acorde atenție imediat. Poate că unii ar trebui să fie mustrați cu asprime. Lucrul acesta nu-i va face niciun rău celui greșit. Medicul conștiincios al sufletului taie adânc, așa încât nici o parte infectată să nu rămână și să izbucnească infecția din nou. După ce mustrarea a fost acordată, urmează pocăința și mărturisirea, iar Dumnezeu va ierta și va vindeca. El iartă întotdeauna când se face o mărturisire. — The Review and Herald, 11 decembrie, 1900.

Aducători de necazuri în Sion — În bisericile noastre sunt unii care mărturisesc a crede adevărul, dar care sunt doar niște piedici în calea lucrării de reformă. Ei sunt niște frâne pentru roțile carului mântuirii. Cei din categoria aceasta se află adesea în conflict, îndoielile, geloziile și suspiciunea sunt roadele egoismului, iar acestea

par a fi întrețesute cu natura lor însăși. I-aș numi pe cei din categoria [371]
aceasta cârcotașii cronici ai bisericii. Ei fac în biserică un rău mai mare decât sunt în stare doi pastori să repare. Ei sunt o greutate pentru biserică și o mare povară pentru slujitorii lui Hristos. Acești oameni trăiesc într-o atmosferă a îndoielii, a geloziei și a bănuielilor rele. Ambasadorii lui Hristos au nevoie de timp mult și muncă pentru a contracara lucrarea lor rea și pentru a reface armonia și unitatea din biserică. Munca aceasta ia din curajul și din puterea slujitorilor lui Dumnezeu și îi face să fie nepregătiți pentru lucrarea pe care El i-a trimis să o facă pentru a salva de la ruină sufletele care pier. Dumnezeu îi va răsplăti după faptele lor pe acești aducători de necazuri în Sion.

Slujitorii lui Hristos trebuie să-și ocupe locul și să nu se lase împiedicați în lucrarea lor de către acești slujitori ai lui Satana. Acești oameni vor găsi suficiente motive de a pune la îndoială, de a critica și de a șicana pentru a-i ține ocupați fără încetare pe slujitorii lui Dumnezeu, dacă ei le vor îngădui să-i rețină de la lucrarea cea mare de a-i adresa lumii ultima solie mântuitoare de avertizare. Dacă biserica nu are nici o putere de a se împotrivi simțămintelor răzvrătite și nesfințite ale acestor cârcotași, este mai bine ca biserica și cârcotașii să fie abandonați împreună, decât să se piardă ocazia favorabilă de a salva sute de oameni care ar forma biserici mai bune și ar avea putere și unitate.

Cea mai bună modalitate de urmat pentru pastori și biserică este să-i lase pe cei din categoria aceasta a certăreților răutăcioși să cadă în propria greșeală și să iasă în larg, să arunce din nou năvodul Evangheliei pentru a câștiga suflete care să răsplătească munca investită pentru ele. Satana exaltă când bărbații și femeile care sunt certăreți din fire adoptă adevărul și își aduc tot întunericul lor și toate piedicile în calea înaintării lucrării lui Dumnezeu. În această perioadă importantă a lucrării, pastorii nu pot să fie reținuți pentru
a-i sprijini pe oamenii care au înțeles și au simțit cândva puterea [372]
adevărului. Ei trebuie să-i lege pe cei credincioși de Hristos, care este în stare să-i susțină și să-i păstreze fără pată până la arătarea Sa, iar în timpul acesta să meargă mai departe în noi teritorii de lucru.
— The True Missionary, februarie, 1874 (1900)

Rebotezarea

Când botezul anterior nu este mulțumitor — În zilele noastre sunt mulți care au călcat fără voie una dintre poruncile Legii lui Dumnezeu. Când mintea lor este luminată și cerințele poruncii a patra ajung în atenția conștiinței lor, ei se consideră niște păcătoși în ochii lui Dumnezeu. „Păcatul este călcarea Legii”, iar „acela care calcă o poruncă se face vinovat de toate”.

Căutătorul sincer al adevărului nu își va scuza o nelegiuire cu faptul că nu a cunoscut Legea. Lumina s-a aflat la îndemâna lui. Cuvântul lui Dumnezeu este clar, iar Hristos i-a poruncit să cerceteze Scripturile. El respectă Legea lui Dumnezeu ca fiind sfântă, dreapta și bună și se pocăiește de nelegiuirea lui. Prin credință, invocă sângele ispășitor al lui Hristos și făgăduința iertării. Ca urmare, botezul lui anterior nu ÎI mai mulțumește. El s-a văzut pe sine ca fiind un păcătos condamnat de Legea lui Dumnezeu. A trăit din nou experiența morții față de păcat și dorește să fie înmormântat iarăși cu Hristos prin botez, ca să fie înviat la o viață nouă. Întâmplarea aceasta a fost raportată de Duhul Sfânt ca o lecție folositoare pentru biserică. — Sketches from the Life of Paul, 133 (1883).

Să nu fie o condiție obligatorie pentru noii credincioși — Su-
[373] biectul rebotezării trebuie să fie tratat cu atenția cea mai mare. După ce este prezentată învățătura despre subiectul Sabatului și despre alte puncte importante ale credinței noastre, iar sufletele dau dovadă că au curajul moral de a trece de partea adevărului, dacă sunt convertite pe deplin, vor înțelege cerința aceasta în lumina Bibliei. Totuși unii au tratat neînțelept cerința botezului, iar Dumnezeu a mustrat de multe ori cu privire la subiectul acesta. Cei care pun în față subiectul rebotezării și îi acordă o importanță la fel de mare ca subiectului despre Sabat nu lasă o impresie corectă în mintea oamenilor și nu prezintă corect acest lucru. Pentru a prezenta felurite adevăruri asemănătoare celui despre Sabat și pentru a împărți drept Cuvântul, dându-i fiecăruia partea lui de hrană la vremea potrivită, este nevoie de o mare înțelepciune.

Aceia care iau asupra lor crucea Sabatului au de dus o luptă îngrozitoare cu eul și cu interesele egoiste care se interpun între sufletul lor și Dumnezeu. Prin urmare, după ce au făcut pasul acesta mare și picioarele lor sunt bine așezate pe platforma adevărului veșnic, ei trebuie să aibă timp pentru a se familiariza cu poziția lor cea nouă și să nu fie grăbiți cu privire la rebotezare. Nimeni să nu ajungă să fie conștiință pentru altul sau să insiste asupra rebotezării.

Cu privire la subiectul acesta, fiecare trebuie să ia o decizie proprie, în cunoștință de cauză și cu temere de Dumnezeu. Rebotezarea să fie prezentată cu atenție, în spiritul duioșiei și al dragostei. Apoi, datoria de a îndemna Ii aparține numai lui Dumnezeu. Dați-I lui Dumnezeu ocazia de a lucra asupra minții oamenilor cu Duhul Său Sfânt, așa încât persoana să fie convinsă pe deplin și mulțumită de acest pas înainte. Să nu se îngăduie niciodată un spirit de controversă și de ceartă când este discutat subiectul acesta. Nu luați în mâinile voastre lucrarea care se află în mâinile Domnului. Dacă sunt tratați corect, aceia care au trecut într-o modalitate conștientă de partea respectării poruncilor lui Dumnezeu vor accepta toate aspectele esențiale ale adevărului. Totuși, când lucrăm cu mintea oamenilor este necesară înțelepciune. Pentru a înțelege anumite adevăruri, unii oameni vor avea nevoie de un timp mai îndelungat decât alții, îndeosebi cu privire la subiectul rebotezării, dar există o mână divină care îi călăuzește — un Duh divin care le impresionează inima, iar ei vor ști ce trebuie să facă și vor împlini lucrul acela. [374]

Niciunul dintre frații noștri zeloși să nu exagereze cu privire la subiectul acesta. Ei se vor afla în pericolul de a o lua înaintea Domnului și de a prezenta ca fiind cerințe obligatorii lucruri pe care Domnul nu le-a poruncit. A insista asupra rebotezării cuiva nu este lucrarea niciunuia dintre învățătorii noștri. Lucrarea lor este să prezinte marile principii ale adevărului biblic și, în cazul acesta, principiul rebotezării. Apoi, să-L lase pe Dumnezeu să convingă mintea și inima oamenilor....

Cu timpul, fiecare suflet cinstit care primește Sabatul poruncii a patra va înțelege care îi este datoria. Totuși unora le va fi necesară o perioadă mai lungă. Subiectul acesta să nu le fie impus celor nou-veniți la adevăr, ci să-l lase să lucreze asemenea unui aluat. Dacă pastorii noștri nu vor fi prea grăbiți, împiedicând planul lui Dumnezeu, procesul va fi lent și tăcut, dar își va face lucrarea.

Aceia care au studiat subiectul acesta vreme îndelungată au ajuns să îl înțeleagă destul de clar și cred că toți ar trebui să îl înțeleagă asemenea lor. Ei nu se gândesc că, pentru cei nou-veniți la credință, rebotezarea ar însemna să își nege toată experiența lor religioasă din trecut. Totuși, cu timpul, ei vor ajunge să privească lucrurile diferit. Pe măsură ce adevărul li se descoperă fără încetare, ei vor înțelege pașii pe care trebuie să-i facă. Dacă oamenii nu se vor interpune și nu vor căuta să-i ducă la poziții despre care ei cred că sunt adevărate, o lumină nouă va străfulgera pe calea acestor suflete, iar Duhul lui Dumnezeu va lucra asupra minții lor.

[375] Prin urmare, să fie înțeles cu claritate faptul că, pe parcursul experienței noastre, din când în când, Dumnezeu mi-a dat mărturii de avertizare adresate fraților noștri cu privire la tratarea subiectului rebotezării. Bunul nostru frate _____ și mulți alții pastori care mi-au fost arătați au făcut o greșeală într-un anumit moment al experienței lor, prin faptul că au evidențiat subiectul rebotezării și au făcut din el o cerință obligatorie. Nu aceasta este modalitatea în care trebuie să fie tratat subiectul. El trebuie să fie considerat ca un mare privilegiu și o mare binecuvântare, iar dacă au idei corecte cu privire la subiectul acesta, toți cei care sunt rebotezați îl vor considera așa. Bunii noștri frați nu îi conduceau pe cei nou-veniți la credință pas cu pas, cu atenție și cu precauție, iar ca urmare unii au fost întorși de la adevăr, deși toate aceste rezultate triste ar fi putut să fie evitate, dacă ar fi fost tratați cu duioșie, atenție și răbdare. — Letter 56, 1886.

Reconvertirea și rebotezarea adventiștilor de ziua a șaptea — Domnul cheamă la o reformă hotărâtă. Când un suflet este reconvertit cu adevărat, să fie rebotezat. Să își înnoiască legământul cu Dumnezeu, iar Dumnezeu își va înnoi legământul cu el.... În mijlocul membrilor trebuie să aibă loc reconvertiri, așa încât, în calitate de martori ai lui Dumnezeu, să depună mărturie despre puterea plină de autoritate a adevărului pentru sfințirea sufletului. — Letter 63, 1903.

Construirea bisericilor

Monumente de aducere-aminte ale adevărului — Când se creează un interes într-o localitate, interesul acela ar trebui să fie continuat. Locul ar trebui să fie lucrat pe deplin, până când un modest locaș de închinare va sta acolo ca un semn, ca un monument de aducere-aminte a Sabatului lui Dumnezeu, o lumină în mijlocul întunericului moral. Aceste monumente de aducere-aminte urmează [376] să stea ca mărturie pentru adevăr. În îndurarea Lui, Dumnezeu a prevăzut ca solii Evangheliei să meargă în toate țările, la toate limbile și popoarele, până când stindardul adevărului va fi înălțat în toate părțile locuite ale lumii. — Testimonies for the Church 6:100 (1900).

Construirea unei biserici asigură stabilitatea lucrării — Ori de câte ori se formează o grupă de credincioși, ar trebui să se construiască o Casă de rugăciune. Lucrătorii să nu părăsească localitatea până ce nu au făcut lucrul acesta.

În multe locuri, unde solia a fost predicată și sufletele au primit-o, credincioșii sunt strâmtorați și nu pot contribui decât cu foarte puțin în vederea obținerii mijloacelor care ar da putere lucrării. Adesea, faptul acesta face foarte grea extinderea lucrării. Când diferite persoane încep să se intereseze de adevăr, pastorii altor biserici le spun: „Oamenii aceștia nu au biserică, iar voi nu aveți locaș de închinare. Sunteți o grupă mică, săraci și neînvățați. După puțină vreme, predicatorii vor pleca, și atunci interesul se va stinge. Atunci veți părăsi toate ideile acestea noi pe care le-ați primit.”

Ne putem noi închipui că aceasta nu va fi o ispită puternică pentru aceia care înțeleg motivele credinței noastre și sunt convinși de Duhul lui Dumnezeu cu privire la adevărul prezent? A fost necesar să se repete adesea că dintr-un mic început se poate dezvolta un interes mare. Dacă vom da dovadă de o înțelepciune și o judecată sfântă, precum și o conducere iscusită în dezvoltarea intereselor împărăției Mântuitorului nostru, vom face tot ce ne stă în putere pentru a-i asigura pe oameni cu privire la stabilitatea lucrării noastre. Să se construiască biserici modeste, unde aceia care primesc ade-

[377] vărul pot găsi un loc în care se pot închina lui Dumnezeu, potrivit cu îndemnurile propriei conștiințe. — Testimonies for the Church 6:100, 101 (1900).

Cumpărarea de proprietăți în orașe — În fiecare oraș unde este propovăduit adevărul să fie construite biserici. În unele orașe mari, trebuie să fie mai multe biserici, aflate în zone diferite. În anumite locuri, vor fi oferite săli publice spre vânzare, cu prețuri rezonabile, și pot să fie cumpărate avantajos. — Letter 168, 1909.

Bisericile să nu fie mai umile decât casele noastre — Au fost vremuri când se părea că este necesar să ne închinăm lui Dumnezeu în locuri foarte umile, dar Domnul nu a reținut Duhul Său și nici nu a refuzat să fie prezent din această cauză. Lucrul acesta a fost cel mai bun pe care cei din poporul Său au putut să-l facă la data aceea, iar dacă I s-au închinat în duh și în adevăr, El nu a respins și nu a condamnat niciodată eforturile lor. Totuși Domnul ne-a binecuvântat cu mijloace financiare, iar noi le-am cheltuit pentru a face să fie atrăgătoare propriile case, spre a plănui și a îndeplini lucruri al căror scop a fost plăcerea și slăvirea proprie. Dacă suntem mulțumiți să-L lăsăm pe Domnul în afara planurilor noastre și să ne închinăm Lui într-un loc mult mai sărac și mai incomod decât suntem dispuși să locuim noi înșine; dacă, spun, scopurile noastre egoiste ajung să fie pe primul loc, iar Dumnezeu și închinarea pe locul al doilea, El nu va revărsa peste noi binecuvântările Sale. — Manuscript 23, 1886.

Planuri simple, ordonate și perfecte — Dumnezeu nu ne-a poruncit niciunde să construim o clădire care să se compare cu bogăția și splendoarea Templului. Totuși noi trebuie să construim o casă de închinare umilă, al cărei plan să fie simplu, ordonat și perfect.

Apoi, aceia care au mijloace financiare să consulte planul acesta și să vadă dacă sunt la fel de darnici și manifestă același bun-gust pentru ridicarea unui templu în care să ne închinăm lui Dumnezeu, precum au fost când și-au ales locul și și-au construit și înfrumusețat propria casă. Acești oameni să manifeste dispoziția și dorința de a-I arăta lui Dumnezeu o cinste mai mare decât cea pe care și-au acordat-
[378] o lor înșiși. Să construiască o clădire frumoasă, dar nu extravagantă. Casa să fie construită într-o modalitate corespunzătoare și atentă, așa încât atunci când îi este înfățișată lui Dumnezeu, El să o poată primi și să îngăduie ca Duhul Său să rămână asupra acelor închinători al

căror scop unic este slava Sa. Nimic nu trebuie să se interpună între noi și ținta de a-L slăvi pe Dumnezeu; niciun plan egoist, nici o strategie egoistă, niciun scop egoist. Ci trebuie să fie o înțelegere deplină. — Manuscript 23, 1886.

Clădirile să fie trainice — Unii ar putea să întrebe: Soră White, de ce atunci când vorbiți despre clădiri, folosiți întotdeauna cuvintele „simplu, ordonat și trainic”? Pentru că doresc ca locurile de închinare pe care le construim să reprezinte desăvârșirea pe care Dumnezeu o cere de la poporul Său.

„Totuși”, spun unii, „dacă Domnul urmează să vină atât de curând, de ce îi îndemnați pe constructorii noștri să folosească materialul cel mai bun în clădirile pe care le ridică?” Oare îndrăznim noi să-I dedicăm lui Dumnezeu o casă făcută dintr-un material ieftin și să lucrăm atât de defectuos, încât să fie aproape smulsă din temelii, când este lovită de un vânt puternic? Ar trebui să ne fie rușine să punem un material lipsit de valoare într-o casă. Nu merită. Podelele caselor noastre trebuie să fie făcute dintr-un lemn bine tratat. Acesta va costa puțin mai mult, dar ne va scuti, în cele din urmă, de multe necazuri. Structura unei clădiri să fie bine asamblată. Domnul Hristos este exemplul nostru în toate lucrurile. El a lucrat împreună cu tatăl Său, Iosif, în atelierul de tâmplărie și fiecare piesă făcută de El a fost bine lucrată, diferitele ei părți s-au potrivit exact, iar întregul a putut să reziste încercării.

Indiferent ce faceți, să faceți cât mai bine cu putință, după măsura principiilor drepte, a puterii și îndemânării voastre. Lucrarea voastră să fie asemenea modelului care a fost arătat pe munte. În curând, [379] clădirile ridicate vor fi puse la grea încercare. — Manuscript 127, 1901.

Membrii să ajute la construire — Când este construită o biserică, membrii trebuie să vină și să lucreze. Cei nou-convertiți, sub conducerea unui pastor care este îndrumat de sfatul tovarășilor lui de lucrare, să lucreze cu mâinile lor, spunând: Avem nevoie de o biserică și trebuie să avem o biserică, așa că fiecare dintre noi va face tot ce poate mai bine pentru a ajuta la construire....

Să-L vestim pe Hristos prin progresul pe care îl facem. Dumnezeu îi cheamă pe cei care pretind că îl urmează pe Isus să depună eforturi voioase și unite pentru lucrarea Sa. Dacă se va proceda așa,

nu va trece mult timp și se vor auzi cuvintele de mulțumire: „Iată ce a făcut Domnul.” — Letter 65, 1900.

Ajutorul financiar din afara bisericii — Toți trebuie să fim cât se poate de conștienți cu privire la faptul că, pe măsură ce se ivesc ocaziile favorabile, este necesar să înaintăm în lucrarea din orașele mari. Ne aflăm cu mult în urma respectării poruncii de a intra în aceste orașe și de a ridica monumente de aducere-aminte de Dumnezeu. Trebuie să conducem sufletele pas cu pas în lumina deplină a adevărului. Să continuăm să lucrăm, până când este organizată o biserică și este construită o casă de închinare umilă. Sunt foarte încurajată să cred că multe persoane care nu sunt de credința noastră vor ajuta într-o măsură considerabilă prin mijloacele lor financiare. Mi-a fost dată lumina că în multe locuri, îndeosebi în orașele mari din America, astfel de persoane vor ajuta. — The Review and Herald, 30 septembrie, 1902.

Stiluri arhitecturale diferite — În multe locuri se construiesc biserici, dar nu trebuie să fie construite în același stil. Pentru locuri diferite ar putea să fie potrivite stiluri diferite.

Pe pieptarul marelui preot erau multe pietre, dar fiecare piatră avea o culoare diferită, contribuind la frumusețea întregului. Fiecare piatră avea o semnificație deosebită, cu un mesaj important din partea [380] lui Dumnezeu. Erau mai multe pietre, dar un singur pieptar. Tot așa sunt multe minți, dar o singură Minte supremă. În biserică sunt multe mădulare, fiecare având caracteristicile ei, dar ele formează o singură familie. — Letter 53, 1900.

Atenția acordată aerisirii — În Sabat după-amiază, sala de adunare frumoasă și confortabilă din _____ a fost aglomerată până la refuz. Ziua a fost călduroasă și era necesară o aerisire abundentă. Totuși ferestrele frumos colorate nu au fost construite în așa fel încât să poată fi deschise. Ca urmare, adunarea a suferit intens, iar vorbitoarea a fost atât de afectată, încât a suferit timp de o săptămână și cu greu a fost în stare să participe la una dintre cele trei adunări planificate în orașul New York. De ce îngăduie un popor care are atât de multe cunoștințe cu privire la sănătate, curățenie și aerisire să se construiască săli de adunare care rămân închise an după an, ca niște rezervoare de aer otrăvitor? — William C. White, în The Review and Herald, 25 noiembrie, 1909.

Clădiri pentru școala bisericii — Lucrătorii dintr-un teritoriu nou nu ar trebui să se simtă liberi să părăsească locul, până când comunitățile date în grija lor nu au fost înzestrate cu facilitățile necesare. Nu numai că ar trebui să se construiască o Casă de rugăciune modestă, dar ar trebui să se facă toate aranjamentele necesare pentru înființarea unei școli permanente a bisericii.

Lucrul acesta mi-a fost arătat cu claritate, Am văzut în diferite locuri adunate grupe noi de credincioși și Case de rugăciune construite. Cei veniți de curând la credință ajutau cu mâini binevoitoare, iar cei care aveau mijloace financiare ajutau cu banii lor. La parterul bisericii, mi-a fost arătată o cameră care putea fi o sală de clasă, unde copiii puteau să învețe adevărurile lui Dumnezeu. Învățători [381] consacrați erau aleși pentru a merge în locurile acestea. Numărul celor ce frecventau școala nu era mare, dar era un început fericit. — Testimonies for the Church 6:108 (1900).

Mergeți înainte — Când începem lucrarea într-un teritoriu, adunăm o grupă de credincioși, o consacrăm lui Dumnezeu, iar apoi îi chemăm pe membrii ei să ni se alăture în construirea unei case de rugăciune modeste. După aceea, când biserica este construită și consacrată Domnului, plecăm mai departe în alte teritorii. Cuvântul clar și precis care ne-a fost adresat este: „Mergeți înainte”, și îndată ce solia de avertizare a fost vestită într-un loc, după ce bărbații și femeile s-au ridicat pentru a continua lucrarea începută acolo, noi plecăm în alte locuri nelucrate ale viei Domnului. — Letter 154, 1899.

În teritorii noi

Membrii bisericii învățați să stea singuri — Când am călătorit spre sud, în drumul meu spre conferință, am văzut oraș după oraș unde nu se lucrase deloc. Care era motivul? Pastorii se ocupă de bisericile care cunosc adevărul, în timp ce mii de oameni pier fără Hristos.

Dacă ar fi fost prezentate învățăturile corespunzătoare și dacă ar fi fost urmate metodele corespunzătoare, fiecare membru al bisericii și-ar fi îndeplinit partea lui în calitate de mădular al trupului. Membrii ar fi făcut lucrare misionară creștină. Totuși bisericile sunt pe moarte și doresc un pastor care să le predice.

Ele ar trebui să fie învățate să-I aducă lui Dumnezeu zecimea cu credincioșie, pentru ca El să le întărească și să le binecuvânteze. De asemenea, ar trebui să fie învățate să lucreze, pentru ca reînviorarea de la Dumnezeu să vină asupra lor. Membrilor să li se spună că, dacă bisericile nu pot să stea singure, fără un pastor, atunci trebuie să fie convertiți și botezați din nou. Ei au nevoie de nașterea din nou. — Manuscript 150, 1901.

[382] **Mergeți să lucrați pentru suflete** — În loc să-i rețină pe predicatori să lucreze pentru bisericile care cunosc deja adevărul, membrii ar trebui să le spună acestor lucrători: „Duceți-vă și lucrați pentru sufletele care pier în întuneric. Noi ne vom îngriji singuri de îndeplinirea slujbelor în comunitate. Noi vom ține adunările și, rămânând în Hristos, vom menține viața spirituală. Noi vom lucra pentru sufletele care sunt în jurul nostru, vom înălța rugăciuni și vom trimite darurile noastre pentru a-i susține pe lucrători în câmpurile mai nevoiașe și mai lipsite”. — Testimonies for the Church 6:30 (1900).

Lucrătorii Conferinței chemați în teritorii noi — Ca o regulă generală, lucrătorii Conferinței ar trebui să iasă din biserici și să meargă în teritorii noi, folosindu-și aptitudinile primite de la Dumnezeu în scopul de a-i căuta și de a-i salva pe cei pierduți. — Letter 136, 1902.

Nevoia unei lucrări serioase — Pastorii noștri trebuie să plănuiască înțelept, ca niște ispravnici credincioși. Ei ar trebui să înțeleagă faptul că nu au datoria de a se ocupa de bisericile care sunt înființate deja, ci să facă o lucrare de evanghelizare serioasă, predicând Cuvântul și lucrând din casă în casă, în locurile care încă nu au auzit adevărul.... Ei vor constata că nimic nu este atât de încurajator ca lucrarea de evanghelizare făcută în teritoriile noi. — Letter 169, 1904.

Dacă pastorii ar ieși din activitatea obișnuită, dacă ar merge în teritorii noi, membrii ar fi obligați să poarte responsabilități, iar capacitățile lor ar crește prin faptul că sunt folosite. — Letter 56, 1901.

Resursele pastorale sunt folosite până la epuizare pentru bisericile deja înființate — Poporul nostru a avut o mare lumină, și totuși o mare parte din resursele noastre pastorale sunt folosite până la epuizare pentru biserici, învățându-i pe aceia care ar trebui să fie învățători, luminându-i pe aceia care ar trebui să fie „lumina lumii”, udându-i pe aceia de la care ar trebui să se reverse râuri de apă vie, [383] îmbogățindu-i pe aceia care ar putea să fie niște mine ale comorilor adevărului prețios, repetându-le invitația Evangheliei unora care ar trebui să meargă până în cele mai îndepărtate părți ale pământului pentru a le transmite solia Cerului multora care nu au avut privilegiile de care s-au bucurat ei și hrănindu-i pe aceia care ar fi trebuit să se afle la drumuri și la garduri, vestind invitația: „Vino, căci toate lucrurile sunt pregătite.” Vino la ospățul Evangheliei, vino la nunta Mielului, „căci toate lucrurile sunt pregătite”.

Acum este timpul pentru o luptă serioasă cu Dumnezeu. Vocea noastră să se alăture Mântuitorului în rugăciunea aceea minunată: „Vie împărăția Ta. Facă-se voia Ta pe pământ, precum și în cer.” Pământul întreg să fie umplut de slava Ta. Mulți ar putea să întrebe: „Cine este în stare să facă toate aceste lucruri?” Responsabilitatea îi revine fiecăruia în parte. „Nu că noi, prin noi înșine, suntem în stare să gândim ceva ca venind de la noi. Destoinicia noastră, dimpotrivă, vine de la Dumnezeu.” — The Review and Herald, 23 iulie, 1895.

Secțiunea 11 — Lucrarea în marile orașe americane [384]

Solia care ne spune să mergem în orașe — Pe când mă aflam la New York, în iarna anului 1901, am primit o lumină cu privire la lucrarea din acel oraș mare. Noapte după noapte, mi-a trecut pe dinainte calea pe care trebuie să meargă frații noștri. În marele New York, solia trebuie să înainteze ca o candelă aprinsă. Dumnezeu va ridica lucrători pentru această lucrare, iar îngerii Lui vor merge înaintea lor. Deși marile noastre orașe ajung cu repeziciune în starea lumii dinainte de potop, deși ele sunt ca Sodoma, din cauza nelegiuirii, totuși în ele se află multe suflete sincere, care, atunci când vor auzi adevărurile uimitoare ale soliei adventiste, vor simți convingerea Duhului Sfânt. Orașul New York este pregătit pentru ca lucrarea să poată începe în el. În acest mare oraș solia adevărului va fi prezentată cu puterea lui Dumnezeu. Domnul cheamă lucrători. El îi invită pe aceia care au câștigat experiență în lucrare să înceapă și să ducă mai departe, în temere de El, lucrarea ce trebuie să fie făcută în New York și în alte orașe mari din America. El cere, de asemenea, mijloace financiare care să fie folosite în lucrarea Sa. — Testimonies for the Church 7:54, 55 (1902).

New York, un simbol al lucrării făcute în întreaga lume — Aceia care poartă răspunderea lucrării în marele New York ar trebui să aibă sprijinul celor mai buni lucrători disponibili. Să se facă aici un centru pentru lucrarea lui Dumnezeu, iar tot ce se face să fie un [385] simbol al lucrării pe care Domnul dorește să o vadă făcându-se în lume....

În marele New York, Domnul are multe suflete prețioase care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal; și mai sunt și unii care,

din neștiință, au mers pe căile rătăcirii. Asupra acestora trebuie să strălucească lumina adevărului, pentru ca să-L poată vedea pe Domnul Hristos ca fiind Calea, Adevărul și Viața.

Noi trebuie să prezentăm adevărul în iubirea Domnului Hristos. Nicio extravagență și nici o manifestare bătătoare la ochi nu ar trebui să însoțească lucrarea. Ea trebuie să se facă după porunca Domnului Hristos. Trebuie să fie săvârșită în umilință, în simplitatea Evangheliei. Lucrătorii să nu se intimideze din cauza aparențelor, oricât de respingătoare ar fi ele. Propovăduiți Cuvântul, iar Domnul, prin Duhul Său Sfânt, îi va convinge pe ascultători. — Testimonies for the Church 7:38 (1902).

O lucrare făcută după rânduiala lui Dumnezeu — Modalitatea noastră de a lucra trebuie să fie după rânduiala lui Dumnezeu. Lucrarea făcută pentru Dumnezeu în marile noastre orașe nu trebuie să fie îndeplinită în conformitate cu planurile omenești....

În lucrarea noastră trebuie să ne aducem aminte de modalitatea în care a lucrat Domnul Hristos. El a făcut lumea și tot El l-a creat pe om. Apoi, El însuși a venit în lume pentru a le arăta locuitorilor ei cum să trăiască o viață fără păcat.

Frate _____, Domnul ți-a dat ocazia de a lucra în orașul New York, iar misiunea ta acolo este să fii un exemplu cu privire la lucrarea ce trebuie să fie făcută în alte orașe. Trebuie să arăți cum să fie îndeplinită lucrarea, semănând semințele, iar apoi adunând recolta. Sunt persoane care ți se pot alătura, angajându-se în lucrare într-o modalitate inteligentă și în deplină concordanță cu tine....

Lucrarea ta în New York a început bine. Trebuie să înființezi în acest oraș un centru misionar, din care lucrarea să înainteze cu [386] succes. Domnul dorește ca acest centru să fie o școală de educare a lucrătorilor și nu trebuie să îngădui ca lucrarea aceasta să fie întreruptă din niciun motiv. După ce oamenii vor accepta adevărul și vor lua o hotărâre, Domnul îi va pregăti ca să fie educați pentru primirea întregului adevăr biblic. Trebuie să alegi ajutoare care pot să ducă lucrarea mai departe, cu temeinicie și pe deplin, lucrând pentru convertirea întregii făpturi, trup, suflet și spirit. Pentru zidirea bisericii este necesară o temelie solidă, alcătuită în conformitate cu planurile Evangheliei. — Letter 150, 1901.

Lucrarea misionară medicală și cea din domeniul învățământului au nevoie de metropole mari — Avem nevoie de un sanatoriu și o

școală în vecinătatea orașului New York. Cu cât se amână mai mult înființarea acestora, cu atât va fi mai greu de realizat.

Ar fi bine să se poată asigura un loc de odihnă pentru lucrătorii noștri în afara orașului. Este foarte important ca ei să se poată bucura de avantajele apei curate, necontaminate. Din acest motiv, adeseori, este bine a se avea în vedere avantajul pe care îl prezintă locurile dintre dealuri. De asemenea, ar trebui să fie și un teren pe care să se poată cultiva fructe și zarzavaturi pentru lucrători. Centrul misionar să fie așezat într-un loc cât se poate de sănătos, iar alături de el să fie un mic sanatoriu. De asemenea, trebuie să existe un loc, situat în oraș, unde să se acorde tratamente simple.

Un asemenea loc ar fi binevenit pentru lucrătorii noștri, astfel ca ei să poată fi departe de aglomerația și agitația din marele oraș. Mișcarea fizică necesară pentru urcarea dealurilor este adeseori un mare avantaj pentru pastorii și medicii noștri sau pentru alți lucrători care au nevoie de mișcare fizică.

Fie ca astfel de așezăminte să fie ridicate în vecinătatea mai multor orașe mari și sa se depună eforturi serioase, hotărâte, de către [387] bărbați capabili, care să ducă în aceste orașe solia de avertizare ce trebuie să ajungă în toată lumea. Noi de-abia dacă am atins doar câteva dintre orașele mari. — Lucrarea misionară medicală, 308 (1909).

Ajutorul cel mai bun — Cel mai bun lucru pe care puteți să îl faceți este să începeți lucrarea misionară medicală în New York. Mi-a fost arătat că dacă în lucrarea aceasta ar putea fi implicați bărbați și femei cu experiență, care să reprezinte corect adevărata lucrare misionară medicală, ea ar avea o mare influență, lăsând o impresie bună în mintea oamenilor. — Letter 195, 1901.

Lucrarea misionară medicală în orașe — În New York sunt multe suflete pregătite pentru seceriș. În orașul acesta mare se află mii de oameni care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. Îngerul a spus: „Nu vă temeți: căci vă aduc o veste bună, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul.” Orașul New York conține o parte din cei numiți „tot norodul”. Dorim ca la începutul noului an să avem învățători care să lucreze în toate zonele orașului New York. În orașul acesta trebuie să fie făcută o lucrare.... În toate orașele noastre mari, lucrarea misionară medicală trebuie să se desfășoare mână în

mână cu lucrarea Evangheliei. Lucrarea medicală va deschide ușile pentru primirea adevărului. — Manuscript 117, 1901.

Declarațiile senzaționale sunt dăunătoare lucrării — Cu un timp în urmă, fratele _____ a făcut în public câteva declarații senzaționale cu privire la nimicirea orașului New York. Eu le-am scris imediat celor care conduceau lucrarea de acolo, spunându-le că nu era înțelept să publice o astfel de declarație, deoarece este posibil să se stârnească agitație, care va duce la o mișcare fanatică și va dăuna lucrării lui Dumnezeu. Este suficient să le prezentăm oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu. Declarațiile senzaționale sunt dăunătoare pentru înaintarea lucrării Sale....

[388] Le-am trimis fraților care lucrează în New York avertizări în care le-am spus că aceste declarații înflăcărate și înfiorătoare nu trebuie să fie publicate. Când frații mei ajung la extremism, reacțiile se întorc împotriva mea, iar eu trebuie să suport reproșul de a fi numită un profet mincinos.

Credeți voi că, dacă eu aș fi spus că New York va fi nimicit de un val uriaș, aș fi îndemnat să se cumpere o proprietate la numai șaizeci de mile depărtare de orașul acesta, pentru a înființa acolo un sanatoriu și un centru din care sa se lucreze în New York? — Letter 176, 1903.

Planuri de a ajunge la oamenii de afaceri — Ar trebui să simțiți o răspundere hotărâtă pentru lucrarea din orașul New York. Oamenilor de afaceri din New York și din alte orașe mari trebuie să li se vestească solia întocmai, la fel de mult cum trebuie să le fie vestită păgânilor din țările străine. — Letter 168, 1909.

Dificultățile cu privire la sălile publice și clădirile bisericii — Mergeți în New York. Cercetați locul cu atenție și vedeți dacă este recomandabil să cumpărați o sală publică împreună cu terenul pe care se află. Probabil că terenul ar putea să fie concesionat pe o perioadă de mai mulți ani. Am fost sfătuită să spun că va trebui să urmăm unele dintre aceste metode în lucrarea din orașele mari. Dacă, după o evaluare atentă, hotărâți că este cel mai bine să se cumpere o sală publică, trebuie sa facem tot ce ne stă în putere pentru a aduna banii. Totuși este foarte bine să acționăm într-o modalitate inteligentă. Rugați-vă, rugați-vă, rugați-vă, deoarece este posibil ca Satana să închidă ușile care s-au deschis pentru primirea adevărului.

Domnul dorește ca în marele oraș nelegiuit New York să fie înființat un centru pentru răspândirea adevărului....

Vă cer să cercetați lucrarea din New York și să faceți planuri pentru înființarea unui monument de aducere-aminte a lui Dumnezeu în orașul acesta. El trebuie să fie un centru pentru activitatea misionară și, în același loc, să fie înființat un sanatoriu. Să facem un efort hotărât pentru a uni bisericile noastre din New York și din orașele învecinate. Lucrul acesta poate să fie făcut și trebuie să fie [389] făcut, dacă dorim ca lucrarea serioasă din New York să înainteze cu succes. — Letter 154, 1901.

Dumnezeu dorește ca lucrarea să se dezvolte în New York. În acest loc este necesar să existe sute de păzitori ai Sabatului și vor exista, dacă lucrarea va fi îndeplinită așa cum trebuie. Dar se ivesc prejudecăți. Unii oameni doresc ca lucrarea să fie îndrumată după ideile lor și refuză să accepte planurile mai vaste, propuse de alții, în acest fel, ocaziile prielnice se pierd. În New York ar trebui să se înființeze centre numeroase, unde să fie trimiși lucrători. Faptul că o persoană nu este hirotonită ca predicator, nu înseamnă ca nu poate lucra pentru Dumnezeu. Credincioșii trebuie să fie învățați cum să lucreze, iar apoi să meargă în lucrare. La întoarcere, să relateze ce au făcut, să-L laude pe Domnul pentru binecuvântarea Sa și să-și continue activitatea. Încurajați-i! Câteva cuvinte de încurajare vor fi pentru ei un adevărat izvor de inspirație — Schițe din viața mea, 385 (1915).

Boston și New England

Orașele din New England, unde nu s-a lucrat — Sufletul meu este împovărat, când mă gândesc la orașele mari din est. În afară de New York, unde ați lucrat în vara trecută, mai este important și orașul Boston, lângă care se află Sanatoriul Melrose, Nu cunosc un alt loc unde nevoia de a reconstrui lucrările făcute în trecut să fie mai mare ca în Boston și în Portland, Maine, unde primele soliile au fost vestite cu putere la început, dar acum nu se află decât o mână de lucrători. — Letter 4, 1910.

Să se lucreze fără întârziere — Dacă tu și soția ta vă veți uni pentru a face lucrare misionară medicală în orașul Boston și [390] în alte orașe din estul Americii, veți fi mult mai folositori și veți avea o înțelegere clară a datoriei voastre. În orașele acestea, solia primului înger a fost vestită cu o mare putere în anii 1842 și 1843, iar acum a sosit timpul ca solia îngerului al treilea să fie proclamată pretutindeni în estul Americii. Sanatoriile noastre din est au de făcut o mare lucrare. Solia trebuie să înainteze cu putere, pe măsură ce lucrarea se apropie de încheiere. În Portland, Mâine, care a fost printre centrele de seamă ale reformei temperanței, trebuie să se lucreze fără întârziere. — Letter 20, 1910.

În Maine sunt orașe ca Brunswick și Bangor, unde trebuie să se lucreze cu credincioșie. Adevărul trebuie să strălucească asemenea unui sfeșnic aprins pretutindeni în orașele și satele din estul Americii. — Letter 28, 1910.

Importanța unui sanatoriu aflat în apropierea orașului — Clădirile și terenurile din Melrose sunt potrivite pentru lucrarea noastră misionară medicală, care trebuie să fie dezvoltată nu numai în Boston, ci și în multe alte orașe din New England, unde nu s-a lucrat. Pe proprietatea de la Melrose pot fi asigurate servicii care vor atrage la sanatoriu persoane ce nu sunt de credința noastră. Atât aristocrații, cât și oamenii obișnuiți vor vizita instituția aceasta ca să beneficieze de avantajele oferite pentru refacerea sănătății.

Orașul Boston mi-a fost indicat de repetate ori ca fiind un loc unde trebuie să se lucreze cu credincioșie. Lumina trebuie să strălucească atât în locurile de la periferie, cât și în interiorul orașului. Sanatoriul de la Melrose este unul dintre mijloacele cele mai bune care pot să fie folosite pentru a vesti adevărul în Boston. Orașul și suburbiile lui trebuie să audă ultima solie a harului ce urmează a-i fi vestită lumii noastre. În multe locuri, să fie organizate adunări de tabără. Lucrătorii să folosească la maximum aptitudinile pe care le-au primit de la Dumnezeu. Darurile Duhului vor crește, dacă sunt folosite înțelept. Totuși să nu se manifeste nici o înălțare de sine. Să [391] nu fie trasate direcții precise de lucru. Îngăduiți-I Duhului Sfânt să-i îndrume pe lucrători. Ei trebuie să privească fără încetare la Isus, autorul și desăvârșitorul credinței lor. Dacă vom fi smeriți înaintea lui Dumnezeu, lucrarea pentru orașul acesta mare va fi însoțită de semnele descoperirii Duhului Sfânt....

Sperăm că aceia care răspund de lucrarea din New England vor colabora cu administratorii sanatoriului de la Melrose pentru a face pași hotărâți în îndeplinirea lucrării ce trebuie să fie făcută în Boston. O sută de lucrători ar putea sa desfășoare o activitate folositoare în zonele diferite ale orașului și în domeniile diverse ale lucrării de slujire... Lucrarea misionară medicală constituie o poartă prin care adevărul își va găsi intrarea în multe cămine din orașe. Cei care vor prețui adevărurile soliei îngerului al treilea vor fi găsiți în fiecare oraș....

Dacă ne vom strădui să ne facem partea cu credincioșie, Domnul va lucra cu putere. El va face în așa fel încât orașul Boston să audă solia adevărului prezent. Fratele meu și sora mea, colaborați cu Domnul pentru a face lucrarea acesta, iar El vă va ajuta, vă va întări și vă va încuraja inima prin faptul că veți salva multe suflete prețioase. — Special Testimonies, seria B 13:12-16 (1906).

Mii de oameni din Boston doresc nespus adevărurile simple — Simt o adâncă nerăbdare ca orașul Boston să audă Cuvântul Domnului și dovezile credinței noastre. Cereți-I Domnului să ridice lucrători care să intre în teritoriul acesta. Cereți-I să cheme lucrători care pot să găsească o cale de a ajunge la inima oamenilor din Boston. Solia trebuie să fie răspândită. În Boston sunt mii de oameni care doresc nespus adevărul așa cum este el în Isus. Oare nu puteți voi, cei care slujiți în domeniul cuvântului și al învățăturii, să pregătiți

calea pentru ca adevărul acesta să ajungă la suflete? — Letter 25, 1905.

[392] **Dacă lucrăm prin credință** — Dumnezeu a plănuit ca sanatoriul de la Melrose să ajungă în mâinile oamenilor noștri pentru a fi un mijloc de a intra în legătură cu cei din înalta societate. În orașul Boston și în localitățile învecinate trebuie să aibă loc o lucrare deplină. Sunt sfătuită să le spun fratelui _____ și fratelui _____ că trebuie să implice în lucrarea lor bărbați și femei care sunt în stare să-i ajute în vestirea soliei de avertizare. La sanatoriu, să fie angajate persoanele cele mai capabile să ajute, pentru a-i da acestei instituții o formă religioasă.

Fratele _____ să caute persoana cea mai capabilă cu putință, pentru a-l ajuta să ridice un cort în apropierea orașului Boston și să le vorbească oamenilor, așa cum îl va inspira Domnul. Lucrarea aceasta trebuie să fie începută fără nici o întârziere. Fratele _____ ar putea să întărească eforturile, lucrând pentru evrei. Medicii ar putea să ajute mult, ținând cuvântări despre sănătate, în cadrul acestor adunări....

Domnul cere să se facă o lucrare în orașul Boston. Dacă veți începe lucrarea acesta prin credință, Dumnezeu vă va binecuvânta într-o mare măsură. Nu sunt necesare demonstrații publice mari, ci lucrați în tăcere și cu seriozitate. Domnul îi va ajuta pe lucrătorii Săi umili și zeloși. Faceți eforturi hotărâte. Spuneți fără încetare: „Nu voi da greș și nici nu mă voi descuraja.” — Letter 202, 1906.

Dumnezeu va conduce lucrarea de înființare a instituțiilor — Sora mea, nu te teme. Domnul cunoaște îndeaproape situația ta. Nimic nu scapă observației Sale. El va asculta rugăciunile tale, pentru că este un Dumnezeu care ascultă rugăciunile și le răspunde. Pune-ți încrederea în El, iar El va aduce cu siguranță o rezolvare, pe calea pe care o va alege. Sunt foarte recunoscătoare pentru lucrurile pe care le aud despre binecuvântarea ce a însoțit lucrarea din New Bedford. Să ne bazăm pe Dumnezeu și să ne încredem cât se poate de stăruitor în El.

[393] Dacă fratele _____ nu se simte dispus să ofere din mijloacele sale financiare pentru înființarea unui sanatoriu în momentul acesta, cel mai bine este să nu insistați. Ideile pe care noi le credem a fi bune ar putea să nu fie întotdeauna cele mai bune. Să-L lăsăm pe Dumnezeu să lucreze pe calea Sa.

Oh, cât de mult aștept să văd lucrarea înaintând cu putere în New Bedford și în Fairhaven, precum și în multe alte locuri care au o nevoie tot atât de mare de adevăr. Sperăm că în New Bedford va fi înființat cândva un sanatoriu. În asemenea orașe este nevoie de lucrători misionari medicali. Totuși, dragă soră, pentru a administra un sanatoriu este nevoie de un talent care depășește talentele obișnuite. Lucrarea trebuie să fie condusă de oameni cu experiență, care au fost încercați și dovediți a fi capabili. Numărul lucrătorilor calificați și cu experiență, care și-au propus să înființeze o asemenea instituție, nu este suficient. Pentru binele nostru, pentru binele instituției și pentru binele lucrării, în general, este important să se găsească o echipă completă de oameni calificați care să înceapă lucrarea aceasta. Privirile Domnului sunt îndreptate asupra întregii lucrări, iar când va sosi timpul potrivit pentru a începe înființarea unei instituții într-un anume loc, El poate să le atragă atenția bărbaților și femeilor cu pregătirea cea mai bună, îndrumându-i spre locul acela pentru a îndeplini lucrarea aceasta.

Lucrarea are multe ramuri ce trebuie să fie dezvoltate. Există o ocazie potrivită ca infirmierele bine instruite să meargă în familii și să creeze un interes pentru adevăr în multe cămine. În orașe ca Boston și New Bedford este o nevoie urgentă de a avea mulți evangheliști și lucrători biblici. Astfel de lucrători vor găsi multe ocazii favorabile de a semăna sămânța cea bună. Fiecare lucrător zelos și serios are o lucrare de îndeplinit. Învățătura Domnului Hristos și adevărurile simple prezentate în parabolele Sale sunt tot atât de necesare astăzi, cum au fost în vremea când El S-a aflat personal în lume. — Letter 29, 1905.

Repetați solia în orașele din estul Americii — Ce se face în [394] orașele estice, acolo unde solia adventistă a fost propovăduită la început? Orașele din vest au beneficiat de avantaje, dar cine din est a simțit răspunderea de a merge din nou în zonele unde solia apropiatei veniri a Domnului a fost vestită încă din primele zile ale lucrării? Ne-a fost dată lumina că adevărul trebuie să fie predicat din nou în statele estice, unde am început să lucrăm pentru prima dată și unde am avut primele noastre experiențe. Trebuie să facem toate eforturile ca să răspândim cunoașterea adevărului pentru toți aceia care vor să o audă, și sunt mulți care vor fi dispuși să o asculte. În toate orașele noastre mari, Dumnezeu are suflete sincere, care sunt interesate cu

privire la adevăr. În statele din est este necesară o lucrare serioasă. Repetați solia, repetați solia — acestea sunt cuvintele care mi-au fost adresate din nou și din nou. Spune-i poporului meu să repete solia în locurile unde a fost predicată la început și unde multe biserici au trecut de partea adevărului, iar puterea lui Dumnezeu a mărturisit pentru solia aceasta într-o modalitate remarcabilă. — Manuscript 29, 1909.

Orașele din estul și din sudul Americii

Solia trebuie să ajungă în orașe și în suburbiile lor — Avem în atenție orașul New York și orașele cu populație numeroasă din apropiere. De asemenea, avem în atenție Philadephia, Baltimore și Washington. Nu este necesar să enumăr toate orașele acestea. Voi știți unde se află ele. Domnul dorește să vestim cu putere solia îngerului al treilea în orașele acestea. — Manuscript 53, 1909.

Philadephia: Frământarea oferă ocazii favorabile pentru evanghelizare — Trebuie să se lucreze în Philadelphia și în alte locuri importante. Evangheliștii să găsească o cale de a ajunge în toate locurile unde mintea oamenilor este frământată cu privire la [395] legea duminicii și cu privire la predarea religiei în școlile publice. Faptul că adventiștii de ziua a șaptea neglijează să folosească ocaziile acestea providențiale de a prezenta adevărul îmi împovărează inima și mă ține trează noapte de noapte. — The Review and Herald, 20 aprilie, 1905.

În capitala națiunii — Am scris mult în legătură cu nevoia de a face eforturi mai hotărâte în Washington D. C. .... Acest oraș, capitala Statelor Unite, este tocmai locul de unde adevărul trebuie să strălucească până departe. — Letter 132, 1903.

Metode înțelepte și raționale pentru lucrarea din Washington — În capitala țarii trebuie să fie depus un efort puternic în vederea evanghelizării.... Mă bucur că ați început lucrarea aceasta în Washington și că deja a fost stârnit un interes atât de mare. Rapoartele cu privire la lucrarea de acolo corespund cât se poate de bine cu reprezentarea care mi-a fost descoperită cu privire la ce ar putea să fie în locul acesta. Pentru că lucrurile mi-au fost descoperite, sunt sigură că lucrarea aceasta nu trebuie să fie micșorată din cauza necesității de a chema lucrători din alte locuri.

Lucrarea de evanghelizare trebuie să fie făcută în Washington și să nu fie întreruptă de apeluri venite din alte locuri. Dumnezeu va face lucrarea Sa să înainteze în linie dreaptă.

Frate _____, tu te afli în locul pe care îl dorește Dumnezeu, de aceea nu trebuie să fii împovărat cu multe răspunderi grele. Orașul Washington a fost neglijat destul. Acum, acolo trebuie să fie făcută o lucrare hotărâtă. Domnul va da putere și har. Lucrătorii să nu își îngăduie să fie abătuți din activitate de numeroasele lucruri care le vor solicita cu siguranță atenția. Acesta este motivul pentru care m-am simțit îngrijorată, dorind ca fiecare talent al lucrătorilor din Washington să fie folosit într-o modalitate care să facă lucrarea să înainteze cât mai bine cu putință.

[396] Fratele _____ a menționat de mai multe ori că s-a gândit că ar putea să fie de ajutor în lucrarea din Washington. Totuși fii precaut cu privire la cei pe care îi angajezi în lucrarea de acolo. Totul trebuie să fie menținut în conformitate cu standardul Bibliei....

În lucrarea noastră, nu este necesar să urcăm pe vârful unui deal ca să luminăm. Nu ni se spune că este nevoie să facem o paradă deosebită și uimitoare. Adevărul trebuie să fie propovăduit „la drumuri și la garduri”, iar lucrarea aceasta să fie făcută prin metode înțelepte și raționale. Viața fiecărui lucrător, care își primește educația de la Domnul Isus Hristos, va manifesta excelența vieții Sale. Cu privire la paradă, lucrarea pe care a făcut-o Domnul Hristos în lume trebuie să fie exemplul nostru. Să ne ținem cât mai departe cu putință de tot ce este teatral și extraordinar, așa cum a procedat Domnul Hristos în lucrarea Sa. Religia nu este o emoție, deși ea își va exercita influența curată, sfântă și înălțătoare, aducând viața spirituală și mântuire. — Letter 53, 1904.

Adunările de evanghelizare din zona orașului Washington — Pretutindeni în jurul orașului Washington sunt locuri în care este necesar un efort misionar. Chiar în Washington se află o mică lume de oameni neconvertiți, atât oameni albi, cât și de culoare. Cine simte o răspundere pentru ei? Mai sunt multe alte locuri importante, care încă nu au fost avertizate. Când văd neglijența aceasta, mă doare inima. Mă rog zi și noapte ca povara aceasta să fie pusă pe umerii unor oameni care să conducă lucrarea. Aceia care lucrează deja să le ofere o posibilitate și altora care doresc să lucreze și care sunt calificați pentru a lua parte la efortul misionar....

În apropiere de Washington, se află orașe importante care au nevoie de lucrare. Ele sunt, ca să zicem așa, vecinii noștri apropiați. Dacă frații și surorile noastre vor face o lucrare misionară serioasă

pentru toți aceia cu care intră în legătură, chiar în jurul nostru se vor [397] deschide noi câmpuri de lucru. Mulți dintre cei stabiliți aici vor simți răspunderea de a lucra pentru suflete și vor dori să îndeplinească o parte activă în vestirea adevărului.

Îi rugăm pe cei stabiliți în Takoma Park să fie niște conlucrători cu Dumnezeu în lucrarea de înălțare a stindardului adevărului în teritoriile nelucrate. O parte dintre donațiile mari care sunt cerute să fie folosite pentru a asigura lucrători în orașele aflate în apropiere de Washington. Să fie făcută o lucrare conștiincioasă din casă în casă. Sufletele pier fără legământul siguranței mântuirii. Membrii bisericii să înalțe stindardul adevărului printre vecinii lor. Pastorii să-și instaleze corturile și să le predice oamenilor adevărul cu putere, iar apoi să se mute într-o altă localitate învecinată și să predice adevărul acolo. — Letter 94a, 1909.

Proclamarea unei solii hotărâte — Îi chem pe credincioșii din Washington să vină în ajutorul Domnului împotriva forțelor puternice ale întunericului. În orașul acesta și în suburbiile lui va fi necesară o lucrare personală. Pregătiți calea împăratului. Ridicați stindardul tot mai sus. În Washington, în Baltimore și în multe alte orașe mari din sud și din est trebuie să fie făcută o lucrare de evanghelizare. Lucrarea de învățare și cea de vindecare să fie asociate. Pastorii și lucrătorii misionari medicali să îmbrace întreaga armură a lui Dumnezeu și să meargă pentru a vesti solia Evangheliei. În Washington trebuie să fie proclamată o solie hotărâtă. Trâmbița trebuie să răsune în tonuri clare. — Letter 304, 1908.

Nashville, St. Louis, New Orleans — Acum, trebuie să fie făcut orice efort posibil pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu. În curând vor apărea situații care vor face să ne fie mai dificil ca acum să le prezentăm adevărul multora care se află în preajma noastră. Eforturile cele mai stăruitoare trebuie să fie depuse în Washington, [398] în Boston, în Nashville, în St. Louis, în New Orleans și în multe alte orașe mari. Când bărbații și femeile își vor ocupa locurile, îndeplinindu-și partea cu credincioșie, se va realiza o lucrare cuprinzătoare. Este nevoie ca sute de tineri și tinere să fie educați și pregătiți pentru slujire. — Manuscript 21, 1908.

Nashville, un centru — Orașul Nashville mi-a fost arătat ca fiind centrul cel mai favorabil din care putem să desfășurăm o lucrare generală pentru toate clasele sociale din statele aflate în sud. În

Nashville și în apropierea lui sunt înființate instituții de învățământ pe care oamenii le respectă. Influența lor ne-a ajutat ca din locul acela să facem să înainteze cu succes numeroase ramuri ale lucrării. — Letter 262, 1903.

Memphis și orașele sudice — Domnul mi-a dat o solie pentru fratele _____, îndrumându-l să se ocupe de lucrarea din Memphis.... El a ascultat cuvântul Domnului și a raportat un succes excelent în lucrarea sa din Memphis.

Sunt sfătuită să le spun oamenilor noștri, aflați pretutindeni în orașele sudice, următoarele: Totul să fie făcut sub conducerea Domnului. Lucrarea se apropie de încheierea ei. Suntem mai aproape de sfârșit, decât am crezut la început. — Letter 6, 1909.

New Orleans, Memphis, St. Louis — Lucrarea care trebuie să fie făcută este mare, iar nouă ne-a mai rămas doar puțin timp pentru a o îndeplini. În sud sunt orașe — New Orleans, Memphis, St. Louis — în care s-a făcut doar puțin, iar în alte orașe încă nici nu s-a intrat, în locurile acestea trebuie să fie înălțat stindardul adevărului. Noi trebuie să le vestim oamenilor adevărul cu o mare putere. — Manuscript 56, 1904.

Evanghelizarea în New Orleans și în orașele sudice — Lucrarea ce trebuie să fie făcută este mare, iar nouă ne-a mai rămas [399] doar puțin timp pentru a o îndeplini. În sud sunt orașe — New Orleans, Memphis, St. Louis — în care s-a făcut doar puțin, iar în alte orașe încă nici nu s-a intrat. În locurile acestea trebuie să fie înălțat stindardul adevărului. Noi trebuie să le vestim oamenilor adevărul cu o putere mare....

Este necesar să se lucreze în New Orleans. Când vine perioada potrivită a anului, să se facă efortul de a organiza o adunare publică, în multe locuri trebuie să fie ținute adunări de tabără, iar lucrarea de evanghelizare să fie continuată și după încheierea adunării de tabără. În felul acesta, snopii vor fi adunați în hambar.

Pentru că lucrarea din New Orleans trebuie să fie îndeplinită într-o măsură mai mare, sunt îndemnată să spun: Bărbații și femeile care cunosc adevărul și care înțeleg calea Domnului să intre în orașul acesta pentru a lucra cu înțelepciune și cu temere de Domnul. Lucrătorii aleși pentru lucrarea din New Orleans să fie niște oameni care au pe inimă binele cauzei lui Dumnezeu, care vor avea în vedere fără încetare slava lui Dumnezeu și vor face din puterea

Dumnezeului lui Israel pavăza și răsplata lor. Dacă îl vor căuta pentru a primi sfat și învățătură, Domnul va auzi și va răspunde cu siguranță la rugăciunile slujitorilor Săi.

Lucrătorilor care merg în locul acela aș dori să le spun: Aveți încredere în Dumnezeu, iar când intrați în legătură cu cei ce sunt de altă credință, adevărul să se vadă practicat în viața voastră. Când prezentați doctrinele credinței voastre, folosiți argumentele convingătoare ale Cuvântului lui Dumnezeu și arătați-le ascultătorilor voștri să vadă că dorința voastră nu este aceea de a intra în controversă cu ei cu privire la punctele lor de credință, ci aceea de a le prezenta un „Așa zice Domnul”. Apelul puternic pe care Domnul Hristos l-a adresat în fiecare ocazie a fost: „Stă scris.”

Predicați prin viața voastră despre evlavia practică a credinței pe care o aveți. Faceți să se vadă că adevărul nu îl înjosește niciodată pe acela care îl primește, făcându-l să fie aspru și nepoliticos sau certăreț și nerăbdător. Arătați-le tuturor răbdarea voastră, bunătatea, îndelunga răbdare, blândețea, mila și adevărata voastră evlavie, pentru că aceste însușiri frumoase sunt expresia caracterului Dumnezeului căruia îi slujiți. — Manuscript 49, 1907. [400]

Lucrători pentru cei din sud — Misionarii să lucreze în liniște, atât pentru albii, cât și pentru oamenii de culoare din sud. Să lucreze într-o modalitate care să-i ajute pe cei ce au nevoia cea mai mare de ajutor și sunt înconjurați de influențe care îi derutează. Mulți dintre ei se află sub conducerea unora care vor stârni pasiunile cele mai rele ale inimii omenești. Preoții și conducătorii din zilele Domnului Hristos au lucrat cu succesul cel mai mare, instigând pasiunile celor din gloată, deoarece ei erau neștiutori și își puseseră încrederea în oameni, în telul acesta, ei au fost determinați să-L condamne și să-L respingă pe Domnul Hristos, alegând în locul Său un tâlhar și un ucigaș. Lucrarea din sud să fie făcută fără zgomot și fără paradă. Misionarii care sunt convertiți cu adevărat și care simt povara lucrării să ceară înțelepciune de la Dumnezeu și să meargă în teritoriul acesta cu tot tactul de care dispun. Lucrătorii misionari medicali pot să găsească un teritoriu în care să aline suferința acelora ce cad sub povara durerilor trupești. Ei trebuie să aibă mijloace financiare, așa încât să le poată oferi haine celor lipsiți și să-i poată hrăni pe cei flămânzi. Ajutorarea creștină va face mai mult decât predicile.... Lucrătorii să fie niște creștini adevărați, ca să poată

exercita o influență înălțătoare, atât prin învățătura pe care o prezintă, cât și prin exemplul lor. Să învețe bine lecțiile simple cele mai potrivite din viața Domnului Hristos pentru a le prezenta oamenilor. Să nu insiste prea mult asupra punctelor de doctrină sau asupra unor [401] aspecte ale credinței noastre, care vor părea noi și ciudate, ci să prezinte suferințele și jertfa Domnului Hristos, să vorbească despre neprihănirea Sa și să manifeste harul Său. Ei trebuie să dea dovadă de curăția și de sfințenia caracterului Său. Lucrătorii din teritoriul sudic vor trebui să-i educe pe oameni prezentându-le învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo. — The Review and Herald, 24 decembrie, 1895.

Lucrătorii din orașele sudice să fie încurajați — Domnul Dumnezeu a lucrat. Frații mei, în loc de a critica lucrarea îndeplinită, păstrați-vă cuvântările pentru orașele mari, cum ar fi New Orleans, Memphis și St. Louis, unde încă nu s-a lucrat. Mergeți în locurile acestea și lucrați pentru oameni, dar nu rostiți niciun cuvânt de mustrare în legătură cu aceia care s-au străduit din greu să facă tot ce le-a stat în putere pentru înaintarea lucrării. Uneori, lucrătorii aceștia vor fi descurajați aproape întru totul, dar continuați să vă rugați pentru ei. Oriunde am fost, am cerut ca poporul lui Dumnezeu să se roage pentru ei. — The Review and Herald, 25 mai, 1905.

Philadelphia, New Orleans și St. Louis — Voi vorbiți despre lucrarea care ar trebui să fie făcută în America, dar care nu este făcută. Aș dori să mă refer la teritoriile neglijate care mi-au fost prezentate. Aș dori să vorbesc nu numai în favoarea teritoriilor sudice, dar și în favoarea orașelor mari, care sunt în situația de a fi neglijate și neavertizate. Situația aceasta este o condamnare pentru cei din poporul nostru, care pretind a fi niște misionari ai Domnului....

Suntem mustrați de Dumnezeu, pentru că orașele mari, care se află chiar sub ochii noștri, sunt nelucrate și neavertizate. O acuzație îngrozitoare de neglijență este adusă împotriva acelora care se află de multă vreme chiar în lucrarea din America, dar care încă nu au intrat în orașele mari. Ce s-a făcut în Philadephia, în New Orleans, [402] în St. Louis și în alte orașe pe care aș putea să le numesc? Nu am făcut prea mult nici în teritoriile din străinătate, dar în comparație cu acestea, nu am făcut nimic pentru orașele mari care se află chiar la porțile noastre. — Letter 187, 1905.

Orașele din statele centrale

Nevoile din orașele mari, inclusiv din Detroit — În New York, Detroit și în multe orașe mari s-a făcut prea puțin. Orașele din sud, deși au fost aduse mereu în atenția poporului nostru de mărturiile Duhului Sfânt, au fost neglijate. Deși nu aș vrea să opresc lucrarea care se face în țările îndepărtate, aș vrea ca oamenii noștri să înțeleagă faptul că există o lucrare ce trebuie să fie făcută în țara noastră. — Letter 43, 1903.

Cleveland și Cincinnati — Domnul are în Cleveland, în Cincinnati și în alte orașe multe suflete prețioase cărora trebuie să li se vestească adevărurile deosebite pentru timpul acesta. — Manuscript 19a, 1890.

Avertizarea orașului Chicago din centrele de lucru aflate în zonele rurale — În prezent, unii vor fi nevoiți să lucreze în Chicago, însă aceștia ar trebui să pregătească centre de lucru în regiunile rurale din care să lucreze în orașe. Domnul dorește ca poporul Său să le poarte de grijă și să le asigure locuri umile, necostisitoare, de unde să lucreze. Din când în când, vor observa că sunt locuri și mai mari, pe care vor fi în stare să și le cumpere la un preț surprinzător de scăzut. — Lucrarea misionară medicală, 305, 306 (1906).

O lucrare serioasă în Denver — Pentru că lucrurile îmi sunt descoperite cu claritate, înțeleg că este nevoie de o lucrare serioasă în Denver. În trecut au fost multe situații potrivnice dezvoltării lucrării de acolo, iar influența aceasta nefavorabilă încă nu este înlăturată pe deplin.

În Denver se află o populație de culoare numeroasă. Atât membrii albi, cât și cei de culoare din biserică trebuie să facă eforturi deosebite pentru oamenii aceștia. Spiritul misionar să fie readus la viață și să se facă o lucrare stăruitoare pentru aceia care nu cunosc adevărul. — Letter 84, 1901. [403]

Orașele vestice

Orașele din California — În California trebuie să fie tăcută o lucrare care a fost neglijată în chip straniu. Această lucrare să nu mai fie amânată. Când se deschid uși pentru prezentarea adevărului, să fim gata ca să intrăm. În marele oraș San Francisco s-a făcut o lucrare oarecare, dar când cercetăm câmpul, vedem lămurit că s-a făcut numai un început. Cât mai curând cu putință să se depună eforturi bine organizate în diferitele cartiere ale acestui oraș ca și în Oakland. Nelegiuirea orașului San Francisco încă nu a ajuns la culme. Lucrarea noastră în orașul acesta trebuie să se lărgească și să se adâncească. Dumnezeu vede în el multe suflete de salvat. — Testimonies for the Church 7:110-131 (1902).

Oare nu vom face tot ce ne stă în putere pentru întemeierea lucrării în marile orașe San Francisco și Oakland, precum și în celelalte orașe din California? Mii și mii de oameni, care locuiesc în orașele din apropierea noastră, au nevoie de ajutor în multe feluri. Slujitorii Evangheliei trebuie să înțeleagă cuvintele pe care Domnul Isus Hristos le-a spus ucenicilor Săi; „Voi sunteți lumina lumii.” — Manuscript 79, 1900.

Adunările de tabără din vest — În orașele mari, cum ar fi San Francisco, trebuie să fie organizate adunări de tabără bine echipate, pentru că nu va mai trece mult timp până când orașele acestea vor suferi judecățile lui Dumnezeu.[21] San Francisco și Oakland ajung [404] să fie asemenea Sodomei și Gomorei, iar Domnul le va pedepsi cu mânie. — Manuscript 114, 1902.

Lucrarea va fi scurtată — San Francisco a fost pedepsit cu judecăți grele, dar Oakland a fost cruțat cu milostivire până acum. Va veni timpul când lucrarea noastră din locurile acestea va fi scurtată, prin urmare este important ca acum să fie depuse eforturi stăruitoare de a le vesti locuitorilor acestor orașe solia pe care Domnul o are pentru ei. — Manuscript 25, 1908.

[21] Notă: declarație scrisă în anul 1902

O avertizare pentru lucrătorii din San Francisco — Lucrarea care înaintează în San Francisco este bună. Totuși fiecare pas să fie făcut cu rugăciune și atenție, pentru că vor fi multe lucruri care îi vor încurca și îi vor împiedica pe lucrători. Frații mei, cuvântul care mi-a fost dat pentru voi este: „Vegheați și rugați-vă.” Vegheați ca nu cumva să stați în calea lucrării lui Dumnezeu, lăsând în urmă impresii care dăunează adevărului. Înfrumusețați-vă mărturisirea de credință prin conversații sincere. Cultivați darul Duhului Sfânt, ca să nu fiți niște piedici în calea lucrării lui Dumnezeu. Trasați o cale dreaptă în urma pașilor voștri, ca nu cumva mieii să fie abătuți de pe ea. — Manuscript 105, 1902.

Suburbiile orașului Bay și Oakland — Sufletul meu este cuprins de regret. Nu pot să exprim în nici o altă modalitate faptul că locuri ca acestea [Petaluma] au fost trecute cu vederea. Din când în când, un pastor a venit pentru a le vorbi credincioșilor, dar nu s-a făcut niciun efort pentru a li se predica oamenilor adevărul. Motivul pentru care Petaluma a trebuit să fie neglijat se află dincolo de înțelegerea mea. Locul acesta se află atât de aproape de San Francisco, și totuși ar putea să fie la fel de departe ca Africa, pentru că nu s-a făcut niciun efort de a vesti adevărul acolo.

În San Francisco și în Oakland, precum și în împrejurimi, trebuie să fie făcută o lucrare. Oh, văd că pastorii noștri au o nevoie atât [405] de mare de a primi spiritul strigătului cu glas tare, înainte de a fi prea târziu să se lucreze pentru convertirea sufletelor. — Letter 113, 1902.

Experiența adunărilor în aer liber din orașele de agrement — De câteva luni am plănuit să organizăm adunări în dumbrăvile de lângă St. Helena, Calistoga și alte locuri din Napa Valley. Prima a fost organizată duminică, în 7 iunie, în Hot Springs Park, la Calistoga. Conferința ne-a împrumutat niște scaune pliante. Membrii bisericii din Calistoga sunt nerăbdători să le vestească adevărul acelora care nu l-au auzit și au făcut pregătiri atente pentru adunare. Am fost încrezători că adunările în aer liber vor fi mijloace bune de a ajunge la unii care nu ar participa la un serviciu divin ținut într-o biserică, iar ele s-au dovedit a fi așa cum am crezut.

Deși ziua a fost extrem de călduroasă, la adunare a fost prezent un număr destul de bun de participanți. Domnul m-a ajutat să vorbesc liber. Se pare că oamenilor le-a plăcut foarte mult adunarea și s-au

programat alte adunări care urmau să se desfășoare în același loc în Sabatul și duminica următoare. Membrii noștri s-au adunat duminică dimineața devreme și au petrecut întreaga zi împreună în dumbravă. În a doua duminică a fost prezent un număr mai mare decât în prima.

Ne așteptăm să continuăm aceste adunări în aer liber. Cred că se va realiza un mare bine prin intermediul lor. Următoarea se va desfășura lângă St. Helena, dacă se va putea găsi un loc potrivit.

Dorim să facem tot ce putem pentru a-i avertiza pe cei din jurul nostru cu privire la apropiata revenire a Mântuitorului. Inima mea este plină de dragoste față de aceia care nu cunosc adevărul prezent. — The Review and Herald, 14 iulie, 1903.

În California de Sud — În Los Angeles trebuie să fie făcută [406] o lucrare. În California de Sud și în multe alte locuri sunt ocazii promițătoare de a lucra în stațiunile balneare. Pastorii și colportorii noștri trebuie să se afle acolo, căutând posibilitatea de a prezenta solia și de a organiza adunări, dacă au ocazia.... Să prezinte Cuvântul lui Dumnezeu cu claritate și cu putere, pentru ca aceia care au urechi de auzit să poată auzi adevărul. Vorbitorii să meargă în localitățile diferite din California de Sud pentru a duce Evanghelia adevărului prezent în calea acelora care nu o cunosc. — Manuscript 105, 1902.

Los Angeles — Mi-a fost dată o lumină deosebită cu privire la caracterul și mărimea lucrării care trebuie să fie făcută în Los Angeles. De mai multe ori, mi-au fost date solii cu privire la datoria noastră de a propovădui solia îngerului al treilea cu putere în orașul acela. — The Review and Herald, 2 martie, 1905.

Redlands și Riverside — În Redlands și în Riverside avem de făcut o lucrare importantă. Bisericile din locurile acestea trebuie să se înmulțească, iar lucrarea trebuie să înainteze. — Letter 193, 1905.

Solia vestită în orașele mari din vest — Ar fi o greșeală să construim sau să cumpărăm clădiri mari în orașele din California de Sud. Aceia care par să vadă niște avantaje mari în această propunere sunt lipsiți de înțelegere.

În orașele acestea mari trebuie să fie făcută o lucrare serioasă de vestire a soliei Evangheliei pentru timpul acesta, dar pregătirea unor clădiri mari pentru o aparentă lucrare minunată a fost o greșeală. Domnul vrea ca oamenii să fie smeriți înainte Sa. Solia de avertizare trebuie să răsune în orașele mari și nelegiuite. — Manuscript 30, 1903.

Secțiunea 12 — Vestirea soliei în alte continente

[407]

Vestirea soliei în Europa

Lumea întreagă să fie iluminată — La data aceasta, ar trebui să se găsească reprezentanți ai adevărului prezent în fiecare oraș și în cele mai îndepărtate locuri ale pământului. Tot pământul trebuie să fie iluminat de slava adevărului lui Dumnezeu. Lumina trebuie să strălucească în toate țările și peste toate popoarele....

Anumite țări au avantaje care le fac să fie centre de educație și influență. În țările în care se vorbește limba engleză și în țările protestante din Europa este relativ ușor să intri în legătură cu oamenii și sunt multe posibilități de a înființa instituții și de a îndeplini lucrarea. În alte țări, cum ar fi India și China, lucrătorii trebuie să treacă printr-o perioadă de pregătire îndelungată, înainte ca oamenii să-i poată înțelege sau ca ei să-i înțeleagă pe oameni. În lucrare sunt greutăți mari de întâmpinat la fiecare pas. În America, Australia, Anglia, precum și alte țări europene, multe dintre piedicile acestea nu există. America are multe instituții care fac lucrarea să aibă reputație. Pe măsură ce lucrarea înaintează, instituții asemănătoare ar trebui să fie înființate în Anglia, Australia, Germania și Scandinavia și în alte țări europene. În aceste țări, Domnul are lucrători capabili, lucrători cu experiență. Aceștia pot să contribuie la înființarea de instituții, la formarea de lucrători și la înaintarea lucrării în diferitele ei ramuri. Dumnezeu intenționează ca ei să fie înzestrați cu mijloace financiare. Instituțiile înființate vor da un caracter deosebit lucrării din aceste țări [408] și vor da prilej pentru formarea de lucrători pentru țările păgâne aflate într-un întuneric mai mare. În felul acesta, destoinicia lucrătorilor noștri cu experiență ar fi multiplicată de o sută de ori....

Mă doare sufletul când mă gândesc că nu sunt pregătite mijloace de ajutor mai mari pentru lucrarea din Europa. Mă doare mult inima atunci când mă gândesc la lucrarea din Elveția, Germania, Norvegia și Suedia. Acolo unde se găsesc doar unul sau doi oameni care se străduiesc să ducă mai departe diferitele ramuri ale lucrării, ar trebui să fie sute de persoane la lucru. — Testimonies for the Church 6:24-26 (1900).

O mare lucrare în Europa — În Europa avem de făcut o lucrare mare. Întregul cer este interesat nu numai de țările din apropiere, care au nevoie de ajutorul nostru, ci și de țările îndepărtate. Toți locuitorii cerului sunt în plină activitate, slujind lumii căzute. Ei au un interes adânc și fierbinte pentru salvarea oamenilor, a locuitorilor căzuți ai acestei lumi. — Manuscript 65, 1900.

Acelora care prezintă adevărul în Europa le este încredințată o mare lucrare.... Franța și Germania, cu marile lor orașe cu o populație numeroasă, se află în atenția noastră. Apoi, Italia, Spania și Portugalia, care au trecut prin atâtea secole de întunecime, ... sunt deschise acum pentru Cuvântul lui Dumnezeu — dispuse să primească ultima solie de avertizare a lumii. De asemenea, avem în vedere Olanda, Austria, România, Turcia, Grecia și Rusia, cu milioane și milioane de oameni, ale căror suflete sunt la fel de prețioase în ochii lui Dumnezeu ca sufletele noastre și care nu știu nimic despre adevărurile speciale pentru acest timp....

În aceste țări s-a realizat deja o lucrare bună. Mulți au primit adevărul, fiind răspândiți aproape în toate țările, asemenea unor purtători ai luminii.... Dar cât de puțin s-a făcut în comparație cu marea lucrare care se află în fața noastră! Îngerii lui Dumnezeu lucrează asupra minții oamenilor, pregătindu-le pentru primirea soliei de avertizare. Este nevoie de misionari care să meargă în teritorii unde până acum nu s-a lucrat decât foarte puțin. În permanență se deschid noi câmpuri de lucru. Adevărul trebuie să fie tradus în diferite limbi, pentru ca toate popoarele să se poată bucura de puterea lui curată și dătătoare de viață. — Schițe din viața mea, 304, 305 (1915). [409]

Chemare la o lucrare vastă și temeinică — A venit timpul să se facă mult în Europa. O mare lucrare se poate face în Europa, așa cum s-a făcut în America. Să se înființeze sanatorii și să se organizeze restaurante dietetice. Lumina adevărului prezent să strălucească prin mijlocirea tipăriturilor. Lucrarea de traducere a cărților noastre trebuie să continue. Mi-a fost arătat că în țările europene se vor aprinde lumini în multe locuri.

Sunt multe locuri în Europa unde lucrarea Domnului nu se prezintă bine. E nevoie de ajutor în Italia, în Franța, în Scoția și în multe alte țări. În locurile acestea, trebuie să se facă o lucrare mai mare. E nevoie de lucrători. În poporul lui Dumnezeu din Europa sunt talente, iar Domnul dorește ca talentele acestea să fie folosite pentru

a înființa, în Anglia și pe continent, centre din care să poată străluci lumina.

Este o lucrare de făcut în Scandinavia. Dumnezeu este tot atât de binevoitor să lucreze prin credincioșii scandinavi, ca și prin credincioșii americani.

Frații mei, uniți-vă cu Domnul, Dumnezeul oștirilor. De El să vă temeți și de El să vă înspăimântați. A sosit timpul ca lucrarea Lui să fie dezvoltată. În față ne stau vremuri tulburi, dar, dacă stăm alături, în comuniune creștină, ne alergând niciunul după supremație, Dumnezeu va lucra cu putere pentru noi. — Testimonies for the Church 8:38 (1904).

[410] **În Europa este necesar un efort mai mare** — Din cauza sărăciei oamenilor, pentru îndeplinirea lucrării va fi necesar un efort mai mare decât în America. Apoi, preoții sunt atât de numeroși. Ne gândim la cuvintele apostolului: „Îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor” Îndată ce adevărul este dus într-un loc, pastorii diferitelor biserici se alarmează și cheamă imediat alți pastori pentru a începe adunări de înviorare. Aici, adunările acestea se numesc conferințe. Ele vor continua săptămâni la rând și vor fi disponibili nu mai puțin de zece pastori. Vor fi chemați oamenii cei mai talentați și bisericile vor adresa nenumărate avertizări și amenințări împotriva adventiștilor de ziua șaptea, care sunt comparați cu mormonii și despre care se spune că dezmembrează bisericile și provoacă dezbinări.

Este foarte greu să exerciți o influență asupra oamenilor. Singura metodă pe care am constatat-o a avea succes este organizarea de studii biblice, iar interesul începe în felul acesta, cu una, două sau trei persoane. Apoi, persoanele acestea îi vizitează pe alții și caută să le stârnească interesul. Astfel, lucrarea înaintează lent, așa cum s-a întâmplat în Lausanne, dar aici douăzeci de persoane au primit adevărul, iar acesta nu este singurul bine care s-a realizat, deoarece tinerii care se pregătesc pentru a fi lucrători au avut parte de o instruire bună și au primit o educație care îi va pregăti să fie mai folositori pentru lucrarea lui Dumnezeu. — Letter 44, 1886.

Lucrarea pentru membrii bisericii de stat europene — Din lumina care mi-a fost dată cu privire la oamenii din această parte a țării, și probabil din întreaga Europă, știu că există pericolul ca prezentarea adevărului să le stârnească spiritul de luptă. Între adevărul

prezent și doctrinele bisericii în care s-au născut și au crescut mulți [411]
dintre oameni nu este decât puțină armonie, iar ei sunt atât de plini de prejudecăți și se află sub controlul preoților și pastorilor lor într-o măsură atât de mare, încât în multe situații nici măcar nu îndrăznesc să vină să asculte adevărul predicat. Prin urmare, întrebarea care se ridică este: „Cum se poate ajunge la oamenii aceștia? Cum poate să fie îndeplinită lucrarea cea mare a vestirii soliei îngerului al treilea?" Lucrarea aceasta trebuie să fie îndeplinită în cea mai mare parte printr-un efort personal perseverent, vizitându-i pe oameni acasă. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 149, 150 (1886).

Solul tăcut — „Totuși", spune cineva, „să presupunem că nu putem să fim primiți în casele oamenilor, iar dacă suntem primiți, să presupunem că ei se împotrivesc adevărurilor pe care le prezentăm. Ca urmare, oare nu ar trebui să ne simțim scuzați de nevoia de a mai face și alte eforturi pentru ei?" În niciun caz. Chiar dacă vă închid ușa în față, nu plecați în grabă cu indignare, fără a mai face niciun efort de a-i salva. Rugați-L pe Dumnezeu cu credință să vă ajute să ajungeți chiar la inima acestor oameni. Nu încetați eforturile. Cercetați și plănuiți, până când veți găsi alte mijloace de a ajunge la ei. Dacă nu aveți succes prin vizitele personale, încercați să le trimiteți un sol tăcut. În inima omenească se află atât de multă mândrie cu privire la părerile proprii, încât, adesea, publicațiile noastre găsesc o cale de intrare acolo unde solul omenesc nu poate să intre.

Mi-a fost arătat cum au tratat uneori oamenii din Europa și din alte părți ale lumii literatura despre adevărul prezent. O persoană primește o broșură sau un ziar. Citește puțin din ea, găsește ceva care nu este în acord cu părerile ei anterioare și o aruncă deoparte. Totuși puținele cuvinte pe care le-a citit nu sunt uitate. Oricât de nebinevenite ar fi, ele rămân în minte până când este stârnit interesul de a citi mai mult despre subiectul acela. Broșura este luată din nou, iar cititorul găsește iarăși ceva care este împotriva părerilor și obiceiurilor lui îndelung cultivate, și el o aruncă din nou cu mânie.
Cu toate acestea, solul respins nu spune nimic pentru a spori împo- [412]
trivirea lui, sau pentru a-i stârni spiritul de luptă, iar când puterea mâniei se stinge, broșura este luată din nou. Ea spune aceeași poveste simplă și directă, iar el găsește în ea comori prețioase. Îngerii

lui Dumnezeu sunt aproape pentru a întipări cuvântul nerostit în inima lui și, deși nu-i place să facă astfel, cititorul cedează în cele din urmă, iar lumina pune stăpânire pe sufletul lui. Adesea, aceia care sunt convertiți fără voie în felul acesta se dovedesc a fi printre credincioșii cei mai serioși, iar experiența lor îi învață să lucreze cu perseverență pentru alții. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 150 (1886).

Adunările de tabără și în aer liber — Mi s-a cerut să vorbesc cu privire la organizarea de adunări de tabără în Europa. Le-am spus că, în conformitate cu lumina pe care Domnul mi-a dat-o, corturile pot să fie folosite în mod avantajos în unele locuri și dacă sunt organizate corespunzător, vor avea un rezultat foarte bun. Nu știu acum de ce mi-au cerut sfatul în legătură cu subiectul acesta, dar am auzit că a fost din cauză că fratele _____ vorbise mai înainte împotriva ideii că adunările de tabără ar fi cea mai bună alternativă a sălilor de adunare.

Apoi, îmi prezint obiecțiile cu privire la adunările în aer liber. Ele au fost foarte obositoare pentru pastorii noștri, deoarece le-au suprasolicitat corzile vocale. Și-au ridicat vocea la un ton nenatural și vor fi afectați într-o mare măsură prin metoda aceasta de lucru. O altă obiecție a fost aceea că ordinea și disciplina nu se pot menține, iar o asemenea lucrare nu ar încuraja obiceiul de a cerceta Scripturile cu atenție pentru a scoate din vistieria lui Dumnezeu lucruri noi și vechi. — Letter 2, 1885.

Dumnezeu va lucra cu putere — În Europa trebuie să fie făcută o mare lucrare. Ea poate să pară că înaintează încet și greu la început, dar, dacă vă veți consacra lui Dumnezeu pe deplin, El va lucra cu [413] putere. În cea mai mare parte a timpului va trebui să pășiți prin credință, fără a lua în considerare propriile simțăminte. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 128, 129 (1886).

Până la marginile pământului — Lumina adevărului trebuie să strălucească până la marginile pământului. O lumină tot mai mare, pornind de la fața Răscumpărătorului, îi îmbracă pe reprezentanții Săi cu strălucire cerească, pentru ca lumina să fie răspândită prin întunericul unei lumi ce este învăluită în noapte. În calitate de conlucrători ai Săi, să ne rugăm pentru sfințirea dată de Duhul Său, pentru ca să putem străluci cu o putere tot mai mare....

Străduințele noastre nu trebuie să fie mărginite la câteva locuri, unde lumina a ajuns să fie atât de abundentă, încât nu e apreciată. Solia Evangheliei trebuie să fie proclamată la toate neamurile, la toate semințiile, la toate limbile și la toate noroadele. — Testimonies for the Church 8:40 (1904).

Să cuprindem pământul — Dumnezeu i-a înzestrat pe oameni cu puterea de a lumina întreaga lume. El le-a dăruit aptitudini care îi fac să fie capabili de a îndeplini o lucrare extinsă, ce va cuprinde pământul. În toate părțile lumii trebuie să fie înființate sanatorii, școli, tipografii și diferite instituții.

Totuși lucrarea aceasta nu s-a făcut încă. În alte țări, multe întreprinderi care necesită fonduri încă nu au fost începute și dezvoltate. Deschiderea de restaurante igienice și înființarea de sanatorii pentru îngrijirea celor bolnavi și suferinzi sunt la fel de necesare în Germania precum sunt în America. Toți trebuie să facă tot ce pot mai bine, lăudându-se cu Domnul și binecuvântându-i pe alții prin faptele lor bune.

Domnul Hristos conlucrează cu aceia care se angajează în lucrarea misionară medicală. Bărbații și femeile care fac plini de altruism tot ce pot pentru a înființa sanatorii și locuri de tratament în multe țări vor fi răsplătiți din belșug. Aceia care vizitează instituțiile acestea vor fi binecuvântați fizic, mintal și spiritual. Cei obosiți vor fi [414] înviorați, cei bolnavi vor fi însănătoșiți, iar cei împovărați de păcat vor fi eliberați. În țările îndepărtate, cuvintele de mulțumire se vor auzi de pe buzele acelora ale căror inimi sunt întoarse de la slujirea față de păcat, la neprihănire. Prin cântecele lor de laudă plină de recunoștință, va fi adusă o mărturie care va câștiga și alte suflete la adevăr. — Letter 121, 1902.

Anglia și orașele ei

Cum trebuie să fie avertizați locuitorii acestor orașe? — Iată marile orașe din Anglia și de pe continent, cu milioanele lor de locuitori care încă nu au auzit ultima solie de avertizare. Cum urmează să fie avertizați acești oameni? Dacă poporul lui Dumnezeu nu va face altceva decât să exercite credința, El va lucra într-o modalitate minunată pentru a aduce la îndeplinire lucrarea aceasta. Ascultați cuvintele lui Hristos; „Dacă doi dintre voi se învoiesc pe pământ să ceară un lucru oarecare, le va fi dat de Tatăl Meu care este în ceruri." Ce făgăduință prețioasă! O credem noi? Ce rezultate minunate ar apărea dacă rugăciunile unite ale acestui popor s-ar înălța spre Dumnezeu cu o credință vie! Isus este gata să ia aceste cereri și să le prezinte Tatălui Sau, spunând: „Cunosc persoanele acestea pe nume. Trimite răspunsuri la rugăciunile lor, pentru că am întipărit numele lor pe palmele Mele." — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 152 (1886).

Prezentarea adevărului în Londra — În biserică este nevoie de zel, dar și de înțelepciunea de a administra zelul acesta. Voi ați făcut o lucrare întru totul prea timidă pentru salvarea sufletelor. Dacă vreți să vedeți o lucrare îndeplinită în Londra și în orașele înconjurătoare, trebuie să fiți uniți și să aveți o putere irezistibilă, să continuați lupta până la porți și să înălțați stindardul cu fermitate, ca și când sunteți hotărâți să faceți adevărul să triumfe. Timiditatea și [415] acțiunile precaute au fost lipsite de credință, iar rezultatele au fost așteptate doar puțin....

Faptul că lucrurile înaintează încet în Anglia nu este un motiv ca marea lucrare misionară să înainteze la fel de încet în efortul de a confrunta obiceiurile oamenilor de teama că vor fi surprinși. Ei trebuie să fie mult mai surprinși decât au fost până acum. Lucrarea Domnului cere grabă, deoarece sufletele pier fără cunoașterea adevărului....

Precauția este necesară, dar în timp ce unii dintre lucrători sunt precauți, încetinind lucrarea, dacă nu sunt asociați cu aceia care

înțeleg nevoia de a fi îndrăzneți, se va pierde foarte mult, ocaziile favorabile vor trece, iar căile pe care le deschide providența lui Dumnezeu nu vor fi sesizate. — Letter 31, 1892.

O mare lucrare în Anglia — O mare lucrare este de făcut în Anglia. Din Londra, lumina ar trebui să strălucească în raze clare și distincte până în regiunile îndepărtate. Dumnezeu a lucrat în Anglia, dar această lume vorbitoare de limbă engleză a fost neglijată cumplit. Anglia are nevoie de mult mai mulți lucrători și de mult mai multe mijloace financiare. Londra abia dacă a fost atinsă. Când îmi este prezentată situația din acest mare oraș, inima îmi este mișcată adânc....

Numai în Londra ar trebui să fie angajați cel puțin o sută de oameni. Domnul notează neglijența manifestată față de lucrarea Lui și, în curând, va ajunge la scadență o grea notă de plată. — Testimonies for the Church 6:25, 26 (1900).

O armată de lucrători — Mi se pare că necesitatea de a lucra în Anglia constituie un subiect foarte important pentru noi. Vorbim despre China și despre alte țări. Să nu uităm țările vorbitoare de limbă engleză, unde, dacă adevărul ar fi fost prezentat, mulți l-ar fi primit și l-ar fi pus în practică.

De ce nu s-a făcut o lucrare mai mare în Anglia? Care a fost motivul? Lucrătorii nu au putut să obțină mijloace financiare. Oare nu ne vorbește lucrul acesta despre nevoia de a face economie în toate domeniile?... [416]

Nimeni să nu presupună că lucrarea din Londra poate să fie dusă mai departe de unul sau doi lucrători. Acesta nu este un plan corect. Pe lângă aceia care pot să supravegheze lucrarea, trebuie să existe o armată de lucrători care să se străduiască să ajungă la diferitele categorii de oameni. Să fie făcută o lucrare din casă în casă. — The General Conference Bulletin, 22 aprilie, 1901.

Ajutorul financiar va veni — În Londra trebuie să fie făcută o lucrare. Mi-a fost dată lumina că lucrarea aceasta poate să fie îndeplinită și că ajutorul va veni din exterior. Cei înstăriți vor dărui din banii lor. Nu trebuie să fiți delicați când le cereți bani. — The General Conference Bulletin, 22 aprilie, 1901.

Închiriați săli bune pentru locurile de adunare — Lucrarea din Anglia ar fi putut fi mult mai avansată decât este acum, dacă frații noștri nu ar fi încercat să lucreze, la început, într-o modalitate

atât de puțin costisitoare. Dacă ar fi închiriat săli bune și ar fi condus lucrarea, știind că avem niște adevăruri mari, care vor fi în mod sigur biruitoare, ei ar fi avut un succes mai mare. Dumnezeu dorea ca lucrarea să înceapă într-o asemenea modalitate, încât primele impresii să fie cele mai bune cu putință. — Slujitorii evangheliei, 462 (1915).

Probleme cu privire la clasele sociale — Este adevărat că în lucrarea de prezentare a adevărului sunt dificultăți numeroase chiar și în Anglia creștină. Una dintre cele mai mari dificultăți este deosebirea dintre cele trei clase sociale principale și spiritul de castă care este foarte puternic în țara aceasta. În orașe, capitaliștii, pro-
[417] prietarii de magazine și muncitorii cu ziua, iar la țară, proprietarii de terenuri, arendașii și muncitorii cu ziua la fermă alcătuiesc trei clase generale, între care sunt deosebiri mari cu privire la educație, atitudine și circumstanțe. Este foarte dificil ca o singură persoană să lucreze pentru toate aceste clase sociale în același timp. Bogăția înseamnă măreție și putere. Sărăcia este o situație doar cu puțin mai bună decât sclavia. Dumnezeu nu a plănuit să existe niciodată o asemenea ordine a lucrurilor. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 164 (1886).

Cei din clasele umile ajung la inima celor din clasele mai înalte — Într-o țară unde o parte atât de mare a populației este menținută într-o stare de aservire a celor bogați, iar clasele mai înalte sunt ținute în robie de obiceiuri împământenite de multă vreme, este numai de așteptat ca înaintarea unui adevăr nepopular să fie lentă la început. Totuși, dacă frații vor fi răbdători, iar lucrătorii își vor da seama pe deplin de situație și se vor strădui să folosească fiecare ocazie favorabilă pentru răspândirea luminii, suntem siguri că, în curând, vom culege un seceriș îmbelșugat de suflete pe pământul englez. Cu tact și perseverență se vor găsi mijloace vaste de a ajunge la oameni.

Fără îndoială că întotdeauna va fi dificil să ajungem la cei din clasele sociale mai înalte. Totuși adevărul își va găsi deseori calea spre cei nobili, ajungând mai întâi la cei din clasele de mijloc și din clasele mai sărace. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 166 (1886).

Nevoia unei lucrări atente — Nu trebuie să desconsiderați rezultatele obținute deja, pe motiv că nu vedeți în vechea Anglie

aceleași rezultate pe care le-ați văzut în Australia. În Grimsby și în Ulceby sunt câteva suflete prețioase și încă mai sunt altele care vor intra în biserică. În Southampton sunt câteva suflete bune, iar eu consider că fratele pe care l-am cunoscut în casa fratelui _____, precum și cele câteva persoane asociate cu el sunt un material bun. Pentru că ei nu înțeleg fiecare punct de credință așa cum îl înțelegem noi, situația lor trebuie să fie tratată cu înțelepciune, ca să fim uniți ori de câte ori ne este cu putință și să nu sporim cu nimic separarea [418] dintre noi.

Eu cred că dacă se va manifesta înțelepciune în tratarea cazului ei, sora _____ va veni în față. Asemenea persoane nu trebuie să fie tratate cu nepăsare, ci să se facă eforturi de a le aduce la adevărul nobil. Noi dorim ca femeia aceea să ajungă un lucrător pentru Dumnezeu.... Lucrarea de a găsi oile rătăcite și de a depune orice efort pentru a le aduce în staul este o lucrare frumoasă. Va fi nevoie de timp pentru a le ajuta să scape de toate ideile lor ciudate și de concepțiile lor stranii, dar trebuie să fim răbdători și să nu le facem să plece de la noi. Dumnezeu lucrează pentru ele, iar când privesc în trecut văd că am trecut prin descurajări la fel de mari ca acelea pe care a trebuit să le biruim și cu care încă trebuie să luptăm acum în vechea Anglie. — Letter 50, 1887.

Dumnezeu Se va îngriji de cei credincioși din Anglia — Însoțiți de fratele S.H. Lane, am mers la Risely, un orășel aflat la aproximativ patruzeci de mile distanță de Londra. Aici, frații Lane și Durland conduceau o adunare de tabără de patru săptămâni. Cortul avea aproximativ trei sute de locuri, iar seara era plin și un mare număr de oameni stăteau în picioare afară.

Inima mea a fost cuprinsă de o dragoste deosebită față de oamenii aceștia și aș fi rămas cu bucurie mai mult împreună cu ei. Se poate spune că în auditoriu s-au aflat femei onorabile, și nu puține. Câțiva dintre participanți începuseră să respecte Sabatul. Mulți dintre oameni erau convinși de adevăr, dar problema lor nu era dacă puteau să respecte Sabatul și să renunțe la confortul și luxul vieții, ci dacă puteau să câștige o pâine simplă pentru copiii lor. Unele suflete conștiincioase au început să respecte Sabatul. Credința acestora va li încercată aspru. Totuși, oare Acela care se îngrijește de corbi, nu se va îngriji mult mai mult de aceia care îl iubesc și se tem de El? Privirile lui Dumnezeu sunt îndreptate spre copiii Săi credincioși și

[419] conștiincioși din Anglia, iar El le va deschide o cale pentru a le face cu putință să respecte toate poruncile Sale. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 163 (1886).

Orașele din nordul Europei

Veniți în ajutorul Domnului — În ultima mea viziune, mi-a fost arătată importanța lucrării din nordul Europei. Oamenii sunt tot mai sensibili față de adevăr. Domnul i-a dat fratelui Matteson o mărturie pentru a ajunge la inima oamenilor. Totuși lucrarea este abia la început. Printr-o muncă înțeleaptă și plină de sacrificiu de sine, multe suflete vor fi aduse la cunoașterea adevărului. În acest câmp misionar ar trebui să se afle câțiva lucrători lipsiți de egoism și temători de Dumnezeu, care să lucreze pentru suflete, ca unii care vor trebui să dea socoteală în ziua judecății.

Mi-a fost arătat că frații noștri suedezi, norvegieni și danezi nu au făcut tot ce ar fi putut și ar fi trebuit să facă pentru conaționalii lor. Îndată ce adoptă adevărul, ei ar trebui să simtă că în inima lor se aprinde focul zelului misionar pentru frații lor aflați în întunericul ideilor false. Mulți așteaptă ajutor de la frații lor americani, în timp ce ei înșiși nu își fac datoria și nu simt răspunderea pe care Dumnezeu le cere să o simtă față de cei din propria țară. Dacă ar vrea, ei ar putea să facă mult mai mult decât fac în prezent. Frații aceștia trebuie să biruiască egoismul și să ajungă să-și simtă responsabilitatea pe care o au față de Dumnezeu și față de conaționalii lor, altfel vor pierde răsplata prețioasă pe care ar putea să o obțină, dacă ar pune talanții mijloacelor financiare în vistieria lui Dumnezeu și, în felul acesta, printr-un efort personal, îndrumat cu înțelepciune, ar fi niște unelte pentru salvarea multor suflete.

Tinerii să fie educați pentru a ajunge misionari în propriile țări, ca să-i învețe adevărul pe cei ce se află în întuneric. În Europa [420] trebuie să fie tipărite publicații. Totuși, în prezent,[22] danezii, suedezii și norvegienii care cred adevărul manifestă întru totul prea multă comoditate și prea puțin zel pentru a susține din propriile fonduri o cheltuială atât de mare. Tocmai din cauza aceasta, îi îndemn cu privire la necesitatea de a se implica în lucrare și de a simți față de cei din propria țară un interes chiar mai mare decât au arătat frații lor

[22] Notă: declarația este scrisă în anul 1879.

americani. Dumnezeu le cere acestor frați să vină fără întârziere în ajutorul Domnului. — The Advent Review Supplement, 6 februarie 1879

Obiceiurile și tradiția diferă, dar natura omenească este aceeași — Voi trebuie să lucrați aici întocmai cum am lucrat noi în America. Trebuie să aveți societățile proprii de publicații și alte facilități și, chiar dacă uneori vi se pare că publicațiile nu realizează prea mult în unele părți, totuși trebuie să continuați în direcția aceasta. Noi am avut tocmai astfel de experiențe în America. Totuși am continuat să le trimitem publicațiile acestea oamenilor din diferite categorii sociale și a trecut un timp până când am putut să facem unele progrese.

Mi-a fost arătat că în țările acestea lucrarea trebuie să aibă o formă diferită și că este nevoie de puterea care vine de la Dumnezeul cerurilor, ca să vă inspire să lucrați într-o modalitate diferită. Deși frații Matteson și Olsen vă vor ajuta în lucrare, aș dori să vă spun aceste lucruri ca să puteți începe să gândiți diferit. Voi puteți să faceți de zece ori mai mult decât credeți, dar necredința vă stă în cale, spunându-vă că nu puteți să faceți nimic în direcția aceasta sau aceea, dar puteți, fraților.

Aici, obiceiurile și tradițiile sunt diferite de cele din America, dar natura omenească este aceeași ca și acolo, iar frații care au primit [421] adevărul în inimă sunt dispuși să lucreze, dacă sunt educați și învățați pentru a ști cum să lucreze. Fraților, nu am putut să dorm mai mult de trei ore pe noapte, gândindu-mă la lucrarea din Europa și mi se pare că îmi este greu să-mi găsesc liniștea, când îmi dau scama de lucrurile acestea.

Am văzut că Dumnezeu este dispus să lucreze pentru voi, dar El va lucra numai în măsura credinței voastre. Prin urmare, dorim să vă sporiți credința, să vă lărgiți concepțiile și fie ca Domnul să pună povara lucrării pe umerii fiecăruia dintre voi cei care credeți adevărul. — Manuscript 6, 1886.

Planuri vaste pentru Copenhaga — Dacă în orașul acesta bogat și frumos [Copenhaga] nu se află nici o sală potrivită în care adevărul să le poată fi prezentat oamenilor, ne aducem aminte că în hanul din Betleem nu a fost nici o cameră pentru mama lui Isus și că Mântuitorul lumii S-a născut într-un staul....

Sunt departe de a fi convinsă că aceste mici încăperi întunecoase au fost locurile cele mai bune care puteau fi obținute sau că în orașul acesta mare, cu trei sute douăzeci de mii de locuitori, solia a trebuit să fie vestită într-o cameră aflată la demisol, care poate să adăpostească numai două sute de persoane, dintre care numai o jumătate au loc pe scaune, așa încât o mare parte din adunare să fie nevoită să stea în picioare. Când Dumnezeu le trimite ajutor fraților noștri, ei trebuie să facă un efort serios, chiar cu o anumită cheltuială, pentru a le duce oamenilor lumina. Solia aceasta trebuie să-i fie vestită lumii, dar, dacă frații noștri nu au idei și planuri mai vaste, nu vor vedea mari realizări.

Deși trebuie să lucrăm stăruitor pentru cei din clasele mai sărace, să nu ne restrângem eforturile doar la ei, iar planurile noastre să nu fie făcute în așa fel încât să avem doar ascultători din clasa aceasta socială. Este nevoie de oameni capabili. Dacă talentul lor este consacrat lui Dumnezeu și sfințit de Duhul Său, cu cât sunt aduși în lucrare mai mulți oameni cu capacitate intelectuală, cu [422] atât lucrarea va fi mai bine făcută și cu atât va sta mai sus înaintea lumii. În general, oamenii aceștia vor refuza solia de avertizare, totuși trebuie să fie făcute eforturi pentru a le prezenta adevărul și celor care se află în poziții înalte și care sunt educați, așa cum le este prezentat celor săraci și fără școală. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 183, 184 (1886).

Problema sălii din Suedia — Sunt convinsă că în Orebro, la fel și în Copenhaga, am fi putut să avem o audiență bună, dacă frații noștri ar fi obținut o sală corespunzătoare. Totuși ei nu au așteptat mult, iar ca urmare nu au primit mult. Nu putem să ne așteptăm ca oamenii să vină să audă un adevăr nepopular, când anunțurile spun că adunările vor avea loc într-un demisol sau într-o sală mică unde încap numai o sută de persoane. Caracterul și importanța lucrării noastre sunt judecate în funcție de eforturile făcute pentru a o aduce înaintea publicului. Dacă eforturile acestea sunt atât de reduse, se lasă impresia că solia pe care o prezentăm noi nu este vrednică de a fi luată în considerare. Astfel, prin lipsa lor de credință, uneori, frații noștri își îngreunează singuri lucrarea într-o măsură foarte mare. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 200 (1886).

Recolta din nordul Europei este vizibilă — Mi-a fost arătat că mulți oameni din nordul Europei au acceptat adevărul prin intermediul literaturii. Când au ajuns în mâinile lor câteva broșuri sau ziare, sufletele lor deja flămânzeau după lumină și cunoștință, iar mie mi-au fost arătați citind. Nevoile sufletului lor erau împlinite, Duhul lui Dumnezeu le sensibiliza inima și îi impresiona, ochii le erau plini de lacrimi, iar din sufletul lor împovărat ieșeau suspine. Ei au îngenuncheat cu broșurile în mâini și L-au implorat pe Domnul în rugăciuni stăruitoare, cerându-I să-i conducă și să-i ajute să primească lumina care venea de la El. Unii s-au consacrat lui Dumnezeu. Nesiguranța [423] lor a dispărut și, pe măsură ce primeau învățătura despre Sabatul poruncii a patra, simțeau că stau cu adevărat pe Stânca veacurilor. Mi-au fost prezentate multe persoane răspândite pretutindeni în nordul Europei, ca fiind gata să primească lumina adevărului. — The Advent Review Supplement, 6 februarie 1879

În sudul Europei

Lucrarea de predicare și lucrarea personală din Italia — Despre Văile Piemontului s-a vorbit mult. Din lumina pe care am avut-o, pot să spun că, pretutindeni în văile acestea sunt suflete prețioase, care vor primi adevărul. Nu cunosc personal locurile acestea, dar ele mi-au fost prezentate ca fiind într-o anumită legătură cu lucrarea lui Dumnezeu din trecut. El dorește ca oamenii aceștia să facă acum un pas înainte.

Toți aceia care își desfășoară activitatea misionară în văile acestea trebuie să lucreze cu un interes adânc, deoarece altfel nu vor avea succes. Îngerul al treilea este reprezentat zburând prin mijlocul cerului. Lucrarea aceasta trebuie să fie îndeplinită cu repeziciune. Slujitorii lui Dumnezeu să lucreze ordonat, cu înțelepciune și consacrare, și să fie pregătiți de harul lui Dumnezeu pentru a întâmpina împotrivirea.

Ei trebuie nu numai să predice, dar și să păstorească. Când merg în lucrare, să facă un efort personal pentru oameni, apropiindu-se de inima lor, pe măsură ce le explică Scripturile. La început, doar câteva persoane vor primi adevărul, aici și acolo, dar când vor fi convertite pe deplin, aceste persoane vor lucra pentru altele și, curând, dacă se depun eforturi corespunzătoare, se vor alcătui grupe mai mari, iar lucrarea va înainta mai rapid.

În toate locurile de unde am primit rapoarte încă mai este de făcut o mare lucrare. Pretutindeni în țările acestea se află talente prețioase [424] pe care Dumnezeu le va folosi, iar noi trebuie să fim foarte atenți, ca să le găsim și să le aducem în rândurile noastre. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 147 (1886).

Mulți vor trece de partea adevărului — Îngerul care i se alătură îngerului al treilea urmează să umple pământul cu slava lui. Chiar și în văile acestea din nordul Italiei, unde lucrarea pare să înceapă cu o dificultate atât de mare, vor fi mulți oameni care vor recunoaște vocea lui Dumnezeu vorbindu-le prin Cuvântul Său și

vor ieși de sub influența clerului, trecând de partea lui Dumnezeu și a adevărului. Teritoriul acesta nu este ușor de lucrat, nici nu este un teritoriu care va oferi rezultate imediate, dar aici se află oameni sinceri care, cu timpul, vor asculta de Dumnezeu. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 249 (1886).

Lucrarea personală eficientă în Italia — Pentru frații noștri nu este întotdeauna plăcut să locuiască acolo unde oamenii au nevoia cea mai mare de ajutor, dar, dacă vor face așa, eforturile lor vor avea adesea ca rezultat un bine cu mult mai mare. Ei ar trebui să se apropie de oameni, să ia loc la mesele lor și să fie găzduiți în casele lor umile. Poate că lucrătorii vor fi nevoiți să-și ducă familiile în locuri care sunt întru totul neplăcute, dar să-și aducă aminte că Isus nu a rămas în locurile cele mai vrednice de dorit. El a coborât pe pământ ca să-i poată ajuta pe aceia care aveau nevoie de ajutor. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 148 (1886).

Dacă atenția oamenilor nu este câștigată, toate eforturile depuse pentru ei vor fi inutile. Cuvântul lui Dumnezeu nu poate să fie înțeles de cei neatenți. Ei au nevoie de un simplu: „Așa zice Domnul”, care să le captiveze atenția. Faceți-i să înțeleagă faptul că starea lor este verificată și condamnată de cuvintele Bibliei, nu de cuvintele oamenilor și că ei sunt aduși înaintea judecății lui Dumnezeu, nu înaintea unui tribunal de pe pământ. Când le este prezentat, adevărul [425] clar și pătrunzător al Bibliei intră în contradicție directă cu dorințele lor îndelung cultivate și cu obiceiurile lor înrădăcinate. După ce sunt convinși de adevăr, ei au o nevoie deosebită de sfaturile, încurajările și rugăciunile voastre. Multe suflete prețioase stau în cumpănă pentru un timp, iar apoi trec de partea ideilor false, pentru că nu au avut parte de o lucrare personală la momentul potrivit. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 248 (1886).

Lucrarea din orașele australiene

Multe suflete din Sydney — Pretutindeni în lume este o lucrare de făcut, iar pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului, Domnul îi va impresiona pe mulți cu gândul de a se angaja în lucrarea aceasta. Dacă sunteți în stare să vă folosiți influența pentru a începe lucrarea ce trebuie să fie făcută în Sydney, vor fi salvate multe suflete care încă nu au auzit niciodată adevărul. Este necesar să se lucreze în orașe. Puterea mântuitoare a lui Dumnezeu trebuie să se răspândească din orașele acestea asemenea razelor unui sfeșnic. — Letter 79, 1905.

Oportunitatea lucrării de evanghelizare în Sydney — Acum este necesar să fie făcută o lucrare mai hotărâtă în Sydney și în vecinătatea lui. Toate localitățile din împrejurimi se află într-o situație mai favorabilă pentru lucrare decât au fost în orice perioadă anterioară, iar avantajele care ni se prezintă acum pentru îndeplinirea lucrării misionare medicale necesită o plănuire mai bună și o experiență mai mare în administrarea activității....

Din rădăcina care este pusă acum în Sydney vor crește multe ramuri și fiecare domeniu al lucrării are nevoie de administratori cu experiență, așa încât diferitele părți să se unească și să alcătuiască un întreg armonios. — Letter 63a, 1898.

În unele țări se așteaptă rezultate mai promițătoare — În Australia, lucrarea misionară medicală promite rezultate mai bune decât are în America, pentru a deschide o cale prin care adevărul să ajungă Ia oameni. Fie ca poporul Domnului să asculte acum invitațiile pe care le adresează ocaziile providențiale ale lui Dumnezeu, și să-și dea seama că acum este un timp oportun de a lucra. [426] — Letter 41, 1899.

Fiecare oraș și fiecare sat trebuie să audă solia — Sunt multe locuri în care trebuie să se lucreze. Fiecare oraș și fiecare sat aflate de-a lungul căii ferate trebuie să aibă solia pe care ne-a dat-o Domnul. Nu putem să ne oprim pentru a ne bucura de câteva biruințe, ci să continuăm lupta chiar până la porți, Domnul nu a rămas niciodată fără martori. Adevărul trebuie să fie prezentat în diferitele suburbii

ale orașului Newcastle. Uneori, poate că vom fi nevoiți să vorbim în aer liber. Eu am făcut așa în două duminici după-amiază și am avut rezultate bune....

În Auburn, o localitate aflată la opt mile de Cooranbong, unde frații au obținut clădirea unei biserici, va trebui să vorbesc îndată ce voi găsi timp, adică duminica următoare sau de duminică într-o săptămână. Dacă nu ne-ar fi fost îngăduit să predicăm în biserică, ar fi trebuit să organizăm o adunare în aer liber. — Letter 76, 1899.

Experiența din zonele rurale — În prezent, organizăm adunări în aer liber. Recent, am predicat de două ori pentru nouăzeci de persoane la Dora Creek, o localitate aflată la trei mile depărtare de Cooranbong, iar cu doua săptămâni înainte de ultima duminică, am predicat la Martinsville pentru șaizeci de suflete, organizând adunarea pe o pajiște îngrădită. În loc de scaune, au fost așezate scânduri în formă de semicerc. Unii au stat pe pături puse pe iarbă, iar alții au stat în căruțele trase în apropierea gardului.

Nu avem altă cale de a le vorbi acestor oameni, decât prin organizarea de adunări în aer liber. Unii au părut să manifeste un interes adânc. În prezent, două sau trei persoane se află pe punctul de a lua o hotărâre, iar lanurile sunt coapte pentru seceriș. Dacă nu facem un efort hotărât de a ieși din cercul nostru strâmt pentru a-i întâmpina pe oameni acolo unde sunt ei, vom pierde ocazia de a salva multe suflete.

[427] Nu avem nici cea mai mică șansă de a intra în micile biserici rudimentare aflate în apropiere. Ni s-a refuzat orice posibilitate de a le vorbi oamenilor în felul acesta. Totuși, în marele templu al Domnului, în aer liber, unde cerul este domul nostru, iar pământul este podeaua noastră, putem găsi ascultători care nu ar fi avut altă cale de a auzi solia. Suntem foarte preocupați să înălțăm stindardul adevărului în locurile acestea. Oamenii nu au nici un păstor. Biserica de stat din Cooranbong stă încuiată săptămână după săptămână, iar oamenii nu ascultă nici o predică. Înțelegem că trebuie să facem o mare lucrare în locurile izolate, organizând adunări în aer liber. Am o planificare pentru o asemenea adunare în următoarea duminică după-amiază la Dora Creek. În prezent, avem două locuri unde se desfășoară aceste adunări. — Letter 79, 1889.

Experiența lucrării pentru aceia care nu ar veni într-o sală publică — Văd că este atât de mult de făcut. Nu pot să renunț la

niciunul dintre locurile în care se lucrează. Sufletele pier, iar eu trebuie să le ajut. Vorbesc în biserică, dar și în afara bisericii. Călătorim în zone rurale, iar eu vorbesc în aer liber, deoarece prejudecata împotriva adevărului este atât de mare, încât oamenii nu ar fi de acord să ne îngăduie să vorbim în micile lor case de adunare rudimentare, unde se întâlnesc pentru închinare....

Duminică am mers la Dora Creek, la trei mile depărtare, și le-am vorbit oamenilor în aer liber. Acolo erau adunate aproximativ nouăzeci de persoane, iar eu am simțit o mare libertate în vorbire, prezentându-le pe Hristos ca fiind Marele Vindecător și un învățător minunat. Toți au ascultat cu interes. În modalitatea aceasta pot să ajung la o categorie de oameni care nu ar veni în nici o sală publică de adunare. De asemenea, avem cântăreți buni. — Letter 74, 1889.

O mare lucrare pentru Noua Zeelandă — Vedem că în teritoriul acesta trebuie să fie făcută o mare lucrare și avem o nevoie nespusă de mijloace cu care să lucrăm. Voi vorbi despre Wellington. Acesta este un loc în care se află foarte multe biserici și pastori [428] numeroși.... Wellington este capitala și marele centru al Noii Zeelande. Aici trebuie să fie înființat un centru misionar și trebuie să fie construită o biserică, oricât de modestă ar fi. — Letter 9a, 1893.

Orașele din Europa, Australia și din regiunile îndepărtate — Banii care se adună acum ar trebui să fie folosiți pentru orașele nelucrate din Europa, Australia și America, precum și în regiunile îndepărtate. Orașele acestea au fost neglijate ani la rând. Îngerii lui Dumnezeu așteaptă să lucrăm pentru locuitorii lor. Solia de avertizare trebuie să fie vestită din sat în sat, din oraș în oraș și din țară în țară, nu cu paradă, ci cu puterea Duhului și de către oameni ai credinței. — Manuscript 11, 1908.

Secțiunea 13 — Lucrarea personală

[429]

Nevoia de lucrare personală

Lucrarea publică și lucrarea personală — Lucrarea de vizitare a oamenilor din casă în casă este la fel de importantă ca acțiunile publice.... Ca rezultat al prezentării adevărului în adunări mari, este stimulat un spirit de cercetare și este deosebit de important ca acest interes să fie urmat de o lucrare personală. Cei care doresc să cerceteze adevărul ar trebui să fie învățați cum să studieze Cuvântul lui Dumnezeu cu atenție. Este nevoie de cineva care să-i ajute să clădească pe o temelie sigură. În această perioadă critică a experienței lor religioase este foarte important ca lucrătorii biblici să intervină cu înțelepciune și să-i ajute, deschizând pentru înțelegerea lor vistieria Cuvântului lui Dumnezeu! — Slujitorii evangheliei, 364 (1915).

Cultivați solul — Când se ține o predică, sămânța prețioasă este semănată. Dar, dacă nu se fac eforturi personale pentru a cultiva solul, sămânța nu prinde rădăcină. Dacă inima nu este sensibilizată și supusă de Duhul lui Dumnezeu, o mare parte din predică se pierde. Observați-i pe aceia din adunare care par să fie interesați și vorbiți-le după încheierea serviciului divin. Câteva cuvinte rostite în particular vor face adesea mai mult bine decât a făcut întreaga predică. Întrebați-i pe ascultători cum li se par subiectele prezentate, dacă subiectul este clar pentru mintea lor. Prin bunătate și prietenie, [430] arătați că aveți un interes real pentru ei și o grijă pentru sufletele lor. — Testimonies for the Church 6:68.

Apropiați-vă de oameni personal — Pastorul ar trebui să se apropie de fiecare om, cu o simpatie asemenea lui Hristos, și să caute să-i trezească interesul față de marile lucruri ale vieții veșnice. Inima oamenilor poate fi la fel de împietrită ca drumurile bătătorite și efortul de a-L prezenta pe Mântuitorul poate să pară inutil, dar acolo unde logica nu reușește să impresioneze, iar argumentul este lipsit de puterea de a convinge, iubirea lui Hristos, manifestată într-o lucrare de slujire personală, este în stare să înmoaie inima de piatră, așa încât sămânța adevărului să poată prinde rădăcini. — Slujitorii evangheliei, 185 (1915).

Locurile în care trebuie să lucrăm și nu doar să predicăm — În orașe nu trebuie să se facă doar o lucrare de predicare, ci și o lucrare din casă în casă. După ce avertizarea va fi adresată și după ce adevărul va fi prezentat din Scripturi, vor fi convinse multe suflete. — The Review and Herald, 14 octombrie, 1902.

Mai puțină predicare și mai multa lucrare personală — Dacă s-ar predica numai pe jumătate și dacă ar fi dublată lucrarea personală pentru suflete, atât prin vizite acasă, cât și în biserică, rezultatul care s-ar vedea ar fi surprinzător. — Manuscript 139, 1897.

Ocaziile pierdute — Când lucrarea personală este neglijată, se pierd multe ocazii prețioase, care, dacă ar fi fost folosite, ar fi dus la o înaintare hotărâtă a lucrării. — Slujitorii evangheliei, 364 (1915).

Sufletele pier din cauza lipsei unei lucrări personale — Noi putem să le adresăm acelora pe care îi întâlnim cuvinte de încurajare. „Cât de bun este un cuvânt rostit la vreme potrivită!” Sufletele pier din cauza lipsei unei lucrări personale. — Letter 151, 1903.

La timp și ne la timp — Pastorul trebuie să fie prompt, la timp [431] și ne la timp, fiind gata să observe și să folosească fiecare ocazie favorabilă progresului lucrării lui Dumnezeu. A fi prompt „la timp” înseamnă a fi receptiv la privilegiile care se ivesc în orele de închinare din cămin și în ocaziile în care oamenii conversează pe teme religioase. Iar a fi prompt „ne la timp” înseamnă a fi gata oriunde, la gura sobei, la câmp, pe drum, în piață, pentru a îndrepta gândurile oamenilor spre marile subiecte ale Bibliei, potrivit circumstanțelor, îndemnându-i cu un spirit duios și fierbinte să respecte cerințele lui Dumnezeu. Foarte multe asemenea ocazii favorabile sunt lăsate să treacă nefolosite, deoarece oamenii sunt convinși că nu este momentul potrivit. Dar cine știe care ar putea fi efectul unui apel înțelept adresat conștiinței? — Slujitorii evangheliei, 186-187 (1915).

Iubiți sufletele așa cum le-a iubit Hristos — Noi suntem chemați să iubim sufletele așa cum le-a iubit Hristos, să simțim o povară sufletească pentru convertirea celor păcătoși. Prezentați dragostea inegalabilă a lui Hristos și faceți eul să se piardă din atenție. — Manuscript 42, 1898.

Vizitele din casă în casă

Lucrarea din casă în casă — Adevărul nu trebuie să fie prezentat doar în adunări publice. Să fie făcută o lucrare din casă în casă. Lucrarea aceasta trebuie să înainteze în Numele Domnului. — The Review and Herald, 11 august, 1903.

Lucrarea aceasta din casă în casă, căutând sufletele și salvând oile pierdute, este lucrarea cea mai importantă ce poate să fie îndeplinită. — Letter 137, 1898.

Scopul lucrării din casă în casă — Lucrătorii noștri fac o mare greșeală când, după ce au desfășurat o adunare de tabără și au adunat câteva suflete, demontează corturile și consideră că datoria lor s-a [432] încheiat. Lucrarea lor se află abia la început. Ei au predicat învățături noi și ciudate pentru oamenii care le-au auzit, iar apoi au părăsit semințele semănate, lăsându-le să fie culese de păsări sau să se usuce din lipsă de apă....

După ce sufletelor le-a fost prezentat adevărul, vor veni unele persoane, fie pastori, fie prieteni sau cunoștințe, care, dacă le va fi cu putința, vor răpi semințele semănate. Aceste persoane reprezentate de păsările din pildă fac adevărul să pară a fi o idee falsă și nu-i dau pace aceluia care a fost convins, până când nu devorează toate semințele, prin declarațiile lor greșite.

Ce ar trebui să facem? După ce adunarea de tabără se încheie, înființați un centru misionar. Lucrătorii cei mai buni care pot fi găsiți să fie organizați într-o grupă care să vândă literatură sau să ofere gratuit broșuri celor care nu pot să cumpere. Lucrarea de pregătire nu este nici pe jumătate la fel de valoroasă, cum este lucrarea de după adunarea de tabără.

După ce oamenii au auzit dovezile credinței noastre, să se înceapă o lucrare din casă în casă. Familiarizați-vă cu oamenii și citiți-le cuvintele prețioase ale Domnului Hristos. Înălțați-L în mijlocul lor pe Isus cel răstignit și, curând, aceia care au ascultat și au fost convinși de soliile de avertizare vestite de slujitorii lui Dumnezeu în adunarea din cort se vor simți îndemnați să pună întrebări cu privire

la lucrurile pe care le-au auzit. Acesta este timpul potrivit pentru a prezenta dovezile credinței noastre, cu blândețe și temere, dar nu cu o frică servilă, ci cu teama precaută de a nu vorbi fără înțelepciune. Prezentați adevărul așa cum este el în Isus, cu toată blândețea și smerenia; cu simplitate și sinceritate, oferindu-i fiecăruia partea lui de hrană la vreme potrivită. — Letter 18, 1898.

Predicarea este făcută să fie eficientă prin lucrarea din casă în casă — Din experiența lucrătorilor de la _____, înțelegem că eforturile depuse după încheierea adunării de tabără sunt de o importanță mult mai mare decât lucrarea făcută înainte de adunarea de tabără. [433] Pe parcursul mai multor ani, mi-a fost arătat că lucrarea din casă în casă este aceea care va face predicarea Cuvântului să aibă succes. Dacă lucrătorii noștri nu-i vizitează pe cei interesați, în urma lor vor veni alți pastori care îi vor încurca, răstălmăcind și citând greșit Scripturile. Oamenii aceștia nu sunt familiarizați cu Biblia. Ei cred că pastorii lor trebuie să fie niște persoane cinstite și lipsite de prejudecăți și, ca urmare, vor renunța la convingerile lor. Totuși, dacă lucrătorii noștri pot să-i viziteze pe cei interesați, ca să le explice mai amplu Cuvântul lui Dumnezeu, descoperindu-le adevărul în contrast cu ideile false, ei vor ajunge să fie bine întemeiați.

Dacă lucrarea aceasta ar fi fost îndeplinită cu seriozitate și vigilență și dacă lucrătorii ar fi vegheat cu perseverență asupra sufletelor, ca niște oameni care vor trebui să dea socoteală, adunările noastre de tabără ar fi avut mult mai mulți snopi la seceriș.

Lucrarea aceasta a fost făcută și în _____. Ca rezultat al acestei lucrări personale de câștigare a sufletelor, acum sunt nu mai puțin de cincizeci de noi păzitori ai Sabatului. Dacă lucrătorii rânduiți de Dumnezeu nu lucrează cu mai mult interes în căutarea oilor pierdute, Satana va reuși să-și aducă la îndeplinire lucrarea de nimicire, iar sufletele care ar fi putut să fie găsite și readuse în staul vor fi pierdute. — Letter 18, 1898.

La unii nu se poate ajunge prin lucrarea publică — În orașele mari sunt anumite categorii de oameni la care nu se poate ajunge prin adunările publice. Acești oameni trebuie să fie căutați, așa cum păstorul își caută oile pierdute. Pentru ei este necesară o lucrare personală. — Slujitorii evangheliei, 364 (1915).

Pentru aceia care nu vor să vină la ospăț — Dacă unii oameni nu vor să vină la ospățul Evangheliei, la care îi invită Hristos, solii

[434] lui Dumnezeu trebuie să se adapteze situației și să se vestească solia printr-o lucrare din casă în casă, continuându-și astfel lucrarea de slujire „la drumuri și la garduri” și vestindu-i lumii ultima solie. — Letter 164, 1899.

Chiar și pentru cei care nu sunt interesați — Vizitați-i acasă chiar și pe aceia care nu manifestă niciun interes. În timp ce vocea plăcută a harului îl invită pe cel păcătos, lucrați cu toate energiile inimii și ale minții, așa cum a lucrat apostolul Pavel, care „nu a încetat să sfătuiască pe fiecare cu lacrimi”. În ziua judecății lui Dumnezeu, câți vor fi aceia care vor veni la noi și ne vor spune: „Sunt pierdut! Sunt pierdut! Iar tu nu m-ai avertizat niciodată; nu m-ai îndemnat niciodată să vin la Isus. Dacă aș fi avut credința ta, aș fi căutat fiecare suflet rânduit pentru judecată, care s-ar fi aflat în apropierea mea, și l-aș fi îndemnat cu rugăciuni, lacrimi și avertizări.” — The Review and Herald, 24 iunie, 1884.

Duceți Cuvântul lui Dumnezeu la ușa fiecărui om — Presa este un mijloc prin care se poate ajunge la mulți oameni la care ar fi fost imposibil să se ajungă printr-o lucrare pastorală. Dacă le prezentăm oamenilor Biblia, arătându-le exact ce scrie în ea, se poate realiza o mare lucrare. Duceți Cuvântul lui Dumnezeu la ușa fiecărui om. Adresați conștiinței fiecăruia declarațiile lui clare. Repetați-le tuturor porunca Mântuitorului: „Cercetați Scripturile.” Îndemnați-i să accepte cuvintele Bibliei așa cum sunt scrise, să ceară iluminarea divină, iar apoi, când lumina strălucește, să primească bucuroși fiecare rază prețioasă și să aștepte rezultatele fără teamă. — The Review and Herald, 10 iulie, 1883.

Dumnezeu ne va călăuzi spre casele oamenilor — Lumină, lumină din Cuvântul lui Dumnezeu — iată de ce au nevoie oamenii. Dacă învățătorii Cuvântului sunt dispuși să urmeze îndrumarea Domnului, El îi va conduce în așa fel încât să ajungă într-o legătură apropiată cu oamenii. El îi va călăuzi spre casele acelora care au nevoie de adevăr și îl doresc, iar când slujitorii lui Dumnezeu se angajează în lucrarea de căutare a oilor pierdute, însușirile lor spiri-
[435] tuale sunt aduse la viață și întărite. Deoarece știu că sunt în armonie cu Dumnezeu, ei se simt bucuroși și fericiți. Sub călăuzirea Duhului Sfânt, ei câștigă o experiență neprețuită. Capacitățile lor intelectuale și morale ating nivelul cel mai înalt de dezvoltare, pentru că harul

le este dat ca răspuns la nevoile lor. — The Review and Herald, 29 decembrie, 1904.

Câștigarea familiilor

Rugăciunea și studiul împreună cu familiile — Când mintea multora este tulburată și convinsă de adevăr, interesul lor trebuie să fie urmat de o lucrare înțeleaptă, serioasă și perseverentă.... Este nevoie de oameni plini de Duhul lui Hristos, care să meargă să lucreze pentru suflete. Pastorul nu trebuie să-și restrângă munca, activitatea de predicare și nici să se stabilească printre frați, locuind într-o casă confortabilă. El trebuie să caute suflete. Să-i viziteze pe oameni acasă și, prin eforturi personale, să se străduiască să întipărească adevărul în inima și în conștiința lor. El trebuie să se roage și să studieze Biblia împreună cu familiile. În timp ce îi convinge cu tact și înțelepciune pe semenii lui cu privire la datoria lor față de Dumnezeu, relațiile lui de fiecare zi cu ei trebuie să manifeste trăsăturile bune, curate, plăcute, pline de bunătate și de amabilitate ale caracterului său.

Aceasta este modalitatea în care a fost îndeplinită lucrarea de vestire a soliilor primului și celui de-al doilea înger. Bărbații și femeile erau determinați să cerceteze Scripturile, iar ei le atrăgeau și altora atenția asupra adevărurilor descoperite. Vestirea acestor solii a avut un succes minunat tocmai datorită lucrării personale pentru oameni și pentru familii. — The Review and Herald, 27 ianuarie, 1885.

La unele familii se poate ajunge numai vizitându-le acasă — [436] Unor familii nu li se va putea prezenta niciodată adevărul Cuvântului lui Dumnezeu, dacă slujitorii Săi nu le vor vizita acasă, doborând barierele printr-o lucrare de slujire stăruitoare, sfințită de susținerea Duhului Sfânt. Când vor vedea că lucrătorii aceștia sunt niște soli ai milei și niște slujitori ai harului, oamenii vor fi dispuși să asculte cuvintele lor....

Când un asemenea lucrător înalță către Dumnezeu o rugăciune în familia pe care o vizitează, inima membrilor acelei familii este impresionată într-o modalitate în care nu ar putea să fie impresionată de o rugăciune înălțată într-o adunare publică. Îngerii lui Dumnezeu

intră în cercul familiei împreună cu el, iar mintea ascultătorilor este pregătită pentru primirea Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece, dacă solul este smerit și dacă are o legătură vie cu Dumnezeu, Duhul Sfânt preia Cuvântul și îl descoperă acelora pentru care lucrează....

Domnul dorește ca adevărul să ajungă la oameni, iar lucrarea aceasta poate să fie adusă la îndeplinire numai printr-un efort personal. Porunca: „Ieși la drumuri și la garduri și, pe cei ce-i vei găsi, silește-i să intre ca să mi se umple casa”, cuprinde multe învățăminte. În domeniul acesta trebuie să fie făcută o lucrare care nu s-a făcut până acum. Slujitorii lui Dumnezeu să prezinte adevărul în familii, apropiindu-se de aceia pentru care lucrează. Dacă vor conlucra în felul acesta cu Dumnezeu, El îi va înzestra cu putere spirituală. Domnul Hristos îi va călăuzi în lucrarea lor, mergând împreună cu ei în casele oamenilor și inspirându-le cuvinte care vor pătrunde adânc în inima ascultătorilor. Duhul Sfânt le va deschide inima și mintea pentru a primi razele care vin de la Izvorul luminii. — The Review and Herald, 29 decembrie, 1904.

Găsiți calea spre inimi — Tuturor celor care lucrează pentru Hristos aș dori să le spun: Ori de câte ori puteți câștiga interesul oamenilor, vorbind cu ei la gura sobei, folosiți ocazia. Luați Biblia și descoperiți-le marile ei adevăruri. Succesul vostru nu va depinde [437] atât de mult de cunoștințele și de realizările voastre, ci de abilitatea voastră de a găsi calea spre inimi. Fiind sociabili și apropiindu-vă de oameni, puteți orienta cursul gândurilor lor mai repede decât prin discursul cel mai abil. Prezentarea lui Hristos în familie, la gura sobei și în micile adunări din case particulare, este adesea mai plină de succes în ce privește câștigarea de suflete pentru Isus, decât sunt predicile ținute în aer liber, în fața unei mari mulțimi de ascultători sau chiar în săli publice și în biserici,

La fel ca pastorul care predică, toți cei care se angajează în această lucrare personală, ar trebui să fie atenți ca să nu ajungă să lucreze într-o modalitate stereotipă. Ei trebuie să învețe continuu. Să aibă un zel conștiincios în vederea obținerii celor mai înalte calificări pentru a ajunge să fie oameni capabili în ce privește cunoașterea Scripturilor. Acești lucrători trebuie să cultive obiceiul activității intelectuale, dedicându-se în mod deosebit rugăciunii și studiului atent al Scripturilor. — Slujitorii evangheliei, 193 (1915).

Doi câte doi, în lucrarea personală — Frații trebuie să meargă întotdeauna doi câte doi în lucrare, iar apoi să adune cât mai multe persoane cu putință pentru a le angaja în lucrarea de vizitare a familiilor, căutând să le stârnească interesul și îndeplinind un efort personal. — Letter 34, 1886.

Pastorul și soția — Mergeți pe urmele sufletelor. Când vizitați familiile, manifestați tact și îndemânare. Rugați-vă împreună cu ele și pentru ele. Vestiți-le adevărul cu multă dragoste și duioșie, iar rezultatele vor urma cu siguranță. Dacă este cu putință, pastorul și soția lui să se angajeze împreună în lucrarea aceasta. — Letter 18, 1898.

Vizitele misionare

Rezultatele lucrării — Unui pastor poate să-i placă să predice, deoarece aceasta este partea cea mai plăcută a lucrării și este ușoară în comparație cu celelalte, dar nici un pastor nu ar trebui să fie evaluat [438] în funcție de aptitudinea lui ca vorbitor. Partea mai grea urmează după ce pleacă de la amvon, când udă semințele semănate. Interesul creat ar trebui să fie urmat de lucrarea personală — vizitare, studii biblice, învățarea metodelor de cercetare a Scripturilor, rugăciunea cu familiile și cei interesați, căutând să adâncească impresia lăsată în mintea și în conștiința oamenilor. — Testimonies for the Church 5:255 (1885).

Răspunsurile la întrebări — Niciun pastor nu este pregătit suficient pentru lucrarea lui, dacă nu știe cum să-i viziteze pe oameni acasă și cum să cunoască îndeaproape nevoile lor. Oamenilor trebuie să li se îngăduie să pună întrebări cu privire la subiectele care le-au fost prezentate și pe care li se pare că nu le-au înțeles. Lumina lui Dumnezeu trebuie să fie adusă înaintea ochilor lor. Cât de adesea, când s-a făcut lucrarea aceasta, iar pastorul a fost în stare să răspundă la întrebările lor, un potop de lumină a răsărit într-o minte întunecată și inimile au fost mângâiate prin credința Evangheliei. Aceasta este modalitatea în care trebuie să lucrăm pentru a aduce lumina în mintea acelora care caută o cunoaștere a căii mântuirii. — The Review and Herald, 19 aprilie, 1892.

Pregătirea lucrătorilor pentru culegerea roadelor — În lucrarea pe care o îndeplinești, trebuie să fie câteva persoane pe care le pregătești, așa încât, dacă va fi nevoie să fii chemat într-un alt loc, ele să poată continua culegerea roadelor. Să ne rugăm cu privire la subiectul acesta. Trebuie să ne rugăm, să lucrăm și să credem. Domnul este acela care ne va da succesul. — Letter 376, 1906.

Metode pline de succes pentru oameni cu talente obișnuite — Unii oameni cu talente obișnuite pot să realizeze prin lucrarea personală de vizitare din casă în casă mai mult decât dacă ar fi puși să lucreze cu mare cheltuială în mijlocul maselor sau în sălile

publice unde se străduiesc să cheme mulțimea. Influența personală
[439] are o mare putere. Cu cât lucrarea pentru semeni are un caracter mai personal, cu atât binele care se realizează este mai mare.... Trebuie să vă apropiați de aceia pentru care lucrați, așa încât să aibă posibilitatea, nu numai să vă audă vocea, dar și să dea mâna cu voi, să învețe principiile voastre și să simtă simpatia voastră. — The Review and Herald, 8 decembrie, 1885.

Prezentarea stilului de viață sănătos printr-o lucrare personală — Niciun învățător al adevărului nu ar trebui să considere că educația lui s-a încheiat, până când nu a studiat legile sănătății și până când nu cunoaște efectul practicilor corecte asupra vieții spirituale. El ar trebui să fie capabil să le vorbească oamenilor cu privire la subiectele acestea într-o modalitate inteligentă și să le fie un exemplu care va da putere de convingere cuvintelor sale. Prezentarea obiceiurilor de viață corecte este o parte a lucrării slujitorului Evangheliei, iar el va găsi multe ocazii de a-i învăța pe aceia cu care intra în legătură.

Când îi vizitează pe oameni din casă în casă, el ar trebui să caute să înțeleagă nevoile lor, prezentându-le principiile corecte și învățându-i cu privire la lucrurile care sunt spre binele lor. Acelora care au o alimentație săracă ar trebui să le recomande să o îmbogățească, iar acelor care trăiesc extravagant și își încarcă mesele cu mâncăruri nenecesare și dăunătoare, torturi, produse de patiserie și mâncăruri condimentate, ar trebui să le vorbească despre alimentația care este importantă pentru sănătate și care promovează spiritualitatea. — Letter 19, 1892.

Pastorii care prezintă studii biblice în cămin

Cuvântări scurte și mai multe studii biblice — Evitați predicile lungi. Oamenii nu pot să rețină nici jumătate din cuvântările pe care le aud. Prezentați cuvântări scurte și studii biblice mai multe. Trăim într-un timp când ar trebui să explicăm fiecare punct de credință în așa fel încât să fie la fel de clar precum este o piatră kilometrică. — Letter 102a, 1897.

Lucrarea personală să nu le fie transferată ajutoarelor — Să folosim fiecare ocazie de a face lucrare personală. Lucrarea aceasta [440] trebuie să fie făcută chiar dacă este necesar să predicăm mai puțin....

Partea aceasta a lucrării pastorale să nu fie neglijată sau transferată soțiilor voastre, ori altor persoane. Trebuie să vă învățați și să vă obișnuiți să vizitați fiecare familie la care puteți să ajungeți. Rezultatele vor dovedi că lucrarea aceasta este cea mai folositoare lucrare pe care o poate îndeplini un slujitor al Evangheliei.

Dacă neglijează să viziteze oamenii acasă, el este un păstor necredincios, iar mustrarea lui Dumnezeu se îndreaptă împotriva lui. Lucrarea lui nu este îndeplinită nici pe jumătate. Dacă ar îndeplini o lucrare personală, realizările ar fi mai mari și ar fi adunate multe suflete.

Dumnezeu nu va accepta nici o scuză pentru neglijarea acestei lucrări de slujire pastorală, care este partea cea mai importantă. Ea constituie finalizarea potrivită a lucrării și îl leagă pe solul adevărului de turmă, de oile și de mieii turmei Domnului. Domnul însuși face din unealta omenească un mijloc de răspândire a luminii pentru oameni, prin eforturile personale și prin identificarea cu oamenii pentru care lucrează.

Cei slabi din turmă au nevoie să fie întăriți la momentul potrivit, prin cuvinte care îi vor mângâia, îi vor încuraja și îi vor consolida, așa încât să ajungă bine înrădăcinați și întemeiați în credință. Aceasta este calea pe care Dumnezeu a rânduit-o pentru a-i întâmpina pe oameni acolo unde se află ei. Recunosc faptul că dintre toate locurile unde am lucrat până acum, cele care au fost pierdute pentru cauza lui

Dumnezeu sunt tocmai acelea unde solii care le-au vestit adevărul nu au îndeplinit o lucrare pastorală personală. — Letter 18, 1892.

Lucrarea nu poate să fie făcută prin intermediari — Trebuie să ajungeți la oameni acolo unde se află ei, printr-o lucrare personală. [441] Să vă familiarizați cu ei. Lucrarea aceasta nu poate să fie făcută prin intermediari. Banii luați sau dați cu împrumut nu pot să o realizeze. Predicile de la amvon nu pot să o facă. Prezentarea Scripturilor în familii — aceasta este lucrarea unui evanghelist, iar ea trebuie să fie asociată cu predicarea. Dacă este trecută cu vederea, predicarea va da greș într-o mare măsură. — Slujitorii evangheliei, 188, 189 (1915).

Organizați studii biblice — Îți place să predici și ar trebui să ai ocazia de a predica oriunde mergi. Tu poți să faci o lucrare bună în domeniul acesta, dar nu este întreaga lucrare importantă ce trebuie să fie îndeplinită — oamenii au nevoie să fie învățați și educați. Multe dintre predicile ținute ar fi mult mai benefice pentru ascultători, dacă ar fi reduse la jumătate.

Ia-ți timp să-i înveți pe oameni și să studiezi Biblia împreună cu ei. Întipărește bine în mintea ascultătorilor ideile și textele biblice. Îngăduie-le să pună întrebări și răspunde în modalitatea cea mai clară și mai simplă cu putință, ca să înțeleagă adevărurile prezentate....

Învață-i pe oameni așa cum i-a învățat Domnul Hristos. Studiază exemplul și metodele Sale de învățare. El a rostit predici puține, dar, [442] oriunde a mers, mulțimile s-au adunat pentru a asculta învățăturile Sale. Pastorii trebuie să fie învățați să lucreze conform modelului divin. Încă nu ai început lucrarea de a-i educa pe oameni. Ei vor asculta predică după predică, dar nu pot să rețină decât câteva idei, iar acestea își pierd influența asupra minții, deoarece vin alte lucruri care înăbușă semințele adevărului. Prin urmare, metoda Domnului este cea mai bună, și anume aceea de a întipări în mintea lor, idee cu idee, adevărurile pe care trebuie să le cunoască pentru binele lor veșnic. Ogorul inimii să fie pregătit, iar semințele să fie semănate în așa fel încât să răsară și să aducă roade. — Letter 29, 1890.

Arta lucrării personale

Toți aceia care sunt capabili să facă lucrare personală — Lucrarea personală trebuie să fie îndeplinită de toți aceia care sunt capabili să facă lucrarea aceasta. Când merg din casă în casă, explicându-le oamenilor Scripturile într-o modalitate clară și simplă, Dumnezeu face adevărul să aibă o putere mântuitoare. Mântuitorul îi binecuvântează pe aceia care îndeplinesc lucrarea aceasta. — Letter 108, 1901.

Prezentarea doctrinei nu este scopul inițial al lucrării personale — Multe suflete au o dorință nespusă de a primi lumina, siguranța și puterea care se află dincolo de lucrurile pe care au fost în stare să le înțeleagă. Aceste suflete au nevoie să fie căutate și să se lucreze pentru ele cu răbdare și perseverență. Cereți-I Domnului ajutorul în rugăciune fierbinte. Prezentați-L pe Isus așa cum îl cunoașteți, ca fiind Mântuitorul vostru personal. Dragostea Sa sensibilizatoare, harul Său îmbelșugat să se reverse în cuvintele voastre. Dacă nu sunteți întrebați, nu trebuie să prezentați punctele de doctrină. Luați Cuvântul lui Dumnezeu și, cu o dragoste delicată și plină de duioșie față de aceste suflete, arătați-le neprihănirea prețioasă a lui Hristos, la care trebuie să veniți, atât voi, cât și ele, pentru a fi mântuiți. — Manuscript 27, 1895.

Să învățăm să adunăm recolta — Toți aceia care intră în câmpul Evangheliei au nevoie să fie educați și învățați, nu numai cum să folosească secera ca să taie recolta, ci și cum să folosească grebla pentru a o aduna și pentru a o îngriji în mod corespunzător. Seceratul acesta s-a făcut pretutindeni, dar s-a adunat foarte puțin, deoarece a fost făcută așa de puțină lucrare serioasă, printr-un efort personal de a separa grâul de paie și de a-l lega în snopi pentru a fi pus în grânar. — Letter 16e, 1892. [443]

Învățați arta de a mânui năvodul Evangheliei — Mintea trebuie să fie pusă la lucru pentru a inventa modalitățile cele mai bune de a ajunge la oamenii din jurul nostru. Nu este necesar să mergem la distanțe mari, cheltuind mult. Chiar lângă noi sunt familii și oa-

meni pentru care ar trebui să facem un efort personal. Adesea lăsăm să ne scape ocaziile favorabile care se află la îndemâna noastră, urmărind să îndeplinim o lucrare mai puțin promițătoare undeva, la distanță, și, în felul acesta, timpul și banii noștri pot să fie pierduți în ambele locuri. Preocuparea lucrătorilor ar trebui să fie acum aceea de a învăța arta de a aduna sufletele în năvodul Evangheliei. — The Review and Herald, 8 decembrie, 1885.

Simplitatea naturală în câștigarea de suflete — Lucrarea lui Hristos a fost constituită în mare parte din întrevederi personale. El a avut o considerație plină de credincioșie față de audiența formată dintr-un singur suflet, iar sufletul acela a dus mai departe, pentru mii de oameni, cunoștința primită.

Învățați-i pe tineri cum să-i ajute pe alți tineri și, străduindu-se să facă lucrarea aceasta, fiecare va câștiga o experiență care îl va pregăti să ajungă un lucrător consacrat într-o sferă de activitate mai mare. Sute de inimi pot să fie câștigate prin cele mai simple modalități. Adesea, intelectualii cu pregătirea cea mai înaltă, aceia care sunt lăudați și considerați ca fiind oamenii mari și talentați ai lumii, sunt înviorați de cuvintele cele mai umile și simple, rostite de cineva care îl iubește pe Dumnezeu și care este în stare să vorbească despre dragostea aceasta la fel de natural cum vorbesc cei lumești despre lucrurile pe care le contemplă și cu care își hrănesc mintea. Chiar [444] dacă sunt pregătite și calculate bine, cuvintele au doar o influență mică, dar lucrarea sinceră și cinstită, îndeplinită de un fiu sau de o fiică a lui Dumnezeu, fie prin cuvinte, fie printr-un serviciu mărunt, făcut cu o simplitate naturală, va deschide pentru multe suflete ușa înțepenită, care a fost de multă vreme încuiată. — The Review and Herald, 9 mai, 1899.

Abordarea convingătoare, dar plină de bunătate — Abordați-i pe oameni într-o modalitate convingătoare, dar plină de bunătate, voioșie și dragoste față de Hristos.... Nicio limbă omenească nu poate să exprime cât de valoroasă este lucrarea Cuvântului și a Duhului Sfânt. Nicio expresie omenească nu este în stare să-i descrie minții limitate valoarea înțelegerii și a primirii, printr-o credință vie, a acelei binecuvântări care este dată atunci când Isus din Nazaret trece pe acolo. — Letter 60, 1903.

Importanța felului în care salutăm — De felul în care îi salutați pe oamenii pe care îi vizitați depinde mult. Puteți să dați

mâna cu persoana pe care o salutați într-un mod în care să-i câștige imediat încrederea sau într-un mod atât de rece, încât va crede că nu aveți niciun interes față de ea. — Slujitorii evangheliei, 189 (1915).

Tineri pentru lucrarea biblică din orașe — Tinerilor să li se spună că pot să lucreze în orașele acestea. Poate că nu vor fi niciodată în stare să prezinte adevărul de la amvon, dar pot să meargă din casă în casă, îndrumându-i pe oameni la Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii. Praful și gunoiul ideilor false au îngropat mărgăritarele prețioase ale adevărului, dar lucrătorii Domnului pot să dezgroape comorile acestea, așa încât mulți să le vadă cu încântare și uimire. Sunt multe lucrări diverse, adaptate pentru minți diferite și pentru aptitudini diferite. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 182 (1886).

[445]

Îndepărtarea prejudecăților

Lecturile biblice și vizitele pregătesc acțiunile de evanghelizare publică — Lucrarea trebuie să înceapă în liniște, fără anunțuri zgomotoase. Prin urmare, să înceapă cu lecturi biblice, învățându-i în felul acesta pe oameni. Un asemenea plan va fi cu mult mai eficient, decât dacă se va începe cu predici. — Letter 89a, 1895.

Împotrivirea este evitată prin lucrarea personală — În lucrarea lui Dumnezeu vom fi nevoiți să înfruntăm piedici și să ne confruntăm cu prejudecăți. Dumnezeu conduce evenimentele, iar slujitorii Săi trebuie să se confrunte cu dificultăți și împotrivire, deoarece acestea sunt metodele de disciplină alese de El și condițiile rânduite de El pentru un progres și un succes sigur. Totuși îi îndemn pe slujitorii Domnului să nu uite că lucrarea trebuie să fie făcută în liniște, fără a stârni acea puternică împotrivire care închide inimile față de adevăr. — Letter 95, 1896.

Vizitele stabilesc modalitatea cea mai înțeleaptă în care se va desfășura lucrarea publică — Vă spun, în Numele Domnului, că, având în vedere numărul actual de lucrători, nu sunteți pregătiți să începeți lucrarea într-un loc dificil, unde prejudecățile sunt puternice. Ar fi fost mult mai bine dacă o jumătate din timpul petrecut de obicei în lucrarea publică ar fi fost dedicat lucrării din casă în casă, până când oamenii ar fi ajuns să se familiarizeze cu sinceritatea religioasă a lucrătorilor și cu dovezile care susțin credința lor. După ce această lucrare ar fi fost îndeplinită, ar fi putut să se stabilească dacă era recomandabil un efort mai costisitor.

Lucrarea publică făcută a avut rezultate bune. Unii au răspuns și au primit adevărul, dar, oh, cât de puțini au fost aceștia. Domnul dorește ca adevărul să ajungă la oameni, iar lucrul acesta poate să fie îndeplinit numai printr-o lucrare personală. — Letter 95, 1896.

[446] **Tactul necesar pentru înlăturarea prejudecăților** — Natanael se ruga să i se descopere dacă omul acesta era cu adevărat Hristosul despre care vorbiseră Moise și profeții. În timp ce el continua să se roage, unul, pe nume Filip, care fusese adus la Hristos, l-a

chemat și i-a zis: „Noi am găsit pe Acela despre care a scris Moise în lege și prorocii: pe Isus din Nazaret, fiul lui Iosif.” Natanael a răspuns: „Poate ieși ceva bun din Nazaret?” Filip cunoștea puternicele prejudecăți care existau în mintea multora împotriva Nazaretului și, ca urmare, nu a încercat să-l contrazică, de teama de a nu stârni spiritul lui de controversă, ci a spus simplu: „Vino și vezi!”

„Aici se află o învățătură pentru toți pastorii, colportorii și misionarii noștri. Când îi întâlniți pe aceia care, asemenea lui Natanael, au prejudecăți puternice împotriva adevărului, nu insistați prea mult asupra părerilor voastre deosebite. Vorbiți-le mai întâi despre subiectele cu privire la care puteți să fiți de acord. Rugați-vă împreună cu ei și prezentați cu o credință umilă cererile voastre înaintea tronului harului. Dacă atât voi, cât și ei, veți ajunge într-o legătură mai apropiată cu Cerul, prejudecățile vor slăbi și va fi mai ușor să ajungeți la inima lor.” — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 149 (1886).

Lucrarea pentru persoanele în vârstă

În așteptarea adevărului — Este minunat că lucrătorii găsesc atât de multe persoane în vârstă pentru care este nevoie doar de puțină lucrare pentru a-i îndruma să primească adevărul, Sabatul și toate celelalte învățături. Ei spun: Acestea sunt lucrurile pentru care ne-am rugat. Noi am știut că Scripturile aveau de spus multe despre subiecte pe care clericii noștri nu au fost în stare să ni le explice. Oamenii aceștia nu îndeplinesc multe lucrări, dar se bucură [447] de lumină și de adevăr. Bucuria lor pare a fi deplină. — Letter 18, 1898.

Viața începe la convertire — Tocmai am citit întâmplarea următoare:

Un bărbat în vârstă de aproximativ șaptezeci sau optzeci de ani mi-a fost prezentat odată ca fiind un monument al milei lui Dumnezeu. L-am întrebat ce vârstă are. El m-a privit puțin, iar apoi a spus cu o voce tremurătoare, în timp ce lacrimile îi curgeau pe obraji: „Am doi ani.” Eu mi-am exprimat surprinderea, iar el mi-a zis: „Ah, până acum doi ani am trăit o viață de om mort. Nu am știut ce înseamnă să trăiești până când am cunoscut viața care este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.” — Letter 160, 1903.

Experiența și metodele lui Ellen White în lucrarea personală

O experiență timpurie — Realitatea adevăratei convertiri mi se părea atât de evidentă, încât am simțit o dorință deosebită să îi conduc la lumină pe prietenii mei tineri și să folosesc orice ocazie pentru a-mi exercita influența în sensul acesta.

Am organizat adunări cu prietenii mei tineri. Unii dintre ei aveau o vârstă considerabil mai mare decât mine, iar câțiva erau deja căsătoriți. O parte dintre ei erau ușuratici și nechibzuiți, iar experiența mea li se părea o povestire banală și nu acordau atenție îndemnurilor pe care li le adresam. Dar eu eram hotărâtă să nu renunț la eforturile mele, până când nu voi vedea că aceste suflete dragi, pentru care nutream o iubire atât de mare, își vor preda viața lui Dumnezeu. Am petrecut nopți la rând în rugăciune stăruitoare pentru cei pe care îi căutasem cu scopul de a lucra și de a mă ruga împreună cu ei.

Unii dintre ei au răspuns la invitația mea din curiozitatea de a auzi ce doream să le spun. Alții, în special aceia care nu manifestau niciun interes, considerau că sunt prea insistentă în eforturile mele. [448] Dar, la fiecare dintre micile noastre întruniri, eu am continuat să-i îndemn și să mă rog pentru fiecare în mod personal, până când fiecare a cedat în fața lui Isus, recunoscând meritele iubirii Lui iertătoare. În cele din urmă, toți au fost convertiți la credința în Dumnezeu.

Noapte de noapte, în visele mele, mi se părea că lucrez pentru salvarea sufletelor. În aceste momente speciale, îmi erau înfățișate diferite persoane pe care le căutam după aceea și mă rugam împreună cu ele. În fiecare situație, cu excepția uneia singure, toate aceste persoane s-au consacrat lui Dumnezeu. — Schițe din viața mea, 41, 42 (1915).

Douăzeci și doi de ani după semănarea seminței — După ce adunarea s-a încheiat (un serviciu religios de la o adunare de tabără din Michigan), o soră m-a prins inimos de mână, exprimându-și marea bucurie de a o întâlni din nou pe sora White. Ea m-a întrebat

dacă îmi aminteam de apelul făcut într-o cabană din pădure, cu douăzeci, și doi de ani în urmă. Acolo, ne-a servit cu o băutură răcoritoare, iar eu le-am lăsat o carte mică, *Experiențe și viziuni*.

Sora aceea a declarat că, după ce în jurul lor se stabiliseră familii noi, ea le împrumutase vecinilor ei acea carte mică, până când nu mai rămăsese decât foarte puțin din ea, și și-a exprimat marea dorință de a avea un alt exemplar. Vecinii ei au fost adânc interesați de cartea aceea și doreau să o vadă pe scriitoare. Ea a spus că, atunci când i-am adresat apelul, i-am vorbit despre Isus și despre frumusețile cerului, cuvintele acelea au fost rostite cu atâta căldură, încât a fost fermecată și nu le-a mai uitat niciodată. De la data aceea, Domnul trimisese pastori care să le predice adevărul, iar acum acolo se afla o grupă destul de numeroasă care respecta Sabatul. Influența acelei cărți mici, acum uzată din cauza răsfoitului, trecuse de la unul la altul, îndeplinindu-și lucrarea tăcută, până când terenul a fost pregătit pentru semănarea semințelor adevărului.

[449] Îmi amintesc bine de o călătorie lungă pe care am făcut-o cu douăzeci și doi de ani în urmă în Michigan. Ne aflam pe drum, pentru a participa la o adunare din Vergennes. Eram la cincisprezece mile depărtare de destinație. Vizitiul nostru mersese pe drumul acela de repetate ori și era familiarizat cu el, dar a fost nevoit să recunoască faptul să se rătăcise. În ziua aceea, am călătorit patruzeci de mile prin pădure, printre bușteni și copaci căzuți, în locuri unde abia dacă se vedea o urmă de drum....

Nu am putut să înțelegem de ce a trebuit să ne rătăcim pentru prima oară în pustietatea aceea. Nu am fost niciodată mai încântați, ca atunci când am zărit un loc puțin mai deschis, în care se afla o cabană unde am găsit-o pe sora amintită. Ea ne-a primit cu bunăvoință în casa ei și ne-a servit cu o băutură răcoritoare, pe care am primit-o cu recunoștință. În timp ce ne odihneam, am vorbit cu familia și le-am lăsat cartea aceea mică. Ea a primit-o cu bucurie și a păstrat-o până astăzi.

Timp de douăzeci și doi de ani, faptul că ne rătăcisem în călătoria aceea ni s-a părut cu adevărat misterios, dar am întâlnit aici o grupă destul de numeroasă de persoane care acum erau credincioși adevărului și care spun că prima lor experiență vine din influența acelei cărți. Sora care a slujit cu o așa bunătate nevoilor noastre se

bucură acum, alături de mulți dintre vecinii ei, de lumina adevărului prezent. — The Signs of the Times, 19 octombrie, 1876.

O experiență în Nimes, Franța — Când ne-am aflat în Nimes, Franța, am lucrat pentru salvarea sufletelor. Acolo se afla un tânăr ce se descurajase din cauza ispitelor lui Satana și din cauza unor greșeli făcute de frații noștri care nu înțelegeau cum să trateze mentalitatea tinerilor. El a renunțat la Sabat și s-a angajat într-un atelier pentru a se perfecționa în meseria lui de ceasornicar. Tânărul acesta era [450] foarte promițător. Ceasul meu avea nevoie de o reparație, iar faptul acesta ne-a făcut să ne cunoaștem.

Când i-am fost prezentată, îndată ce m-am uitat la chipul lui am știut că era unul dintre aceia pe care Domnul mi-i arătase în viziune. Am înțeles cu claritate întreaga situație....

El a participat la adunarea în care credea că voi vorbi și a luat loc, privindu-mă țintă pe parcursul întregii cuvântări, care a fost tradusă în limba franceză de fratele Bourdeau. Am simțit datoria de a lucra pentru tânărul acesta. Am stat de vorbă cu el două ore și l-am avertizat cu privire la pericolul în care se află starea lui. I-am spus că greșeala fraților față de el nu era un motiv pentru a întrista inima lui Hristos, care îl iubise atât de mult, încât a fost nevoit să moară pentru a-l răscumpăra....

I-am spus că eu cunoșteam istoria vieții lui și greșelile lui (care erau niște simple greșeli ale lipsei de înțelepciune a tinerilor), care nu erau de o așa natură, încât să fie tratate cu o asprime atât de mare. Apoi, l-am îndemnat cu lacrimi să vină înapoi, să părăsească slujirea lui Satana și a păcatului, pentru că ajunsese să alunece întru totul, și să vină asemenea fiului risipitor, care s-a întors în casa și în slujba Tatălui său. El urma să aibă o afacere bună de pe urma învățării meseriei lui. Dacă respecta Sabatul, urma să-și piardă serviciul.... Peste numai câteva luni, urma să-și încheie ucenicia, iar apoi ar fi avut o meserie bună. Totuși eu l-am îndemnat să ia o hotărâre imediat.

M-am rugat împreună cu el cu stăruința cea mai mare și i-am spus că nu îndrăzneam să-l las să treacă pragul ușii, până când nu va declara înaintea lui Dumnezeu și înaintea îngerilor: „Din ziua aceasta, voi fi un creștin.” Cât de mult m-am bucurat în inima mea, când a spus lucrul acesta. El nu a dormit deloc în noaptea aceea. A spus că, îndată ce a făcut promisiunea aceasta, a simțit că se află pe [451]

o cale nouă. Gândurile i s-au părut curățite, scopurile schimbate, iar responsabilitatea pe care și-o asumase i s-a părut atât de solemnă, încât nu a putut să doarmă. A doua zi, l-a anunțat pe patronul lui că nu va mai putea să lucreze pentru el. A dormit puțin în următoarele trei nopți. Era atât de fericit, atât de recunoscător că Domnul i-a dat dovada iertării și a dragostei Sale. — Letter 59, 1886.

Folosirea eficientă a literaturii — Era un om, și familia lui, pe care îl preȚuiam în mod deosebit. Acestui om îi plăcea să citească și avea o fermă mare, unde creșteau portocalii și lămâii cei mai aleși, precum și alți pomi fructiferi. Totuși, la început, nu a trecut pe deplin de partea adevărului și se întorsese de pe cale. Frații mi-au spus despre faptul acesta. Într-o viziune de noapte, mi s-a părut că un înger stă lângă mine și îmi spune: „Mergi la fratele ____-_, oferă-i cărțile tale, iar lucrul acesta îi va salva sufletul.” L-am vizitat, luând cu mine câteva dintre cărțile mele mai mari. Am stat de vorbă cu el, ca și când ar fi unul dintre ai noștri. I-am vorbit despre responsabilitățile lui. I-am spus: „Fratele meu, tu ai responsabilități mari. În jurul tău sunt o mulțime de vecini. Tu ești răspunzător pentru fiecare dintre ei. Tu cunoști adevărul și, dacă iubești acest adevăr și vei rămâne un om integru, vei câștiga suflete pentru Hristos.”

El m-a privit ciudat, ca și cum ar spune: „Nu cred că știi că eu am renunțat la adevăr, că le-am îngăduit fiicelor mele să meargă la dans și la școala duminicală, că eu nu respect Sabatul.” Deși eu știam lucrul acesta, i-am vorbit ca și când el ar fi fost unul dintre ai noștri. „Prin urmare”, i-am spus, „intenționăm să te ajutăm să începi să, lucrezi pentru vecinii tăi. Vreau să-ți ofer în dar câteva cărți.” El [452] a zis: „Avem o bibliotecă din care împrumutăm cărți.” Eu i-am spus: „Nu văd nici o carte aici. Probabil că te simți stânjenit să împrumuți cărți de la bibliotecă. Eu am venit să-ți dau cărțile acestea ca să le poată citi copiii tăi, iar ele îți vor da putere.” Am îngenuncheat și m-am rugat cu el, iar când ne-am ridicat, a spus cu lacrimi pe obraji: „Mă bucur că ai venit să mă vezi. Îți mulțumesc pentru cărți.”

Data următoare când l-am vizitat, mi-a spus că a citit o parte din *Patriarhi și profeți*. El a declarat: „Nu este nici măcar o silabă pe care aș putea să o schimb. Fiecare paragraf vorbește direct sufletului meu.”

L-am întrebat pe fratele _____ care dintre cărțile mele mari i se părea a fi cea mai importantă. El a spus: „Le-am împrumutat pe

toate vecinilor mei, iar administratorul hotelului crede că *Tragedia veacurilor* este cea mai bună. Totuși", a spus el cu buzele tremurătoare, „eu cred că *Patriarhi și profeți* este cea mai bună. Aceasta este cartea care m-a scos din mocirlă."

Este suficient să spun că el a trecut de partea adevărului. Familia i s-a alăturat și au lucrat pentru salvarea altor familii. — General Conference Buletin, 5 aprilie, 1901.

Conversația cu un credincios nou despre lucrare — Mi-a fost prezentată o femeie de aproximativ patruzeci de ani, care tocmai se hotărâse să respecte adevărul, în Canterbury. Soțul ei este pe deplin de acord cu ea și face totul pentru a o aduce la adunări. Ei au o căsuță mică și frumoasă, care le aparține și care este achitată. Ea a coborât din șaretă și a stat de vorbă cu noi. A spus că oamenii din Canterbury nu prea obișnuiesc să meargă la biserică, dar cortul din _____ a fost o reclamă bună, iar ei sunt curioși să știe ce înseamnă toate aceste lucruri. În felul acesta sunt atrași să participe la adunări și mulți sunt interesați. Nu poți să-i duci într-o biserică sau într-o [453] sală publică, dar vor vizita cortul....

Sora pe care am menționat-o, care a vorbit cu mine lângă șaretă, a spus: „Aceste lucruri prețioase din Biblie sunt minunate. Este ciudat că nu am putut să le înțeleg până acum. Biblia este plină de bogății, iar eu vreau să am toate ocaziile de a le auzi și de a le învăța, ca să-i ajut pe alții. Oamenii de aici, din Canterbury, au nevoie de acest fel de lucrare. Dacă veți ridica un cort, ei vor veni." — Letter 89a, 1895.

Pagini din jurnalul anului 1892 — *26 octombrie*. Promiseserăm să-i vizităm pe fratele și sora H., iar astăzi, după cină, am mers împreună cu fratele Daniells și May Walling pentru a ne împlini promisiunea. Din cauza ispitelor lui Satana, sora H. renunțase la adevăr.... După o conversație scurtă, am îngenuncheat cu toții pentru rugăciune, iar Domnul a revărsat asupra noastră Duhul Său Sfânt. Am simțit prezența lui Dumnezeu și avem o mare speranță că efortul acesta nu va fi zadarnic.

5 noiembrie. A fost o zi plăcută, iar eu am rămas aproape fără nici o putere. Am participat la adunare și am invitat-o pe vecina de lângă casa noastră să ne însoțească. Ea a fost îndată de acord să vină și a părut foarte emoționată. Pe drumul spre locul de adunare, ea a vorbit fără rețineri, dar, la întoarcere, a părut a fi foarte serioasă și

nu a spus nimic. Eu am vorbit despre parabola omului fără haina de nuntă și am avut o adunare solemnă. Mai târziu, doamna aceea i-a spus nepoatei mele, May Walling, că îi părea rău că nu participase la toate adunările pe care le-am ținut de la venirea noastră. A declarat că nu va pierde niciuna, atâta vreme cât vom rămâne acolo.

6 noiembrie. Plănuiserăm să călătorim în munți, ... dar eu simțeam o răspundere în suflet pentru fratele și sora H. și am considerat că nu puteam să mergem în munți, întârziind lucrarea Domnului. [454] Deși aveam niște indicații foarte imprecise, am plecat împreună cu May Walling să căutăm casa fratelui H. În cele din urmă, am reușit să o găsim. Le-am spus fratelui și sorei H. că veniserăm să vorbim cu ei. Am început să vorbim la ora două și jumătate și am continuat până la ora cinci.... M-am străduit să fac tot ce îmi stă în putere pentru a o ajuta pe sora H. Ea a plâns aproape tot timpul cât am vorbit. Cred că Duhul Domnului i-a impresionat inima. M-am rugat cu ei și apoi i-am încredințat în mâinile lui Dumnezeu.

7 noiembrie. M-am odihnit bine pe parcursul nopții. La ora patru și jumătate, m-am trezit și am început să scriu. La ora zece, May Walling și cu mine am mers să o vizităm pe sora E.

8 noiembrie. Am dormit bine pe parcursul nopții. În timpul zilei, am mers în casa unde sora F. era găzduită împreună cu copiii ei. Am luat-o la o plimbare și am vorbit mult împreună. Ea este o femeie care a trecut prin necazuri mari.

9 noiembrie. Ca răspuns la o invitație stăruitoare, am ieșit într-o dumbravă plăcută, unde părinții și copiii de la școala de Sabat se aflau la un picnic.... Am vorbit aproximativ o jumătate de oră. Au fost prezenți mai mulți necredincioși.

10 noiembrie. Am scris până după-amiază, iar după cină am mers la Bourdon unde aveam programată o întâlnire cu câteva surori. Am avut o oră de rugăciune foarte prețioasă, cu credința în făgăduința lui Hristos, care a spus că acolo unde sunt adunați doi sau trei, în Numele Său, va fi și El împreună cu ei pentru a-i binecuvânta. Le-am citit celor prezenți despre un subiect important și am stat de vorbă cu ei. Am lucrat mai mult decât atunci când am vorbit despre Sabat, deoarece am stat cu ei aproape două ore. Când am ajuns acasă, era aproape întuneric, dar am fost binecuvântată de Domnul și am fost fericită datorită dragostei Sale.

11 noiembrie. Mă tem că am făcut prea mult. Din Sabat și până acum am scris optzeci și șase de pagini mari, în afară de câteva [455] vizite făcute la oameni acasă. În după-amiaza aceasta, i-am chemat pe fratele și sora H. și le-am lăsat câteva cărți.

21 noiembrie. Astăzi, la ora două, i-am vizitat pe fratele și sora H. și le-am citit câteva lucruri pe care le scrisesem pentru a răspunde la dificultățile ce existau în mintea sorei H.

27 noiembrie. Astăzi, le-am vizitat pe sora K. și pe fiica ei. Fiica ei a avut recent un accident.... Am vorbit și ne-am rugat cu ea, iar Domnul S-a apropiat mult, când L-am rugat să le binecuvânteze, atât pe mamă, cât și pe fiică.

Apoi am vizitat-o pe sora G., care este văduvă.... Ne-am rugat împreună, iar Duhul duios al Domnului a coborât asupra noastră. Am discutat cu fiica sorei G., o fată de aproximativ șaisprezece ani, vorbindu-i despre dragostea lui Isus și îndemnând-o să-I dea Mântuitorului inima ei. I-am spus că, dacă îl va primi pe Hristos ca Mântuitor, El va fi sprijinul ei în fiecare încercare și îi va da pace și liniște prin dragostea Sa. Ea a părut să fie influențată de cuvintele noastre. Apoi, am mers să-i vedem pe fratele și sora H. — Manuscript 21, 1892.

Locuri dragi lucrătorului — Dora Creek și Martinsville, precum și celelalte așezăminte din pădure, unde am lucrat, îmi sunt dragi. Sper că sufletele din locurile acestea vor fi tratate cu bunăvoința cea mai duioasă și că se vor face eforturile cele mai serioase pentru a le aduce la Hristos. În locurile acestea s-a făcut mult, dar încă trebuie să fie făcut mult mai mult. — Letter 113, 1902.

Secțiunea 14 — Instructorul biblic [456]

[Notă: „Instructorul Biblic” este termenul adoptat în 1942 de Comitetul Conferinței Generale pentru a desemna personalul lucrător cunoscut anterior ca „Lucrător Biblic”]. Compilatorii.

Învățarea Bibliei este obiectivul nostru

Nevoia unei reînvieri a studiului biblic — Pretutindeni în lume este nevoie de o reînviere a studiului biblic. Este necesar să se atragă atenția nu asupra declarațiilor oamenilor, ci asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Dacă s-ar face așa, ar fi realizată o mare lucrare. Când a declarat că niciunul dintre cuvintele Sale nu se va întoarce la El fără rod, Dumnezeu a vorbit cu toată seriozitatea. Evanghelia trebuie să fie propovăduită la toate popoarele. Biblia trebuie să le fie explicată oamenilor. Cunoașterea lui Dumnezeu este educația cea mai înaltă, iar ea va umple pământul cu adevărul ei minunat, așa cum apele umplu marea. — Manuscript 139, 1898.

Lucrarea biblică este notată de Tatăl nostru ceresc — Lucrarea noastră a fost notată de Tatăl ceresc. Să luăm Biblia în mâini și să mergem să avertizăm lumea. Noi trebuie să fim ajutoarele lui Dumnezeu în lucrarea de salvare a sufletelor — mijloace prin care dragostea Lui să se reverse zi de zi asupra celor ce pier. — Testimonies for the Church 9:150 (1909).

O metodă de origine cerească — Planul de a prezenta studii biblice a fost o idee cerească. Multe persoane, atât bărbați, cât și femei, se pot angaja în această ramură a lucrării misionare. În felul [457] acesta, se pot forma lucrători care vor deveni oameni puternici ai lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu a fost prezentat pentru mii de oameni pe această cale, iar lucrătorii ajung în legătură directă cu oameni de toate naționalitățile. Biblia este adusă în familii, iar adevărurile ei sfinte își fac loc în conștiința lor. Oamenii sunt îndemnați să citească, să examineze și să gândească pentru ei înșiși, iar ei trebuie să-și asume responsabilitatea de a primi, sau de a respinge iluminarea divină. Dumnezeu nu va îngădui ca această prețioasă lucrare făcută pentru El să rămână nerăsplătită. — Slujitorii evangheliei, 192 (1915).

Lucrarea biblică este o metodă cuprinzătoare — În fiecare oraș în care se pătrunde, să se pună o temelie solidă pentru o lucrare permanentă. Trebuie să fie urmate metodele Domnului. Prin lucrarea

din casa în casă, prezentând lecturi biblice în familii, lucrătorul poate găsi intrare la inima multora care caută adevărul. El trebuie să-i învețe pe oameni calea Domnului, explicându-le Scripturile, rugându-se și exercitându-și credința. — Testimonies for the Church 7:38 (1902).

În unele locuri, lucrarea biblică este mai bună decât lucrarea publică — Odată, mi-a fost arătat un loc unde s-a organizat o adunare de tabără. S-au făcut pregătiri mari, iar cheltuielile implicate au fost substanțiale. De asemenea, s-a făcut destul pentru a le atrage interesul localnicilor, iar, într-un anumit sens, interesul a fost stârnit, dar numai pentru a-i avertiza pe oameni cu privire la „ideile false și periculoase” pe care le susțineau aceia care predicau adevărul. Semnalul de alarmă a fost dat, iar minciunile s-au repetat. Avertismentul de a sta deoparte a avut un efect mare. Lucrătorii au fost dezamăgiți de eforturile lor, deoarece au venit să asculte doar puține persoane și foarte puține s-au hotărât să respecte adevărul.

Același loc mi-a fost arătat cu o altă ocazie. Am văzut doi lucrători biblici aflați în casa unei familii. Cu Bibliile deschise, ei îl prezentau pe Domnul Isus Hristos ca fiind Mântuitorul care iartă [458] păcatele. Cuvintele lor aveau prospețime și putere. Au fost înălțate rugăciuni fierbinți către Dumnezeu, iar inimile au fost sensibilizate și supuse de influența impresionantă a Duhului lui Dumnezeu. În timp ce era explicat Cuvântul lui Dumnezeu, am văzut că o lumină blândă și radioasă se reflecta asupra Scripturilor și am spus încet: „Mergeți la drumuri și la garduri și siliți-i să intre, ca să-mi fie casa plină.”

Lucrătorii aceștia nu erau îngâmfați, ci smeriți și blânzi, înțelegând mereu că Duhul Sfânt era acela care le aducea succesul. Sub influența Lui divină, indiferența era risipită și se manifesta un interes stăruitor. Lumina prețioasă era transmisă de la un vecin la altul. Altarele familiale, care fuseseră dărâmate, erau ridicate din nou și mulți erau convertiți la adevăr. — Letter 95, 1896.

Explicarea Cuvântului — Depuneți efortul cel mai stăruitor chiar acolo unde vă aflați și acolo unde se află oamenii. Cuvântul lui Dumnezeu a fost ascuns sub obroc. Cuvântul acesta trebuie să le fie explicat acelora care nu cunosc cerințele lui. Cercetați Scripturile împreună cu aceia care sunt doritori să fie învățați. Lucrarea poate fi mică la început, dar alții se vor uni pentru a o duce mai departe, iar pe

măsură ce se îndeplinește, cu credință și dependență de Dumnezeu, o lucrare serioasă pentru a-i ilumina și pentru a-i învăța pe oameni adevărurile simple ale Cuvântului, aceia care vor asculta vor înțelege semnificația adevăratei ucenicii. — Letter 30, 1911.

Lucrarea personală și sfătuirea înțeleaptă

Exemplul nostru influențează sfatul pe care îl dăm — Când o persoană trece printr-o perioadă de criză a vieții și încerci să-i adresezi un sfat sau un îndemn, puterea de influență spre bine a cuvintelor tale va depinde nemijlocit de exemplul tău și de spiritul [459] în care le spui. Ca să faci binele, mai întâi trebuie să fii bun. Nu poți exercita o influență care să-i transforme pe alții, până când inima ta nu a fost umilită, înnobilată și sensibilizată de harul lui Hristos. Dacă în inima ta s-a produs această schimbare, a trăi spre a-i binecuvânta pe alții va fi pentru tine ceva tot atât de natural cum este pentru trandafir să înflorească, răspândind parfumul său plăcut, sau pentru viță să rodească ciorchinii rubinii. — Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 183 (1896).

Slujirea personală în lucrarea biblică — Este nevoie să ne apropiem de oameni prin eforturi personale. Dacă am petrece mai puțin timp predicând și mai mult timp în lucrarea personală de slujire, s-ar vedea rezultate mai mari. Celor săraci trebuie să li se ușureze povara, cei bolnavi să fie îngrijiți, cei întristați și cei care au pierdut pe cineva drag să fie mângâiați, cei neștiutori să fie învățați, cei lipsiți de experiență să fie sfătuiți. Trebuie să plângem cu cei care plâng și să ne bucurăm cu cei care se bucură. Însoțită de puterea de convingere, de puterea rugăciunii și de puterea iubirii lui Dumnezeu, această lucrare nu va fi și nici nu poate fi lipsită de roade. — Divina vindecare, 143, 144 (1905).

Femeile ca soli ai milei — Avem o mare nevoie de femei consacrate care, ca niște soli ai milei, să viziteze mamele și copiii acasă și, dacă este necesar, înainte de a începe să le vorbească despre adevărul pentru timpul acesta, să le ajute în îndeplinirea datoriilor gospodărești de zi cu zi. Veți constata că, prin metoda aceasta, lucrarea voastră de slujire va avea ca rezultat câștigarea de suflete. — The Review and Herald, 12 iulie, 1906.

Câștigarea inimilor prin interesul față de cei bolnavi — Frații mei și surorile mele, consacrați-vă Domnului pentru slujire.

Nu lăsați nici o ocazie să treacă nefolosită. Vizitați-i pe cei bolnavi și suferinzi și arătați un interes amabil față de ei. Dacă e cu putință, [460] faceți ceva pentru ca ei să se simtă mai bine. Prin mijloacele acestea, puteți să le influențați inima și să le adresați un cuvânt pentru Hristos. — Testimonies for the Church 9:36 (1909).

A fi un prieten al familiei — Surorile pot să facă mult pentru a ajunge cu duioșie la inima oamenilor. Oriunde vă aflați, lucrați cu simplitate. Dacă vă aflați într-o casă unde sunt copii, arătați interes față de ei. Faceți-i să vadă că îi iubiți. Dacă vreunul este bolnav, oferiți-vă să-l tratați. Ajutați mamele împovărate de griji să-și aline copilul suferind. — The Review and Herald, 11 noiembrie, 1902.

Oamenii sunt mântuiți individual, nu în masă — Pentru a conserva, sarea trebuie să se amestece cu substanța la care este adăugată, să pătrundă și să o impregneze. Tot astfel, prin asocierea cu alții și prin relațiile personale, oamenii vin în legătură cu puterea mântuitoare a Evangheliei. Ei nu sunt mântuiți în masă, ci ca indivizi. Influența personală este o putere, de aceea trebuie să ne apropiem de cei pe care dorim să-l binecuvântăm. — Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 59 (1896).

Nevoia de femei care să fie sfătuitori[23] — Dacă o femeie, indiferent cine, ți se adresează în nevoia ei de simpatie și înțelegere, oare trebuie să te ocupi de ea, să o încurajezi, să primești scrisori de la ea și să simți o responsabilitate deosebită de a o ajuta? Fratele meu, tu trebuie să îți schimbi atitudinea față de asemenea situații și să fii un exemplu bun pentru frații tăi pastori. Păstrează-ți simpatia pentru membrii familiei tale, care au nevoie de tot ce poți să le oferi.

Când o femeie se află în necaz, să-și împărtășească necazul cu alte femei. Dacă femeia aceasta, care a venit la tine, are motive să se plângă de soțul ei, atunci ar trebui să-i spună necazul ei unei [461] alte femei care, dacă este necesar, poate să îți vorbească despre problemele acelei femei, fără nici o aparență de rău.

Tu nu pari să-ți dai seama că, prin comportamentul tău în această situație, exerciți o influență greșită. Fii atent la cuvintele și la faptele tale. — Letter 164, 1902.

[23] Mesaj adresat unui președinte de conferință. — Compilatorii

O lucrare importantă cu care Cerul se unește — Lucrarea pe care o îndeplinești[24] pentru a le ajuta pe surorile noastre să-și înțeleagă responsabilitatea personală față de Dumnezeu este bună și necesară. Totuși, în timp ce lucrarea acesta este prezentată în propoziții clare, simple și precise, ne așteptăm ca îndatoririle din cămin să nu fie neglijate, ci să fie împlinite într-o modalitate mult mai inteligentă. Domnul dorește să-i conștientizăm cu privire la valoare sufletului omenesc pe toți aceia care nu înțeleg valoarea aceasta.

Dacă putem planifica să avem grupe regulate și bine organizate, formate din persoane învățate într-o modalitate inteligentă cu privire la rolul pe care ar trebui să îl aibă în calitate de slujitori ai Domnului, bisericile noastre vor avea acea vitalitate de care au nevoie de multă vreme. Frumusețea sufletului pe care Domnul Hristos l-a salvat va fi prețuită. În general, surorile noastre trec prin greutăți mari din cauza familiilor lor tot mai numeroase și a încercărilor lor care nu sunt înțelese de alții. Am dorit mult să avem femei care să poată fi educate pentru a le ajuta pe surorile noastre să se ridice din descurajarea lor și să simtă că pot să îndeplinească o lucrare pentru Domnul. Faptul acesta aduce în viața lor raze de soare, care se reflectă asupra inimii altora. Dumnezeu te va binecuvânta pe tine și pe toți aceia care ți se vor alătura în lucrarea aceasta importantă. — Letter 54, 1899.

[24]Mesaj adresat unei femei care avea o experiență vastă în activitatea publică și care s-a alăturat bisericii adventiste de ziua a șaptea. — Compilatorii

În căutarea celor pierduți

Biblia dusă la ușa fiecărui om — Biblia este pusă la dispoziția tuturor. Ea poate să fie dusă la ușa fiecărui om, iar adevărurile ei pot să-i fie prezentate conștiinței fiecăruia. Sunt mulți oameni care, atunci când le va fi prezentat adevărul, vor cerceta Scripturile zilnic, asemenea bereenilor cei nobili, ca să vadă dacă lucrurile sunt așa cum li s-au spus. Domnul Hristos a zis: „Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine.” Aceasta este o lucrare mare și importantă, care ne-a fost încredințată, iar dacă o vom îndeplini, vom fi binecuvântați într-o mare măsură, deoarece ascultarea de porunca lui Hristos nu va rămâne nerăsplătită. El va încununa cu dovezi deosebite ale favorii Sale fapta aceasta de credincioșie exprimată prin împlinirea luminii descoperite în Cuvântul Său. — Sfaturi pentru lucrarea școlii de Sabat, 84 (1889) [462]

Mulți așteaptă să fie aduși în împărăția lui Dumnezeu — Pretutindeni în lume sunt bărbați și femei care privesc cu nostalgic spre cer. Sufletele care doresc nespus lumină, har și Duh Sfânt își înalță rugăciunile cu lacrimi și cereri. Mulți se află chiar la hotarul împărăției, așteptând doar să fie aduși înăuntru. — Istoria faptelor apostolilor, 109 (1911).

În căutarea celor pierduți — Lucrarea acesta trebuie să fie îndeplinită cu hotărâre. Pretutindeni în țară, oile pierdute se află chiar în locul în care sunteți. Voi trebuie să căutați și să salvați ce este pierdut. Ele nu știu cum să se întoarcă singure. — Letter 189, 1899.

Găsirea ocaziilor pentru studiu — În fiecare oraș în care intrați, puneți o temelie solidă pentru o lucrare permanentă. Urmați metodele Domnului. Săvârșind lucrarea din casă în casă, ținând lecturi biblice în familii, lucrătorul poate să ajungă la mulți oameni care caută adevărul. Ei trebuie să-i învețe pe oameni calea Domnului, explicându-le Scripturile, rugându-se și exercitându-și credința. — Testimonies for the Church 7:38 (1902).

Căutarea sufletelor sincere — Trebuie să fac tot ce pot mai [463] bine pentru a le adresa oamenilor solia că Domnul are suflete sincere în toate orașele noastre, iar acestea trebuie să fie căutate. Domnul nu este mulțumit de realizările noastre. Multe orașe rămân încă practic neatinse. Aceia care se angajează în lucrarea de avertizare a locuitorilor din orașele noastre mari vor învăța cum să câștige sufletele pentru Hristos.... Cum ar putea sufletele acestea să fie convertite, dacă adevărul nu le este prezentat cu seriozitate, învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo?...

Lucrătorii nu trebuie să-și petreacă timpul mergând din nou și din nou în locurile unde bisericile sunt deja consolidate în cunoașterea adevărului, în timp ce pretutindeni în jur se află mulți oameni cărora nu li s-a explicat niciodată adevărul. — Letter 8, 1909.

Lucrătorul este călăuzit spre casele celor interesați — Lumină, lumină din Cuvântul lui Dumnezeu — iată ce au nevoie oamenii. Dacă învățătorii Cuvântului sunt dispuși să urmeze îndrumarea Domnului, El îi va conduce în așa fel încât să ajungă într-o legătură strânsă cu oamenii. El îi va călăuzi spre casele acelora care au nevoie de adevăr și îl doresc, iar când slujitorii lui Dumnezeu se angajează în lucrarea de căutare a oilor pierdute, însușirile lor spirituale sunt aduse la viață și întărite. — The Review and Herald, 29 decembrie, 1904.

Un număr înzecit de lucrători — Dacă jumătate din timpul care este petrecut acum cu predicarea ar fi dedicat lucrării din casă în casă, s-ar vedea rezultate favorabile. Astfel, s-ar realiza mult bine, deoarece lucrătorii s-ar apropia de oameni. Timpul petrecut vizitând familiile în liniște, când îi vorbim lui Dumnezeu în rugăciune, cântăm spre lauda Sa și explicăm Cuvântul Său, va face adesea mai mult bine, decât o lucrare publică. De multe ori, mintea oamenilor este impresionată de apelurile personale cu o putere de zece ori mai mare decât prin orice alt fel de lucrare, Familiei vizitate în felul acesta [464] i se vorbește personal. Membrii familiei nu se află într-o adunare numeroasă unde pot să aplice semenilor lor adevărurile pe care le aud. Adevărurile acestea le sunt adresate personal, cu seriozitate și cu o preocupare plină de bunătate. Astfel, li se îngăduie să-și exprime liber obiecțiile și fiecare dintre aceste obiecții poate să fie întâmpinată cu un „Așa zice Domnul”. Dacă lucrarea această este făcută cu umilință și de către oameni a căror inimă este plină de

dragostea lui Dumnezeu, se vor împlini cuvintele: „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină, dă pricepere celor fără răutate.” — Letter 95, 1896.

Unii par să fie inabordabili — Aceia care lucrează pentru Dumnezeu vor găsi oameni care nu pot să fie abordați. Ei par să fie jigniți de faptul că intrați în domeniul personal al credinței și devoțiunii lor și nu-i privesc cu bunăvoință pe aceia care sunt colaboratorii lui Dumnezeu. Lucrătorii trebuie să-și abată privirile de la ei înșiși, îndreptându-le spre Isus și acordând atenție îndrumărilor aflate în Cuvântul Său. — Letter 5, 1896.

Femeile în lucrarea de evanghelizare

În timpul acesta de criză — Domnul are pentru femei o lucrare de făcut, așa cum are pentru bărbați. Ele pot să-și ocupe locul în lucrarea Sa în timpul acesta de criză, iar Domnul va lucra prin ele. Dacă inima lor este plină de simțul datoriei și lucrează sub influența Duhului Sfânt, femeile vor avea acea stăpânire de sine care este cerută pentru timpul acesta. Domnul va face să strălucească lumina chipului Său peste femeile acestea pline de jertfire de sine și le va da o putere care o va depăși pe aceea a bărbaților. Ele pot să facă în familii o lucrare care atinge sfera interioară a vieții și pe care bărbații nu pot să o facă. Ele se pot apropia de inima unora la care [465] bărbații nu pot să ajungă. Lucrarea lor este necesară. — The Review and Herald, 26 august, 1902.

Femei care au pe inimă lucrarea — Femeile care au pe inimă lucrarea lui Dumnezeu pot să facă mult bine în zonele în care locuiesc. Domnul Hristos vorbește despre femeile care L-au ajutat în predicarea adevărului, iar Pavel, de asemenea, vorbește despre femei care au colaborat cu el în lucrarea Evangheliei. Totuși cât de limitată este lucrarea făcută de aceia care, dacă ar dori, ar putea să facă o lucrare vastă. — Letter 31, 1894.

Când femeile credincioase simt o răspundere pentru suflete — M-am gândit că, având în vedere experiența ta, sub îndrumarea lui Dumnezeu, poți să-ți exerciți influența pentru a organiza ramuri de lucru în care femeile se pot uni pentru a lucra împreună pentru Domnul. Cu siguranță, ar trebui ca un număr mare de femei să fie angajate în lucrarea de slujire a oamenilor suferinzi pentru a-i încuraja și a-i învăța cum să creadă — pur și simplu să creadă — în Isus Hristos, Mântuitorul nostru. Pe măsură ce se dăruiesc Domnului Isus, consacrându-se pe deplin, sufletele vor înțelege doctrină....

Mă doare că între surorile noastre din America nu sunt mai multe care să facă tot ce ar putea pentru Domnul Isus. Dacă ar rămâne în Hristos, ele ar primi curajul, puterea și credința pentru lucrare. Multor femei le place să vorbească. De ce nu pot ele să le adreseze

cuvintele lui Hristos sufletelor care pier? Cu cât se află într-o legătură mai strânsă cu Domnul Hristos, cu atât inima lor va înțelege mai bine starea nenorocită a sufletelor care nu Îl cunosc pe Dumnezeu și care nu simt dezonoarea adusă lui Hristos, care le-a răscumpărat cu un preț.

Când vor simți răspunderea pentru suflete și pentru păcatele acestora, femeile vor lucra așa cum a lucrat Hristos. Ele vor considera [466] că niciun sacrificiu nu este prea mare pentru a câștiga sufletele la Hristos. Toți aceia care au dragostea aceasta pentru suflete sunt născuți din Dumnezeu. Ei sunt gata să meargă pe urmele Sale, iar cuvintele și vocea lor vor fi niște talanți folosiți în slujba Domnului. Însăși seva care vine în sufletul lor de la Viță se va transmite pe căile clare ale dragostei față de sufletele care sunt uscate și lipsite de viață.

În lucrarea aceasta are loc o educație continuă. Dorința de a fi o binecuvântare pentru alții îi descoperă lucrătorului slăbiciunea și lipsa lui de eficiență. Faptul acesta conduce sufletul la Dumnezeu, în rugăciune, Domnul Isus îi dă lumina și Duhul Său Sfânt, iar el înțelege că Hristos este Acela care sensibilizează și zdrobește inima împietrită. — Letter 133, 1898.

Femeile sunt necesare în diferite ramuri ale lucrării — În diferitele ramuri ale lucrării lui Dumnezeu se află un domeniu vast, în care surorile pot să facă o lucrare bună pentru Domnul. Multe ramuri ale lucrării misionare sunt neglijate, în diferite biserici, o mare parte care este lăsată nefăcută, sau care este făcută deficitar, ar putea să fie îndeplinită bine cu ajutorul pe care îl pot da surorile noastre, dacă sunt învățate corespunzător. Prin diferitele feluri ale lucrării misionare din cămin, ele pot să ajungă la o categorie de oameni la care pastorii noștri nu ajung. Multe dintre femeile nobile care au avut curajul moral de a hotărî în favoarea adevărului pentru timpul acesta au tact, înțelegere și aptitudini care le-ar face să fie niște lucrătoare pline de succes. Lucrarea unor astfel de femei creștine este necesară. — The Review and Herald, 10 decembrie, 1914.

Partea femeilor în lucrarea de evanghelizare — În diferitele ramuri ale lucrării misionare din cămin, femeile modeste și inteligente își pot folosi capacitățile cu rezultatele cele mai bune. Cine [467] poate să aibă o dragoste atât de adâncă față de sufletele oamenilor pentru care a murit Hristos, așa cum au femeile care sunt părtașe ale

harului Său? Cine poate să reprezinte adevărul și exemplul lui Hristos mai bine ca femeile creștine care practică ele însele adevărul? — The Review and Herald, 10 decembrie, 1914.

Sfătuitor, tovarăș și conlucrător — Dacă își folosește cu înțelepciune timpul și însușirile, bazându-se pe Dumnezeu pentru a primi înțelepciune și putere, femeia poate să fie egală cu soțul ei în calitate de sfătuitor, îndrumător, tovarăș și colaborator, și totuși fără să piardă nimic din modestia și grația feminină. Ea poate să-și înalțe propriul caracter și, în timp ce face lucrul acesta, ea înalță și înnobilează caracterul celor din familia ei, exercitând o influență neștiută, dar puternică asupra celor din jurul ei. De ce femeile nu își cultivă intelectul? De ce nu împlinesc scopul pe care Dumnezeu l-a rânduit pentru viața lor? De ce nu pot ele să-și înțeleagă puterea și, dându-și seama că toată această putere le este dată de Dumnezeu, să se străduiască să o folosească la maximum pentru binefacerea altora, pentru înaintarea lucrării de reformă, a adevărului și a adevăratei bunătăți în lume? Satana știe că femeile au o putere de influență fie spre bine, fie spre rău și, ca urmare, caută să le înroleze în lucrarea lui. — Good Health, iunie, 1880.

Puterea unei vieți consecvente — Cât de minunată este misiunea soțiilor, a mamelor și a tinerelor misionare. Dacă doresc, ele pot să exercite o influență spre binele tuturor celor din jurul lor. Prin modestie și printr-un comportament precaut, ele pot să aducă o mărturie cu privire la simplitatea adevărului. Ele pot să facă în așa fel încât lumina lor să strălucească înaintea tuturor, pentru ca oamenii să vadă faptele lor bune și să-L slăvească pe Tatăl lor care este în ceruri. O femeie cu adevărat convertită va exercita o influență puternică spre bine. Ea Îl poate ajuta pe soțul ei în lucrare și poate să [468] ajungă un mijloc de încurajare și de binecuvântare pentru el. Când voința și comportamentul sunt supuse Duhului lui Dumnezeu, binele care poate să fie îndeplinit nu are limite. — Manuscript 91, 1908.

Purtătoare de poveri pentru Isus — Toate surorile noastre, cele tinere, cele de vârstă mijlocie și cele înaintate în vârstă, pot să ia parte la încheierea lucrării pentru timpul acesta și, lucrând atunci când au ocazia, ele pot să câștige experiența cea mai valoroasă pentru ele. Prin renunțarea la sine, ele vor crește în har. Dacă își educă intelectul în direcția aceasta, ele vor învăța cum să poarte poveri pentru Isus. — The Review and Herald, 2 ianuarie, 1879.

Aceia care lucrează în cămin — Aceia care angajează bărbați și femei pentru a-i ajuta în munca din cămin trebuie să le ofere un salariu corespunzător. De asemenea, trebuie să-î aprecieze corect. Să nu-i lase să creadă că slujirea lor credincioasă nu este prețuită. Lucrarea lor este la fel de importantă ca lucrarea acelora care prezintă studii biblice și trebuie să li se adreseze cuvinte de apreciere. Adesea, persoanele acestea flămânzesc după înțelegere și simpatie și nu trebuie să fie lipsite de ele, deoarece le merită.

Femeile care gătesc și îndeplinesc alte treburi în cămin sunt angajate în slujba lui Dumnezeu în aceeași măsură în care sunt angajați cei care fac lucrare biblică. Ele au o mare nevoie de înțelegere și de simpatie, pentru că acesta este un domeniu de lucrare spirituală care păstrează sufletul voios, mângâiat și încurajat. Nu uitați, cu toții suntem niște slujitori. Cei care fac muncile voastre gospodărești sunt prețuiți de Domnul la fel cum sunt prețuiți aceia care prezintă studii biblice. — Manuscript 128, 1905.

Atât bărbații, cât și femeile sunt chemați deopotrivă în lucrarea biblică [469]

Combinarea talentelor pentru o lucrare hotărâtă — Când trebuie să fie făcută o lucrare mare și hotărâtă, Dumnezeu alege atât bărbați, cât și femei, iar dacă talentele lor nu sunt combinate, lucrarea va pierde. — Letter 77, 1898.

Atât femeile, cât și bărbații pot să ascundă adevărul, în loc să lucreze pentru a-l face să fie vizibil. — Testimonies for the Church 9:128.

Unele femei sunt capabile să facă lucrare biblică — Unele femei sunt deosebit de capabile să îndeplinească lucrarea de prezentare a studiilor biblice, iar ele au mult succes în predicarea Cuvântului lui Dumnezeu cu toată simplitatea lui. Aceste femei ajung să fie o mare binecuvântare prin faptul că intră în legătură cu mamele și fiicele lor. Lucrarea acesta este sfântă, iar persoanele care sunt angajate în îndeplinirea ei trebuie să fie încurajate. — Letter 108, 1910.

Femeile de culoare sunt chemate să lucreze — Într-o noapte, târziu, când nevoile acestui teritoriu misionar mi-au fost prezentate, nu am putut să dorm decât puțin. În mijlocul acestor oameni de culoare trebuie să se facă lucrare misionară medicală, iar ei trebuie să fie educați în domeniul îngrijirii bolnavilor, al gătitului și al altor ramuri importante ale lucrării. Printre ei sunt unii care trebuie să fie educați pentru a lucra în calitate de învățători, lucrători biblici și colportori. — Letter 221, 1904.

Educarea oamenilor de culoare — Oamenii de culoare trebuie să fie educați și instruiți cu amănunțime pentru a prezenta lecturi biblice și pentru a organiza adunări de tabără printre cei din etnia lor. Mulți au capacități și trebuie să fie pregătiți pentru lucrarea aceasta. — Testimonies for the Church 9:207 (1909).

Studii biblice prezentate de oameni cu înțelegere spirituală [470] — Când ai prezentat marile adevăruri cruciale ale Bibliei, adevărurile despre harul lui Hristos, inimile au fost impresionate, iar sufletele au fost convertite. Acum, trebuie să asociezi în lucrarea ta oameni cu

înțelegere spirituală, care să colaboreze cu tine și care să organizeze studii biblice în timpul zilei, împreună cu noii convertiți, arătându-le cum să se supună puterii Duhului Sfânt, pentru ca sufletele acestea să fie întemeiate ferm și pe deplin în adevăr. Ele au nevoie de o învățătură personală cu privire la numeroase subiecte. — Letter 376, 1906.

Educarea bărbaților și a femeilor pentru lucrarea biblică — Fratele și sora Haskell organizau studii biblice înainte de amiază, iar după-amiaza, lucrătorii pe care îi instruiau mergeau în vizite din casă în casă. Vizitele acestea misionare și vânzarea numeroaselor cărți și reviste au deschis calea pentru prezentarea lecturilor biblice. La orele de pregătire de dimineața participau aproximativ patruzeci de bărbați și femei, iar în lucrările de după-amiaza era angajat un număr destul de mare dintre elevii aceștia. — The Review and Herald, 29 noiembrie, 1906.

Vizitele pentru vestirea evangheliei

Lucrători care prezintă studii biblice și fac vizite — Aceia care au o anumită experiență ar trebui să aleagă tineri sau persoane mature, care să-i ajute atât în lucrarea pe care o fac în bisericile aflate pe moarte, cât și în locurile noi. Prin implicarea lor în lucrarea personală, ei vor crește în cunoștință și, astfel, zeci de ajutoare vor fi pregătite spre a fi de folos pentru prezentarea studiilor biblice, lucrare de colportaj și vizite în familii. — Letter 34, 1886.

Tineri chemați în lucrarea de vestire a Evangheliei prin vizite — Sunt multe domenii de lucru în care tinerii pot găsi ocazii de a depune un efort folositor. Ei trebuie să fie organizați în grupe și educați cu minuțiozitate pentru a fi lucrători biblici, surori medicale, colportori, pastori și lucrători misionari medicali. — Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, 546 (1913). [471]

Femeile în lucrarea de vizitare — Femeile pot să îndeplinească o lucrare bună pentru Dumnezeu, dacă vor învăța mai întâi, în școala lui Hristos, lecțiile prețioase și foarte importante ale blândeții. Ele vor fi în stare să le facă un bine oamenilor, prezentându-le caracterul Domnului Isus....

Multe femei, cărora li se încredințează unele lucrări umile pe care să le îndeplinească pentru Domnul, ajung repede să fie nemulțumite cu poziția lor și cred că ar trebui să fie învățători și conducători. Ele doresc să renunțe la lucrarea lor umilă de slujire, care este la fel de importantă la locul corespunzător, ca și responsabilitățile mai mari. Acelea care sunt puse să îndeplinească lucrarea de vizitare vor ajunge repede să creadă că oricine poate să facă lucrarea aceea, că oricine poate să adreseze cuvinte de simpatie și de încurajare și să-i conducă pe oameni într-o modalitate umilă și liniștită la înțelegerea corectă a Scripturilor. Totuși aceasta este o lucrare care necesită multă amabilitate și răbdare, precum și o înțelepciune din ce în ce mai mare....

Nicio lucrare îndeplinită pentru Domnul nu trebuie să fie considerată inferioară sau lipsită de importanță.... Dacă este făcută cu

voioșia, umilința și blândețea lui Hristos, va avea ca rezultat slava lui Dumnezeu. — Letter 88, 1895.

Femeile în lucrarea publică

Eficiența lucrării femeilor — Femeile pot să fie niște unelte ale neprihănirii, depunând o lucrare de slujire sfântă. Maria a fost prima care a predicat despre Isus cel înviat.... Dacă acolo unde acum este una singură, ar fi douăzeci de femei care ar face din misiunea aceasta [472] sfântă lucrarea lor îndrăgită, am vedea mai multe suflete convertite la adevăr. În marea lucrare de predicare a adevărului, este necesară influența înnobilatoare și sensibilizatoare a femeilor creștine. — The Review and Herald, 2 ianuarie, 1879.

Soțul și soția în lucrare — Unele femei ar trebui să lucreze în slujba Evangheliei. În multe privințe, ele ar putea să facă o lucrare mai bună decât pastorii care neglijează să viziteze turma lui Dumnezeu. — Manuscript 43a, 1898.

Înțelepciunea necesară în alegerea învățătorilor Evangheliei — Pentru lucrare, ar trebui să fie aleși bărbați înțelepți și consacrați, care pot să facă o lucrare bună pentru a ajunge la sufletul oamenilor. De asemenea, să fie alese femei care pot să prezinte adevărul într-o modalitate clară, inteligentă și directă. În mijlocul nostru sunt necesari lucrători care înțeleg nevoia lucrării adânci a harului în inima oamenilor, iar astfel de lucrători trebuie să fie încurajați să se angajeze într-o lucrare misionară serioasă. De multă vreme este nevoie să fie mai mulți lucrători din categoria aceasta. Trebuie să ne rugăm cât se poate de stăruitor: „Doamne, dăruiește-ne puterea de a ne ajuta Unii pe alții," Eul trebuie să fie îngropat împreuna cu Hristos, iar noi trebuie să fim botezați cu Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Apoi, călăuzirea Duhului lui Dumnezeu se va vedea în vorbire, în spirit și în modalitatea noastră de a lucra.

Avem nevoie ca lucrători de bărbați și de femei care înțeleg dovezile credinței noastre, care își dau seama de lucrarea ce trebuie să fie făcută în propovăduirea adevărului și care vor refuza să adreseze cuvinte ce vor slăbi încrederea vreunui suflet în Cuvântul lui Dumnezeu sau vor tulbura buna înțelegere ce trebuie să fie între cei care au aceeași credință. — Letter 54, 1909.

Un lucrător biblic se adresează bisericii — Fiecare săptămână își are povestea ei. Un suflet sau două primesc adevărul, iar schimba-
[473] rea minunată a trăsăturilor caracterului lor este văzută cu o asemenea claritate de semenii lor, încât convingerea exprimată de însăși viața lor îi conduce pe alții la adevăr, iar aceștia cercetează acum Scripturile cu sârguință....

Sora R. și sora W, îndeplinesc o lucrare la fel de eficientă ca cea a pastorilor, iar la unele adunări, când pastorii sunt chemați în altă parte, sora W. ia Biblia și vorbește adunării. — Letter 169, 1900.

O soră care se adresează unei mulțimi de ascultători — Noi credem pe deplin în organizația bisericii, dar nimeni nu trebuie să stabilească modalități precise pentru lucrare, deoarece nu toți oamenii sunt impresionați prin aceleași metode....

Fiecare persoană își are propria candelă pe care trebuie să o păstreze aprinsă.... O asemenea candelă răspândește pe calea celor rătăcitori mult mai multă lumină decât o întreagă procesiune de torțe care urmăresc să facă paradă. Oh, ce lucrare ar putea să fie îndeplinită, dacă nu ne-am angaja într-un efort ce depășește puterile noastre!

Învață-i pe oameni lucrul acesta, sora mea, în fața ta sunt deschise multe căi. Vorbește-i mulțimii ori de câte ori ai posibilitatea. Folosește-ți toată influența posibilă, prin orice legătură care poate să fie un mijloc de a pune aluatul în plămădeală. Fiecare bărbat și fiecare femeie au o lucrare de făcut pentru Domnul. Prin metodele cele mai simple, consacrarea față de Dumnezeu și sfințirea vor realiza mai mult decât prin parada impunătoare. — The Review and Herald, 9 mai, 1899.

Grupe de studiu al Bibliei conduse de femei în cadrul adunărilor de tabără — Adunările noastre de tabără trebuie să fie organizate într-o asemenea modalitate, încât să fie niște școli pentru educarea lucrătorilor. Avem nevoie de o înțelegere mai bună a împărțirii răspunderilor. Fiecare trebuie să fie învățat cum să-și îndeplinească partea lui cu succes.... Cuvântările să fie scurte, iar apoi să se organizeze grupe de studiu al Bibliei. Vorbitorul să se asi-
[474] gure că adevărul a pătruns în mintea oamenilor. Dacă sunt convertite cu adevărat, femeile inteligente pot să ia parte la lucrarea aceasta de conducere a grupelor de studiu biblic. Atât pentru femei, cât și pentru bărbați există un domeniu vast de slujire. — Letter 84, 1910.

Educația și pregătirea profesională

Valoarea unor lucrători bine pregătiți — Dumnezeu cheamă lucrători, dar El vrea lucrători care doresc să se supună voinței Sale și care să prezinte adevărul așa cum este el în Isus. Un lucrător care a fost educat și instruit pentru lucrare și care este condus de Duhul lui Hristos va realiza mult mai mult decât zece lucrători care sunt lipsiți de cunoștințe și slabi în credință. Acela care lucrează în armonie cu sfaturile lui Dumnezeu și în unitate cu frații săi va fi mai eficient decât zece lucrători care nu își dau seama de necesitatea de a depinde de Dumnezeu și de a lucra în armonie cu planul general al lucrării. — The Review and Herald, 29 mai, 1888.

Lucrători biblici pentru școlile noastre — În fiecare școală pe care Dumnezeu a întemeiat-o va fi o nevoie mai mare ca oricând de educație biblică. Studenții noștri trebuie să fie educați pentru a ajunge lucrători biblici, iar profesorii de religie pot să îndeplinească o lucrare minunată, dacă vor învăța ei înșiși de la Marele Învățător.

Cuvântul lui Dumnezeu este adevărata filozofie și adevărata știință. Părerile omenești și predicarea senzațională valorează foarte puțin. Aceia care cunosc pe deplin Cuvântul lui Dumnezeu pot să-i învețe pe alții în aceeași modalitate în care Hristos i-a învățat pe oameni. Lucrarea de a le explica Scripturile acelora care se află în întuneric are efecte atât de importante, încât nu putem să ne îngăduim să folosim niciun cuvânt care nu poate să fie înțeles cu ușurință....

Este nevoie de lucrători care să se apropie de cei necredincioși, nu să aștepte ca necredincioșii să se apropie de ei, lucrători care Vor [475] merge în căutarea oilor pierdute, care vor face lucrare personală și vor prezenta o învățătură clară și precisă.

Ținta școlilor noastre trebuie să fie aceea de a oferi învățătura și educația cea mai bună pentru lucrătorii biblici. Conferințele noastre să se asigure că școlile au profesori care sunt niște învățători buni ai Bibliei și care au o experiență creștină adâncă. În școli trebuie să fie angajați oamenii cu talentul cel mai bun pentru lucrarea pastorală. — Manuscript 139, 1898.

O educație vastă care cuprinde lucrarea biblică — Domnul plănuiește ca școlile să fie și un loc în care să poată fi obținută o educație în domeniul de activitate al femeilor — gătit, treburi gospodărești, croitorie, păstrarea evidențelor financiare, citirea și pronunțarea corectă. Ele trebuie să fie calificate pentru a ocupa orice post care li s-ar oferi — administratori, instructori ai școlii de Sabat, lucrători biblici. De asemenea, să fie pregătite să predea în școlile pentru copii. — Letter 3, 1898.

Lucrători cu experiență, nu băieți și fete — Lucrarea de slujire pastorală nu poate și nu trebuie să le fie încredințată unor băieți, nici lucrarea de prezentare a studiilor biblice să nu le fie încredințată unor fete fără experiență, deoarece ei își vor oferi serviciile și sunt dispuși să preia poziții de răspundere, dar, dacă nu au o educație și o instruire cuprinzătoare, le lipsește experiența religioasă. Ei trebuie să fie verificați pentru a se vedea dacă vor trece proba și, dacă nu și-au dezvoltat principii ferme și conștiincioase de a fi tot ce Dumnezeu dorește să fie, nu vor reprezenta corect lucrarea și misiunea noastră pentru timpul acesta.

Surorile noastre care sunt angajate în lucrarea fiecărui centru misionar trebuie să aibă o experiență adâncă, obținută de la aceia care o au și care înțeleg căile și metodele de lucru. Acțiunile mi-
[476] sionare sunt stânjenite mereu de lipsa unor lucrători cu o pregătire corespunzătoare și de lipsa acelei evlavii care va reprezenta corect credința noastră. — Christian Education, 45, 46 (1894).

Lucrarea cere inteligență — Tinerii nu ar trebui să înceapă să explice Scripturile și să țină prelegeri despre profeții, atâta timp cât nu cunosc bine adevărurile importante ale Bibliei, pe care încearcă să le explice altora. S-ar putea ca ei să nu fi făcut cunoștință cu ramurile obișnuite ale educației și, din acest motiv, să nu reușească să facă tot acel bine pe care l-ar putea înfăptui dacă ar fi beneficiat de avantajele unei școli bune. Neștiința nu va spori umilința sau spiritualitatea niciunuia dintre cei ce mărturisesc că sunt urmași ai lui Hristos. Adevărurile Cuvântului divin pot fi cel mai bine înțelese de aceia care îi slujesc într-o modalitate inteligentă. Marele obiectiv al educației este acela de a ne face capabili să folosim puterile pe care ni le-a dat Dumnezeu în așa fel încât religia Bibliei să fie reprezentată cât mai bine cu putință și să înalțe slava lui Dumnezeu. — Testimonies for the Church 3:160 (1872).

Lucrători instruiți pe deplin — Îngerul al treilea este reprezentat zburând prin mijlocul cerului. Faptul acesta arată că solia trebuie să ajungă pretutindeni, de la o margine la alta a pământului. Ea este solia cea mai solemnă care le-a fost adresată vreodată muritorilor și toți aceia care sunt angajați în lucrare ar trebui să înțeleagă nevoia de a fi educați și de a parcurge un proces cât se poate de cuprinzător de instruire, cu scopul de a fi folositori în viitor. De aceea, ar trebui să se alcătuiască planuri și să se depună eforturi pentru dezvoltarea acelora care vor urma să fie angajați în vreuna dintre ramurile lucrării. — The Review and Herald, 21 iunie, 1887.

Profesorul trebuie să cunoască principiile adevărului — Asigurate că știi care sunt principiile adevărului, iar atunci când te vei confrunta cu împotrivitorii, nu vei fi lăsat să depinzi de puterile proprii, ci îngerii lui Dumnezeu vor fi de partea ta pentru a te ajuta să răspunzi la orice întrebare care ți-ar putea fi adresată. Păstrează legătura cu Isus, zi de zi, și atunci cuvintele tale și exemplul tău vor avea o influență puternică spre bine. — Slujitorii evangheliei, 105 (1915). [477]

Apel pentru lucrători biblici mai bine pregătiți — Aș dori sa alcătuim un fond pentru plătirea acestor femei consacrate care sunt foarte folositoare în prezentarea lecturilor biblice. De asemenea, mă simt îndemnată să spun că trebuie să pregătim mai mulți lucrători pentru prezentarea lecturilor biblice. — Letter 83, 1899.

Însușiri care îi califică pe lucrătorii biblici

Valoarea femeilor pentru lucrarea lui Dumnezeu — Sunt necesare femei cu principii ferme și cu un caracter hotărât, femei care cred cu adevărat că trăim în zilele din urmă și că trebuie să vestim lumii ultima solie de avertizare. Ele trebuie să simtă că lucrarea de răspândire a razelor pe care Cerul le-a revărsat asupra lor este o lucrare importantă. Femeile din categoria aceasta nu vor fi abătute de nimic în îndeplinirea datoriei. Ele nu vor fi descurajate de nimic în lucrare. Ele vor lucra cu credință pentru prezent și pentru veșnicie. Ele se tem de Dumnezeu, iar ispita unor perspective atrăgătoare și a unor situații profitabile nu le va abate de la lucrare. Aceste femei respectă cu sfințenie Sabatul poruncii a patra, pentru că Dumnezeu l-a sfințit și a poruncit să fie păzit. Ele își vor păstra integritatea cu orice preț.... Astfel de femei sunt cele care vor reprezenta corect credința noastră și ale căror cuvinte vor fi potrivite, asemenea unor mere de [478] aur aflate în coșuri de argint.... Surorilor, Dumnezeu vă cheamă să lucrați în câmpul pentru seceriș și să adunați snopii. — The Review and Herald, 19 decembrie, 1878.

Energii noi și intacte — Pentru ca lucrarea să înainteze în toate ramurile ei, Dumnezeu cere vigoare, zel și curaj tineresc. El a ales tineri pentru a fi de ajutor în propășirea cauzei Sale. Pentru a plănui cu minte limpede și a înfăptui cu braț curajos, este nevoie de energii noi și intacte. Tinerii sunt invitați să-I ofere lui Dumnezeu puterea vârstei lor, pentru ca, prin exercițiul capacităților lor, prin gândire inteligentă și acțiune energică, să le poată aduce slavă Lui și salvare semenilor lor. — Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, 535 (1913).

Este nevoie de tineri și tinere care nu se vor înclina după împrejurări, care umbla cu Dumnezeu, se roagă mult și depun eforturi susținute pentru a aduna lumină cât pot de mult. — Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, 537 (1913).

Femei perseverente — Toți aceia care lucrează pentru Dumnezeu ar trebui să aibă însușirile combinate ale Martei și Mariei, bunăvoința de a servi și iubirea sinceră pentru adevăr. Eul și egois-

mul trebuie date la o parte. Dumnezeu cheamă femei sârguincioase, lucrătoare înțelepte, cu inima caldă, duioasă și credincioase față de principii. El cheamă femei care stăruie, care își vor depărta gândul de la eu și de la o viață personală comodă și îl vor îndrepta spre Hristos, rostind cuvintele adevărului, rugându-se cu persoanele la care pot avea acces, lucrând pentru convertirea sufletelor. — Testimonies for the Church 6:118 (1900).

Femei cu capacitatea de a lua decizii corecte — Sunt unele femei nobile, care au avut curajul moral de a hotărî în favoarea adevărului, pe baza dovezilor. Ele au primit adevărul în cunoștință de cauză. Ele au tact, înțelegere și aptitudini potrivite și ar putea să [479] fie niște lucrători plini de succes pentru Domnul lor. În lucrare este nevoie de femei creștine. — The Review and Herald, 19 decembrie, 1878.

Puterea caracterului și a influenței — Unii care se angajează în lucrarea misionară sunt slabi, fără putere, lipsiți de îndrăzneală și se descurajează ușor. Le lipsește un spirit energic. Nu au acele trăsături pozitive de caracter care dau puterea de a face ceva — spiritul și energia care aprind entuziasmul. Cei care doresc să aibă succes trebuie să fie curajoși și încrezători. Ei nu trebuie să cultive numai calitățile pasive, ci și pe cele active. Deși urmează ca ei să dea un răspuns plin de blândețe, care îndepărtează mânia, trebuie să aibă curajul unui erou pentru a rezista înaintea răului. Alături de iubirea care rabdă totul, ei au nevoie de tăria de caracter care va face din influența lor o putere pozitivă. — Divina vindecare, 497, 498 (1905).

Prezentați fiecare subiect până la capăt — Dacă sunteți chemați să fiți învățători, în oricare dintre ramurile lucrării lui Dumnezeu, sunteți chemați și să fiți niște elevi în școala lui Hristos. Dacă vă asumați responsabilitatea sfântă de a-i învăța pe alții, voi vă asumați datoria de a prezenta până la capăt fiecare subiect pe care îl predați altora. — Sfaturi pentru lucrarea școlii de Sabat, 31 (1892)

Curaj, putere, energie, perseverență — Viața de creștin este mai mult decât consideră mulți că este. Ea nu constă doar în blândețe, răbdare, umilință și bunăvoință. Aceste calități sunt esențiale; dar este, de asemenea, nevoie de curaj, forță, energie și perseverență. Cărarea pe care o indică Hristos este un drum îngust, al tăgăduirii de sine. Pentru a porni pe această cărare și a răzbi prin dificultăți și

descurajări, este nevoie de oameni care să fie mai mult decât niște făpturi plăpânde....

[480] Unii nu au deloc tărie de caracter. Planurile și țelurile lor nu au o formă hotărâtă și nici consecvență. Ei nu dau în lume decât un ajutor practic limitat. Ar trebui biruită această slăbiciune, nehotărâre și ineficacitate. În adevăratul caracter creștin există o consecvență care nu poate fi transformată sau înăbușită de împrejurări nefavorabile. Trebuie să avem o coloană vertebrală a moralității, o integritate care nu poate fi măgulită, mituită sau amenințată. — Divina vindecare, 497, 498 (1905).

Promptitudine și precizie — Cauza lui Dumnezeu cere bărbați care pot vedea repede și pot acționa prompt, cu putere și la momentul potrivit. Dacă zăbovești pentru a măsura fiecare dificultate și pentru a cântări fiecare încurcătură de care te lovești, nu vei realiza decât puțin. Vei avea de întâmpinat dificultăți și obstacole la fiecare cotitură și trebuie să te hotărăști cu multă fermitate să le biruiești sau vei fi biruit de ele. — Testimonies for the Church 3:497 (1875).

Organizare și rapiditate în toate lucrările — Camera ta poate să conțină multe ornamente mici puse acolo pentru a fi admirate, dar, dacă unica ta țintă ar fi slava lui Dumnezeu, ai face bine să dai afară toți acești mici idoli. Pentru așezarea, ștersul prafului și înlocuirea acestora, se pierd multe clipe prețioase, care ar putea să fie folosite într-o lucrare necesară. Totuși, dacă nu intenționezi să îndepărtezi toate aceste ornamente, vei avea de învățat o altă lecție. Fii expeditiv. Nu ține visător în mână fiecare dintre obiectele acestea, ca și când ți-ar părea rău să-l pui jos. Toți aceia care se mișcă încet au datoria să își îmbunătățească felul de a lucra. Domnul a spus: „În sârguință, fiți fără preget, Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți Domnului.”

Când pregătești masa, calculează-ți timpul de care știi, din [481] experiență, că ai nevoie pentru a găti toată mâncarea și pentru a o servi la momentul potrivit. Totuși este mai bine să fii gata cu cinci minute mai devreme, decât cu cinci minute mai târziu. Când speli vase, de asemenea, lucrul să fie făcut rapid, și totuși cu atenție și minuțiozitate. Obiceiul de a te mișca încet face să fie nevoie de muncă multă pentru fiecare lucru mărunt. Dacă vrei, poți să biruiești aceste obiceiuri de a fi lent și migălos. Exercitarea voinței va face mâinile să se miște cu dexteritate. — The Youth’s Instructor, 28 ianuarie, 1897.

Metode pentru lucrarea biblică

Lecturi biblice simple și pline de viață — Trebuie să începeți să conlucrați cu Domnul Hristos.... Împliniți porunca Evangheliei. Mergeți „la drumuri și la garduri”. Vizitați cât mai mulți oameni cu putință. Prezentați lecturi biblice simple și pline de viață, care vor avea o influență corectă asupra minții. — Manuscript 53, 1910.

O solie pentru a-i determina pe oameni să studieze — Solia pentru timpul acesta trebuie să fie vestită atât de clar și de hotărât, încât să-i îndemne și să-i determine pe ascultători să dorească să studieze Scripturile. — Testimonies for the Church 9:109 (1909).

Învățați-i pe oameni să abordeze Biblia cu spiritul unui elev — Aceia care studiază Biblia să fie învățați să se apropie de ea cu spiritul unui elev. Noi trebuie să cercetăm paginile ei nu pentru a găsi dovezi care să susțină părerile noastre, ci pentru a ști ce spune Dumnezeu. — Educație, pag, 189 (1903).

Fiecare studiu biblic să aibă un plan clar — Fiecare învățător al Scripturii să se asigure că lucrarea lui se îndreaptă spre rezultate concrete. Înainte de a începe să prezinte un subiect trebuie să aibă în minte un plan clar și să știe exact ce dorește să realizeze. Să nu fie [482] mulțumit cu prezentarea unui subiect până când elevul nu va înțelege principiile implicate, pricepe adevărul lor și este în stare să spună cu claritate ce a învățat. — Educație, 233, 234 (1903).

Simplitatea cuvintelor — Nu căutați niciodată să folosiți cuvinte care să lase impresia că sunteți niște erudiți. Cu cât veți vorbi mai simplu, cu atât veți fi înțeleși mai bine. — Testimonies for the Church 6:383 (1900).

Explicația simplă este mai bună decât argumentele — Argumentele sunt bune la locul lor, dar prin explicațiile simple ale Cuvântului lui Dumnezeu se poate realiza mult mai mult. Învățăturile lui Hristos erau ilustrate atât de clar, încât chiar și cei mai neînvățați puteau să le înțeleagă cu ușurință. Domnul Isus nu a folosit expresii lungi și dificile în predicile Sale, ci un limbaj simplu, adaptat la mintea oamenilor obișnuiți. În subiectul pe care îl prezenta, El nu

înainta mai mult decât erau ei în stare să-L urmărească. — Slujitorii evangheliei, 169 (1915).

Câteva argumente pot fi suficiente — Nu este strategia cea mai bună aceea de a fi atât de explicit și de a prezenta tot ce se poate spune despre un subiect, când câteva argumente ar contura tema și ar fi suficiente din toate punctele de vedere pentru a-i convinge sau a-i aduce la tăcere pe împotrivitori. — Slujitorii Eeangheliei, 376 (1915).

Prezentați adevărul într-o modalitate simplă — În veacul acesta, când poveștile plăcute plutesc la suprafață și atrag mintea, prezentarea adevărului într-o modalitate simplă, argumentată cu câteva dovezi convingătoare este mai bună decât căutarea și evidențierea unui șir copleșitor de dovezi, deoarece ideea principală ajunge să rămână în mintea oamenilor mai neclară decât înainte de expunerea tuturor obiecțiilor și a dovezilor. Pentru mulți, afirmațiile au un efect mai bun decât argumentele lungi. Ei acceptă multe lucruri [483] ca fiind adevărate, pe baza încrederii. Pentru astfel de ascultători, dovezile nu ajută la clarificarea subiectului. — Testimonies for the Church 3:36 (1872).

Învățătură peste învățătură — Adevărul să fie prezentat așa cum este el în Isus, învățătură peste învățătură, poruncă peste poruncă, puțin aici, puțin acolo. — Testimonies for the Church 9:240 (1909).

Puterea simpatiei creștine — Cuvintele pline de bunătate, adresate cu simplitate, micile atenții exprimate simplu vor alunga norii ispitei și ai îndoielii care se adună asupra sufletului. Expresia sinceră a simpatiei creștinești, manifestată cu simplitate, are puterea de a deschide ușa inimilor care au nevoie de atingerea simplă și delicată a Duhului lui Hristos. — Testimonies for the Church 9:30 (1909).

Găsiți-vă calea spre inimi — Ori de câte ori puteți câștiga interesul oamenilor, vorbind cu ei la gura sobei, folosiți ocazia. Luați Biblia și descoperiți-le marile ei adevăruri. Succesul vostru nu va depinde atât de mult de cunoștințele și de realizările voastre, ci de abilitatea voastră de a găsi calea spre inimi. Fiind sociabili și apropiindu-vă de oameni, puteți orienta cursul gândurilor lor mai repede decât prin discursul cel mai abil. — Slujitorii evangheliei, 193 (1915).

Prezentarea și practicarea principiilor — Lucrurile acestea nu au fost prezentate ca o teorie seacă. Aceia care doresc să răspândească adevărul trebuie să practice ei înșiși principiile lui. Ei pot să-i convingă pe alții, numai reflectând caracterul lui Dumnezeu prin noblețea, lipsa de egoism și corectitudinea vieții lor. — Educație, 41 (1903).

Influența crucii în câștigarea de suflete — Crucea de pe Golgota trebuie să fie înălțată înaintea oamenilor, absorbindu-le atenția și concentrându-le gândurile.... Lucrătorii vor transmite în lume raze de lumină, ca niște mijloace vii pentru iluminarea lumii. — Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 70 (1896). [484]

Răspunsul la întrebări — Cea mai bună lucrare pe care o puteți face este să învățați, să educați. Ori de câte ori puteți găsi o ocazie de a proceda astfel, stați de vorbă cu membrii unei familii și permiteți-le să vă pună întrebări. Apoi, răspundeți-le cu răbdare și umilință. Continuați această lucrare în asociere cu eforturile voastre publice. Predicați mai puțin și educați mai mult, prezentând studii biblice și rugându-vă cu familiile și cu grupele mici. — Slujitorii evangheliei, 193 (1935).

Lucrarea biblică răbdătoare și cuprinzătoare — De multe ori, un lucrător dă greș în lucrarea lui, deoarece nu se apropie de aceia care au cea mai mare nevoie de ajutorul lui. Într-o manieră curtenitoare, cu Biblia în mână, el ar trebui să se străduiască să înțeleagă obiecțiile care se află în mintea celor ce încep să întrebe: „Ce este adevărul?” Cu atenție și delicatețe, lucrătorul trebuie să-i îndrume și să-i educe, ca pe niște copii de școală. Mulți au nevoie să se dezvețe mai întâi de teoriile pe care multă vreme le-au considerat ca fiind adevărate. Când se conving că au greșit cu privire la subiectele biblice, ei ajung în încurcătură și îndoială. Aceste persoane au nevoie de simpatia cea mai duioasă și de ajutorul cel mai înțelept. Ele au nevoie să fie învățate cu atenție, iar lucrătorul trebuie să se roage pentru ele și împreună cu ele, să vegheze asupra lor și să le păzească, manifestând o grijă plină de bunătate. — Slujitorii evangheliei, 190, 191 (1915).

Acolo unde sunt prejudecăți — Domnul Hristos a atras inima ascultătorilor Săi prin manifestarea iubirii, iar apoi, puțin câte puțin, pe măsură ce erau în stare să înțeleagă, El le descoperea marile adevăruri ale împărăției. Și noi trebuie să învățăm să ne adaptăm

lucrarea la starea oamenilor — pentru a-i întâmpina pe oameni acolo unde se află ei. Deși cerințele Legii lui Dumnezeu trebuie să-i fie [485] prezentate lumii, să nu uităm că dragostea aceea — dragostea lui Hristos — este singura putere capabilă să sensibilizeze inima și să conducă la ascultare.

Toate marile adevăruri ale Scripturii își au centrul în Hristos, iar dacă sunt înțelese corect, toate conduc la El. Domnul Hristos să fie prezentat ca fiind Alfa și Omega, începutul și sfârșitul marelui Plan de Mântuire. Prezentați-le oamenilor subiecte care să le întărească încrederea în Dumnezeu și în Cuvântul Său și îndrumați-i să cerceteze personal învățăturile lui. Pe măsură ce înaintează în studiul Bibliei, pas cu pas, ei vor fi pregătiți tot mai bine să prețuiască frumusețea și armonia adevărurilor ei valoroase. — The Review and Herald, 13 iunie, 1912.

Prezentați adevărurile cruciale numai după convertire — Să nu credeți că aveți datoria de a prezenta argumentele cu privire la subiectul Sabatului îndată ce îi întâlniți pe oameni. Dacă persoanele respective menționează subiectul, spuneți-le că el nu este preocuparea voastră acum. Totuși, după ce își supun inima și mintea față de voința lui Dumnezeu, ei sunt pregătiți să cântărească sincer dovezile cu privire la aceste adevăruri solemne și cruciale. — Letter 77, 1895.

Solii mai importante decât argumentele — Simpla prezentare formală, prin fraze prestabilite, a argumentelor nu are rezultate bune. Dragostea impresionantă a lui Dumnezeu, aflată în inima lucrătorilor, va fi recunoscută de cei pentru care lucrează. Sufletele însetează după apa vieții. Nu goliți vasele. Dacă arătați față de ele dragostea lui Hristos, veți fi în stare să-i conduceți pe cei flămânzi și însetați la Isus, iar El le va da pâinea vieții și apa mântuirii. — Letter 77, 1895.

În conversații, reamintiți experiența voastră — Puneți la lucru fiecare fărâmă de putere spirituală. Spuneți celor pe care-i vizitați că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Domnul Isus Hristos va [486] deschide ușa inimii lor, și va lăsa asupra sufletului lor impresii dăinuitoare. Străduiți-vă să-i treziți pe bărbați și pe femei din insensibilitatea lor spirituală. Spuneți-le cum L-ați găsit voi pe Isus și cât de fericiți sunteți de când ați căpătat o experiență în serviciul Lui. Spuneți-le ce binecuvântare primiți când ședeți la picioarele lui Isus și învățați lucruri prețioase din Cuvântul Lui. Spuneți-le despre bucuria și fericirea care există în viața de creștin. Cuvintele voastre

calde și fierbinți îi vor convinge că ați găsit mărgăritarul de mare preț. Cuvintele voastre vesele, încurajatoare, arată că voi ați aflat fără îndoială calea mai înaltă. Aceasta este adevărata lucrare misionară, și când e făcută, mulți se vor trezi ca dintr-un vis. — Testimonies for the Church 9:38 (1909).

Rugăciunea de mijlocire este secretul succesului — În trecut au existat oameni care își îndreptau toată atenția spre fiecare suflet, spunând: „Doamne, ajută-mă să salvez acest suflet”. Dar acum situațiile de acest fel sunt rare. Câți lucrează, înțelegând pericolul în care se află cei păcătoși? Câți se gândesc la aceia despre care știu că sunt în pericol, aducându-i înaintea lui Dumnezeu în rugăciune și implorându-L să-i salveze? — Slujitorii evangheliei, 65 (1915).

Lecțiile Marelui Învățător

Prezentați Cuvântul în modalitatea lui Hristos — Dacă prezentați Cuvântul în modalitatea în care l-a prezentat Domnul Hristos, auditoriul vostru va fi impresionat adânc de adevărurile pe care le spuneți. Ei vor fi convinși că acesta este Cuvântul viului Dumnezeu. — Testimonies for the Church 9:143 (1909).

Dragostea plină de răbdare și interesul față de cei pierduți — El i-a învățat pe oameni cu o dragoste plină de răbdare. Înțelepciunea lui adâncă și cercetătoare cunoștea nevoile fiecărui suflet aflat printre [487] ascultătorii Săi, iar când îi vedea că refuză solia păcii și a dragostei pe care venise să le ofere, inima Sa simțea durerea până în adâncul ei. — Slujitorii evangheliei, 49 (1915).

Blândețea și umilința — În comportamentul Său nu era nici o urmă de bigotism, nici o asprime. Răscumpărătorul lumii avea o natură mai înaltă decât a unui înger, și totuși împreună cu maiestatea Sa divină se manifesta o blândețe și o umilință care îi atrăgeau pe toți la Sine. — Cugetări de pe Muntele Fericirilor, 29, 30 (1896).

Speranța inspiră dorință și credință — El a întrezărit posibilități infinite în fiecare făptura omenească. I-a văzut pe oameni așa cum ar putea să fie, transformați de harul Său — după „bunăvoința Domnului, Dumnezeului nostru". Privindu-i cu nădejde, le inspira nădejde. Întâmpinându-i cu încredere, le inspira încredere. Descoperind în Sine însuși idealul adevărat al omului, trezea atât dorința, cât și credința pentru atingerea lui. În prezența Sa, sufletele căzute și disprețuite își dădeau seama că erau încă oameni și doreau să se dovedească vrednici de aprecierea Lui. În multe inimi care păreau moarte pentru tot ce era sfânt erau trezite noi impulsuri. Pentru mulți disperați, El deschidea posibilitatea unei vieți noi. — Educație, 80 (1903).

Seriozitate și zel — În timp ce ascultau adevărurile Sale, atât de diferite de tradițiile și de dogmele învățate de rabini, speranța răsărea în inima oamenilor. În învățătura Sa erau o seriozitate și un zel care

o făcea să se întipărească în mintea lor cu o putere convingătoare. — Slujitorii evangheliei, 188 (1915).

Răspândirea vieții și a voioșiei — Când trecea prin orașe și sate, El era ca un torent de viață, răspândind putere și bucurie. — Divina vindecare, 20 (1905). [488]

Puteți să fiți voioși — Dumnezeu nu vrea să fie nici o față tristă pe pământul acesta. Domnul nu vrea ca vreun om să fie abătut și supărat, ci dorește ca să vă îndreptați fața spre El și să-L lăsați, pur și simplu, să reverse asupra ei strălucirea luminii Soarelui Neprihănirii. — Manuscript 42, 1894.

Hristos învăța cu autoritate — Cu toate că învățătura Lui era simplă, El vorbea ca unul care avea autoritate. Caracteristica aceasta punea învățătura Lui în contrast cu a tuturor celorlalți. Rabinii vorbeau cu îndoială și ezitare, ca și cum Scripturile puteau fi interpretate ca să însemne o dată un lucru și altă dată exact invers, Ascultătorii ajungeau în fiecare zi într-o și mai mare nesiguranță. Dar Isus prezenta Scripturile ca pe o autoritate ce nu mai putea fi pusă la îndoială. Oricare ar fi fost subiectul, El îl prezenta cu putere, astfel încât cuvintele Lui să nu fie puse la îndoială. — Hristos, Lumina lumii, 253 (1898).

Dorința de a-i salva pe cei păcătoși — Dorința arzătoare de a-i salva pe cei păcătoși, care a caracterizat viața Mântuitorului, caracterizează viața tuturor urmașilor Săi adevărați. — Testimonies for the Church 7:10 (1902).

Puterea de convingere deplină — Ascultarea promptă și necondiționată a acestor oameni, fără a li se promite niciun fel de salariu, pare remarcabilă, dar chemarea Domnului Hristos a avut o putere de convingere deplină. — Slujitorii evangheliei, 24 (1915).

Rezultatele lucrării biblice

Îngerii sunt aproape de lucrător — Când lucrătorul se străduiește să le ofere altora lumina pe care i-a dat-o Dumnezeu, Domnul îi dăruiește o lumină mai mare și, dacă face tot ce poate mai [489] bine, cu ținta unică de a-L slăvi pe Dumnezeu, el va înțelege valoarea sufletelor. Când face vizite din casă în casă, explicându-le Scripturile celor care nu le înțeleg, îngerii lui Dumnezeu sunt aproape de el pentru a impresiona inima celui ce însetează după apa vieții. — The Review and Herald, 6 octombrie, 1896.

Domnul colaborează cu lucrătorii biblici — Prezentați dovezile credinței noastre așa cum sunt ele în Cuvântul lui Dumnezeu, iar puterea sfințitoare a adevărului își va găsi calea spre inima și mintea celor care sunt convinși. Când lucrătorii prezintă studii biblice în căminul oamenilor, Domnul lucrează asupra minții ascultătorilor la fel de sigur cum lucrează în serviciile publice. — Letter 160, 1901.

Minuni săvârșite prin Cuvântul lui Dumnezeu — Întotdeauna va fi dificil să ajungem la inima celor neștiutori și nelegiuiți. Totuși, oare ne străduim noi, fiecare în parte, să facem o lucrare personală atât de serioasă și credincioasă cum ar trebui? Nu ne ținem noi prea departe de sufletele sărmane, care sunt moarte în nelegiuirile și păcatele lor? Nu ar putea fiecare dintre noi să-și însușească zelul stăruitor al Domnului Hristos și să facă mai mult?

Mă tem că nu avem credința aceea care este esențială. De ce nu luptăm împotriva dezamăgirilor și a ispitei de a ne descuraja? Dumnezeu este plin de milă, iar dacă adevărul înnobilează și curăță viața noastră, aducându-ne bucurie, suntem în stare să îndeplinim o lucrare serioasă și temeinică pentru Dumnezeu. Rugăciunea și credința vor face minuni. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să fie arma noastră de luptă. Prin Cuvântul acesta pot să fie săvârșite minuni, pentru că el este de folos în toate privințele. — Letter 75, 1896.

Valoarea unui suflet — Sufletul care se consacră lui Hristos este mai prețios în ochii Săi decât întreaga lume. — Hristos, Lumina lumii, 480 (1898).

Dacă un singur suflet ar fi primit Evanghelia harului Său, Domnul Hristos ar fi ales viața de trudă și umilință și moartea rușinoasă, doar pentru a salva acel suflet. — Divina vindecare, 135 (1905). [490]

Lucrarea aceasta trebuie să înainteze — Mulți vor auzi solia, dar vor refuza să o asculte. Cu toate acestea, avertizarea trebuie să fie vestită în tonuri clare. Adevărul să fie prezentat nu numai în adunările publice, dar și printr-o lucrare din casă în casă. Lucrarea aceasta trebuie să înainteze în Numele Domnului. Aceia care se angajează în îndeplinirea ei îi au ca tovarăși pe îngerii cerului. Ei se vor împotrivi atacurilor pe care vrăjmașul le îndreaptă asupra celor care conlucrează cu Dumnezeu. — Letter 140, 1903.

Cu încredere în făgăduințele lui Dumnezeu — Este posibil ca sămânța bună a Cuvântului să rămână nevăzută pentru o vreme, ascunsă într-o inimă rece, egoistă și lumească, fără a da niciun semn că a prins rădăcini, dar, după un timp, când inspirația Duhului lui Dumnezeu pătrunde în suflet, sămânța ascunsă încolțește și, în cele din urmă, aduce roade spre slava lui Dumnezeu. În lucrarea pe care o îndeplinim de-a lungul unei vieți întregi, nu știm care dintre faptele noastre vor avea rezultate. Nu ne-a fost dat nouă să stabilim lucrul aceasta. Noi trebuie să ne facem lucrarea și să lăsăm rezultatele în grija lui Dumnezeu. „Dimineața seamănă-ți sămânța, și până seara nu lăsa mâna să ți se odihnească, fiindcă nu știi ce va izbuti, aceasta sau aceea sau dacă amândouă sunt deopotrivă de bune.”

Dumnezeul marelui Legământ declară că, atât „cât va fi pământul, nu vor înceta semănatul și seceratul...!” Agricultorul ară și seamănă, având încredere în această făgăduință. Cu aceeași credință trebuie să îndeplinim și lucrarea de semănare spirituală, având încredere în asigurarea lui Dumnezeu: „Tot așa și Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele.” „Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie, când își strânge snopii.” — Parabolele Domnului Hristos, 65 (1900).

[491] ## Salariile corespunzătoare pentru femeile care sunt lucrători biblici

Să fie plătite la fel ca soții lor — Când este posibil, pastorul și soția lui să lucreze împreună. Adesea, soția poate să lucreze alături de soțul ei, îndeplinind o lucrare nobilă. Ea poate să facă vizite în cămin și să ajute femeile din familiile acestea într-o modalitate în care soțul ei nu poate....

Alegeți femei care vor lucra cu seriozitate. Domnul va folosi femeile inteligente în lucrarea de educație. Nimeni să nu creadă că femeile acestea, care înțeleg Cuvântul lui Dumnezeu și au capacitatea de a-i învăța pe alții, nu ar trebui să primească un salariu pentru munca lor. Ele trebuie să fie plătite la fel ca soții lor. În vestirea adevărului prezent este o mare lucrare pentru femei. Prin exercitarea tactului feminin și printr-o folosire înțeleaptă a cunoștințelor lor în domeniul adevărului biblic, ele pot să înlăture dificultăți pe care soții lor nu le pot depăși. Avem nevoie de femei care să lucreze în asociere cu soții lor, iar cele care doresc sa se angajeze în acest domeniu al lucrării misionare trebuie să fie încurajate. — Letter 142, 1909.

Sacrificiul să nu fie restrâns doar la femeile credincioase — Avem de făcut o mare lucrare în lumea aceasta și fiecare talent trebuie să fie folosit în conformitate cu principiile corectitudinii. Dacă o femeie este rânduită de Dumnezeu să îndeplinească o anumită lucrare, munca ei să fie apreciată la adevărata ei valoare. Fiecare lucrător trebuie să-și primească partea cuvenită. Poate că unii gândesc că este un plan bun ca unor persoane să li se îngăduie să-și folosească talentul și să depună o muncă serioasă în lucrarea lui Dumnezeu, fără să primească nimic din trezorerie. Totuși aceasta este o discriminare și o reținere egoistă a părții cuvenite acestor lucrători. Dumnezeu nu va aproba niciun astfel de plan. Poate că aceia [492] care au inventat metoda aceasta s-au gândit că Îi fac lui Dumnezeu un serviciu, prin faptul că nu scot bani din trezorerie pentru a plăti acești lucrători iubitori de suflete și temători de Dumnezeu. Totuși va

veni o zi a socotelilor, iar cei care cred acum că această rigurozitate, această părtinire, constituie un plan înțelept se vor rușina atunci de egoismul lor. Dumnezeu vede lucrurile acestea într-o lumină cu totul diferită de aceea în care o văd oamenii limitați.

Aceia care lucrează cu seriozitate și fără egoism, indiferent dacă sunt bărbați sau femei, aduc snopi pentru Domnul, iar sufletele convertite prin lucrarea lor vor aduce zecimile lor în trezorerie. Când lipsa mijloacelor financiare necesită renunțarea la sine, nu lăsați doar câteva femei harnice să facă toate sacrificiile. Toți să participe la sacrificiul acesta. Dumnezeu declară: „Eu urăsc răpirea și nelegiuirea." — Manuscript 47, 1898.

Să se plătească din zecime — Zecimea trebuie să ajungă la aceia care lucrează în domeniul predicării și al învățării Cuvântului, indiferent dacă sunt bărbați sau femei. — Manuscript 149, 1899.

Un procedeu care va limita lucrarea femeilor — Uneori, sa făcut o nedreptate față de femeile care lucrează cu un devotament tot atât de mare ca soții lor și sunt recunoscute de Dumnezeu ca fiind necesare pentru lucrarea de păstorire. Metoda de a-i plăti pe cei angajați în lucrare, fără însă a le plăti și pe soțiile lor, care împărtășesc munca alături de ei, nu este în conformitate cu planul lui Dumnezeu, iar dacă este aplicată în conferințele noastre, această metodă tinde să le descurajeze pe surorile noastre în calificarea pentru lucrarea în care ar trebui să se angajeze. Dumnezeu este un Dumnezeu al dreptății, iar dacă pastorii primesc un salariu pentru munca lor, soțiile lor, care se dedică tot atât de dezinteresat în lucrare, ar trebui să fie plătite cu un salariu separat de cel pe care îl primesc soții lor, chiar dacă ele nu au cerut acest lucru.

Adventiștii de ziua a șaptea nu trebuie să micșoreze în niciun [493] fel importanța lucrării unei femei. Dacă o femeie îi încredințează treburile gospodărești unei ajutoare credincioase și înțelepte și își lasă copiii în grija unei surori, în timp ce ea se angajează în lucrare, Conferința ar trebui să aibă înțelepciunea de a înțelege dreptul ei de a primi un salariu. — Slujitorii evangheliei, 452, 453 (1915).

Dumnezeu a clarificat subiectul acesta — Dacă femeile îndeplinesc o lucrare care nu este printre cele mai plăcute multora dintre aceia care își desfășoară activitatea în domeniul predicării și al învățării, iar faptele lor sunt o dovadă că realizează o lucrare care a fost neglijată vizibil, oare o asemenea muncă nu ar trebui să

fie privită ca având rezultate tot atât de bune ca lucrarea pastorilor hirotoniți? Oare lucrul acesta nu ar trebui să impună angajarea lor ca lucrători?...

Subiectul acesta nu a fost lăsat la dispoziția oamenilor. Domnul este cel care l-a clarificat. Voi trebuie să vă faceți datoria față de femeile care lucrează în domeniul Evangheliei și a căror muncă dovedește faptul că sunt importante în lucrarea de vestire a adevărului în familii. Lucrarea pe care o îndeplinesc ele este exact lucrarea ce trebuie să fie făcută și încurajată. Din multe puncte de vedere, o femeie poate să le împărtășească surorilor cunoștințe pe care un bărbat nu poate să le comunice. Lucrarea ar suferi o pierdere mare fără acest fel de lucrare îndeplinită de femei. Domnul mi-a arătat din nou și din nou că femeile, care lucrează ca învățători, sunt la fel de necesare precum sunt bărbații pentru lucrarea ce le-a fost rânduită de El. — Manuscript 142, 1903.

Avertismentele adresate lucrătorilor biblici

Lucrarea personală este mai extenuantă — În lucrarea care trebuie să fie făcută, femeile sunt necesare în aceeași măsură ca bărbații. Femeile care se dedică slujirii Domnului, care lucrează pentru salvarea altora prin vizite din casă în casă, îndeplinesc o lucrare care este mai extenuantă decât faptul de a predica înaintea adunării și ar trebui să primească un salariu pentru munca lor. — Manuscript 149, 1899. [494]

Evitați suprasolicitarea — Există pericolul ca femeilor angajate în lucrare să li se ceară să muncească prea mult, fără a li se acorda perioade corespunzătoare pentru odihnă. Lucrătorii nu trebuie să fie supuși la extenuare. Unii nu își vor prejudicia propria sănătate, dar alții, care sunt conștiincioși, se vor suprasolicita sigur. Perioadele de odihnă sunt necesare pentru toți, îndeosebi pentru femei. — Letter 61, 1896.

Noi suntem muritori — Frate _____, sper că vei fi foarte atent cu privire la sănătatea sorei _____. Nu-i îngădui să lucreze prea mult într-un domeniu care cere suprasolicitare nervoasă. Vei înțelege ce vreau să spun. Ea trebuie să înțeleagă faptul că suntem niște făpturi muritoare și că, dacă nu suntem atenți la sănătatea noastră, este posibil să o pierdem. — Letter 44, 1900.

Când să acționăm independent — Sunt situații în care este potrivit ca femeile să acționeze prompt și independent, înaintând cu hotărâre pe calea despre care știe că este calea Domnului. Soția trebuie să stea alături de soțul ei ca egală, împărtășind toate responsabilitățile vieții și acordându-i respectul cuvenit aceluia care a ales-o să fie tovarășa lui de viață. — Manuscript 17, 1891.

Evitarea laudelor adresate bărbaților și evitarea unei atitudini de familiaritate — Mă doare când văd că bărbații sunt lăudați, flatați și favorizați. Dumnezeu mi-a descoperit faptul că unii dintre cei care primesc atențiile acestea nu sunt vrednici să pronunțe Numele Său, și totuși sunt înălțați până la cer în ochii unor oameni limitați, care privesc numai la aparențe. Sora mea, nu-i favoriza

și nu-i flata niciodată pe sărmanii bărbați supuși greșelii, indiferent dacă sunt tineri sau în vârstă, căsătoriți sau necăsătoriți. Tu nu cunoști slăbiciunile lor și nu știi că tocmai atențiile acestea și lauda [495] aceasta generoasă pot să contribuie la ruina lor. Sunt alarmată de îngustimea și de lipsa înțelepciunii pe care o manifestă mulți cu privire la atitudinea aceasta de familiaritate....

Bărbații căsătoriți care acceptă atenția, lauda și favoritismul femeilor trebuie să fie siguri că dragostea și simpatia celor din categoria aceasta nu merită să fie obținute, pentru că sunt lipsite de valoare....

Din nou, vă îndemn cu privire la nevoia curăției fiecărui gând, a fiecărui cuvânt și a fiecărei fapte. Fiecare dintre noi are o răspundere personală față de Dumnezeu, o lucrare personală pe care nimeni altcineva nu poate să o facă în locul nostru. Lucrarea noastră este să facem lumea mai bună prin învățăturile personale, prin efortul și exemplul personal. Deși trebuie să cultivăm o atitudine sociabilă, să nu facem lucrul acesta doar pentru amuzament, ci să avem în vedere scopul de a salva suflete. — The Review and Herald, 10 noiembrie, 1885.

Secțiunea 15 — Evanghelizarea prin muzică

[496]

Lucrarea de slujire prin muzică

Un mijloc de salvare a sufletelor — Cântecul melodios, care vine din multe inimi, cu versuri clare și distincte, constituie unul dintre mijloacele lui Dumnezeu în lucrarea de salvare a sufletelor. — Testimonies for the Church 5:493 (1889).

Puterea cântecului — După cum copiii lui Israel, călătorind prin pustie, își înveseleau pașii cu acordurile cântărilor sfinte, tot așa îi îndeamnă Dumnezeu pe copiii Săi de astăzi să aducă bucurie în peregrinajul lor prin această viață. Nu există decât puține mijloace mai eficiente pentru fixarea cuvintelor Sale în memorie, în afară de repetarea lor prin cântare. O asemenea cântare are o putere minunată. Puterea de a supune firile aspre și necultivate; puterea de a înviora gândirea și de a stârni compasiunea, de a promova armonia în acțiune și de a izgoni tristețea și presentimentele sumbre care nimicesc curajul și slăbesc puterile.

Este unul dintre mijloacele cele mai eficiente de a impresiona inima cu adevărul spiritual. Cât de adesea i se întâmplă sufletului sufocat și gata să se lase pradă deznădejdii ca memoria să regăsească vreun cuvânt de-al lui Dumnezeu — de mult uitata povară a vreunui cântec din copilărie, iar ispitele își pierd puterea, viața capătă un nou înțeles și un nou scop, iar curajul și bucuria sunt împărtășite și altor suflete! — Educație, 167, 168 (1903).

O predică neîntreruptă — Cuvintele acestea [cântarea lui Moise] le-au fost repetate tuturor israeliților și au alcătuit un cântec [497] intonat adesea în tonuri înalte și melodioase. În înțelepciunea lui, Moise le-a prezentat adevărul prin cântec, pentru ca prin intermediul melodiei, să se familiarizeze cu el și să se întipărească în mintea tuturor celor ce alcătuiau poporul, tineri și bătrâni. Pentru copii era important să învețe cântecul, pentru că el le vorbea, avertizându-i, ținându-i în frâu, mustrându-i și încurajându-i. Cântecul era o predică neîntreruptă. — Manuscript 71, 1897.

Influența vastă a cântecului — Cântările au fost introduse ca o parte obișnuită a serviciului religios, iar David a compus psalmii

nu numai pentru a fi folosiți de preoți în serviciul sanctuarului, ci și pentru a fi cântați de popor în timpul călătoriilor către altarul național, cu prilejul sărbătorilor anuale. Influența exercitată în felul acesta a fost foarte cuprinzătoare și a adus ca rezultat eliberarea națiunii de idolatrie. Multe dintre popoarele vecine, văzând prosperitatea lui Israel, au fost determinate să gândească bine despre Dumnezeul lui Israel, care făcuse lucruri atât de mari pentru poporul Său. — Patriarhi și profeți, 711 (1890).

Cântecul atrage la adevăr — Câteva nopți după aceea, am fost preocupată gândindu-mă ce am putea să facem pentru a le vesti adevărul oamenilor din aceste orașe mari. Eram siguri că, dacă vor auzi solia, unii vor primi adevărul și, la rândul lor, îl vor vesti altora.

Clericii își avertizează bisericile și le spun că doctrina prezentată este periculoasă și că, dacă merg să o asculte, vor fi amăgiți de această învățătură ciudată. Dacă puteam să-i aducem pe oameni să asculte, prejudecățile ar fi fost înlăturate. Ne rugăm cu privire la lucrul acesta și credem că Domnul va găsi o cale, pentru ca solia de avertizare și îndrumare să ajungă la oameni în aceste zile din urmă.

Într-o noapte, se părea că mă aflam într-o ședință de comitet, unde se discuta despre lucrurile acestea. Un bărbat foarte serios și [498] plin de demnitate a spus: „Voi vă rugați ca Domnul să aducă bărbați și femei cu talent, care să se consacre lucrării. Aveți deja în mijlocul vostru talente care trebuie să fie recunoscute.” S-au spus câteva propoziții, iar apoi au fost rostite cuvintele pe care le scriu întocmai. El a spus: „Vă atrag atenția la talentul cântatului, care ar trebui să fie cultivat, deoarece vocea omenească este unul dintre talentele pe care Dumnezeu le-a încredințat pentru a fi folosit spre slava Sa. Vrăjmașul oricărei neprihăniri folosește mult în slujba lui acest talent Astfel, darul lui Dumnezeu, oferit spre a fi o binecuvântare pentru suflete, este pervertit, aplicat greșit și slujește scopurilor lui Satana. Dacă este consacrat Domnului pentru a sluji lucrării Sale, talentul vocii este o binecuvântare. _____ are talent, dar nu este prețuit. Poziția ei ar trebui să fie luată în considerare, iar talentul ei va atrage oamenii, iar ei vor asculta solia adevărului.” — Letter 62, 1893.

O punte de legătură cu Dumnezeu — Trebuie să avem o legătură vie cu Dumnezeu prin rugăciune și să avem o legătură vie cu Dumnezeu prin cântările de laudă și mulțumire. — Letter 96, 1898.

Un mijloc de a ne împotrivi vrăjmașului — Când era copil, asemenea copiilor de aici, Domnul Hristos a fost ispitit să păcătuiască, dar nu a cedat ispitei. Când a crescut mare, El a fost ispitit, dar cântecele pe care le învățase de la mama Sa îi veneau în minte, iar El își înălța glasul în cântări de laudă. Înainte de a-și da seama, tovarășii Săi I se alăturau în cântec. Dumnezeu dorește să folosim fiecare mijloc pe care Cerul ni l-a pus la dispoziție pentru a ne împotrivi vrăjmașului. — Manuscript 65, 1901.

Cântecul aduce voioșia Cerului — Zorii dimineții Îl găseau adesea în vreun loc retras, meditând, cercetând Scripturile sau ru-
[499] gându-Se. El întâmpina lumina dimineții cântând. Își înveselea orele de trudă prin cântări de recunoștință și le ducea bucuria cerului celor epuizați de muncă și descurajați. — Divina vindecare, 52 (1905).

Cântecul de laudă — Deseori, își exprima bucuria inimii, cântând psalmi și melodii cerești. Locuitorii din Nazaret îi auzeau adesea vocea înălțându-se în laude și mulțumiri către Dumnezeu. El întreținea legătura cu cerul prin cântec, iar când tovarășii Săi se plângeau de oboseala muncii, ei erau înviorați de sublimele melodii ieșite de pe buzele Sale. Imnurile Sale de laudă păreau că izgonesc îngerii cei răi și, asemenea fumului de tămâie, umpleau locul cu miresmă plăcută. Mintea ascultătorilor Săi era transportată din exilul ei pământesc către căminul ceresc. — Hristos, Lumina lumii, 73, 74.

O armă împotriva descurajări — Dacă ar fi mult mai multe cântece de laudă la adresa Domnului și mult mai puține repetări jalnice ale motivelor de descurajare, ar fi câștigate mult mai multe biruințe. — Letter 53, 1896.

Exprimați-vă lauda și recunoștința prin cântări. Când suntem ispitiți, în loc să dăm glas simțămintelor noastre, să înălțăm prin credință o cântare de recunoștință către Dumnezeu.

Cântecul este o armă care poate fi folosită întotdeauna împotriva descurajării. Când ne deschidem astfel inima înaintea razelor de lumină ale prezenței Mântuitorului, vom avea sănătate și binecuvântarea Sa. — Divina vindecare, 254 (1905).

Dimineața și seara, închinați-vă lui Dumnezeu alături de copiii voștri, citind din Cuvântul Său și cântând spre lauda Lui. Învățați-i pe copii să repete Legea lui Dumnezeu. Cu privire la porunci, israeliții erau îndrumați astfel: „Să le întipărești în mintea copiilor tăi, și să vorbești de ele când vei fi acasă, când vei pleca în călătorie, când

te vei culca și când te vei scula.” Prin urmare, Moise i-a îndemnat [500] pe israeliți să pună pe melodie cuvintele Legii. Copiii mai mari cântau la instrumente, iar cei mai mici mărșăluiau, cântând în cor cântarea poruncilor lui Dumnezeu. În anii de mai târziu, ei au păstrat în memorie cuvintele Legii, pe care le învățaseră în copilărie.

Dacă pentru Moise a fost important să redea poruncile prin cântări sfinte, așa încât, când mărșăluiau în pustie, copiii puteau învăța să cânte Legea vers cu vers, cât de important este, în timpul acesta, să-i învățăm pe copiii noștri Cuvântul lui Dumnezeu! Să venim în ajutorul Domnului, învățându-i pe copiii noștri să respecte poruncile, până la ultima literă. Să facem tot ce ne stă în putere pentru a crea o atmosferă plăcută în căminul nostru, pentru ca Dumnezeu să poată intra acolo. — The Review and Herald, 8 septembrie, 1904.

Tot cerul răsună în cântece de bucurie — Trebuie sa ne aducem aminte fără încetare de bucuria cea mare exprimată de Păstor datorită găsirii oii pierdute. El își cheamă vecinii și le spune: „Bucurați-vă împreună cu mine, căci am găsit oaia pierdută.” Tot cerul răsună în cântece de bucurie. Tatăl însuși Se bucură pentru cei salvați, cântând. Ce bucurie plină de un extaz sfânt este exprimată în parabola aceasta! Noi avem privilegiul de a împărtăși bucuria aceasta. — Testimonies for the Church 6:125 (1900).

Muzica în evanghelizare

Pentru întipărirea adevărului spiritual — Cântecul este unul dintre mijloacele cele mai eficiente pentru a întipări în inimă adevărul spiritual. Adesea, prin cuvintele cântărilor sfinte, au fost deschise izvoarele pocăinței și ale credinței. — The Review and Herald, 6 iunie, 1912.

Instrumentele muzicale — Talentul cântatului trebuie să fie implicat în lucrare. Folosirea instrumentelor muzicale nu este deloc [501] ceva rău. Instrumentele muzicale au fost folosite în serviciile religioase din vremurile străvechi. Închinătorii îl lăudau pe Dumnezeu cu harpa și chimvalul, iar muzica ar trebui să-și găsească locul în serviciile noastre divine. Ea va contribui la sporirea interesului. — Letter 132, 1898.

Cântatul din cadrul serviciilor divine nu este un concert — Mi-a fost descoperit că, dacă fratele _____ ar asculta sfatul fraților săi și nu s-ar grăbi să continue metoda pe care o folosește pentru a atrage ascultători numeroși, ar avea o influență mai mare spre bine, iar lucrarea lui ar avea un efect mai convingător. El ar trebui să scoată din cadrul adunărilor tot ce seamănă cu manifestările teatrale, deoarece o astfel de aparență nu contribuie cu nimic la întărirea soliei pe care o vestește, Când Domnul va colabora cu el, lucrarea lui nu va trebui să fie făcută într-o modalitate atât de costisitoare. El nu va avea nevoie să cheltuiască atât de mult pentru a face reclamă adunărilor lui și nu va depinde atât de mult de programul muzical. Partea aceasta din cadrul serviciilor lui divine se desfășoară din ce în ce mai mult după modelul unui concert dintr-un teatru, decât după modelul unui serviciu de închinare prin cântec, potrivit unei adunări religioase. — Letter 49, 1902.

Dorința nespusă după Cuvânt — Inimile multor oameni din lume, precum și ale multora dintre membrii bisericii flămânzesc după pâinea vieții și însetează după apele mântuirii. Acești oameni au un interes pentru serviciul de închinare prin cântec, dar nu îl doresc nespus și nici măcar nu se roagă pentru el. Ei vor să cunoască

Scripturile. Ce îmi spune Cuvântul lui Dumnezeu mie? Duhul Sfânt lucrează asupra minții și inimii lor, atrăgându-i la pâinea vieții. Ei văd că totul se schimbă în jurul lor. Simțămintele și părerile oamenilor cu privire la religie se schimbă. Ei ajung să asculte Cuvântul întocmai cum este scris. — Manuscript 11, 1899.

Tema fiecărei cântări — știința mântuirii trebuie să fie subiectul [502] fiecărei predici și tema fiecărei cântări. Acest subiect să fie exprimat în fiecare rugăciune. — Manuscript 107, 1898.

Evitați excesul emoțional — Unii ajung în extrema opusă, punând pe primul loc emoțiile religioase, iar în ocaziile deosebite manifestă un zel puternic. Religia lor pare să aparțină mai mult domeniului impulsurilor, decât al rămânerii în Hristos prin credință.

Pastorii adevărați cunosc valoarea lucrării interioare a Duhului Sfânt asupra inimii omenești. Ei sunt mulțumiți cu simplitatea serviciilor religioase. În loc de a acorda multă importanță cântatului, care este atât de popular, ei acordă atenția principală studiului Cuvântului și laudei aduse lui Dumnezeu din inimă. Ei consideră că podoaba lăuntrică a unui spirit blând și liniștit este mai presus de podoabele exterioare. În gura lor nu se găsește minciună. — Manuscript 21, 1891.

Cântecul în cămin — Studenți, mergeți „la drumuri și la garduri”. Străduiți-vă să ajungeți atât la cei bogați, cât și la cei din clasele sociale mai umile. Intrați în casele celor bogați și ale celor săraci, iar când aveți ocazia, întrebați: „V-ar plăcea să cântăm? Am fi bucuroși să-L lăudăm pe Dumnezeu, cântând împreună cu voi.” Astfel, inima oamenilor este sensibilizată și se deschide calea pentru a înălța câteva cuvinte de rugăciune, cerând binecuvântarea lui Dumnezeu. Nu vor fi multe persoane care să vă refuze. — The Review and Herald, 27 august, 1903.

Lucrarea din casă în casă — Învățați să cântați cântările cele mai simple. Acestea vă vor ajuta în lucrarea din casă în casă, iar inimile vor fi atinse de influența Duhului Sfânt.... Din Cuvântul lui Dumnezeu, aflăm că îngerii se bucură pentru un păcătos care se pocăiește și că Domnul însuși se bucură pentru biserica Sa, cântând. [503] — The Review and Herald, 11 noiembrie, 1902.

Apelurile pentru decizii, făcute prin cântec — În visele mele din noaptea trecută, îi vorbeam unui grup de tineri. I-am rugat să cânte „Aproape convins”, Unii dintre cei prezenți au fost

impresionați adânc, Am știut că unii dintre ei erau aproape convinși, dar pentru că nu făcuseră eforturi hotărâte pentru a se întoarce la Hristos, convingerea cu privire la păcătoșenia lor îi va părăsi. Voi ați făcut câteva mărturisiri ale păcatului și vă întreb: „Nu vreți ca din momentul acesta să treceți de partea Domnului?” Dacă îl veți primi pe Domnul Isus, El vă va primi, la rândul Său. — Letter 137, 1904.

Experiența unui serviciu de închinare prin cântec, desfășurat într-un tren — În Sabat, am avut un serviciu de închinare prin cântec. Fratele Lawrence este muzician și a condus cântările. Toți pasagerii din tren au părut că se bucură mult de acest serviciu de închinare prin cântec și mulți dintre ei ni s-au alăturat, cântând.

Duminică, am avut un alt serviciu de închinare prin cântec, după ce fratele Corliss a ținut o cuvântare scurtă, folosind ca text cuvintele Scripturii: „Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu!” Pasagerii au ascultat cu atenție și au părut să le placă lucrurile care li s-au spus.

Luni, am cântat mult și am simțit cu toții că ne apropiem sufletește. — Letter 135, 1905.

Muzica pe Noul Pământ — Aceia care, indiferent de situație, se așază în mâinile lui Dumnezeu, pentru a fi și pentru a face tot ce dorește El, îl vor vedea pe împărat în toată frumusețea Sa. Ei vor privi farmecul Său inegalabil și, atingându-și harpele de aur, vor umple cerul de o muzică frumoasă, intonând cântecele Mielului.

Sunt bucuroasă să aud instrumentele muzicale pe care le aveți aici. Dumnezeu dorește să le aveți. El vrea să Îl lăudați cu toată [504] inima, cu tot sufletul și cu vocea voastră, preamărind Numele Său înaintea lumii. — The Review and Herald, 15 iunie, 1905.

Evangheliștii care au darul cântatului

Pregătirea pentru evanghelizarea prin cântec — Interesul față de cultivarea vocii trebuie să fie mult mai mare decât se manifestă, în general, în prezent. Studenții care au învățat să cânte cântările religioase plăcute, într-o modalitate melodioasă și clară, pot să facă mult în calitate de evanghelişti care au darul cântatului. Ei vor găsi multe ocazii favorabile de a-și folosi talentul pe care li l-a dat Dumnezeu, ducând muzica melodioasă și razele de soare în multe locuri singuratice și întunecate de păcat, necazuri și suferințe, cântându-le acelora care au avut rareori privilegiul de a participa la serviciile din biserică. — The Review and Herald, 27 august, 1903.

O influență puternică pentru câștigarea sufletelor — Când cântă, vocea omenească melodioasă inspiră emoții adânci, iar dacă va face eforturi hotărâte, acela care învață va deprinde o capacitate de a vorbi și de a cânta, care va exercita o influență puternică în câștigarea de suflete pentru Hristos. — Manuscript 22, 1886.

Vestirea unei solii deosebite prin cântat — Sunt persoane care au un dar special de a cânta și sunt împrejurări, când o persoană sau un grup care cântă, aduce o solie specială. Totuși rareori este nevoie să cânte numai câțiva. Însușirea de a cânta este un talent cu influență, pe care Dumnezeu dorește ca toți să-l cultive și să-l folosească spre slava Numelui Său. — Testimonies for the Church 7:115, 116 (1902).

Intonații clare și o exprimare distinctă — Niciun fel de cuvinte nu pot să arate binecuvântarea îmbelșugată a adevăratei închinări. Când făpturile omenești cântă cu sufletul și cu mintea, cântăreții cerești preiau melodia și se alătură în cântarea de mulțumire. Acela care a revărsat asupra noastră toate darurile care ne fac în stare să fim împreună-lucrători cu Dumnezeu așteaptă ca servii Săi să-și [505] cultive vocea, așa încât să poată vorbi și cânta într-un fel pe care toți îl pot înțelege. Nu cântatul cu voce puternică este necesar, ci intonarea clară, pronunțarea corectă și exprimarea distinctă. Toți să-și ia timp pentru a-și cultiva tonuri clare, dulci, nu cu asprime

și țipete care zgârie urechea. Capacitatea de a cânta este darul lui Dumnezeu și trebuie să fie folosită pentru slava Lui. — Testimonies for the Church 9:143, 144 (1909).

Factori importanți pentru o muzică eficientă — Muzica poate să aibă o mare influență spre bine, și totuși noi nu facem tot ce putem în acest domeniu al serviciilor de închinare. În general, se cântă dintr-un îndemn ocazional sau pentru situații deosebite, iar alteori aceia care cântă sunt lăsați să cânte greșit, iar muzica își pierde efectul corespunzător asupra minții celor prezenți. Muzica trebuie să fie frumoasă, emoționantă și plină de putere. Vocile să se înalțe în cântece de laudă și consacrare. Dacă este posibil, folosiți instrumente muzicale care să vă ajute, iar armonia plină de slavă să se înalțe spre Dumnezeu ca o jertfă bine primită.

Totuși, uneori, a-i disciplina pe cântăreți și a-i face să păstreze ordinea este o lucrare mai dificilă decât aceea de a dezvolta darul rugăciunii și al predicării. Mulți vor să facă lucrurile în conformitate cu stilul propriu, ei nu acceptă să se consulte și, când sunt conduși, ajung să-și piardă răbdarea. În slujba lui Dumnezeu este nevoie de planuri bine gândite. Bunul-simț constituie un element excelent în serviciul de închinare adus Domnului. — Gospel Workers, 325 (1892).

Dirijorul ceresc — Mi-a fost arătată ordinea desăvârșită din ceruri și am fost încântată să ascult muzica înălțătoare de acolo. După ce am ieșit din viziune, felul în care se cântă aici mi s-a părut foarte aspru și discordant. Am văzut grupuri de îngeri care stăteau [506] în careu, fiecare având o harpă de aur.... Era un înger care conducea întotdeauna, care atingea cel dintâi harpa și dădea tonul, apoi toți se uneau în muzica aceea amplă, desăvârșită, a cerului. Aceasta nu poate fi descrisă. Este melodioasă, cerească, divină, în timp ce fiecare chip strălucește de lumina lui Isus, răspândind o slavă de nedescris. — Testimonies for the Church 1:146 (1857).

Un program muzical bine coordonat — Niciun pastor nu ar trebui să anunțe imnurile care urmează a fi cântate, până când nu s-a asigurat mai întâi că ele sunt cunoscute bine de aceia care le cântă. Să fie aleasă o persoană potrivită, care să poarte răspunderea acestui serviciu, iar datoria ei să fie aceea de a verifica dacă imnurile alese pot să fie cântate atât cu inima, cât și cu mintea.

Cântatul este o parte a serviciului de închinare adus lui Dumnezeu, dar modalitatea deficitară și superficială în care este condus deseori nu aduce nici o mărturie favorabilă adevărului și nici o cinste lui Dumnezeu. În acest domeniu, trebuie să fie ordine și organizare, așa cum este necesar să fie în oricare altă parte a lucrării Domnului. Organizați un grup alcătuit din cântăreții cei mai buni, ale căror voci pot să conducă întreaga adunare, iar apoi toți să li se alăture în cântat. Aceia care cântă să facă efortul de a cânta armonios, să dedice un timp pentru exercițiu, așa încât să-și poată folosi talentul acesta spre slava lui Dumnezeu.

Totuși cântatul să nu fie lăsat să abată gândurile de la orele de devoțiune. Dacă trebuie să neglijăm una dintre părțile serviciului de închinare, partea aceasta să fie cântatul. — The Review and Herald, 24 iulie, 1883.

Caracterul atractiv al vocii omenești — Vocea care cântă pentru Dumnezeu dintr-o inimă plină de recunoștință și de mulțumire este mult mai plăcută înaintea Sa, decât melodia tuturor instrumentelor muzicale care au fost inventate vreodată de mâinile omenești. — Letter 2c, 1892.

Avertismente — Am fost purtată în viziune într-una dintre ocaziile în care se făceau repetiții pentru cântări și mi-au fost descoperite simțămintele care existau în grupul acela, unde tu erai persoana cea mai importantă. Acolo erau simțăminte de gelozie, invidie, bănuieli rele și vorbire de rău.... Dumnezeu cere o slujire din inimă. Slujirea formală, doar cu buzele, este ca o aramă sunătoare și un chimval zângănitor. Voi cântați pentru a face paradă, nu pentru a-L lăuda pe Dumnezeu cu inima și cu mintea. Starea inimii arată calitatea religiei aceluia care pretinde că este evlavios. — Letter 1a, 1890. [507]

Accentul pus pe cântatul cu întreaga adunare

Corul și cântatul cu întreaga adunare — La adunările care au loc, trebuie să fie ales un număr de persoane care să ia parte la serviciul de cântare. Cântarea să fie însoțită de instrumente muzicale, folosite cu iscusință. Nu trebuie să ne opunem folosirii instrumentelor muzicale în lucrarea noastră. Această parte a serviciului trebuie să fie condusă cu grijă, deoarece este o laudă adusă lui Dumnezeu prin cântare.

Să nu cânte întotdeauna doar câteva persoane. Cât mai adesea este cu putință, să cânte întreaga adunare. — Testimonies for the Church 9:144 (1909).

Serviciul de închinare prin cântec — Serviciul de închinare prin cântec să nu fie îndeplinit doar de câteva persoane. Toți cei prezenți să fie încurajați să participe la serviciul acesta prin cântec. — Letter 157, 1902.

Apropiați-vă de armonia corului ceresc — Muzica formează o parte din închinarea adusă lui Dumnezeu în curțile cerești. În cântările noastre de laudă, trebuie să ne străduim să ne apropiem cât mai mult cu putință de armonia corurilor cerești. Adesea, sunt îndurerată să aud voci neantrenate, care ating notele cele mai înalte, țipând literalmente cuvintele sfinte ale unui imn de laudă. Cât de nepotrivite sunt acele voci ascuțite, care zgârie auzul, pentru serviciul [508] de închinare voios și solemn adus lui Dumnezeu. Doresc să-mi astup urechile, sau să fug din locul acela și mă bucur când exercițiul acesta dureros se încheie.

Aceia care cântă în cadrul serviciului de închinare trebuie să aleagă imnuri potrivite ocaziei, nu cu tonuri funebre, ci melodii voioase, și totuși solemne, Vocea poate și trebuie să fie modulată, sensibilă și controlată. — The Signs of the Times, 22 iunie, 1882.

Cu inima și cu mintea — Am văzut că toți trebuie să cânte cu sufletul și cu mintea. Lui Dumnezeu nu-I place dezacordul și nu-I place nici când cuvintele nu se înțeleg. Lui îi place întotdeauna ce este corect, nu ce este incorect. Cu cât poporul Său cântă mai bine,

mai armonios, cu atât I se aduce mai multă slavă lui Dumnezeu, biserica este avantajată, iar necredincioșii sunt influențați în mod favorabil. — Testimonies for the Church 1:146 (1857).

Fără suflet și fără înțelegere — În cadrul adunărilor, mulți cântă cântări frumoase, care vorbesc despre ce vor face ei și despre ce intenționează să facă, dar unii nu fac lucrurile acestea. Ei nu cântă cu sufletul și cu mintea. Tot așa, când este prezentat Cuvântul lui Dumnezeu, unii nu beneficiază de el, pentru că nu îl aplică în viață și nu îl pun în practică. — The Review and Herald, 27 septembrie, 1892.

Personalul responsabil cu muzica

Cei cu inima împovărată — În eforturile lor de a ajunge la inima oamenilor, solii lui Dumnezeu nu trebuie să urmeze căile lumii. În adunările care se țin, ei nu trebuie să depindă de cântăreți din lume și de manifestări teatrale pentru a stârni interesul. Cum se poate aștepta ca aceia care nu au niciun interes față de Cuvântul lui [509] Dumnezeu, care n-au citit niciodată Cuvântul Său cu o dorință sinceră de a înțelege adevărurile Lui, să cânte cu sufletul și cu mintea? Cum pot fi inimile lor în armonie cu toate cuvintele cântării sacre? Cum poate corul ceresc să se unească la o cântare care e numai o formă? — Testimonies for the Church 9:143 (1909).

Numai cântări simple și plăcute — Cum poate Dumnezeu să fie slăvit, dacă voi depindeți de un cor din lume, care cântă pentru bani? Fratele meu, când vei înțelege lucrurile acesta într-o lumină corectă, vei avea în adunările tale numai cântări simple și plăcute și vei cere întregii adunări să cânte împreună. Ce dacă printre cei prezenți se află unii ale căror voci nu sunt atât de melodioase ca vocile altora. Când se cântă în așa fel încât îngerii se pot alătura celor ce cântă, în mintea oamenilor este lăsată o impresie pe care cântatul unor persoane cu buze nesfințite nu este în stare să o lase. — Letter 190, 1902.

Muzicieni din afara bisericii — Nu angajați muzicieni din afara bisericii, dacă lucrul acesta poate să fie evitat. Adunați toți cântăreții care vor cânta atât cu sufletul, cât și cu mintea. Parada excesivă pe care o faci uneori atrage cheltuieli inutile, pe care frații nu ar trebui să fie solicitați să le achite, iar tu vei vedea că, după un timp, nici cei necredincioși nu vor fi dispuși să ofere bani pentru acoperirea acestor cheltuieli. — Letter 51, 1902.

Acceptarea ajutorului muzical oferit — În adunările care se organizează, cântatul să nu fie neglijat. Dumnezeu poate să fie slăvit prin această parte a serviciului de închinare. Dacă sunt cântăreți care își oferă serviciile, să fie acceptați. Totuși să nu fie cheltuiți bani pentru a angaja cântăreți. Adesea, cântarea unor imnuri simple, pe

care le cântă întreaga adunare, are un farmec pe care nu îl are un cor, oricât de talentat ar putea să fie. — Letter 49, 1902.

Ofensa adusă lui Dumnezeu printr-un anumit fel de muzică [510] — Parada nu înseamnă nici religie, nici sfințire. Nimic nu este mai ofensator în ochii lui Dumnezeu, cum este parada muzicii instrumentale, atunci când cei care iau parte la ea nu sunt consacrați și nu îl slăvesc pe Domnul în inima lor. Jertfa cea mai plăcută și bine primită în ochii lui Dumnezeu este o inimă care se umilește prin renunțarea la sine, înălțând crucea și urmându-L pe Isus.

Nu avem timp de pierdut în căutarea lucrurilor care sunt doar pe placul simțurilor. Este necesară o cercetare atentă a inimii. Trebuie să ne apropiem de Dumnezeu cu lacrimi și cu mărturisiri venite dintr-o inimă zdrobită, pentru ca El să Se poată apropia de noi. — The Review and Herald, 14 noiembrie, 1899.

Dumnezeu este slăvit — Dumnezeu este slăvit prin cântecele de laudă care vin dintr-o inimă curată, plină de dragoste și de devotament față de El. — Testimonies for the Church 1:509 (1867).

Avertizări oportune

Calitățile muzicii bune — În domeniul cântatului se pot aduce îmbunătățiri mari. Unii cred că, dacă vor cânta mai tare, vor cânta mai bine, dar zgomotul nu este muzică. O muzică bună se aseamănă cu muzica pasărilor — liniștită și melodioasă.

În unele dintre bisericile noastre, am auzit solo-uri care sunt întru totul nepotrivite pentru serviciul din casa Domnului. Notele cântate prelung și sunetele specifice cântatului la operă nu sunt pe placul îngerilor. Lor le place să audă cântările simple de laudă, cântate pe un ton natural. Cântările în care fiecare cuvânt este rostit cu claritate și pe un ton muzical sunt tocmai acelea cărora ei li se alătură. Îngerii preiau refrenul care este cântat cu inima, cu sufletul și cu mintea. — Manuscript 91, 1903.

[511] **Timpul corespunzător dedicat cântatului** — În modalitatea noastră de a organiza adunările de tabără pot să fie aduse îmbunătățiri, în așa fel încât toți aceia care participă să beneficieze de mai multă lucrare personală. Sunt unele adunări deosebite, care se desfășoară în cortul cel mare, unde toți participă la serviciul de închinare, dar adunările acestea sunt atât de mari, încât numai un număr mic de oameni pot să ia parte la programul serviciului religios, iar mulți dintre ei vorbesc atât de încet, încât doar puțini ascultători sunt în stare să-i audă.... În unele situații, se dedică mult timp pentru cântat. Înainte de rugăciune a fost un imn lung, iar după rugăciune încă un imn lung, și pe parcursul adunării s-au interpus multe cântări. În felul acesta, clipele de aur au fost folosite fără înțelepciune și nu s-a realizat nici o jumătate din binele care ar fi putut să fie realizat, dacă ocaziile acestea prețioase ar fi fost organizate corespunzător. — The Review and Herald, 27 noiembrie, 1883.

Ceremonia și parada — Împărăția lui Dumnezeu nu este alcătuită din formalități și ceremonii. Ceremoniile ajung să fie numeroase și extravagante, în timp ce principiile vitale ale împărăției lui Dumnezeu sunt pierdute. Totuși Domnul Hristos nu cere formalități și ceremonii. El flămânzește după roadele viei Sale, exprimate prin

sfințenie și lipsă de egoism, prin fapte pline de bunătate, prin milă și adevăr.

Aparența splendidă, cântatul elevat și muzica instrumentală din biserică nu cheamă cântecele corului îngeresc. În ochii lui Dumnezeu, lucrurile acestea sunt ca niște ramuri ale unui smochin neroditor, care nu aduc nimic altceva decât niște frunze pretențioase. Domnul Hristos caută roade, caută principiile bunătății, ale simpatiei și ale dragostei. Acestea sunt principiile Cerului, iar când ele sunt manifestate în viața făpturilor omenești, chipul lui Hristos se află în noi ca nădejde a slavei noastre. Chiar dacă o adunare este cea mai săracă din țară, lipsită de muzică și de paradă, totuși, dacă are principiile acestea, membrii ei pot să cânte, pentru că bucuria lui Hristos se află în sufletul lor, iar ei pot să ofere această bucurie ca pe o jertfă [512] plăcută lui Dumnezeu. — Manuscript 123, 1899.

Muzica primită de Dumnezeu — Lucrurile de prisos care au fost introduse în serviciul de închinare din _____ trebuie să fie evitate cu înverșunare. Muzica este primită de Dumnezeu, numai când inima este sfințită și sensibilizată prin intermediul ei. Totuși, mulți cărora le place să asculte muzica nu știu ce înseamnă a-L lăuda pe Domnul în inima lor. Inima lor merge după „idolii ei”. — Letter 198, 1899.

Folosirea greșită a muzicii — Când aceia care se declară a fi creștini ating standardul înalt pe care au privilegiul de a-l atinge, simplitatea lui Hristos va fi păstrată în toate serviciile lor de închinare. Formalitățile, ceremoniile și performanțele muzicale nu constituie puterea unei biserici. Totuși lucrurile acestea au locul pe care l-a rânduit Dumnezeu, așa cum și-au avut locul în serviciile de închinare ale evreilor.

Domnul mi-a descoperit că, dacă inima oamenilor este curățită și sfințită și dacă membrii bisericii sunt părtași ai naturii divine, din biserica aceasta credincioasă adevărului va ieși o putere care va face inima să tresalte. Bărbații și femeile nu vor tinde să depindă de instrumentele lor muzicale, ci de puterea și harul lui Dumnezeu, care va oferi o bucurie deplină. Avem de făcut o lucrare pentru îndepărtarea gunoiului care a fost adus în biserică.

Solia aceasta nu este doar pentru biserica din _____, ci pentru orice altă biserică unde este urmat exemplul ei. — Manuscript 157, 1899.

Secțiunea 16 — Evanghelizarea prin lucrarea medicală[25] . [513]

[25] Pentru sfaturile adresate evangheliștilor cu privire la relația personală cu reforma sănătății, vezi pag. 657-665.

Calea de intrare pentru evanghelizare

Deschiderea ușilor pentru evanghelizare — Nimic nu va deschide ușile pentru adevăr, așa cum o va face lucrarea misionară medicală. Lucrarea aceasta va găsi intrare la inima și mintea oamenilor și va fi un mijloc pentru convertirea multora la adevăr.

Evanghelistului care este pregătit să slujească unui trup bolnav i se oferă ocazia cea mai mare de a sluji unui suflet bolnav de păcat. Un astfel de evanghelist ar trebui să fie împuternicit să îndeplinească serviciul botezului pentru aceia care sunt convertiți și doresc să fie botezați.... Lucrarea misionară medicală este brațul drept al Evangheliei, care deschide ușile pentru propovăduirea soliei....

Ușile care au fost închise pentru acela care se limitează doar la predicarea Evangheliei se vor deschide pentru lucrarea misionară medicală. Dumnezeu ajunge la inima oamenilor prin alinarea suferințelor fizice. — Manuscript 58, 1901.

O mare cale de intrare — Prin providența Domnului, pot să înțeleg că lucrarea misionară medicală trebuie să fie o mare cale de intrare, prin care se poate ajunge la sufletul celor bolnavi. — Sfaturi pentru sănătate, 535 (1893).

Îndepărtează prejudecățile — Lucrarea misionară medicală este pionierul pentru lucrarea Evangheliei, ușa prin care adevărul [514] pentru timpul acesta urmează să găsească intrarea în multe cămine.... Demonstrarea principiilor reformei sănătății va face mult pentru îndepărtarea prejudecăților care există împotriva lucrării noastre de evanghelizare. Marele Medic, autorul lucrării misionare medicale, îi va binecuvânta pe toți aceia care se străduiesc în felul acesta să răspândească adevărul pentru timpul prezent. — Sfaturi pentru sănătate, 497 (1902).

Oferă intrare la inima oamenilor — Faceți lucrare misionară medicală. În felul acesta veți reuși să ajungeți la inima oamenilor și se va pregăti calea pentru o propovăduire mai hotărâtă a adevărului, veți constata că alinarea suferințelor lor fizice îi oferă pastorului ocazia de a sluji nevoilor lor spirituale....

Unirea lucrării creștine pentru binele trupesc cu lucrarea creștină pentru binele sufletesc constituie interpretarea adevărată a Evangheliei. — An Appeal for the Medical Missionary College, 14, 15 (1902)

Prelegeri despre reformă — Călăuza mea mi-a spus că aceia care cred adevărul nu trebuie doar să practice reforma sănătății, ci și să-i învețe pe alții într-o modalitate sârguincioasă, pentru că reforma sănătății va fi un mijloc prin care adevărul poate să fie adus în atenția celor necredincioși. Ei vor gândi că, dacă noi avem astfel de idei temeinice despre sănătate și temperanță, în religia noastră trebuie să fie ceva vrednic de a fi cercetat. Dacă dăm greș în domeniul reformei sănătății vom pierde mult din influența noastră în lumea din afara bisericii.

Cuvântările adresate în adunările noastre mari trebuie să conțină subiectul reformei sănătății. Pentru a expune subiectul acesta înaintea oamenilor să fie folosite toate talentele posibile.

Mulți sunt dezgustați de formalismul sec din lumea creștină. Mulți ajung să fie necredincioși, din cauză că văd lipsa de evlavie adevărată a acelora care se declară a fi creștini. Dacă ar fi prezentate mărturii cu privire la domeniul sănătății și al temperanței din cadrul lucrării noastre, s-ar face mult spre a pregăti calea pentru prezentarea [515] adevărului....

Lucrarea de prezentare a adevăratelor principii ale sănătății și temperanței nu trebuie să fie trecută cu vederea ca fiind lipsită de importanță, deoarece aproape fiecare familie are nevoie să fie învățată cu privire la subiectul acesta. Conștiința fiecărei persoane trebuie să fie sensibilizată, pentru a ajunge un împlinitor al Cuvântului lui Dumnezeu, practicând renunțarea la sine și abținându-se de la îngăduirea nelegiuită a poftei. Când îi ajutați pe oameni să înțeleagă principiile reformei sănătății, faceți mult spre a pregăti calea pentru prezentarea adevărului prezent. Călăuza mea mi-a spus: „Educați, educați, educați.” Mintea oamenilor trebuie să fie iluminată, pentru că înțelegerea oamenilor este întunecată. Prin apetitul pervertit, Satana găsește o poartă de intrare în sufletul oamenilor pentru a-l degrada și pentru a-l nimici. — Letter 1, 1875.

Evanghelia sănătății este strâns legată de predicarea Cuvântului — Principiile reformei sănătății se găsesc în Cuvântul lui Dumnezeu, Evanghelia sănătății trebuie să fie strâns legată de lucrarea de

propovăduire a Cuvântului. Este planul Domnului ca influența restauratoare a reformei sănătății să constituie o parte a ultimului mare efort de proclamare a soliei Evangheliei. — Lucrarea misionară medicală, 259 (1899).

În multe locuri — Ca un mijloc de a birui prejudecata și de a câștiga intrare la mințile oamenilor, trebuie să se facă lucrare misionară medicală, nu numai în unul sau două locuri, ci în multe locuri unde adevărul n-a fost încă proclamat. Noi trebuie să lucrăm ca misionari medicali pentru a vindeca sufletele bolnave de păcat, vestindu-le solia mântuirii. Lucrarea aceasta va doborî prejudecățile cum nimic altceva nu o poate face. — Testimonies for the Church 9:211 (1909).

Necesară pentru înaintarea lucrării — Lucrarea medicală misionară este mâna dreaptă a Evangheliei. Ea este necesară înaintării [516] lucrării lui Dumnezeu. Atunci când bărbații și femeile sunt călăuziți prin ea, ca să poată vedea importanța bunelor deprinderi de viețuire, puterea mântuitoare a adevărului va fi cunoscută. Persoanele care încep lucrarea în fiecare oraș trebuie să fie pregătite să facă lucrare medicală misionară. Fiind mâna dreaptă a întreitei solii îngerești, metodele lui Dumnezeu de tratare a bolilor vor deschide porțile pentru intrarea adevărului prezent. — Testimonies for the Church 7:59 (1902).

Lucrarea medicală deschide ușile — Bolnavii se găsesc pretutindeni, iar cei care merg ca lucrători ai lui Hristos trebuie să fie adevărați reformatori ai sănătății, pregătiți să le acorde celor bolnavi tratamente simple, care să-i ușureze și apoi să se roage împreună cu ei. În acest fel, ei vor deschide ușa pentru intrarea adevărului, îndeplinirea acestei lucrări va fi urmată de rezultate bune. — Lucrarea misionară medicală, 320 (1911).

Adevăratul scop al evanghelizării prin lucrarea medicală

Lucrarea medicală aduce un seceriș prețios — Lucrarea misionară medicală oferă ocazia de a duce mai departe o lucrare de evanghelizare plină de succes. Noi putem să ne așteptăm să adunăm roadele cele mai prețioase pentru Domnul, numai în măsura în care aceste domenii de lucrare sunt unite. — The Review and Herald, 7 septembrie, 1905.

Mângâiere, vindecare, alinare — Domnul Hristos i-a căutat pe oameni acolo unde se aflau ei și le-a prezentat marile adevăruri cu privire la împărăția Sa. Când mergea din loc în loc, El îi binecuvânta și îi mângâia pe cei suferinzi și îi vindeca pe cei bolnavi. Aceasta este lucrarea noastră. Dumnezeu dorește să împlinim nevoile celor săraci. — Letter 54, 1898.

Modelul din Isaia, Secțiunea 58 — Secțiunea 58 din Isaia conține adevărul prezent pentru poporul lui Dumnezeu. Aici vedem cum lucrarea misionară medicală și lucrarea Evangheliei sunt unite în vestirea soliei pentru lume. Cei ce respectă Sabatul Domnului au responsabilitatea de a îndeplini o lucrare a milei și bunăvoinței. Lucrarea misionară medicală trebuie să fie unită cu vestirea soliei și să fie pecetluită cu sigiliul lui Dumnezeu. — Manuscript 22, 1901. [517]

Inimile sunt sensibilizate — Lumea trebuie să aibă un antidot pentru păcat. Pe măsură ce lucrarea misionară medicală contribuie vizibil la alinarea suferințelor și la salvarea vieții oamenilor, inimile lor sunt sensibilizate. Cei ajutați sunt plini de recunoștință.

În timp ce lucrarea misionară medicală ajută trupul, Dumnezeu influențează inima. Cuvintele de mângâiere adresate sunt ca un balsam alinător, aducând siguranță și încredere. Adesea, chirurgul îndemânatic va avea ocazia de a vorbi despre lucrarea pe care Domnul Hristos a făcut-o când a fost pe pământul acesta. Spuneți-i celui suferind despre povestea dragostei lui Dumnezeu. — Manuscript 58, 1901.

Restabilirea încrederii în Dumnezeu și în oameni — Mulți au pierdut simțul realităților veșniciei, au pierdut asemănarea cu Dumnezeu și, ca urmare, cu greu mai știu dacă au sau nu un suflet de mântuit. Ei nu au încredere nici în Dumnezeu, nici în oameni. Totuși, când văd că o persoană care nu urmărește nici laudele, nici răsplata omenească intră în casele lor nenorocite, slujindu-le celor bolnavi, hrănindu-i pe cei flămânzi, îmbrăcându-i pe cei goi, inima lor este impresionată. În sufletul lor apare recunoștința. Flacăra credinței se aprinde. Ei înțeleg că lui Dumnezeu îi pasă de ei și sunt pregătiți să asculte, când le este explicat Cuvântul Său.

Când copiii lui Dumnezeu se vor dedica lucrării acesteia, mulți se vor sprijini pe brațul întins pentru a-i salva. Ei vor fi determinați [518] să se întoarcă de pe căile lor rele. Unii dintre cei salvați ar putea, prin credința în Hristos, să ajungă în poziții înalte de slujire și să li se încredințeze responsabilități în lucrarea de salvare a sufletelor. Ei cunosc din proprie experiență nevoile acelora pentru care lucrează și știu cum să-i ajute. Ei știu care sunt mijloacele ce pot fi folosite cel mai bine pentru a-i salva pe cei care pier. Acești oameni sunt plini de recunoștință față de Dumnezeu pentru binecuvântările pe care le-au primit. Inima lor este motivată de dragoste, iar puterile lor sunt sporite pentru a-i ridica pe alții, care nu ar putea să se ridice niciodată, dacă nu primesc ajutor. — The Review and Herald, 3 august, 1905.

Adevărata știință a lucrării misionare medicale — Studierea chirurgiei și a altor științe medicale beneficiază de multă atenție în lume, dar adevărata știință a lucrării misionare medicale, îndeplinite așa cum a îndeplinit-o Domnul Hristos, este nouă și ciudată pentru bisericile din lume. Totuși, când adventiștii de ziua a șaptea, ca popor care a primit o mare lumină, își vor da seama de responsabilitățile pe care le au și vor folosi ocaziile favorabile, lucrarea aceasta își va găsi locul care i se cuvine.

Tinerii și tinerele trebuie să fie pregătiți pentru a se angaja în lucrarea misionară medicală în calitate de medici și surori medicale. Totuși, înainte de a fi trimiși în lucrare, acești lucrători trebuie să dovedească faptul că au spiritul slujirii, că respiră atmosfera lucrării misionare medicale și că sunt pregătiți pentru lucrarea de evanghelizare.

Studenții trebuie să fie pregătiți pentru o lucrare de pionierat. Misionarii medicali, care sunt trimiși în țările străine, trebuie să primească mai întâi educația cea mai atentă. Ei sunt ambasadorii lui Hristos și trebuie să lucreze pentru El cu toate aptitudinile pe care le au, rugându-se fierbinte ca Marele Medic să aibă milă și să vindece prin puterea Sa miraculoasă. — Manuscript 33, 1901.

Adevărata lucrare misionară medicală — Lecția pe care trebuie să o învățăm este: Ce înseamnă adevărata lucrare misionară medicală în domeniul practic al învățăturilor Evangheliei? Să menținem în atenția oamenilor de pretutindeni condițiile vieții veșnice, așa cum sunt prezentate în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceia care ascultă Cuvântul, acordându-I cu respect lui Dumnezeu toată cinstea care I se cuvine, vor dovedi în practică faptul că știu ce anume constituie adevărata lucrare misionară medicală. Eul trebuie să fie umilit, nu să fie înălțat.... Este foarte important ca toți aceia care afirmă că înțeleg lucrarea misionară medicală să-i învețe pe oameni principiile adevărului. — Manuscript 126, 1905. [519]

Relația dintre lucrarea medicala și cea pastorală

Lucrarea de evanghelizare va avea un succes dublu — Unii greșesc foarte mult când uită că misionarii ar trebui să fie misionari medicali. Un slujitor al Evangheliei va avea de două ori mai mult succes în lucrarea lui, dacă înțelege cum să trateze boala.... Un pastor al Evangheliei care este și misionar medical, care poate trata bolile fizice, este un lucrător cu mult mai eficient decât unul care nu poate face acest lucru. Lucrarea lui ca slujitor al Evangheliei este completă. — Lucrarea misionară medicală, 254 (1901).

Să nu fie despărțită — Lucrarea misionară medicală în niciun caz nu trebuie să fie despărțită de lucrarea slujitorilor Evangheliei. Domnul a arătat că cele două trebuie să fie tot atât de strâns legate una de alta ca brațul de corp. Fără această unire, niciuna dintre părțile lucrării nu e întreagă. Lucrarea misionară medicală este aplicația practică a Evangheliei. — Testimonies for the Church 6:240, 241 (1900).

Planurile lui Dumnezeu pentru o lucrare unită — Nevoia de [520] azi a lumii nu poate fi pe deplin împlinită de slujitorii lui Dumnezeu, chemați să predice Evanghelia veșnică la orice făptură. Este bine ca, pe cât posibil, lucrătorii Evangheliei să învețe cum să slujească nevoilor trupului și ale sufletului, urmând astfel exemplul lui Hristos; totuși ei nu-și pot consuma tot timpul și toată energia în alinarea celor care au nevoie de ajutor. Domnul a desemnat ca, alături de cei care propovăduiesc Cuvântul, să acționeze și lucrătorii Săi misionari medicali — medici și surori medicale, care au primit o pregătire specială în vindecarea bolilor și câștigarea de suflete. — Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, 468 (1913).

Lucrătorii misionari medicali sunt evangheliști — Medicii ar trebui să-și amintească faptul că, adeseori, li se va cere să aducă la îndeplinire datoriile unui pastor. Misionarii medicali ajung sub conducerea evangheliștilor. Lucrătorii ar trebui să pornească doi câte doi pentru a se putea ruga și sfătui împreună. Niciodată nu ar trebui să fie trimiși singuri. Domnul Isus Hristos și-a trimis ucenicii doi

câte doi în toate cetățile lui Israel. El le-a dat însărcinarea: „Vindecați pe bolnavii care vor fi acolo și să le ziceți: «Împărăția lui Dumnezeu s-a apropiat de voi.»”

În Cuvântul lui Dumnezeu, suntem învățați că un evanghelist este un învățător. El trebuie să fie, de asemenea, și misionar medical. Însă nu tuturor le este dată aceeași lucrare. „El a dat pe unii apostoli, pe alții proroci, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos.”

Cei care lucrează ca pastori în Conferințele noastre ar trebui să se instruiască în ce privește lucrarea de slujire a celor bolnavi. Niciun pastor nu ar trebui să fie mândru că este ignorant în această privință, ci ar trebui să aibă cunoștințe în domeniul sănătății. Lucrarea misionară medicală îl leagă pe om de semenii săi și de Dumnezeu. [521] Manifestarea simpatiei și a încrederii nu trebuie să fie limitată la timp sau spațiu. — Lucrarea misionară medicală, 249, 250 (1901).

Indiferența din rândul pastorilor — În lumea noastră sunt mulți lucrători creștini care nu au auzit încă adevărurile mari și minunate pe care le-am primit noi. Ei fac o lucrare bună, după măsura luminii pe care o au și mulți dintre ei sunt mai avansați în cunoașterea lucrării practice, decât aceia care au avut ocazii mai favorabile și o lumină mai mare.

Indiferența manifestată în rândul pastorilor cu privire la reforma sănătății și lucrarea misionară medicală este surprinzătoare. Mulți care nu pretind a fi creștini tratează aceste subiecte cu un respect mai mare decât unii din mijlocul poporului nostru și, dacă nu vom fi mai activi, ei o vor lua înaintea noastră. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 416, 417 (1898).

Președintele Conferinței să recunoască importanța lucrării misionare medicale — Le cerem acum celor care au fost aleși ca președinți ai Conferințelor noastre să înceapă să lucreze în mod corespunzător în locurile în care până acum nu s-a făcut nimic. Recunoașteți că lucrarea misionară medicală constituie mâna de ajutor a lui Dumnezeu. Acestei lucrări trebuie să i se acorde importanță și să fie încurajată, pentru că este un mijloc rânduit de El. Misionarii medicali trebuie Să fie la fel de mult încurajați ca orice alți evangheliști acreditați. Rugați-vă împreună cu acești lucrători. Sfătuiți-vă cu ei atunci când au nevoie de sfat. Nu le descurajați ze-

lul și energia. Asigurați-vă că, prin propria consacrare și devoțiune, mențineți un standard înalt înaintea lor. Este mare nevoie de lucrători în via Domnului și nu ar trebui rostit niciun cuvânt de descurajare acelora care se consacră lucrării. — Lucrarea misionară medicală, 240, 241 (1901).

Secretarul Conferinței pentru lucrarea misionară medicală — Lucrarea misionară medicală trebuie să fie strâns legată de lucra-
[522] rea de predicare. Pentru lucrarea aceasta, este necesar să fie rânduite persoane care să se fi arătat demne de încredere și loiale față de principii, în fiecare Conferință să fie ales un om care să supravegheze această lucrare. Să fie un om care a dovedit că este conștiincios, că este corect atât în tratarea cu cei din lume, cât și cu cei care au credința noastră. Să fie lipsit de invidie și egoism. — Letter 139, 1898.

Avertizare împotriva unei lucrări medicale independente — Pe măsură ce lucrarea misionară medicală se extinde, va apărea ispita ca ea să fie independentă de Conferințele noastre. Dar mi-a fost arătat că planul acesta nu este bun. Diferitele ramuri ale lucrării sunt numai părți dintr-un mare întreg. Ele au un singur centru....

În lucrarea Evangheliei, Domnul folosește diferite mijloace și nimic nu trebuie îngăduit să le despartă. Niciodată nu trebuie să se înființeze un sanatoriu ca o întreprindere independentă de biserică. Medicii noștri trebuie să se asocieze în lucrare cu slujitorii Evangheliei. Prin eforturile lor, sufletele trebuie să fie salvate, pentru ca Numele lui Dumnezeu să poată fi proslăvit....

Dumnezeu nu a intenționat ca lucrarea misionară medicală să umbrească lucrarea îngerului al treilea. Brațul nu trebuie să devină trupul. Solia îngerului al treilea este solia Evangheliei pentru aceste zile de pe urmă și în niciun caz nu trebuie să fie umbrită de alte interese și făcută să apară ca fiind lipsită de însemnătate. Când în instituțiile noastre ceva este pus mai presus de solia îngerului al treilea, acolo Evanghelia nu este marea putere conducătoare. — Testimonies for the Church 6:235-241 (1900).

[523] **Lucrarea misionară medicală să nu ia locul evanghelizării** — Lucrarea misionară medicală nu trebuie să ia locul propovăduirii Cuvântului. Ea nu trebuie să absoarbă mijloacele financiare care ar trebui să fie folosite pentru susținerea lucrării Domnului în teritoriile din străinătate. Indiferent de unde vin banii în trezorerie, ei sunt

ai Domnului și nu trebuie să fie folosiți într-o măsură atât de mare pentru a construi clădiri în America. Donațiile oamenilor să nu fie investite în domenii de lucru care aduc rezultate puține. Adevărul trebuie să fie propovăduit, ca să fie pregătită calea Domnului. Trâmbița trebuie să răsune în tonuri clare....

Lucrarea misionară medicală trebuie să lase loc pentru propovăduirea Cuvântului. Răspândirea Cuvântului lui Dumnezeu să nu fie privită niciodată cu dispreț. Solia îngerului al treilea nu trebuie să fie adusă la tăcere. — Manuscript 177, 1899.

Ultima lucrare de slujire — Aș dori să vă spun că, în curând, nu se va mai face nici o lucrare în domeniul slujirii pastorale, cu excepția lucrării misionare medicale. Sarcina unui pastor este să păstorească. Pastorii noștri trebuie să alcătuiască planul de slujire a Evangheliei....

Nu veți ajunge niciodată să fiți niște slujitori în conformitate cu rânduiala Evangheliei, până când nu veți arăta un interes hotărât față de lucrarea misionară medicală, Evanghelia vindecării, a binecuvântării și a încurajării....

Datorită îndrumărilor pe care le-am primit de la Domnul, am curajul să stau în mijlocul vostru și să vă vorbesc așa, indiferent de modalitatea în care ați putea să priviți voi lucrarea misionară medicală. Aș dori să spun că lucrarea misionară medicală este lucrarea lui Dumnezeu. Domnul vrea ca fiecare dintre slujitorii Săi să intre în rânduri. Faceți lucrare misionară medicală, iar aceasta vă va ajuta să ajungeți la oameni. Când veți sluji nevoilor lor, inima lor va fi impresionată. Când veți alina suferințele lor, veți găsi ocazia de a [524] le vorbi despre dragostea lui Isus. — Sfaturi pentru sănătate, 533 (1901).

Simplitatea metodelor de lucru

Hristos a arătat cum să fie ajutați oamenii — Citiți raportul care arată cum a hrănit Mântuitorul mulțimea cu cinci pâini și doi pești.... Această împlinire plină de milă a nevoilor temporare a ajutat ca să întipărească în mintea oamenilor cuvintele pline de har ale adevărului pe care îl prezentase El....

Prin minunea aceasta, Domnul Hristos a arătat cum trebuie să fie legată lucrarea misionară medicală de lucrarea de propovăduire a Cuvântului. Ucenicii Săi trebuie să ia pâinea vieții și apa mântuirii și să le ofere acelora care așteaptă nespus ajutorul spiritual. Iar când este nevoie, ei trebuie să-i hrănească pe cei flămânzi și să-i îmbrace pe cei goi. În felul acesta, ei îndeplinesc o slujire dublă pentru Domnul. Frumusețea și caracterul folositor al lucrării pe care o îndeplinim pentru Dumnezeu constă în ordinea și armonia ei și în capacitatea cuprinzătoare de a se adapta și de a fi eficientă. — Manuscript 5, 1901.

Apropiați-vă de omenirea suferindă — Domnul Hristos ne-a lăsat un exemplu, pentru ca noi să mergem pe urmele Sale. El S-a apropiat întotdeauna de oamenii cei mai nevoiași, cei mai neajutorați și, atrași fiind de simpatia Sa, ei s-au apropiat de El. Domnul asigură fiecare suflet suferind, nevoiaș și păcătos că nu va duce lipsă niciodată de un Mare Medic care îi va da ajutorul spiritual. Noi stăm prea departe de omenirea suferindă. Să ne apropiem mai mult de Hristos, pentru ca sufletul nostru să poată fi umplut de harul Său și de dorința de a le oferi altora harul acesta. — Letter 17, 1903.

În domeniul practic — Trebuie să nu uităm că lucrarea de a ajunge la suflete nu poate să fie limitată la nici o metodă unică. [525] Lucrarea misionară medicală trebuie să înainteze, dar nu în conformitate precisă cu directivele unui om, ci în conformitate cu rânduiala lui Hristos. Tot ce se face să poarte amprenta Duhului Sfânt. Noi trebuie să lucrăm așa cum a lucrat Domnul Hristos, în același domeniu practic. Astfel, vom fi în siguranță.

Misiunea încredințată de Dumnezeu nu are nevoie de nici o reformulare. Calea lui Hristos de a prezenta adevărul nu poate să fie îmbunătățită. Lucrătorul care încearcă să introducă metode ce vor atrage oamenii din lume, presupunând că faptul acesta va înlătura obiecțiile pe care le au ei când sunt chemați să ia crucea asupra lor, își micșorează puterea de influență. Păstrați simplitatea evlaviei. — Letter 123, 1903.

Pregătiți să acorde tratamente simple — Pastorii noștri care au câștigat o experiență în predicarea Cuvântului să învețe cum să acorde tratamente simple, iar apoi să meargă în lucrare ca evangheliști medicali. Acum este nevoie de lucrători misionari medicali. — Manuscript 141, 1903.

Învățarea principiilor viețuirii sănătoase — Slujitorii Evangheliei ar trebui să fie în stare să ofere și învățături cu privire la principiile viețuirii sănătoase. Bolile sunt răspândite pretutindeni și o mare parte dintre ele ar putea să fie prevenite prin atenția acordată legilor sănătății. Oamenii au nevoie să înțeleagă efectul principiilor sănătății asupra bunăstării lor, atât în viața aceasta, cât și pentru viața care va veni. Ei au nevoie să fie conștientizați cu privire la responsabilitatea față de trupul lor, pe care Creatorul l-a pregătit pentru a fi templul Său, iar El dorește ca ei să fie niște ispravnici credincioși ai acestui trup. Obiceiurile greșite în alimentație și folosirea unei hrane [526] dăunătoare sunt răspunzătoare într-o mare măsură pentru lipsa de cumpătare, fărădelegile și nenorocirea care lovesc lumea.

Când prezentați principiile sănătății, nu uitați marele scop al reformei — și anume, scopul de a asigura dezvoltarea cea mai înaltă a trupului, a minții și a sufletului. Arătați că legile naturii, fiind legi ale lui Dumnezeu, sunt rânduite spre binele nostru, că respectarea lor promovează fericirea în viața aceasta și ajută la pregătirea pentru viața care va veni.

Încurajați-i pe oameni să cerceteze acest organism minunat, organismul uman, precum și legile care îl guvernează. Aceia care înțeleg dovezile dragostei lui Dumnezeu, care pricep ceva din înțelepciunea și caracterul benefic al legilor Sale, precum și rezultatele ascultării, vor ajunge să-și privească îndatoririle și obligațiile dintr-un punct de vedere întru totul diferit. În loc de a considera respectarea legilor sănătății ca fiind un sacrificiu și o renunțare la sine, ei le vor considera așa cum sunt în realitate, și anume, o binecuvântare nemăsurată.

Fiecare slujitor al Evangheliei trebuie să înțeleagă faptul că a prezenta principiile viețuirii sănătoase constituie o parte a lucrării ce i-a fost rânduită. Este mare nevoie de lucrarea aceasta, iar lumea este dispusă să o primească. — Sfaturi pentru sănătate, 389, 390 (1914).

Învățăturile cu privire la pregătirea unor mâncăruri sănătoase — Ar trebui să se înființeze școli de gătit și să se prezinte învățături din casă în casă cu privire la arta de a pregăti o hrană sănătoasă. Bătrânii și tinerii ar trebui să învețe cum să gătească mai simplu. Oriunde este prezentat adevărul, oamenii trebuie să fie învățați cum să pregătească hrana într-un fel simplu și totuși apetisant. Ar trebui să li se arate că o dietă hrănitoare poate fi pregătită și fără folosirea cărnii.

[527] Învățați-i pe oameni că este mai bine să știe cum să se păstreze sănătoși, decât cum să vindece boala. Medicii noștri ar trebui să fie educatori înțelepți, avertizându-i pe toți împotriva lăsării în voia poftelor, arătându-le că abținerea de la toate lucrurile pe care Dumnezeu le-a oprit este singura cale de a preveni ruina corpului și a minții. — Testimonies for the Church 9:161 (1909).

Importanța școlilor de gătit — În multe locuri trebuie să se înființeze școli de gătit. Lucrarea aceasta poate să înceapă umil, dar atunci când bucătarii inteligenți fac tot ce pot mai bine pentru a-i lumina pe alții, Domnul le va da îndemânare și pricepere. Cuvântul Domnului este: „Nu-i opriți; căci Eu Mă voi descoperi lor ca învățător.” El va lucra cu aceia care aduc la îndeplinire planurile Sale, învățându-i pe oameni cum să facă o reformă în dietă, prin pregătirea de alimente ieftine, dar dătătoare de sănătate. În felul acesta, cei săraci vor fi încurajați să adopte principiile reformei sanitare. Ei vor fi ajutați să ajungă harnici și în stare să se bazeze pe propria pricepere.

Mi-a fost arătat că femei și bărbați capabili erau învățați de Dumnezeu cum să prepare alimente sănătoase și gustoase într-un mod acceptabil. Mulți dintre aceștia erau tineri, dar erau și dintre cei mai vârstnici. Mi-au fost date instrucțiuni de a încuraja înființarea și funcționarea de școli de gătit în toate locurile unde se face lucrare medicală misionară. Oamenilor trebuie să li se prezinte toate motivele care i-ar îndemna să facă o reformă. Faceți să strălucească asupra lor cât mai multă lumină cu putință. Învățați-i să facă orice îmbunătățire cu putință în pregătirea alimentelor și încurajați-i să

le spună și altora ce învață. — Testimonies for the Church 7:113 (1902).

Lucrarea din casă în casă pentru a-i învăța pe oameni să gătească — Unii ar trebui să lucreze din casă în casă, prezentând învățături în arta de a pregăti alimente sănătoase. Prin influența [528] reformei sănătății, foarte mulți oameni vor fi salvați de la degradarea fizică, mintală și morală. Principiile acestea se vor recomanda singure celor ce caută lumina, iar oamenii aceia vor continua să primească adevărul deplin pentru timpul actual. — The Review and Herald, 6 iunie, 1912.

Educați, educați, educați — Trebuie să-i educăm pe oameni într-o modalitate plăcută și inteligentă. Să predicăm adevărul, să ne rugăm pentru adevăr, ducându-l, cu puterea lui plină de har și dătătoare de sănătate, la aceia care nu îl cunosc. Pe măsură ce bolnavii sunt aduși în atingere cu Dătătorul vieții, facultățile minții și ale trupului lor vor fi înnoite. Totuși, pentru aceasta trebuie să dovedească tăgăduire de sine și să fie cumpătați în toate lucrurile. Numai în acest fel ei pot fi salvați de la moarte fizică și spirituală și readuși la starea de sănătate.

Când mașinăria corpului omenesc funcționează în armonie cu planurile dătătoare de viață ale lui Dumnezeu, boala este învinsă și sănătatea izvorăște cu rapiditate. Când ființele omenești lucrează în unitate cu Dătătorul vieții, care și-a oferit viața pentru ei, gânduri de bucurie vor umple mintea. Trupul, mintea și sufletul sunt sfințite. Ființele omenești învață de la Marele învățător și toate lucrurile asupra cărora privesc le înnobilează și le îmbogățesc gândurile. Sentimentele vor fi îndreptate cu bucurie și recunoștință spre Creator. Viața omului, care este reînnoit după chipul lui Hristos, este o lumină ce strălucește în întuneric. — Lucrarea misionară medicală, 262, 263 (1905).

Concepții largi cu privire la lucrare — Este o anumită știință în a lucra cu aceia care par deosebit de slabi. Dacă dorim să-i învățăm pe alții, noi înșine trebuie să învățăm mai întâi de la Hristos. Avem nevoie de concepții largi pentru a putea face o adevărată lucrare misionară medicală și pentru a arăta tact lucrând cu mintea oamenilor....

Trebuie să dovedim tact față de cei ce par a fi ignoranți și abătuți [529] de pe cale. Prin efort stăruitor pentru ei, îi putem ajuta să ajungă de

folos în lucrarea Domnului. Ei vor răspunde bucuros, dacă dovedim interes sincer, răbdător și iubitor față de ei.

Să cooperăm cu Domnul Isus pentru a-i ajuta pe cei ineficienți și pe cei care greșesc să devină inteligenți și să dea dovadă de curăție. Această lucrare este la fel de importantă ca lucrarea de propovăduire a Evangheliei — Lucrarea misionară medicală, 208, 209 (1905).

Solia împotriva tutunului și în favoarea temperanței

Omul și-a vândut rațiunea — Satana ia lumea în robie prin folosirea băuturilor alcoolice, a tutunului, ceaiului și cafelei. Mintea dată de Dumnezeu, care ar trebui să fie păstrată limpede, este pervertită prin folosirea narcoticelor. Creierul nu mai este în stare să deosebească binele de rău, Vrăjmașul deține controlul asupra lui. Omul și-a vândut rațiunea pentru lucruri care îl fac să își piardă sănătatea mintală. El nu mai are niciun simț al dreptății. Totuși blestemul băuturilor alcoolice este legalizat și lucrează spre ruină în mâinile acelora cărora le place să se ocupe cu lucruri care nu ruinează doar sărmana victimă, ci întreaga ei familie.

Blestemul consumului de băuturi alcoolice este demonstrat de crimele îngrozitoare care au loc. Lipsa cumpătării este larg răspândită. Este imposibil de spus cât de mult sunt pervertite simțurile omului prin substanțele amețitoare. — Manuscript 11, 1899.

O datorie importantă — Cu ani în urmă, noi am privit răspândirea principiilor temperanței ca fiind una dintre îndatoririle noastre cele mai importante. Așa ar trebui să fie și astăzi. — Lucrarea misionară medicală, 266 (1907).

Metode de prezentare a soliei temperanței — Subiectul [530] temperanței ar trebui să fie prezentat într-un mod convingător și cu claritate. Oamenilor să li se arate ce binecuvântare va fi pentru ei practicarea principiilor sănătății. Faceți-i să vadă ce fel de bărbați și de femei dorește Dumnezeu să ajungă ei. Îndreptați-le atenția spre Jertfa cea mare adusă pentru înălțarea și înnobilarea neamului omenesc. Prezentați-le cerințele lui Dumnezeu, cu Biblia în mână. Spuneți-le ascultătorilor că El așteaptă ca ei să-și folosească puterile minții și ale trupului într-o modalitate care îi va aduce cinste. Arătați-le cum încearcă vrăjmașul să târască în jos făpturile omenești, conducându-le să-și îngăduie apetitul pervertit.

Spuneți-le cu claritate, stăruitor și deschis, cum folosesc mii de oameni banii lui Dumnezeu pentru a se degrada pe ei înșiși și pentru a face din lumea aceasta un iad. Milioane de dolari sunt cheltuiți

pentru ceva ce îi face pe oameni să-și piardă mintea. Prezentați subiectul acesta cu claritate, așa încât caracterul lui convingător să nu poată rămâne neînțeles. Apoi vorbiți-le ascultătorilor voștri despre Mântuitorul care a venit în lumea aceasta pentru a-i elibera pe oameni de toate practicile lor păcătoase. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică."

Cereți-le celor care participă la adunări să vă ajute în lucrarea pe care vă străduiți să o faceți. Arătați-le cum obiceiurile rele au ca rezultat trupuri și minți bolnave — o nenorocire pe care niciun stilou nu poate să o descrie. Folosirea băuturilor amețitoare îi jefuiește pe mii de oameni de rațiunea lor. Și totuși, vânzarea acestor băuturi este legalizată. Spuneți-le că au un cer de câștigat și un iad de evitat. Cereți-le să semneze un legământ. Autoritatea voastră vine din misiunea încredințată de marele EU SUNT. Pregătiți legămintele și prezentați-le la încheierea adunării.

[531] Nimeni să nu încerce să facă lucrarea aceasta singur. Să fie mai mulți care să se asocieze într-un astfel de efort. Să vină în față cu o solie din cer, plini de puterea Duhului Sfânt. Să-i atragă pe oameni cu toată puterea lor și prin cuvinte pe care Duhul Sfânt le va face să fie elocvente și eficiente. Să le ceară ascultătorilor lor să-i ajute în lucrarea de avertizare a orașelor. Bărbaților și femeilor să li se arate răul săvârșit prin cheltuirea banilor pe plăceri care nimicesc sănătatea minții, a sufletului și a trupului....

Împărăția lui Dumnezeu nu se întemeiază prin paradă, nici cu sprijinul celor din lume, ci sădind natura lui Hristos în natura omenească, prin lucrarea Duhului Sfânt. „Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu." Aici se află singura putere ce este în stare să lucreze pentru înnobilarea omenirii. Iar mijlocul omenesc pentru realizarea acestei lucrări este învățarea și predicarea Cuvântului lui Dumnezeu. — Manuscript 42, 1905.

O experiență cu privire la ajutorul acordat celor care folosesc tutunul — În Australia, am cunoscut un bărbat considerat liber de orice formă de necumpătare, cu excepția unui singur viciu. El folosea tutun. A venit să ne asculte în cort, iar într-o seară, după ce a mers acasă, așa cum ne-a povestit mai târziu, s-a luptat împotriva

obiceiului de a folosi tutun și a câștigat biruința. Câteva dintre rudele lui îi spuseseră că i-ar da cincizeci de lire dacă și-ar arunca tutunul. El nu a vrut să facă lucrul acesta. „Totuși”, a spus el, „când ați prezentat principiile temperanței în modalitatea în care le-ați prezentat, nu am putut să mă împotrivesc. Ne-ați prezentat renunțarea la sine a Aceluia care și-a dat viața pentru noi. Eu nu îl cunosc acum, dar doresc să-L cunosc. Nu am înălțat niciodată o rugăciune în casa mea. [532] Mi-am aruncat tutunul, dar acesta este singurul stadiu până la care am mers.”

Ne-am rugat cu el și după ce am plecat i-am scris, iar mai târziu l-am vizitat din nou. În cele din urmă, a ajuns în punctul în care s-a consacrat lui Dumnezeu și a ajuns să fie chiar stâlpul bisericii din localitatea lui. El lucrează cu tot sufletul pentru a-și aduce rudele la cunoașterea adevărului. — The General Conference Bulletin, 23 aprilie, 1901.

Biruință prin credință — În lucrarea aceasta trebuie să ajungem la oameni din toate categoriile sociale. Când Duhul Sfânt lucrează printre noi, sufletele nepregătite pentru venirea lui Hristos sunt convinse. Mulți oameni care vin la adunările noastre și sunt convertiți nu au participat de ani de zile la nici o adunare din vreo biserică. Simplitatea adevărului ajunge la inima lor. Cei devotați tutunului își sacrifică idolul, iar băutorii își sacrifică băuturile alcoolice. Ei nu ar putea să facă lucrul acesta dacă nu și-ar însuși, prin credință, făgăduințele lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor lor. Adevărul, așa cum se află el în Cuvânt, ajunge să le fie prezentat atât celor din înalta societate, cât și celor din clasele umile, celor bogați și celor săraci, iar cei care primesc solia ajung să conlucreze cu noi și cu Dumnezeu și îndată este adunată o armată puternică de lucrători care conlucrează armonios. Aceasta este lucrarea noastră. — Manuscript 3, 1899.

Evanghelizarea prin lucrarea medicală în orașe

Din oraș în oraș și din sat în sat — Domnul Hristos, Solul legământului, le-a adus veștile bune ale mântuirii tuturor oamenilor, bogați și săraci, liberi și robi. Cum se adunau oamenii în jurul Său! Ei veneau de aproape și de departe pentru a fi vindecați, iar El îi vindeca pe toți. Renumele Său, ca fiind Marele Vindecător, s-a răspândit pretutindeni în Palestina, de la Ierusalim până în Siria. [533] Cei bolnavi veneau în locurile pe unde credeau că va trece El ca să-I poată cere ajutorul, iar El îi vindeca de bolile lor. În aceleași locuri veneau și cei bogați, nerăbdători să audă cuvintele Sale și să primească atingerea mâinii Sale. Astfel, El a mers din oraș în oraș și din sat în sat, predicând Evanghelia și vindecându-i pe cei bolnavi — împăratul slavei îmbrăcat în veșmântul umil al naturii omenești. — The Review and Herald, 23 iulie, 1914.

Chemarea lui Dumnezeu în zilele noastre — Dumnezeu îi cheamă să se gândească la nevoile orașelor neavertizate nu numai pe predicatori, ci și pe medici, infirmiere, colportori, lucrători biblici și alți membri laici consacrați, având diferite talente, care cunosc Cuvântul lui Dumnezeu și puterea harului Său. Timpul trece repede și este mult de făcut. Orice unealtă trebuie pusă la lucru, pentru ca ocaziile prezente să fie cât mai înțelept folosite. — Istoria faptelor apostolilor, 158, 159 (1913).

O poartă de intrare în căminele din orașe — Lucrarea misionară medicală este poarta prin care adevărul își găsește intrarea în multe case din orașe. Aceia care vor prețui adevărurile soliei îngerului al treilea se vor găsi în fiecare oraș. — Sfaturi pentru sănătate, 556 (1906)

În lucrarea din fiecare oraș — Principiile reformei sănătății trebuie să fie propovăduite ca parte a lucrării care se face în aceste orașe mari. Glasul soliei celui de-al treilea înger trebuie să se audă cu putere. Fie ca învățăturile reformei sănătății să fie cuprinse în orice efort care se face pentru a duce lumina poporului. Să fie aleși lucrători pregătiți care să-i învețe pe oameni adevărul cu înțelepciune,

clar, simplu, distinct, începând să lucrăm, fără să așteptăm până ce ni se va limpezi complet calea. — Lucrarea misionară medicală, 304 (1910).

Cu mult în urma lucrării — Suntem cu mult în urma lucrării care ar fi trebuit să fie făcută în aceste orașe mari, atât de mult timp neglijate. Lucrarea va fi acum mai grea decât a fost cu câțiva ani în [534] urmă. Însă, dacă o vom întreprinde în Numele Domnului, barierele vor fi înlăturate și biruințele decisive vor fi ale noastre.

În această lucrare, este nevoie de medici și de slujitori ai Evangheliei. Trebuie să-L rugăm continuu pe Domnul și să facem tot ce putem, înaintând cu toată puterea, pentru a pătrunde în marile orașe. Dacă am fi lucrat în trecut după planul Domnului, acum ar străluci lumini care sunt stinse. — Lucrarea misionară medicală, 301, 302 (1909).

Solia despre sănătate și temperanță adresată maselor — Avem de făcut o mare lucrare pentru a aduce principiile reformei sănătății în atenția oamenilor. Să fie organizate adunări publice pentru a prezenta subiectul acesta și să fie înființate școli unde cei ce sunt interesați să poată învăța mai amănunțit despre alimentele noastre sănătoase și despre modalitatea în care se poate obține o hrană sănătoasă, hrănitoare și plăcută la gust, fără folosirea cărnii, a ceaiului sau a cafelei....

Convingeți-i pe oameni cu privire la subiectul temperanței cu toată puterea ungerii Duhului Sfânt. Arătați-le nevoia unei abțineri totale de la consumul oricăror băuturi alcoolice. Arătați-le răul îngrozitor săvârșit în organismul omenesc prin folosirea tutunului și a alcoolului. Explicați-le metodele voastre de tratament al bolilor. Cuvântările să fie de așa natură, încât să-i lumineze pe ascultătorii voștri. Dumnezeu are milă de cei nelegiuiți. Lucrarea aceasta de slujire va fi o ocazie de a le spune oamenilor ce este de fapt reforma sănătății. — Letter 343, 1904.

Sanatorii lângă orașele importante — Domnul mi-a arătat că în apropierea multor orașe importante ar trebui să fie sanatorii.... Să fie puse la dispoziție locuri corespunzătoare, aducându-i afară din orașe pe cei bolnavi și suferinzi, care nu știu nimic despre poporul nostru și care abia dacă știu ceva despre adevărul Bibliei. Să fie [535] făcut orice efort posibil pentru a le arăta celor bolnavi că suferința lor poate să fie tratată prin metode judicioase, fără a fi nevoie să se

recurgă la medicamente care fac rău. Cei bolnavi să fie izolați de mediul și tovărășiile dăunătoare și să fie aduși în sanatoriile noastre, unde pot să primească tratament din partea surorilor medicale și a medicilor creștini, iar în felul acesta ei vor ajunge să cunoască mai bine Cuvântul lui Dumnezeu. — Letter 63, 1905.

Înființarea de centre pentru răspândirea soliei — Domnul dorește să fie depuse eforturi noi în multe locuri și să fie înființate mici centre. Este necesară o lucrare care să deschidă calea pentru înaintarea adevărului și care să le sporească încrederea oamenilor....

Sunt multe teritorii unde este necesar să se lucreze și nu ar trebui să fie alcătuite planuri de a înființa multe instituții mari doar în câteva localități favorizate. Domnul m-a învățat că nu trebuie să înființăm centre mari, deoarece facilitățile pentru o înaintare cu succes a lucrării trebuie să existe în fiecare teritoriu. Din acest motiv, nu trebuie să se îngăduie ca numai câteva instituții mari să epuizeze toate veniturile. În orașele mici și în cele mari, precum și în localitățile din afara orașelor, să fie susținute centre mici, unde să stea străjerii credincioși care vor lucra pentru suflete. Oriunde merge lucrătorul misionar, eforturile lui să fie urmate de înființarea unui mic centru, pentru ca înaintarea lucrării să poată fi grăbită. Când slujitorii lui Dumnezeu își vor îndeplini lucrarea cu credincioșie, Providența va deschide calea pentru a înființa astfel de centre în multe locuri.

Eforturile trebuie să fie depuse pretutindeni, „la drumuri și la garduri”. Noi nu dezvoltăm lucrarea în conformitate cu planurile cele mai bune. Ar trebuie să plănuim împărțirea în diviziuni și [536] subdiviziuni a grupului de lucrători, ca să putem lucra în teritorii noi. — Letter 30, 1911.

Orașele din multe țări — Lucrarea medicală misionară este mâna dreaptă a Evangheliei. Ea este necesară înaintării lucrării lui Dumnezeu. Atunci când bărbații și femeile sunt călăuziți prin ea, ca să poată înțelege importanța bunelor deprinderi de viețuire, puterea mântuitoare a adevărului va fi cunoscută. Pătrunderea în fiecare oraș trebuie să fie făcută de persoane pregătite să facă lucrare medicală misionară. Fiind mâna dreaptă a întreitei solii îngerești, metodele lui Dumnezeu de tratare a bolilor vor deschide porțile pentru intrarea adevărului prezent. Literatura medicală trebuie să fie răspândită în multe țări. Medicii noștri din Europa și din alte țări ar trebui să

înțeleagă necesitatea de a organiza o lucrare medicală îndeplinită de persoane aflate la fața locului, care pot prezenta lucrurile la nivelul la care se află oamenii, oferindu-le învățătura de care au cea mai mare nevoie. — Testimonies for the Church 7:59 (1902).

Evanghelizarea prin intermediul instituțiilor adventiste

Instituții înființate pentru a promova solia Evangheliei — A predica Evanghelia înseamnă mult mai mult decât își dau seama numeroși credincioși. Ea este o lucrare vastă și cuprinzătoare. Sanatoriile noastre mi-au fost prezentate ca fiind mijloacele cele mai eficiente pentru promovarea soliei Evangheliei. — Manuscript 5, 1908.

Pentru a aduce sănătate sufletului — Unii vor fi atrași de un anumit aspect al Evangheliei, alții de altul. Noi suntem instruiți de Domnul să lucrăm, astfel încât să ajungem la toate clasele de oameni. Solia trebuie să ajungă la toată lumea. Sanatoriile noastre trebuie să ajute la întregirea numărului poporului lui Dumnezeu. Noi nu trebuie să înființăm doar câteva instituții mamut; căci astfel ar fi [537] imposibil să le vestim pacienților soliile care vor aduce sănătate sufletului. Trebuie să fie înființate sanatorii mici în mai multe locuri. — Lucrarea misionară medicală, 327 (1905).

Pentru a face Evanghelia să fie atrăgătoare — Cei angajați în sanatoriile noastre trebuie să fie niște educatori. Ei trebuie să facă Evanghelia atrăgătoare prin cuvinte plăcute și fapte amabile. Ca urmași ai lui Hristos, ei trebuie să lase impresia cea mai favorabilă despre religia pe care o susțin și să inspire gânduri nobile. Unii vor beneficia de influența lor, atât pentru această viață, cât și pentru veșnicie.

Când îi ajutăm pe alții, putem obține cele mai mari biruințe. Să ne consacram ajutorării acelora care trebuie să se dezvolte, cu un zel neobosit, cu credincioșie, seriozitate, tăgăduire de sine și răbdare. Cuvintele amabile, încurajatoare vor face minuni. Vor fi mulți care, dacă se depun eforturi serioase pentru ei, fără a-i mustra și a le căuta greșeli, se vor dovedi doritori de a face îmbunătățiri. Cu cât îi criticăm mai puțin pe oameni, cu atât influența noastră spre bine va fi mai mare asupra lor. Pentru mulți, prea multe îndemnuri și sfaturi vor face mai mult rău decât bine. Bunătatea Domnului Hristos să

le fie transmisă tuturor. — Lucrarea misionară medicală, 208, 209 (1905).

Un scop important — Marele scop ce trebuie să fie urmărit în instituțiile noastre medicale este convertirea sufletelor. Instituțiile noastre medicale sunt înființate tocmai cu scopul acesta. Cei bolnavi și suferinzi, care vin la sanatoriile noastre, sunt aduși în preajma lucrătorilor biblici de acolo. Oh, ce ocazii prețioase sunt oferite în felul acesta pentru semănarea semințelor adevărului. — Letter 213, 1902.

Prezentarea cu înțelepciune a soliei — Atmosfera spirituală din instituțiile acestea trebuie să fie de așa natură, încât bărbații și femeile care sunt aduși la sanatorii pentru a primi tratament pentru [538] bolile lor trupești să învețe că sufletele lor suferinde au nevoie de vindecare....

În camerele de primire, celor suferinzi li se pot adresa cuvântări simple și stăruitoare, îndrumându-i spre unica lor nădejde pentru salvarea sufletului. Adunările acestea religioase trebuie să fie scurte și la subiect și se vor dovedi a fi o binecuvântare pentru ascultători. Cuvântul Aceluia care a întemeiat lumea în șase zile și care S-a odihnit în ziua a șaptea, „a binecuvântat-o și a sfințit-o”, trebuie să le fie prezentat oamenilor într-o modalitate eficientă....

În saloanele pacienților ar trebui să se afle publicații care conțin comorile prețioase ale adevărului, așezate în locuri unde să aibă acces cu ușurință la ele. În fiecare sanatoriu, ar trebui să fie o bibliotecă, unde să fie puse la dispoziție cărți ce conțin lumina Evangheliei. Să fie făcute planuri înțelepte pentru ca pacienții să aibă acces neîntrerupt la o literatură care conține lumina adevărului prezent....

Sanatoriile noastre să ajungă așa cum ar trebui să fie — și anume, niște cămine unde sufletului bolnav de păcat îi este oferită vindecarea. Dacă lucrătorii au o legătură vie cu Marele Vindecător, lucrarea aceasta va fi îndeplinită. — Manuscript 5, 1908.

Lucrătorii care pot să ofere ajutor spiritual — În sanatoriile noastre din toate locurile din lume, avem nevoie de medici profund convertiți, de lucrători înțelepți, bărbați și femei, care nu le impun bolnavilor părerile proprii, dar care prezintă adevărurile din Cuvântul lui Dumnezeu, astfel încât acesta să le aducă pacienților mângâiere, încurajare și binecuvântare. Aceasta este lucrarea pentru care sunt întemeiate sanatoriile noastre, pentru a reprezenta corect adevărurile

Cuvântului lui Dumnezeu și pentru a conduce mintea bărbaților și femeilor la Hristos.

Serviciile religioase care au loc în fiecare zi să fie scurte, dar [539] educative. Prezentați Biblia și pe Autorul ei, Dumnezeul cerurilor și al pământului, și pe Fiul, Domnul Hristos, marele Dar al lui Dumnezeu pentru omenire. Spuneți-le pacienților cum a venit Mântuitorul în lume pentru a descoperi dragostea lui Dumnezeu față de oameni. Prezentați-le marele sacrificiu pe care l-a făcut, venind să trăiască și să moară aici. Faceți-le cunoscut că, prin credința în Hristos, fiecare ființă omenească păcătoasă poate să ajungă părtașa a naturii divine și să poată învăța să coopereze cu Dumnezeu în lucrarea de mântuire. — Lucrarea misionară medicală, 208 (1909).

Înlăturarea prejudecăților — Învățăturile adresate pacienților din sanatoriile noastre să nu fie prezentate sub forma unor legi ce trebuie să fie respectate. Cuvântul care mi-a fost adresat este: „Faceți tot ce se poate pentru a-i aduce pe cei bolnavi și suferinzi pe calea adevărului și a neprihănirii. Lucrarea misionară medicală este unul dintre mijloacele de a face lucrul acesta. Noi nu știm cât de multe prejudecăți sunt înlăturate, când oamenii sunt aduși în legătură cu adevărații misionari medicali. Când medicii și surorile medicale se străduiesc să facă pentru cei suferinzi aceeași lucrare pe care a făcut-o Domnul Hristos când a fost pe pământ, adevărul pentru timpul acesta va găsi o cale de intrare în mintea și în inima oamenilor”....

Ocaziile de închinare de seara, din sanatoriile noastre, să fie organizate într-o modalitate care să le ofere ascultătorilor posibilitatea de a pune întrebări. — Letter 213, 1902.

Subiectele doctrinare — Camerele de primire ale sanatoriilor, unde este adunată o mulțime diversă de pacienți, nu sunt locul potrivit pentru a vorbi despre subiectele doctrinare. Trăirea noastră consecventă va câștiga încrederea și va stârni dorința oamenilor de a ști de ce credem în aceste doctrine. Apoi, cei care întreabă pot să fie invitați să participe la adunările noastre din Sabat. — Manuscript 53, 1899.

O reținere înțeleaptă — Aveți de făcut o lucrare importantă în sanatorii. În lucrarea pe care o faceți pentru pacienți, nu le îngăduiți să rămână cu impresia că sunteți foarte nerăbdători ca ei să înțeleagă [540] și să accepte credința noastră. Este adevărat că trebuie să manifestăm un zel fierbinte în scopul acesta. Totuși, adesea este necesară o

reținere înțeleaptă. În unele situații, cuvinte care ar putea să ni se para potrivite vor aduce prejudicii grave și vor închide o ușă care ar fi putut să se deschidă mai larg.

Manifestați o dragoste duioasă și exercitați o răbdare înțeleaptă. Dacă vedeți o ocazie bună de a prezenta un argument tăios, adesea este mai bine să aveți răbdare. Nu prezentați în toate ocaziile dovezile cele mai puternice pe care le cunoașteți, deoarece lucrul acesta va stârni suspiciunea că încercați, pur și simplu, să-i convertiți pe ascultători la credința adventistă de ziua a șaptea.

Cuvântul simplu al lui Dumnezeu are o mare putere de a convinge. Lăsați Cuvântul să vorbească și să își îndeplinească lucrarea. În evanghelizare trebuie să se manifeste o reținere înțeleaptă. Nu impuneți prezentarea unui adevăr crucial. Așteptați până când se pun întrebări. Învățați prin exemplul vostru, așa încât cuvintele și faptele voastre să arate că voi credeți cuvintele Marelui Învățător. — Letter 308, 1906.

Abordarea plină de tact — Adevărul cel viu al lui Dumnezeu trebuie să fie făcut cunoscut în instituțiile noastre medicale. Acest fapt nu înseamnă că medicul sau oricare alt lucrător trebuie să-i prezinte adevărul oricărui om. Nu aceasta este modalitatea în care trebuie să fie făcută lucrarea. Adevărul poate să fie prezentat și altfel. Surorile medicale și lucrătorii nu trebuie să meargă la pacienți, spunându-le: „Noi credem în solia îngerului al treilea.” Nu aceasta este lucrarea lor, dacă pacienții nu doresc să asculte, dacă obiecțiile lor nu au fost înlăturate și dacă inima lor nu a fost sensibilizată. Comportați-vă în așa fel încât pacienții să vadă că adventiștii de ziua a șaptea sunt niște oameni cu bun-simț. Comportați-vă în așa fel încât să simtă că instituția este un loc liniștit. Adevărul Bibliei trebuie să fie prezentat, dar aspectele deosebite ale adevărului nu trebuie să le fie prezentate tuturor pacienților. Dacă vă pun întrebări, vorbiți-le despre dovezile credinței voastre. În felul acesta, lumina [541] va străluci.

Pacienții pot fi invitați să participe la adunările noastre, iar acolo vor auzi adevărul, știind, în același timp, că adevărul acesta nu le este impus. Când vor pleca de la sanatoriu și îi vor auzi pe oameni spunând: „Eu nu vreau să merg acolo, ca să mă facă adventist de ziua a șaptea”, ei le vor spune că lucrătorii de la sanatoriu nu impun nimănui adevărul.

Pacienții nu vor putea să se abțină să nu pună întrebări cu privire la credința noastră. Unii flămânzesc și însetează după adevăr, iar astfel de oameni vor găsi adevărul. Acesta este motivul pentru care dorim ca instituțiile noastre să fie înființate imediat. — Manuscript 111, 1899.

Martorul unei vieți creștine consecvente — Când sunt crezute și puse în practică, adevărurile acestea sfinte nu trebuie să fie vestite în nici o modalitate constrângătoare, ci în spiritul Domnului. Duhul Sfânt va ajunge la mințile nobile și la oamenii cu un suflet mai bun. În toate sanatoriile noastre, trebuie să fie oameni care înțeleg învățătura adevărului și care pot să o prezinte atât în scris, cât și prin predicară. Ei vor ajunge în legătură cu oamenii binevoitori și vor trebui să li se adreseze așa cum s-ar adresa unicului lor fiu. Domnul spune că ținta noastră ar trebui să fie aceea de a nu pune în poziții de răspundere oameni care nu au experiență și care nu au concepții adânci despre adevărul Bibliei.

Mulți presupun că aparența impunătoare și stilul pretențios sunt mijloace foarte eficiente de a ajunge la cei din clasele sociale înalte. Aceasta este o greșeală. Persoanele respective vor vedea lucrurile acestea. Aparența are, într-adevăr, o mare legătură cu impresia pe care o lăsăm asupra minții, dar ea trebuie să fie o aparență evlavioasă. Faceți să se vadă că lucrătorii noștri merg împreună cu Dumnezeu pe calea spre ceruri. Să nu se caute recunoașterea și aprecierea celor din lume, cu scopul de a face lucrarea pentru aceste zile din urmă [542] să fie impunătoare și influentă. Consecvența este o piatră prețioasă. Credința, îmbrăcămintea și comportamentul nostru trebuie să fie în armonie cu caracterul lucrării noastre și cu prezentarea soliei celei mai solemne care i-a fost vestită vreodată lumii.

Lucrarea noastră este aceea de a-i câștiga pe oameni pentru credința în adevăr, atât prin predicare, cât și prin exemplul unei vieți evlavioase. Adevărul trebuie să fie pus în practică în toate privințele, arătând consecvența dintre credință și practică. Valoarea credinței noastre va fi dovedită prin roadele ei. Domnul îi va impresiona pe oameni prin exemplul nostru de seriozitate. Îmbrăcămintea, comportamentul, conversațiile și o experiență tot mai adâncă în domeniul spiritual trebuie să arate că principiile cele mari ale adevărului pe care îl prezentăm sunt o realitate pentru noi. În felul acesta, adevărul trebuie să ajungă să fie convingător în totalitatea lui și să se impună

intelectului. Adevărul biblic trebuie să devină o autoritate pentru conștiință și să ajungă să fie dragostea și viața sufletului. — Letter 121, 1900.

Nu cuvinte, ci fapte — Cu privire la expunerea credinței noastre, să nu se facă niciun efort hotărât de a-l ascunde și să nu se facă niciun efort neînțelept de a-l scoate în evidență. La sanatoriu vor veni persoane care se află într-o situație favorabilă pentru a fi impresionate de adevăr. Dacă pun întrebări cu privire la credința noastră, ar fi potrivit să afirmăm ce anume credem, într-o modalitate simplă și clară. Evlavia lăuntrică îi conferă credinciosului adevărat puterea de a exercita o influență spre bine.

Totuși, în acest domeniu, ar trebui să ne comportăm cu înțelepciune. Unele persoane conștiincioase cred că au datoria de a vorbi fără rețineri despre punctele de credință în locuri unde sunt deosebiri de opinie și într-o modalitate care stârnește spiritul de controversă al celor cu care conversează. O asemenea acțiune prematură și neînțeleaptă poate să astupe urechile unuia care, în alte condiții, ar fi ascultat cu răbdare, dar care va ajunge să-i influențeze nefavorabil [543] și pe alții. În felul acesta, rădăcinile amărăciunii vor da lăstari prin care mulți vor fi afectați. Din cauza lipsei de înțelepciune a unuia, urechile și inimile multora pot să fie închise pentru adevăr.

Se știe că toți fanaticii religioși din diferitele secte au cultivat și au manifestat foarte puțin respect față de cei care au concepții diferite în domeniul subiectelor religioase. Aceia care fac parte din categoria acesta se așteaptă să întâlnească același spirit irațional printre adventiștii de ziua a șaptea și, astfel, își pun armura, pregătiți să se împotrivească oricărui cuvânt care va face referire la părerile lor personale.

În trecut, unii dintre aceia care lucrau în sanatoriu au crezut că au datoria de a prezenta subiectul Sabatului în orice loc. Ei l-au impus pacienților cu insistență. Acestor mesageri ai lui Dumnezeu, aș dori să le spun; Nu cuvinte, ci fapte. Viața de zi cu zi spune mai mult decât orice număr de cuvinte. Voioșia continuă, spiritul de amabilitate duioasă, bunăvoința creștină, răbdarea și dragostea vor înlătura prejudecățile și vor deschide inima oamenilor pentru primirea adevărului. Puțini înțeleg puterea acestei influențe prețioase. — Manuscript 53, 1899.

Medicul consacrat și sora medicala misionară

Medicii și surorile medicale creștine — Domnul a rânduit ca medicii și surorile medicale creștine să colaboreze cu aceia care propovăduiesc Cuvântul. Lucrarea misionară medicală trebuie să fie în legătură cu lucrarea Evangheliei. — Lucrarea misionară medicală, 240 (1908).

Luca este un exemplu — În lucrarea noastră din aceste zile, lucrarea de propovăduite a Cuvântului și lucrarea misionară medicală trebuie să fie asociate.

[544] Luca este numit „medicul iubit". Apostolul Pavel a auzit despre profesia de medic a lui Luca și l-a evidențiat ca fiind un om căruia Domnul i-a încredințat o lucrare deosebită. El l-a chemat să colaboreze în lucrarea lui. După un timp, l-a lăsat la Filipi. Aici, Luca a continuat să lucreze câțiva ani, îndeplinind o lucrare dublă, ca medic și ca slujitor al Evangheliei. El a făcut cu adevărat o lucrare misionară medicală. Luca și-a făcut partea, iar apoi L-a rugat pe Domnul să reverse puterea Sa vindecătoare asupra celor suferinzi. Aptitudinile lui în profesia de medic au deschis calea prin care solia Evangheliei a ajuns la inima oamenilor. Ele i-au deschis multe uși, oferindu-i ocazia de a predica Evanghelia printre păgâni....

Planul divin este să lucrăm așa cum au lucrat ucenicii. Dacă suntem în legătură cu Vindecătorul divin, noi putem să facem mult bine în lume. Evanghelia este singurul antidot pentru păcat. În calitate de martori ai lui Hristos, noi trebuie să aducem mărturie cu privire la puterea Evangheliei. Să îl prezentăm celor suferinzi pe Mântuitorul. Harul Său transformator și puterea Sa făcătoare de minuni vor câștiga multe suflete la adevăr. Puterea Sa vindecătoare și solia Evangheliei vor aduce succesul în situațiile de urgență. Duhul Sfânt va lucra asupra inimilor, iar noi vom vedea mântuirea lui Dumnezeu, într-un anume, sens, vindecarea celor bolnavi este tocmai lucrarea noastră....

Trecerea timpului nu a produs nici o schimbare în făgăduința făcută de Domnul Hristos la înălțarea Sa. El este cu noi astăzi,

așa cum a fost cu ucenicii, iar El va fi cu noi „până la sfârșitul zilelor”. Domnul Hristos a rânduit generații succesive de oameni care să propovăduiască Evanghelia, primindu-și autoritate de la El, în calitate de Mare învățător. — Letter 134, 1903.

Prelegeri publice ținute de medici — Acela care este atât medic, cât și învățător religios va putea să îndeplinească o lucrare al cărei rezultat va fi salvarea sufletelor. O prezentare convingătoare a învățăturilor religioase, susținută de un „Așa zice Domnul”, va [545] avea o influență mântuitoare. Medicul poate să se exprime într-o asemenea modalitate, încât va fi invitat să vorbească în fața unor adunări diferite și va fi bine primit. În calitate de învățător, medicul poate să urmărească ocaziile favorabile de a vorbi, deoarece vestirea Cuvântului lui Dumnezeu trebuie să înainteze nestingherită. — Letter 4, 1910.

Ocaziile unice ale surorilor medicale misionare — În orice loc unde este prezentat adevărul trebuie să se facă de la început eforturi pentru a le predica Evanghelia celor săraci și pentru a-i vindeca pe cei bolnavi. Lucrarea aceasta, făcută cu credincioșie, va adăuga în biserică multe suflete care urmează a fi mântuite.

Cei care se angajează în lucrarea din casă în casă vor găsi ocazii de a sluji în multe feluri. Ei urmează să se roage pentru bolnavi și să facă tot ce pot pentru a le alina suferințele. Ei trebuie să lucreze printre cei umili, săraci și asupriți. Noi ar trebui să ne rugăm pentru cei neajutorați, care nu au puterea și voința de a-și stăpâni poftele degradate de patimi. Trebuie să se facă eforturi serioase și stăruitoare pentru mântuirea celor care sunt interesați. La mulți se poate ajunge numai prin fapte de bunătate dezinteresată. Mai întâi, trebuie să li se dea un ajutor în nevoile lor trupești. Atunci când au dovezi de dragoste neegoistă din partea noastră, va fi mai ușor pentru ei să creadă în iubirea lui Hristos.

Surorile medicale misionare sunt cel mai bine calificate pentru lucrarea aceasta, dar ar trebui ca și alții să fie asociați în lucrarea lor. Aceștia, deși nu au o pregătire specială pentru îngrijirea bolnavilor, pot învăța de la conlucrătorii lor care este modalitatea cea mai bună de a lucra. — Testimonies for the Church 6:83, 84 (1900).

Lucrarea pentru cei din înalta societate — Medicii ale căror aptitudini profesionale sunt superioare unui lucrător obișnuit ar trebui să fie angajați în slujba lui Dumnezeu în orașele mari. Ei trebuie [546]

să caute să intre în legătură cu cei din înalta societate....

Misionarii medicali care lucrează în domeniul evanghelizării îndeplinesc o lucrare la fel de înaltă ca lucrarea îndeplinită de pastori. Acest fel de lucrare medicală, asociată cu lucrarea pastorală, nu trebuie să fie restrânsă doar la cei din clasele sociale mai sărace. Cei din înalta societate au fost ocoliți într-o modalitate inexplicabilă. Pe căile înalte ale vieții se vor găsi mulți care vor răspunde la adevăr, pentru că adevărul poartă amprenta caracterului nobil al Evangheliei. Mulți oameni capabili se vor angaja energic în lucrare. Ei își vor folosi talentele primite de la Dumnezeu și vor fi nu numai consumatori, ci și producători.

Medicii credincioși și pastorii sunt angajați în aceeași lucrare. Ei ar trebui să lucreze într-o armonie deplină. Ei trebuie să se sfătuiască împreună. Prin unitatea lor, vor mărturisi că Dumnezeu L-a trimis pe singurul Său Fiu în lume pentru a-i mântui pe toți aceia care cred în El ca Mântuitor personal. — Manuscript 79, 1900.

Lucrarea spirituală a medicului — Adevărata lucrare misionară medicală este în mare parte o lucrare spirituală. Ea conține rugăciunea și punerea mâinilor. Prin urmare, misionarul medical trebuie să fie consacrat pentru slujire așa cum este pastorul. Aceia care sunt aleși să aibă rolul de medici misionari trebuie să fie consacrați pentru lucrare. Faptul acesta îi va întări împotriva ispitei de a se retrage din activitatea în sanatoriu pentru a lucra în domeniul asistenței medicale particulare. Niciun motiv egoist nu trebuie să fie îngăduit să-l îndepărteze pe lucrător de la datoria lui. Trăim într-un timp al responsabilităților solemne, un timp când trebuie să îndeplinim o lucrare plină de consacrare. Să-L căutăm pe Domnul cu înțelepciune și stăruință. — Manuscript 5, 1908.

Avertismente cu privire la o lucrare echilibrată [547]

Lucrarea noastră de slujire este întreită — Dumnezeu lucrează prin mijloace diferite. El folosește lucrarea de evanghelizare, lucrarea misionară medicală și publicațiile care conțin adevărul prezent pentru a impresiona inima oamenilor. Dacă sunt îndeplinite cu credință, toate sunt rânduite pentru a fi pline de succes. Când adevărul este auzit sau citit, Duhul Sfânt face să se nască în inima acelora care îl aud sau îl citesc o dorință fierbinte de a cunoaște ce este bine. Lucrarea de evanghelizare, lucrarea misionară medicală și publicațiile noastre sunt mijloacele de lucru ale lui Dumnezeu. Niciuna dintre ele nu trebuie să fie mai presus de celelalte. — Letter 54, 1903.

Atașați cuvântul „medical” — Lucrarea de vestire a Evangheliei nu trebuie să scadă în eficiență, ci să crească până când va ajunge un mijloc puternic de iluminare a lumii noastre. Să se facă tot ce este posibil pentru a trimite mai mulți lucrători în lucrare. Să nu se exercite nici o influență care să-i împiedice pe tineri să se califice pentru lucrarea misionară pastorală. Putem să adăugăm la denumirea aceasta cuvântul „medical”, deoarece este esențial ca slujitorul Evangheliei să aibă cunoștințe despre boli și cauzele lor. El ar trebuie să știe cum să-i ajute pe cei bolnavi și să fie în stare să-i învețe pe oameni cum să-și trateze trupul. Aceasta este o parte a Evangheliei. — Letter 123, 1900.

Lucrarea noastră este la fel de distinsă precum a fost lucrarea lui Muller — Dumnezeu le încredințează acum celor din poporul Său aceeași lucrare care i-a fost încredințată lui Muller.[26] . El a făcut o lucrare nobilă. Totuși Dumnezeu le-a încredințat celor din poporul Său o lucrare ce trebuie să se desfășoare în conformitate cu un plan diferit. El le-a dat o solie pentru întreaga lume. Ei trebuie să parcurgă teritoriu după teritoriu și să lupte cu înverșunare împotriva păcatelor care nimicesc sufletul. — Letter 33, 1900.

O lucrare echilibrată pentru bogați și pentru săraci — În [548]

[26] George Muller, Bristol, Anglia

ultima vreme (1899) s-a creat un mare interes pentru cei din clasele sărace și marginalizate și s-a început o lucrare mare pentru ridicarea celor căzuți și degradați. Aceasta este o lucrare bună în ea însăși. Noi trebuie să avem mereu spiritul lui Hristos și să facem același fel de lucrare pe care a făcut-o El pentru omenirea suferindă. Domnul are o lucrare de făcut pentru cei marginalizați Nu este nici o îndoială că unii au datoria de a lucra pentru ei și de a se strădui să salveze sufletele care pier. Lucrarea aceasta își va avea locul ei în cadrul propovăduiții soliei îngerului al treilea și al primirii adevărului biblic. Totuși, datorită zelului cu care este îndeplinit acest fel de lucrare, există pericolul de a le cere tuturor să o facă. Există pericolul ca oamenii de seamă să-și concentreze toate energiile în domeniul acesta, în timp ce Dumnezeu i-a chemat la o altă lucrare.

Dumnezeu va lucra astfel, încât vom avea încrederea că lucrarea merge potrivit planului Său și că fiecare acțiune are la bază principii sănătoase. Însă am îndemnul din partea lui Dumnezeu să spun că există primejdia de a se face planuri pentru cei proscriși, astfel încât să se ajungă la mișcări dezordonate și agitate, Acestea nu vor produce rezultate benefice. O clasă va fi încurajată să facă o lucrare ce se va armoniza foarte puțin cu celelalte părți ale lucrării.

[549] Invitația Evangheliei trebuie să le fie adresată atât celor bogați, cât și celor săraci, celor din înalta societate și celor din clasele umile, iar noi trebuie să plănuim mijloace pentru a duce adevărul în locuri noi și la toate clasele de oameni. Domnul ne poruncește: „Duceți-vă la drumuri și la garduri și pe cei ce-i veți găsi siliți-i să intre ca să mi se umple casa.” El spune: „Începeți la drumuri; lucrați cu sârguință la garduri; pregătiți grupuri care să meargă împreună cu voi pentru a face lucrarea pe care însuși Domnul Hristos a făcut-o, căutând și mântuind pe cei pierduți.”

Domnul Hristos a predicat Evanghelia celor săraci, însă El nu și-a mărginit eforturile la această clasă. El a lucrat pentru toți cei ce aveau să audă Cuvântul Său nu doar vameșii și păcătoșii, ci și fariseii cei bogați și culți, nobilii iudei, sutașul și dregătorul roman, Acesta este felul de lucrare pe care l-am avut întotdeauna în minte. Noi nu trebuie să ne încordăm toți mușchii și tendoanele spirituale pentru a lucra doar cu clasele cele mai de jos și să facem din această lucrare totul și tot, Mai sunt și alții pe care trebuie să-i aducem la Mântuitorul, suflete care au nevoie de adevăr, care să poată purta

răspunderi și care să lucreze cu toată iscusința lor sfințită, atât pentru cei de sus, cât și pentru cel de jos.

Lucrarea pentru clasele cele mai sărace nu are limită. Niciodată nu se poate termina, și aceasta trebuie tratată ca o parte a marelui întreg. A acorda prioritate acestei lucrări, în timp ce există alte porțiuni întinse ale viei Domnului gata pentru a fi lucrate și care sunt neatinse, înseamnă a începe acolo unde nu trebuie. Ceea ce este pentru trup brațul drept, aceea este pentru solia îngerului al treilea lucrarea misionară medicală. Însă brațul cel drept nu trebuie să devină întregul corp. Lucrarea de căutare a proscrișilor este importantă, însă ea nu trebuie să devină povara cea mare a misiunii noastre. — Lucrarea misionara medicală, 311, 312 (1899).

O lucrare proporțională — Lucrarea misionară medicală nu trebuie să ajungă disproporționată. Ea trebuie să fie o lucrare aflată în ordine cu restul lucrării. — Letter 38, 1899. [550]

Sănătatea lucrătorilor — Cei care se dedică cu tot sufletul lucrării misionare medicale, care lucrează neobosit prin primejdii, în lipsuri, urmăriți adesea, obosiți și în suferințe sunt în pericolul de a uita că ei trebuie să fie apărătorii credincioși ai propriilor puteri mintale și fizice. Ei nu trebuie să-și îngăduie să fie istoviți peste măsură. Însă, fiind plini de zel și stăruință, uneori acționează neînțelept, expunându-se unei încordări prea mari. Dacă acești lucrători nu vor face o schimbare, urmarea va fi boala, care îi va copleși și îi va doborî.

În timp ce, pe de o parte, lucrătorii lui Dumnezeu trebuie să fie plini de un entuziasm nobil și hotărâți să urmeze exemplul Lucrătorului divin, Marele Misionar Medical, ei nu trebuie să aglomereze prea multe lucruri într-o singură zi de lucru. Dacă vor face astfel, vor fi nevoiți să lase lucrul cu totul, fiind doborâți pentru că au încercat să ducă o povară prea grea. Fratele meu, este bine să folosești cât mai bine toate privilegiile pe care ți le-a dat Dumnezeu de a lucra serios pentru alinarea suferințelor și pentru salvarea de suflete. Însă nu îți sacrifica sănătatea.

Noi avem o chemare atât de înaltă, cât sunt de sus cerurile față de lucrurile obișnuite, firești. Însă acest gând nu trebuie să-i conducă pe slujitorii binevoitori și harnici ai lui Dumnezeu să ducă toate sarcinile cu putință, fără a se odihni.

Cât de minunat ar fi dacă, printre cei angajați în minunatul plan al lui Dumnezeu de salvare a sufletelor, nu ar exista leneși! Cât de [551] multe s-ar realiza dacă fiecare ar spune: „Sunt răspunzător înaintea lui Dumnezeu, trebuie să fiu precaut și trebuie ca străduințele mele să vorbească în favoarea adevărului pe care susțin că îl cred! Trebuie să fiu un lucrător practic, nu unul care visează mergând pe picioare.” — Lucrarea misionară medicală, 292, 293 (1904).

Secțiunea 17 — Lucrarea pentru cei din categoriile sociale speciale [552]

Lucrarea pentru toate clasele sociale

Predicați adevărul la toate clasele sociale — Invitația Evangheliei trebuie să le fie adresată celor bogați și celor săraci, celor din înalta societate și celor din clasele umile, iar noi trebuie să concepem planuri pentru a duce adevărul în locuri noi și la oamenii din toate clasele sociale. — Lucrarea misionară medicală, 312 (1899).

Oferiți-le ocazia de a înțelege adevărul — Nimeni să nu cultive ideea că oamenii săraci și needucați trebuie să fie neglijați. Metodele corecte de lucru nu îi vor exclude în niciun fel pe oamenii aceștia. Una dintre dovezile caracterului mesianic al Domnului Hristos a fost acela că săracilor li s-a propovăduit Evanghelia. Trebuie să cercetăm modalitățile prin care să le oferim ocazia de a înțelege adevărurile deosebite pentru timpul acesta oamenilor din toate clasele sociale. — The Review and Herald, 25 noiembrie, 1890.

O solie mântuitoare pentru fiecare suflet — Mulți au un simțământ adânc al nevoii — o nevoie pe care bogățiile sau plăcerile pământești nu o pot împlini. Totuși ci nu știu cum să primească lucrul pe care îl doresc nespus.

De la început și până la sfârșit, Evanghelia lui Hristos este o Evanghelie a harului mântuitor. Aceasta este o idee distinctă și dominantă. Ea îi va ajuta pe cei nevoiași, va lumina ochii orbi, ca să vadă adevărul, și va conduce sufletele ce caută adevărata temelie. Mântuirea deplină și veșnică se află la îndemâna fiecărui suflet. Domnul Hristos așteaptă și dorește nespus să adreseze cuvintele de [553] iertare și să ofere harul dăruit fără plată. El veghează și așteaptă, spunând, așa cum i-a spus orbului de la poarta Ierihonului: „Ce vrei să-ți fac?” „Eu voi îndepărta păcatele tale și te voi curați cu sângele Meu.”

Pe toate căile vieții se află suflete de mântuit. Cei orbi bâjbâie în întuneric. Oferiți-le lumina, iar Dumnezeu vă va binecuvânta în calitate de lucrători ai Săi. — Letter 60, 1903.

Planurile pentru cei din înalta societate vor conduce la toți — Gândiți-vă la măreția lucrării. Planurile voastre înguste și ideile

voastre limitate nu trebuie să fie implicate în metodele de lucru. În privința aceasta trebuie să aibă loc o reformă și să fie investiți mai mulți bani pentru ca lucrarea să poată ajunge la poziția înaltă și nobilă pe care ar fi trebuit să o ocupe întotdeauna. Unii oameni înstăriți vor înțelege ceva din caracterul lucrării, deși nu au curajul să ia crucea și să suporte reproșul care însoțește un adevăr nepopular. Dacă este posibil, mergeți mai întâi la cei din înalta societate, dar să nu-i neglijați pe cei din clasele mai umile.

În multe teritorii s-a întâmplat să fie alcătuite planuri și să fie depuse eforturi prin care s-a lucrat numai pentru cei din clasele mai umile. Totuși pot să fie concepute metode prin care să se ajungă la cei din clasele sociale mai înalte, care au nevoie de lumina adevărului în aceeași măsură ca aceia din clasele mai umile. Aceștia înțeleg adevărul, dar sunt sclavi ai sărăciei și cred că, dacă vor primi adevărul, vor muri de foame. Faceți planuri de a ajunge la clasele cele mai înalte, dar nu evitați să lucrați pentru cei din clasele mai umile. — Letter 14, 1887.

Talentul și influența convertite — Slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie să-și epuizeze timpul și energia lucrând pentru aceia care s-au dedicat pe parcursul întregii vieți slujirii lui Satana, până când întreaga lor făptură a ajuns să fie degradată. Când cei marginalizați [554] vor veni la Hristos, să nu-i respingem. Totuși Dumnezeu îi cheamă pe lucrători să ajungă la aceia din înalta societate care, dacă vor fi convertiți, vor putea, la rândul lor, să lucreze pentru cei din clasa lor socială. El dorește să vadă că talentul și influența sunt convertite și angajate în lucrarea Sa. Domnul lucrează asupra unor bărbați și femei care au talente și influență, conducându-i să se alăture celor ce vestesc ultima solie a harului pentru lume. — Manuscript 6, 1902.

Metodele apostolului Pavel de a ajunge la toate popoarele — În călătoriile sale, apostolul Pavel a inclus atât lucrarea din țara lui, cât și lucrarea din străinătate. El le-a predicat iudeilor în locul lor de închinare. Apoi, le-a predicat celor dintre neamuri în fața templului lor și chiar în prezența zeilor lor. Pavel nu le-a predicat iudeilor despre un Mesia a cărui lucrare era aceea de a nimici vechea dispensațiune, ci un Mesia care a venit pentru a dezvolta întregul sistem iudaic în conformitate cu adevărul.

Ucenicii care au vestit Cuvântul adevărului în teritoriile cele mai vaste au fost pregătiți să răspundă oricărei întrebări puse de cei care

au rămas în apropiere de casă. În privința aceasta, creștinismul a câștigat o biruință hotărâtă, iar cei convertiți dintre iudei au adoptat concepția înaltă și nobilă care susținea că mântuirea și creștinismul erau pentru toate popoarele, din orice neam și orice limbă de pe suprafața pământului. — Letter 17, 1900.

Lucrarea pentru oamenii înstăriți și cu influență

Adresați-le invitația Evangheliei conducătorilor din domeniul afacerilor și din guverne — Invitația, care trebuie să le fie adresată celor de la „drumuri”, să le fie adresată tuturor acelora care au o parte activă în treburile lumii, învățătorilor și conducătorilor națiunii. Acelora care poartă răspunderi grele în viața public — medici și profesori, juriști și judecători, funcționari publici și oameni de afaceri — ar trebui să li se adreseze o solie clară și distinctă. — Testimonies for the Church 6:78 (1900). [555]

Căutați oamenii cu influență — Cei care aparțin claselor înalte ale societății trebuie căutați cu o iubire duioasă, cu o atenție și o considerație frățească. Oamenii de afaceri, aflați în poziții înalte de răspundere, oamenii inventivi, cu aptitudini și capacități vaste și cu o profundă cunoaștere științifică, oamenii de geniu, învățătorii Evangheliei, a căror minte încă nu a fost atrasă spre adevărurile speciale pentru acest timp trebuie să fie primii care să audă chemarea. — Parabolele Domnului Hristos, 230 (1900).

Noi vorbim și scriem foarte mult despre săracii trecuți cu vederea, dar n-ar trebui oare să se acorde o oarecare atenție și celor bogați? Mulți privesc la clasa aceasta ca fiind fără nădejde și fac prea puțin pentru a le deschide ochii acelora care, orbiți și zăpăciți de puterea lui Satana, au pierdut veșnicia din calculele lor. Mii de oameni bogați au intrat în mormintele lor neavertizați, deoarece au fost judecați după aparențe și au fost trecuți cu vederea ca fiind persoane pentru care nu mai este nici o nădejde. Oricât ar părea ei de nepăsători, mi s-a arătat că majoritatea celor din grupa aceasta sunt cu sufletul împovărat. Mii de oameni bogați sunt pe moarte din lipsă de hrană spirituală. Multe dintre oficialități simt nevoia după ceva ce nu au. Puțini dintre ei merg la biserică, deoarece simt că nu au niciun folos din aceasta. Învățătura pe care o aud nu le mișcă sufletul. Să nu facem oare niciun efort personal în favoarea lor? — Testimonies for the Church 6:78 (1900).

Lucrătorii inteligenți să ajungă la cei din înalta societate — Efortul care ar fi trebuit să fie depus pentru a ajunge la cei din înalta societate nu a fost făcut. Deși trebuie să le predicăm Evanghelia celor săraci, noi trebuie, de asemenea, să o prezentăm în lumina [556] cea mai atrăgătoare pentru aceia care au aptitudini și talente și să depunem eforturi, pentru a-i câștiga la adevăr, mult mai înțelepte, hotărâte și pline de temere față de Dumnezeu, decât am depus până acum.

Totuși, pentru a face lucrul acesta, toți lucrătorii trebuie să se ridice la un nivel înalt de pregătire intelectuală. Ei nu pot să îndeplinească lucrarea aceasta dacă se coboară la un nivel obișnuit, considerând că nu contează cum lucrează sau ce spun, pentru că lucrează pentru cei din clasele sărace și needucate. Ei trebuie să aibă o minte ascuțită și să fie înarmați și pregătiți să prezinte adevărul într-o modalitate inteligentă, adresându-li-se celor din înalta societate. Mintea lor trebuie să se înalțe mai sus și să dovedească a avea o putere și o claritate mai mare....

Așa cum v-am spus, un motiv pentru care nu s-au făcut până acum eforturile de a lucra pentru cei din înalta societate este lipsa curajului și a credinței adevărate în Dumnezeu. — Manuscript 14, 1887.

Cu o momeală potrivită în cârlig — Persoanele inteligente și nobile sunt trecute cu vederea într-o măsură mult prea mare. Cârligul nu este pregătit pentru a-i prinde pe cei din categoria aceasta și nu sunt concepute căi și metode alcătuite cu rugăciune pentru a le prezenta adevărul care este în stare să-i facă să fie înțelepți pentru mântuire. Marea majoritate a celor bogați și mândri înțeleg din experiență faptul că fericirea nu este obținută prin banii pe care îi au sau prin clădiri costisitoare și prin mobile ornamentale și tablouri. Ei doresc ceva ce nu au. Totuși cei din clasa aceasta se influențează unii pe alții și este greu să ajungi la ei, iar din motivul acesta mulți dintre cei ce doresc nespus ceva care să le dea odihna, pacea și liniștea sufletească pier în păcatele lor. Ei au nevoie de Isus, care este Lumina neprihănirii. Se desfășoară o muncă de rutină, într-o modalitate care ocolește o mare categorie de oameni....

Dacă sunt lăsați pe dinafară și nu se face niciun efort pentru [557] a-i salva, cei bogați ajung să fie tot mai închiși în cercul ideilor proprii. Șirul gândurilor și al asocierilor din mintea lor pierde din

vedere veșnicia. Ei ajung să fie tot mai mândri și mai egoiști, tot mai împietriți și mai greu de impresionat, bănuind că toți vor să obțină bani, în timp ce săracii sunt invidioși pe bogații care ar trebui să fie mai degrabă compătimiți decât invidiați. Aduceți-i pe toți aceștia sub influența puterii adevărului mântuitor, iar lucrarea de zidire a împărăției lui Dumnezeu va înainta cu un succes mult mai mare. — Manuscript 66, 1894.

Fermecați de adevărul Scripturii — Oamenii aflații în pozițiile înalte de răspundere ale lumii vor fi fascinați de afirmarea simplă și directă a adevărului biblic. — Letter 111, 1904.

Evitați argumentele tăioase — Prin simplitatea unei vieți evlavioase, oamenii mari și învățați pot fi convinși mai ușor decât prin numeroasele argumente tăioase care ar putea să le fie prezentate. Când religia este plină de puterea care dă viață, vor fi făcute impresii bune. Acolo unde semințele prețioase ale adevărului își vor găsi locul în inimă, acela care le primește va descoperi, prin lucrările Duhului lui Hristos, caracterul păcătos al patimilor, vanității și neștiinței omenești. Toate aceste lucruri trebuie să fie îndepărtate din templul sufletului, iar harul lui Dumnezeu să ajungă un principiu bine întemeiat. Apoi, toate principiile adevărului — umilința, blândețea, răbdarea și dragostea — vor înflori în grădina lui Dumnezeu. — Letter 6b, 1890.

Adevărul prezentat prin ilustrații și pilde — Adevărul trebuie să fie prezentat pe căi diverse. Unii din clasele sociale înalte îl vor înțelege când este prezentat prin ilustrații și pilde. — Lucrarea misionară medicală, 318 (1905).

Atrași de simplitatea Evangheliei — Chiar și oameni mari sunt atrași de simplitatea Evangheliei, mai ușor decât prin orice alt efort depus prin puterile omenești. Avem o nevoie mai mare de [558] Dumnezeu și cu mult mai mică de eul nostru. Dumnezeu va lucra prin slujitorul omenesc cel mai slab, dar care este plin de Duhul Său. — Letter 72, 1899.

Talanții intelectului și ai mijloacelor financiare — Noi avem de făcut o lucrare specială pentru cei ce sunt în poziții înalte de răspundere. Domnul le cere celor cărora le-a încredințat bunurile Sale să folosească în serviciul Său capacitățile lor intelectuale și mijloacele pe care le au. Unii vor fi impresionați de Duhul Sfânt să investească banii Domnului pentru înaintarea lucrării Sale. Ei

vor îndeplini planul Său, ajutând la crearea unor centre de influență în marile orașe. Lucrătorii trebuie să le prezinte foarte clar acestor oameni care sunt nevoile noastre. Să le spunem ce avem nevoie pentru a-i ajuta pe cei săraci și nevoiași și pentru a pune lucrării o bază trainică. — Lucrarea misionară medicală, 329 (1900).

Lucrarea pentru oameni asemenea lui Corneliu — Din experiența lui Corneliu putem să învățăm o lecție pe care am face bine să o înțelegem. Dumnezeul cerurilor și-a trimis solii pe pământul acesta pentru a pune în mișcare un șir de situații care să îl aducă pe apostolul Petru în legătură cu sutașul Corneliu, așa încât Corneliu să poată cunoaște adevărul. Prin lucrarea îngerului, Petru este condus să conlucreze cu sufletele care sunt pregătite din toate punctele de vedere să asculte adevărul și să primească o lumină mai mare....

Convertirea lui Corneliu și a casei sale a fost doar unul dintre primele roade ale secerișului ce urma să fie adunat din lume. Din casa lui, lucrarea harului s-a răspândit în acel oraș păgân. — Letter 17, 1900.

În mijlocul poporului lui Dumnezeu trebuie să aibă loc o trezire spirituală, pentru ca lucrarea Lui să fie dusă mai departe cu putere. Avem nevoie de botezul Duhului Sfânt. Trebuie să înțelegem că [559] Dumnezeu va aduce în rândurile poporului Său oameni capabili și cu influență, care își vor îndeplini partea în avertizarea lumii. Nu toți cei din lume sunt nelegiuiți și păcătoși. Dumnezeu are multe mii de suflete care nu și-au plecat genunchiul înaintea lui Baal. În bisericile căzute sunt oameni temători de Dumnezeu. Dacă nu ar fi fost așa, nu ni s-ar fi încredințat solia: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare.... Ieșiți din ea, poporul Meu!”

Evanghelia trebuie să fie propovăduită în orașe, Oamenii învățați și cu influență trebuie să audă solia. Nu numai albii trebuie să primească această credință, ci și oamenii de culoare capabili. Ei vor lucra pentru cei din poporul lor și trebuie să fie susținuți în lucrarea pe care Domnul dorește să o îndeplinească.

În lucrarea lui Dumnezeu trebuie să fie mult mai multa rugăciune, mult mai mult spirit creștinesc, mult mai multă conformare cu voința Sa. Parada și cheltuielile exagerate nu vor îndeplini lucrarea ce trebuie să fie făcută. Mulți caută bâjbâind pâinea vieții care vine din cer. Când Evanghelia le va fi prezentată în modalitatea în care dorește Dumnezeu, ei o vor recunoaște.

Domnul Hristos a venit în lumea aceasta agitată, plină de tulburări și de controverse comerciale, unde oamenii se străduiesc cu egoism să obțină cât mai mult pentru ei înșiși și vocea Lui s-a auzit mai presus de confuzie, asemenea trâmbiței lui Dumnezeu, spunând: „Și ce folosește unui om să câștige toată lumea dacă își pierde sufletul?”

Domnul Hristos îi îndrumă pe oameni spre o lume mai nobilă, pe care au pierdut-o din vedere, și declară că singura cetate care va rămâne este cetatea al cărei ziditor este Dumnezeu. El le arată pragul cerului, plin de slava Dumnezeului celui viu, și îi asigură că toate comorile cerești sunt pregătite pentru cei ce biruiesc. El îi cheamă să lupte cu o ambiție sfântă pentru a câștiga moștenirea nepieritoare. [560] El îi îndemnă să-și adune comoara lângă scaunul de domnie al lui Dumnezeu. Apoi, în loc de a depune eforturi peste măsură pentru a obține bogății pământești, ei vor lucra pentru Hristos cu toate puterile trupului și ale minții. Dacă își vor folosi talantul mijloacelor financiare ca să câștige suflete pentru El, ei vor face o lucrare mai importantă decât orice altă lucrare din lume.

Printre oamenii înstăriți din lume sunt unii care vor asculta solia de avertizare: „Îndeamnă-i pe bogații veacului acestuia să nu se îngâmfe și să nu-și pună nădejdea în niște bogății nestatornice, ci în Dumnezeu, care ne dă toate lucrurile din belșug, ca să ne bucuram de ele. Îndeamnă-i să facă bine, să fie bogați în fapte bune, să fie darnici, gata să simtă împreună cu alții, ca să-și strângă drept comoară pentru vremea viitoare o bună temelie pentru a primi adevărata viață.” — Letter 51, 1902.

Împărații și guvernatorii trebuie să audă solia — Lumina trebuie să le fie prezentată împăraților și oamenilor mari de pe pământ, chiar dacă ei ar putea să o primească în același fel în care faraonul a primit mărturia slujitorilor Domnului când a întrebat: „Cine este Domnul, ca să ascult de glasul Lui?”

Împărații, guvernatorii și oamenii mari vor auzi despre voi prin rapoartele celor ce vă sunt vrăjmași, iar credința și caracterul vostru le vor fi prezentate greșit. Totuși aceia care sunt acuzați pe nedrept vor avea ocazia să apară înaintea acuzatorilor lor pentru a răspunde personal. Veți avea privilegiul să vestiți lumina celor care sunt considerați oamenii mari ai pământului și, dacă ați cercetat Biblia, dacă sunteți gata să-i răspundeți fiecărui om, cu temere și

blândețe, cu privire la nădejdea care este în voi, vrăjmașii voștri nu
[561] vor fi în stare să contrazică înțelepciunea voastră. — The Review and Herald, 26 aprilie, 1892.

Avertizarea adresată conducătorilor națiunii — Conducătorii națiunilor trebuie să-și pună picioarele pe temelia adevărului veșnic. Ei nu trebuie să fie lăsați să-și construiască o casă pe nisip, din cauza neștiinței. Oamenii aceștia să nu fie adorați ca niște zei. Ei sunt răspunzători față de Dumnezeu pentru comportamentul lor. Dacă vor ajunge o miasmă de moarte spre moarte pentru aceia care se află sub conducerea lor, ei vor trebui să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu. — Letter 187, 1903.

Pericolele prosperității — Din istoria omenirii învățăm cât de periculoasă este prosperitatea. Nu oamenii care și-au pierdut banii și proprietățile sunt cei ce se află în pericolul cel mai mare, ci aceia care au câștigat o avere și sunt puși în poziții înalte. Oamenii aceștia au nevoie de o lucrare atentă și stăruitoare. Situațiile nefavorabile pot fi umilitoare, dar prosperitatea sporește mândria.

Adesea, bărbații și femeile care suferă cer să se facă rugăciuni, și așa trebuie să fie, dar rugăciunile cele mai stăruitoare ar trebuie să fie cerute pentru aceia care se află în condiții prospere. Oamenii aceștia se află în pericolul de a-și pierde sufletul. Noi putem să umblăm în siguranță în valea umilinței, dacă avem respect față de Dumnezeu și ne încredem în El. Dar când ne aflăm pe piscurile înalte, unde se aud laude și unde înțelepciunea și măreția ne sunt preamărite, avem nevoie de o putere și de un braț special care să ne susțină.

Aceasta este lumina în care trebuie să-i privim pe cei ce nu sunt de credința noastră. Oamenii care sunt înălțați și lăudați au o nevoie mai mare de ajutorul dat cu simplitatea lui Hristos. Ei au nevoie de mai multă rugăciune stăruitoare și perseverență ca să poată fi salvați de la nimicire. — Letter 72, 1899.

Pastorii altor biserici [562]

Apropiați-vă de pastorii celorlalte biserici — Pastorii noștri ar trebui să se apropie de pastori altor biserici. Rugați-vă cu oamenii aceștia pentru care Hristos mijlocește. Ei au o responsabilitate solemnă. În calitate de soli ai lui Hristos, noi ar trebui să manifestăm un interes adânc și serios față de acești păstori ai turmei. — Testimonies for the Church 6:78 (1900).

Importanța lucrării pentru pastorii altor biserici — Pentru pastorii care nu sunt de credința noastră ar trebui să se facă lucrarea cea mai înțeleaptă și mai stăruitoare. Mulți nu știu nimic altceva decât să fie duși în rătăcire de pastorii altor bisericii. Lucrătorii temători de Dumnezeu, credincioși și serioși, a căror viață este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, să se roage și să lucreze pentru pastorii sinceri care au fost învățați să interpreteze greșit Cuvântul vieții.

Pastorii noștri trebuie să se dedice într-o modalitate deosebită lucrării pentru pastorii altor biserici. Să nu intre în controversă cu ei, ci, având Biblia în mână, să-i îndemne să studieze Cuvântul. Dacă lucrarea aceasta va fi îndeplinită, mulți pastori, care acum predică idei greșite, vor predica adevărul pentru timpul acesta. — Letter 72, 1899.

De ce să fie neglijați? — Poporul nostru a pierdut mult din cauză că a urmat niște planuri atât de înguste, încât nu a lucrat pentru cei din clasele mai educate și mai inteligente. Prea adesea lucrarea a fost desfășurată în așa fel încât cei necredincioși au rămas cu impresia că ea nu are decât o importanță foarte mică — un fel de ramură ciudată a entuziasmului religios, care se află întru totul în afara atenției lor. Din cauza lipsei unor metode înțelepte de lucru s-a pierdut mult. Este necesar să se depună toate eforturile pentru ca lucrarea să aibă prestigiu și demnitate.

Pentru a ajunge la pastorii altor biserici și la oamenii cu influență este nevoie de multă înțelepciune. Totuși de ce poporul nostru a trebuit să-i neglijeze până acum? Oamenii aceștia sunt răspunzători [563] față de Dumnezeu într-o măsură proporțională cu talanții care le-

au fost încredințați. Cui i se dă mult i se va cere mult. Oare nu ar trebui să căutăm și să ne rugăm mai mult pentru înțelepciune, ca să știm cum să ajungem la cei din această categorie? Oare nu ar trebui să avem mai multă înțelepciune și mai mult tact pentru a câștiga sufletele acestea care, dacă vor fi convertite cu adevărat, vor fi niște unelte șlefuite în mâinile lui Dumnezeu pentru a ajunge la alții?... Dacă putem să câștigăm pentru Hristos și pentru adevăr sufletele pe care Dumnezeu le-a înzestrat cu capacități mari, influența noastră se va extinde continuu prin ele și va ajunge o putere vastă în vederea săvârșirii binelui.

Dumnezeu are o lucrare de făcut pe care lucrătorii încă nu au înțeles-o pe deplin. Pastorii și oamenii înțelepți ai lumii trebuie să fie confruntați cu lumina adevărului prezent. Solia îngerului al treilea trebuie să le fie prezentată cu înțelepciune, în adevărata ei demnitate. Dumnezeu să fie căutat cu stăruința cea mai mare și prin studiul cel mai cuprinzător, pentru ca însușirile intelectuale să fie exercitate până la maximum pentru a alcătui planuri care vor duce lucrarea la un nivel mult mai înalt. Ea ar fi trebuit să se afle dintotdeauna la nivelul acesta, dar ideile înguste ale oamenilor și planurile lor limitate au restrâns și au coborât lucrarea la un nivel mai jos. — The Review and Herald, 25 noiembrie, 1890.

Nu toți vor primi adevărul — După ce veți depune eforturile cele mai serioase pentru a le prezenta adevărul celor cărora Dumnezeu le-a încredințat responsabilități mari, să nu vă descurajați dacă îl resping. Ei au făcut la fel în zilele lui Hristos. Asigurați-vă că păstrați demnitatea lucrării, prin planuri bine organizate și prin conversații sfințite. Să nu credeți că ați ridicat standardul prea sus. — Letter 12, 1887.

Predicarea în alte biserici — Poate că veți avea ocazia de a [564] predica în alte biserici. Când folosiți ocaziile acestea, aduceți-vă aminte de cuvintele Mântuitorului, care a spus: „Fiți înțelepți ca șerpii și nevinovați ca porumbeii.” Nu stârniți răutatea vrăjmașului, prin cuvântări acuzatoare. În felul acesta veți închide ușile în fața adevărului. Vestiți solii clare. Totuși, fiți atenți, ca să nu stârniți împotrivirea. Sunt multe suflete de mântuit. Abțineți-vă de la orice expresie aspră. Fiți înțelepți în vederea mântuirii, atât în cuvinte, cât și în fapte, reprezentându-L pe Hristos tuturor acelora cu care intrați în legătură. Faceți ca toți să vadă că picioarele voastre sunt

încălțate cu râvna Evangheliei păcii și manifestați bunăvoință față de toți oamenii. Dacă ne angajăm în lucrare plini de Duhul lui Hristos, vom vedea rezultate minunate. Când ducem mai departe lucrarea cu neprihănire, milă și dragoste, ajutorul va veni în vreme de nevoie. Adevărul va triumfa și va fi biruitor. — Manuscript 6, 1902.

Lucrarea pentru cei din clasa de mijloc

Un grup la care se poate ajunge cu mai multă ușurință — Mai există o altă clasă la care se poate ajunge cu mai multă ușurință. Mulți din categoria aceasta sunt mai vrednici decât cei foarte bogați, pentru că aceia care sunt bogați nu și-au câștigat toate bogățiile prin respectarea principiilor celei mai stricte integrități. Unii nu vor sacrifica principiile și cinstea pentru a intra în posesia niciunui venit. Aceasta este clasa de oameni căreia dacă i s-ar fi prezentat adevărul cu înțelepciune l-ar fi primit și ar fi fost niște conlucrători demni de încredere ai lui Dumnezeu. Prin înțelepciunea primită de la Dumnezeu, lucrătorii vor lucra într-o asemenea modalitate, încât să-i aducă la Hristos pe cei din categoria aceasta. — Manuscript 66, 1894.

Cum putem să ajungem la ei — Cum putem să ajungem la oamenii din clasa de mijloc? Domnul Hristos a încercat să lucreze pentru demnitarii cei mai mari ai poporului. Totuși ei nu au vrut [565] să-L primească, deoarece El le-a spus adevărul. Ei aveau idei înalte despre propria evlavie și nu voiau să fie învățați. Oamenii aceștia credeau că lucrarea lor era aceea de a-i învăța pe alții, nu aceea de a fi învățați ei înșiși. Totuși, cu privire la cei săraci, Scriptura spune: „Gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.” „Poporul tău și-a așezat locuința în țara pe care, prin bunătatea Ta, Dumnezeule, o pregătiseși pentru cei nenorociți.” „Un cuvânt spune Domnul: Mare este numărul celor care aduc vești bune.” — Manuscript 125, 1897.

Hristos li S-a adresat oamenilor corespunzător capacității lor de înțelegere — Dacă vom lucra așa cum a lucrat Domnul Hristos, vom face mult într-un timp scurt. Ne va fi de folos să reflectăm asupra modalității Sale de a-i învăța pe oameni. El a căutat să Se adreseze în mod corespunzător capacității de înțelegere a oamenilor de rând. Stilul Său a fost simplu, clar și cuprinzător. El și-a preluat ilustrațiile din scenele cu care ascultătorii Săi erau familiarizați cel mai bine. Prin lucrurile din natură, El a ilustrat adevăruri de o

importanță veșnică, legând în felul acesta lucrurile cerești de cele pământești. — Manuscript 24, 1903.

Studiați simplitatea lui Hristos — Mântuitorul a venit „să le propovăduiască Evanghelia celor săraci”. În învățătura Sa, El a folosit termenii cei mai simpli și simbolurile cele mai clare. Se spune că „gloata cea mare Îl asculta cu plăcere”. Aceia care se străduiesc să facă lucrarea Sa pentru timpul acesta au nevoie de o înțelegere mai adâncă a lecțiilor pe care le-a dat El. — Divina vindecare, 443 (1905).

Poporul lui Dumnezeu alcătuit, în principal, din oameni de rând — Poporul lui Dumnezeu este alcătuit, în principal, din oamenii săraci ai lumii aceștia, din oamenii de rând. Nu sunt chemați mulți oameni înțelepți, mulți oameni din poziții înalte și mulți oameni nobili. Dumnezeu i-a ales pe cei săraci din lumea aceasta. „Săracilor li s-a propovăduit Evanghelia.” Cei bogați sunt chemați, adică ei sunt invitați, dar nu primesc invitația. Totuși, în orașele acestea nelegiuite, Domnul are mulți oameni care, deși sunt umili, sunt demni de încredere. — Manuscript 17, 1898.

Dacă lumina lui Dumnezeu este cultivată — La Dumnezeu [566] nu există deosebiri de clasă. El ignoră orice aspect de acest fel. Toate sufletele sunt prețioase pentru El. A lucra pentru mântuirea oamenilor este o muncă vrednică de cea mai înaltă onoare. Nu contează forma în care ne îndeplinim lucrarea sau categoria socială a oamenilor pentru care lucrăm. La Dumnezeu aceste deosebiri nu afectează adevărata valoare a lucrării noastre. Oricât de neștiutor ar fi, sufletul sincer, serios și smerit este prețios în ochii Lui. El își pune pecetea asupra oamenilor, judecându-i nu după clasă, nu după bogăție, nu după măreția intelectuală, ci după unitatea lor cu Hristos. Dacă a folosit la maximum ocaziile și privilegiile pe care le-a avut și dacă a primit lumina pe care i-a dat-o Dumnezeu, cel neînvățat, cel marginalizat de societate și sclavul au făcut tot ce li s-a cerut. Lumea poate să-i numească ignoranți, dar Dumnezeu îi numește buni și înțelepți, iar numele lor este scris în cărțile cerurilor. Dumnezeu îi va pregăti și îi va face în stare să-L onoreze nu numai în ceruri, ci și pe pământ. — Slujitorii Evangheliei, 332 (1915)

Lucrarea pentru omenirea căzută

Omenirea căzută este câmpul nostru de lucru — Cei nepăsători, cei dedicați tutunului și băuturilor alcoolice sunt numeroși. Totuși adevărul trebuie să ajungă la ei. Adevărul a făcut minuni în locul acesta [Australia] și va continua să facă lucruri mari. Credința noastră în Domnul Isus Hristos și în adevărul prezent nu trebuie să rămână doar la aceia care îl primesc pe Hristos. El a murit pentru a mântui lumea, iar noi trebuie să lucrăm mai zelos pentru a ne îndeplini partea, Să privim lumea căzută ca fiind câmpul nostru de lucru. Lui Dumnezeu îi pasă de oamenii aceștia.... Nici un suflet să nu fie lăsat în întuneric. — Letter 76, 1899.

[567] **Unii oamenii bogați, care sunt decăzuți, urmează a fi salvați** — Orașele noastre mari se îndreaptă repede spre starea lumii dinainte de potop, când „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ și că toate întocmirile gândurilor din inima lui erau îndreptate în fiecare zi numai spre rău”. Păcatele care Îl dezonorează pe Dumnezeu sunt practicate de oameni ce locuiesc în case mari, dar tocmai unii dintre aceștia vor fi convinși și convertiți, când li se va predica ultima solie crucială.

Dumnezeu poate să le ofere din tezaurul inepuizabil al harului Său tuturor celor ce vin la El. El privește asupra omenirii căzute și degradate și declară că Duhul Sfânt va fi revărsat asupra ei. Când vor asculta solia aceasta de o importanță uimitoare, mulți care nu au auzit niciodată adevărurile deosebite pentru timpul acesta vor simți convingerea adusă de Duhul Sfânt....

Dumnezeu va ridica lucrători care se vor afla în sfere de influență deosebite, lucrători care vor duce adevărul în locurile cele mai nepromițătoare. Oameni care au spus cândva „Nu”, vor spune „Da”. Unii care au fost cândva niște vrăjmași vor ajunge să fie ajutoare valoroase, contribuind cu banii și influența lor la înaintarea lucrării. — The Review and Herald, 30 septembrie, 1902.

Lucrarea pentru cei căzuți — În vestirea adevărului, nimic nu va aduce vreodată un prestigiu mai mare lucrării, așa cum va face

ajutorarea oamenilor acolo unde se află ei, asemenea samariteanului milos. O lucrare bine coordonată pentru salvarea sărmanilor păcătoși, care au fost trecuți cu vederea de biserici, va constitui o poartă de intrare în locuri în care adevărul își va găsi o poziție înaltă. În mijlocul nostru, ca popor, este necesar să fie stabilită o ordine diferită a lucrurilor. Dacă vom face așa, acest fel de lucrare va crea o atmosferă total diferită care va înconjura sufletul lucrătorilor, pentru că Duhul Sfânt le vorbește tuturor celor ce îi slujesc lui Dumnezeu, iar cei asupra cărora lucrează Duhul Sfânt vor exercita o influență [568] puternică spre bine, ridicând, întărind și salvând sufletele aflate pe punctul de a pieri. — Manuscript 14a, 1897.

Nu-i lăsați pe oameni să fie abandonați — Trebuie să folosim banii și influența noastră pentru a propovădui un adevăr ce nu-i va lăsa pe oameni să ajungă să fie abandonați. Dacă vom face lucrarea pe care ne-a încredințat-o Dumnezeu, adevărul va ajunge pe diverse căi la mulți oameni din categoria aceasta. Totuși nu trebuie să neglijăm domeniile de lucru pe care Dumnezeu ne-a îndrumat cu claritate să le dezvoltăm. Trebuie să ajungem la oamenii din toate clasele sociale.

Dacă aceia care lucrează pentru oamenii din lumea căzută și abandonată vor avea temere de Domnul, străduindu-se să-i ajute să înțeleagă adevărul, mulți dintre acești oameni marginalizați vor ajunge să fie copii ai lui Dumnezeu. — Letter 143, 1904.

Alegerea celor care lucrează pentru cei marginalizați — Când se lucrează pentru cei marginalizați de societate, trebuie avută mare grijă. Cei tineri să nu fie trimiși în locurile josnice ale orașelor mari. Ochii și urechile lor trebuie să fie ferite de rele. Există atât de multe lucruri pe care ei le pot face pentru Mântuitorul! Dacă se vor ruga și se vor încrede în Dumnezeu, vor fi pregătiți să facă o lucrare excelentă în diferite domenii, sub supravegherea lucrătorilor cu experiență. — Lucrarea misionară medicală, 312 (1901).

Străinii din mijlocul nostru

Lucrarea pentru oamenii de orice naționalitate, rang sau credință — Domnul Hristos nu a acceptat nici o delimitare de ordin național, de rang sau de credință. Cărturarii și fariseii doreau să tragă foloase pe plan local și național de pe urma darurilor Cerului și să-i excludă pe ceilalți membri ai familiei lui Dumnezeu, aflați în [569] lume. Însă Hristos a venit ca să surpe orice zid despărțitor. A venit să arate ca darul îndurării și al iubirii Sale este la fel de neîngrădit ca aerul, ca lumina sau ca ploile care înviorează pământul. — Divina vindecare, 25 (1905).

Străini într-o țară străină — În curțile și pe aleile lăturalnice ale marilor orașe, pe drumurile singuratice de la țară sunt familii și oameni, poate niște străini într-o țară străină, care nu au nici o legătură cu vreo biserică și care, în singurătatea lor, ajung să simtă că Dumnezeu i-a uitat. Ei nu înțeleg ce trebuie să facă pentru a fi mântuiți. Mulți sunt cufundați în păcat. Mulți sunt cuprinși de frământări și necazuri. Ei sunt împovărați de suferință, de lipsuri, de necredință și descurajare. Sunt chinuiți de tot felul de boli, atât trupești, cât și sufletești. Ei doresc cu disperare să găsească mângâiere pentru necazurile lor, iar Satana îi ispitește să o caute în patimi și plăceri, care duc la ruină și moarte. El le oferă merele Sodomei, care se vor transforma în cenușă pe buzele lor. Ei „cântăresc argint pentru un lucru care nu hrănește și își dau câștigul muncii pentru ceva care nu satură”. — Parabolele Domnului Hristos, 232, 233 (1900).

Planul lui Dumnezeu pentru străinii din țara noastră — Deși sunt puse în aplicare planuri de a-i avertiza pe locuitorii diferitelor națiuni care se află în țările îndepărtate, trebuie să se facă mult pentru străinii care au venit pe meleagurile țării noastre. Sufletele din China nu sunt mai prețioase decât sufletele care se află chiar la ușile noastre. Poporul lui Dumnezeu trebuie să lucreze cu credincioșie în țările îndepărtate, după cum Providența le deschide calea, dar, de asemenea, trebuie să-și îndeplinească datoria față de străinii de diferite naționalități din orașele și satele aflate în apropiere.

Este bine ca persoanele aliate în poziții de răspundere să alcătuiască acum planuri înțelepte pentru a le propovădui solia îngerului al treilea sutelor de mii de străini aflați în America. Dumnezeu dorește [570] ca slujitorii Săi să-și facă datoria pe deplin față de milioanele de oameni neavertizați din orașe, și îndeosebi față de aceia care au venit din toate națiunile pământului pentru a locui în țara noastră. Mulți dintre străinii aceștia să afle aici datorită providenței lui Dumnezeu, ca să aibă ocazia de a auzi adevărul pentru timpul acesta.

Dacă s-ar depune eforturi credincioase pentru străinii aflați în orașele din țara noastră, lucrarea lui Dumnezeu din regiunile îndepărtate ar avea beneficii mari. Printre acești bărbați și femei sunt unii care, după ce vor primi adevărul, vor putea să fie pregătiți în scurt timp spre a lucra pentru cei din poporul lor în țara aceasta și în alte țări, Mulți ar putea să se întoarcă în locurile de unde au venit, cu speranța de a-i câștiga pe prietenii lor la adevăr. Ei ar putea să-și caute rudele și vecinii pentru a le transmite cunoștințele lor despre solia îngerului al treilea. — The Review and Herald, 29 octombrie, 1914.

Un mijloc de extindere a lucrării la toate națiunile pământului — Dumnezeu va fi mulțumit dacă va vedea că poporul Său va realiza în lucrarea de a le prezenta străinilor din America adevărul pentru timpul acesta, mult mai mult decât s-a făcut în trecut.... Așa cum am mărturisit ani la rând, dacă am fi receptivi pentru a observa ocaziile providențiale oferite de Dumnezeu, ar trebui să fim în stare să vedem și posibilitățile tot mai numeroase de a ajunge la mulți dintre străinii din America niște mijloace de a vesti cu rapiditate solia îngerului al treilea în toate națiunile pământului. În providența Sa, Dumnezeu i-a adus pe oameni chiar la ușile noastre și i-a pus în mâinile noastre, ca să poată cunoaște adevărul și să fie pregătiți pentru a lucra acolo unde noi nu suntem în stare să lucrăm, vestindu-le oamenilor lumina în alte limbi.

În fața noastră se află o mare lucrare. Lumea trebuie să fie avertizată. Adevărul trebuie să fie tradus în multe limbi, pentru ca toate popoarele să se poată bucura de influența lui curată și dătătoare de viață. Lucrarea aceasta cere exercitarea tuturor talentelor pe care [571] ni le-a încredințat Dumnezeu — stiloul, presa, vocea, simțămintele și năzuințele sfințite ale sufletului. Domnul Hristos ne-a făcut ambasadorii Săi pentru a le vesti copiilor oamenilor mântuirea Sa, iar

dacă suntem îmbrăcați cu neprihănirea lui Hristos și dacă suntem plini de bucuria locuirii lăuntrice a Duhului Său, nu vom fi în stare să ne găsim pacea, până nu vom îndeplini lucrarea aceasta. — The Review and Herald, 29 octombrie, 1914.

La umbra ușilor noastre — Solia trebuie să le fie vestită miilor de străini care locuiesc în țara noastră....

Cine simte dorința puternică de a vedea proclamată solia în marele New York și în multe alte orașe încă nelucrate? Nu trebuie ca toate mijloacele ce pot fi adunate să fie trimise afară din America, în țări depărtate, în timp ce în țara noastră există astfel de ocazii providențiale de a le prezenta adevărul milioanelor de oameni care încă nu l-au auzit niciodată. Printre milioanele acestea se află reprezentanți ai multor națiuni, dintre care mulți sunt pregătiți să primească solia. Rămâne mult de făcut pentru cei aflați la umbra porților noastre, în orașele din California, New York și în multe alte state....

Treziți-vă, treziți-vă, frații mei și surorile mele, și pătrundeți în câmpurile din America ce n-au fost încă lucrate! După ce ați dat ceva pentru câmpurile străine, să nu socotiți că v-ați făcut datoria. E o lucrare de făcut în câmpurile străine, dar și în America e de făcut o lucrare tot atât de importantă. În orașele din America sunt oameni de mai toate naționalitățile. Aceștia au nevoie de lumina pe care a dat-o Dumnezeu bisericii Sale. — Testimonies for the Church 8:34-36 (1904).

Ne bucurăm că eforturile depuse de pionieri printre [572] naționalitățile străine din Statele Unite și din Canada au adus un seceriș bogat de suflete. — The Review and Herald, 29 octombrie, 1914.

Centre pentru lucrare pentru cei veniți din străinătate — Am plecat să vedem noul centru misionar suedez înființat pe strada Oak [Chicago]. Acolo ni s-a arătat o clădire pe care frații noștri suedezi, sub conducerea fratelui _____, au cumpărat-o recent pentru a fi cartierul general al lucrării lor în Chicago. Clădirea arata bine. La demisol au un restaurant vegetarian bine utilat. La parter se află o sală plăcută și încăpătoare pentru adunări, cu scaune confortabile pentru o adunare de aproximativ o sută cincizeci de persoane, iar cele două etaje superioare sunt închiriate pentru locatari. Am fost cu

adevărat bucuroasă când am văzut dovada aceasta a progresului în lucrarea suedeză din Chicago.

Este o mare lucrare de făcut pentru oamenii din toate națiunile, care se află în orașele mari din America, iar centrele de acest fel pot fi foarte folositoare pentru a le atrage atenția oamenilor și pentru instruirea lucrătorilor. În fiecare oraș mare din America sunt oameni de naționalități diferite care trebuie să audă solia pentru timpul acesta. Doresc mult să văd dovezile care arată că lucrarea pe care Domnul ne-a încredințat-o este făcută cu dăruire. O lucrare asemănătoare cu aceea care se face pentru suedezi în Chicago trebuie să fie făcută în multe locuri. — The Review and Herald, 9 februarie, 1905.

Să fie folosite metode înțelepte — În _____, am lucrat împreună cu un frate și am căutat cât se poate de serios să îl ajutăm să susțină lucrarea, nu ca un războinic, certându-se și argumentând, așa cum îi era obiceiul, mai degrabă îndepărtându-i pe oameni de adevăr decât apropiindu-i. El a văzut că noi nu prezentam adevărul într-o modalitate care semăna cu o furtună și nu îi bombardam pe oameni cu acuzații, ca o ploaie cu pietre....

Fratele acesta a spus că primise multă lumină și că va lucra [573] într-o modalitate cu totul diferită decât lucrase în trecut. Cei din _____ sunt oameni iritabili. Ei își vor folosi toate puterile pentru a convinge imediat și, cu o mare agitație, vor exclama: „Nu este așa? Ce vei face? Vei respecta Sabatul? Spune: Da sau nu!” Ei sunt la fel de ascuțiți ca o lamă și le taie urechile oamenilor, iar în ce privește convertirea lor la adevăr, acest fapt înseamnă a pune capăt oricărei lucrări.

Noi trebuie să lucrăm cu oamenii de acest fel, care sunt cu adevărat inteligenți, întocmai cum am lucrat cu fiecare dintre ei, unul câte unul, la începuturile lucrării adventiste de ziua a șaptea, ajutând sufletele acestea prețioase să renunțe la comportamentul și metodele lor nesfințite, vorbind cu ele despre Isus, despre marea Sa dragoste, despre blândețea, umilința și renunțarea la Sine, pe care le-a manifestat El. Dacă ne este cu putință, noi aducem pietrele acestea aspre în atelierul lui Dumnezeu, unde sunt tăiate și modelate și unde toate asperitățile lor sunt înlăturate și șlefuite de mâna divină, până când ajung sa fie niște pietre prețioase în templul lui Dumnezeu și niște pietre vii care transmit lumină. În felul acesta, ele pot să crească, ajungând un templu sfânt pentru Dumnezeu. — Letter 44, 1886.

Publicații în toate limbile — Ținta eforturilor noastre trebuie să fie aceea de a vesti solia de avertizare în toate popoarele.... Lucrătorii merg din oraș în oraș, din țară în țară și duc publicațiile care conțin făgăduința apropiatei veniri a Mântuitorului. Publicațiile acestea trebuie să fie traduse în toate limbile, pentru ca Evanghelia să fie propovăduită în toată lumea. — The Review and Herald, 9 februarie, 1905.

Lucrarea pentru catolici

Precauția în abordarea oamenilor — Când începem să lucrăm într-o localitate, nu trebuie să punem bariere inutile între noi și celelalte biserici, îndeosebi între noi și catolici, așa încât ei să creadă că suntem vrăjmașii lor declarați. Să nu creăm prejudecăți nenecesare în mintea lor, lansând un atac împotriva lor.... Din lucrurile pe care mi le-a arătat Dumnezeu, un mare număr de suflete va fi salvat din mijlocul catolicilor. — Manuscript 14, 1887. [574]

O lucrare precaută — Fraților, fiți precauți în lucrarea voastră și nu atacați prea puternic prejudecățile oamenilor. Nu trebuie să aibă loc nici o ieșire care să atace bisericile celelalte, pentru că lucrul acesta nu va face altceva decât să creeze un spirit de luptă, să astupe urechile și să închidă inimile în fața adevărului. Noi avem de făcut o lucrare, dar nu de a dărâma, ci de a zidi. Trebuie să reparăm spărtura care s-a făcut în Legea lui Dumnezeu. Lucrarea de zidire este mai nobilă, de aceea prezentați adevărul cu toată puterea lui și lăsați-l să-și deschidă singur calea printre prejudecăți și să descopere contrastul dintre concepțiile greșite și cele corecte.

Există pericolul ca pastorii noștri să vorbească prea mult împotriva catolicilor și să provoace prejudecățile cele mai puternice ale acestei biserici. În Biserica Romano-Catolică sunt multe suflete care privesc cu interes la poporul acesta, dar influența preotului asupra lor este mare, iar dacă poate să creeze prejudecăți în mintea oamenilor, spunându-le să stea departe de noi, așa încât atunci când va fi vestit adevărul despre bisericile căzute, oamenii să nu-l poată auzi, preotul va face sigur lucrul acesta. Totuși, în calitate de conlucrători cu Dumnezeu, noi am primit armele spirituale, care sunt în stare să doboare fortărețele vrăjmașului. — Letter 39, 1887.

Evitați atacurile lipsite de amabilitate — Aceia care scriu pentru revistele noastre să nu folosească atacuri și aluzii lipsite de amabilitate, care cu siguranță vor vătăma și vor îngrădi calea și ne vor împiedica să facem lucrarea pe care trebuie să o îndeplinim pentru a ajunge la toate categoriile de oameni, inclusiv la catolici. Datoria [575]

noastră este să rostim adevărul cu dragoste, să nu-l amestecăm cu elementele nesfințite ale inimii firești și să nu vorbim lucruri care seamănă cu spiritul vrăjmașilor noștri. Toate atacurile înțepătoare se vor întoarce asupra noastră în dublă măsură, atunci când puterea este în mâinile acelora care o pot folosi în dauna noastră. Din nou și din nou, mi-a fost dată solia că, dacă nu este absolut necesar pentru apărarea adevărului, nu trebuie să rostim și nu trebuie să publicăm nici o propoziție, mai ales când este vorba de persoane, și să nu folosim cuvinte care i-ar întărâta pe vrăjmași împotriva noastră și ar aprinde pasiunile lor până la fierbere.

E adevărat că ni se poruncește: „Strigă în gura mare, nu te opri! Înalță-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov păcatele ei!” (Isaia 58, 1.) Solia aceasta trebuie să fie vestită, dar chiar dacă trebuie să fie vestită, să fim atenți, ca să nu atacăm, să nu-i punem la strâmtorare și să nu-i osândim pe aceia care nu au lumina pe care o avem noi. Nu trebuie să ne abatem din calea noastră și să-i atacăm cu asprime pe catolici. Printre ei sunt mulți creștini cât se poate de conștiincioși, care umblă în toată lumina ce strălucește asupra lor, iar Dumnezeu va lucra pentru ei. Aceia care au avut mari privilegii și ocazii, dar au neglijat a-și dezvolta puterile lor fizice, mintale și morale și au trăit pentru a-și plăcea lor înșiși, refuzând să-și poarte răspunderea, sunt mai vinovați înaintea lui Dumnezeu și se află într-un pericol mai mare decât aceia care sunt în întuneric doctrinar, dar care caută să trăiască pentru a le face bine altora. Nu-i criticați pe alții, nu-i condamnați. — Testimonies for the Church 9:241-244 (1909).

A închide ușa în fața lor — Predicați adevărul, dar abțineți-vă să rostiți cuvinte care vor manifesta un spirit aspru, pentru că astfel [576] de cuvinte nu pot nici să ajute, nici să lumineze pe cineva. Ziarul Echo trebuie să fie răspândit larg. Nu faceți nici un lucru care va împiedica vânzarea lui. Nu este niciun motiv pentru care ziarul nu ar trebui să fie ca o lumină ce strălucește într-un loc întunecos. Totuși, pentru Numele lui Hristos, respectați avertizările care au fost spuse cu privire la remarcile usturătoare făcute la adresa catolicilor. Mulți dintre ei citesc Echo, iar în mijlocul lor se află suflete sincere care vor primi adevărul. Cu toate acestea, voi procedați ca și când ați închide ușa în fața lor, chiar când sunt pe punctul de a intra. Puneți în Echo mai multe mărturii de mulțumire încurajatoare. Nu-i baricadați

calea și nu îl împiedicați să ajungă în toate părțile lumii, prin faptul că îl faceți un mijloc de a adresa expresii aspre. Satana se bucură când pe paginile publicației se găsește un cuvânt plin de înverșunare. — Counsels to Editors, 45 (1896)

Demascați ideile false, prezentând adevărul — Declarațiile hotărâte trebuie să fie făcute. Totuși, cu privire la domeniul acesta al lucrării, sunt sfătuită să-i spun poporului nostru următoarele: Fiți precauți. Când vestiți solia, nu lansați niciun atac personal la adresa altor biserici, nici chiar la adresa Bisericii Catolice. Îngerii lui Dumnezeu văd în multe biserici numeroși oameni la care se poate ajunge numai fiind foarte precauți. Prin urmare, să fim atenți la cuvintele noastre. Când condamnă și demască „taina nelegiuirii", pastorii noștri să nu-și urmeze propriile impulsuri. Cu privire la subiectele acestea, tăcerea este elocvență. Mulți sunt amăgiți. Rostiți adevărul în cuvinte și tonuri pline de dragoste. Înălțați-L pe Isus Hristos. Rămâneți la prezentarea pozitivă a adevărului. Nu părăsiți niciodată calea dreaptă pe care a trasat-o Dumnezeu, cu scopul de a ataca pe cineva. Atacul acela ar putea să facă mult rău; dar niciun bine. El ar putea să înăbușe convingerea din multe minți. Lăsați Cuvântul lui Dumnezeu, care este adevărul, să vorbească despre lipsa de consecvență a acelora care susțin idei false.

Nu putem să ne așteptăm ca oamenii să înțeleagă dintr-odată superioritatea adevărului față de ideile false pe care le-au cultivat. [577] Calea cea mai bună de a demasca ideile false este aceea de a prezenta dovezile adevărului. Aceasta este mustrarea cea mai mare ce poate să-i fie adresată minciunii. Risipiți norul întunecat care se află în multe minți, reflectând lumina strălucitoare a Soarelui Neprihănirii. — Manuscript 6, 1902.

Noi am putea să avem mai puține de spus — Este necesară o studiere mai atentă a Cuvântului lui Dumnezeu. Îndeosebi cărțile Daniei și Apocalipsa ar trebui să fie studiate așa cum nu au fost studiate niciodată înainte, în istoria lucrării noastre. Cu privire la puterea romană și la papalitate, am putea să avem mai puține de spus în anumite privințe, dar ar trebui să atragem atenția la lucrurile pe care profeții și apostolii le-au scris sub inspirația Duhului lui Dumnezeu. Atât prin profeție, cât și prin evenimentele descrise, Duhul Sfânt a formulat lucrurile în așa fel încât să-i învețe pe oameni să rămână în

afara atenției, ascunși în Hristos, iar Domnul Dumnezeul cerurilor și Legea Lui să fie înălțate. — Counsels to Editors, 45, 46 (1896)

Ilustrarea adevărului prin imagini este folositoare în lucrarea pentru catolici — Fratele S. creează un interes bun în adunările lui. Oameni din toate clasele sociale vin să asculte și să vadă imaginile în mărime naturală, care reprezintă fiarele din Apocalipsa. Un număr mare de catolici vin să-l asculte. O mare parte din predica lui constă în cuvintele Bibliei. El folosește cât mai puține cuvinte proprii cu putință. Ca urmare, dacă se împotrivesc lucrurilor pe care le spune, ascultătorii lui se împotrivesc Cuvântului lui Dumnezeu. — Letter 352, 1906.

Nimeni nu trebuie să creadă că oamenii din Biserica Romano-Catolică nu pot să fie câștigați. — Manuscript 14, 1887.

Un mare seceriș din rândul evreilor

Evreii vor ajunge să intre în Israelul lui Dumnezeu — În zilele noastre, îi vedem pe cei dintre neamuri începând să se bucure [578] alături de evrei. În _____, se află evrei convertiți care acum lucrează în diferite orașe pentru cei din poporul lor. Evreii intră în rândurile urmașilor aleși ai lui Dumnezeu și vor fi alături de Israelul lui Dumnezeu în zilele sfârșitului. În felul acesta, evreii vor fi încă o dată reintegrați în poporul lui Dumnezeu, iar binecuvântarea Domnului va veni asupra lor cu îmbelșugare, dacă vor ajunge în situația reprezentată de Scriptură în cuvintele: „Este zis iarăși: «Veseliți-vă, neamuri, împreună cu poporul Lui.»” — Manuscript 95, 1906.

Mulți evrei vor veni la adevăr — Avem o lucrare măreață care trebuie să fie făcută în lumea noastră. Domnul a declarat că neamurile vor fi adunate, dar nu numai neamurile, ci și evreii. Printre evrei, sunt mulți care vor fi convertiți și prin care vom vedea mântuirea lui Dumnezeu înaintând ca o candelă aprinsă. Evreii se află pretutindeni și trebuie să li se vestească lumina adevărului prezent. Printre ei sunt mulți care vor veni la lumină și vor propovădui cu o putere minunată despre caracterul neschimbător al Legii lui Dumnezeu. Domnul Dumnezeu va lucra. El va face lucruri minunate în neprihănire. — Manuscript 87, 1907.

Evreii din multe țări — Mi s-a părut ciudat că au fost atât de puțini care au simțit responsabilitatea de a lucra pentru evreii care sunt răspândiți pretutindeni în multe țări. Dacă vă veți strădui să vă întăriți însușirile spirituale, ca să Îl puteți vedea mai clar pe Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii, Domnul Hristos va fi cu voi. Înțelegerea spirituală amorțită a poporului evreu trebuie să fie readusă la viață. Scripturile Vechiului Testament, împletite cu cele ale Noului Testament, vor fi pentru ei asemenea zorilor unei creații noi sau asemenea unei învieri a sufletului. Când Hristos va fi înțeles, așa cum este descris în paginile Vechiului Testament, memoria lor [579] va fi reînviată. Pe măsură ce ușile Noului Testament vor fi deschise cu cheile Vechiului Testament, multe suflete din poporul evreu vor

fi salvate. Când se va înțelege cât de clar explică Noul Testament învățăturile Vechiului Testament, Domnul Hristos va fi recunoscut ca Mântuitor al lumii. — Letter 47, 1903.

Evrei convertiți în timpul încheierii lucrării — Mulți dintre evrei se vor converti, iar aceștia vor ajuta la pregătirea căii Domnului, netezind calea Dumnezeului nostru în pustie. Evreii convertiți trebuie să aibă un rol important în marea pregătire viitoare pentru a-L întâmpina pe Hristos, Prințul nostru. O națiune se va naște într-o singură zi. Cum? Prin oamenii pe care Dumnezeu i-a rânduit să fie convertiți la adevăr. Se va vedea, „mai întâi un fir verde, apoi un spic, apoi bobul deplin în spic”. Prevederile profeției se vor împlini. — Manuscript 75, 1905.

Lucrarea de evanghelizare pentru copii

Copii pregătiți să audă și să primească adevărul — În copiii care au fost aduși în contact cu El, Isus a văzut bărbații și femeile care ar trebui să fie moștenitori ai harului Său și supuși ai împărăției Sale, dintre care unii aveau să devină martiri pentru El. El știa că acești copii voiau să-L asculte și să-L accepte ca Răscumpărător al lor cu mult mai grabnic decât voiau cei maturi, dintre care mulți erau înțelepți în felul lumii și cu inima împietrită. El a coborât la nivelul lor învățându-i, El, Maiestatea cerului, a răspuns la întrebările lor și a simplificat lecțiile Sale importante, pentru ca acestea să corespundă înțelegerii lor de copii. El a sădit în mințile lor semințele adevărului, [580] care aveau să se înalțe în anii următori și să aducă roadă în viața veșnică.

Când le-a spus ucenicilor să nu-i oprească pe copii să vină la El, Isus Se adresa urmașilor Săi din toate veacurile — slujbașilor din biserică, pastorilor, ajutoarelor lor și tuturor creștinilor. Isus îi atrage pe copii la Sine și ne poruncește: „Lăsați-i să vină”, vrând să spună cu aceasta: „Ei vor veni, dacă nu-i împiedicați.”

Caracterul vostru necreștin să nu-L reprezinte greșit pe Isus. Nu-i țineți pe micuți la distanță de El, prin răceala și asprimea voastră. Nu le dați niciodată motiv să simtă că cerul nu ar fi un loc plăcut pentru ei, dacă ați fi și voi acolo. Nu vorbiți despre religie ca fiind un lucru pe care copiii nu îl pot înțelege și nici nu vă purtați ca și cum nu este de așteptat din partea lor să-L primească pe Hristos în copilărie. Nu le dați impresia greșită că religia lui Hristos este o religie a întristării și că, venind la Mântuitorul, ei trebuie să renunțe la tot ce face viața fericită.

Pe măsură ce Duhul Sfânt influențează inimile copiilor, alăturați-vă lucrării Sale. Învățați-i că Mântuitorul îi cheamă, că nimic nu-I poate provoca o bucurie mai mare, decât aceea ca ei să I se predea în floarea și prospețimea anilor lor.

Mântuitorul privește cu o duioșie infinită asupra sufletelor pe care le-a răscumpărat cu sângele Său. Îi pretinde ca rod al iubirii

Sale. Îi privește cu o dorință de nespus. Inima Sa nu este atrasă numai de copiii cei mai drăguți și mai bine pregătiți, ci și de aceia care, prin moștenire și prin neglijență, au trăsături de caracter inadmisibile. — Divina vindecare, 42-44 (1905).

Primele impresii influențează viața de mai târziu — Lecțiile [581] predate copiilor și tinerilor lasă asupra minții lor impresii care le influențează caracterul într-o măsură mult mai mare decât își imaginează persoanele mai în vârstă. În copilăria mea, un pastor care a venit în vizită în casa părinților mei din Portland, Maine, a citit Secțiunea din Fapte, care vorbește despre eliberarea lui Petru, când un înger al lui Dumnezeu a luat din mâinile vrăjmașului prada pe care acesta era hotărât să o nimicească. Acel capitol a fost citit rar și solemn și a lăsat asupra minții mele tinere o impresie ce a păstrat povestirea aceea vie până în ziua de astăzi.

Prin urmare, din lumina pe care Dumnezeu le-a dat-o oamenilor, știu că noi, ca popor, nu am folosit ocaziile favorabile de a-i educa și de a-i instrui pe tineri. Ar trebui să-i învățăm cum să citească și cum să înțeleagă Scripturile. Ori de câte ori are loc un program de educație biblică pentru pastori și pentru membri, ar trebui să organizăm și o clasă pentru tineri. Numele lor să fie înregistrate. Toți ar trebui să înțeleagă importanța unui program de educare a tinerilor pentru a-i ajuta să înțeleagă Scripturile. Lucrarea să fie făcută cu simplitatea adevărului însuși. Îndrumați mintea tinerilor de la un adevăr la altul, sus și tot mai sus, arătându-le cum un text din Scriptură explică un altul, un pasaj fiind cheia de înțelegere a celorlalte pasaje. În felul acesta, Scriptura însăși va avea o influență educativă, ținând gândurile în robie față de Hristos. — Letter 27a, 1892.

Adunările pentru copii în campaniile de evanghelizare — Îngerul al treilea zboară prin mijlocul cerului și poartă steagul lui pe care scrie: „Poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.” În fiecare loc unde este ridicat cortul trebuie să se depună eforturi încă de la început pentru a le predica Evanghelia celor săraci și pentru a-i vindeca pe cei bolnavi. Lucrarea de a deschide ochii celor orbi spiritual a adăugat multe suflete la numărul celor ce vor fi mântuiți.

[582] Trebuie să aibă loc adunări pentru copii, nu numai pentru a-i educa și pentru a le oferi o ocupație plăcută, ci și pentru a fi convertiți. Iar convertirile vor avea loc. Dacă ne exercităm credința

în Dumnezeu, vom fi făcuți în stare să-i conducem la Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. Este necesar să se lucreze pentru toți aceia care vin la adunările noastre mari. Prin această metodă de lucru trebuie să se ajungă atât la cei din clasele sociale înalte, cât și la cei din clasele umile, la cei bogați și la cei săraci. — Manuscript 6, 1900.

Dragostea îi câștigă pe copii pentru Hristos — Prin modalitatea voastră de ai trata pe cei mici, cu ajutorul harului lui Hristos, puteți fie să modelați caracterul lor pentru viața veșnică, fie, printr-un comportament greșit, să lăsați amprenta unui caracter satanic. Când vă ocupați de copii, nu acționați niciodată impulsiv. Autoritatea și dragostea trebuie să fie combinate. Cultivați tot ce este bun, vrednic de primit și tot ce îi conduce la dorința după un bine mai înalt, descoperindu-le pe Hristos. Când le interziceți acele lucruri care le-ar face un rău, ajutați-i să vadă că îi iubiți și doriți să fie fericiți. Cu cât sunt mai puțin vrednici de iubit, cu atât va trebui să depuneți eforturi mai mari pentru a vă manifesta dragostea față de ei. Când copilul este convins că doriți să-l faceți fericit, dragostea va doborî orice barieră. Acesta este principiul după care îi tratează Mântuitorul pe oameni și este principiul care trebuie să fie aplicat în biserică. — Letter 23a, 1893.

O lucrare bine planificata pentru copii — Interesul din adunarea noastră de tabără de aici [Australia] depășește tot ce am văzut vreodată în vreo adunare din America sau din orice altă țară. Chiar în perioada sărbătorilor, în ciuda tuturor amuzamentelor încântătoare, am avut pe parcursul săptămânii nu mai puțin de o mie două sute de oameni adunați în cort — oameni serioși și inteligenți. Vin mulți dintre copiii celor din afara bisericii. În ultima duminică, la adunarea copiilor au participat aproximativ patru sute. Adunările acestea sunt [583] conduse de sora _____. Ea i-a organizat pe copii pe clase conduse de instructori, pe care îi învață și îi ajută personal. Metodele folosite în grădiniță sunt urmate cât mai mult cu putință....

Banii cheltuiți pentru Vagoanele Evangheliei ar fi fost folosiți cu mult mai bine, dacă ar fi fost investiți într-o lucrare serioasă și durabilă. Este adevărat că Vagoanele Evangheliei vor realiza un bine oarecare. Totuși am văzut că rezultatele vor fi dezamăgitoare. În contrast cu aceasta, mi-a fost descoperită o altă lucrare. Corturile erau duse în locuri diferite, în perioada anotimpurilor prielnice ale

anului. Adunările de tabără se desfășurau în multe localități. Acestea erau conduse de oameni capabili și temători de Dumnezeu, ajutați de persoane potrivite. Aveau loc adunări pentru copii și adunări de înviorare pentru ai face pe oameni să treacă de partea adevărului....

La aceste adunări se făcea tocmai lucrarea care trebuia făcută. Adunările pentru copii sau grădinițele biblice au realizat o lucrare bună, Lecțiile prezentate sunt repetate de copii în casele lor, iar mamele își arată interesul, pregătindu-i pe copii cu grijă pentru școală, Majoritatea sunt copii ai căror părinți nu fac parte din biserica noastră. Semințele adevărului Bibliei au căzut în solul inimii. Nu este o lucrare ușoară, dar merge bine. Inima părinților și a copiilor este impresionată. Ziua cea mare a lui Dumnezeu va descoperi binele pe care l-au făcut adunările acestea. Acesta este un câmp vast care trebuie să fie cultivat. Lucrarea aceasta trebuie să fie dusă mai departe. Unde pot să fie folosite talentele mai bine decât aici? Lucrătorii aceștia seamănă pentru un seceriș.... Bărbații, femeile și copiii sunt nerăbdători să știe ce trebuie să facă pentru a moșteni viața veșnică. — Letter 2, 1899.

[584] **Lecții din natură** — Adunările pentru copii au fost ținute de două ori pe zi. După lecția de dimineață, în zilele cu timp frumos, învățătorii și copiii făceau o plimbare lungă, iar în timpul plimbării, pe malurile râului sau pe o pajiște înverzită se opreau și li se prezenta o lecție scurtă din natură. S-a observat că în zilele acelea, când copiii hoinăreau pe câmp, erau foarte liniștiți și cuminți în tabără. Participarea la adunările de dimineață, unde erau prezenți numai copiii din tabără, era de treizeci. După-amiaza, când veneau copiii de școală aflați în vecinătate, participarea era între cincizeci și șaizeci. — Manuscript 27, 1895.

Legătura cu părinții, prin intermediul copiilor — Adunările noastre de tabără sunt unul dintre mijloacele cele mai importante de a lucra. La fiecare adunare de tabără trebuie să se facă o lucrare pentru copii. Să fie alese persoane potrivite care să se ocupe fără încetare de educația copiilor. Cereți binecuvântarea Domnului pentru semințele semănate, iar convingerea Duhului lui Dumnezeu va veni chiar și asupra copiilor. Prin copii, se poate ajunge la mulți părinți. — Manuscript 52, 1900.

Lucrarea pentru cei din centrele turistice

De ce a ales Isus Capernaumul? — În cursul lucrării Sale pe pământ, Mântuitorul S-a folosit de ocaziile care se puteau găsi de-a lungul marilor drumuri comerciale. În intervalele dintre călătoriile Sale, într-o parte sau alta, Isus locuia în Capernaum, iar localitatea aceasta a ajuns să fie cunoscută ca fiind „cetatea Lui". Cetatea aceasta era bine adaptată pentru a fi centrul lucrării Mântuitorului. Ea se afla pe drumul principal de la Damasc la Ierusalim și din Egipt la Marea Mediterană și era o mare arteră de comunicație. Oameni din multe țări treceau prin cetate sau rămâneau pentru odihnă în călătoriile lor într-o parte sau alta. Aici, Domnul Isus [585] putea să întâlnească toate națiunile și toate clasele sociale, pe cei bogați și pe cei mari, dar și pe cei săraci și umili, și învățăturile Lui urmau să fie duse în alte țări și în multe familii. În felul acesta, El putea să le stârnească dorința de a cerceta profețiile, să le îndrepte atenția spre Mântuitorul, iar misiunea Sa putea să-i fie prezentată lumii. — Testimonies for the Church 9:121 (1909).

Lucrătorii capabili să atragă atenția mulțimii — În stațiunile climaterice și balneare cu renume mondial și în centrele de trafic turistic, aglomerate de mii de oameni care caută sănătate și plăcere, ar trebui să fie predicatori și colportori capabili să atragă atenția mulțimilor. Lucrătorii aceștia trebuie să caute ocazii de a prezenta solia pentru timpul prezent și să organizeze adunări. Ei trebuie să fie receptivi pentru a sesiza ocaziile de a le vorbi oamenilor. Însoțiți de puterea Duhului Sfânt, să-i întâmpine pe oameni cu solia vestită de Ioan Botezătorul: „Pocăiți-vă, căci împărăția cerurilor este aproape". (Matei 3, 2.) Cuvântul lui Dumnezeu să fie prezentat cu claritate și putere, pentru ca aceia care au urechi de auzit să poată auzi adevărul. În felul acesta, Evanghelia adevărului prezent va fi așezată în calea celor care nu o cunosc, și nu puțini vor fi aceia care o vor accepta și o vor duce în propriile țări din toate părțile lumii. — Testimonies for the Church 9:122 (1909).

Adunările de tabără în marile stațiuni balneare — Adunările de tabără trebuie să fie organizate în cât mai multe stațiuni turistice mari, mai apropiate sau mai îndepărtate, folosind toți lucrătorii de care dispune Conferința _____. Dacă a fost vreodată nevoie să ne dăm seama de importanța de a lucra în asemenea locuri, timpul acesta este acum. — Letter 138, 1902.

Acolo unde oamenii vin și pleacă — Trebuie să fie făcută o [586] lucrare deosebită în locurile unde oamenii vin și pleacă fără încetare. Domnul Hristos a lucrat în Capernaum în cea mai mare parte a timpului, pentru că acesta era un loc prin care călătorii treceau fără încetare și în care mulți rămâneau pentru a se odihni pe parcursul călătoriei. — The Review and Herald, 12 iulie, 1906.

Lucrătorii din centrele turistice — Tinerii și tinerele care sunt capabili să meargă în orașe și să îndeplinească o lucrare plină de succes sunt greu de găsit. În aceste centre turistice, unde mulți turiști vin pentru sănătate și plăcere, avem o mare nevoie de tineri care sunt întemeiați pe deplin în adevărul soliei îngerului al treilea și care trebuie să meargă printre oameni, să slujească nevoilor lor spirituale, adresându-le cuvinte la vreme potrivită și încurajându-i. — The Review and Herald, 12 iulie, 1906.

Adunările publice în stradă

Adunările în aer liber — Este necesar să lucrăm în orașe. Acestea sunt locuri unde oameni pot să fie contactați cel mai bine prin adunări în aer liber. Sunt mulți care pot să lucreze în acest domeniu, dar trebuie să fie îmbrăcați în armura neprihănirii. Noi suntem întru totul prea timizi în lucrarea noastră, și totuși bunacuviință și bunul-simț sunt necesare. — Special Testimonies, „An Appeal for Missions", 15 (1898).

Problemele mulțimii care trece — Uneori, pot să fie ținute astfel de adunări [în aer liber], iar în ocaziile deosebite ele vor fi mijlocul cel mai bun de a ajunge la oameni, dar a face din aceasta o metodă obișnuită de lucru nu va aduce în prezent rezultatele dorite. Lucrătorul nu poate să verifice pe deplin eficiența lucrării lui. O cuvântare ocazională poate să stârnească în mintea oamenilor un șir de gânduri care, prin intermediul altor influențe care ar putea să fie exercitate asupra lui, să conducă la convertire, dar cazurile acestea [587] sunt rare. — Gospel Workers, 339, 340 (1892).

Prin adunările în aer liber nu se poate realiza o lucrare completă, care să aibă ca rezultat posibilitatea de a-l înfățișa pe fiecare om desăvârșit în Hristos Isus. Uneori, prin această modalitate de a lucra, se poate face mult bine. Totuși, ca o practică obișnuită, este mai bine să ajungem la oameni pe o altă cale. — Letter 2, 1885.

Prezentarea lui Hristos în familie, la gura sobei și în micile adunări din case particulare, este adesea mai plină de succes în ce privește câștigarea de suflete pentru Isus, decât sunt predicile ținute în aer liber, în fața unei mari mulțimi de ascultători sau chiar în săli publice și în biserici. — Slujitorii evangheliei, 193 (1915).

Adunările în aer liber pentru susținerea temperanței — Ar trebui să lucrăm în colțurile cele mai întunecate ale pământului.... Adesea, am stat în aer liber pentru a le vorbi grupelor adunate să mă audă. Am văzut femei cu copiii în brațe stând în picioare o oră ca să mă asculte. Pretutindeni în jurul meu erau bărbați și femei. I-am întrebat: „Câți dintre voi credeți cu adevărat în Isus Hristos? Câți

dintre voi sunteți creștini? Cei care sunteți, ridicați mâna.” Nu s-a ridicat nici o mână. Oare nu aveau ei nevoie de Hristos? Oare nu aveau ei nevoie de cunoașterea adevărului? Oare nu aveau ei nevoie să învețe lecțiile temperanței? Într-adevăr, aveau nevoie.

Dumnezeu vrea să ne aflăm acolo unde putem să-i avertizăm pe oameni. El dorește să ne ocupăm de subiectul temperanței. Prin obiceiurile greșite în mâncare și băutură, oamenii își nimicesc orice capacitate de a gândi inteligent. Nu trebuie să luăm toporul și să le distrugem barurile. Noi avem o armă mai puternică decât aceasta — Cuvântul Dumnezeului celui viu. El își va croi calea prin umbrele [588] iadului pe care Satana caută să le aștearnă pe drumul lor. Dumnezeu este plin de putere. El va vorbi inimii lor. Noi L-am văzut făcând lucrul acesta. Am văzut sufletele aduse la adevăr. — The General Conference Bulletin, 23 aprilie, 1901.

Secțiunea 18 — științele false, sectele, teoriile filozofice și societățile secrete

[589]

Satana câștigă teren prin învățăturile false

Ideile false își extrag puterea din adevăr — Satana a lucrat cu o putere amăgitoare, introducând nenumărate idei false care întunecă adevărul. O idee falsă nu poate să reziste singură, deoarece, dacă nu seva prinde ca un parazit de copacul adevărului, ea s-ar stinge repede. Ideile false își extrag puterea din adevărul lui Dumnezeu. Tradițiile oamenilor, asemenea unor germeni care plutesc la suprafață, se atașează de adevărul lui Dumnezeu, iar oamenii le consideră a fi o parte a adevărului. Prin învățăturile false, Satana câștigă teren și înrobește mintea oamenilor, determinându-i să susțină teorii care nu au nici o temelie în adevăr. Unii prezintă cu îndrăzneală, ca fiind adevăr, niște porunci omenești, iar pe măsură ce se transmit din generație în generație, tradițiile pun stăpânire pe mintea omului. Totuși vechimea nu face o idee greșită să fie adevărată, nici greutatea ei împovărătoare nu face planta adevărului să ajungă o plantă parazită. Pomul adevărului își aduce roadele lui, dovedindu-și originea și natura. Planta parazită a ideilor false își aduce și ea roadele, arătând că are un caracter diferit de cel al plantei de origine cerească.

Tocmai prin aceste teorii și tradiții, Satana câștigă stăpânirea [590] asupra minții omenești. Putem să vedem până unde se întinde puterea lui, privind lipsa de credincioșie care se află în lume. Chiar și bisericile care se declară a fi creștine s-au întors de la Legea lui Iehova și au înălțat un standard fals. Satana conduce, toate aceste lucruri, deoarece, prin faptul că îi îndrumă pe oameni, spre standarde false, el deformează caracterul omenesc și determină omenirea să-l recunoască drept conducător suprem. El lucrează împotriva Legii lui Dumnezeu și neagă guvernarea lui Dumnezeu. Fiecare lucrare rea își are originea și își primește susținerea de la scaunul de domnie al lui Satana. — The Review and Herald, 22 octombrie, 1895.

Căile diferite ale adevărului și ale minciunii — Îngerii lui Satana sunt înțelepți în săvârșirea răului și vor crea situații în care unii vor declara că au o lumină înaintată pe care o vor proclama ca fiind noua și minunată. Deși, în anumite aspecte, solia poate să fie

adevărată, ea va fi amestecată cu invențiile omenești și va prezenta ca adevăr niște porunci omenești. Dacă a fost vreodată un timp când ar trebui să veghem și să ne rugăm cu o stăruință reală, timpul acesta este acum. Multe lucruri bune în aparență vor trebui să fie cercetate atent, cu multă rugăciune, deoarece sunt mijloacele amăgitoare pe care vrăjmașul le folosește pentru a conduce sufletele pe o cale ce se află atât de aproape de calea adevărului, încât abia va putea să fie deosebită. Totuși, ochiul credinței este în stare să discearnă tot ce se abate de la calea cea dreaptă, chiar dacă este aproape insesizabil. La început, lucrurile ar putea să pară categoric corecte, dar, după un timp, se vede că sunt foarte diferite de calea care duce la sfințire și la cer. Frații mei, vă avertizez să trasați căi drepte în urma pașilor voștri, pentru ca mieii să nu se rătăcească. — Manuscript 82, 1894.

Erezii prezentate acum ca doctrine biblice — A sosit timpul când nu putem să ne încredem în învățăturile pe care le auzim, fără să le verificăm, pentru a vedea dacă sunt în armonie cu Scriptura. Unele erezii periculoase vor fi prezentate ca fiind doctrine biblice, [591] iar noi trebuie să ne familiarizăm cu Biblia pentru a ști cum să le confruntăm. Credința fiecăruia în parte va fi pusă la încercare și toți vor trece prin procesul unei critici minuțioase. — The Review and Herald, 3 mai, 1887.

Satana citează greșit Scriptura — Toți trebuie să se familiarizeze cu Scriptura, pentru că Satana pervertește și citează greșit Biblia, iar oamenii urmează exemplul lui, prezentându-le acelora pe care doresc să-i ducă pe căi greșite doar o parte din Cuvântul lui Dumnezeu și reținând partea care le-ar strica planurile. Toți au privilegiul de a ajunge să cunoască bine un „Așa zice Domnul”....

Aceștia sunt niște păstori mincinoși, care vor spune și vor face lucruri perverse. Copiii trebuie să fie educați în așa fel încât să fie familiarizați cu Scripturile și să fie în stare să știe când o parte din Biblie este citită și o parte este lăsată necitită, cu scopul de a crea o impresie falsă. — Manuscript 153, 1899.

Ideile false prezentate de conducătorii religioși — Cu Biblia deschisă în fața lor și susținând că onorează învățăturile ei, mulți conducători religioși din timpurile noastre nimicesc credința în Scriptură ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu. Ei se ocupă de disecarea Cuvântului și pun părerile lor mai presus de declarațiile lui lămurite. În

mâinile lor, Cuvântul lui Dumnezeu își pierde puterea înnoitoare. Din cauza aceasta, necredința se dezlănțuie și nelegiuirea înflorește.

Odată ce a subminat credința în Biblie, Satana îi îndreaptă pe oameni la alte izvoare pentru lumină și putere. În felul acesta, el își pregătește locul. Aceia care se îndepărtează de învățăturile lămurite ale Scripturii și de puterea convingătoare a Duhului lui Dumnezeu îi invită pe demoni să-i stăpânească. Examinarea critică și speculativă [592] a Scripturii a deschis calea pentru spiritism și teozofie — forme modernizate ale păgânismului din vechime — pentru a câștiga teren chiar și în bisericile care pretind că sunt ale Domnului Isus Hristos.

Alături de aceia care predică Evanghelia lucrează ființe care nu sunt decât unelte ale duhurilor înșelătoare. Foarte mulți oameni vin în legătură cu ele mai mult din curiozitate, dar, având dovada că acolo lucrează o putere supraomenească, ei sunt fermecați din ce în ce mai mult, până când ajung să fie stăpâniți de o voință mai tare ca a lor. Ei nu pot să scape de puterea ei misterioasă.

Zidurile de apărare ale sufletului sunt dărâmate și el rămâne fără opreliști împotriva păcatului. Odată ce a lepădat restricțiile Cuvântului lui Dumnezeu și ale Duhului Său, nimeni nu știe până la ce adâncimi ale decăderii va ajunge. Păcate ascunse sau patimi puternice pot face din el un captiv, tot așa de neajutorat ca și demonizatul din Capernaum. Cu toate acestea, starea lui nu este lipsită de nădejde. — Hristos, Lumina lumii, 258 (1898).

Ideile false și fanatismul amestecate într-o lucrare pastorală confuză — Dumnezeu îi cheamă pe cei din poporul Său să fie niște creștini în gândire, în cuvinte și în fapte. Luther a declarat că religia nu a fost niciodată într-o primejdie atât de mare precum este în rândul clericilor. Pot să spun că mulți dintre cei care vestesc adevărul nu sunt sfințiți prin adevăr. Ei nu au credința care lucrează prin dragoste și curățește sufletul. Ei au ajuns să fie obișnuiți cu mânuirea lucrurilor sfinte și, din cauza aceasta, mulți tratează Cuvântul lui Dumnezeu fără a avea respect față de el. Ei nu au umblat în lumină, ci și-au închis ochii față de ea.

Acesta este un veac al respingerii vădite a harului pe care Dumnezeu a dorit să-l reverse asupra poporului Său, pentru ca în vremea pericolelor din zilele de pe urmă să nu poată birui nelegiuirea care predomină și să se alăture vrăjmășiei lumii împotriva poporului [593] rămășiței lui Dumnezeu. Sub mantia creștinismului și a sfinteniei,

lipsa evidentă și larg răspândită a evlaviei va predomina până la un nivel îngrozitor și va continua., până când Domnul Hristos va veni pentru a fi proslăvit în toți aceia care cred. Chiar în curțile templului vor avea loc evenimente de care puțini își dau seama. Cei care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu vor fi puși la încercare pentru ca să se facă deosebire între „aceia care îi slujesc lui Dumnezeu și aceia care nu îi slujesc”. — Manuscript 15, 1886.

Conflictul dintre știința falsă și religie — Am fost avertizată că de aici înainte vom fi într-un conflict neîncetat. Așa-zisa știință și religia vor fi puse în opoziție, deoarece oamenii limitați nu înțeleg puterea și măreția lui Dumnezeu. Mi-au fost prezentate următoarele cuvinte ale Sfintelor Scripturi: „Se vor scula din mijlocul vostru oameni care vor învăța lucruri stricăcioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.” Lucrul acesta se va întâmpla cu siguranță în mijlocul poporului lui Dumnezeu și unii nu vor fi în stare să înțeleagă adevărurile cele mai importante și minunate pentru timpul acesta, adevăruri care sunt esențiale pentru siguranța și mântuirea lor, în timp ce alte subiecte, care sunt ca niște simpli atomi în comparație cu adevărurile acestea, subiecte în care abia se află un grăunte de adevăr, sunt dezbătute și exagerate prin puterea lui Satana, așa încât să pară a fi de importanța cea mai mare.

Ochii spirituali ai acestor oameni sunt bolnavi. Ei nu văd nevoia ungerii cerești, ca să poată deosebi lucrurile spirituale. Ei se consideră prea înțelepți pentru a greși. Oamenii care nu au o experiență zilnică în domeniul lucrurilor lui Dumnezeu nu vor acționa înțelept în tratarea responsabilităților sfinte. Ei vor confunda adevărul cu minciuna și vor considera ideile amăgitoare ca fiind o lumină, încurcând fantasmele cu realitățile și realitățile cu fantasmele și făcând din țânțar armăsar și din armăsar țânțar. Ei vor cădea în amăgirea pe care Satana a pregătit-o ca pe o capcană ascunsă pentru a prinde [594] picioarele acelor care cred că pot să umble în înțelepciunea lor omenească, fără să aibă harul special al lui Hristos. Domnul Isus nu vrea să-i vedem pe oameni ca pe niște copaci care umblă, ci să vedem toate lucrurile cu claritate. Pentru sufletul păcătos există doar un singur remediu și, dacă nu este primit, oamenii vor primi o amăgire după alta, până când simțurile lor vor fi pervertite. — Manuscript 16, 1890.

Minunile nu sunt o dovada a adevărului

Satana va face minuni — Mulți care refuză să primească solia pe care le-o trimite Domnul caută să găsească niște cuiere de care să-și atârne îndoielile, scuze pentru faptul că resping lumina Cerului. Deși stau în fața unor dovezi clare, ei spun, așa cum au spus iudeii: „Arătați-ne o minune și vom crede. Dacă acești soli au adevărul, de ce nu vindecă bolnavi?”....

Dacă ochii ar putea să le fie deschiși, i-ar vedea pe îngerii cei răi exaltând în jurul lor și bucurându-se triumfători pentru puterea lor de a-i amăgi. Chiar înaintea noastră se află ziua când Satana va răspunde la cererea acestor oameni care se îndoiesc, iar el le va prezenta nenumărate minuni pentru a confirma credința acelora care caută felul acesta de dovezi. Cât de îngrozitoare va fi situația celor ce își închid ochii în fața luminii adevărului și caută minuni care să-i întărească în amăgire! — Letter 4, 1889.

Vindecările miraculoase și fanatismul — Sanatoriile noastre sunt un mijloc de a ajunge la o categorie de oameni la care nu s-ar putea ajunge pe nici o altă cale. Unul sau altul întreabă: „De ce, în loc de a înființa atât de multe sanatorii, nu se fac rugăciuni pentru vindecări miraculoase?” Dacă s-ar face lucrul acesta, în mijlocul nostru ar apărea un mare fanatism. Aceia care au prea multă încredere [595] în ei înșiși ar începe să facă, așa cum au făcut unii din _____ care au avut multe de spus despre „trupul sfânt”. Oamenii aceștia au fost înșelați de spiritism. La Conferința Generală din anul 1901, au fost mustrați prin solia pe care Domnul mi-a dat-o pentru ei. Dacă am pune în aplicare planurile pe care unii doresc să le urmăm, s-ar forma grupări care ar aduce în biserică manifestări spiritiste ce ar tulbura credința multora....

Vor intra idei false și vor fi susținute învățături ciudate. Unii se vor îndepărta de la credință, ascultând de duhurile înșelătoare și de învățăturile diavolilor. Lucrurile acestea au început să apară încă de la înființarea primului sanatoriu. Ele au fost asemănătoare cu ereziile care s-au manifestat curând după dezamăgirea din 1844.

Atunci a apărut un curent puternic de fanatism, ai cărui adepți se autodenumeau martori ai Duhului Sfânt. Mie mi-a fost dată o solie de mustrare împotriva acestei lucrări rele. — Letter 79, 1905.

Sfințirea falsă

Feriți-vă de doctrina „Crede numai” — Vom întâlni învățături false de tot felul și, dacă nu suntem familiarizați cu cele spuse de Domnul Hristos și nu urmăm îndrumările Sale, vom fi duși în rătăcire. Una dintre cele mai periculoase dintre învățăturile acestea este cea cu privire la sfințirea falsă. Unii pretind că sunt sfinți, și totuși calcă poruncile lui Dumnezeu. Afirmația lor că sunt fără păcat este falsă, iar oamenii aceștia nu trebuie să fie primiți....

O altă doctrină care va fi prezentată este aceea care spune că tot ce avem de făcut este să credem în Hristos — să credem că El [596] ne-a iertat păcatele și că, după ce suntem iertați, ne este imposibil să mai păcătuim. Aceasta este o capcană a lui Satana. Este adevărat că trebuie să credem în Hristos. El este singura noastră nădejde a mântuirii. Totuși, la fel de adevărat este că noi trebuie să ducem până la capăt propria mântuire, lucrând zi de zi cu credință, nu cu îngâmfare, ci cu temere și cutremur. Noi trebuie să folosim toate puterile ființei în slujba lui Dumnezeu și, după ce am făcut tot ce am putut, să continuăm a ne privi pe noi înșine ca fiind niște robi netrebnici. Puterea divină se va uni cu eforturile noastre și, dacă ne prindem de Dumnezeu cu mâna credinței, Domnul Hristos ne va da înțelepciunea și neprihănirea Sa. Astfel, prin harul Său, vom fi făcuți în stare să zidim pe o temelie sigură. — Manuscript 27, 1886.

O mărturie superficială cu privire la sfințenie — Aceia care doresc să-L urmeze pe Hristos trebuie să fie întemeiați pe principiile adevărului. Ei trebuie să înțeleagă lucrurile pe care Biblia le prezintă cu privire la credință și cu privire la sfințirea prin adevăr. Să fie bine întemeiați în cunoașterea acestor lucruri, ca să nu poată fi influențați să adopte concepții false despre doctrina sfințirii, ci să fie în stare să arate în viața lor rezultatele practice ale acestui principiu ceresc. Cei din poporul lui Dumnezeu trebuie să fie în stare să facă deosebire între ce este veritabil și ce este fals. Unii pretind sfințirea, declară că ei sunt desăvârșiți în Domnul și își revendică dreptul de a primi făgăduințele lui Dumnezeu, în timp ce nu respectă poruncile Sale....

Este adevărat că mulți nu au avut niciodată lumina adevărului prezent și, prin harul care le-a fost dat de Hristos, respectă Legea în măsura în care o înțeleg. Cei ce trăiesc la înălțimea celei mai bune lumini pe care o au nu fac parte din categoria celor pe care îi condamnă apostolul Ioan. Cuvintele lui li se aplică acelora care se laudă cu credința în Isus, care pretind că sunt sfinți, în timp ce desconsideră [597] cerințele Legii lui Dumnezeu. Deși ei vorbesc despre dragostea lui Isus, dragostea lor nu este suficient de adâncă pentru a-i conduce la ascultare. Roadele lor arată caracterul pomului. Ele dovedesc faptul că nu au o credință adevărată. Totuși, cei din categoria aceasta, deși nu au dreptul la nimic, deși nu au niciun drept la făgăduințele lui Dumnezeu, se încumetă să revendice binecuvântările Sale. Ei nu oferă nimic, dar pretind să primească totul. Ei își astupă urechile față de adevăr, refuză să asculte un clar „Așa zice Domnul”, dar, pretinzând sfințirea, îi înșală pe mulți, ducând sufletele în rătăcire prin credința lor prefăcută care nu are nici o temelie. — Gospel Workers, 226, 227 (1892).

Învățătura falsă care spune că nu contează ce crezi — Religia multora constă doar într-o teorie. Pentru ei, o stare de fericire înseamnă evlavie. Ei spun: „Vino la Isus și crede în El. Nu contează ce crezi, atâta vreme cât ești sincer în credința ta.” Ei nu caută să-i facă pe cei păcătoși să înțeleagă adevăratul caracter al păcatului....

Satana vrea ca fiecare călcător al Legii lui Dumnezeu să pretindă că este sfânt. Același lucru îl face el însuși. El este mulțumit când oamenii își întemeiază credința pe doctrine false și pe entuziasmul religios, deoarece poate să folosească plin de succes astfel de persoane pentru a înșela sufletele. Mulți pretinși sfinți îl ajută pe Satana în lucrarea lui. Ei vorbesc mult despre simțăminte, despre dragostea lor față de Dumnezeu. Totuși Dumnezeu nu recunoaște dragostea lor, deoarece aceasta este o amăgire a vrăjmașului. Dumnezeu le-a dat lumină, dar aceste persoane au refuzat să o primească. Ele vor primi răsplata neascultării împreună cu tatăl minciunii. — The Review and Herald, 26 iunie, 1900.

Încă o idee falsă: Poruncile au fost desființate — Domnul Hristos îi avertizează pe urmașii Săi: „Păziți-vă de proroci mincinoși. Ei vin la voi îmbrăcați în haine de oi, dar pe dinăuntru sunt niște [598] lupi răpitori.” El ne sfătuiește să nu fim înșelați de păstorii falși care își prezintă învățăturile. Oamenii aceștia ne spun că poruncile

lui Dumnezeu au fost desființate la moartea lui Hristos. Oare să-i credem noi pe oamenii aceștia care pretind că sunt sfințiți, în timp ce refuză să asculte de Dumnezeu? Ei declară că Domnul le-a spus că nu mai trebuie să respecte cele Zece Porunci, dar oare le-a spus Domnul lucrul acesta? Nu. Dumnezeu nu minte.

Satana, care este tatăl minciunii, l-a înșelat pe Adam într-o modalitate similară, spunându-i că nu trebuie să asculte de Dumnezeu și că, dacă va călca legea, nu va muri. Adam a căzut, iar prin păcatul lui a deschis porțile pentru un potop de nenorocire care a venit asupra lumii noastre. De asemenea, Satana i-a spus lui Cain că nu trebuie să urmeze întocmai porunca lui Dumnezeu de a aduce jertfă un miel înjunghiat. Cain a ascultat vocea înșelătorului și, pentru că Dumnezeu nu a primit jertfa lui, arătându-și însă aprobarea față de jertfa lui Abel, Cain s-a mâniat și l-a ucis pe fratele sau.

Noi trebuie să știm bine care este vocea pe care o ascultăm și să verificăm dacă este vocea viului Dumnezeu sau este vocea marelui apostaziat....

La moartea lui Hristos, când tipul s-a întâlnit cu antitipul, aducerea jertfelor a încetat. Legea ceremonială a fost desființată. Totuși, prin răstignire, Legea celor zece porunci a fost confirmată. Evanghelia nu a abrogat Legea, nici nu a retras nici măcar o iotă din cerințele ei. Legea cere în continuare sfințirea din toate punctele de vedere. Ea este ecoul vocii lui Dumnezeu însuși, adresându-i fiecărui suflet invitația: Vino mai sus. Fii sfânt, tot mai sfânt. — The Review and Herald, 26 iunie, 1900.

O avertizare oportună — Ca popor, noi am căzut într-o [599] greșeală opusă. Noi recunoaștem cerințele Legii lui Dumnezeu și îi învățăm pe oameni că au datoria de a respecta Legea. Noi credem în faptul de a oferi totul, dar nu înțelegem că trebuie să și primim, la fel cum dăruim. Noi nu reușim să avem încrederea aceea care face sufletul să rămână în Hristos. Cerem puțin, când am putea să cerem mult, pentru că făgăduințele lui Dumnezeu nu au limite.

Din cauza lipsei de credință, mulți dintre cei care se străduiesc să respecte poruncile lui Dumnezeu nu au pace și bucurie. Ei nu reprezintă corect sfințirea care vine prin ascultarea de adevăr. Ei nu sunt ancorați în Hristos. Mulți simt că lipsește ceva din experiența lor, ei doresc ceva ce nu au și, ca urmare, unii sunt determinați să

participe la adunările pentru sfințire și sunt fermecați de părerile acelora care calcă Legea lui Dumnezeu.

Noi avem datoria de a predica despre credință, de a prezenta dragostea lui Hristos în relația ei cu cerințele Legii, pentru că niciuna nu poate să fie înțeleasă corect fără cealaltă. În fiecare predică ar trebui să se stăruie asupra dragostei lui Dumnezeu manifestată prin Hristos, care este nădejdea celui păcătos, până când oameni ajung să înțeleagă ceva din puterea și valoarea ei. Dacă lucrul acesta este îndeplinit așa cum ar trebui, nu se va spune că noi învățăm despre Lege, dar nu credem în pocăință, credință și convertire. Dorim ca subiectele acestea să fie reunite, așa cum le-a reunit Dumnezeu, iar apoi, adevărul va fi prezentat în deplinătatea lui, nu doar ca o teorie, ci ca o putere care schimbă caracterul. Atunci, predicarea va fi însoțită de manifestarea Duhului Sfânt și de putere. Astfel, aceia care au primit învățăturile Bibliei nu vor rămâne flămânzi, ci vor simți influența înviorătoare a Duhului Sfânt. — Gospel Workers, 227, 228 (1892).

[600]

Teoriile panteiste și spiritiste

Pericolul falsei științe și al teoriilor amăgitoare — În New Hampshire erau unii care răspândeau idei false cu privire la Dumnezeu. Mi-a fost dată lumina că oamenii aceștia anulau efectul adevărului prin ideile lor, dintre care unele conduceau la dragostea libertină. Mi-a fost arătat ca ei ademeneau sufletele, prezentându-le niște teorii speculative despre Dumnezeu.

Printre alte concepții, ei susțineau că odată sfințiți, oamenii nu mai puteau să păcătuiască, iar ideile acestea erau prezentate ca fiind învățătura Evangheliei. Teoriile lor false și toată influența lor amăgitoare le produceau un mare rău atât lor înșile, cât și celorlalți. Ei aveau o putere spiritistă asupra celor care nu puteau să discearnă răul acestor teorii frumos exprimate. Deja au rezultat mari rele. Învățătura că toți erau sfinți a condus la credința că simțămintele celor sfințiți nu erau niciodată în pericolul de a-i duce în rătăcire. Rezultatul acestei credințe a fost împlinirea dorințelor rele ale inimii, care, în ciuda sfinteniei pretinse, erau departe de curăția gândului și a faptelor.

Aceasta a fost numai una dintre situațiile în care am fost chemată să-i mustru pe aceia care prezentau doctrina unui Dumnezeu impersonal aflat pretutindeni în natură și doctrina trupului sfânt.

În viitor, adevărul va fi falsificat prin ideile oamenilor. Teoriile amăgitoare vor fi prezentate ca fiind niște învățături sigure. Știința falsă constituie unul dintre mijloacele pe care Satana le-a folosit în curțile cerești și pe care continuă să îl folosească și astăzi....

Îi implor pe toți aceia care lucrează pentru Dumnezeu să nu accepte ideile false în locul adevărului. Avem o Biblie plină de [601] adevărurile cele mai prețioase. Noi nu avem nevoie de presupoziții sau de un entuziasm fals. În cădelnița de aur a adevărului, așa cum este prezentat el în învățăturile lui Hristos, noi avem acele învățături care vor convinge și vor converti sufletele. Prezentați cu simplitatea lui Hristos adevărul pe care El a venit să îl propovăduiască lumii, și puterea soliei voastre se va face simțită de la sine. Nu prezentați

teorii și condiții obligatorii, care nu au nici o temelie în Biblie. Noi avem de prezentat adevăruri solemne și grandioase. Testul de verificare cu privire la care trebuie să fie convins fiecare suflet este: „Stă scris.” — The Review and Herald, 21 ianuarie, 1904.

Teoria falsă care spune că Dumnezeu este o esență — În mijlocul poporului nostru au pătruns deja învățături spiritiste, care vor submina credința celor ce vor lua aminte la ele. Teoria că Dumnezeu este o esență răspândită în întreaga natură constituie una dintre cele mai subtile născociri ale lui Satana. Ea îl înfățișează pe Dumnezeu într-o lumină falsă și este o dezonorare a atotputerniciei și maiestății Sale.

Teoriile panteiste nu sunt sprijinite de Cuvântul iui Dumnezeu. Lumina adevărului Său arată că aceste teorii sunt mijloace de distrugere a sufletului. Întunericul este elementul, iar senzualitatea este sfera lor. Ele mulțumesc inima firească și dau frâu liber înclinației. Despărțirea de Dumnezeu este urmarea acceptării lor....

Nu există decât o singură putere capabilă să sfărâme stăpânirea răului în inima oamenilor, iar aceasta este puterea lui Dumnezeu în Isus Hristos. Numai prin sângele Celui răstignit se poate face curățirea de păcat. Numai harul Său ne poate face în stare să înfruntăm și să dominăm înclinațiile firii noastre căzute. Această putere poate fi făcută fără efect de teoriile spiritiste cu privire la Dumnezeu. Dacă Dumnezeu este o esență în întreaga natură, atunci El sălășluiește în toți oamenii și, pentru a atinge sfințirea, omul nu are decât să-și dezvolte puterea care este în sine.

Aceste teorii, urmate de concluziile lor logice, spulberă întregul edificiu creștin. Ele înlătură nevoia unei ispășiri și fac din om propriul mântuitor. Aceste teorii cu privire la Dumnezeu fac fără efect Cuvântul Său și cei care le primesc se găsesc în mare primejdie ca, în cele din urmă, să fie împinși să socotească întreaga Biblie ca un basm. Ei pot ajunge să privească virtutea ca fiind mai bună decât viciul; dar, înlăturându-L pe Dumnezeu din poziția Lui de suveran, ei își pun încrederea în puterea omenească, iar fără Dumnezeu aceasta este fără valoare. Neajutată, voința omenească nu are puterea temeinică de a se împotrivi și de a birui răul. Baricadele sufletului sunt trântite la pământ. Omul nu are nici o barieră față de păcat. Din moment ce restricțiile Cuvântului lui Dumnezeu și ale Spiritului Său sunt înlăturate, nu putem ști până la ce adâncimi se va prăbuși omul. [602]

Cei care continuă să susțină aceste teorii spiritiste negreșit că își vor nărui experiența creștină, vor rupe legătura cu Dumnezeu și vor pierde viața veșnică.

Sofismele cu privire la Dumnezeu și natură, care umplu lumea de scepticism, sunt născocirile vrăjmașului căzut, care este un cercetător al Bibliei, cunoaște adevărul ce trebuie să fie știut de oameni și a cărui preocupare este să abată mințile de la adevărurile cele mari, care au fost date pentru a-i pregăti pe oameni în vederea evenimentelor care urmează să vină peste lume.

Am văzut urmările acestor concepții închipuite despre Dumnezeu: apostazie, spiritism și desfrânare. Tendința spre desfrânare a acestor învățături era atât de ascunsă, încât, la început, mi-a fost greu să mă lămuresc cu privire la adevăratul lor caracter. Până ce nu mi-a fost descoperit de Domnul, n-am știut cum să o denumesc, însă am fost îndrumată să o denumesc iubire spirituală nesfântă. — Testimonies for the Church 8:291, 292 (1904).

Diferitele forme de spiritism

Pe punctul de a lua lumea în stăpânire — Spiritismul este pe punctul de a lua lumea în stăpânire. Mulți cred că spiritismul este [603] susținut prin șiretlicuri și impostură, dar lucrul acesta este departe de adevăr. Puterile supraomenești lucrează printr-o varietate de căi și puțini au o idee cu privire la felul în care vor avea loc manifestările spiritismului în viitor. Temelia pentru succesul spiritismului a fost pusă prin afirmațiile făcute de la amvoanele din țara noastră. Pastorii au predicat ca învățături biblice niște idei false, al căror autor este marele înșelător.

Învățătura despre starea conștientă a omului după moarte, despre spiritele celor morți care intră în legătură cu cei vii, nu are nici o temelie în Scripturi, și totuși teoriile acestea sunt prezentate ca fiind adevărate. Prin învățătura aceasta falsă a fost deschisă calea pentru ca spiritele diavolilor să-i înșele pe oameni, înfățișându-se înaintea lor sub identitatea celor ce au murit. Slujitorii satanici îi personifică pe cei morți și în felul acesta pun stăpânire pe oameni. Satana are o religie, el are o sinagogă și închinători devotați. Pentru a mări rândul devotaților lui, el folosește tot felul de amăgiri. — Manuscript 92, 1894.

O amăgire pentru cei îndoliați — Zeificarea morților a avut un loc de seamă în aproape toate sistemele religioase păgâne și tot așa a fost presupusa comunicare cu cei morți. Se credea că zeii le comunică oamenilor voința lor și, de asemenea, când sunt consultați, îi sfătuiesc. Acesta a fost caracterul renumitelor oracole ale Greciei și Romei.

Credința în comunicarea cu cei morți încă mai este susținută, chiar și în așa-zisele țări creștine. Practicarea comunicării cu făpturi care pretind că sunt spiritele celor decedați a ajuns să fie larg răspândită sub numele de spiritism. Ea este concepută cu scopul de a pune stăpânire pe mintea acelora care i-au depus pe cei dragi ai lor în mormânt. — The Signs of the Times, 23 iunie, 1890.

Punerea temeliei spiritismului — El [Satana] vine uneori sub [604]

înfățișarea unei persoane tinere, atrăgătoare, sau a unei năluci frumoase. Face vindecări, iar oamenii, înșelați de el i se închină ca înaintea unui binefăcător al neamului omenesc.... Mulți discută cu el, primesc sfaturi de la acest demon onorat ca dumnezeu și acționează potrivit cu învățăturile pe care le primesc de la el. Lumea, despre care se susține că a beneficiat atât de mult de pe urma frenologiei și magnetismului animal, nu a fost niciodată atât de coruptă. Satana folosește chiar aceste lucruri pentru a nimici virtutea și a pune bazele spiritismului. — Testimonies for the Church 1:296, 297 (1862).

Manifestări tot mai dese și uimitoare — Numărul spiritiștilor este tot mai mare. Ei vor veni la cei care au adevărul, întocmai cum a venit Satana la Domnul Hristos, ispitindu-i să-și manifeste puterea, să facă minuni, să dovedească faptul că sunt favorizați de Dumnezeu și că sunt niște oameni care au adevărul.... Pentru cei care alcătuiesc poporul lui Dumnezeu, singura cale de a fi în siguranță este aceea de a fi foarte familiarizați cu Biblia și de a cunoaște bine dovezile credinței noastre cu privire la somnul celor morți.

Satana este un dușman viclean. Îngerilor răi nu le este greu să-i reprezinte atât pe sfinții, cât și pe păcătoșii care au murit și să facă vizibile pentru ochii omenești reprezentările acestea. Astfel de manifestări vor fi tot mai dese și, pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul timpului, vor avea un caracter tot mai uimitor. — The Review and Herald, 1 aprilie, 1875.

Pastorii acoperă spiritismul — Pastorii inspirați de Satana pot să acopere cu elocvență acest monstru hidos, să ascundă diformitatea lui și să-l facă să apară frumos în ochii multora. Totuși lucrarea aceasta vine direct de la maiestatea satanică, încât el își revendică stăpânirea asupra tuturor acelora care au o legătură cu ea, pentru [605] că s-au aventurat pe un teren interzis și au ieșit de sub ocrotirea Creatorului lor. — The Review and Herald, 13 mai, 1862.

Spiritismul și ocultismul degradează mintea oamenilor — Mi-a fost arătat că mii de oameni au fost atinși de necurăția filozofiei frenologiei și magnetismului animal și au fost conduși să fie necredincioși. Dacă mintea o ia pe această cale, este aproape sigur că-și va pierde echilibrul și va fi luată în stăpânire de un demon. „Amăgirile deșarte” umplu mintea sărmanilor muritori. Ei cred că au în ei înșiși puterea de a îndeplini lucruri mari, încât nu își dau seama că au nevoie de o putere mai înaltă. Principiile și credința lor sunt

„după datina oamenilor, după învățăturile începătoare ale lumii și nu după Hristos”. Domnul Isus nu i-a învățat această filozofie. Nimic de felul acesta nu poate fi găsit în învățăturile Sale. El nu a îndreptat mintea sărmanilor muritori spre ei înșiși, spre o putere pe care o au ei. El a îndreptat întotdeauna mințile lor către Dumnezeu, Creatorul Universului și izvorul tăriei și înțelepciunii lor....

Învățătorii spiritismului vin pe o cale plăcută, plină de vrajă, pentru a vă amăgi și dacă ascultați poveștile lor, veți fi păcăliți de vrăjmașul neprihănirii și vă veți pierde cu siguranță răsplata. Odată ce influența fascinantă a arhiamăgitorului vine asupra voastră, sunteți otrăviți, și influența aceasta, cu efectul ei mortal, afectează și distruge credința noastră în Hristos ca fiind Fiul lui Dumnezeu, iar voi începeți să nu vă mai bazați pe meritele sângelui Său. Prin înșelăciunile lui Satana, cei amăgiți prin această filozofie sunt înșelați cu privire la răsplata lor. Ei se bazează pe propriile merite, dovedesc umilință de bunăvoie și sunt dornici chiar să facă sacrificii, se înjosesc, iar mințile lor sunt gata să creadă fleacuri, primind cele mai absurde idei de la aceia despre care ei consideră că sunt prietenii lor morți. Satana le-a orbit în așa măsură ochii și le-a pervertit în așa fel judecata, încât să nu poată percepe răul; iar ei urmează instrucțiunile date, pretinzând că sunt de la prietenii lor morți, care acum sunt [606] îngeri aflați într-o sferă mai înaltă. — Testimonies for the Church 1:297, 298 (1862).

Știința creștină, cultele orientale și cultele vindecătoare — Mulți se dau înapoi cu groază de la gândul de a consulta mediile spiritiste, dar sunt atrași de forme de spiritism mai plăcute, cum ar fi Mișcarea Emmanuel. Alții sunt duși în rătăcire de învățăturile științei creștine, de misticismul teozofiei și de alte religii orientale.

Aproape toți apostolii diferitelor forme de spiritism pretind ca au puterea de a vindeca bolile. Ei își atribuie puterea electricității, magnetismului, a așa-ziselor „tratamente simpatetice”, sau puterilor latente din mintea omului. Chiar și în acest veac creștin nu sunt puțini cei ce merg la acești vindecători, în loc de a se încrede în puterea Dumnezeului celui viu și în aptitudinile unor medici creștini calificați.

Mama care veghează la căpătâiul copilului ei bolnav, exclamă; „Nu mai pot să fac nimic altceva! Oare nu există niciun medic care are puterea de a-mi vindeca micuțul!” I se vorbește despre

tratamentele miraculoase oferite de vreun clarvăzător sau de un vindecător magnetic, iar ea își încredințează copilul drag în grija lui, punându-l chiar în mâinile lui Satana, ca și când Satana ar fi de partea ei. În multe cazuri, viața viitoare a acestui copil este controlată de o putere satanică aparent imposibil de înfrânt. — The Review and Herald, 15 ianuarie, 1914.

Beneficii amăgitoare — Aceia care se dedică vrăjitoriei lui Satana ar putea să se laude cu marile beneficii primite, dar oare faptul acesta dovedește că au ales o cale înțeleaptă sau sigură? Și ce [607] dacă viața ar putea fi prelungită? Ce dacă pot fi obținute câștiguri trecătoare? Oare, în final, se va merita faptul că au desconsiderat voia lui Dumnezeu? Toate aceste câștiguri aparente se vor dovedi a fi, în cele din urmă, o pierdere irecuperabilă. Nu putem să doborâm nici o singură barieră pe care Dumnezeu a pus-o pentru a-i ocroti pe cei din poporul Său de puterea lui Satana, fără ca prin faptul acesta să nu ne punem în pericol. — The Review and Herald, 15 ianuarie, 1914.

Pericolul consultării medicilor ocultiști — Chiar și cea mai mică îndepărtare de la sfaturile Domnului ne pune în pericol. Când deviem de la calea clară a datoriei, vor apărea un șir de împrejurări care par să fie irezistibile și care vor tinde să ne atragă tot mai departe de ce este bine. Legăturile apropiate nenecesare cu aceia care nu au niciun respect față de adevăr ne vor seduce, înainte de a ne da seama. Teama de a nu-i jigni pe prietenii noștri din lume ne va împiedica să ne exprimăm recunoștința față de Dumnezeu sau să recunoaștem dependența noastră de El....

Îngerii lui Dumnezeu îi vor ocroti pe cei din poporul Său atâta vreme cât merg pe calea datoriei, dar nu avem nici o asigurare a unei asemenea protecții pentru aceia care se aventurează intenționat pe terenul lui Satana. Un slujitor al marelui înșelător va face și va spune orice pentru a-și atinge scopul. Nu contează dacă se autodenumește spiritist, „medic electric” sau „vindecător magnetic”. Prin pretențiile lui false, va câștiga încrederea celor naivi. Un astfel de om pretinde că știe istoria vieții și că înțelege toate dificultățile și necazurile acelora care apelează la el. El se deghizează într-un înger al luminii, în timp ce în inima lui se află întunericul iadului și manifestă un mare interes față de femeile ce caută sfaturile lui. El le spune că toate necazurile lor sunt cauzate de o căsătorie nefericită. Lucrul

acesta poate să fie adevărat, dar un asemenea sfătuitor nu se află într-o situație mai bună. El le spune că au nevoie de dragoste și de simpatie. El pretinde că este foarte interesat de bunăstarea lor și își vrăjește victimele nebănuitoare, fermecându-le așa cum farmecă șarpele pasărea care tremură. Curând, ele se află întru totul sub [608] puterea lui de influență, iar consecința îngrozitoare este păcatul, rușinea și ruina. — The Review and Herald, 27 iunie, 1882.

Îngăduința de sine cea mai josnică, disperarea și rușinea — Deși a fost o acuzare a păcatului și o profeție a pedepsei, solia adresată de către demon lui Saul nu a avut scopul de a-l schimba, ci de a-l împinge la disperare și la ruină. Cu toate acestea, scopul ispititorului de a-l ademeni pe om la nimicire este împlinit mai des prin flatări, învățătura zeilor demonici din vechime favoriza îngăduința de sine cea mai josnică. Poruncile divine care condamnau păcatul și impuneau neprihănirea au fost înlăturate. Adevărul a fost desconsiderat și întinarea morală a fost nu numai îngăduită, ci și poruncită. Spiritismul declară că nu există moarte, păcat, judecată și pedeapsă, că „oamenii sunt niște semizei necăzuți”, că dorința este legea cea mai înaltă și că omul este răspunzător doar față de sine însuși. Barierele pe care Dumnezeu le-a pus pentru a apăra adevărul, curăția și respectul sunt doborâte și, în felul acesta, mulți sunt îndemnați la păcat. Oare asemenea învățături nu sugerează faptul că au o origine similară originii închinării la demoni? — The Signs of the Times, 30 iunie, 1890.

Voci mistice, medii spiritiste, clarvăzători și ghicitori ai norocului — Vocile mistice de la Ecron și Endor continuă să-i ducă în rătăcire pe copiii oamenilor prin cuvintele lor mincinoase. Prințul întunericului s-a arătat sub o nouă înfățișare. Oracolele păgâne din veacurile de mult trecute își au corespondentul în mediile spiritiste, clarvăzătorii și ghicitorii norocului din zilele noastre. Tainele închinării păgâne sunt înlocuite cu societățile și ședințele secrete, cu obscurantismul și minunile vrăjitorilor din zilele noastre. Dezvăluirile lor sunt primite cu nerăbdare de miile de oameni care refuză să primească lumină din Cuvântul lui Dumnezeu sau de la Duhul Său. Ei vorbesc cu dispreț despre magicienii din vechime, în timp [609] ce marele înșelător râde triumfător, văzând cum se supun șireteniei lui, care se manifestă într-o formă diferită.

Acești slujitori ai lui Satana pretind că vindecă boli. Ei atribuie puterea lor electricității, magnetismului sau așa ziselor „remedii simpatice”, în timp ce, în realitate, nu sunt decât niște mijloace de transmitere a curenților electrici ai lui Satana. Prin aceste modalități, el își trimite vraja asupra trupului și sufletului oamenilor. — The Signs of the Times, 24 martie, 1887.

Calea spre iad — Filozofia deșartă este folosită pentru a reprezenta calea spre iad ca fiind o cale sigură. Printr-o imaginație foarte bogată și cu o voce melodioasă, ei descriu calea cea largă drept o cale a fericirii și a slavei. Ambiția face sufletele amăgite să creadă că se vor bucura de o libertate și de o fericire pe care nu le-au conceput niciodată ca fiind posibile, întocmai cum i-a spus Satana Evei. Oamenii care au călătorit spre iad pe calea cea largă sunt lăudați, iar după ce mor sunt prezentați ca fiind înălțați pe cele mai înalte poziții ale lumii veșnice. Înveșmântat în hainele strălucitoare, Satana a apărut asemenea unui înger aflat pe o poziție înaltă și L-a ispitit pe Răscumpărătorul lumii, dar fără succes. Totuși, când vine la oameni, îmbrăcat ca un înger al luminii, el are un succes mai mare. Satana își ascunde scopurile oribile și reușește prea bine să-i amăgească pe cei naivi, care nu sunt ancorați cu fermitate în adevărul cel veșnic. — The Review and Herald, 1 aprilie, 1875.

Puterea rugăciunii în înfruntarea lui Satana — Rugăciunea credinței constituie cea mai mare putere a creștinului și îl va învinge cu siguranță pe Satana. Acesta este motivul pentru care el insinuează că nu avem nevoie de rugăciune. El detestă Numele lui Isus, apărătorul nostru, iar atunci când venim cu ardoare înaintea Lui pentru a cere ajutorul, oștirea lui Satana intră în panică. Dacă neglijăm rugăciunea, o facem spre câștigul lui, pentru că astfel minunile lui mincinoase sunt primite mai ușor. — Testimonies for the Church 1:296 (1862).

Fanatismul și extremismul [610]

Falsele daruri spirituale — Au apărut multe idei false și, deși pe vremea aceea eram doar puțin mai mare decât un copil, am fost trimisă de Domnul din loc în loc pentru a-i mustra pe aceia care susțineau aceste doctrine false. Unii se aflau în pericolul de a ajunge la fanatism și mi s-a poruncit, în Numele Domnului, să le vestesc avertizarea venită din cer.

Noi vom fi nevoiți să ne confruntăm din nou cu aceleași doctrine false. Vor fi unii care vor afirma că au viziuni. Când Dumnezeu vă oferă dovezi clare că o viziune este de la El, puteți să o acceptați, dar nu o acceptați pe temeiul niciunei alte dovezi, deoarece atât în alte țări, cât și în America, oamenii urmează să fie duși în rătăcire din ce în ce mai mult. Domnul vrea ca aceia care alcătuiesc poporul Său să se poarte ca niște bărbați și femei care au înțelepciune.

În viitor, vor apărea amăgiri de tot felul, iar noi dorim să ne punem picioarele pe un teren sigur. Dorim să avem stâlpi puternici pentru clădirea noastră. Nici măcar un cui să nu fie înlăturat din temelia pusă de Dumnezeu.... Unde ne vom găsi în siguranță, dacă nu în adevărurile pe care Domnul le-a dat în ultimii cincizeci de ani? — The Review and Herald, 25 mai, 1905.

Așa cum șarpele a amăgit-o pe Eva — Teoriile false, care sunt repetate adesea, par să fie la fel de atrăgătoare astăzi, așa cum a fost rodul pomului oprit din Grădina Eden. Rodul era frumos și părea plăcut la gust. Prin învățăturile false, multe suflete au fost deja nimicite. — Manuscript 37, 1906.

Îmbolnăviți de fanatism și de extremism — După cum ochii fizici ai omului ajung să fie atât de afectați, încât sunt aproape inutili, tot așa, în situația fanatismului și a extremismului religios, ochii sufletului, prin care se poate face deosebirea dintre bine și rău, ajung [611] să fie atât de pervertiți, încât nimic nu mai este deosebit cu claritate. Capacitatea sănătoasă de discernământ este distrusă până acolo încât spiritul adevărului și al neprihănirii nu mai poate să fie deosebit de spiritul minciunii și al fanatismului.

Când un bărbat sau o femeie își imaginează că vede lucruri care nu există, înseamnă că însușirile spirituale sunt bolnave. Ei sunt amețiți de o iluzie, întocmai ca acela care bea băuturi alcoolice și ajunge să fie amețit de tăria lor. Acolo există o inspirație, dar nu vine de la Dumnezeu. Însușirile mintale sunt pervertite. Fiecare suflet să se încreadă în Dumnezeu și să câștige o experiență integră și sănătoasă. — Manuscript 41, 1900.

În foc și în apă — Există o categorie de oameni care sunt gata întotdeauna să treacă de la o extremă la alta și care doresc să audă ceva nou, ciudat și minunat, dar Dumnezeu dorește ca noi să acționăm calm și înțelept, alegându-ne cuvintele în armonie cu adevărul temeinic pentru timpul acesta. Adevărul să fie prezentat într-o modalitate cât mai liberă cu putință de orice sentimentalism, deși trebuie să-și păstreze seriozitatea și solemnitatea care se potrivesc caracterului său. Noi trebuie să fim atenți, pentru a nu încuraja extremiștii care vor să meargă fie în foc, fie în apă.

Vă implor să scoateți din felul vostru de a prezenta adevărul orice expresie exagerată, orice cuvânt pe care aceia care au mintea dezechilibrată și aceia care sunt lipsiți de experiență îl vor sesiza și se vor lăsa conduși de el la fapte impulsive și lipsite de maturitate. Este necesar să cultivați precauția în fiecare declarație, ca să nu-i faceți pe unii să apuce pe o cale greșită și să creeze o confuzie pentru lămurirea căreia va fi necesară multă muncă dureroasa, ce va deturna puterea lucrătorilor nevoiți să lucreze în direcții care nu fac parte din [612] planul lui Dumnezeu. O singură manifestare de fanatism în mijlocul nostru va închide multe uși în fața principiilor celor mai temeinice ale adevărului. — Manuscript 82, 1894.

Adevărurile sfinte sunt dezonorate prin manifestările emoționale — Trebuie să fim înțelepți și liniștiți și să medităm la adevărurile descoperite. Manifestările emoționale nu sunt favorabile creșterii în har, curăției adevărate și sfințirii săvârșite de Duhul Sfânt.

Dumnezeu vrea să ne ocupăm de adevărul cel sfânt. Numai acesta îi va convinge pe adversarii noștri. Este necesară o lucrare calmă și înțeleaptă....

Dumnezeu le cere celor din poporul Său să aibă o atitudine caracterizată de seriozitate și consecvență sfântă. Ei trebuie să fie foarte atenți, ca să nu reprezinte greșit și să nu dezonoreze învățăturile sfinte

ale adevărului prin manifestări ciudate, prin tulburare și agitație. Acestea îi determină pe cei necredincioși să considere că adventiștii de ziua a șaptea sunt un grup de fanatici. Astfel, se creează o prejudecată care împiedică sufletele să primească solia pentru timpul acesta. Când prezintă adevărul așa cum este el în Isus, cei credincioși manifestă o atitudine sfântă și un calm plin de înțelepciune, nu o furtună a tulburării. — Manuscript 76a, 1901.

Învățătorii falși aplică profeția în mod greșit — În zilele noastre, ca în timpul lui Hristos, are loc o interpretare greșită a Scripturilor. Dacă iudeii ar fi cercetat Scripturile cu seriozitate și rugăciune, efortul lor ar fi fost răsplătit printr-o cunoaștere corecta a timpului, și nu doar a timpului, ci și a modalității în care urma să vină Hristos. Ei nu i-ar fi atribuit primei veniri a lui Hristos slava celei de a doua veniri. Ei au avut mărturia lui Daniel, mărturia lui Isaia și a celorlalți profeți și au avut învățăturile lui Moise, iar însuși Hristos a fost în mijlocul lor, și totuși ei încă mai cercetau Scripturile ca să găsească dovezi cu privire la venirea Sa. Mai mult de atât, ei îl tratau pe Domnul Hristos întocmai cum fusese profetizat că îl vor trata. Iudeii [613] au fost atât de orbiți, încât nu au știut ce fac.

Mulți fac la fel în timpul nostru, în 1897, pentru că nu au avut o experiență cu privire la adevărurile cruciale cuprinse în soliile primului, celui de al doilea și al treilea înger. Unii cercetează Scripturile pentru a găsi dovezi că vestirea acestor solii se află încă în viitor. Ei adună laolaltă adevărurile acestor solii, dar nu reușesc să le așeze în locul corespunzător în istoria profetică. Drept urmare, acești învățători sunt în pericolul de a-i deruta pe oameni cu privire la localizarea în timp a soliilor. Ei nu înțeleg timpul sfârșitului și nici nu știu unde să plaseze soliile. Ziua Domnul vine cu pași nevăzuți, dar presupușii oameni mari și înțelepți pălăvrăgesc despre „înalta educație”. Ei nu cunosc semnele venirii lui Hristos și nici semnele sfârșitului lumii. — Manuscript 136, 1897.

Interpretările greșite cu privire la trinitate

Oamenii trebuie să cunoască poziția noastră — Strategia noastră este: Nu evidențiați aspectele controversate ale credinței noastre, care condamnă în modul cel mai categoric practicile și obiceiurile oamenilor, până când Domnul nu le va oferi o posibilitate corespunzătoare de a ști că suntem creștini și credem în divinitatea și preexistența lui Hristos. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 253 (1895).

Vom fi nevoiți să întâmpinăm învățături greșite — Din nou și din nou, vom fi chemați să întâmpinăm influența unor oameni care studiază știința de origine satanică, prin care Satana se străduiește să-l reducă la neființă pe Dumnezeu și pe Hristos. Tatăl și Fiul au [614] fiecare o personalitate. Hristos a declarat: „Eu și Tatăl una suntem." Totuși, Fiul lui Dumnezeu a fost Acela care a venit în lume în chip de om. Lăsând la o parte haina Sa împărătească și coroana Sa regală, și-a îmbrăcat divinitatea cu natura omenească pentru ca, prin jertfa Sa cea fără margini, natura omenească să poată ajunge părtașă a naturii divine și să scape de stricăciunea care e în lume prin poftă. — Testimonies for the Church 9:68 (1909).

Adevărurile clare în contrast cu reprezentările spiritiste — Sunt sfătuită să spun că opiniile acelora care cercetează idei științifice avansate nu sunt demne de încredere. Sunt formulate concepții de felul celor următoare: „Tatăl este invizibil asemenea luminii. Fiul este lumina întrupată. Duhul Sfânt este lumina răspândită pretutindeni." „Tatăl este ca rouă, un abur invizibil. Fiul este ca rouă adunată într-o formă plină de frumusețe. Duhul este ca rouă ce cade peste verdeața plină de viață." O altă reprezentare: „Tatăl este ca un abur invizibil. Fiul este asemenea norului plumburiu. Duhul este ploaia ce cade și aduce puterea înviorătoare."

Toate aceste reprezentări spiritiste nu sunt nimic. Ele sunt neadevărate și imperfecte. Ele slăbesc și micșorează Maiestatea care nu poate fi comparată cu nici o asemănare pământească. Dumnezeu nu poate să fie comparat cu lucrurile făcute de mâinile Sale.

Acestea sunt doar niște lucruri pământești, care suferă sub blestemul lui Dumnezeu, din cauza păcatului omului. Tatăl nu poate să fie descris prin lucrurile de pe pământ. Tatăl este plinătatea întruchipată a dumnezeirii și este invizibil ochilor muritori.

Fiul este plinătatea manifestată a dumnezeirii. Cuvântul lui Dumnezeu declară că El este „întipărirea Ființei Lui”. „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” [615]

Mângâietorul, pe care Domnul Hristos a făgăduit că îl va trimite după ce se va înălța la cer, este Duhul Sfânt în toată plinătatea dumnezeirii, care face vizibilă puterea harului divin pentru toți aceia care îl primesc pe Hristos ca Mântuitor personal și cred în El. Sunt trei Persoane vii în acest trio ceresc, în Numele acestor trei puteri — Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt — sunt botezați cei care îl primesc pe Hristos cu o credință vie și aceste puteri vor conlucra cu supușii ascultători ai cerului, în eforturile lor de a trăi o viață nouă în Hristos. — Special Testimonies, seria B 7:62, 63 (1905).

Fiul lui Dumnezeu cel preexistent și care există prin Sine însuși — Domnul Hristos este Fiul preexistent al lui Dumnezeu și există prin Sine însuși.... Când a vorbit despre preexistența Sa, Hristos a vrut să îndrepte gândurile noastre spre veacurile nesfârșite din trecut. El ne asigură că nu a existat niciodată un timp când să nu fi fost într-o părtășie strânsă cu Dumnezeul cel veșnic. Acela a cărui voce o ascultau iudeii fusese cu Dumnezeu dintotdeauna. — The Signs of the Times, 29 august, 1900.

El a fost egal cu Dumnezeul infinit și atotputernic.... El este Fiul cel veșnic și care există prin Sine însuși. — Manuscript 101, 1897.

Din veșnicie — Deși vorbește despre natura omenească pe care a avut-o Domnul Hristos când a fost pe pământ, Cuvântul lui Dumnezeu vorbește categoric și despre preexistența Sa. Cuvântul a existat ca ființă divină și chiar ca Fiu veșnic al lui Dumnezeu, în legătură și în unitate cu Tatăl Său. Din veșnicie, El a fost Mijlocitorul legământului, acela prin care urmau să fie binecuvântate toate popoarele pământului, atât iudei, cât și neamuri, dacă îl primeau. „Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu.” Înainte ca oamenii sau îngerii să fi fost creați, Cuvântul a fost cu Dumnezeu și a fost [616] Dumnezeu. — The Review and Herald, 5 aprilie, 1906.

Domnul Hristos le arată că, deși ar putea să numere anii vieții Sale și să constate că erau mai puțini de cincizeci, totuși anii vieți Sale divine nu puteau să fie numărați prin calculele omenești. Existența lui Hristos înainte de întruparea Sa nu este măsurată în cifre. — The Signs of the Times, 3 mai, 1899.

Viață originală, neîmprumutată și nederivată — Domnul Isus a declarat: „Eu sunt învierea și viața.” În Hristos este viața originală, neîmprumutată și nederivată. „Cine are pe Fiul are viața”. Divinitatea lui Hristos este siguranța celui credincios cu privire la viața veșnică. — Hristos, Lumina lumii 530 (1898).

Cu Tatăl, la Sinai — Când copiii lui Israel au ajuns la Sinai, El a folosit ocazia de a le împrospăta memoria cu privire la cerințele Sale. Hristos și Tatăl, stând unul lângă celălalt pe munte, au proclamat cu o maiestate solemnă cele Zece Porunci. — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 231 (1866).

Demnitarii cei veșnici ai Trinității — Demnitarii cerești cei veșnici — Tatăl, Hristos și Duhul Sfânt — urmau să-i înzestreze pe ucenici cu o putere mai mare decât cea a oamenilor muritori ... și să înainteze alături de ei în lucrarea de a convinge lumea cu privire la păcat. — Manuscript 145, 1901.

Personalitatea Duhului Sfânt — Noi trebuie să înțelegem că Duhul Sfânt, care este o persoană, întocmai cum Dumnezeu este o persoană, pășește în locurile acestea. — Manuscript 66, 1899. (Dintr-o cuvântare ținută studenților de la școala Avondale.)

Duhul Sfânt este o persoană, pentru că El mărturisește împreună cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu. Când mărturia aceasta este adusă, ea poartă cu sine propria dovadă. În astfel de momente, noi credem și suntem siguri de faptul că suntem copiii lui Dumnezeu....

[617] Duhul Sfânt are o personalitate, altfel nu ar putea să-i mărturisească duhului nostru și împreună cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu. De asemenea, El trebuie să fie o persoană divină, pentru că altfel nu ar putea să cerceteze tainele care se află ascunse în mintea lui Dumnezeu. „În adevăr, cine dintre oameni cunoaște lucrurile omului, afară de duhul omului, care este în el? Tot așa: nimeni nu cunoaște lucrurile lui Dumnezeu afară de Duhul lui Dumnezeu”. — Manuscript 20, 1906.

Puterea lui Dumnezeu aflată în a Treia Persoană — Prințul puterii răului poate să fie ținut în frâu numai de puterea lui Dumnezeu aflată în Duhul Sfânt, cea de a Treia Persoană a dumnezeirii. — Special Testimonies, seria A 10:37 (1897).

În cooperare cu cele trei puteri — Noi trebuie să cooperăm cu cele trei puteri preaînalte ale cerului — Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, iar aceste puteri vor lucra prin noi, făcându-ne să fim niște conlucrători cu Dumnezeu. — Special Testimonies, seria B 7:51 (1905).

Societățile secrete

Pericolele în care sunt societățile secrete — Porunca Domnului: „Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși”, se referă nu numai la căsătoria creștinilor cu cei fără evlavie, ci la orice alianță în care părțile ajung într-o asociere intimă și în care este nevoie de armonie în gândire și fapte....

Domnul declară prin profetul Isaia următoarele: „Scoateți strigăte de război cât voiți, popoare, căci tot veți fi zdrobite; luați aminte, toți cei ce locuiți departe! Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot veți fi zdrobiți. Pregătiți-vă oricât de luptă, căci tot veți fi zdrobiți. Faceți la planuri cât voiți, căci nu se va alege nimic de ele! Luați la hotărâri [618] câte voiți, căci vor fi fără urmări! Căci Dumnezeu este cu noi (Emanuel). Nu numiți uneltire tot ce numește poporul acesta uneltire; și nu vă temeți de ce se teme el, nici nu vă speriați! Sfințiți însă pe Domnul oștirilor. De El să vă temeți și să vă înfricoșați”. (Isaia 8, 9-13.)

Unii întreabă dacă este bine ca un creștin să aparțină Societății Masonilor Liberi sau altor societăți. Toți aceștia să se gândească la pasajele din Scriptură pe care tocmai le-am citat. Dacă suntem creștini, atunci înseamnă că trebuie să fim creștini oriunde ne-am afla, să luăm în considerare și să ascultăm sfatul primit ca să fim niște creștini în conformitate cu standardul Cuvântului lui Dumnezeu....

Când L-am primit pe Hristos ca Răscumpărător al nostru, noi am acceptat și condiția de a ajunge să fim niște conlucrători ai lui Dumnezeu. Noi am făcut un legământ cu El, angajându-ne să fim întru totul ai Domnului, să lucrăm ca niște ispravnici credincioși ai harului lui Hristos pentru zidirea împărăției Sale în lume. Fiecare urmaș al lui Hristos are obligația de a-I dedica toate puterile minții, ale sufletului și ale trupului său aceluia care a plătit suma de răscumpărare pentru sufletul nostru. Noi ne-am angajat să fim niște soldați, să intrăm într-o slujbă activă, să suportăm încercări, rușine și reproșuri, să luptăm lupta cea bună, urmându-L pe acela care este Căpetenia mântuirii noastre.

Oare, când aparțineți societăților din lume, vă mai păstrați voi legământul cu Dumnezeu? Au asociațiile acestea înclinația de a îndrepta gândurile voastre, ori pe ale altora spre Dumnezeu sau vă abat interesul și atenția de la El? Întăresc ele legătura cu lucrările divine sau vă abat gândurile spre lucrurile omenești, care iau locul celor divine?

Îi slujiți voi lui Dumnezeu, onorându-L și preamărindu-L, sau Îl dezonorați și păcătuiți împotriva Sa? Adunați voi împreună cu [619] Hristos sau împrăștiați? Orice gând, plan și interes serios, care sunt dedicate acestor organizații, au fost cumpărate cu sângele prețios al Domnului Hristos, dar, când vă uniți cu ateii și necredincioșii, cu niște oameni care profanează Numele lui Dumnezeu, cu bețivii și cu cei devotați tutunului, oare îi slujiți voi lui Hristos?

Chiar dacă în societățile acestea pot să existe multe lucruri ce par a fi bune, împreună cu ele sunt amestecate foarte multe altele care anulează orice efect al binelui și fac aceste asociații să fie dăunătoare intereselor sufletului....

Vă întreb pe voi, cei cărora vă face plăcere să aparțineți acestor asociații, cărora vă face plăcere să vă adunați pentru a vă satisface plăcerile, pentru a vă înveseli și a participa la mese festive: Îl luați pe Isus împreună cu voi? Vă străduiți să salvați sufletul tovarășilor voștri? Este acesta scopul asocierii voastre cu ei? Văd și simt ei că în voi se află o întruchipare vie a Spiritului lui Hristos? Oare se vede faptul că voi sunteți martorii lui Hristos, că aparțineți unui popor deosebit care este plin de zel pentru fapte bune? Oare se vede faptul că viața voastră este condusă de regula divină care spune: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău” și „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuți”?...

Aceia care nu pot să facă nici o deosebire între cei ce Îi slujesc Domnului și cei ce nu îi slujesc ar putea să fie fermecați de societățile acestea care nu au nici o legătură cu Dumnezeu, dar niciun creștin serios nu poate să progreseze într-o asemenea atmosferă. Aerul plin de viață al cerului nu se află acolo. Sufletul lui este pustiit, iar el se simte atât de lipsit de înviorarea Duhului Sfânt, precum erau dealurile din Ghilboa lipsite de rouă și de ploaie.

Uneori, urmașul lui Hristos ar putea să fie obligat de circumstanțe să asiste la scene ale plăcerilor nesfinte, dar face lucrul acesta cu [620]

inima îndurerată. Limbajul de acolo nu este limbajul Canaanului, iar copilul lui Dumnezeu nu va alege niciodată o astfel de societate. Când este nevoit să ajungă fără voie într-o asemenea societate, să se bazeze pe Dumnezeu, iar Domnul îl va ocroti. Totuși să nu își sacrifice principiile în nici o situație, oricare ar fi ispita.

Domnul Hristos nu-i va conduce pe urmașii Săi să își asume angajamente care îi vor uni cu oameni care nu au nici o legătură cu Dumnezeu și care nu se află sub influența conducătoare a Duhului Său Sfânt. Singurul standard corect al caracterului este Legea sfântă a lui Dumnezeu, iar acelora care fac din Legea aceasta regula vieții lor le este imposibil să se unească prin legături de încredere și frățietate cordială cu aceia care schimbă adevărul lui Dumnezeu cu o minciună și privesc autoritatea lui Dumnezeu ca pe un lucru de nimic.

Între oamenii din lume și aceia care Îi slujesc lui Dumnezeu cu credincioșie se află o prăpastie de neschimbat. Gândurile, simpatiile și simțămintele lor nu sunt în armonie cu subiectele cele mai importante — Dumnezeu, adevărul și veșnicia. Unii vor fi ca grâul adunat în hambarul lui Dumnezeu, iar cei din categoria cealaltă vor fi ca pleava trimisă în focul nimicirii. Cum poate să fie unitate între ei în planurile și faptele lor? „Nu știți că prietenia lumii este vrăjmășie cu Dumnezeu? Așa că cine vrea să fie prieten cu lumea se face vrăjmaș cu Dumnezeu.” „Nimeni nu poate sluji la doi stăpâni. Căci sau va urî pe unul și va iubi pe celălalt; sau va ține la unul și va nesocoti pe celălalt: Nu puteți sluji lui Dumnezeu și lui Mamona”. — Should Christians Be Members of Secret Societies?, 3-10 (1892).

O despărțire clar delimitată — Seara, l-am întâlnit pe fratele _____ și i-am spus că aveam să-i spun ceva din partea Domnului. El
[621] a zis: „De ce nu-mi spui acum?” Eram destul de slăbită, dar el locuia în _____, la zece mile depărtare de clădirea școlii unde urma să locuiesc. Prin urmare, m-am ridicat și i-am citit cincizeci de pagini mari cu privire la consiliul de conducere și, de asemenea, cu privire la anumite persoane care lucrau la birou.[27] .

I-am vorbit ... deschis și cu claritate despre lucrarea lui din trecut și despre pierderea pe care a adus-o consiliului de conducere. Legătura lui cu Masoneria Liberă îi absorbise timpul și îi tocise

[27] Se face referire la un mesaj din care a fost extras articolul precedent.

capacitatea de înțelegere spirituală. Mintea, gândurile lui fuseseră preocupate cu organizația aceasta în care erau necredincioși, băutori de vin și oameni din toate clasele. El era implicat în aceste organizații secrete. Nu putea să facă decât un singur lucru — să întrerupă legătura cu ei și să treacă întru totul de partea Domnului, pentru că îi era imposibil să-I slujească și lui Dumnezeu, și lui Mamona.

El a spus: „Primesc mărturia și voi asculta sfatul." — Manuscript 17, 1892.

Fratele _____ se afla într-o stare periculoasă, asemenea unui om care era pe punctul de a-și pierde echilibrul și de a cădea într-o prăpastie. Eu știam cât de dificilă și de precisă este lucrarea cu mintea omenească și am fost mulțumitoare când a sosit timpul să-i pot prezenta în siguranță pericolul în care se află. Domnul cerului dorește să ne temem a ne judeca unii pe alții, deoarece, fiind niște făpturi limitate și supuse greșelii ar trebui să ne îndoim de noi înșine și să ne temem ca nu cumva să-L supărăm pe Dumnezeu prin faptul că rănim sufletele copiilor Săi. Ele sunt răscumpărate de Fiul lui Dumnezeu cu sângele Său prețios și nu trebuie să fie acuzate sau asuprite prin cuvinte sau prin comportament, pentru că Domnul va veni în apărarea lor.

Miercuri m-am simțit îndemnată să vorbesc despre principiile pe care trebuie să le urmăm când tratăm cu mintea oamenilor și îi îndrumăm pe calea cea dreaptă. Mulți din lume sunt legați sufletește de lucruri care ar putea să fie bune în ele însele, dar mintea lor este [622] mulțumită cu lucrurile acestea și nu caută binele mai mare și mai înalt pe care Hristos dorește să li-l ofere. Prin urmare, noi nu trebuie să căutăm să-i lipsim cu asprime de lucrurile care le sunt dragi. Descoperiți-le frumusețea și valoarea adevărului. Conduceți-i să-L vadă pe Hristos și frumusețea Sa, iar apoi ei se vor îndepărta de tot ce le atrage sufletul departe de El. — Letter 23a, 1893.

O solie de recomandare — Sunt foarte recunoscătoare față de bunul nostru Tată ceresc pentru că, prin împărtășirea harului Său, ți-a dat puterea de a te despărți de Loja Masonilor Liberi și de tot ce are legătură cu societatea aceasta. Faptul că ai aparținut acestui ordin secret te-a pus în pericol. Aceia care stau sub steagul însângerat al Prințului Emanuel nu pot fi asociați cu masonii liberi și cu nici o altă societate secretă. Pecetea viului Dumnezeu nu va fi pusă asupra niciunui om care păstrează o astfel de legătură, după ce

lumina adevărului a strălucit pe calea lui. Hristos nu este dezbinat, iar creștinii nu pot să-I slujească și lui Dumnezeu, și lui Mamona. Domnul spune; „Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, ... nu vă atingeți de ce este necurat și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.” — Letter 21, 1893.

Amăgirile răspândite prin societățile secrete — Lumea este ca un teatru; actorii, locuitorii ei, se pregătesc să joace rolul ce le revine în ultima mare dramă. Masele largi ale omenirii nu pot fi unite decât atunci când oamenii se aliază pentru realizarea scopurilor lor egoiste. Dumnezeu privește. Planurile Sale cu privire la supușii Săi răzvrătiți vor fi împlinite. Lumea n-a fost dată în mâinile oamenilor, [623] deși Dumnezeu îngăduie elementelor turbulente și dezordonate să stăpânească pentru un timp. O putere de jos lucrează la realizarea ultimelor scene din dramă — Satana venind ca Hristos și lucrând cu toată înșelăciunea și nelegiuirea în aceia care se leagă în societăți secrete. Aceia care cedează pasiunii de a complota aduc la îndeplinire planurile vrăjmașului. Cauza va fi urmată de efect.

Neascultarea aproape a ajuns la limită. Confuzia predomină în lume și, în curând, o mare groază se va abate asupra ființelor omenești. Sfârșitul este foarte aproape. Noi, cei care cunoaștem adevărul, ar trebui să ne pregătim pentru ceea ce urmează să se abată asupra lumii ca o surpriză copleșitoare. — Testimonies for the Church 8:27-28 (1904).

Combaterea învățăturilor greșite

Înfruntați ideile fanteziste, prezentând adevărul — Sunt sfătuită să vă spun că nu este cel mai bine să insistați asupra ideilor spiritiste și asupra teoriilor ciudate și rătăcitoare care au ajuns printre noi de-a lungul anilor.

Nu este cel mai bine să predicați despre subiectul panteismului sau să prezentați citate din autori care scriu despre subiectul acesta și despre ideile greșite, false și amăgitoare care conduc la el. Declarațiile făcute în Mărturii, volumul 8, sunt suficiente pentru a avertiza poporul nostru să evite ideile acestea false. Aceste declarații vor face mai mult pentru iluminarea minților, decât toate explicațiile sau teoriile pe care pastorii și profesorii noștri ar putea să le prezinte cu privire la subiectele acestea.

Dacă încercați să tratați subiectele acestea veți fi determinați să repetați ideile fanteziste ale lui Satana și, în felul acesta, îl veți ajuta pe Satana să-și prezinte teoriile false înaintea oamenilor. Hotărâți-vă să nu repetați niciodată ideile false, ci să prezentați întotdeauna adevărul. Umpleți mintea și inima oamenilor cu adevărul sfânt și solemn pentru timpul acesta.

Insistați asupra adevărului prezent, asupra celei de a doua ve- [624]
niri a lui Hristos. Domnul vine foarte curând. Avem doar puțin timp pentru a prezenta adevărul prezent — adevărul care urmează să convertească sufletele. Adevărul acesta trebuie să fie prezentat cu simplitatea cea mai mare, întocmai cum l-a prezentat Domnul Hristos, așa încât oamenii să-l înțeleagă. El va risipi norii ideilor false.

Vestiți-le oamenilor adevărul prezent. Vorbiți despre adevăr. Umpleți mintea lor cu adevărul. Zidiți fortărețele adevărului. Nu aduceți teoriile lui Satana înaintea unor minți care nu ar fi trebuit să le audă niciodată. Oamenii nu au nevoie de o reprezentare a ideilor amăgitoare ale lui Satana, ci de o prezentare a adevărului așa cum este el în Isus. Nu uitați că Diavolul poate fi slujit prin repetarea minciunilor lui. Cu cât vom trata mai puțin subiectele acestea dis-

cutabile, cu atât principiile și mintea noastră vor fi mai curate, mai limpezi și mai puțin întinate....

Mi-a fost arătat că nu trebuie să intrăm în controverse cu privire Ia teoriile spiritiste, pentru că asemenea controverse nu vor face altceva decât să încurce mintea oamenilor. Lucrurile acestea nu trebuie să fie prezentate în adunările noastre. Să nu ne străduim să le combatem. Dacă pastorii și profesorii noștri se dedică studierii acestor teorii greșite, unii se vor îndepărta de la credință, ascultând de duhurile amăgitoare și de învățăturile diavolilor. Lucrarea slujitorilor Evangheliei nu este aceea de a da glas teoriilor lui Satana....

Înălțați și măriți adevărul, spunând: „Stă scris.” — Letter 175, 1904.

Ideile false trebuie să fie demascate cu abilitate — Apostolul Pavel ne avertizează că „unii se vor lepăda de credință, ca să se alipească de duhuri înșelătoare și de învățăturile dracilor”. Acesta este lucrul la care putem să ne așteptăm. Încercările noastre cele mai mari vor veni din cauza acelei categorii de oameni care au susținut [625] cândva adevărul, dar s-au întors în lume și îl calcă în picioare cu ură și dispreț.

Dumnezeu are o lucrare pentru slujitorii Săi credincioși. Atacurile vrăjmașului trebuie să fie înfruntate cu adevărul Cuvântului Său. Ideile false trebuie să fie demascate și caracterul lor adevărat să fie dat în vileag, iar lumina Legii lui Iehova trebuie să strălucească până departe în întunericul moral al lumii. Noi trebuie să prezentăm cerințele Cuvântului Său. Dacă neglijăm datoria aceasta solemnă, nu vom fi considerați fără vină. Totuși, când stăm în apărarea adevărului, să nu stăm în apărarea eului, provocând o mare agitație, din cauză că suntem nevoiți să suportăm reproșurile și să fim interpretați greșit. Să nu ne plângem de milă, ci să fim foarte zeloși pentru Legea Celui Prea Înalt.

Apostolul spune: „Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gâdila urechile să audă lucruri plăcute și își vor da învățători după poftele lor, își vor întoarce urechea de la adevăr și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite.” La fiecare pas vedem oameni duși în robie cu ușurință, prin istorisirile imaginare și amăgitoare ale acelora care anulează Cuvântul lui Dumnezeu, dar când le este prezentat adevărul, ei se umplu de nerăbdare și mânie. Totuși, îndemnul adresat de apostol

slujitorului lui Dumnezeu este: „Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist și împlinește-ți bine slujba”..,

Trebuie să ne însușim cu grijă cuvintele Dumnezeului nostru, ca să nu fim corupți de lucrările amăgitoare ale acelora care au părăsit credința. Noi trebuie să ne împotrivim spiritului și influenței lor cu aceeași armă pe care a folosit-o Domnul, când a fost atacat de prințul întunericului: „Stă scris.” Să învățăm să folosim Cuvântul lui Dumnezeu cu îndemânare. Îndemnul este: „Caută să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie rușine și care împarte drept Cuvântul adevărului.” Pentru [626] a înfrunta curentele de învățătură ale amăgitorilor, este nevoie de o lucrare sârguincioasă, de rugăciune stăruitoare și de credință, pentru că „în zilele din urmă vor fi vremuri grele”. — The Review and Herald, 10 ianuarie, 1888.

Cei sinceri sunt salvați din amăgire — Mijlocul prin care îl putem birui pe cel rău este același prin care a biruit Hristos — puterea Cuvântului. Dumnezeu nu ne stăpânește mintea fără consimțământul nostru, dar, dacă dorim să cunoaștem și să facem voia Lui, ni se dă și nouă făgăduința; „Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi.” „Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască ... învățătura.” Prin credința în aceste făgăduințe, oricare om poate fi eliberat de cursele rătăcirii și de domnia păcatului.

Fiecare om este liber să aleagă de care putere vrea să fie stăpânit. Nimeni n-a căzut atât de jos, nimeni nu este atât de ticălos, încât să nu găsească eliberarea lui Hristos. În loc de rugăciune, demonizatul a putut să rostească numai cuvintele lui Satana; cu toate acestea, strigătul nerostit al inimii a fost auzit. Nu există strigăt al unei ființe în nevoie, chiar fără să fi fost rostit, care să nu fie ascultat. Aceia care vor consimți să intre în legământ cu Dumnezeul cerului nu vor fi lăsați în puterea lui Satana sau în slăbiciunile firii lor. Ei sunt invitați de Mântuitorul: „Să caute ocrotirea Mea, să facă pace cu Mine, da, să facă pace cu Mine.” Duhurile întunericului se vor lupta pentru cel care odată a fost sub stăpânirea lor, dar îngerii lui Dumnezeu îl vor apăra cu o putere care va câștiga biruința. — Hristos, Lumina lumii, 258, 259 (1898).

Celor curioși spuneți-le că nu știți — Primim scrisori în care suntem întrebați cu privire la lucruri asupra cărora Dumnezeu nu

ne-a dat nici o lumină, iar noi ne mulțumim să le răspundem: Nu [627] știm. Dorința nerăbdătoare a fiecărei minți ar trebui să fie aceea de a-L cunoaște pe Dumnezeu și de a îndeplini cerințele Sale. Ferice de cei care ascultă Cuvântul lui Dumnezeu și îl împlinesc....

În general, aceia care sunt atât de curioși să descopere lucruri care nu au fost făcute cunoscute în Scripturi sunt niște cercetători superficiali ai lucrurilor care au influență asupra vieții și practicii de zi cu zi.... Noi trebuie să-i descoperim lumii acele lucruri pe care Dumnezeu a considerat necesar să ni le descopere nouă. Când facem speculații cu privire la lucruri pe care Tatăl nostru ceresc a considerat potrivit să nu ni le descopere, noi nu împlinim voia Sa. Fiecare are privilegiul de a le arăta altora că el prețuiește adevărurile divine, că el prețuiește comorile vieții veșnice, prin faptul că face orice sacrificiu pentru a primi răsplata. — Manuscript 104, 1898.

Secțiunea 19 — Calitățile lucrătorului [628]

Spiritul de slujire

Responsabilitatea pentru suflete — Când trebuie să meargă în căutarea oii pierdute, păstorul nu trebuie să manifeste un interes ocazional, ci o responsabilitate serioasă pentru suflete. Pentru aceasta este nevoie de cercetarea cea mai serioasă a inimii, de rugăciunea cea mai stăruitoare înălțată spre Dumnezeu, ca să îl cunoaștem pe El și puterea harului Său, „ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus". — Letter 8, 1895.

Mila față de cei nemântuiți — Dar cât de puțini dintre noi privesc mântuirea celor păcătoși în lumina în care este văzută de cer — ca un plan alcătuit din veșnicie de Dumnezeu! Cât de puțini dintre noi au inima unită cu inima Răscumpărătorului în această solemnă lucrare finală! Abia dacă se manifestă a zecea parte din mila care ar trebui să existe față de cei nemântuiți. Este nevoie de atât de mulți lucrători, și totuși cât de puțini simt împreună cu Dumnezeu suficient de mult încât sa fie totul sau nimic, doar ca să poată vedea sufletele câștigate pentru Hristos! — Slujitorii evangheliei, 116 (1915).

Consacrare, dragoste și sacrificiu de sine — Lucrătorul pentru Dumnezeu trebuie să-și folosească cele mai valoroase capacități intelectuale și morale cu care harul lui Dumnezeu, natura și exercițiul l-au înzestrat. Succesul lui însă va fi proporțional cu gradul de con-
[629] sacrare și jertfire de sine, în care își împlinește lucrarea, mai mult decât cu însușirile naturale sau dobândite. Este nevoie de un efort susținut pentru pregătire, dar, dacă Dumnezeu nu lucrează alături de om, nimic nu poate fi realizat. Harul divin este elementul de bază al puterii salvatoare. Fără el, orice efort omenesc este inutil. — Sfaturi pentru părinți, educatori și elevi, 537, 538 (1913).

Dragoste și milă — Domnul vrea ca oamenii să uite de ei înșiși când depun efortul de a salva suflete. Dacă înaintăm în viață fără să lăsăm urme ale dragostei și ale milei, viața noastră este mai rea decât un faliment. Dumnezeu nu va conlucra cu o persoană aspră, încăpățânată și lipsită de dragoste. Un astfel de om strică modelul

pe care Hristos dorește ca lucrătorii Săi să-l arate lumii. Indiferent de domeniul de slujire în care sunt angajați, slujitorii lui Dumnezeu trebuie să lucreze în spiritul bunătății și al dragostei lui Hristos.

Dumnezeu cheamă purtători de lumină care să umple lumea cu lumina, pacea și bucuria ce vin de la Hristos. El va folosi oameni umili, oameni care vor cultiva simțul propriei slăbiciuni și care nu vor crede că lucrarea lui Dumnezeu depinde de ei. Astfel de oameni își vor aduce aminte ce fel de slujire cere Dumnezeu de la ei — bunacuviință în vorbire și în fapte, pe care o cere Dumnezeu. Ei vor da dovadă de faptul că Hristos locuiește în inima lor, răspândind curăție în întreaga făptură. — Letter 197, 1902.

Simplitatea unor copii — Să lucrăm cu toate capacitățile noastre, căutând să le explicăm cu claritate adevărul pentru timpul acesta celor care nu îl înțeleg. Binecuvântarea Domnului va fi asupra fiecărui suflet care va îndeplini lucrarea aceasta într-un mod inteligent....

Să cultivăm simplitatea unor copilași. Biblia, prețioasa Carte a lui Dumnezeu, este îndrumătorul nostru. Tuturor celor care vor fi smeriți înaintea lui Dumnezeu, El le va da Duhul Său Sfânt și va împlini nevoile lor prin slujirea îngerilor, pentru a lăsa impresii corecte asupra minții oamenilor. — Manuscript 77, 1909.

Fără laude — Noi trebuie să ne îndeplinim lucrarea cu [630] credincioșie și curăție, chiar dacă nu este nimeni în lume care să spună; „Ai făcut bine," Viața noastră trebuie să fie întocmai așa cum plănuiește Dumnezeu — plină de credincioșie în lucrările bune, în fapte atente și pline de bunătate și în exprimarea blândeții, a curăției și a dragostei. În felul acesta, noi Îl reprezentăm pe Hristos înaintea lumii....

Cei trudiți de lucru, care sunt acum primii și cei mai de seamă în marea lucrare de salvare a sufletelor, sunt aceia pe care Dumnezeu îi va onora. — Letter 120, 1898.

Pericolul flatării — Păstrați-vă privirile ațintite asupra lui Hristos. Nu vă îndreptați atenția asupra vreunui pastor preferat, copiindu-i exemplul și imitându-i gesturile, pe scurt, ajungând umbra lui. Niciun om să nu fie modelul vostru....

Nu lăudați pe nimeni, nu flatați pe nimeni și nu-i îngăduiți nimănui să vă laude sau să vă flateze. Satana va profita suficient de lucrul acesta. Treceți cu vederea slujitorul omenesc și gândiți-vă la Isus. Lăudați-L pe Domnul. Dați-I slavă lui Dumnezeu. Mulțumiți-I lui

Dumnezeu în inima voastră. Vorbiți despre adevăr. Vorbiți despre nădejdea creștinului și despre cerul creștinului. — Manuscript 8a, 1888.

Simțămintele să nu fie rănite cu ușurință — Nu ar trebui să ne simțim jigniți cu ușurință. Să nu trăim pentru a ne păzi de jigniri sau pentru a ne păstra reputația, ci pentru a salva suflete. Când devenim interesați de mântuirea sufletelor, încetăm să mai fim deranjați de măruntele nepotriviri care se ivesc adesea, în timp ce petrecem timp unii cu alții. Orice ar putea gândi alții despre noi și orice ne-ar putea face nu trebuie să ne tulbure unirea cu Hristos, părtășia cu Duhul. — Divina vindecare, 485 (1905).

Spiritul voios — Când avem asigurarea, care este strălucitoare și limpede, cu privire la mântuirea noastră, vom manifesta o voioșie [631] cuvenită fiecărui urmaș al lui Isus Hristos. Dacă este adusă în viața practică, influența sensibilizatoare a dragostei lui Dumnezeu va lăsa asupra minții oamenilor impresii care vor fi o mireasmă de viață spre viață. Dar, dacă este manifestat un spirit de condamnare, acesta va îndepărta multe suflete de la adevăr și le trimite în rândurile vrăjmașului. Ce gând solemn este acesta! Pentru a-l trata cu răbdare pe cel ispitit, este nevoie să luptăm cu eul nostru. — Scrisoarea 1a, 1894.

Blânzi și smeriți cu inima — Valoarea lucrării noastre nu constă în a face mare zgomot în lume, în a fi zeloși, dornici și activi prin propria putere. Valoarea lucrării noastre este proporțională cu împărtășirea Duhului Sfânt. Valoarea lucrării noastre vine prin încrederea în Dumnezeu, care ne înzestrează cu însușiri mai sfinte, așa încât să ne ținem sufletul în stăpânire cu răbdare. Ar trebui să ne rugăm fără încetare lui Dumnezeu, cerându-I să mărească puterea noastră, să ne facă puternici prin tăria Sa, să aprindă în inima noastră flacăra dragostei divine. Lucrarea lui Dumnezeu este făcută să înainteze cel mai bine prin aceia care sunt blânzi și smeriți cu inima. — Manuscript 38, 1895.

Lucrarea este a lui Dumnezeu, nu este a noastră — Așadar, iată lucrul pe care trebuie să-l înțelegem. Lucrarea nu este a noastră, ci este lucrarea lui Dumnezeu, iar noi suntem doar niște unelte în mâinile Sale pentru realizarea ei. Dorim să-L căutăm pe Domnul cu toată inima, iar Domnul va lucra pentru noi. — The Review and Herald, 10 mai, 1887.

Sacrificiu la fiecare pas — Ne apropiem de sfârșitul istoriei acestui pământ, iar diferitele departamente ale lucrării lui Dumnezeu trebuie să fie duse mai departe cu un sacrificiu de sine mult mai mare decât s-a manifestat până acum. Lucrarea pentru zilele acestea din urmă este o lucrare misionară. A prezenta adevărul, de la prima și până la ultima literă a alfabetului său, înseamnă a face lucrare misionară. Lucrarea care trebuie să fie făcută cere sacrificiu la fiecare pas. Lucrătorii trebuie să iasă din încercare curățați și înnobilați, [632] asemenea aurului care este trecut prin foc. — The Review and Herald, 18 noiembrie, 1902.

A învăța și a trăi învățătura — Slujitorii lui Dumnezeu trebuie să manifeste grija cea mai mare cu privire la învățăturile pe care le prezintă, cu privire la exemplul pe care îl dau și cu privire la influența pe care o exercită asupra acelora care sunt asociați cu ei. Marele apostol le cere atât bisericii, cât și lui Dumnezeu să mărturisească despre adevărul și despre sinceritatea slujirii lui. „Voi sunteți martori”, spune el, „și Dumnezeu, de asemenea, că am avut o purtare sfântă, dreaptă și fără prihană față de voi”. — The Review and Herald, 11 decembrie, 1900.

Evitați implicarea în afaceri — Noi trebuie să fim conlucrătorii Săi. Aceia care se află în slujba Sa trebuie să se despartă de toate încurcăturile în afaceri, care ar păta caracterul lor creștinesc. Pescarii pe care i-a chemat Mântuitorul și-au părăsit imediat năvoadele. Aceia care se dedică lucrării de slujire pastorală nu trebuie să se implice în afaceri care vor aduce un spirit aspru în viața lor și vor dăuna creșterii lor spirituale în lucrarea pe care Domnul le-a încredințat-o. — Letter 53, 1905.

Lipsa de sinceritate este fatală — În viața lucrătorului nu trebuie să fie nici o duplicitate, nici o excrocherie. Deși este periculos să greșim, chiar și atunci când suntem sinceri, lipsa de sinceritate față de adevăr este fatală. — Medical Missionary, ianuarie, 1891

Spiritul aspru îl neagă pe Hristos — Oamenii pot să vorbească fluent despre doctrine și pot să exprime o credință puternică în teorii, dar oare au ei blândețea și dragostea lui Hristos? Dacă manifestă un spirit aspru, de critică, ei îl neagă pe Hristos. Dacă nu sunt buni, cu inima duioasă, îndelung răbdători, ei nu sunt asemenea lui Isus, ci își înșală propriul suflet. Un spirit contrar dragostei, umilinței, blândeții și bunătății lui Hristos îl neagă pe Domnul, indiferent care [633]

ar fi declarațiile făcute. — The Review and Herald, 9 februarie, 1892.

Transmiteți încredere și curaj — Să fim atenți la cuvintele noastre. Să transmitem încredere și să avem încredere. Nu lăsați niciodată loc pentru un gând de descurajare în lucrarea lui Dumnezeu. Nu rostiți niciodată un cuvânt care exprimă îndoiala. El este ca o sămânță semănată, care va aduce roadele descurajării și necredinței, atât în inima celui care îl rostește, cât și în inima celui care îl aude. — Letter 77, 1895.

Criticarea tovarășilor de lucrare descurajează — Avem privilegiul de a rosti cuvinte care îi vor încuraja pe tovarășii noștri de lucrare, dar a rosti cuvinte care descurajează nu este un privilegiu. Nu este înțelept să ne comparăm cu alți lucrători, vorbind despre nereușitele lor și ridicând obiecții cu privire la metodele lor de lucru. Nu ar fi nici o surpriză ca aceia care lucrează, având responsabilități serioase și încercări numeroase de înfruntat, să facă uneori greșeli....

Haideți să cunoaștem îndeaproape binele pe care îl fac frații noștri și să vorbim despre el. — Letter 204, 1907.

Gelozia și suspiciunea produc dezbinare — Nimic nu prejudiciază și nu aduce întârzieri în diferitele ramuri ale lucrării așa cum o fac gelozia, suspiciunea și bănuielile rele. Acestea arată că între lucrătorii lui Dumnezeu predomină dezbinarea. Egoismul este rădăcina tuturor relelor. — Letter 113a, 1897.

Răul ireparabil în asocierea lucrătorilor — Nimeni să nu fie aspru și dictatorial în modalitatea de a-i trata pe slujitorii lui Dumnezeu. Aceia care sunt înclinați să critice să-și aducă aminte că ei au făcut greșeli Ia fel de grave ca acelea pe care le condamnă la alții. Să îngenuncheze smeriți înaintea lui Dumnezeu, cerându-I iertare pentru cuvintele tăioase pe care le-au adresat și pentru spiritul necugetat pe care l-au manifestat. Nu uitați că Dumnezeu aude fiecare cuvânt pe care îl rostiți și că, după cum judecați, așa veți fi judecați.... [634]

Oare nu vom corecta noi greșelile care există, străduindu-ne să-i vindecăm pe cei răniți, nu să le tăiem membrele, lăsându-i handicapați pe viață, incapabili de a fi folositori, în ciuda faptului că ar fi putut să fie vindecați? — Manuscript 143, 1902.

Criticarea altora slăbește propria lucrare — Planurile și metodele slujitorilor lui Dumnezeu trebuie să fie întru totul diferite de strategiile lumești. Lucrarea lor trebuie să fie dusă mai de-

parte cu simplitatea lui Hristos. Aduceți-vă aminte că acela care adoptă poziția de critic își micșorează într-o mare măsură propriile capacități. Dumnezeu nu a încredințat niciunui bărbat sau femei datoria de a găsi greșeli la tovarășii lui de lucrare. — The Review and Herald, 2 septembrie, 1902.

Ispita specială a lui Satana — Dacă doresc să se așeze în poziția în care pot să fie folosiți de Dumnezeu, oamenii nu trebuie să-i critice pe alții și să scoată în evidență defectele lor. Aceasta este ispita specială a lui Satana prin care se străduiește să împiedice înaintarea lucrării. — Manuscript 152, 1898.

Mulțumirea de sine dărâmă lucrarea — Avem nevoie de oameni care vor întări și vor zidi lucrarea, nu care să dărâme și să caute să nimicească tot ce alții se străduiesc să realizeze. Avem nevoie de bărbați și de femei prin care Dumnezeu poate să lucreze și a căror inimă este ca un ogor deșelenit.

Nu avem nevoie de lucrători care trebuie să fie sprijiniți și purtați de cei ce sunt în credința de multă vreme, dar care se consideră întru totul desăvârșiți. Unor astfel de lucrători aș dori să le spun: „Stați acolo unde sunteți.” Am avut destule necazuri cu această categorie de lucrători. Noi vrem lucrători care nu sunt plini de egoism și de mulțumire de sine. — Manuscript 173, 1898.

Înaintarea vestirii soliei ajunge să fie complicată — Prea adesea, atributele vrăjmașului lui Dumnezeu și al omului își găsesc expresia în spiritul și atitudinea pe care oamenii o manifestă unii față de alții. Ei își provoacă singuri necazuri și fac lucrarea să fie grea și istovitoare, pentru că își consideră spiritul și defectele de caracter ca fiind niște virtuți prețioase ce trebuie să fie păstrate și favorizate.... [635]

Oamenii fac lucrarea de înaintare a adevărului să fie de zece ori mai grea decât este în realitate, pentru că încearcă să ia în mâinile lor limitate lucrarea care se află în mâinile lui Dumnezeu. Ei cred că trebuie să inventeze fără încetare ceva prin care să-i determine pe alții să facă lucrurile pe care presupun ei că ar trebui să le facă. Tot timpul petrecut nu are alt rezultat decât să complice lucrarea, pentru că Marele Meșter este lăsat în afara discuției în îngrijirea moștenirii Sale. Oamenii își asumă lucrarea de a repara caracterul deficitar al altora, iar tot ce reușesc este să agraveze defectele. Mai bine L-ar lăsa pe Dumnezeu să-și facă lucrarea, pentru că El nu-i consideră

capabili să remodeleze caracterul altora. — The General Conference Bulletin, 25 februarie, 1895.

Modelați și șlefuiți pentru slujire — Aceia care au defecte în caracter, în comportament, în obiceiuri și în practică trebuie să ia aminte la sfaturi și la mustrări. Lumea aceasta este atelierul lui Dumnezeu și fiecare piatră care poate să fie folosită în templul ceresc trebuie să fie modelată și șlefuită, până când ajunge o piatră prețioasă și verificată, pe deplin potrivită pentru locul ei în zidirea Domnului. Totuși, dacă refuzăm să fim educați și disciplinați, vom fi ca niște pietre care nu sunt nici modelate, nici șlefuite și care, la sfârșit, vor fi aruncate, pentru că sunt nefolositoare. — The Youth's Instructor, 31 august, 1893.

Darul culturii și al bunătății [636]

Marele nostru exemplu — Domnul Hristos a aplicat în propria viață învățăturile Sale divine. Zelul Său nu L-a determinat niciodată să aibă un spirit aprins. El a fost consecvent, fără a fi încăpățânat. A fost binevoitor, fără a fi slab. A fost duios și compătimitor, fără a fi sentimental. El a fost foarte sociabil, și totuși a manifestat o demnitate reținută, care nu a încurajat o familiaritate necuvenită din partea celorlalți. Cumpătarea Sa nu a dus niciodată la bigotism și austeritate. El nu S-a conformat lumii acesteia, și totuși nu a fost indiferent față de nevoile oamenilor, chiar și ale celui mai neînsemnat. El a fost sensibil față de nevoile tuturor. — Manuscript 132, 1902.

Modelul desăvârșit — Încă din primii ani ai maturității Sale, Domnul Hristos a trăit o viață care a fost un model desăvârșit de umilință, sârguință și ascultare. El a fost întotdeauna atent și amabil cu ceilalți, manifestând mereu renunțarea la sine. El a venit purtând semnătura cerului, dar nu pentru a I se sluji, ci pentru a le sluji altora....

Viața lipsită de egoism a Domnului Hristos este un exemplu pentru toți. Caracterul Său este modelul pentru caracterul pe care putem să îl formăm noi, dacă vom merge pe urmele pașilor Săi. — Manuscript 108, 1903.

Demnitate, amabilitate și rafinament — Asigurați-vă că mențineți demnitatea lucrării printr-o viață ordonată și prin conversații evlavioase. Nu vă temeți niciodată că standardul pe care îl puneți este prea sus. Familiile care se angajează în lucrarea misionară trebuie să se apropie de inima oamenilor. Spiritul lui Isus să umple sufletul lucrătorului. Barierele mândriei și ale egoismului vor fi doborâte numai de cuvintele plăcute și pline de simpatie și de manifestarea unei iubiri dezinteresate față de suflete, care le vor arăta celor necredincioși că noi Îl iubim pe Hristos, iar apoi adevărul își va găsi calea spre inimi. Aceasta este lucrarea noastră și este împlinirea planului lui Dumnezeu. Orice asprime și orice lipsă de [637] politețe trebuie să fie înlăturate din comportamentul nostru. Ama-

bilitatea, rafinamentul și politețea creștină să fie cultivate. Feriți-vă să fiți aspri și tăioși. Nu considerați astfel de trăsături ca fiind niște virtuți, pentru că Dumnezeu nu le consideră astfel. Străduiți-vă să nu jigniți pe nimeni în mod inutil. — The Review and Herald, 25 noiembrie, 1890.

Domnul Hristos este exemplul nostru de politețe — Adevăratul rafinament al gândirii și comportamentului se învață mai bine în școala învățătorului Divin, decât dacă s-ar respecta orice reguli prestabilite. Iubirea Sa, care cuprinde inima, îi dă caracterului acelei atingeri modelatoare, care o schimbă după chipul propriei Sale inimi. Această educație conferă o demnitate de origine cerească și o ținută de bunăcuviință. Ea oferă o personalitate plăcută, și o delicatețe a modului de comportare, care nu va putea fi niciodată egalată de rafinamentul de suprafață al celor din înalta societate. — Educație, 241 (1903).

Adevărata etichetă: „simpatia și bunătatea." — Mulți care pun mare accent pe etichetă arată puțin respect pentru orice altceva nu se conformează standardului lor artificial, oricât de bun ar fi. Aceasta este o educație falsă. Ea cultivă orgoliul gata de critică și exclusivismul îngust. Esența adevăratei politeți este respectul față de ceilalți. Educația de bază, trainică, este aceea care răspândește simpatia și încurajează bunătatea față de oricine. — Educație, 241 (1903).

Duioșia și bunătatea — Amândoi aveți nevoie de un comportament mai amabil. Cuvintele voastre trebuie să liniștească, nu să agaseze. Inima voastră să fie plină de dragoste față de suflete. Lucrați pentru cei din jurul vostru cu un interes adânc și duios. Dacă vedeți pe cineva săvârșind o greșeală, mergeți la el în conformitate cu modalitatea pe care v-a arătat-o Domnul Hristos în Cuvântul Său și căutați să discutați despre aceasta cu o duioșie creștinească. Rugați-vă împreună cu el și aveți credința ca Mântuitorul vă va arăta calea de a ieși din acea situație dificilă.

[638] Pastorii au nevoie de mai mult din harul lui Dumnezeu ca să-și îndeplinească lucrarea într-o modalitate vrednică de primit. Când un pastor constată că membrii unei biserici sunt porniți unii împotriva altora, să ceară încetarea conflictului și să se străduiască să aducă o înțelegere armonioasă. Să nu adreseze niciodată sfaturi dictatori-

ale, tăioase sau ordine poruncitoare. Acestea nu sunt necesare, iar lucrarea ajunge într-o stare mai rea decât o risipă....

Domnul vă cheamă să exercitați o influență înălțătoare. Primiți în inimă adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Numai în felul acesta puteți să aveți gândul lui Dumnezeu. Așezați-vă sub influența modelatoare a Duhului Sfânt. Astfel, veți avea o influență mult mai mare spre bine....

Oriunde domnește dragostea lui Isus, este pace și liniște. Când este cultivată, dragostea aceasta este ca un pârâu înviorător care curge într-un deșert, schimbând locurile uscate în locuri fertile. — Manuscript 105, 1902.

Tactul și judecata sănătoasă înmoaie inimile — Tactul și judecata sănătoasă sporesc de o sută de ori capacitatea unui lucrător de a fi folositor. Dacă va rosti cuvinte potrivite la timpul potrivit și dacă va manifesta un spirit potrivit, acestea vor exercita o influență care va înmuia inima celui pe care se străduiește să-l ajute. — Slujitorii evangheliei, 119 (1915).

Bunătatea față de cei care au concepții doctrinare diferite — Aceia care au concepții doctrinare și o credință diferite de ale noastre trebuie să fie tratați cu bunătate. Ei sunt proprietatea lui Hristos, iar noi va trebui să-i întâlnim în marea zi a socotelilor finale. La judecată, ne vom întâlni față în față unii cu alții și vom vedea raportul gândurilor, al cuvintelor și al faptelor noastre, dar nu așa cum le-am văzut în trecut, ci așa cum sunt ele cu adevărat. Dumnezeu ne-a poruncit să ne iubim unii pe alții, așa cum ne-a iubit Domnul Hristos. — The Youth's Instructor, 9 decembrie, 1897.

Fără resentimente și egoism — Dacă vor să aibă succes, oamenii trebuie să lucreze în conformitate cu regulile și cu rânduiala lui Dumnezeu. Dumnezeu va primi numai eforturile făcute de bunăvoie și cu o inimă umilă, fără urmele resentimentelor și egoismului nostru. — Letter 66, 1887. [639]

Încălțați-vă cu râvna Evangheliei — Fratele meu, doresc fierbinte să fii un om după inima lui Dumnezeu. Trebuie să faci o schimbare în viața ta. Tu ai de prezentat adevărul cel mai prețios, dar trebuie să te încalți cu „râvna Evangheliei păcii". Modalitatea de a te adresa oamenilor nu îi este plăcută întotdeauna lui Dumnezeu. Trebuie să simți puterea Sa de convertire, lucrând asupra sufletului tău în fiecare zi. Tu ești puternic fizic și energic și ai nevoie de o măsură

mai mare a harului lui Hristos, ca să se poată spune despre tine, așa cum s-a spus despre El: „Îndurarea Ta mă face mare.” Când Duhul Sfânt va lua în stăpânire mintea ta și îți va conduce simțămintele puternice, vei avea un comportament mai creștinesc. — Letter 164, 1902.

Sfințenia lucrării lui Dumnezeu — A trata lucrurile sfinte așa cum sunt tratate cele obișnuite este o ofensă la adresa lui Dumnezeu, pentru că lucrurile pe care Dumnezeu le-a consacrat spre a fi în slujba Sa, pentru răspândirea luminii în lumea aceasta, sunt sfinte. Aceia care sunt angajați în lucrarea lui Dumnezeu nu trebuie să fie plini de vanitatea propriei înțelepciuni, ci de înțelepciunea lui Dumnezeu, pentru că, altfel, vor fi în pericolul de a pune lucrurile sfinte pe același nivel cu cele obișnuite, despărțindu-se în felul acesta de Dumnezeu. — The Review and Herald, 8 septembrie, 1896.

Simțul unei responsabilități sfinte — Tinerii vin pentru a se angaja în lucrarea lui Dumnezeu, dar unii dintre ei abia dacă au vreun simț al sfinteniei și responsabilității acestei lucrări.... Ei vorbesc despre lucruri de nimic și flirtează cu tinerele, în timp ce ascultă aproape zilnic adevărurile cele mai solemne și mai tulburătoare. — Testimonies for the Church 3:473 (1875).

[640] **Nu actori, ci învățători ai Cuvântului** — Văd că, înainte ca lucrarea pastorală să fie așa cum dorește Dumnezeu, trebuie să aibă loc o mare reformă. Pastorii de la amvon nu au nici o permisiune să se poarte asemenea unor actori de teatru, adoptând gesturi și expresii menite să producă un anumit efect. Ei nu se află la amvonul sfânt în calitate de actori, ci în calitate de învățători ai unor adevăruri solemne. De asemenea, sunt unii pastori plini de fanatism, care, în încercarea de a-L predica pe Hristos, se agită, strigă, sar în sus și în jos și lovesc în amvonul din fața lor, ca și când aceste manifestări ar avea vreun folos. Asemenea bufonerii nu conferă nici o putere adevărurilor rostite, dimpotrivă, îi dezgustă pe bărbații și pe femeile care au o gândire calmă și concepții înalte. Datoria oamenilor care se dedică lucrării pastorale este să renunțe la orice formă de comportament grosolan și îngâmfat, cel puțin când se află la amvon. Gesturile nepoliticoase și penibile nu trebuie să fie tolerate nici în comportamentul din viața de zi cu zi, cu atât mai puțin în locul cel mai sfânt al lucrării Evangheliei. Pastorul trebuie să cultive amabilitatea și comportamentul rafinat. Să se poarte cu o demnitate liniștită, potrivită

chemării lui înalte. Comportamentul aceluia care este un învățător al adevărului lui Dumnezeu să fie caracterizat de solemnitate, de o anumită autoritate evlavioasă, amestecată cu blândețe.

Pastorii să nu deprindă obiceiul de a povesti anecdote la amvon, pentru că ele scad din puterea și solemnitatea adevărului prezentat. Relatarea de anecdote, sau întâmplări ce stârnesc râsul, ori gânduri ușuratice în mintea ascultătorilor sunt cât se poate de vrednice de mustrare. Adevărurile să fie înveșmântate într-un limbaj demn și serios, iar ilustrațiile să aibă același caracter.

Dacă lucrarea de slujire a Evangheliei ar fi așa cum ar putea și cum ar trebui să fie, învățătorii adevărului lui Hristos ar lucra în armonie cu îngerii și ar fi conlucrători cu Marele lor învățător. În [641] rândul slujitorilor lui Hristos este prea puțină rugăciune și prea multă înălțare de sine. Este prea puțin plâns între tindă și altar, strigând: „Doamne, Îndură-Te de poporul Tău! Nu da de ocară moștenirea Ta.” Sunt prea multe predici doctrinare lungi, fără nici o scânteie de zel spiritual și de dragoste de Dumnezeu. La amvon este prea multă gesticulație, se relatează prea multe anecdote umoristice și se spun prea puține despre dragostea și mila lui Isus Hristos.

Nu este suficient să le predicăm oamenilor, ci trebuie să ne rugăm cu ei și pentru ei. Să nu stăm cu răceală departe de ei, ci să ne apropiem cu simpatie de sufletul celor pe care dorim să-i salvăm, vizitându-i și conversând cu ei. Pastorul care îndeplinește o lucrare corespunzătoare în afara amvonului va realiza de zece ori mai mult ca acela care își restrânge activitatea doar la amvon. — The Review and Herald, 8 august, 1878.

Evitarea glumelor — Spiritul de glumă și de ușurătate este o piatră de poticnire pentru cei păcătoși și este mai rău decât o piatră de poticnire pentru aceia care dau frâu liber înclinațiilor inimii nesfințite. Faptul că unii au îngăduit ca această trăsătură să se dezvolte și să se întărească, până când a ajuns pentru ei la fel de firească precum este respirația, nu micșorează efectele ei rele. Dacă poate să scoată în evidență un cuvânt ușuratic rostit de Domnul nostru, sau orice altă trăsătură ușuratică văzută în caracterul Său, oricine ar putea să considere că ușurătatea și spiritul de glumă sunt scuzabile. Spiritul acesta este necreștinesc, pentru că a fi creștin înseamnă a fi asemenea lui Hristos. Domnul Isus este un model

desăvârșit, iar noi trebuie să imităm exemplul Său. Creștinii sunt categoria cea mai înaltă de oameni, niște reprezentanți ai lui Hristos.

Unii care sunt înclinați să glumească și să facă remarci ușuratice, [642] pot să apară la amvon cu o demnitate cuvenită. Ei pot să fie în stare să treacă imediat la contemplarea unor subiecte serioase și să le prezinte ascultătorilor lor cele mai importante adevăruri cruciale care le-au fost încredințate vreodată muritorilor, dar probabil că tovarășii lor de lucrare, pe care i-au influențat și care li s-au alăturat în glumele nepăsătoare, nu sunt în stare să schimbe atât de ușor cursul gândurilor lor. Ei se simt condamnați, mintea lor este confuză și sunt nepregătiți să contemple subiectele cerești și să-L predice pe Hristos, și pe El răstignit.

Înclinația de a rosti vorbe de duh, care vor stârni râsul, atunci când se discută despre nevoile lucrării, fie într-o ședință de comitet, fie într-un consiliu de administrație sau în orice altă adunare administrativă, nu este de la Domnul Hristos. Această veselie nepotrivită are o influență descurajatoare. Dumnezeu nu este onorat, când astăzi ridiculizăm aproape orice lucru, iar mâine suntem descurajați și lipsiți de speranță, fără nici o lumină de la Hristos și gata să căutăm greșeli și să murmurăm. Dumnezeu este mulțumit, când oamenii Săi manifestă putere, statornicie, tărie de caracter și când au o atitudine voioasă, fericită și plină de speranță....

Dacă toate gândurile sunt îndreptate asupra lucrurilor cerești, conversația va avea același caracter. Inima va fi plină de speranța creștină, de făgăduințele nespus de mari și minunate care au fost scrise pentru încurajarea noastră, iar bucuria pe care o simțim când vedem mila și bunătatea lui Dumnezeu nu trebuie să fie reprimată, pentru că este o bucurie pe care niciun om nu poate să ne-o ia. — The Review and Herald, 10 iunie, 1884[28] .

Pastorii glumeți — În Conferința voastră este o persoană (nu-i cunosc numele) care nu ar trebui să fie angajată ca pastor, deoarece influența ei asupra minții acelora care caută adevărul este [643] nefavorabilă. Mi-a fost arătat acest pastor și au fost rostite cuvintele următoare: „Lucrarea lui Dumnezeu nu are nevoie de pastori glumeți, neconvertiți. Spiritul acestui om nu se află în armonie cu lucrarea solemnă în care este angajat. Adevărul pe care declarăm

[28] Vezi, de asemenea, paginile, 206-211, Povestiri, anecdote și glume

că îl credem nu are nevoie să fie prezentat de oameni ușuratici. Un om cu o atitudine ușuratică, glumeață, jovială va influența bisericile în cultivarea aceluiași spirit într-o măsură atât de mare, încât zece oameni buni nu vor putea să îndepărteze impresia lăsată....”

Puterea de convertire a lui Dumnezeu trebuie să vină asupra inimii pastorilor, altfel, vor trebui să-și caute altă ocupație. Dacă își dau seama de solemnitatea lucrării de a le prezenta oamenilor adevărul, ambasadorii lui Hristos vor fi niște conlucrători atenți și serioși ai lui Dumnezeu. Dacă sunt cu adevărat conștienți de misiunea pe care Domnul Hristos le-a încredințat-o ucenicilor Săi, ei vor deschide cu respect Cuvântul lui Dumnezeu și vor asculta învățătura Domnului, cerând înțelepciune din cer, ca să-și dea seama că, atunci când stau între vii și morți, ei trebuie să dea socoteală înaintea lui Dumnezeu pentru lucrarea care iese din mâinile lor.

Ce poate să facă un pastor fără Isus? Realmente, nimic. Prin urmare, dacă este un om ușuratic și glumeț, pastorul acela nu este pregătit să îndeplinească datoria pe care i-a încredințat-o Domnul. „Fără Mine”, spune Hristos, „nu puteți face nimic”. Toate cuvintele neserioase care ies de pe buzele lui, anecdotele și cuvintele spuse cu scopul de a stârni râsul sunt condamnate de Cuvântul lui Dumnezeu și cu totul nelalocul lor la amvonul sfânt....

Dacă pastorii nu sunt niște oameni convertiți, bisericile vor fi bolnave și gata de moarte. Numai puterea lui Dumnezeu este în stare să schimbe inima omenească și să o umple cu dragostea lui Hristos. Numai puterea lui Dumnezeu este în stare să corecteze și să supună pasiunile și să sfințească sentimentele. Toți aceia care păstoresc trebuie să-și umilească inima mândră, să-și supună voința [644] față de voința lui Dumnezeu și să-și ascundă viața cu Hristos în Dumnezeu.

Care este scopul lucrării de păstorire? Oare este acela de a amesteca lucrurile comice și cele religioase? Teatrul este locul acestor manifestări. Când chipul lui Hristos va fi format în interior, când adevărul este adus cu puterea lui sfințitoare în sanctuarul sufletului, nu veți avea oameni glumeți, nici oameni acri, supărăcioși și ursuzi, care să le prezinte sufletelor ce pier învățăturile prețioase ale lui Hristos. — Letter 15, 1890.

Comportamentul precaut — Cel ce poartă jugul lui Hristos trebuie să considere că toate gesturile teatrale, făcute cu detașare,

care sunt atât de obișnuite, toată ușurătatea și glumele sunt „deranjante” — o ofensă adusă lui Dumnezeu și o negare a lui Hristos. Acestea fac mintea să fie nepregătită pentru o gândire și o lucrare serioasă. Ele îi fac pe oameni să fie ineficienți, superficiali și bolnavi spiritual....

Fiecare pastor să fie liniștit și serios. Când va studia viața lui Hristos, el va vedea necesitatea unui comportament precaut. Totuși, dacă este în legătură cu Soarele Neprihănirii, el va putea să fie, și va fi, voios și fericit, exprimându-și laudele către Acela care l-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată. Conversația lui va fi curată, întru totul lipsită de orice expresii nepoliticoase. — Manuscript 8a, 1888.

Cererea pentru a intra în lucrarea pastorală

Devotamentul pentru lucrarea Sa — Domnul Hristos a fost absorbit în lucrarea pe care a venit să o îndeplinească. Devotamentul Său față de lucrarea de salvare a neamului omenesc pierdut s-a văzut în toate ocaziile. — Manuscript 132, 1902.

Slujirea din inimă îndeplinită de lucrător — Tratați lucrarea aceasta ca pe lucrarea Domnului, îndeplinind-o cu răbdare și atenție. Aceasta este o slujire adevărată, pe care Domnul o va aproba. Lucrați [645] cu un simț clar al răspunderii ce se află asupra voastră, știind că îngerii lui Dumnezeu sunt prezenți pentru a pune sigiliul Cerului pe credincioșia voastră și pentru a condamna orice formă a lipsei de credincioșie.

Faptul că veți îndeplini plini de curaj lucrarea ce trebuie să fie făcută și veți lucra cu toată inima va face lucrarea să fie o plăcere și vă va aduce succesul. Dumnezeu este slăvit în felul acesta....

Când vă îndepliniți lucrarea cu credincioșie, gândul vostru va fi absorbit de gândul lui Hristos. Cereți în rugăciuni stăruitoare binecuvântarea făgăduită. Cereți-I lui Dumnezeu să vă ajute să înțelegeți lucrarea care trebuie să fie făcută. Nu vă îngăduiți să fiți atrași sau împiedicați de nici o influență potrivnică. Îndepliniți-vă cu credincioșie partea pe care o aveți în a-i binecuvânta pe semenii voștri. Lăudați-L pe Dumnezeu pentru privilegiul de a coopera cu El în lucrarea Sa. Dacă vă veți pune toată inima în lucrarea ce trebuie să fie îndeplinită, veți ajunge la o colaborare adevărată cu tovarășii voștri de lucru. Îl veți vedea pe Hristos în frații voștri....

Orice datorie care nu este îndeplinită cu toată inima este istovitoare și neplăcută. Timpul este de aur. Avem de făcut o lucrare și trebuie să o facem cu toată inima. Dacă veți investi în munca voastră puterile și simțămintele voastre cele mai înalte, veți vedea că Hristos este implicat în ea. Prezența Sa va face lucrarea să fie ușoară, iar inima voastră va fi umplută de bucurie. Veți lucra în armonie cu Dumnezeu, cu credincioșie, dragoste și loialitate.

Trebuie să fim niște creștini sinceri și serioși, care își îndeplinesc cu credincioșie datoriile încredințate în mâinile lor și privesc fără încetare la Domnul Isus, autorul și desăvârșitorul credinței noastre. [646] Răsplata noastră nu depinde de succesul nostru aparent, ci de spiritul în care este făcută lucrarea....

Toate capacitățile noastre trebuie să fie angajate într-o slujire lipsită de egoism. Să fie folosit fiecare talent. Faceți viitorul să fie mai bun decât trecutul. Puneți-vă talanții la schimbător, pentru că Domnul Hristos dorește nespus să salveze sufletele. — Manuscript 20, 1905.

Energie și minuțiozitate — Domnul nu este mulțumit, dacă lucrarea Sa este făcută într-o modalitate deficitară și ieftină sau dacă este făcută în silă, ca pe o sarcină istovitoare. Nu avem timp de risipit în acțiuni mereu amânate și îndeplinite fără tragere de inimă. Preocuparea cu care lucrăm va face lucrarea noastră să fie interesantă și educativă. — Letter 147a, 1897.

Perseverență și muncă atentă — Dacă se manifestă o lipsă de perseverență energică și de muncă atentă în lucrările pământești, aceeași deficiență se va vedea și în lucrurile spirituale. — Testimonies for the Church 2:498 (1870).

Întrecut de Satana — Din ce mi-a fost arătat cu privire la înclinația ta de a lucra încet și moderat și de a lăsa ocaziile favorabile să treacă nefolosite, văd că pierzi timpul și interesul și tratezi lucrurile într-o modalitate atât de lipsită de zel, încât Satana te întrece din nou și din nou. Lucrarea în care ești angajat în mijlocul oamenilor care sunt înstrăinați de Dumnezeu și pentru care este necesar să se depună eforturile cele mai zeloase nu este o lucrare obișnuită și lipsită de însemnătate....

Dacă abia există ceva de arătat în urma muncii depuse de tine în tot acest timp cât ai fost în văi, cred că nu ești omul potrivit pentru teritoriul acela....

Ai planificat să faci aceste adunări să fie cât mai interesante cu putință? Sper că simți răspunderea pentru lucrare. Ai rămas în apropierea cortului, chiar în tabără, sau ai considerat că este necesar [647] să mergi acasă în fiecare zi și să te ocupi de treburi care nu au nici o legătură cu lucrarea? Această lucrare făcută în slujba lui Dumnezeu, pentru a înfrunta întunericul moral, cere renunțare la sine, trudă, efort perseverent și credință serioasă. Mulți se laudă că, dacă ar avea

ocazia, ar putea să realizeze lucruri mari, dar întotdeauna a fost ceva care i-a împiedicat. Providența le-a baricadat calea, așa încât nu au putut să facă lucrul pe care îl doreau. Nu trebuie să așteptăm nici o mare ocazie care să apară pe calea noastră, ci, printr-o activitate promptă și energică, să prindem ocaziile, să creăm ocaziile și să învingem dificultățile.

Ție îți lipsește puterea de viață care vine din cer. În lucrarea noastră nu trebuie să lovim fierul numai atunci când este cald, ci să încălzim fierul, lovindu-l. Acțiunile întreprinse cu nepăsare și comoditate nu vor face nimic pentru noi în lucrarea aceasta. Trebuie să fim prompți, lucrând la timp și ne la timp. Acestea sunt vremuri cruciale pentru lucrare. Prin ezitare și amânare, pierdem multe ocazii bune.

Lipsa de hotărâre, indecizia și lipsa de perseverență în atingerea scopurilor stau cel mai mult în calea îndeplinirii datoriei tale. Fie ca Dumnezeu să te ajute să îmbraci armura și să faci lucrarea Domnului. — Letter 13, 1886.

Credincioșia, sârguința și supunerea față de conducere — Interesele împărăției lui Hristos cer sârguință și credincioșie într-o măsură tot atât de mare, pe cât sunt de importante lucrurile spirituale și veșnice, în comparație cu lucrurile trecătoare. Nicio acțiune să nu fie îndeplinită într-o modalitate leneșă, zăbavnică, slabă, deoarece faptul acesta va pune în pericol sufletul nostru și sufletul altora....

Ce general ar prelua comanda unei armate dacă ofițerii aflați sub conducerea lui refuză să i se supună, până când s-au convins personal că ordinul lui a fost unul rezonabil? Un asemenea comportament ar însemna pierderea unei armate întregi și i-ar descuraja pe soldați. În mintea multora ar apărea întrebarea: Oare nu există o cale mai [648] bună? Chiar dacă ar exista o cale mai bună, ordinele trebuie să fie respectate, altfel vor urma înfrângerea și dezastrul. Un singur moment de întârziere, iar avantajul care ar fi putut să fie obținut se va pierde.

Fiecare soldat bun este implicat și prompt în ascultarea pe care o datorează căpitanului său. Voia comandantului trebuie să fie voia soldatului. Uneori, soldatul ar putea să fie surprins de ordinul primit, dar nu trebuie să se oprească pentru a întreba care este motivul ordinului. Când ordinul căpitanului este în contradicție cu dorințele lui, soldatul nu ezită și nu se plânge, spunând: Nu văd nici o coerență

în planurile acestea. El nu trebuie să conceapă scuze și să lase lucrarea nefăcută. Astfel de soldați nu vor fi considerați potriviți să se angajeze în luptele pământești și cu atât mai puțin vor fi primiți în armata lui Hristos. Când Hristos poruncește, soldații Săi trebuie să se supună fără nici o ezitare. Ei trebuie să fie niște soldați credincioși, pentru că altfel Domnul nu-i va primi în armata Sa. Fiecare suflet a primit libertatea de a alege, dar după ce un om este înrolat în armata lui Hristos, i se cere să fie la fel de statornic precum oțelul, pe viață și pe moarte. — Manuscript 7, 1900.

O minte disciplinată și organizată este esențială — Aceia care prezintă Cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie să evite disciplina intelectuală. Fiecare lucrător, sau grup de lucrători, trebuie să stabilească, printr-un efort perseverent, anumite reguli și regulamente care vor conduce la formarea unor obiceiuri corecte de gândire și acțiune. O astfel de educare este necesară nu numai pentru lucrătorii tineri, ci și pentru cei mai în vârstă, pentru ca slujirea lor să fie lipsită de greșeli, iar predicile lor să fie clare, corecte și convingătoare.

Unele minți seamănă mai degrabă cu un magazin de vechituri ciudate. Multe frânturi vechi și capete de adevăr au fost culese și adunate acolo, dar ei nu știu cum să le prezinte într-o modalitate [649] clară și coerentă. Tocmai legătura dintre ideile acestea este aceea care le conferă valoare. Fiecare idee sau declarație să fie la fel de coerente precum sunt verigile dintr-un lanț. Când pastorul le expune oamenilor un amalgam de idei, pentru ca ei să le aleagă și să le pună în ordine, munca lui este pierdută, deoarece puțini sunt aceia care vor face lucrul acesta. — The Review and Herald, 6 aprilie, 1886.

Slujirea metodică grăbește succesul — Unii tineri și unele tinere nu aplică nici o metodă în îndeplinirea lucrării lor. Deși sunt mereu ocupați, ei au rezultate puține. Ei au idei greșite despre lucrare și cred că muncesc din greu, în timp ce, dacă ar fi aplicat o metodă de lucru și ar fi lucrat într-o modalitate inteligentă, ar fi realizat mult mai mult și într-un timp mai scurt. Pentru că pierd vremea cu lucruri de importanță mai mică, când li se cere să îndeplinească datoriile care sunt cele mai importante, ei constată că sunt încurcați, zoriți și confuzi. Ei lucrează continuu și cred că muncesc din greu, și totuși eforturile lor au rezultate puține. — The Youth's Instructor, 31 august, 1893.

Organizarea și promptitudinea economisesc timp — Este nevoie de oameni care să înceapă o lucrare într-o modalitate corectă și să o continue, făcând-o să progreseze cu fermitate. Totul trebuie să fie făcut în conformitate cu un plan bine gândit și într-o modalitate organizată. Dumnezeu le-a încredințat oamenilor lucrarea Sa sfântă și le cere să o îndeplinească atent. Ordinea este importantă în toate lucrurile. Nu întârziați niciodată la o întâlnire. În niciun departament sau birou nu ar trebui să se piardă timpul în conversații inutile. În lucrarea lui Dumnezeu este necesar să fie îndeplinite lucruri care au rămas nefăcute, pentru că oamenii nu învață de la Dumnezeul oricărei priceperi. Ei adună prea multe sarcini de îndeplinit și amână pe mâine lucrurile care cer atenția lor astăzi. În felul acesta, mult timp [650] se pierde în mod dureros, adunând ochiurile pierdute din țesătură....

Unii lucrători trebuie să renunțe la metodele lente de lucru care predomină și să învețe să fie prompți. Promptitudinea este la fel de necesară ca minuțiozitatea. Dacă dorim să îndeplinim lucrarea în conformitate cu voința lui Dumnezeu, trebuie să lucrăm într-o modalitate expeditivă, dar nu fără atenție și grijă. — Manuscript 24, 1887.

Organizarea muncii de rutină — Pentru persoanele care nu au deprins obiceiul hărniciei și al economisirii timpului, ar trebui să fie stabilite reguli care să le îndemne la ordine și promptitudine. George Washington a fost capabil să îndeplinească foarte multe treburi, pentru că a fost minuțios în păstrarea ordinii și organizării. Fiecare document își avea data și locul lui și nu se pierdea niciun timp pentru căutarea documentelor rătăcite. — Gospel Workers, 277, 278 (1880).

Spiritul de inițiativă — Când unui lucrător i se încredințează o anumită parte din via Domnului, el este considerat un colaborator credincios al lui Dumnezeu. El nu trebuie să aștepte ca oamenii să-i spună ce trebuie să facă, punct cu punct, ci să-și planifice munca, așa încât să lucreze oriunde este nevoie de el. Dumnezeu v-a dat o minte pe care să o folosiți. Dorințele credincioșilor și nevoile celor necredincioși să fie cercetate cu atenție, iar munca voastră trebuie să împlinească toate aceste nevoi. Întrebați-L pe Dumnezeu ce trebuie să faceți, nu-i întrebați pe oameni. Voi sunteți slujitorii viului Dumnezeu și nu slujitorii vreunui om. Nu puteți să îndepliniți lucrarea lui Dumnezeu într-o modalitate inteligentă, în timp ce sunteți umbra

gândurilor și îndrumărilor altui om. Voi sunteți sub conducerea lui Dumnezeu. — Letter 8, 1895.

Promptitudinea ne scutește de confuzie — În mijlocul lucrătorilor se manifestă o confuzie, o lipsă de competență, de înțelegere [651] reciprocă și de promptitudine. Lucrurile nu sunt făcute la timp. Ca rezultat, apar dificultăți și complicații care sunt greu de rezolvat, din lipsa unei activități coordonate. Dacă nu este remediată, această stare a lucrurilor se va vedea în viitor mai mult decât s-a văzut în trecut, pentru că lucrarea se va dezvolta și nevoia unei înțelegeri depline a lucrărilor din casa aceasta va fi tot mai mare. Obiceiul nefericit de a neglija o lucrare specială, care trebuie să fie făcută într-un anumit timp, face de trei ori mai dificilă îndeplinirea ei cu precizie mai târziu, fără a lăsa unele părți neglijate sau neîncheiate. — Manuscript 24, 1887.

Sculatul la ore regulate — Unii tineri se opun mult ordinii și disciplinei. Ei nu respectă regulile casei, sculându-se la ore regulate. Ei zac în pat câteva ore după răsăritul soarelui, când toți ar trebui să fie în plină activitate. Acești tineri ard lampa la miezul nopții, depinzând de lumina artificială pentru a înlocui lumina pe care natura le-a oferit-o la orele potrivite. Prin faptul că procedează așa, nu numai că pierd ocaziile prețioase, ci aduc o cheltuială suplimentară. Totuși, aproape în fiecare situație, este adusă scuza: „Nu pot să îmi termin munca. Am ceva de făcut și nu pot să mă culc devreme.” Astfel, ei dorm adânc atunci când ar trebui să fie treji împreună cu natura și cu păsările care se scoală devreme. Obiceiul prețios al ordinii este călcat, iar momentele irosite în lenevie în orele de dimineață strică ordinea normală a lucrurilor pentru tot restul zilei.

Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al ordinii, iar El dorește ca toți copiii Săi să dorească a se supune ordinii și disciplinei Sale. Prin urmare, nu ar fi mai bine să puneți capăt obiceiului acestuia de a preschimba noaptea în zi și orele de dimineața devreme în noapte? — The Youth’s Instructor, 28 ianuarie, 1897.

Avantajele încadrării în timp — Încadrarea în timp va spune [652] mult în favoarea adevărului. Adesea, biruințele sunt pierdute din cauza întârzierilor. Din cauza aceasta, vor fi perioade de criză. Acțiunea promptă și precisă, îndeplinită la timpul potrivit, va câștiga triumfuri glorioase, în timp ce întârzierile și neglijența vor avea ca rezultat

eșecuri mari și o dezonorare categorică a lui Dumnezeu. — Testimonies for the Church 3:498 (1875).

Valoarea folosirii unui carnet de notițe — Dacă și-ar forma obiceiul ordinii și al organizării, tinerii și-ar îmbunătăți sănătatea, starea de spirit, memoria și atitudinea.

Toți au datoria de a respecta reguli stricte în obiceiurile vieții. Dragi tineri, lucrul acesta este atât pentru binele vostru moral, cât și fizic. Când vă treziți dimineața, gândiți-vă, pe cât posibil, la lucrul pe care trebuie să-l îndepliniți pe parcursul zilei. Dacă este necesar, este bine să aveți un carnețel unde să scrieți lucrurile ce trebuie să fie făcute și să vă stabiliți un timp pentru îndeplinirea lor. — The Youth's Instructor, 28 ianuarie, 1897.

Munca să nu fie restrânsă la anumite ore — Sistemul de opt ore de muncă nu-și are locul în programul unui slujitor al lui Dumnezeu. El trebuie să fie gata pentru slujire la orice oră. — Slujitorii evangheliei, 451 (1915).

Orele de seară ale Mântuitorului — Pe parcursul întregii zile, Domnul le slujea celor care veneau la El, iar seara, le slujea acelora care erau nevoiți să trudească ziua pentru a câștiga un bănuț cu care să-și întrețină familiile. — Divina vindecare, 18 (1905).

Munca sârguincioasă contribuie la împlinirea rugăciunilor — Deși este necesar să ne rugăm pentru binecuvântarea lui Dumnezeu, trebuie să contribuim la împlinirea rugăciunilor noastre printr-o muncă serioasă, minuțioasă și stăruitoare. — Manuscript 25, 1895.

A nu depinde de minuni — În general, Dumnezeu nu face minuni pentru înaintarea lucrării de vestire a adevărului Său. Dacă gospodarul neglijează cultivarea pământului, după ce a semănat semințele, Dumnezeu nu face nici o minune pentru a contracara [653] rezultatul sigur al neglijenței lui. La seceriș, el va găsi ogorul pustiu. Dumnezeu lucrează în conformitate cu marile principii pe care le-a prezentat familiei omenești, iar partea noastră este să alcătuim planuri înțelepte și să folosim mijloacele prin care Dumnezeu va aduce rezultate sigure.

Aceia care nu depun niciun efort hotărât, ci așteaptă pur și simplu ca Duhul Sfânt să-i îndemne la lucru, vor pieri în întuneric. Pe aceia care așteaptă o minune, ar trebui să-i întrebăm: Ce mijloace ai încercat să folosești dintre cele pe care Dumnezeu le-a pus la îndemâna ta? Iar aceia care așteaptă să se facă vreo lucrare supra-

naturală și care spun pur și simplu: „Crede, crede”, ar trebui să-i întrebăm: Te-ai supus poruncii pe care ți-a descoperit-o Dumnezeu? Domnul a zis: „Să faci” și „Să nu faci”.

Toți trebuie să studieze parabola talanților și să-și dea seama că Dumnezeu i-a încredințat fiecăruia o lucrare anume. El i-a înzestrat pe toți cu talente, pentru ca, exercitându-și propriile aptitudini, fiecare să își sporească eficiența. Voi nu trebuie să stați pe loc și să nu faceți nimic în lucrarea lui Dumnezeu. — The Review and Herald, 28 septembrie, 1897.

Nu fiți leneși — Vorbiți cu aceia care își risipesc viața trândăvind și îndeplinind doar o jumătate din ce ar fi putut să îndeplinească pentru Domnul. Străduiți-vă să le stârniți simțul responsabilității. Rugați-vă și îndemnați-vă unii pe alții, cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua cea mare se apropie. Un frate să-i spună fratelui său și o soră să-i spună surorii sale: „Vino, tovarășul, sau tovarășa mea de lucru, hai să lucrăm cu toată seriozitatea, pentru că se apropie noaptea, când nimeni nu mai poate să lucreze.” Nimeni să nu piardă niciun minut vorbind, atunci când ar trebui să lucreze.

Cei vorbăreți să-și aducă aminte că sunt momente când nu au niciun drept să vorbească. Unii își iau timp de repaus, pentru a [654] nu face nimic. Străjerul trebuie să-și înalțe vocea și să spună: „În sârguință, fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu duhul. Slujiți-i Domnului.” Ai o lucrare de făcut pentru Domnul? Participi la construirea unei clădiri în care lucrarea Lui să poată fi dusă mai departe? Păstrează tăcerea. Nu-i face pe ceilalți să fie inactivi, ispitindu-i să asculte vorbele tale. Timpul multora este irosit când un om își folosește limba, în loc să folosească uneltele. — Manuscript 42, 1901.

Pastorii să nu se angajeze în afaceri lumești — Aș vrea să le spun fratelui _____ și fratelui _____ că munca lor se desfășoară în cea mai mare parte printre cei necredincioși. Aceia care sunt niște predicatori plini de succes ai adevărului Bibliei trebuie să stea în fața celor ce nu au auzit solia pentru timpul acesta. Frații ale căror nume le-am menționat au de făcut o lucrare în adunările noastre de tabăra care trebuie să fie organizate în orașele mari. Totuși ei se află în pericolul de a se descalifica singuri pentru îndeplinirea lucrării pe care le-a încredințat-o Dumnezeu. Dacă nu încetează să se preocupe de o lucrare pe care Dumnezeu nu i-a cerut să o facă și

de afacerea lui ale căror detalii necesită multă atenție, fratele _____-își va pierde sigur influența. Pentru că s-a angajat într-o lucrare în afara bisericii, el nu va face lucrarea pe care i-a rânduit-o Dumnezeu. Propovăduirea soliei Evangheliei trebuie să fie viața și lumina lui. — Manuscript 105, 1902.

Ținta unică de a-L slăvi pe Dumnezeu — Ocupația neîncetată a lui Satana este aceea de a pune piedici lucrării lui Dumnezeu și de a realiza nimicirea neamului omenesc. Adesea, când interesul față de adevăr se află în punctul culminant într-o anumită localitate, el face să apară în mintea lucrătorului vreo treabă lipsită de o importanță deosebită, pe care o are de făcut acasă și care necesită prezența lui imediată. Ținta lui nu este în exclusivitate aceea de a-L slăvi pe Dumnezeu, prin urmare, el lasă lucrarea neterminată și se grăbește să ajungă acasă. Poate că va fi reținut acolo zile în șir și chiar săptămâni, iar lucrarea începută rămâne confuză și la voia întâmplării. Ochiurile [655] țesăturii se pierd unul după altul, pentru a nu mai fi reparate niciodată. Lucrul acesta îi place vrăjmașului, iar când vede că are succes în a face lucrurile trecătoare să treacă pe primul loc în mintea acestei persoane, îi va da de lucru peste măsură. Satana începe îndată să-i creeze dificultăți acasă, așa încât mintea lui să fie prinsă de ele și, dacă este cu putință, să-l țină departe de lucrare pentru totdeauna....

Când sufletele sunt în pragul de a hotărî fie pentru sau împotriva adevărului, vă implor, nu vă îngăduiți să fiți atrași departe de câmpul vostru de lucru. Nu le abandonați în mâna vrăjmașului, aș putea să spun, nici dacă ați avea pe cineva decedat acasă. Domnul Hristos a zis: „Vino după Mine și lasă morții să-și îngroape morții.” Dacă ar putea să înțeleagă importanța lucrării, așa cum mi-a fost prezentată mie, mulți s-ar scutura de paralizia care i-a cuprins și ar avea loc o înviere și o revenire la viață prin Isus Hristos....

Dacă ne vom ocupa cu fermitate poziția de lucrători ai lui Dumnezeu, spunând: „Domnul ne-a dat o solie, iar noi nu putem sa fim niște străjeri credincioși, dacă nu rămânem la datorie, prin urmare, vom duce lucrarea mai departe cu orice risc”, atunci am descoperi că îngerii lui Dumnezeu vor lucra pentru împlinirea nevoilor noastre gospodărești de acasă și îi vor spune vrăjmașului; „Pleacă de aici.” — Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists, 127, 128 (1886).

Concentrarea asupra sarcinilor principale

Suflete pierdute din cauza unor eforturi împărțite — Unii pastori s-au apucat să scrie în timpul unei perioade de interes religios hotărât și adesea scrierile lor n-au avut nici o legătură deosebită cu lucrarea din acel moment. Aceasta este o greșeală bătătoare la ochi, [656] pentru că într-un astfel de timp pastorul are datoria să-și folosească toată puterea pentru a duce înainte cauza lui Dumnezeu. Mintea lui trebuie să fie clară și concentrată asupra scopului unic de a câștiga suflete. Când gândurile lui sunt ocupate cu alte subiecte, mulți dintre cei care ar fi putut fi salvați, dacă erau învățați la timp, pot fi pierduți pentru adevăr. — Testimonies for the Church 4:265 (1876).

Pierderi din cauza unor eforturi împărțite — Greșeala ta a fost următoarea: îndată ce te angajezi într-o lucrare nouă, tu începi să scrii mult. Așadar, dacă partea ta în lucrarea Domnului este să scrii, dacă Dumnezeu ți-a spus, așa cum i-a spus lui Ioan: „Scrie lucrurile acestea”, atunci dedică-te scrisului și nu încerca să faci mai mult. Când trebuie să predici, mintea ta nu este suficient de vioaie, pentru că este solicitată intens pentru a susține activitatea de predicare, de vizitare și de scriere. Dacă te angajezi în efortul de a le prezenta oamenilor adevărurile noi și uimitoare, a căror acceptare implică un mare sacrificiu, este necesar să-i acorzi minții tale un timp destul de lung pentru odihnă. Trebuie să îți alegi subiectele cu atenție, să prezinți predici scurte și să explici punctele de doctrină într-o modalitate foarte clară....

Pentru ca lucrarea aceasta să aibă succes, tu trebuie să faci doar câte un lucru o dată și să îți concentrezi toate puterile pentru îndeplinirea lui. Judecata ta în direcția aceasta este greșită. Când începi să prezinți o serie de prelegeri, fă din prezentarea aceasta preocuparea ta principală. Nu începe să scrii scrisori și articole pentru ziare, deoarece procedând astfel puterea ta este împărțită. Fratele _____ și fratele _____ au fost mustrați în privința aceasta. Domnul mi-a arătat că ei au prejudiciat lucrarea importantă de prezentare a adevărului pe care au îndeplinit-o. Ei nu au depus în lucrare nici

o jumătate din energia lor, pentru că au dedicat atât de mult timp scrierii de scrisori. Vizitarea este partea importantă a lucrării, dar fracții aceștia și-au ocupat aproape tot timpul scriind fără încetare, iar [657] lucrul acesta i-a istovit și, în loc de a contribui la înaintarea lucrării, ei au împiedicat-o. Oamenii au fost lipsiți de prezentarea clară și convingătoare a Scripturii, iar partea devoțională a lucrării a fost neglijată....

Iată motivul: în afara amvonului, ei au folosit mult din timpul lor scriind, scuzându-se că nu puteau să facă vizite, pentru că erau atât de ocupați și de obosiți. Ca rezultat, când veneau la amvon, mintea lor era obosită și nu erau pregătiți să facă o lucrare asupra căreia Dumnezeu să-și poată pune pecetea aprobării. Ei nu au explicat nimic cu claritate. Totuși, pentru că s-au străduit să stârnească un mare entuziasm, ei au crezut că predicile lor erau puternice. Au atins subiectele aici și acolo, prezentând o cantitate mare de lucruri pe care le-au considerat a fi dovezi convingătoare și copleșitoare, în timp ce, în realitate, au îngropat adevărul sub masa de informații pe care le-au revărsat asupra ascultătorilor, așa încât ideile principale nu au mai putut fi găsite niciodată. Tot ce au prezentat a fost încurcat. Au prezentat atât de multe subiecte într-o singură predică, încât nici o idee nu a rămas clară și confirmată în mintea acelora care nu erau obișnuiți cu adevărul.... Un singur subiect prezentat, cu câteva idei principale explicate cu claritate, ar fi fost mai valoroase pentru ascultători, decât masa de informații pe care le numiți dovezi și despre care credeți că au susținut ideile voastre principale. — Letter 47, 1886.

Sănătatea și principiile sănătății*

Evangheliștii ispitiți să fie nepăsători cu privire la sănătate — Satana este la lucru pentru a nimici. El îi va determina pe aceia care îl iubesc pe Dumnezeu și predică Evanghelia să fie nepăsători cu [658] privire la propria sănătate, pentru că sănătatea are o mare legătură cu standardul general al virtuții morale. Pastorii dedică prea mult timp predicării și își epuizează energiile vitale.... Numeroasele predici lungi sunt istovitoare. Dacă ar fi oferită numai o jumătate din hrana Evangheliei, ar aduce un avantaj mult mai bun. — Letter 91, 1898.

Efortul extenuant al lucrării de evanghelizare — Adunările tale de duminică seara sunt extenuante pentru tine, deoarece îți îngădui să ajungi la stări emoționale pline de tensiune. În urma lor are loc o reacție de același fel, iar ca rezultat asocierea ta cu biserica nu aduce pace și neprihănire....

Eforturile uriașe pe care le depui pentru pregătirea adunărilor nu duc la realizarea lucrării necesare. Chiar dacă ești lăudat și înălțat de oameni, aceasta nu este o dovadă că lucrarea ta exercită o influență bună.

Așa zice Domnul: „Trebuie să te ferești să ajungi la stări emoționale pline de tensiune, atunci când te pregătești să le vorbești oamenilor.” — Letter 51, 1902.

Temperanța în lucrarea lui Dumnezeu — Slujitorii lui Hristos nu trebuie să-și trateze cu indiferență propria sănătate. Nimeni să nu lucreze până la epuizare, descalificându-se în felul acesta pentru un efort viitor. Nu încercați să aglomerați într-o zi munca pentru două zile. În cele din urmă se va constata că aceia care lucrează atent și cu înțelepciune vor realiza tot atât de mult ca aceia care și-au folosit puterea fizică și intelectuală într-o asemenea modalitate, încât nu le-a mai rămas nici o rezervă de energie pentru timpul de criză. — Slujitorii evangheliei, 244 (1915).

Lucrați într-o modalitate inteligentă — Fiecare lucrător trebuie să lucreze într-o modalitate inteligentă, având ca unică țintă

*Vezi și The Medical Evangelist, 513-551.

aceea de a-L slăvi pe Dumnezeu. El trebuie să aibă grijă, pentru a nu folosi abuziv niciuna dintre capacitățile pe care i le-a dat Dumnezeu.

Fratele meu, Domnul dorește să faci o reformă în metoda ta [659] de a lucra, așa încât să poți avea o minte echilibrată, un caracter armonios și puterea spirituală de a sfătui cu înțelepciune. Oamenii cu experiență în cunoașterea adevărului sunt prea puțini ca să îți poți permite să fii sacrificat. Tu îți suprasoliciți, aproape continuu, atât puterile mintale, cât și pe cele fizice, pentru că te implici prea mult emoțional. Ai o imaginație vie și predici cu un zel prea mare, care îți supune mintea la un efort continuu, vorbești cu o voce ridicată la tonuri înalte și nu numai tu ești cel care obosește, ci și oamenii, pentru că sunt deranjați și interesul lor scade. Reacția va veni sigur, pentru că nu știi cum să diminuezi treptat efortul acesta epuizant, iar sărmanul trup muritor simte povara. După stările pline de tensiune, urmează o stare de depresie.

Nu ar trebui să îți îngădui să-ți faci munca aspră, fără a fi necesar. Tu te suprasoliciți, atât cu activitatea de scriere, cât și cu cea de predicare, Dumnezeu nu cere lucrul acesta. Respectă cu strictețe legile sănătății și vei avea puteri noi pentru a îndeplini o lucrare bună pentru Domnul, vei avea mană proaspătă cu care să hrănești turma pășunii lui Hristos. — Letter 39, 1887.

Acordarea perioadelor de odihnă necesare — Unii dintre pastorii noștri cred că trebuie să facă în fiecare zi o anumită lucrare pe care să o poată raporta la Conferință. Ca rezultat al încercării de a face așa, eforturile lor sunt prea adesea slabe și ineficiente. Ei ar trebui să aibă perioade de odihnă, în care să fie complet liberi de munca istovitoare. Dar aceste perioade nu pot lua locul exercițiului fizic zilnic. — Slujitorii evangheliei, 240 (1915).

Pregătirea pentru datoriile viitoare — Când un lucrător a trecut printr-o perioadă de activitate intensă, fiind supus presiunilor și grijilor, și este suprasolicitat atât fizic, cât și mintal, el trebuie să se retragă și să se odihnească un timp, nu pentru satisfacția egoistă, ci pentru a fi mai bine pregătit să-și îndeplinească îndatoririle viitoare. Noi avem un vrăjmaș vigilent, care ne urmărește fără încetare și este [660] gata să profite de orice slăbiciune care ar putea contribui la succesul ispitelor lui. Când mintea este suprasolicitată și trupul este slăbit, el atacă sufletul cu ispitele lui cele mai nemiloase. Lucrătorul să-și administreze puterea cu atenție, iar când este obosit de muncă să se

retragă și să intre în comuniune cu Isus. — Slujitorii evangheliei, 245 (1915).

Evitați epuizarea cauzată de suprasolicitare — Am auzit despre lucrători a căror sănătate se prăbușește din cauza greutății poverilor pe care le poartă. Nu ar trebui să fie așa. Dumnezeu dorește să ne aducem aminte că suntem muritori. Noi nu trebuie să cuprindem prea mult în lucrarea noastră. Să nu ne supunem unui efort atât de mare, încât puterile noastre fizice și mintale să ajungă epuizate. Este nevoie de lucrători mai mulți, pentru ca unele dintre poveri să poată fi luate de la aceia care sunt acum împovărați atât de greu. — The Review and Herald, 28 aprilie, 1904.

Timp pentru relaxare, exercițiu și responsabilități familiale — Dacă, în timpul lui liber, un pastor lucrează în grădina sau în livada lui, oare ar trebui să scadă din salariu timpul acesta? Cu siguranță că nu, cu atât mai mult pentru că el nu adaugă la salariul lui orele suplimentare pe care trebuie să le lucreze peste program, atunci când este chemat la o lucrare. Unii pastori petrec multe ore într-o modalitate aparent ușoară, și este corect faptul ca ei trebuie să se odihnească atunci când pot, deoarece organismul nu ar putea să suporte efortul istovitor pe care îl depun atunci când nu au timp să lase lucrarea nefăcută. Unele ore din zi cer o solicitare serioasă, pentru care pastorul nu primește niciun salariu suplimentar, iar dacă el alege să taie lemne câteva ore pe zi sau să lucreze în grădina lui, are privilegiul să facă lucrul acesta în aceeași măsură în care are privilegiul de a predica. Un pastor nu poate să predice și să viziteze continuu, deoarece aceasta este o muncă epuizantă.

[661] Lumina care mi-a fost dată este că, dacă ar face mai multă muncă fizică, pastorii noștri ar avea rezultate binecuvântate pentru sănătatea lor, După activitatea de predicare, vizitare și studiu, care constituie ziua sa de lucru, pastorul ar trebui să aibă un timp în care să se ocupe de nevoile proprii. Dacă are doar un salariu redus, el ar putea să reușească să adauge ceva la fondurile lui mici. Cei cu mintea îngustă ar putea să găsească în practica aceasta un motiv de a critica, dar Domnul o recomandă.

Mi-a fost arătat că, uneori, pastorii sunt constrânși să lucreze zi și noapte și să trăiască dintr-un venit foarte sărac. Când vin perioade de criză, fiecare nerv și fiecare tendon sunt solicitate de eforturile grele. Dacă oamenii aceștia ar putea să se retragă și să se odihnească puțin,

angajându-se într-o muncă fizică, ar fi o mare ușurare. În felul acesta, unii oameni, care au ajuns în mormânt, ar fi putut să fie salvați. O anumită cantitate de muncă manuală făcută pe parcursul zilei este o necesitate categorică pentru sănătatea fizică și pentru limpezimea minții. În felul acesta sângele este atras de la creier spre alte părți ale trupului. — Letter 168, 1899.

Dezvoltarea continuă — Mulți dintre ei au suferit de încordare mintală severă, fără a se relaxa prin exercițiu fizic. Rezultatul este o deteriorare a puterilor lor și o tendință de a se sustrage de la răspunderi. Ei au nevoie de o muncă mai activă. Aceasta nu se limitează numai la cei ale căror capete au albit odată cu trecerea timpului, ci și la bărbații tineri care au căzut în aceeași stare și au ajuns slăbiți din punct de vedere mintal. Ei au o listă de predici bine pregătite, dar când trec de limitele acestora, aproape că își pierd [662] glasul.

Pastorul demodat, care a călătorit cu calul și a petrecut mult timp vizitându-și turma, s-a bucurat de o sănătate mai bună, cu toate greutățile și expunerea la pericole, decât pastorii noștri de astăzi, care evită pe cât le stă în putință orice efort fizic și se limitează să rămână la cărțile lor.

Pastorii în vârstă și cu experiență trebuie să socotească a fi datoria lor, ca slujitori angajați ai lui Dumnezeu, să meargă înainte, progresând în fiecare zi, ajungând tot mai eficienți în lucrarea lor și, în mod constant, să adune material nou pentru a-l prezenta poporului. Fiecare efort de a prezenta Evanghelia trebuie să fie o îmbunătățire a celui care l-a precedat. În fiecare an, ei trebuie să dezvolte o evlavie mai adâncă, un spirit mai afectuos, o spiritualitate mai mare și o cunoaștere desăvârșită a adevărului biblic. Cu cât vârsta și experiența sunt mai mari, cu atât mai mult ar trebui să se apropie de inima oamenilor, având o mai bună cunoaștere a lor. — Testimonies for the Church 4:269, 270 (1876).

Grijile financiare — Când pastorii și profesorii, sub presiunea poverii răspunderii financiare, urcă la amvon sau intră în sala de clasă cu creierul obosit și cu nervii încordați peste măsură, ce altceva se poate aștepta de la ei decât să folosească un foc obișnuit în locul focului sfânt aprins de Dumnezeu? Eforturile chinuitoare și dezorganizate îl dezamăgesc pe ascultător și îi dăunează vorbitorului. El n-a avut timp să-L caute pe Domnul, n-a avut timp să ceară, în credință,

ungerea Duhului Sfânt. — Testimonies for the Church 7:250, 251 (1902).

Evitarea comitetelor care se prelungesc noaptea — Un pastor nu poate să își păstreze starea minții în forma cea mai bună, dacă este chemat să rezolve micile dificultăți din diferitele lui biserici. [663] Aceasta nu este lucrarea care i-a fost rânduită. Dumnezeu dorește să folosească toate capacitățile solilor Săi aleși. Mintea lor nu trebuie să fie istovită de adunările de comitet care se prelungesc noaptea, pentru că Dumnezeu dorește ca toată puterea minții lor să fie folosită pentru propovăduirea Evangheliei, așa cum este ea în Hristos Isus.

Adesea, când este suprasolicitat, un pastor este atât de grăbit, încât abia dacă mai găsește timp să se cerceteze pe sine însuși, pentru a vedea dacă mai este sau nu în credință. El găsește foarte puțin timp pentru a medita și pentru a se ruga. În activitatea Sa, Domnul Hristos a asociat rugăciunea cu munca. El a petrecut noapte de noapte în rugăciune. Pastorii trebuie să se roage lui Dumnezeu, cerând Duhul Său Sfânt, pentru a fi în stare să prezinte adevărul într-o modalitate corectă. — Manuscript 127, 1902.

Apelul adresat unui evanghelist popular — Mi-a fost arătat cu claritate că poporul lui Dumnezeu trebuie să adopte o poziție fermă împotriva consumului de carne. Oare le-ar fi trimis Dumnezeu celor din poporul Său timp de treizeci de ani solia că, dacă doresc să aibă un sânge curat și o minte limpede, trebuie să renunțe la folosirea cărnii, dacă nu ar fi vrut ca ei să asculte solia aceasta? Prin folosirea cărnii în alimentație, natura animalică este întărită, iar natura spirituală este slăbită. Oamenii ca voi, care sunt angajați în lucrarea cea mai solemnă și mai importantă ce le-a fost încredințată vreodată făpturilor omenești, trebuie să acorde o atenție deosebită alimentelor pe care le consumă.

Nu uita că, atunci când mănânci carne, tu mănânci, de fapt, cereale și vegetale la mâna a doua, pentru că animalul primește din ele elementele nutritive care îl fac să crească și îl pregătesc pentru piață. Viața care s-a aflat în cereale și vegetale trece în corpul animalului și ajunge o parte a vieții lui, iar apoi făpturile omenești mănâncă animalul. De ce sunt oamenii atât de doritori să mănânce o hrană de mâna a doua?

La început, Dumnezeu a declarat despre roadele pământului că [664] sunt „bune de mâncat”. Îngăduința de a consuma carne a fost o

consecință a căderii în păcat. Omului nu i-a fost acordată permisiunea de a consuma carnea animalelor, decât după ce a avut loc potopul. Prin urmare, de ce avem noi nevoie să mâncăm carne? Puțini dintre aceia care consumă carne știu cât de plină de boli este. Carnea nu a fost niciodată alimentul cel mai bun, iar acum este blestemată de boală.

Însuși gândul de a ucide animalele pentru a le mânca este revoltător. Dacă simțurile naturale ale omului nu ar fi fost pervertite prin îngăduirea poftei, făpturile omenești nu s-ar gândi să consume carnea animalelor.

Nouă ne-a fost încredințată lucrarea de înaintare a reformei sănătății. Domnul dorește ca aceia care fac parte din poporul Său să fie în armonie unii cu alții. Așa cum știi, noi nu trebuie să părăsim poziția în care Domnul ne-a poruncit să stăm pe parcursul ultimilor treizeci și cinci de ani. Fi atent la felul în care te așezi pe o poziție potrivnică lucrării de reformă a sănătății. Ea va înainta, pentru că este mijlocul ales de Dumnezeu pentru a micșora suferința din lumea noastră și pentru a-i curăța pe cei din poporul Său.

Fii atent la atitudinea pe care ai adoptat-o, ca nu cumva să provoci dezbinare. Fratele meu, chiar dacă dai greș în a aduce în viața ta și în familia ta binecuvântarea care vine din respectarea principiilor reformei sănătății, nu le face rău altora prin faptul că te împotrivești luminii pe care a dat-o Dumnezeu cu privire la subiectul acesta.

Deși noi nu facem din consumul de carne o condiție și deși nu dorim să obligăm pe nimeni să renunțe la folosirea cărnii, totuși datoria noastră este să cerem ca niciun pastor angajat al vreunei Conferințe să nu desconsidere și să nu se împotrivească soliei reformei cu privire la aspectul acesta. Dacă, în fața luminii pe care Dumnezeu a dat-o cu privire la efectul consumului de carne asupra organismului, tu vei continua totuși să consumi carne, vei fi nevoit, să suporți consecințele. Cu toate acestea, nu adopta înaintea oamenilor o poziție care să le îngăduie să creadă că nu este necesar să se ceară o reformă cu privire la consumul de carne, pentru că Dum- [665]
nezeu cere într-adevăr o reformă. Domnul ne-a încredințat lucrarea de a proclama solia reformei sănătății, iar dacă tu nu poți să pășești în rândurile celor care vestesc solia aceasta, nu trebuie să faci din lucrul acesta un fapt evident. Prin contracararea eforturilor pe care le

depun tovarășii tăi care prezintă reforma sănătății, tu te afli în afara ordinii și lucrezi într-o direcție greșită. — Letter 48, 1902.

Vocea slujitorului evangheliei

Pastorul este purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu — Acela care este de acord să primească rolul de a fi purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu ar trebui să considere că este extrem de important să prezinte adevărul cu toată inteligența și abilitatea de care dispune, pentru ca adevărul să nu piardă nimic, atunci când le este prezentat oamenilor. Aceia care consideră că nu este atât de grav faptul de a se exprima incorect în predicare îl dezonorează pe Dumnezeu. — Manuscript 107, 1898.

Tonuri pline și curgătoare — Îndemânarea de a vorbi clar și lămurit, în tonuri pline și curgătoare, este de mare valoare în orice ramură a lucrării. Calitatea aceasta este indispensabilă pentru aceia care doresc să devină slujitori ai Evangheliei, lucrători biblici sau colportori. Aceia care plănuiesc să se angajeze în ramurile acestei lucrări ar trebui să fie învățați să-și folosească vocea în așa fel încât, atunci când le vorbesc oamenilor despre adevăr, să lase o impresie hotărâtă spre bine. Adevărul nu trebuie să fie schilodit, comunicându-l printr-un mod defectuos de exprimare. — Testimonies for the Church 6:380 (1900).

Vorbirea clară și expresivă — Fie că vorbesc de la amvon, fie că prezintă studii biblice, toți lucrătorii trebuie să fie învățați să vorbească într-o modalitate clară și expresivă. — Letter 200, 1903.

Vocea melodioasă și plăcută a celui care citește Biblia — Cei care prezintă lecturi biblice în adunare sau în familii ar trebui să fie în stare să citească într-o modalitate plăcută și melodioasă, care să-i încânte pe ascultători. — Testimonies for the Church 6:381 (1900). [666]

Vorbirea convingătoare și expresivă — știința citirii corecte și cu accente corespunzătoare are valoarea cea mai mare. Indiferent cât de multe cunoștințe ați dobândit în alte domenii, dacă ați neglijat să vă cultivați vocea și modalitatea de a vorbi, așa încât să fiți în stare să vorbiți și să citiți într-o modalitate distinctă și inteligibilă, toată învățătura voastră nu va avea decât puține foloase, deoarece fără cultivarea vocii nu puteți să comunicați cu claritate ce ați învățat.

Este deosebit de important ca aceia care doresc să ajungă să conlucreze cu Dumnezeu în lucrarea Sa să fie capabili să comunice propriile cunoștințe într-o modalitate convingătoare și impresionantă. Cu cât sunteți în stare să adresați mai expresiv cuvintele adevărului, cu atât efectul acestor cuvinte va fi mai mare pentru aceia care le aud. O prezentare corespunzătoare a adevărului Domnului este vrednică de eforturile cele mai mari. Studenții care se pregătesc pentru a-I sluji Domnului să facă eforturi hotărâte ca să învețe să vorbească într-o modalitate corectă și impresionantă, pentru a fi în stare să prezinte corespunzător adevărurile de origine cerească, atât în conversațiile particulare, cât și când sunt angajați în lucrarea publică. — Manuscript 131, 1902.

Vocea vorbitorului influențează decizia ascultătorului — Unii nimicesc impresia solemnă pe care o pot face asupra poporului, prin ridicarea glasului în tonuri înalte, țipând și strigând adevărul. Când este prezentat în felul acesta, adevărul pierde mult din frumusețea, din forța și din solemnitatea lui. Dar atunci când glasul [667] este armonizat corect, dacă este plin de solemnitate și vorbește cu patos, el va produce o impresie mult mai bună. Acesta a fost timbrul vocii în care Hristos i-a învățat pe ucenicii Săi; El a vorbit cu patos. Dar ce face această strigare? Ea nu face decât să provoace o senzație neplăcută pentru ascultători și să irosească organele vocale ale vorbitorului. Timbrul vocii are mult de-a face cu influențarea inimilor celor care ascultă. — Testimonies for the Church 2:615 (1871).

Folosirea corespunzătoare a organelor vocale — Organelor vocale și educării lor ar trebui să li se acorde o atenție deosebită. Ele sunt întărite printr-o folosire corectă, dar pot ajunge să fie slăbite, dacă nu sunt folosite corespunzător. Folosirea timbrului vocii excesiv, așa cum se întâmplă când sunt rostite predici lungi, dacă este repetată adesea, nu va dăuna doar organelor vorbirii, ci va supune la o solicitare excesivă întregul sistem nervos. Harpa delicată, cu o mie de corzi, ajunge să fie uzată, nu mai poate să fie reparată și, în locul melodiei, va produce sunete discordante.

Pentru fiecare vorbitor este important să își educe în așa fel corzile vocale, încât să le păstreze într-o stare de sănătate, ca să le poată adresa oamenilor cuvintele vieții. Fiecare trebuie să cunoască bine modalitatea cea mai eficientă de a-și folosi darurile primite de la Dumnezeu, precum și să pună în practică lucrurile pe care le

cunoaște. Nu este necesar să se vorbească pe un ton înalt sau cu o voce puternică, deoarece faptul acesta poate fi foarte dăunător pentru vorbitor. Vorbirea rapidă nimicește o mare parte din efectul unei predici, deoarece cuvintele nu pot să fie rostite atât de clar și de distinct cum ar putea să fie dacă ar fi rostite mai rar, acordându-i timp ascultătorului pentru a înțelege semnificația fiecărui cuvânt.

Vocea omenească este un dar prețios din partea lui Dumnezeu. Ea are o influență puternică spre bine, iar Domnul dorește ca slujitorii Săi să păstreze patosul și muzicalitatea ei. Vocea să fie cultivată în [668] așa fel încât să își dezvolte muzicalitatea, spre a fi plăcută pentru auzul ascultătorilor și pentru a le impresiona inima....

Domnul le cere slujitorilor Săi să nu-și urmeze impulsurile atunci când vorbesc, ci să vorbească rar și calm și să lase ca Duhul Sfânt să fie acela care să facă adevărul să aibă efect. Să nu credeți niciodată că dacă vă străduiți să vorbiți cu pasiune, conduși de impulsuri și dacă lăsați simțămintele să vă determine să vă ridicați vocea la tonuri nefiresc de înalte, veți dovedi în felul acesta că marea putere a lui Dumnezeu se află asupra voastră....

Influența voastră trebuie să fie vastă, iar vorbirea voastră trebuie să se afle sub controlul rațiunii. Când vă solicitați corzile vocale, vocea își pierde muzicalitatea. Înclinația de a vorbi repede trebuie să fie biruită cu hotărâre. Dumnezeu cere de la slujitorii Săi întreaga slujire pe care o poate aduce un om. Toate talentele încredințate slujitorului omenesc trebuie să fie cultivate, prețuite și folosite ca pe niște înzestrări prețioase primite din partea Cerului. Folosirea neglijentă și neînțeleaptă a oricărei capacități primite de la Dumnezeu scade din eficiența ei, așa încât, atunci când se ajunge într-o situație urgentă, în care s-ar fi putut face un bine foarte mare, aceste capacități sunt atât de slăbite, deficitare, încât nu pot face decât prea puțin bine. — Special Testimonies, seria A 7:9-11 (1874).

Cultivarea vocii este importantă pentru pastori — Profesorii din școlile noastre nu ar trebui să le tolereze studenților atitudini necivilizate și gesturi necuvenite, intonații greșite în citire sau punerea greșită a accentului în vorbire. Fiecare student să fie îndemnat să cultive o vorbire și o voce desăvârșite. Din cauza neglijenței și a unei educații greșite, adesea sunt deprinse obiceiuri care constituie [669] piedici mari în lucrarea unui pastor care, de altfel, este talentat. Studentul trebuie să fie convins că are capacitatea de a ajunge o

persoană matură prin combinarea eforturilor cu darurile pe care le are. Prin cultivare și printr-un efort asiduu, capacitățile fizice și mintale, cu care l-a înzestrat Dumnezeu, pot să ajungă a avea o influență puternică în beneficiul semenilor lui. — Manuscript 22, 1886.

Cultivarea vocii — Cultivarea vocii are un loc important în educația fizică, întrucât are ca efecte întărirea și dezvoltarea capacității pulmonare și înlăturarea, în acest fel, a pericolului de îmbolnăvire. Pentru a asigura o prestație corectă când vorbiți sau citiți cu glas tare, aveți grijă ca mușchii abdominali să participe în procesul respirației și organele respiratorii să nu fie jenate în niciun fel. Mușchii abdominali să fie cei solicitați, nu cei ai gâtului. Pot fi prevenite în acest fel oboseala excesivă și bolile serioase ale gâtului și plămânilor. Ar trebui să se acorde o mare atenție articulării distincte a cuvintelor, unui ton vocal blând, bine modulat și să se evite un flux verbal exagerat. — Educație, 199 (1903).

Cum să vorbești pentru mii de ascultători, la fel de ușor ca pentru zece — A vorbi din gât, lăsând cuvintele să iasă din partea superioară a organelor vocale, uzându-le și iritându-le tot timpul, nu este cea mai bună cale de păstrare a sănătății sau de creștere a eficienței acestor organe. Trebuie să inspirați complet și să lăsați ca acțiunea să vină din partea mușchilor abdominali. Plămânii să fie numai mijlocul, dar să nu depindeți de ei pentru a face lucrarea. Dacă lăsați ca toate cuvintele voastre să vină din adâncime, exercitând mușchii abdominali, puteți vorbi la mii de oameni cu tot atâta ușurință cu care puteți vorbi la zece. — Testimonies for the Church 2:616 (1871).

[670] **Atenția acordată unei respirații corecte** — Pastorii trebuie să stea drept și să vorbească fără grabă, hotărât și limpede, inspirând după fiecare propoziție și exprimând cuvintele prin exercitarea mușchilor abdominali. Dacă vor respecta această regulă simplă, dând atenție legilor sănătății și în alte privințe, ei își pot conserva viața și pot fi utili timp mult mai îndelungat decât oamenii din oricare altă profesie. Pieptul va deveni mai larg, iar vorbitorul nu va fi nevoit să răgușească, nici chiar printr-o vorbire continuă. Printr-o grijă atentă, în loc de a ajunge bolnavi, pastorii pot să învingă orice tendință spre tuberculoză. — Testimonies for the Church 4:404 (1880).

A vorbi rar și calm — Când eram mai tânără, obișnuiam să vorbesc prea tare. Domnul mi-a arătat că, dacă îmi ridic vocea la

un ton nefiresc de înalt, nu pot să las o impresie potrivită asupra oamenilor. Apoi, mi-a fost prezentat Domnul Hristos și modalitatea Sa de a vorbi, iar vocea Sa era plăcută și melodioasă. Vorbirea Sa rară și calmă ajungea la cei care îl ascultau, cuvintele Sale pătrundeau în inima lor, iar ei erau în stare să înțeleagă tot ce le spunea, înainte ca El să le adreseze propoziția următoare. Unii par să creadă că, dacă nu vorbesc repede și tare, își vor pierde inspirația. Dacă aceasta este inspirație, atunci să o piardă și cu cât o vor pierde mai repede, cu atât va fi mai bine. — Manuscript 19b, 1890.

Înfățișarea personală a evanghelistului

Personalitatea evanghelistului — Din lumina pe care am avut-o, slujba de pastor este o slujbă înaltă și sacră, iar cei care acceptă [671] această poziție trebuie să-L aibă pe Hristos în inima lor și să dea dovadă de dorința serioasă de a-L reprezenta pe Dumnezeu cu vrednicie înaintea poporului în toate faptele lor, în îmbrăcămintea lor și chiar în maniera lor de a vorbi....

Cuvintele noastre, acțiunile noastre, comportamentul nostru, îmbrăcămintea noastră, totul trebuie să predice. Noi trebuie să vorbim poporului nu numai prin cuvinte, ci orice lucru care aparține ființei noastre trebuie să fie o predică pentru ei. — Testimonies for the Church 2:615, 618 (1871).

Suflete pierdute din cauza neglijenței — Un pastor care este neglijent în îmbrăcăminte îi rănește adesea pe cei cu bun-simț și gusturi rafinate. Cei care au defecte în privința aceasta trebuie să-și corecteze greșelile și să fie mai precauți. În cele din urmă, sufletele se vor pierde din cauza neorânduielii pastorului. Prima apariție i-a influențat în mod nefavorabil pe oameni, pentru că nu putea face nici o legătură între înfățișarea pastorului și adevărurile pe care le prezenta, îmbrăcămintea a fost împotriva lui, iar impresia lăsată era că poporul pe care îl reprezenta el era un grup de oameni neglijenți, care nu se interesau de îmbrăcămintea lor, iar ascultătorii nu voiau să aibă nimic de-a face cu astfel de oameni. — Testimonies for the Church 2:613 (1871).

Gustul, culoarea și mărimea — Unii dintre cei care slujesc lucrurilor sfinte își aranjează îmbrăcămintea în așa fel încât, într-o oarecare măsură, aceasta nimicește influența muncii lor. Există o lipsă de gust privind culoarea și simplitatea corespunzătoare. Care este impresia pe care o face o astfel de îmbrăcăminte? Este aceea că lucrarea în care sunt angajați nu este considerată mai sacră și mai înaltă decât munca obișnuită, ca aratul câmpului. Prin exemplul lui, pastorul coboară lucrurile sacre la nivelul lucrurilor obișnuite. — Testimonies for the Church 2:614 (1871).

Alegerea culorilor — Îmbrăcămintea de culoare neagră, sau o culoare închisă, va fi mai potrivită pentru un pastor la amvon și va avea o impresie mai bună asupra oamenilor, decât combinarea a două sau trei culori diferite în vestimentație. — Testimonies for the Church 2:610 (1871). [672]

Bunul simț în îmbrăcăminte și comportament — Noi trebuie să dăm dovadă de bun-simț în îmbrăcăminte și în comportament. Să nu purtăm niciodată haine pătate și dezordonate. — Letter 49, 1902.

Caracterul unei femei angajate în lucrare este judecat după îmbrăcăminte — Caracterul unei persoane este judecat după stilul de a se îmbrăca. Un gust rafinat și o minte cultivată se vor descoperi prin alegerea unei vestimentații simple și adecvate. Când este unită cu modestia comportamentului, simplitatea decentă în îmbrăcăminte va avea un mare efect, învăluind o tânără în acea atmosferă de reținere sfântă, care va constitui pentru ea un scut ce o va feri de o mie de primejdii. — Educație, 248 (1903).

Cei necredincioși vor aprecia simplitatea îmbrăcămintei — Mulți se îmbracă la fel ca lumea pentru a avea o influență asupra necredincioșilor, dar fac o greșeală regretabilă. Dacă ei vor să aibă o influență adevărată și salvatoare, să trăiască mărturisirea lor de credință, să-și arate credința prin fapte bune și să facă o deosebire clară între cel creștin și cel lumesc. Cuvintele, îmbrăcămintea, faptele să vorbească despre Dumnezeu. Atunci, asupra tuturor celor din jurul lor va fi revărsată o influență sfântă și chiar și necredincioșii vor lua cunoștință că ei au fost cu Isus. Dacă dorește cineva să aibă o influență care să vorbească în favoarea adevărului, să trăiască după mărturisirea lor de credință și să imite astfel Modelul cel smerit. — Testimonies for the Church 4:633, 634 (1881).

Mândria în îmbrăcăminte este o pricină de poticnire pentru cei necredincioși — Multe suflete care au fost convinse de adevăr au fost determinate să se hotărască împotriva lui prin mândria și iubirea de lume arătate de surorile noastre. Învățătura predicată apărea clară și armonioasă și ascultătorii simțeau că trebuie să ridice o cruce grea, adoptând adevărul. Când persoanele acestea le-au văzut pe surorile noastre făcând atâta caz de îmbrăcămintea lor, au spus: „Acestea se îmbracă întru totul așa cum ne îmbrăcăm și noi. Ele nu pot crede cu adevărat ce mărturisesc și, la urma urmei, probabil că sunt amăgite. Dacă ele cred că Hristos vine curând, și cazul fiecărui suflet va fi [673]

hotărât pentru viață sau moarte veșnică, nu pot să dedice timp și bani pentru a se îmbrăca după moda zilei.” Cât de puțin cunoșteau aceste pretinse surori credincioase despre predica pe care o ținea îmbrăcămintea lor!

Cuvintele, faptele și îmbrăcămintea noastră sunt zilnic propovăduitori vii, care adună cu Hristos sau împrăștie. Aceasta nu este o chestiune banală, astfel încât să se treacă peste ea cu ironie. Subiectul îmbrăcămintei necesită meditație serioasă și multă rugăciune. Mulți necredincioși socotesc că nu făceau bine permițându-și să fie sclavii modei, dar când îi văd pe unii dintre cei care fac o mare mărturisire de evlavie îmbrăcându-se cum se îmbracă cei din lume, bucurându-se de o societate ușuratică, ei trag concluzia că nu poate fi ceva rău într-o astfel de purtare. — Testimonies for the Church 4:641 (1881).

O vestimentație simplă nu-i va stânjeni pe cei săraci — Îmbrăcămintea noastră să fie simplă, așa încât, atunci când îi vizităm, cei săraci să nu se simtă stânjeniți de contrastul dintre înfățișarea noastră și înfățișarea lor. — Slujitorii evangheliei, 189 (1915).

Îmbrăcămintea potrivită profesiei sfinte — Atenția în ce privește îmbrăcămintea este un aspect important și demn de luat în considerare. Pastorul ar trebui să fie îmbrăcat într-o manieră care se potrivește cu demnitatea poziției lui. Unii pastori au dat greș în această privință, în unele cazuri, nu numai că îmbrăcămintea lor a [674] fost dezordonată și lipsită de gust, dar și murdară și neîngrijită.

Dumnezeul cerurilor, ale cărui brațe mișcă pământul, care ne dă viață și ne păstrează sănătatea este onorat sau dezonorat prin aspectul exterior al celor care slujesc spre slava Sa. — Slujitorii evangheliei, 173 (1915).

Soția evanghelistului

Responsabilitatea pentru talanții ei — Soția pastorului are o răspundere pe care nu trebuie și nu poate să o îndepărteze cu ușurință. Dumnezeu îi va cere talantul încredințat ei, cu dobândă. Ea trebuie să lucreze cu sârguință, cu credincioșie și în unire cu soțul ei pentru salvarea sufletelor. Ea nu trebuie să vorbească niciodată de dorințele sau plăcerile ei, să exprime dezinteres față de lucrarea soțului ei sau să întrețină sentimente nostalgice, de nemulțumire. Toate aceste înclinații firești trebuie să fie depășite. Ea are de atins în mod negreșit un scop în viață. Cum să procedeze, cum să lupte cu aceste sentimente, cu plăcerile și gusturile firești? Acestea trebuie sacrificate cu bunăvoință și în mod hotărât, pentru a putea face binele și a salva suflete.

Soțiile de pastori trebuie să ducă o viață devotată, o viață de rugăciune, însă unele dintre ele s-ar bucura de o religie în care nu există cruce și care nu necesită tăgăduire de sine sau efort din partea lor. În loc să stea cu demnitate pe propriile picioare, bazându-se pe Dumnezeu pentru putere și aducându-și la îndeplinire răspunderea, ele au fost mult prea mult timp dependente de alții în ce privește viața lor spirituală. Dacă s-ar baza pe Dumnezeu cu o încredere ca de copil și dacă s-ar îndrepta cu tot devotamentul spre Isus, depinzând pentru viață de El, vița cea vie, cât de mult bine ar putea face și cât de mult i-ar putea ajuta pe alții, ce sprijin ar fi pentru soții lor și ce [675] răsplată vor avea la sfârșit! — Testimonies for the Church 1:452, 453 (1864).

Alături de soț în lucrarea de câștigare a sufletelor — Dacă o soție de pastor își însoțește soțul în călătoriile sale, ea nu trebuie să caute nici o plăcere pentru ea însăși, nu trebuie să plece în vizite, să facă să fie așteptată, ci să lucreze împreună cu el. Ea trebuie să-și unească interesele cu ale lui pentru a face bine. Trebuie să fie binevoitoare în a-și însoți soțul, dacă grijile casei nu o împiedică, și să-l ajute în lucrarea de salvare a sufletelor. Cu blândețe și umilință, și totuși cu demnitate nobilă, ea trebuie să aibă o influență

determinantă asupra minții celor din jurul ei; să-și facă partea ei și să-și ducă povara și crucea în cadrul adunării, la altarul familial și în conversațiile de la gura sobei. Oamenii așteaptă acest lucru și au dreptul să aștepte acest lucru. Dacă aceste așteptări nu sunt împlinite, influența soțului este mai mult de jumătate distrusă.

Soția pastorului poate face mult dacă dorește. Dacă are un spirit de sacrificiu de sine și dragoste pentru suflete, ea poate face împreună cu el aproape tot atâta bine cât el. O soră care lucrează pentru cauza adevărului poate înțelege și ajunge la anumite persoane la care soțul ei nu poate avea acces. — Testimonies for the Church 1:452 (1864).

Îmbrăcămintea soțiilor pastorilor — În mod deosebit, soțiile pastorilor noștri să fie foarte atente să nu se îndepărteze de învățăturile lămurite ale Bibliei cu privire la subiectul îmbrăcămintei. Multe socotesc aceste instrucțiuni prea demodate ca să mai țină seama de ele, dar Cel care le-a dat aceste îndrumări ucenicilor Săi a înțeles primejdiile care vin din iubirea de îmbrăcăminte din timpul nostru și ne-a trimis o solie de avertizare. Vom lua noi seama la avertizare și vom fi înțelepți? Extravaganța în îmbrăcăminte este [676] în continuă creștere. Dar sfârșitul nu este aici. Moda este în continuă schimbare și surorile noastre merg pe urmele ei, indiferent de timp sau cheltuială. Pe îmbrăcăminte se cheltuiește o mare sumă, când banii ar trebui să fie redați lui Dumnezeu, Dătătorul. — Testimonies for the Church 4:630 (1864).

Exemplul religiei din cămin — Dacă în familia pastorului sunt copii, soția lui să-și aducă aminte că propriul cămin este câmpul ei misionar în care trebuie să lucreze cu o energie neobosită și cu un zel neșovăitor, știind că rezultatele lucrării ei vor rămâne de-a lungul veșniciei. Oare nu sunt sufletele copiilor ei la fel de prețioase ca sufletele celor necredincioși? Prin urmare, să le îndrume cu o grijă plină de iubire. Ea are responsabilitatea de a-i arăta lumii puterea și excelența religiei în cămin. Ea trebuie să fie condusă de principii, nu de impulsuri și să lucreze, fiind conștientă că Dumnezeu este ajutorul ei. Ea nu ar trebui să îngăduie niciunui lucru să o abată de la îndeplinirea misiunii.

Influența mamei care se află într-o legătură strânsă cu Hristos este de o valoare infinită. Slujirea iubirii face din căminul ei un Betel. Domnul Hristos conlucrează cu ea, transformând apa obișnuită în vinul cerului. Copiii ei vor crește pentru a fi o binecuvântare și

o onoare pentru ea, atât în viața aceasta, cât și în viața viitoare. — Slujitorii evangheliei, 206 (1915).

Importanța lucrării din cămin — Dacă bărbații căsătoriți merg în lucrare, lăsându-și soțiile să îngrijească de copii acasă, soția și mama îndeplinește o lucrare întru totul la fel de mare și importantă precum este lucrarea soțului și a tatălui. În timp ce unul slujește în câmpul misionar, celălalt slujește în lucrarea misionară din cămin, ale cărei griji și poveri adesea le depășesc cu mult pe cele ale soțului și tatălui. Lucrarea mamei este solemnă și importantă. Ea trebuie să modeleze mintea și caracterul copiilor ei, să-i educe [677] pentru a fi folositori pe pământul acesta și să-i pregătească pentru viața veșnică.

În câmpul misionar, soțul ar putea să fie onorat de oameni, în timp ce soția care trudește acasă ar putea să nu primească nici o recunoștință pentru munca ei, dar, dacă lucrează pentru interesele cele mai înalte ale familiei ei, căutând să modeleze caracterul copiilor în conformitate cu Modelul divin, îngerul raportor scrie numele ei ca fiind unul dintre misionarii cei mai mari din lume.

Dacă își păstrează sufletul în dragoste față de Dumnezeu, soția pastorului poate fi un mare ajutor pentru soțul ei, căutând să-i ușureze munca. Ea îi poate învăța pe copiii ei Cuvântul Domnului și poate să-și administreze propria gospodărie cu înțelepciune. Împreuna cu soțul ei, ea poate să-și educe copiii, învățându-i să se deprindă să fie economi și să-și stăpânească dorințele. — Slujitorii evangheliei, 203 (1915).

Un spirit nemulțumit este o povară mortală — Aceste surori sunt strâns legate de lucrarea lui Dumnezeu, pentru că El i-a chemat pe soții lor să predice adevărul prezent. Acești slujitori, dacă au fost cu adevărat chemați de Dumnezeu, vor simți importanța adevărului. Ei stau între cei vii și între cei morți și trebuie să vegheze asupra sufletelor pentru că vor fi nevoiți să dea socoteală. Chemarea lor este solemnă, iar soțiile lor pot fi ori o mare binecuvântare pentru ei, ori un mare blestem. Ele îi pot încuraja când sunt deznădăjduiți, îi pot mângâia când sunt dărâmați și îi pot îndemna să privească în sus și să se încreadă pe deplin în Dumnezeu, atunci când credința li se clatină. Sau merg pe calea opusă, privind asupra părții întunecoase, socotind că trec prin greutăți, neavând credință în Dumnezeu și vorbindu-le soților lor despre necazurile și necredința lor, îngăduindu-și un spirit

de murmurare, de plângere, și astfel să le fie acestora o povară grea, chiar un blestem.

[678] O soție nesfințită este cel mai mare blestem pe care-l poate avea un pastor. Acești slujitori ai lui Dumnezeu, care au fost și sunt încă în această situație nefericită, prin faptul că au în cămin o astfel de influență ucigătoare, ar trebui să înalțe de două ori mai multe rugăciuni și să vegheze, să ia o poziție fermă, hotărâtă, și să nu lase ca această negură să-i doboare. Ei trebuie să se lipească mai mult de Dumnezeu, să fie hotărâți și neclintiți, să-și conducă bine familia și să trăiască astfel încât să poată avea aprobarea lui Dumnezeu și să se bucure de paza îngerilor. Însă, dacă ei cedează dorințelor soțiilor lor neconsacrate, neplăcerea lui Dumnezeu va fi atrasă asupra acelei case. Chivotul lui Dumnezeu nu-și poate avea locul în casă, deoarece ei își îngăduie și se complac în păcatele lor. — Testimonies for the Church 1:138, 139 (1856).

Păstrarea unui standard moral înalt

Renunțarea la principii este un semn al sfârșitului — Pretutindeni sunt oameni distruși, altare de familie sfărâmate, cămine ruinate. Are loc o abandonare ciudată a principiilor, standardul moralității este coborât, iar pământul ajunge repede asemenea Sodomei. Practicile care au adus judecata lui Dumnezeu asupra lumii antediluviene și care au făcut ca Sodoma să fie nimicită prin foc sporesc rapid. Ne apropiem de sfârșit, când pământul va fi curățat cu foc. — Slujitorii evangheliei, 125, 126 (1915).

Pastorii sunt ținta lui Satana — Satana își îndreaptă ispitele în special împotriva pastorilor. El știe că pastorii sunt doar niște oameni, care nu au niciun har și nici o sfințire proprie, că valorile Evangheliei au fost puse în vase pământești, pe care numai puterea divină le poate face niște vase de cinste. El știe că Dumnezeu a prevăzut ca pastorii să fie niște mijloace puternice pentru mântuirea [679] sufletelor și că ei pot avea succes în activitatea lor numai în măsura în care îi îngăduie Tatălui veșnic să le conducă viața. Prin urmare, Satana se străduiește cu toată ingeniozitatea lui să-i ducă în păcat, știind că poziția în care se află face păcatul lor să fie deosebit de grav, deoarece, păcătuind, se fac ei înșiși niște slujitori ai răului. — Slujitorii evangheliei, 124 (1915).

Echilibrul între demnitate și sociabilitate — Trebuie să fim atenți la curăția și la decența în comportament. Să veghem împotriva păcatelor acestui veac degradat. Ambasadorii lui Hristos să nu se înjosească prin conversații lipsite de seriozitate și printr-o atitudine de familiaritate față de femeile căsătorite sau necăsătorite. Să-și păstreze locul potrivit și o demnitate cuvenită, dar, în același timp, să fie sociabili și curtenitori față de toți. Ei trebuie să stea departe de tot ce seamănă a familiaritate și profan. Acesta este un teren interzis, pe care nu pot să calce în siguranță. Fiecare cuvânt și fiecare faptă trebuie să aibă menirea de a înălța și de a înnobila. Lipsa de atenție în acest domeniu este un păcat. — Slujitorii evangheliei, 125 (1915).

Respingeți flatările venite din partea femeilor — Uneori, veți fi flatați de bărbați, dar femeile vă vor flata mai adesea. Îndeosebi când prezentați adevărul în teritorii noi, veți întâlni persoane care se vor angaja în aceasta flatare nelegiuită. În calitate de slujitori ai lui Hristos, voi trebuie să disprețuiți flatările, să le evitați, ca și când ar fi niște șerpi veninoși. Respingeți femeile care vă vor lăuda inteligența, continuând să vă țină de mână cât mai mult cu putință. Nu le spuneți prea multe cuvinte persoanelor din categoria aceasta, pentru că ele sunt slujitorii lui Satana și aduc la îndeplinire planurile lui, întinzând capcane fermecate, ca să vă amăgească și să vă atragă de pe calea sfințirii. Fiecare doamnă creștină înțeleaptă se va purta cu modestie. Ea va înțelege mijloacele lui Satana și nu va fi o colaboratoare a lui.

[680] Nu vă câștigați niciodată reputația de a fi un pastor deosebit de preferat de femei. Evitați societatea acelora care ar putea să micșoreze prin farmecul lor, chiar și în cea mai mică măsură, hotărârea voastră de a face binele sau care ar putea să păteze curăția conștiinței voastre. Nu le acordați timpul sau confidențialitatea, pentru că vă vor lăsa cu simțământul că sunteți deposedați de puterea voastră spirituală. Când sunteți printre străini, în trenuri, acasă, pe stradă, nu faceți niciun gest care ar avea chiar și cea mai mică aparență de rău. — The Review and Herald, 8 iulie, 1884.

Evitați orice legătură cu ce este rău — Când un bărbat care pretinde că îi învață adevărul pe alții este înclinat să stea mult timp în compania tinerelor, chiar și a celor căsătorite, și când obișnuiește să își pună mâna pe umărul lor într-o modalitate familiară sau este găsit conversând cu ele într-o modalitate familiară, să vă temeți de el, pentru că principiile adevărului nu sunt întipărite în sufletul lui. Astfel de bărbați nu sunt niște conlucrători ai lui Isus, ei nu sunt în Hristos, iar Hristos nu locuiește în ei. Înainte ca Dumnezeu să poată primi lucrarea lor, ei au nevoie de o convertire deplină. Adevărul de origine cerească nu îl înjosește pe acela care Îl primește și nu Îl conduce nici chiar la cel mai mic gest de familiaritate necuvenită, dimpotrivă, adevărul îl sfințește pe cel credincios, îl face să aibă gusturi curate, îl înalță și Îl înnobilează și Îl aduce într-o legătură strânsă cu Isus. Adevărul îl determină să ia în considerare îndemnul apostolului Pavel de a se feri de orice se pare rău, pentru ca binele pe care îl săvârșește să nu fie vorbit de rău....

Oamenii care fac lucrarea lui Dumnezeu și care îl au pe Hristos în inima lor nu vor coborî standardul moralității, ci vor căuta mereu să îl înalțe. Ei nu vor simți plăcere când sunt flatați sau alintați de femei. Atât bărbații tineri, cât și cei căsătoriți să spună: „Ia-ți mâinile! Nu îți voi da nici măcar ocazia cea mai mică de a face să fie vorbit de rău binele pe care l-am săvârșit. Numele meu bun este un capital de o valoare mult mai mare pentru mine, decât aurul [681] sau argintul. Vreau să-l păstrez nepătat," Dacă oamenii îmi atacă numele, nu vor face lucrul acesta pentru că eu le-am dat ocazia, ci din același motiv pentru care au spus lucruri mincinoase despre Hristos — deoarece au urât curăția și sfințenia caracterului Său, din cauză că ele erau o mustrare continuă împotriva lor.

Aș dori să întipăresc în mintea fiecărui om care lucrează pentru Dumnezeu nevoia unei rugăciuni continue și stăruitoare. Ei nu pot să stea neîncetat pe genunchi, dar pot să-L înalțe pe Dumnezeu în inima lor. Aceasta este modalitatea în care Enoh a umblat cu Dumnezeu. — The Review and Herald, 10 noiembrie, 1885.

Zidul de apărare a sufletului — Unele femei vor ajunge să fie niște ispititori și vor face tot ce le va fi cu putință pentru a atrage și atenția bărbaților asupra lor. Mai întâi, vor căuta să le câștige simpatia, apoi sentimentele, iar apoi îi vor determina să calce Legea sfântă a lui Dumnezeu. Aceia care și-au dezonorat gândurile și simțămintele, îndreptându-le în direcții interzise de Dumnezeu, nu vor șovăi să-L dezonoreze pe Dumnezeu prin diferite feluri de idolatrie. Dumnezeu îi va lăsa în voia sentimentelor lor nelegiuite. Este necesar să veghem asupra gândurilor noastre, să facem din Cuvântul lui Dumnezeu un zid de apărare a sufletului și să fim foarte atenți ca niciun gând, cuvânt sau faptă să nu ne conducă la păcat. — The Review and Herald, 17 mai, 1887.

Atenție la zidurile de apărare — Marele nostru vrăjmaș are slujitori care pândesc ocazia de a nimici suflete, asemenea leului care își urmărește prada.... Un singur zid de apărare îndepărtat din conștiință, îngăduirea unui singur obicei rău, o singură neglijare a înaltei cerințe a datoriei pot fi începutul unui drum al înșelăciunii, care te va duce în rândul celor ce îi slujesc lui Satana, în vreme ce declari tot timpul că îl iubești pe Dumnezeu și cauza Sa. Un moment [682] de nechibzuință, un singur pas greșit, poate să îndrepte întregul curs al vieții tale într-o direcție greșită. Și poate că n-ai să știi niciodată ce

a cauzat ruina ta, până când nu se va pronunța sentința: „Depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege!” — Testimonies for the Church 5:397, 398 (1885).

Convertiți de pastori neconvertiți — Un om poate să audă și să recunoască întregul adevăr, și totuși să nu știe nimic despre evlavia personală și despre o religie trăită cu adevărat. El poate să le explice altora calea mântuirii, și totuși el însuși să fie pierdut. Adevărul este sfânt și puternic. El cercetează intențiile și scopurile inimii. Importanța autorității adevărului în marele Plan de Mântuire își are originea în Autorul divin și nu este anulată sau făcută să fie lipsită de valoare, din cauza faptului că aceia care contribuie la răspândirea lui sunt nesfinți și necredincioși.

Un om care continua să practice nelegiuirea a întrebat: „De ce sufletele sunt convertite la adevăr prin influența mea?” Eu am răspuns: „Hristos atrage sufletele fără încetare la Sine și face să strălucească lumina Sa pe cărarea lor. Celui căruia se află în căutarea adevărului nu i se îngăduie să cunoască trăsăturile de caracter ale persoanei care îl învață. Dacă este sincer, dacă se apropie de Dumnezeu, crezând în El și mărturisindu-și păcatele, Dumnezeu îl va primi.” — Letter 12, 1890.

Perioada de proba în lucrarea pastorală

Tinerii lucrători care intră în activitate — Unii tineri conștiincioși se pregătesc să intre în activitate pentru a întări avanposturile. Dacă vor fi smeriți înaintea lui Dumnezeu, El le va vorbi și îi va învăța. Acestor tineri, aș dori să le spun următoarele: Lucrați acolo unde vă aflați, făcând tot ce puteți pentru a transmite adevărul care este atât de prețios pentru voi. Păstrați-vă simplitatea, iar apoi, când vor fi posturi libere, veți auzi cuvintele: „Prietene, vino mai sus!" Poate că aveți rețineri să înaintați, dar mergeți înainte cu încredere în Dumnezeu, aducând în lucrarea Sa o experiență nouă și sinceră și o inimă plină de credința care lucrează din iubire și curățește sufletul. Dacă însetați după apa vieții, cereți-o de la Domnul Hristos, iar El vă va da să beți din apa vieții, pe care o dă fără plată. El va fi pentru voi ca un izvor de apă ce țâșnește în viața veșnică. — Letter 9, 1899. [683]

De începuturile corecte depinde mult — Eficiența tinerilor care simt că sunt chemați de Dumnezeu să predice depinde mult de felul în care își încep lucrarea. Aceia care sunt aleși de Dumnezeu pentru lucrarea slujirii vor da dovadă de înalta lor chemare și, prin toate mijloacele posibile, vor căuta să se dezvolte pentru a ajunge lucrători destoinici. — Istoria faptelor apostolilor, 353 (1911).

Începeți lucrarea în asociere cu pastorii mai în vârstă — În pregătirea pentru lucrarea de slujire pastorală, tinerii ar trebui să fie asociați cu pastorii mai în vârstă. Cei care au câștigat experiență în slujire trebuie să-i ia cu ei pe lucrătorii tineri și fără experiență și să lucreze împreună în câmpul de seceriș, învățându-i cum să aibă succes în convertirea sufletelor. Cu bunăvoință și dragoste, acești lucrători mai vârstnici trebuie să-i ajute pe cei tineri să se pregătească pentru lucrarea la care i-ar putea chema Domnul. Iar tinerii care se pregătesc trebuie să respecte sfatul îndrumătorilor lor, cinstindu-le devotamentul și aducându-și aminte că anii lor de muncă le-au dat înțelepciune....

Lucrătorii mai vârstnici să fie niște educatori, păstrându-se ei înșiși sub disciplina lui Dumnezeu. Tinerii să simtă că este privilegiul [684] lor să studieze sub îndrumarea unor lucrători mai vârstnici și să poarte orice povară pe care tinerețea și experiența lor îi vor face în stare să o poarte. Așa i-a educat Ilie pe tinerii poporului Israel în școlile profeților, iar tinerii de astăzi trebuie să beneficieze de o instruire asemănătoare. Nu este posibil să-i sfătuiești pe tineri cum să acționeze în fiecare situație specifică, dar ei trebuie să fie instruiți cu credincioșie de lucrătorii mai în vârstă și învățați să privească în permanență la Acela care este autorul și desăvârșitorul credinței noastre. — Slujitorii evangheliei, 101, 102 (1915).

Lucrați împreună cu lucrătorii care au experiență, dar nu-i copiați — Cei lipsiți de experiență nu ar trebui să fie trimiși să lucreze singuri. Ei ar trebui să stea la dreapta unor pastori mai în vârstă și cu experiență, așa încât să poată fi educați de aceștia. Totuși cei care îi educă pe tineri să le spună: „Voi nu trebuie să copiați gesturile mele sau tonul vocii mele, până acolo încât nimeni să nu știe dacă voi sunteți cei ce vorbesc sau dacă sunt eu. Voi trebuie să vă îmbrăcați propria armură, cu propriile trăsături de caracter, care sunt sfințite de Dumnezeu. Să nu preluați trăsăturile caracterului meu, nici gesturile mele, nici tonul vocii mele, nici expresiile sau cuvintele mele."

Cred că lucrul acesta mi-a fost arătat de douăzeci de ori în viață și am încercat să-l spun fraților, dar greșeala încă nu a fost reparată. Dacă unul dintre acești oameni lipsiți de experiență se află alături de voi, el nu trebuie să creadă totul exact așa cum credeți voi și să considere totul exact așa cum considerați voi, pentru că dacă voi ați renunța la adevăr, el ar spune: „Și eu aș putea să renunț la adevăr." Ajutați-i să primească un caracter echilibrat din partea Dumnezeului cerului, nu să își însușească ideile voastre, modelându-le gândirea în conformitate cu gândirea voastră, ci conduceți-i direct la Biblie, ca model al lor. Importanța acestor lucruri mi-a fost arătată de atâtea ori, încât simt o responsabilitate cu privire la subiectul acesta. — Manuscript 19b, 1890.

[685] **Nu-i respingeți și nu-i descurajați pe lucrătorii noi** — Dumnezeu nu a prevăzut niciodată ca judecata și planurile unui singur om să fie considerate mai presus de orice. El spune: Voi sunteți conlucrători cu Dumnezeu. Niciun om să nu înceapă să-i respingă

sau să-i descurajeze pe alții. Să nu caute să-l determine pe fratele său să îmbrace armura proprie, pentru că el nu a încercat-o încă și nu știe dacă i se potrivește.... Pastorii nu trebuie să copieze niciodată gesturile, obiceiurile, atitudinea, expresiile sau tonul vocii altcuiva. Ei nu trebuie să ajungă umbra niciunui om în gândire, în sentimente sau în plănuirea și aplicarea tuturor metodelor lui. Dacă Dumnezeu v-a chemat să fiți păstorii turmei, înseamnă că v-a dat calificarea de a îndeplini lucrarea aceasta. — Manuscript 104, 1898.

Tinerii chemați în prima linie a lucrării — Cei cu părul alb ar trebui să fie prevăzători și să le ofere tinerilor care se străduiesc să crească toate ocaziile de a veni în față. Cei mai în vârstă să nu simtă că sunt dezonorați în vreun fel, din cauză că vor trece în fața lor tinerii care trebuie să-și folosească aptitudinile și să-și ocupe locul cuvenit, ajungând niște oameni de nădejde. Aceia care sunt mai în vârstă trebuie să-i încurajeze pe tineri să-și dezvolte talentele.

Avem nevoie de bărbați care să lucreze cu toată inima. Tinerilor trebuie să li se ofere ocaziile necesare pentru a se dezvolta. — Letter 97, 1896.

Să li se recunoască meritele — Domnul Hristos a binevoit să-i aducă pe ucenicii Săi în fața mulțimii pentru a-i face să aibă o reputație, pentru ca, mai târziu, oamenii să recunoască în activitatea lor faptul că ei lucrau așa cum a lucrat El. Chiar faptele pline de milă săvârșite de Domnul nostru vor deschide ușa înaintea ucenicilor Săi. — Letter 252, 1906.

Tineri lucrători în școala disciplinei — Să-i tratăm cu respect pe membrii mai tineri ai familiei Domnului. Poate că tinerii care tocmai au intrat în lucrarea pastorală fac greșeli multe, dar nici pastorii mai în vârstă nu sunt lipsiți de orice greșeală, în ciuda anilor [686] de-a lungul cărora au lucrat. Domnul însuși îi va lua pe acești tineri în mâinile Sale, uneori le va produce dureri și le va îngădui să sufere din cauza greșelile lor, dar nu-i va părăsi niciodată. El le va da ocazia de a ajunge membri ai familiei regale, copii ai împăratului ceresc. — Manuscript 127, 1902.

Tinerii chemați în câmpul secerișului — Domnul îi cheamă pe tineri să intre în câmpul secerișului și să lucreze în calitate de secerători. El îi cheamă să lucreze pentru El nu în bisericile care sunt deja întemeiate, ci alături de lucrătorii care au experiență în marele câmp al secerișului. Tinerii care sunt capabili să meargă înainte și

să-și pună talanții la schimbător. Când vor merge să lucreze, să se încreadă în călăuzirea Domnului....

Tinerii trebuie să fie încurajați să facă lucrarea aceasta, nu să vorbească în fața unui auditoriu care nu are nevoie de munca lor lipsită de experiență, care își dă seama de această lipsă a lor și nu simte nici o atracție din partea Duhului Sfânt. Domnul nu le-a încredințat tinerilor misiunea de a lucra în biserici. Datoria lor principală este să învețe lecțiile pe care le dă Marele Învățător în diferitele ramuri ale lucrării....

Ce le-a spus Domnul Hristos ucenicilor Săi? „Dacă îmi slujește cineva, să Mă urmeze.” Aceasta este regula prezentată în Cuvântul lui Dumnezeu. Lucrătorii să cerceteze viața lui Hristos și să descopere cum a trăit și cum a lucrat El. Să se străduiască zi de zi să trăiască viața lui Hristos, căutând să știe care este calea Domnului. — Manuscript 75, 1900.

După douăsprezece luni de încercare — Domnul le va da tact, îndemânare și înțelegere tuturor acelora pe care îi cheamă în lucrarea pastorală. Dacă, după ce a lucrat douăsprezece luni în lucrarea de evanghelizare, o persoană nu poate să arate niciun rod al eforturilor [687] ei, dacă oamenii pentru care a lucrat nu au avut niciun beneficiu, dacă nu a înălțat stindardul în locuri noi și nu s-a convertit niciun suflet prin lucrarea lui, acea persoană trebuie să-și umilească inima înaintea lui Dumnezeu și să se străduiască să afle dacă nu cumva și-a greșit chemarea, Conferința trebuie să le plătească salarii numai acelora care arată roadele lucrării lor. Lucrarea aceluia care îl recunoaște pe Dumnezeu ca fiind izvorul succesului, care are o concepție corectă despre valoarea sufletelor și a cărui inimă este plină de dragostea lui Hristos va aduce roade. — Manuscript 26, 1905.

Solicitările și transferările evangheliștilor

Mutarea în teritoriile neavertizate — Adesea, locuitorii unui oraș în care a lucrat Domnul Hristos doreau ca El să rămână cu ei și să continue să lucreze printre ei. Totuși El le spunea că trebuie să meargă în cetățile care nu auziseră adevărurile pe care le avea de prezentat. După ce le vestea adevărul acelora care se aflau într-un anumit loc, El îi lăsa să clădească pe învățăturile prezentate și pleca în altă parte. În zilele noastre, cei cărora El le-a încredințat lucrarea Sa trebuie să urmeze metodele Sale de a lucra, îndată ce adevărul a fost propovăduit într-un loc, noi trebuie să mergem pentru a-i avertiza și pe alții. — Manuscript 71, 1903.

Mutați-vă numai când norul se ridică — Să nu ajungeți neliniștiți și fără credință. Continuați să rămâneți îmbrăcați în armură, gata pentru luptă, întăriți-vă sufletul în Dumnezeu și veți putea să înaintați plini de curaj. Dumnezeu este puterea și succesul vostru.... Când norul este ridicat, iar Dumnezeu vă arată datoria de a începe lucrarea într-un alt teritoriu, puteți să vă mutați, înțelegând că așa trebuie să faceți. Totuși nu părăsiți acum teritoriul unde s-a făcut [688] atât de mult și unde încă mai este mult de făcut. — Letter 11, 1895.

Glasul datoriei — Glasul datoriei este glasul lui Dumnezeu — un imbold lăuntric și o călăuză trimisă de cer. — Sfaturi pentru sănătate, 562 (1896).

Pentru a ști că Dumnezeu vă conduce — Nu trebuie să aruncăm asupra altora răspunderea cu privire la datoria noastră, așteptând să ni se spună ce să facem. Când este vorba de sfat, nu ne putem încrede în oameni. Domnul ne va învăța care ne este datoria, tot atât de binevoitor cum îi va învăța și pe alții. Dacă venim la El în credință, ne va descoperi tainele Lui. Adesea, inima va arde în noi când Domnul Se va apropia să aibă comuniune cu noi, așa cum a avut pe vremuri cu Enoh. După ce au înfățișat cazul lor înaintea Lui, cei care se hotărăsc să nu facă niciun lucru care nu Iar plăcea lui Dumnezeu vor cunoaște care este calea pe care trebuie să meargă.

Ei vor primi nu numai înțelepciune, ci și putere. — Hristos, Lumina lumii, 668 (1898).

Lucrători cu simțul datoriei — În fiecare acțiune de înaintare pe care Dumnezeu ne-a condus să o întreprindem, la fiecare pas câștigat de poporul lui Dumnezeu au existat printre noi unelte ale lui Satana, gata să manifeste rezervă și să răspândească îndoiala și neîncrederea, să pună obstacole în calea noastră și să ne slăbească credința și curajul. Am fost nevoiți să stăm ca niște războinici, gata să înaintăm și să ne croim calea prin luptă în împotrivirea care s-a ridicat. Acest lucru a făcut ca lucrarea noastră să fie de zece ori mai grea decât ar fi fost în alte condiții. A trebuit să stăm la fel de fermi și neclintiți ca o stâncă....

Unii par să nu aibă nici o ancoră. Astfel de persoane au prejudiciat mult cauza adevărului. Alții par să nu aibă niciodată o poziție în care să poată sta siguri, neclintiți, gata să se lupte dacă trebuie neapărat, când Dumnezeu cere ca la datorie să se afle soldați credincioși.... Unii nu-și fac nici o idee despre asumarea vreunui risc sau despre vreun lucru în care să se aventureze pe cont propriu. Dar cineva trebuie să se aventureze; cineva trebuie să-și asume riscuri în această lucrare. — Testimonies for the Church 3:315, 316 (1873).

[689] **Evangheliști care vor completa lucrarea lor** — Nu știu nimic cu privire la situația fratelui _____, cu excepția faptului că el a fost folosit de Domnul în lucrarea Sa din Los Angeles și că a fost binecuvântat într-o mare măsură. Ca rezultat al lucrării lui, peste o sută de oameni au trecut de partea adevărului. La încheierea ultimei lui serii de adunări de tabără, el s-a gândit să își schimbe câmpul de lucru, dar a primit o cerere semnată de numeroși cetățeni din Los Angeles, în care i se cerea să rămână și să-și continue adunările. Domnul i-a dat fratelui _____ un spirit de adaptare, precum și înțelepciunea de a-și plănui și de a-și îndeplini lucrarea și l-a binecuvântat în răspândirea de pliante, notițe și schițe care au stârnit interesul oamenilor.

Aș spune: Lăsați-l pe fratele _____ să lucreze acolo unde solia lui a realizat un mare bine într-o modalitate evidentă. Aceia care au venit la adunările lui au dăruit de bunăvoie din mijloacele lor pentru a susține lucrarea pe care o îndeplinea el....

Pentru moment, să rămână în Los Angeles, pentru că Domnul îi dă un succes remarcabil în vestirea soliei. Să sune din trâmbiță cu un ton clar, stârnind interesul acelora care nu au auzit niciodată

adevărul. Fie ca Domnul să-l încurajeze să rămână în Los Angeles, până când membrii bisericii vor începe să-și pună armura și să arate că simt o răspundere pentru vestirea soliei....

Nimeni să nu caute, prin sfaturi sau prin exemplul personal, să-l atragă pe fratele _____ de la lucrarea ce i-a fost rânduită de Dumnezeu. Toți să-l susțină în orice efort de a îndeplini lucrarea cu hotărâre. — Letter 75, 1905.

Principii călăuzitoare în solicitarea unui evanghelist — Cu privire la întrebarea dacă este bine sau nu ca fratele _____ să plece din Los Angeles și să lucreze pentru un timp într-un oraș nordic, voi spune: Uneori trebuie să-i lăsăm într-o măsură foarte mare chiar persoanei însăși libertatea de a lua aceste decizii. Sunt mutați prea mulți [690] oameni care fac o lucrare bună, însăși lucrarea pe care Domnul le-a spus că trebuie să o îndeplinească. Uneori, când cineva are succes în eforturile lui, iar interesul oamenilor continuă să fie bun, nici măcar nu trebuie să ajungă la el subiectul mutării în alt teritoriu, pentru că nu ar face altceva decât să-i provoace o stare de confuzie. Dacă Domnul stârnește cu putere interesul oamenilor din Los Angeles prin adunările de tabără, nimic să nu întrerupă lucrarea.... Nimeni să nu încerce să îl îndepărteze pe fratele _____ din locul unde există un interes adânc și o ocazie extraordinară de a prezenta adevărul. Aceasta este ocazia orașului Los Angeles. — Letter 193, 1905.

Lucrători prejudiciați de mutări nenecesare — Cred că lucrătorilor le face rău să fie mutați dintr-o parte a viei, unde fac o lucrare bună, într-o altă parte unde trebuie să înceapă totul de la capăt. Cred că faptul acesta le dă celor mutați ideea că sunt mai importanți decât în realitate, iar sărmanele suflete vor fi prejudiciate. Vă avertizez cu privire al mutarea lucrătorilor, atunci când nu este necesar. — Letter 179, 1900.

Mutarea prea rapidă a lucrătorilor nu este înțeleasă de cei convertiți — Știu că fratele și sora _____ nu au fost lipsiți de greșeli, dar ei s-au străduit să cunoască și să împlinească voia Domnului și au avut talente care i-au făcut capabili să ajungă la bărbații și femeile din înalta societate, iar prin munca lor mulți au ajuns să fie interesați de adevăr. Știu că o mutare a lor ar lipsi un câmp de lucru important, care s-a aflat într-o mare nevoie și, de asemenea, că va însemna un sacrificiu mare pentru ei, personal, deoarece tocmai

s-au stabilit într-o casă confortabilă. Nu mă simt liberă să-mi exercit influența pentru a îndemna să fie mutați.

[691] În aceste circumstanțe, mutarea lor într-un alt câmp va lăsa o impresie nefavorabilă în mintea acelora care au primit credința recent, în urma eforturilor lor. Mai mult, dacă ar fi adevărat că au trăsături de caracter discutabile, atunci situația nu ar fi îmbunătățită prin trimiterea lor într-un alt câmp de lucru, deoarece ar duce cu ei trăsăturile de caracter și metodele lor discutabile. — Letter 48, 1907.

Mutarea prea rapidă a pastorilor este strategia lui Satana — Dacă pastorul a refuzat să asculte părerea unilaterală și subiectivă a unora și dacă le-a răspuns, vorbindu-le despre recomandarea conformă cu regula biblică și spunându-le, asemenea lui Neemia: „Am de făcut o mare lucrare și nu pot să mă pogor”, atunci biserica aceea se află în situația cea mai bună cu putință. Retragerea pastorilor din câmpul de lucru s-a repetat de multe ori pe parcursul dezvoltării lucrării. Aceasta este strategia marelui vrăjmaș al sufletelor cu scopul de a împiedica lucrarea lui Dumnezeu. Când sufletele care sunt pe punctul de a hotărî în favoarea adevărului sunt părăsite prin mutarea pastorului și lăsate să ajungă sub influențe nefavorabile, ele își pierd interesul și se întâmplă foarte rar să mai poată fi impresionate din nou cu aceeași putere. Satana caută fără încetare strategii prin care să-i mute pe pastori din câmpul lor, tocmai în acest punct crucial, pentru ca rezultatele muncii lor să se piardă. — Manuscript 1, 1878.

Secțiunea 20 — Solia triumfătoare [692]

Strigătul cu glas tare

Adevărul va triumfa în curând — Sfârșitul este aproape, strecurându-se asupra noastră pe furiș, pe nesimțite, ca un hoț care vine noaptea fără zgomot. Facă Domnul ca noi să nu mai dormim ca alții, ci să veghem și să fim treji. Adevărul trebuie să triumfe în curând în glorie, și toți cei care aleg acum să fie împreună-lucrători cu Dumnezeu vor birui împreună cu El. Timpul este scurt; vine noaptea când niciun om nu poate să lucreze. — Testimonies for the Church 9:135 (1909).

Convertiri ca în ziua Cincizecimii — Vine timpul când, într-o singură zi, se vor converti tot atât de mulți ca în ziua Cincizecimii, după ce ucenicii primiseră Duhul Sfânt. — The Review and Herald, 29 iunie, 1905.

Mii de oameni încă urmează să vină la lumina adevărului — Mulți nu au luat în considerare invitația Evangheliei. Ei au fost puși la încercare, dar munți de piedici au părut că se ridică în fața lor, împiedicându-i în marșul lor înainte. Prin credință, perseverență și curaj, mulți vor trece peste aceste piedici și vor veni la lumina strălucitoare a adevărului.

Pe calea cea îngustă au fost puse bariere aproape neștiute, au fost puse pietre de poticnire, dar acestea vor fi date la o parte. Zidurile [693] de apărare pe care păstorii falși le-au ridicat în jurul turmei lor vor ajunge să fie lipsite de putere și mii de oameni vor păși afară, în lumină, și vor lucra pentru răspândirea luminii. Făpturile cerești vor conlucra cu slujitorii omenești. Biserica va fi încurajată în felul acesta și se va ridica și va lumina cu adevărat, aruncând în luptă toate puterile ei sfințite. Astfel, planul lui Dumnezeu se va împlini, iar mărgăritarele pierdute vor fi regăsite.

Profeții au văzut de departe această lucrare măreață, au primit inspirația cu privire la ceasul acesta și au scris o descriere minunată a lucrurilor care urmează să aibă loc. — The Review and Herald, 23 iulie, 1895.

Mulți care au căzut de la credință se vor întoarce — Când în adevăr se abate asupra noastră furtuna persecuției, oile adevărate vor auzi glasul adevăratului Păstor. Se vor depune eforturi pline de renunțare la sine pentru a-i scăpa pe cei pierduți și mulți dintre cei care s-au despărțit de turmă se vor întoarce la Marele Păstor. Poporul lui Dumnezeu își va strânge rândurile și va prezenta lumii un front unit.... Iubirea lui Hristos, iubirea fraților noștri, va da mărturie lumii că noi am fost cu Isus și că am învățat de la El. Atunci, solia îngerului al treilea va crește până va ajunge o mare strigare și tot pământul va fi luminat de slava Domnului. — Testimonies for the Church 6:401 (1900).

Influența presei — Dacă ne așezăm la picioarele Sale cu umilință și credință, în curând, Dumnezeu va face lucruri mari pentru noi.... În curând, mai mult de o mie se vor converti într-o singură zi și cei mai mulți dintre ei vor spune că primele convingeri au apărut citind publicațiile noastre. — The Review and Herald, 10 noiembrie, 1885.

Puterea de la 1844 se va repeta — Puterea care i-a impresionat pe oameni într-o măsură atât de mare în mișcarea din 1844 se va descoperi din nou. Solia îngerului al treilea nu va fi vestită în șoaptă, ci cu voce tare. — Testimonies for the Church 5:252 (1885).

Strigătul cu glas tare — În timpul soliei strigătului cu glas tare, [694] biserica va fi ajutată de intervențiile providențiale ale Domnului ei Cel înălțat și va răspândi cunoștința mântuirii într-o măsură atât de mare, încât lumina va fi vestită în fiecare sat și oraș. Pământul va fi plin de cunoștința mântuirii. Înnoirea Duhului lui Dumnezeu îi va încununa cu un succes atât de mare pe slujitorii omenești aflați în plină activitate, încât lumina adevărului prezent va fi văzută fulgerând pretutindeni. — The Review and Herald, 13 octombrie, 1904.

Motivul întârzierii celei de a doua veniri

Venirea amânată din milă — Noaptea lungă a întristării este grea, dar dimineața este amânată din milă, pentru că, dacă Domnul ar veni, atât de mulți ar fi găsiți nepregătiți. Motivul acestei întârzieri îndelungate este acela că Dumnezeu nu vrea ca poporul Său să piară. — Testimonies for the Church 2:194 (1868).

Lucrarea ar fi putut să fie încheiată — Dacă poporul lui Dumnezeu ar fi îndeplinit planul lui Dumnezeu de a-i vesti lumii solia harului, până acum, Hristos ar fi venit pe pământ, iar sfinților li s-ar fi spus bun venit în cetatea lui Dumnezeu. — Testimonies for the Church 6:450 (1900).

Știu că dacă poporul lui Dumnezeu ar fi păstrat o legătură vie cu El, dacă ar fi ascultat Cuvântul Său, astăzi ar fi fost în Canaanul ceresc. — General Conference Buletin, 30 martie, 1903.

Satana ne-a luat-o înainte — Dacă fiecare străjer de pe zidurile Sionului ar fi sunat din trâmbiță cu putere, lumea ar fi putut deja să audă solia de avertizare. Totuși lucrarea este rămasă în urmă cu mulți ani. În timp ce oamenii au dormit, Satana ne-a luat-o înainte. — Testimonies for the Church 9:29 (1909).

[695] **Făgăduințele lui Dumnezeu nu dau greș** — În soliile adresate oamenilor, îngerii lui Dumnezeu arată că timpul este foarte scurt, Așa mi-a fost prezentat întotdeauna. Este adevărat că timpul s-a prelungit mai mult decât ne-am așteptat în zilele de la începutul vestirii acestei solii. Mântuitorul nostru nu a venit atât de curând cum am sperat. Totuși a dat greș Cuvântul Domnului? Niciodată! Trebuie să nu uităm că atât făgăduințele, cât și amenințările lui Dumnezeu sunt condiționale.

Dumnezeu i-a încredințat poporului său o lucrare de îndeplinit pe pământ. Solia îngerului al treilea trebuia să fie vestită și atenția oamenilor trebuia să fie îndreptată spre Sanctuarul ceresc, unde a intrat Domnul Hristos ca să facă ispășire pentru poporul Său. Reforma Sabatului trebuie să înainteze. Spărtura din Legea lui Dumnezeu să fie reparată. Solia să fie propovăduită cu glas tare, pentru ca toți

locuitorii pământului să fi avertizați. Poporul lui Dumnezeu trebuie să-și curețe sufletul prin ascultarea de adevăr și să fie pregătit pentru a sta fără vină înaintea Lui la venirea Sa.

Dacă, după marea dezamăgire din 1844, ar fi rămas neclintiți în credință și ar fi urmat uniți pe calea deschisă de providența lui Dumnezeu, primind solia îngerului al treilea și propovăduind-o cu puterea Duhului Sfânt în lume, adventiștii ar fi văzut mântuirea lui Dumnezeu. Domnul ar fi lucrat cu putere împreună cu eforturile lor, lucrarea ar fi fost încheiată, iar Hristos ar fi venit deja pentru a-i da poporului Său răsplata. Totuși, în perioada de îndoială și nesiguranță de după dezamăgire, mulți credincioși adventiști au renunțat la credința lor.... În felul acesta, lucrarea a fost împiedicată, iar lumea a fost lăsată în întuneric. Dacă întreaga mișcare adventistă s-ar fi unit în respectarea poruncilor și a credinței lui Isus, cât de [696] diferită ar fi fost istoria noastră!

Nu a fost voia lui Dumnezeu ca venirea lui Hristos să fie întârziată atât de mult. Dumnezeu nu a plănuit ca poporul Israel să rătăcească timp de patruzeci de ani în pustie. El a făgăduit să-l conducă în țara Canaanului și să întemeieze acolo un popor sănătos, fericit și sfânt. Totuși, cei cărora li s-a predicat la început, nu au ajuns în Canaan „din cauza necredinței”. Inima lor a fost plină de murmurare, răzvrătire și ură și nu au putut împlini legământul pe care Dumnezeu l-a făcut cu ei.

Cei patruzeci de ani de necredință, murmurare și răzvrătire au ținut Israelul din vechime în afara Canaanului. Aceleași păcate au amânat intrarea Israelului modern în Canaanul ceresc. Făgăduințele lui Dumnezeu nu au dat greș în niciuna dintre cele două situații. Necredința, spiritul lumesc, lipsa de consacrare și certurile din așazisul popor declarat al lui Dumnezeu sunt cele care ne-au ținut atât de mulți ani în această lume a păcatului și a întristării. — Manuscript 4, 1883.

Nu-L considerați pe Dumnezeu responsabil — Poate că, asemenea copiilor lui Israel, va mai trebui să rămânem încă mulți ani aici, în lumea aceasta, din cauza nesupunerii. Totuși, pentru numele lui Hristos, cei din poporul Său nu trebuie să adauge păcat peste păcat, considerându-L pe Dumnezeu responsabil pentru consecințele comportamentului lor greșit. — Letter 184, 1901.

Noi putem să grăbim ziua revenirii — Prin vestirea Evangheliei în lume, noi avem puterea de a grăbi revenirea Domnului nostru. — Hristos, Lumina lumii, 633 (1898).

Fiecare creștin are privilegiul, nu doar de a aștepta, ci și de a grăbi venirea Domnului nostru Isus Hristos. Dacă toți aceia care declară că poartă Numele Său ar aduce roade spre slava Sa, cât de repede ar fi semănate semințele Evangheliei în lumea întreagă. [697] Ultimul seceriș ar fi cules repede, iar Hristos ar veni pentru a-și aduna rodul prețios. — Testimonies for the Church 8:22, 23 (1904).

Când vestirea soliei este încheiată — Venirea Domnului nu va întârzia peste timpul când solia va fi vestită tuturor neamurilor, popoarelor și în toate limbile. Oare noi, cei care pretindem a fi cercetători ai profeției, uităm că îndelunga răbdare a lui Dumnezeu față de cei nelegiuiți este o parte a planului vast și plin de milă, prin care El caută să realizeze salvarea sufletelor? — The Review and Herald, 18 iunie, 1901.

Puterea pentru încheierea lucrării

De ce mulți au dat greș în câștigarea de suflete — Mulți prezintă doctrinele și teoriile credinței noastre, dar prezentarea lor este asemenea sării fără gust, pentru că Duhul Sfânt nu lucrează prin slujirea lor lipsită de credință. Ei nu și-au deschis inima pentru a primi harul lui Hristos, ei nu cunosc lucrările Duhului și sunt asemenea pâinii fără drojdie, pentru că în lucrarea lor nu se află niciun principiu activ, și nu reușesc să câștige suflete pentru Hristos. Ei nu își însușesc neprihănirea lui Hristos, ea este o haină nepurtată de ei, un izvor întru totul necunoscut și neatins. — The Review and Herald, 29 noiembrie, 1892.

Nevoia de putere pentru a-i convinge pe cei necredincioși — Avem nevoie de mai mult zel în lucrarea lui Hristos. Solia adevărului ar trebui să fie vestită cu o putere care să-i convingă pe cei necredincioși că Dumnezeu conlucrează cu eforturile noastre și Cel Prea Înalt este izvorul nostru viu de putere. — The Signs of the Times, 9 decembrie, 1886.

Când inima noastră se unește cu Hristos și viața noastră este în armonie cu lucrarea Sa, Duhul care a venit asupra ucenicilor în ziua Cincizecimii va veni și asupra noastră. — The Review and Herald, 30 iunie, 1903. [698]

Cu zelul apostolilor — Zelul pentru slava lui Dumnezeu i-a determinat pe ucenici să vestească mărturia adevărului cu o mare putere. Oare nu ar trebui ca zelul acesta să aprindă în inima noastră o dorință nespusă de a vorbi despre istoria iubirii răscumpărătoare, despre Hristos, și El răstignit? Oare nu ar trebui ca puterea lui Dumnezeu să fie manifestată astăzi, chiar mai mult decât în timpul apostolilor? — The Signs of the Times, 17 februarie, 1914.

Izvorul puterii lor — După înălțarea la cer a Domnului Hristos, ucenicii erau adunați împreună într-un singur loc pentru a înălța cereri umile către Dumnezeu. După zece zile de cercetare a inimii și de cercetare de sine, calea a fost pregătită, pentru ca Duhul Sfânt să intre în templul curățat și consacrat al sufletului. Fiecare inimă

a fost umplută de Duhul Sfânt, ca și cum Dumnezeu a dorit să le arate oamenilor Săi că are prerogativa de a le dărui binecuvântările cele mai alese ale cerului.... Sabia Duhului a fulgerat în stânga și în dreapta. Ascuțită din nou și înzestrată cu putere, ea a tăiat până acolo încât a despărțit sufletul și duhul, măduva și încheieturile. Idolatria care se amestecase în închinarea oamenilor a fost lăsată la o parte. Teritorii noi au fost adăugate la împărăția lui Dumnezeu. Locuri care fuseseră pustii răsunau de laudele Sale. — The Review and Herald, 10 iunie, 1902.

Ei și-au simțit sufletul împovărat — Observați că Duhul Sfânt a fost revărsat numai după ce ucenicii au ajuns la o unitate desăvârșită, după ce nu s-au mai luptat pentru locul cel mai înalt. Ei erau cu un singur gând. Toate neînțelegerile dintre ei au fost îndepărtate, iar mărturia vestită de ei, după ce Duhul le fusese dat, a fost aceeași. Observați cuvintele: „Mulțimea celor ce crezuseră era [699] o inimă și un suflet.” Duhul Aceluia care a murit pentru ca păcătoșii să poată trăi a însuflețit întreaga adunare a credincioșilor.

Ucenicii nu au cerut o binecuvântare pentru ei înșiși. Ei simțeau în sufletul lor povara pentru suflete. Evanghelia a fost vestită până la marginile pământului, iar ei au cerut să fie înzestrați cu puterea pe care o făgăduise Domnul Hristos. Apoi, Duhul Sfânt a fost revărsat și mii de oameni au fost convertiți într-o singură zi. — The Signs of the Times, 17 februarie, 1914.

Pământul iluminat — Am văzut fascicule de lumină pornind strălucitoare din orașe și sate, din locurile înalte și din locurile umile ale pământului. Cuvântul lui Dumnezeu era respectat, iar ca rezultat, în fiecare oraș și sat erau monumente de aducere-aminte a Sa. Adevărul Său era propovăduit pretutindeni în lume. — Testimonies for the Church 9:28, 29 (1909).

Sute și mii erau văzuți vizitând familii și deschizând Cuvântul lui Dumnezeu înaintea lor. Inimile erau convinse de puterea Duhului Sfânt și se manifesta un spirit de convertire adevărată. La fiecare pas, ușile se deschideau larg pentru propovăduirea adevărului. Lumea părea să fie iluminată de puterea cerească. — Testimonies for the Church 9:126 (1909).

Prin unelte umile — Când vine timpul ca solia să fie proclamată cu cea mai mare putere, Dumnezeu va lucra prin unelte umile, conducând mințile acelora care se consacră slujirii Sale. Lucrătorii vor

fi calificați mai mult prin ungerea Duhului Său, decât prin educația [700]
dată de instituțiile de învățământ: Bărbați ai credinței și ai rugăciunii vor fi determinați să meargă cu zel sfânt, făcând cunoscute cuvintele pe care li le dă Dumnezeu. Păcatele Babilonului vor fi descoperite. Urmările dezastruoase ale impunerii rânduielilor bisericii de către autoritatea civilă, amăgirile spiritismului, înaintarea neobservată, dar rapidă a puterii papale, toate vor ii demascate. Prin aceste avertizări solemne, oamenii vor fi treziți. Mii și mii vor auzi cuvinte pe care nu le-au mai auzit niciodată. — Tragedia veacurilor, 606 (1888).

Mulțimile se vor alătura oștirii Domnului — Mulți vor fi văzuți alergând încoace și încolo, determinați de Duhul lui Dumnezeu să le ducă lumina și altora. Adevărul, Cuvântul lui Dumnezeu, este ca un foc în oasele lor, umplându-i de dorința fierbinte de a-i ilumina pe aceia care stau în întuneric. Mulți, chiar și dintre cei fără educație școlară, propovăduiesc acum cuvintele Domnului. Copiii sunt îndemnați de Duhul Sfânt să meargă și să proclame solia venită din cer. Duhul Sfânt este revărsat asupra tuturor celor ce se vor supune îndemnurilor lui și, respingând orice metodologie a omului, regulile lui obligatorii și metodele lui precaute, vor declara adevărul cu puterea Duhului. Mulțimile vor primi credința și se vor alătura oștirii Domnului. — The Review and Herald, 23 iulie, 1895.

Mii de voci vestesc avertizarea — Slujitorii lui Dumnezeu, cu fețele luminate și strălucind de consacrare sfântă, se vor grăbi, din loc în loc, pentru a vesti solia din cer. Prin mii de glasuri, pe tot pământul, avertizarea va fi vestită. Se vor face minuni, bolnavii vor fi vindecați și semne și minuni îi vor însoți pe credincioși. Satana va lucra cu minuni mincinoase, făcând să coboare chiar și foc din [701]
cer înaintea oamenilor. În felul acesta, locuitorii pământului vor fi determinați să ia o hotărâre.

Solia va fi vestită nu atât prin argumente, cât prin convingerea profundă a Duhului lui Dumnezeu. Argumentele au fost prezentate. Sămânța a fost semănată, iar acum va răsări și va aduce roadă. Publicațiile distribuite de lucrătorii misionari și-au exercitat influența, cu toate acestea, mulți ale căror minți au fost impresionate au fost împiedicați să înțeleagă pe deplin adevărul sau să-i dea ascultare. Acum razele de lumină pătrund pretutindeni, adevărul este văzut cu claritate, iar copiii cinstiți ai lui Dumnezeu rup legăturile care i-au ținut. Legăturile de familie, relațiile cu biserica nu mai au

putere să-i țină. Adevărul le este mai prețios decât orice altceva. În ciuda unirii tuturor forțelor împotriva adevărului, un mare număr va lua poziție de partea Domnului. — Tragedia veacurilor, 612 (1888).

Coborârea Duhului Sfânt asupra bisericii este așteptată ca fiind un eveniment viitor, dar este privilegiul bisericii să o primească acum. Căutați-o, rugați-vă pentru ea și credeți. Noi trebuie să avem revărsarea Duhului, iar cerul așteaptă să ne-o ofere. — The Review and Herald, 19 martie, 1895.

Ploaia târzie — Creștinii să ceară cu credință binecuvântarea făgăduită, iar ea va veni. Revărsarea Duhului Sfânt din zilele apostolilor a fost ploaia timpurie, iar rezultatele au fost pline de slavă. Totuși ploaia târzie va fi mai îmbelșugată. — The Signs of the Times, 17 februarie, 1914.

Ocazia timpului prezent

Lucrarea pentru astăzi — Solia îngerului al treilea ajunge să fie un strigăt puternic, iar voi nu trebuie să simțiți că aveți libertatea [702] de a neglija datoria prezentă și să continuați a cultiva ideea că veți primi o mare binecuvântare cândva, pentru a fi pregătiți pentru rouă cerească și pentru căderea ploii târzii, deoarece ploaia târzie va veni, iar binecuvântarea lui Dumnezeu va umple fiecare suflet curățat de orice întinare. Lucrarea noastră pentru astăzi este să-I supunem sufletul Domnului Hristos, ca să fim pregătiți pentru timpul înviorării care vine de la fața Domnului nostru — pregătiți pentru botezul cu Duhul Sfânt....

În loc de a trăi în așteptarea vreunui timp deosebit de entuziasm, trebuie să folosim cu înțelepciune ocaziile prezente, îndeplinind tot ce este necesar pentru ca sufletele să poată fi salvate. În loc de a ne epuiza energiile minții în speculații cu privire la vremurile și soroacele pe care Domnul le-a pus sub stăpânirea Sa, dar nu le-a încredințat oamenilor, noi trebuie să ne supunem conducerii Duhului Sfânt, să îndeplinim datoriile prezente, să le oferim sufletelor care pier din lipsa adevărului pâinea vieții, neamestecată cu părerile omenești. — The Review and Herald, 22 martie, 1892.

Ocazii fără precedent — În aceste zile, când călătoriile sunt mult mai frecvente, ocaziile de a intra în legătură cu bărbații și femeile din toate clasele și din multe naționalități sunt mult mai mari decât în zilele lui Israel. Marile artere comerciale s-au înmulțit de o sută de ori. Dumnezeu a pregătit calea într-o modalitate minunată. Folosirea tiparului, cu avantajele lui nenumărate, se află la dispoziția noastră. Bibliile și publicațiile în multe limbi, care răspândesc adevărul pentru timpul acesta, se află la îndemâna noastră și pot fi purtate cu repeziciune în fiecare parte a lumii.

Noi trebuie să le vestim oamenilor ultima avertizare a lui Dumnezeu, și cât de mare ar trebui să fie seriozitatea noastră în studierea [703] Bibliei și zelul nostru în răspândirea luminii! — The Review and Herald, 25 ianuarie, 1906.

Dumnezeu oferă aceste ocazii favorabile — O criză este chiar în fața noastră. Noi trebuie să proclamăm acum, prin puterea Duhului Sfânt, marile adevăruri pentru aceste zile de pe urmă. Nu va mai fi mult până când fiecare om va auzi solia și va lua hotărârea. Atunci va veni sfârșitul.... Dumnezeu este marele Maestru-Lucrător și, prin providența Lui, El pregătește calea ca lucrarea Lui să fie adusă la îndeplinire. El pregătește ocazii, deschide căi de influență și căi pentru lucrare. Dacă urmărește sfaturile providenței Sale și stă gata să conlucreze cu El, poporul Său va vedea cum se săvârșește o mare lucrare. — Testimonies for the Church 6:24 (1900).

Criza națională stârnește interesul religios — Oamenii și popoarele din zilele noastre sunt măsurate cu firul cu plumb ce se află în mâna Aceluia care nu face nici o greșeală....

În zilele noastre, semnele timpului arată că ne aflăm chiar în pragul unor evenimente mari și solemne. Totul în lumea noastră este în mișcare. Înaintea ochilor noștri se împlinește prorocia Mântuitorului cu privire la evenimentele ce vor precede venirea Sa: „Veți auzi de războaie și vești de războaie.... Un neam se va scula împotriva altui neam și o împărăție împotriva altei împărății și, pe alocurea, vor fi cutremure de pământ, foamete și ciumi.”

Timpul prezent este de un interes copleșitor pentru toți cei vii. Conducătorii și oamenii de stat, bărbați care ocupă poziții de încredere și autoritate, bărbați și femei din toate clasele sociale au atenția îndreptată asupra evenimentelor care au loc în jurul nostru. Ei sunt [704] atenți la relațiile care există între popoare. Ei observă intensitatea care pune stăpânire pe orice element al naturii și recunosc că ceva mare și hotărâtor este gata să se producă — că lumea este în pragul unei crize uluitoare. — Patriarhi și profeți, 536, 537 (1916).

Datoria noastră în momentul de răgaz — Îngerii rețin acum vânturile conflictelor, până când lumea va fi avertizată cu privire la nenorocirea care va veni, dar norii de furtună se adună, gata să izbucnească peste pământ, iar când Dumnezeu le va porunci îngerilor Săi să lase vânturile, va fi o asemenea scenă de război, încât nimeni nu poate să o descrie....

În harul Său, Dumnezeu ne-a dat un moment de răgaz. Fiecare putere care ne-a fost încredințată de cer trebuie să fie folosită în îndeplinirea lucrării ce ne-a fost rânduită de Domnul pentru aceia care pier în neștiință....

Cei din poporul lui Dumnezeu trebuie să mijlocească înaintea Sa pentru a primi ajutor. Ei trebuie să-și investească toate energiile în efortul de a vesti adevărul în timpul de răgaz care a fost acordat....

În fiecare zi, intrăm în legătură cu bărbați și femei care se îndreaptă spre judecată. Fiecare zi poate să fie o zi de răscruce pentru un suflet. În fiecare zi, cineva ar putea să ia o hotărâre care va determina soarta lui viitoare. — The Review and Herald, 23 noiembrie, 1905.

Semnificația conflictului — Noi nu înțelegem așa cum ar trebui marele conflict care există între puterile nevăzute, lupta dintre îngerii credincioși și cei căzuți. Îngerii buni și îngerii răi luptă pentru fiecare om. Acesta nu este un conflict imaginar. Noi nu suntem angajați într-o luptă mimată. Trebuie să înfruntăm vrăjmașii cei mai puternici și de noi depinde cine va birui. Noi trebuie să ne găsim puterea acolo unde au găsit-o primii ucenici. — The Signs of the Times, 17 februarie, 1914.

Păgânismul reînviat, demascarea omului fărădelegii — Pe [705] măsură ce ne apropiem de încheierea timpului, parada puterii păgâne va fi tot mai mare, zeitățile păgâne își vor manifesta puterea prin semne și se vor arăta în orașele lumii, iar această descriere profetică deja a început să se împlinească. Printr-o varietate de imagini, Domnul Isus i-a descoperit lui Ioan caracterul nelegiuit și influența seducătoare a celor care s-au remarcat pentru persecuția adusă împotriva poporului lui Dumnezeu. Toți au nevoie de înțelepciune pentru a cerceta cu atenție taina nelegiuirii, care se extinde atât de mult spre sfârșitul istoriei acestui pământ....

Chiar în timpul în care trăim, Domnul l-a chemat pe poporul Său și i-a dat o solie pe care să o vestească. El l-a chemat să demaște nelegiuirea omului fărădelegii care a făcut din legea duminicală o caracteristică a puterii lui, s-a gândit să schimbe vremurile și legea și să persecute poporul lui Dumnezeu, care stă neclintit pentru onoarea lui Dumnezeu, prin faptul că sfințește pentru Domnul singurul Sabat adevărat, Sabatul creației. — Mărturii pentru pastori și slujitorii evangheliei, 117, 118.

Soli fără teamă de Dumnezeu — În vremea de acum, când sfârșitul tuturor lucrurilor pământești se apropie cu pași iuți, Satana depune eforturi disperate să prindă lumea în capcană. El născocește

multe planuri pentru a ocupa mințile și a abate atenția de la adevărurile absolut necesare mântuirii....

Păcătoșenia atinge o culme care nu a mai fost atinsă vreodată mai înainte, și totuși mulți slujitori ai Evangheliei strigă: „Pace și siguranță.” Dar solii credincioși ai lui Dumnezeu trebuie să meargă înainte cu lucrarea lor. Îmbrăcați cu întreaga armură a cerului, ei trebuie să înainteze fără teamă și biruitori, neîncetând niciodată lupta lor, până când solia adevărului pentru timpul acesta va ajunge până la [706] ultimul suflet la care se poate ajunge. — Istoria faptelor apostolilor, 219, 220 (1911).

Punctul culminant al triumfului

Evanghelia a zguduit cândva lumea — Prin conlucrarea cu Duhul Sfânt, apostolii au făcut o lucrare ce a zguduit lumea. Într-o singură generație, Evanghelia a fost dusă la fiecare neam.

Rezultatele ce au însoțit lucrarea apostolilor aleși ai lui Hristos au fost glorioase....

Nu cu propria putere își îndeplineau apostolii misiunea, ci cu puterea viului Dumnezeu. Lucrarea lor nu era ușoară. Lucrarea de pionierat a bisericii creștine era însoțită de greutăți și de necazuri amare. În lucrarea lor, ucenicii au întâlnit mereu lipsuri, defăimări și persecuție; însă ei nu și-au socotit viața ca fiindu-le scumpă, ei s-au bucurat că au fost chemați să sufere pentru Hristos. Nehotărârea, șovăiala, slăbiciunea în urmărirea unei ținte nu și-au găsit loc în eforturile lor. Ei erau dispuși să cheltuiască și să se sacrifice. Conștiența răspunderii ce stătea asupra lor le curăța și îmbogățea experiența; și harul cerului se descoperea în biruințele pe care le dobândeau pentru Hristos. Prin puterea Sa nemărginită, Dumnezeu lucra prin ei pentru a face ca Evanghelia să triumfe. — Istoria faptelor apostolilor, 593-595 (1911).

Cei aleși vor străluci asemenea stelelor — Printre locuitorii pământului, răspândiți pretutindeni, sunt cei care nu și-au plecat genunchiul lui Baal. Asemenea stelelor cerului, care se văd numai noaptea, acești credincioși vor străluci atunci când întunericul acoperă pământul și negură mare popoarele. În Africa cea păgână, în țările catolice ale Europei și Americii de Sud, în China, în Italia, în [707] India, în insulele mării din cele mai întunecate colțuri ale pământului, Dumnezeu are în rezervă o constelație a celor aleși, care vor străluci în mijlocul întunericului, făcând cunoscut lămurit unei lumi decăzute puterea transformatoare a ascultării de Legea Sa. Chiar și acum ei se arată în fiecare popor, în fiecare limbă și în fiecare națiune și, în ceasul celei mai cumplite apostazii, când Satana depune efortul suprem de a face ca toți, mici și mari, bogați și săraci, „slobozi și robi”, să primească, sub pedeapsa cu moartea, semnul de supunere

pentru o zi falsă de odihnă, acești credincioși „fără prihană și curați, copii fără vină ai lui Dumnezeu” ... vor „străluci ca niște lumini în lume.” — Profeți și regi, 188, 189 (1916).

Biserica triumfătoare — Lucrarea se va încheia în curând. Membrii bisericii militante, care s-au dovedit a fi credincioși, vor alcătui biserica triumfătoare. — Letter 32, 1892.

Totuși Generalul nostru, care nu face niciodată greșeli, ne spune: „Înaintați, mergeți în teritorii noi, ridicați stindardul în fiecare țară. «Scoală-te, luminează-te! Căci lumina ta vine, și slava Domnului răsare peste tine.»”

A sosit timpul când pergamentul este desfășurat înaintea lumii prin solii lui Dumnezeu. Adevărul conținut în prima, a doua și a treia solie îngerească trebuie să ajungă la orice neam, orice seminție, orice limbă și orice popor. El trebuie să lumineze întunericul din fiecare continent și să se extindă în insulele mării. Această lucrare să fie făcută fără nici o întârziere.

Cuvântul nostru de ordine se fie: înainte, tot înainte! Îngerii cerurilor vor merge înaintea noastră pentru a pregăti calea. Nu vom putea abandona răspunderea noastră pentru regiunile îndepărtate, până când întregul pământ nu va fi luminat de slava Domnului. — Slujitorii evangheliei, 470 (1915).